கணபதி துணை.

தெய்வப்புலமைத்

திருவள்ளுவநாயனார்

அருளிச்செய்த

தமிழ்வேதமாகிய

திருக்குறண்மூலமும்,

பரிமேலழகருரையும்.

இவை

இராமநாதபுரசமஸ்தானம்

ம. ா. ா. ஸ்ரீ

பொன்னுச்சாமித்தேவரவர்கள்

வேண்டுகோளின்படி,

யாழ்ப்பாணத்து நல்லூர்

ஆறுமுகநாவலரால்

பலபிரதிரூபங்களைக்கொண்டு

பரிசோதித்து,

சென்னபட்டணம்

வாணிநிகேதனவச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டன.

துன்மதிஸூ வைகாசிமீ.

சிவமயம்.

சிறப்புப்பாயிரம்.

மகாவித்துவானாகிய

ம. ா. ா. ஸ்ரீ திரிசிரபுரம்

மீனாட்சிசுந்தரப்பிள்ளை

இயற்றியது.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

பொனபூததமகரநதபபுதுமதுஉசசெழுஙகமலபபொகுட்டுவாழீவான
றெனபூததநானமுகததோனலனெலமுகததீசானேதெளிமினெனனக
கொனபூததநதமிழவழஙகுநிலததிறறமினிதெழுநதருதிகொணடாட
மினபூததசெஙகதிரினவளளுவனொனறொருநாமமேவததோனறி. ௧

பொலிதரமுனனுணாநதமறைபகததுமைநதவறமுதனுறபொருளுமேனமே
லொலிதரமறறநானகுமொருமூனறினடகமினறேனெழுககியாஙகு
மெலிதரலிலவனைமுததறபேருருவொருசிறுருடியகமவிளஙகனமான
நலிதரறீாசிலசொலலிறபலபொருளுஞசெறிததுநவைநணணுதாக. ௨

மொழிசுருஙகலபொருளவிளஙகனமொழியவினிதாதனலமொழிபுணாததல
வழியமையோசையிறபொலிவுலாமுறறருததனமுறைநிறுவனமலைவுதீாதல
பொழிவிழுமியதுபயததலகாடடாதலிபபததும்பொலியவாயநத
கழிபொருளுஙகருதணியுநோககுமிடநதொறுஙகிடநதுகளிபபுசசெயய. ௩

மையேறுபொழிலமதுரைமாநகரததருடபுலமைமாடசியாாமுன
கையேறுதிருமூலாகமசசோதிமறைமுளைததகனிவாயவிணடு
பையேறுமணிபொருமோாதுதிகவிசொறறிடபபலருமபரவிபபோறற
வையேறுதிருககுறளெனனொருநூலசெயதுலகுவபபவளிததானுக. ௪

அன்னநூறபெருமையுணாநதானறபாணினிபுரிநதவரியநூலுக
கினனறீாபதஞசலிபோறபலருரையுமவியாபபியமாயிருககநாளு
முனனவாம்வியாபகமேயாகநூறகருததுணாநதேமொழிநதானெனன
நனனாவானபுகழபபரிமேலழகருரையியறறவதைநாடியாரும். ௫

ஏடடுவரைநதெடுததுணர்நதுவருநாளிலெஙகணுஞசாலெழுததுககுறற
மோடடுமவகையுணராராயபபரமபரையொனறேகருதியொழிநதாாததோ
மாட்டுவலெனறுணாநதனையமூலமுமபேருரையுமுனமவகுததவாறே
றீட்டுதலிலாவெழுததிலியைவியெனயுலகுபுகழசெமபிநாடன. ௬

ஓதுபதியாயவிராமீசாதிருவருளானீருடுததவைபபிற
கோதுபதியாதகலவறநதழைநதுவிளஙகிடசசெஙகோலகைககொணட
சேதுபதிமானேசரதிகாரநடாததுசெயசிஙகனுசெமபூ
மாதுபதியயாவுயிரபபவுலகமுழுவதுமபுரககுமவளளறகோமான. எ

கறபகததினறளிரனையமெனவிறமுஞசஙகிஙெனடுகமலரோகை
யுறபவமுமொருசுராபிசசெருததனமுலைநிகாவிரலுமொளிாபொனனுழி
யிறபதியொணசுடாமணியுமெயததலாறறருநிதியமிரணடுதெயவப
பொறபமையாவருணமணிபிவவைவநதுஞசோநதாயவெனுமபுரவுகைகயான.அ

பாருநெடுவிசுமபுமறுவெறநளெனருராயபபரநதமாாபா
ரேருமுணாவுடையாாபாறபெருஙகருணைமடைதிறநதாலொதத சணணனை
வாருமிளநகையருமபயினியாமுகமலாததுமொழிமதுரவாயான .
மேருவெனபபுடைபரநசபகைவாநிலைகலஙகவெழூஉவீஙகுநதோளான. கூ

சிவஞானததேவாவாபபிரசாதபாலனருளசெறிபூபாலன
பவஞானமுழுதொழியககோபாலனெனுஞானருமபணிகாபாலன
றவஞானநீறறெருளியேபொாபாலனபலககாணததகாபபினபால
னவஞானமறுததுணாநதமுபபாலனபோாவையெனவமைசிாபபாலன. க0

ஒருகாவிததுவசததாரெனிாசவமாலிகையாறுணாவானமீககூாந
தருகாவிததுவசததாறுணறபெருஞசிவஞானமடஙகவுயககுஈ
கருகாவிததுவசததானபகைநாகவியுருமனமேகடைகாருஞசா
ருகாவிததுவசததானபுணாயானசெயகாயமெனவுாைககுமவாளான. கக

கநதுகசததானமபரபுமாறுபொழிநதெழுகளிறருனகருதாரமேறபாய
கநதுகததானமபரவுசூடியடிபானவாயிறகடடிததுஙகுங
கநதுகததானமபரவுமாதாவெனறுயிா கருகிககரிசெலாமி
கநதுகததானமபரவுரவமாசுகீஙகவறஙகைககொணடுளளான. கஉ

தனாசெயதவபபயனுகியமைநதபெருவளபபுதுவைததலைமையோனபொன
வனாசெயநிதிபபெருவாழகைமாகனவானபெருமபுலவாமறவாதெனறு [பி
முனாசெயபெருமபுகழபபொனனுசசாமிநாாதிானமகிழகூாநதுனாபபககேட
நனாசெயவிடையேறுயாததநமபிரானடிசசனபேநயககுநலலோன. கங

மனனுபெருநதமிழபபாடையிலககணமுமிலககியமுமவரம்புகணடோன
பனனுசிவபுராணஙகளபலவொரிநதோனசிவாகமனூறபரவைமூழகி
யுனனுமறபூதியெனுமவிலைவரமபிலாமணிகையுறககொணடுளளா
னினனுநயகுணததினனுயசைபமெனுமபயிாவளாககுமெழிலிபோலவான.

நீடுபுகழததிருநகிகதீசசாநரேகுகோனுசலமிநிலவாநினற
நாடுபுகழததலமபொலியாறபபாணததுநலலூாவாழநகராக்கொணடோன
றேடுபுகழுருவமைநதகநதவேடவததுதிததசெலவனயாருமட
பாடுபுகழாறுமுகநாவலனவவாறசசிறபதிபபித்தானே. கரு

மகாவித்துவானாகிய ம. ா. ா. ஸ்ரீ
மீனாட்சிசுந்தரப்பிள்ளை மாணாக்கரும்
சிதம்பரச்செட்டியார் குமாரருமாகிய

தியாகராஜச்செட்டியார்

இயற்றியது.

நேரிசையாசிரியப்பா.

திருவளர் தெய்வச் செழுமறை யவர்த—முருவளர் செங்கை யுதக மவாவிக்
—கருங்கடன் முகட்டிற் செங்கேழ் பரப்பி—மரகதம் பழுத்த குரகத மோரே
ழ்—சோதர யாத்த வோர்க்கால் வையத்—தமர்ந்தினி தெழூஉ வகலிடம் புதை
த்த—செறியிருள் விழுங்குஞ் செஞ்சுடர் வானவ—னலங்கொளி விரிக்கு நல
ங்கிளர் கரங்க—ணண்டிட்ட திறக்கு மாண்டகு புநவ—மாயிரந் தாங்கி யவிர்
நிலா வெறிக்குந்—தரளங் குயிற்றிய தமனியக் கோயி— லரசுவீற் றிருந்திவ
வகில மீன்ற—நான்மறை முழங்குநன் னாவுடைக் கடவுள்—பெருகுபே ரருளா
ற் றிருவள் ளுவராய—மகிதலத் துதித்து மன்னுறு மக்க—ளறமுத னான்குந்
திறமுற வுணரவு—நன்னூ யெங்கணு நனிசிறந் தோங்கவும்—புன்மை யண்ட
ப புன்மொழி யொழியவுஞ்—சந்தனப் பொதியச் செந்தமிழ் முனிவ— னுள்ள
ம் பெருங்களிக் கொள்ளை கொள்ளவுந் — தவலரும் புகழ்சால் சங்கத் தமர்ந்
த—நுவலரும் புலவர்சொ ணுண்பொரு ணூலெலாந்—திருப்பெறு கல்வி நிரப்
புறு வோர்சொல்—பருப்பொரு ணூலாய் விருப்புற ரொழியவுஞ்-சிற்றளவின
தாயப் பெரும்பொரு ளடக்கி—புறத்தியின் னூலினி துணர்வோர் யாரு—நணுகு
சொற் சுவையொடு நகுபொருட் சுவைகவர்ந்—தணுவினமர் மேரு வடக்கத்
துணியவு—நற்றமிழ்ச் செல்வம் பெற்றனன் னூட்டினமுன்—மற்றைய பன்மொ
ழி யுற்றுபுன் னூடெலா—மன்பொரு ளுடையாமுன் னறியவர் போல—வென்
செய் வாமென றேக்கற்று நிற்கவு—மெழுத்து முதலாய விலக்கண மெல்லாம்
—பழுத்தநின் றுறங்கும் பள்ளி யாகவு—மின்றி யமையா வின்னமும் பலவுந்—
துன்றின கிடந்து துகிபெறத் திகழவு—திருவுளத் துன்னித் தருவாய் மலர்
ந்து—பொருவறப் புகன்ற புகலருந் தெய்வத்—திருக்குறள் ளென்னுஞ் செந்த
மிழ் வேதம்—பலருரை செய்ய நிலவிய தெனினு—மொருவர்ப் புலமைத் தரு
மாமுன் னுய—பாடல்சால் சிறப்பிற் பதின்மர் செய்த—நாடுறு முரைகளுட்
பீடமைந் தோங்கும்—பரிமே லழகர் பண்ணிய வுரையொடு—விரிகடல் சூழ்
புவி மேவி விளங்கப்—பரிவுறு மச்சிறப் பதித்துத் தருகென— கற்பகச் சோ
லை கன்னத் துறுமெனப்—பொற்புறு புலவர் புகலுவ ரஃது — நம்போன் மா
ரு நலவள முடைத்தெனி—லம்பர்ச் சென்றினி தறிய லாமென—வெண்ணிச்
சென்றுங் கெழிலுற வளர்ந்து — விண்ணுற நிவந்த வியன்மாம் பொழிற்கட்
—சிவந்தழை மனத்துச் செவ்வியோர்க் கிடமாய்க—சவினறி கழ காரைக் கா
லவ தரித்த—வம்மைநிரு வுளங்கனிந் தடியார்க் களித்த—கனிகெதி ராகக்
கண்ணுத லருளிய—வினித்ததே மாங்கனி யிப்பொழிற் கனியே — யென்னக்
கிளைதொறுந் தனனிக் கனிந்த—வெண்ணிலாக் கனிகளை யுண்ண விரும்பி—
வாவிப் புகுந்திள மந்திக ளெல்லா—மேவியத் தருக்கண் மீமிசை யிருந்து—

தாவிப புகுநதத தருநுனி யேறி—யோவிலக கனிகவாந துணவலி யினறிக—
கூனடை வெரிகின மேனமயி ரொலாமுதிாந—திருகண குழியா வெனபெலாம
வெளிபபட்—டகடுற வொட்டி யடுபசி வருதத—வணஞநது நோக்கி நண்ணி
யிருககு—முதுபெரு மநதிகண முனனாமுன னுகுததது — வெறுததிட ஞூட்டி
விழைநதுபின னுணடு—தாமுயன றுணஞுந தகுவலி யிலலா—வுறவினாக கூ
ட்டியுண ணறவணா நிகாககு—நலமலி செமபி நனஞு டுடையான—மேருவொ
ன றெனறு விளமபுதல பொயயென—ருரு மியமப வளவற வுயாநது—செம
பொனு னியனறபல செழுமணி மாடத்—துமப ருலாவு மொளியிழை மடவா
—ரனபுறு மாடவ ரனுஈ நோககி— யினபுற முயஙக வெணஞுதங காதல்—
குறிபபிற புலபபடக கொழுஙகனி யிதனைச— செவவாய்ப பைஞசிறைச சிறு
கிளி யூட்டப—புகுவே னெனறு புதுமதி மழுஙகப—பளிஙகரிந தமைதது வி
ளஙகறை புககுப—பிததிகைத் தலததி லொததுத தோனறு — நீழற பஞசர
நோசெனறு திறததல—பினபடா காதல ரனபுற நோகக — வுறுநா ஞெடுந
கைத் தோடித் தழுவும—வளமலி புதுவை மாநக ராளி—யவமெலாஞ சாரா
தகலுற வகறறிச—சிவமெலாம புனைநத சிவஞானத தேவா—பவமெலா மு
வநது பணணிய மாபபெருந—தவமொனறு திரணடொரு தனயனு யுதிததோ
ன—பூவிலுந திசையிலும புகலுறு மறறைய—தீவிலு மிருசுடா திரிதரும பெ
ரிய—கோவிலுந தீஞசுவை கொழிக்கும தமிழவரோா— நாவிலும பாவி... ந
டிககும புகழா—னுணமையு நூலுணா நுணமையும வறுமைகொல — வண
மையுங காட்சிக கெணமையும பகைசெய — நுணமையுங கதிரவா மொண
மையு மதியவாந—தணமையுங கணமையுந தழைசரு செலவன—வணடினங
குழுமிக கொணடினி தேறிக—கிணடிடப பருமுகை விணடின றறவ—மண
டிப பெருக வுணடு தெவிட்டுந— தணடொடை புனையுந திணடோள வலியா
—லோதிகழந திலஙகுங காமுடி புனைநது—சீாபெற வுயா... மேருறக கிழ
போய— நீாநிறைந தமைநத வாாகடல வளைநத — பாாநடு நினற மேருவை
வெனறே—னெறறு திரைபபுனல சுறறிய வசுநதரா—யுறறநன னுலகண மு
றறுற வாயநது—கறறநா வலாகள சொறபாக கனியிஃ— திறறிஃ திறறெ
ன மறறுணா புலமையான—மலாபொருள சோலை சுலவுற வுடுதது—யுலகெ
லாம புகழ நிலவுதென கூட—லிலகுபொற சஙக மலாதட மமாநத—நலமலி
சஙகப பலகையை வெனறேன—காவுறு பிறவியு மரணமு மொழிதர—வர
னுறு மேனமை விரவுமெயஞ ஞானத—திரமுறு முததி தரவல தாய—வரவு
று சடிலப பரசிவ பகதிபால—விணணுறு மிமயப பெணணமா பாகத—நண
ணலை யருசசனை பணணுற வொருநாட—டணணறுங கமலமொன றெணணு
றக குறைதலிற— கணணிடந திடககா வணணனை வெனறே—னெவவெந
நலஙகட கெஃதெஃ துரிததோ—வவவந நலஙகளா லதையதை வெனறேன
—சிநதா மணியோ நாதாச சுரபியோ — தெயவததருவோ பெயயுமா முகி
லோ—விருநிதி யோவிவ வுருவெடுத தததா—னலமபுனை யிதுவெனப புலந
துணி விலமெனத—தலமபுகல பொனனுச சாமி நரேநதிர— னனியுள மகிழ
நது நவினறன னுக— வினிதினி தெனறு முனிவற நயபபுற — றிவணிடை நி
றைநத நுவலரு மறனெலாந— தனனுறு காட்டா மனனுறக கொளுநன—
முதுபே ருலகி லிதுவே யாதலி— னறைநதது சால வமையுமென றுனனி—

நிறைந்தி யாங்கணு நிலவுறப் பதித்தனன்— விடையத்திற் பரக்குந் தடையறு
மனத்தை—நடையறச் சுருக்கி யடியிணை வைக்குந—தன்மை யுயிர்க்குத் தா
னறி வுறுத்தப—பாரிட மெங்கும் படர்பா கீரதிப்—பெரும்புனல் சுருக்கிச்
சிறுதுளி யாக்கி—யொளியுறு சடைமுடி மிளிர்தர வைக்கு— மூவா முதல்வ
னேவா தமருந—தாவாப் பெருந்தவ மேயா விளங்கிக—கவினமலி தன்னைக்
கண்டவா கொடும்பவங—காணு தருடிருக் கோணு சலமுங—குலவுறு நலமு
யிர் கலவுற மலவலி—கா ம பெருந ு க ேந்ர ாமு—மிருநிதி யாக ம
ருவுறப் பெறறு—மன்னுறு பீற ுரு டென ம —பொருவிலாத தனதற
கொா ா மாயது—மாணமா பொழிலயாழப் பாணமச சிரததிற—கணிபெ
றட விக்கு மணிமுடி நிகாக்கும—ன்னூ லுணா நனனு வலாக—ணுடொ
றுங கூடி நவிலுத லுற்ற—பீடியாந தோங்கு பெருவள னெல்லாந—தன்னு
தன பெயராந தொகைநிலைத தொடாசொலின—மன்னுமுன மொழியின வய
ங்குபொரு ளாக்கி—யின்னும் பறபல ரிசைபப விடங்கொடுக ருளு—செலலூ
ரெயிலருழ நலலூ ரென்ப—திகழுமம முடி கக்கா சிகாமணி யெனனப—பு
கரிலா ஞாலமை புகலவந துதித்தோன—செநதமி ழெனனுஞ சுநதர மஙகை—
கநதாத தழகு களிமங கலநா—ணிலககண மனைத்து நலகக விளககுந—தல
க்க மிகுநத தாணடா விளககுப—புணாதரு மினப மணவுறு புராண—முண
ரவோா யாககு மொளியுறு நேததிர—நலலறி வுறுததித தொலபவந தொ
லைக்கும்— பலகலை கடகெலாம புலலுமோ ரிலலம — பொயதெரித தகறறி
மெயயிது வெனனுஞ — சைவசித தாநதத தெயவ வைபபுக — கணணுபுண
ணியங்கட் கணணிய வுயிராந—தணணிய மாசிவ புணணியப பிழம்பு—சிவ
னடி யவனாச சிவமென மதிக்குந—தவமது வளாககு மவமறு சீல—னென
னுளங குடிகொண டிருககு—முனருசீ ராறு முகநா வலனே.

மஹாவித்துவானாகிய ம. ா. ா. ஸ்ரீ
மீனாட்சிசுந்தரப்பிள்ளையவர்களுடைய மாணாக்கரும்
சங்கரலிங்கப்பிள்ளை குமாரருமாகிய

தெய்வநாயகப்பிள்ளை

இயற்றியது.

நேரிசையாசிரியப்பா.

திருவளர் மருமத் துருவளர் பெருமா—னுந்தியந் தாமரை யந்திலமாந்து
—புரிமுறுக் குடைந்து முருகுகொப் புளிப்ப—வளளித ழவிழக்கும் வெள்ளி
தழ்க் கமலத்— திருமனை யவாவு மொருமனைக கிழத்தியை — மன்னுற நா
ளுந தன்னுறு நாவிற— செந்நிறந் திரிந்து வெண்ணிறம் பயப்ப — மருவுற
வைத்த வொருபெருந் தேவ— னருமறைப் பொருளைப் பெருநிலத் துதித்த
—மனபதை கட்கெலா மினபுற வுணாதத—வுள்ளத துளளிக கொளளுந தெ
யவ—வுருவங் கரந்து திருவள் ளுவராய—மாநிலத துறறு மேனிலத தவரு
—மவாவுற வென்றுந் தவாநல மமைத்துப்—பனமலை யுள்ளுயா பொன்மலை
யென்னப்—பன்னூ லுள்ளுயர் நன்னூ லாகப—புரிவுற வருளிய விரிவுறு பொ

ருளசோ—தெயவக திருககுறண மெயமலி நூலைப— பொற்பமா தருககளு
ட் கறபக மெனனப—பலருணா யுளளு நிலவுற விளஙகும — பரிமே லழகா
புரியுளா யோடு— நயககுறு மசசில வயககித் தருகென—வானினங களினு
யா தேனு வெனன—முறறுற வாயநது கறறவா குழுமிக—கறபம புகலினு
மறபமுங குறைபாப—பெருவள னமைநது மருவுமிப புவியிற — பமபுபன
னுட்டியா செமபிநன னுட—னநதா மணிகளுட சிநதா மணியெனப—பொன
ணியல் புரிசை தெனனுற வுடுதது—நனனகா பலவினுட டினனுசீா பெறறு—
முதுபுகழ சுமநதுயா புதுவைமா நகரான — சலஞசலத் துதிதத நலமபுரி
முதலென த—தவஞாலம் புகழுஞ சிவஞானத தேவா—பிறககுமா தவத்திற
சிறககவந துதிததோன — பெருநிதி களினுய ரிருநிதி யென்ன—விரவலாக
கெலலாம வரையாது கொடுககும— வளளற ருழாஙக ளுளளுயா வளளல
—பனனக கேடக வுனனத தெவிடடாச— செநதமிழச சுவைதெரி சுநதரக்
குரிசில—கறறாக கெலலா நறறு யிலலந — தூயமை மிருககும வாயமைப
பெளவந—தெருடகுரித தாய வருடபெருங குனற—முததி தருஞசிவ பததி
ப பிணட—னனலம பலவுந துனனுறு முறையுள — பெருமபுயா சலததிற
சுருமபமாந துணணுந—தாமமாா பொனனுச சாமி மகிபன—கழிநதபே ரு
வகையின மொழிநதன னுகக—களஙகமற வாய்நது விளஙகுறப பதிததன
—னமபரத துலஙகு செமபொன னுடைத—தோழ னெனககொளு மீழநன
னுட்டி—னேணமாந தொளிாயாழப பாணத துறற— வளமலி செலவ வள
கை நிகாககும—விலலூா மாட நலலூா வாண—னெழுததுமுத லாக வழு
த்திலக கணமெலாங— கடைபோக வுணாநத தடையறு மறிஞன— றராத
லம் புகழசிவ புராணச செலவனு— சமையங களினுயாந தமைவுபெற றே
ஙகித—தெயவத திறமபொலி சைவ மெனனப—பலபல கலையெலா நிலவுற
வுணாநத—புலவரி லுயாநதொளிா நலமலி பெருமான — புகலருஞ சீாததி
பொததுஞ—சகமகி ழாறு முகநா வலனே.

மகாவித்துவானாகிய ம. ா. ா. ஸ்ரீ
மீனாட்சிசுந்தரம்பிள்ளையவர்களாக்கரும
வீரசெட்டியார் குமாரருமாகிய
சோடசாவதானம

சுப்பராயச்செட்டியார்

இயற்றியது.

நேரிசையாசிரியப்பா.

மலாதலை யுலகிற குலவுயிாத் தொகைக — டுனனிய வினைவழி மனனிய
போகந—தனைவிழைந தருநத நனைமலாக கோதை— மலைமக ளொருபா னி
லைதர வமைதத—சிவபிரா னருளின றவலரு வலியாற—பாறபடு முணடப ப
ரபபினை னொடியினுள—வீற்றுவீற ருக விழுததக வகுத்த—தேன்முகப் பது
ம நான்முகப புத்தேள்—வனபட ரகனறு மணபதை யனைததும— விதிவில
க் குணாநது கதிபெறற குவநது—சீரிய தெயவ வாரிய மொழியா— னலகி

ய வளமை மலகிய சிறபபிற—பாயிர நானமறை மாயிரு ஞாலத— தடுபகை
கரககப படுபொரு ளாதலி—னுலையா மரபி னிலைபெற வமமறைப—பருபபொ
ரு ளொருவி விழுபபொரு ளொருஙகு — மமிழதினு மினிய தமிழினிற றரு
வான—பவாசடைப பனவா நுவலருஞ சீசா—விகலறு தவததிறற பகவமா
முனிவரன—செயசவப பயனுள மைதப வநது—மாணடநல லருடகொடை
பூணடகா ரணததாற—றெயவப புலமைத திருவள ளுவனொனு—நிகரிலபோ
மேறகொண டகலிட முயயத—துனபக லறமபொரு ளினபமவீ டெனனு—
நாறபொருள பயககு மேறபுடைத தாகத—தபபா தருளிய முபபான மருவி
ய—திருககுற ளெனனுந தெயவமா மறையொடு—தருமா முதலிய சாலபினா
வகுதத—திருவிலபே ருரைகளு—சிறநது நிலைஇய—வரிமே லியலபுகழப பரி
மே லழக—ருளஙகனிந தியறறிய வளஙகனி யுரையினைத—தோசசியின மிக
கோர சிநதைநன குவபபக—காலிங தஙகளான விரவிய வழுககளை—தரு
விய லசசிற றருகெனப பலறலைப—பனனகரு சுமநத பனனக வரைபபிற—
குணககுளப புரவி வணஙகல சீறு—வெதுபபற வுலகம பொதுககடிந த
ளிகரும—வலமுறு மிராச குலசூ டாமணி—கழைசுளி புகாமுகக கடவுணல
வேழம—விழைதரு கறபக மெனகுழை நொடுதது—வானறோய நறுஞசுவை
த தேனறோயத தருநதப—புழைககர நீடடப பழிபபறு நேனிரு—றுறுமிய
சநதனச சூழலவாயக குலவுஞ—செறுபுல னுடைய குறுமுனி தனபா—லர
நதைகெட நுவனறு வரமபெறு பாகருங—குணடுபடு மீருசுனை குடைநதர
மகளி—ரரககலா கரமவிரித திரபபதை நிகாபப— வடுபடாக காநதட டுடு
பபலா கருலிய—முதிபசெந தமிழகமழ பொதியமால வரையான— விரவிய
விணணவா பரவவீ ரடியான—மூவுல களநத மேவரு நெடுமால— வனறிற
ற பருவாய வனறியி னுருககொளீஇ—யுருவமண புகுநது அருவியுங காணு
—வருளார பசுஙகொடி யொருபாற படாநத—முககட கருமபின செககம
லததாள—சுனையிலிற றோயநது புனைதப மணகக—நலததகு கவுணியக கு
லககொழுந திடட—பழமறை தனனகந தளவளாய மணககூ—தெயவவெ
ண டிரையெறி வையைமா நதியான— வரியளி மிதிபபப புரிமுறுக கவிழந
த—மணஙகம ழமபுய மணஙகயா குநாகது — மகனமாந துதவுந தகவினா
கடுபப — முகனமாந தொழுகநந துகளறு செநதே— னுவடடெறிந தினக
ழைப படபபையிற புகுநது—சுரிமுகச சஙகுழல வரிமடை யுடைபப—மட
டியல பூநதுகள கொடடிச சிறைசெயுங— கவிழதுணாத தேமாம பொழில
புடை யுடுதத—பமபிய வளமயொலி செமபிான ஞடன— பூனத முளரி மா
னதத தடமெனத—தேவரு மயிாபபப பூவளை யஙகளை—வெணணிறச சிறக
ரணணிய மராள—மருநதிட வெனறும விருநதிடு மணிததடந — துதைதரு
செலவப புடைவைமா நகரா—னுலமபொரு மறுவில வலமபடு புயததி—னுறை
தரு கொறறவை யுவகையொடு குறுநகை—யருமபிய தொபப விருமபிய வ
ணை —வளியடை கிடககுந தளவமா லிகையான—மாவுரி யாநதணன மறு
ததுமுட சினபபிற—றகைககுந திறனலன சிகைககனல கொழிககுங—குலி
சவாட படையுடைக குரிசிலென றுணாகுற—றனனவன றனைநீத திநககாப
போநத—துசசைச சிரவமீ துனைமையே யாமெனுக — கணடவா பலருமவா
ய் விணடிடச் சிறநது—விழிகவா வனபபிற சுழிகொளவாம பரியான—றன

னுட னுடனறமா தாக்கிய நெயவக — கொனனுறை வயிரவாட கோடடுமா னினஙக—ளகைபபொடு வாயவெரீஇத திகைததோட டெடுததுச—செலவுழி யின்றித திசைதொறு மிமையா—நாட்டமொடு வட்கி வாடடமொடு நிறப— வயஙகொடிறு மாநது சயஙகிமதங் கவிழததது— நிகரிகந துலவும் புகாமுக க் களிறருன— கடையுகத தெழுநத கருஙகட லெனனப— படையொடு முா வன்றிய வடையல ருடையா—நெஞசுபறை கொடட வஞசிவிழி விளாப்ப— வேறறிடி போல விடையரு திரடடுங—கூறறுற ழெறுழவலி யேறறுரி முர சினன்—பலபபல வரசா நலபபமே லுயாதத—பைஙகொடி யடஙகலும பணி செயூ நிறபத—திகழநதுமே லோஙகிச சிறநதெழிற சயமக— ளாவிக கிணை யதாங காவிக் கொடியினுனை—பீடா ருலகங கோடா நெறியினிற —குலவு ற நடாதது நிலவுசெங கோலினன— றணணிய நலஙகெழு புணணிய மேரு —நிறைதரு கருணைக் குறைபுணல வினப—திரைபெறி கலவிக் கரைபொரு கடனறுந—தணணளி யருமபிப புணணிய மலாநது—நனறிபல பழுத்து நி னறகுண தாரு— நிததிய வருடசிவ பததியின பைஙகூழ —புகழதரு மிரவ லர் நிகழதரு குறிப்பறிந—துதவிடு சிாசா லதுலசிந தாமணி—விளஙகுறு மு யிரொனு மிளங்கோ தனஙகள்— கூடடமிட டருநதி யேபபமிட் டுவபபக்— கணணிய வினசுவை நணணிய வருடபா—லேமமொடு சுரககுங காம தேனு —பொயவகைச சமயப புதையிருள புதைபட—மெயவகை யொளிவிரி சைவ சிகாமணி —யெனறுபற பலரு மெடுததினி தியமபக—குனறலி னிலமகள் குதுகலிப பெயதத—தவஞா னமபெறு சிவஞான தேவ—ரியறறிய தவததா ளயககத தோனறியோன —பொதியவிழ கடுககையொடு மதிதவழ் சடில— மனனு சாமிதன மலாககழல பழிசசும—பொனனு சாமிமால புகனறன ஞு க—வடஙகிய தழனு வடஙகலு நிமிாததெனத—தளிாததளி மொயபபத து ளிததலா தேமாங—கனிசிறு வரியாற கமலமென பொகுடடிற— ருக்குறீஇ யுடைநது வாககுறு பைநதே— னீாநதட நிரபபு மீழநன னுாடி—னிலமகண் முகமெனக் குலவும்யாழப பாணத—ததிவளஞு செறிநது பொதிதலிற பலக லை—வலலோா புகழு நலலூ ராளி—நநதலி னலஙகெழு கநதவேட குரிசில —பெரிதுவந தருளறறிய வரியமெயத தவததாற—பொறையருள சாநத நிறை கொடை வாயமையென— றினனநற குணஙகளோா மன்னிய வுருகமொடு— வநததென றியாவரும் வழஙகிட வநதோன— கலவியங கடலைக கடபபவர் தமககோா—சொலவியன புணையெனத துரிசற நிறபோ—னிருவகைப பிரம சரியநன் னெறியின—மபறறலை புகுததா நயிடடிக நிலையினன—கறபனை கட நத சிறபரஞ சுடாதாள—கனவினு நனவினுங கழலாக கருததினன—பழிதரு முத்திப் பகுப்பெலா மொருவி— யழிவிலபே ரினப மளிகுறு முததியை— யெளிதினிற றெரிததுப பளகிலின புறததுஞ—சைவசித தாநத மெயதரு ப னுவலை—யையந திரிபற வகததினன குணாநதோன—கையற விகநத கருணை யங் கடலோன—கூறுசீா புனையு மாறுமுக நாவலன—பரவிய வுவபபிற பதி த்தனன்—விரவிய வுலகம் விளஙகுதற பொருடடே.

பாலியலதிகாரவகராதிகள்.

முற்றிற்று.

கணபதி துணை.

திருவள்ளுவர்குறள்.

பரிமேலழகருரை.

அறத்துப்பால்,

உரைப்பாயிரம்.

இந்திரன் முதலிய இறையவர் பதங்களும் அந்தமிலின்பத்தழிவில் வீடும் நெறியறிந்து எய்துதற்குரிய மாந்தர்க்கு உறுதியென உயர்ந்தோராலெடுக்கப்பட்ட பொருள் நான்கு: அவை அறம், பொருள், இன்பம், வீடென்பன.* அவற்றுள், வீடென்பது சிந்தையுமொழியுஞ் செல்லா நிலைமைத்தாகலின், துறவறமாகிய காரணவகையாற் கூறப்படுவதல்லது இலக்கணவகையாற் கூறப்படாமையின், நூல்களாற் கூறப்படுவன ஏனைமூன்றுமேயாம்.

அவற்றுள், அறமாவது மனு முதலிய நூல்களில் விதித்தன செய்தலும், விலக்கியன ஒழிதலுமாம். அஃது ஒழுக்கம் வழக்கு தண்டமென மூவகைப்படும்.†

அவற்றுள், ஒழுக்கமாவது அந்தணர் முதலிய வருணத்தார் தத்தமக்கு விதிக்கப்பட்ட பிரமசரிய முதலிய நிலைகளினின்று‡ அவ்வவற்றிற்கோதிய அறங்களின் வழுவாதொழுகுதல்.

வழக்காவது ஒருபொருளைத் தனித்தனியே எனதெனதென்றிருப்பார் அது காரணமாகத் தம்முண்மாறுபட்டு அப்பொருண்மேற்சொல்வது. அது கடன்கோடன்முதற் பதினெட்டுப்பதத்ததாம்.§

---

* அறம் பொருள் இன்பம் வீடென்பனவற்றை வடநூலார் முறையே தருமம் அருத்தம் காமம் மோக்ஷமென்பர்.

† ஒழுக்கம் வழக்குத் தண்டமென்பனவற்றை வடநூலார் முறையே ஆசாரம் விவகாரம் பிராயச்சித்தமென்பர்.

‡ நிலை— ஆச்சிரமம்.

§ விவகாரபதம் பதினெட்டாவன கடன்கோடல், உபநிதி, கூடிமேம்படல், நல்கியதைநல்காமை, ஒப்பிப்பணிசெய்யாமை, கூலிகொடாமை, உடையனல்லான்விற்றல், விற்றுக்கொடாமை, கொண்டுள்ளமொப்பாமை, கட்டுப்பாடுகடத்தல், நிலவழக்கு, மாதராடவர்தருமம், தாயபாகம், வன்செய்கை, சொற்கொடுமை, தண்டக்கொடுமை, சூது, ஒழிபு எனவிவை.

தண்டமாவது அவ்வொழுக்கநெறியினும் வழக்குநெறியினும் வழீஇயினாரை அந்நெறி நிறுத்துதற்பொருட்டு ஒப்ப நாடி அதற்குத் தக்கவொறுத்தல்.

இவற்றுள் வழக்குந்தண்டமும் உலகநெறி நிறுத்துதற்பயத்தனவதல்லது ஒழுக்கம்போல மக்களுயிர்க்கு உறுதிபயத்தற்சிறப்பிலவாகலானும், அவைதாம் நூலானேயன்றி உணர்வுமிகுதியானும் தேயவியற்கையானும் அறியப்படுதலானும், அவற்றையொழித்து, ஈண்டுத் தெய்வப்புலமைத் திருவள்ளுவரால் சிறப்புடைய ஒழுக்கமே அறமெனவெடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது.

அதுதான் நால்வகை நிலைத்தாய் வருணந்தோறும் வேறுபாடுடைமையின், சிறுபான்மையாகிய அச்சிறப்பியல்புகளொழித்து, எல்லார்க்குமொத்தலிற பெரும்பான்மையாகிய பொதுவியல்புபற்றி இல்லறந் துறவறமென இருவகை நிலையாற் கூறப்பட்டது.

அவற்றுள், இல்லறமாவது இல்வாழ்க்கைநிலைக்குச் சொல்லுகின்ற நெறிக்கணின்று அதற்குத் துணையாகிய கற்புடைமனைவியோடுஞ் செய்யப்படுவதாகலின், அதனை முதற்கட் கூறுவான்றொடங்கி, எடுத்துக்கொண்ட இலக்கிய மினிதுமுடிதற்பொருட்டுக் கடவுள்வாழ்த்துக் கூறுகின்றார்.

பாயிரம்.

முதல் அதிகாரம்.— கடவுள் வாழ்த்து.

அஃதாவது கவி தான் வழிபடுகடவுளையாதல் எடுத்துக்கொண்டபொருட்கு ஏற்புடைக்கடவுளையாதல் வாழ்த்துதல். அவற்றுள் இவ்வாழ்த்து ஏற்புடைக்கடவுளையெனவறிக: என்னை? சத்துவமுதலிய குணங்களான் மூன்றாகிய உறுதிப்பொருட்கு அவற்றான மூவராகிய முதற்கடவுளோடு இயைபுண்டாகலான், அம்மூன்றுபொருளையுங் கூறலுறுவார்க்கு அம்மூவரையும் வாழ்த்துதல் முறைமையாகலின், இவ்வா[redacted] அம்மூ[redacted]ம பொதுப்படக் கூறினாரெனவுணர்க.

க. அகர முத[redacted]லா மாதி
பகவன் முத[redacted] க.

இதன்பொருள். எழுத்[redacted]முதல— எழுத்துக்களெல்லாம் அகரமாகிய முதலையுடையன:— [redacted]திபகவன் முதற்று— அதுபோல உலகம் ஆதிபகவனாகிய* முதலையுடைத்து. என்றவாறு.

இது தலைமைபற்றிவந்த எடுத்துக்காட்டுவமை. அகரத்திறகுத்தலைமை விகாரத்தானன்றி நாதமாத்திரையாகிய இயல்பாற்பிறத்தலானும், ஆதிபகவற்குத்தலைமை செயற்கையுணர்வானன்றி இயற்கையுணர்வான் முற்றுமுணாதலானு

* ஐசுவரியம், வீரியம், புகழ், திரு, ஞானம், வைராக்கியம் என்னுமாறுக்கும் பகமென்னும் பெயரு[redacted]ால், பகவனென்பதற்கு இவ்வறுகுணங்களையுமுடையோனென்பது[redacted]

ங் கொள்க. தமிழெழுத்திற்கேயன்றி வடவெழுத்திற்கும் முதலாதல் நோக்கி, எழுத்தெல்லாமென்றார். ஆதிபகவன் என்னுமிருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை வடநூன்முடிபு. உலகென்றது ஈண்டுயிர்கண்மேனின்றது. காணப்பட்ட உலகத்தாற் காணப்படாத கடவுட்கு உண்மை கூறவேண்டுதலின், ஆதிபகவன் முதற்றேயென உலகின்மேல்வைத்துக் கூறினார்; கூறினாரேனும், உலகிற்கு முதல ஆதிபகவனென்பது கருத்தாகக்கொள்க. ஏகாரம் தேற்றத்தின்கண் வந்தது. இப்பாட்டான் முதற்கடவுளதுண்மை கூறப்பட்டது. (௧)

௨. கற்றதனா லாய பயனென்கொல் வாலறிவ
னற்றா டொழாஅ ரெனின். ௨

இ-ள். கற்றதனால் ஆய பயன் என்—எல்லாநூல்களையுங் கற்றவர்க்கு அக்கல்வியறிவானாய பயன் யாது—வாலறிவன் நற்றாள் தொழாரெனின்—மெய்யுணர்வினையுடையானது நல்ல தாள்களைத் தொழாராயின்? எ-று.

எவனென்னும் வினாப்பெயர் என்னென்றாய், ஈண்டின்மை குறித்துநின்றது. கொல்லென்பது அசைநிலை. பிறவிப்பிணிக்கு மருந்தாகலின், நற்றாளென்றார். ஆகமவறிவிற்குப் பயன் அவன்றாளைத் தொழுது பிறவியறுத்தலென்பது இதனாற் கூறப்பட்டது. (௨)

௩. மலர்மிசை யேகினான் மாணடி சேர்ந்தார்
நிலமிசை நீடுவாழ் வார். ௩

இ-ள். மலர்மிசை ஏகினான் மாண் அடி சேர்ந்தார்—மலரின்கண்ணே சென்றவனது மாட்சிமைப்பட்ட அடிகளைச் சேர்ந்தார்—நிலமிசை நீடு வாழ்வார்—எல்லாவுலகிற்கும் மேலாய வீட்டுலகின்கண் அழிவின்றி வாழ்வார். எ-று.

அன்பானினைவாரது உள்ளக்கமலத்தின்கண் அவர் நினைந்த வடிவோடு விரைந்து சேறலின், ஏகினானென இறந்தகாலத்தாற்கூறினார்; என்னை? "வாராக் காலத்து நிகழுங் காலத்து-மோராங்கு வரூஉம் வினைச்சொற் கிளவி-யிறந்த காலத்துக் குறிப்பொடு கிளத்தல்— விரைந்த பொருள வென்மனார் புலவர்." என்பதோத்தாகலின். இதனைப் "பூமேனடந்தான்" என்பதோர் பெயர்பற்றிப் பிறிதோர்கடவுட்கேற்றுவாருமுளர். சேர்தல்-இடைவிடாது நினைத்தல். (௩)

௪. வேண்டுதல்வேண் டாமை யிலானடி சேர்ந்தார்க்
கியாண்டு மிடும்பை யில. ௪

இ-ள். வேண்டுதல் வேண்டாமை இலான் அடி சேர்ந்தார்க்கு—ஒருபொருளையும் விழைதலும் வெறுத்தலுமில்லாதவனடியைச் சேர்ந்தார்க்கு— யாண்டும் இடும்பை இல—எக்காலத்தும் பிறவித்துன்பங்கள் உளவாகா. எ-று.

பிறவித்துன்பங்களாவன தன்னைப்பற்றி வருவனவும், பிறவுயிர்களைப்பற்றி வருவனவும், தெய்வத்தைப்பற்றி வருவனவுமென மூவகையான வருந்துன்பங்கள். அடிசேர்ந்தார்க்கும் அவ்விரண்டுமின்மையின், அவை காரணமாக வரும் மூவகைத்துன்பங்களும் இலவாயின. (௪)

௫. இருள்சே ரிருவினையுஞ் சேரா விறைவன்
பொருள்சேர் புகழ்புரிந்தார் மாட்டு. ௫

இ-ள். இருள் சேர் இருவினையும் சேரா— மயக்கத்தைப் பற்றி வரும் நல்வினை* தீவினையென்னு மிரண்டுவினையும் உளவாகா— இறைவன் பொருள் சேர் புகழ் புரிந்தார் மாட்டு— இறைவனது மெய்ம்மை சேர்ந்த புகழை விரும்பினாரிடத்து. எ-று.

இன்னதன்மைத்தென ஒருவராலுங் கூறப்படாமையின் அவிச்சையை இருளென்றும், நல்வினையும் பிறத்தற் கேதுவாகலான் இருவினையுஞ் சேராவென்றுங் கூறினார். இறைமைக்குணங்களிலராயினாரை உடையரெனக் கருதி அறிவிலார் கூறுகின்ற புகழ்கள் பொருள்சேராவாகலின், அவை முற்றவுமுடைய இறைவன் புகழே பொருள்சேர் புகழெனப்பட்டது. புரிதல் எப்பொழுதுஞ் சொல்லுதல். (௫)

௬. பொறிவாயி லைந்தவித்தான் பொய்தீ ரொழுக்க
நெறிநின்றார் நீடுவாழ் வார். ௬

இ-ள். பொறி வாயில் ஐந்து அவித்தான்— மெய், வாய், கண், மூக்குச், செவி யென்னும் பொறிகளை வழியாகவுடைய ஐந்தவாவினையும் அறுத்தானது— பொய் தீர் ஒழுக்கநெறி நின்றார்— மெய்யான ஒழுக்க நெறியின்கண் வழுவாது நின்றார்— நீடு வாழ்வார்— பிறப்பின்றி எக்காலத்தும் ஒருதன்மையராய் வாழ்வார். எ-று.

புலன்கள் ஐந்தாகலான், அவற்றின்கட்செல்கின்ற அவாவு மைந்தாயிற்று. ஒழுக்கநெறி ஐந்தவித்தானாற் சொல்லப்பட்டமையின், ஆண்டையாறனுருபு செய்யுட்கிழமைக்கண்வந்தது, கபிலரது பாட்டு என்பதுபோல. இவைநான்கு பாட்டானும் இறைவனை நினைத்தலும் வாழ்த்தலும் அவனெறிநிற்றலுஞ் செய்தார் வீடு பெறுவரென்பது கூறப்பட்டது. (௬)

௭. தனக்குவமை யில்லாதான் றாள்சேர்ந்தார்க் கல்லான்
மனக்கவலை மாற்ற லரிது. ௭

இ-ள். தனக்கு உவமை இல்லாதான் தாள் சேர்ந்தார்க்கு அல்லால்— ஒருவாற்றானுந் தனக்கு நிகரில்லாதவனது தாளைச் சேர்ந்தார்க்கல்லது— மனக்கவலை மாற்றல் அரிது— மனத்தின்கணிகழுந் துன்பங்களை நீக்குதல் உண்டாகாது. எ-று.

"உறற்பால-தீண்டா விடுத லரிது." என்றாற்போல ஈண்டு அருமை இன்மைமேனின்றது. தாள் சேராதார் பிறவிக்கேதுவாகிய காம வெகுளி மயக்கங்களை மாற்றமாட்டாமையின், பிறந்து அவற்றான் வருந்துன்பங்களுள் அழுந்துவரென்பதாம். (௭)

---

* ஈண்டு நல்வினையென்றது அழிதன்மாலையவாய துறக்க வின்பமுதலிய காமியங்களைப் பயப்பனவாகிய வேள்வி முதலியவற்றை. இவை வீட்டுக்கு நேரே வாயிலாகிய தத்துவஞானத்தைப் பயவாமைமாத்திரையேயன்றித் தீவினைபோல அது நிகழவொட்டாது தடைசெய்து நிற்றலுமுடையனவாம். ஆதலால், இந்நல்வினை தீவினையிரண்டும் ஒருவனுக்கு ஞானத்தைத் தடுத்துப் பந்தமுறுத்துதற்கண் பொன்விலங்கும் இருப்புவிலங்கும்போலத் தம்முளொப்பனவாமென்க; சரியை கிரியை யோகங்கள் ஞானம் வாயிலாக வீடு பயத்தலின், ஈண்டு நல்வினையென்றது அவற்றையன்றென்க.

௮. அறவாழி யந்தணன் றாள்சேர்ந்தார்க் கல்லாற்
பிறவாழி நீந்த லரிது.

இ-ள். அறவாழி அந்தணன் தாள் சேர்ந்தார்க்கு அல்லால்— அறக்கடலாகிய அந்தணனது தாளாகிய புணையைச் சேர்ந்தார்க்கல்லது— பிற ஆழி நீந்தல் அரிது— அதனிற் பிறவாகிய கடல்களை நீந்தல் அரிது. எ-று.

அறம், பொருள், இன்பமென வெண்ணப்பட்ட மூன்றனுள் அறத்தை முன்னர்ப் பிரித்தமையான், ஏனைப்பொருளுமின்பமும் பிறவெனப்பட்டன. பலவேறுவகைப்பட்ட அறங்களெல்லாவற்றையுந் தனக்கு வடிவாகவுடையனாகலின், அறவாழியந்தணனென்றார். அறவாழியென்பதனைத் தருமசக்கரமாக்கி அதனையுடைய அந்தணனெனவுரைப்பாருமுளர். அப்புணையைச் சேராதார் கரை காணாது அவற்றுள்ளே யழுந்துவாராகலின், நீந்தலரிதென்றார். இஃதேகதேசவுருவகம். (௮)

௯. கோளில் பொறியிற் குணமிலவே யெண்குணத்தான்
றாளை வணங்காத் தலை. ௯

இ-ள். கோள் இல் பொறியிற் குணம் இல— தத்தமக்கேற்ற புலன்களைக் கொள்கையில்லாத பொறிகள்போலப் பயன்படுதலுடையவல்ல— எண்குணத்தான் தாளை வணங்காத தலை— எண்வகைப்பட்ட குணங்களையுடையானது தாள்களை வணங்காத தலைகள். எ-று.

எண் குணங்களாவன தன்வயத்தனாதல், தூயவுடம்பினனாதல், இயற்கையுணர்வினனாதல், முற்றுமுணர்தல், இயல்பாகவே பாசங்களினீங்குதல், பேரருளுடைமை, முடிவிலாற்றலுடைமை, வரம்பிலின்பமுடைமை எனவிவை.* இவ்வாறு சைவாகமத்துக் கூறப்பட்டது. அணிமாவை† முதலாகவுடையனவெனவும், கடையிலாவறிவை‡ முதலாகவுடையனவெனவும் உரைப்பாருமுளர். காணாத கண் முதலியனபோல வணங்காத தலைகள் பயனிலவெனத் தலைமேல்வைத்துக் கூறினார்; கூறினாரேனும், இனம்பற்றி வாழ்த்தாத நாக்களும் அவ்வாறே

* இறைவன் எண்குணமுடையனென்பது "எட்டு மூர்த்தியாய் நின்றியலுந்தொழி — லெட்டு வான்குணத் தீசனெம் மான்றனை—யெட்டு மூர்த்தியு மெம்மிறை யெம்முளே—யெட்டு மூர்த்தியு மெம்மு ளொடுங்குமே." எனனுந்திருநாவுக்கரசுநாயனார் தேவாரத்தானும் "இரும்புயர்ந்த மூவிலைய சூலத்தினானை யிறையவனை மறையவனை யெண்குணத்தினானைச்— சுரும்புயர்ந்த கொன்றையொடு தூமதியஞ் சூடுஞ் சடையானை விடையானைச் சோதியெனுஞ் சுடரை—யரும்புயர்ந்த வரவிந்தத் தணிமலர்க ளேறி யன்னங்கள் விளையாடு மகன்றுறையி னருகே—கரும்புயர்ந்த பெருஞ்செந்நெ னெருங்கிவிளை கழனிக் கானாட்டு முள்ளூரிற் கண்டுதொழு தேனே." என்னுஞ் சுந்தரமூர்த்திநாயனார் தேவாரத்தானும் உணர்க.

† அணிமா முதலிய எண்சித்திகளாவன அணிமா, மகிமா, கரிமா, லகிமா, பிராத்தி, பிராகாமியம், ஈசிதை, வசிதை எனவிவை.

‡ கடையிலாவறிவு முதலிய எண்குணங்களாவன கடையிலாவறிவு, கடையிலாக்காட்சி, கடையிலாவீரியம், கடையிலாவின்பம், நாமமின்மை, கோத்திரமின்மை, ஆயுவின்மை, அழியாவியல்பு எனவிவை. இவ்வாறு ஆருகதநூலிற் கூறப்பட்டது.

பயனில்லவென்பதூஉங்கொள்க. இவை மூன்றுபாட்டானும் அவனை நினைத்தலு ம் வாழ்த்தலும் வணங்கலுஞ் செய்யாவழிப்படுங் குற்றங் கூறப்பட்டது.(க)

கo. பிறவிப் பெருங்கட னீந்துவர் நீந்தா
ரிறைவ னடிசேரா தார். கo

இ-ள். இறைவன் அடி (சேர்ந்தார்) பிறவிப பெருங்கடல் நீநதுவர்— இறை வனடியென்னும் புணையைச் சேர்ந்தார் பிறவியாகிய பெரியகடலை நீந்துவர்:— சேராதார் நீநதார— அதனைச் சேராதார் நீநதமாட்டாராய் அதனுளழுந்துவ ர். எ-று.

காரணகாரியத் தொடர்ச்சியாய்க் கரையின்றி வருதலின், பிறவிப்பெருங்க டலென்றார். சேர்நதாரென்பது சொல்லெசசம். உலகியல்பை நினையாது இ றைவனடியையே நினைப்பார்க்குப பிறவியறுதலும், அவவாறன்றி மாறி நினை பபார்க்கு அஃதறாமையுமாகிய இரண்டும் இதனால் நியமிக்கப்பட்டன. (கo)

உ ம் அதி.— வான் சிறப்பு.

அஃதாவது அக்கடவுளதாணையான் உலகமும் அதற்குறுதியாகிய அறம பொருளினபங்களும் நடததறகேதுவாகிய மழையினது சிறபபுக கூறுதல. அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

கக. வானின் றுலகம் வழங்கி வருதலாற்
றானமிழ்த மென்றுணரற் பாற்று. க

இ-ள். வான் நினறு உலகம் வழங்கி வருதலால்— மழை இடையறாது நிற்ப உலகம் நிலைபெறறு வருதலான்,— தான் அமிழதமென்று உணரற்பாற்று— அம்மழைதான் உலகத்திற்கு அமிழ்தமென்று உணரும் பானமையை யுடைத் து. எ-று.

நிறபவென்பது நினறெனத் திரிந்து நின்றது. உலகமெனறது ஈண்டுயிர்க ளை. அவை நிலைபெற்று வருதலாவது பிறபபிடையறாமையின எஞ்ஞான்றும் உடம்போடு காணப்பட்டு வருதல. அமிழ்தமுண்டாரா சாவாது நிலைபெறுதலி ன், உலகத்தை நிலைபெறுததுகினற வானை அமிழதமென்றுணாகவெனறாா. (க)

கஉ. துப்பார்க்குத் துப்பாய துப்பாக்கித் துப்பார்க்குத்
துப்பாய தூஉ மழை. உ

இ-ள். துப்பார்க்குத் துப்பு ஆய துப்பு ஆக்கி— உண்பார்க்கு நல்ல வுண வுகளை உளவாக்கி,— துப்பார்க்குத் துப்பு ஆயதூஉம் மழை— அவற்றையுண் கின்றார்க்குத் தானும் உணவாய நிற்பதூஉம் மழை. எ-று.

தானுமுணவாதலாவது தண்ணீராயுண்ணப்படுதல். சிறபபுடைய உயர்திணை மேல வைத்துக் கூறினமையின், அஃறிணைக்கும் இஃதொக்கும். இவ்வாறு உ யிர்களது பசியையும் நீர்வேட்கையையும் நீக்குதலின், அவை வழங்கிவருதலு டையவாயினவென்பதாம். (உ)

கங. விண்ணின்று பொய்ப்பின் விரிநீர் வியனுலகத்
துண்ணின் றுடற்றும் பசி. ங

இ-ள். விண் இன்று பொய்ப்பின்— மழை வேண்டுங்காலத்துப் பெய்யாது பொய்க்குமாயின்,— விரி நீர் வியன் உலகத்துள்— கடலாற் சூழப்பட்ட அகன்றவுலகத்தின்கண்— நின்று உடற்றும் பசி— நிலைபெற்று உயிர்களை வருத்தும் பசி. எ-று.

கடலுடைத்தாயினும் அதனாற் பயனில்லை யென்பார், விரிநீர் வியனுலகத் தென்றார். உணவின்மையின், பசியான் உயிர்கள் இறகுமென்பதாம். (௩)

௧௪. ஏரி னுழாஅ*ருழவர் புயலென்னும்
வாரி வளங்குன்றிக் கால். ௪

இ-ள். உழவர் ஏரின் உழார்— உழவர் ஏரானுழுதலைச்செய்யார்,— புயல் எனனும் வாரி வளம் குன்றிக்கால்— மழையெனனும் வருவாய தன் பயன் குன்றின். எ-று.

குன்றியக்காலென்பது குறைநதுநின்றது. உணவின்மைக்குக் காரணங்கூறியவாறு. (௪)

௧௫. கெடுப்பதூஉங் கெட்டார்க்குச் சார்வாய்மற் றாங்கே
யெடுப்பதூஉ மெல்லா மழை. ௫

இ-ள். கெடுப்பதூஉம்— பூமியின்கண் வாழ்வாரைப பெய்யாது நின்று கெடுபபதூஉம்— கெட்டார்க்குச் சார்வாய மற்று ஆங்கே எடுப்பதூஉம்— அவவாறு கெட்டார்க்குத் துணையாய்ப பெயது முனகெடுததாறபோல எடுப்பதூஉம்— எல்லாம் மழை— இவையெல்லாம் வல்லது மழை. எ-று.

மறறு வினைமாற்றின்கணவநதது. ஆங்கெனபது மறுதலைத்தொழிலுவமத்தின்கண் வநத உவமச்சொல். கேடுமாக்கமும் எய்துதறகுரியாா மக்களாதலின், கெட்டார்க்கென்றார். எல்லாமெனறது அமமக்கணமுயறசி வேறுபாடுகளாற் கெடுத்தல் எடுத்தல்கடாம் பலவாதல் நோக்கி. வல்லதென்பது அவாய்நிலையான்வந்தது.* மழையினதாறறல் கூறியவாறு. (௫)

௧௬. விசும்பிற் றுளிவீழி னல்லான்மற் றாங்கே
பசும்புற் றலைகாண் பரிது. ௬

இ-ள். விசும்பின் துளி வீழின் அல்லால்— மேகத்திற்றுளி வீழிற் காண்பதல்லது,— மற்று ஆங்கே பசும்புற்றலை காண்பு அரிது— வீழாதாயின், அப்பொழுதே பசும்புல்லினது தலையையுங் காண்டல் அரிது. எ-று.

விசும்பு ஆகுபெயர். மற்று வினைமாற்றினகண்வந்தது. இழிவுசிறப்பும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. ஓரறிவுயிரும் இல்லையென்பதாம். (௬)

௧௭. நெடுங்கடலுந் தன்னீர்மை குன்றுந் தடிந்தெழிலி
தானல்கா தாகி விடின். ௭

இ-ள். நெடுங்கடலும் தன் நீர்மை குன்றும்— அளவில்லாத கடலும் தன்னியல்பு குறையும்,— எழிலி தான் தடிந்து நல்காதாகிவிடின்— மேகந்தான் அதனைக் குறைத்து அதன்கட்பெய்யாது விடுமாயின். எ-று.

---

* அவாய்நிலை ஒருசொல் மற்றொருசொல்லை அவாவிநிற்றல். இவ்வாறு அவாய்நிலையால் வருவித்து முடிப்பதனை வடநூலார் அத்தியாகாரமென்பர்.

உம்மை சிறபபுமமை, தன்னியலபு குறைதலாவது நீவாழுயிர்கள் பிறவாமையும், மணி முதலாயின படாமையுமாம். ஈண்டுக் குறைததலெனறது முகத்தலே; அது "கடல்குறைபடுத்தநீர்." "கடல் குறைபடவெறிந்து" எனபதனுனும அறிக. மழைக்கு முதலாய கடறகும் மழை வேணடுமெனபதாம. இவையேழுபாட்டானும உலகநடத்தற்கேதுவாதல் கூறப்பட்டது. (எ)

கஅ. சிறப்பொடு பூசனை செல்லாது வானம
வறக்குமேல் வானோர்க்கு மீண்டு. அ

இ-ள். வானோாக்கும ஈண்டுச் சிறப்பொடு பூசனை செலலாது— தேவர்கடகும் இவ்வுலகின் மக்களாற செய்யபபடும் விழவும் பூசையும் நடவாது,— வானம் வறக்குமேல்— மழை பெய்யாதாயின். எ-று.

நைமித்திகத்தோடு கூடிய நித்தியமென்முராகலின, செல்லாதென்முர். உம்மை சிறப்பும்மை. நித்தியததிறமுழ்வுதிரச் செயவது நைமித்திக* மாதலின, அதனை முற்கூறினர். (அ)

கக. தானந் தவமிரண்டுந் தங்கா வியனுலகம்
வானம் வழங்கா தெனின். கூ

இ-ள். வியன் உலகம் தானம் தவம் இரண்டும் தங்கா— அகன்றவுலகின்கண் தானமுந தவமுமாகிய இரண்டறமும் உளவாகா,— வானம் வழங்காதெனின்—மழை பெய்யாதாயின். எ-று.

தானமாவது அறநெறியான் வநத பொருள்களைத் தக்காாக்கு உவகையோடுங் கொடுத்தல். தவமாவது மனம் பொறிவழி போகாது நிறறறபொருட்டு விரதங்களான் உண்டிசுருககல் முதலாயின. பெரும்பான்மை பறறித தானம் இல்லறத்தின்மேலும், தவம துறவறததின்மேலும் நின்றன. (கூ)

உ0. நீரின் றமையா துலகெனின் யார்யார்க்கும்
வானின் றமையா தொழுக்கு. க0

இ-ள். யார் யார்க்கும் நீர் இன்று உலகு அமையாது எனின—எவ்வகை மேம்பாட்டாாக்கும் நீரையின்றி உலகியல் அமையாதாயின்,— ஒழுக்கு வான் இன்று அமையாது— அநநீர் இடையறுதொழுகும் ஒழுக்கும் வானையின்றி யமையாது. எ-று.

பொருளின்பங்களை உலகியலென்முர், அவை இம்மைக்கண்ணவாகலின். இடையறுதொழுகுதல் எக்காலத்தும் எவ்விடத்தும் உளதாகல். நீரின்றமையா துலகென்பது எல்லாரானுந தெளியப்படுதலின், அதுபோல ஒழுக்கும் வானின்றமையாமை தெளியப்படுமென்பார், நீரின்றமையா துலகெனினென்முர். இதனை நீரையினறி யமையாது உலகாயின் எத்திறத்தார்க்கும் மழையையினறி ஒழுக்கம் நிரம்பாதென உரைப்பாருமுளர். இவை மூன்றுபாட்டானும் அறம் பொருளின்பங்கள் நடத்தற்கு ஏதுவாதல் கூறப்பட்டது. (க0)

* நைமித்திகம்—நிமித்தத்தாலாவது.

௩ ம் அதி.— நீத்தார் பெருமை.

அஃதாவது முற்றத்துறந்த முனிவரது பெருமை கூறுதல். அவ்வறமுதற பொருளகளை உலகிறகு உளளவாறுணர்த்துவார் அவராகலின், இது வானசிறப்பினபின வைக்கப்பட்டது.

௨௧. ஒழுகக்த்து நீததார் பெருமை விழுப்பத்து
வேண்டும பனுவற றுணிவு. ௧

இ-ள். ஒழுக்கத்து நீத்தார் பெருமை—தமக்குரிய ஒழுக்கத்தின்கணணே நினறு துறந்தாரது பெருமையை—விழுப்பத்து வேண்டும பனுவற்றுணிவு—விழுமிய பொருளகள பலவற்றுளளும இதுவே விழுமிதென விரும்பும் நூலகளது துணிவு. எ-று.

தமககு உரியவொழுக்கத்தினகணணே நினறு துறததலாவது,— தத்தம் வருணத்திற்கும நிலைக்குமுரிய ஒழுககங்களை வழுவாதொழுக அறம் வளரும, அறம வளரப பாவநதேயும, பாவநதேய அறியாமை நீஙகும, அறியாமை நீஙக நிததவநிததஙகளது வேறுபாடடுணாவும அழிதன்மாலையவாய இம்மை மறுமையினபஙகளினுவாப்பும பிறவித்துனபஙகளுந தோனறும, அவை தோனற வீடடினகணணசையுணடாம, அஃதுண்டாகப பிறவிக்குக் காரணமாகிய பயனின முயறசிகளெலலாம நீங்கி வீடடிறகுக காரணமாகிய யோக முயறசியுணடாம, அஃதுணடாக மெயயுணர்வு பிறநது புறப்பறறாகிய எனதெனபதும அகப்பறறாகிய யானென்பதும விடும, ஆகலான் இவவிரணடு பற்றையும இமமுறையேயுவாதது விடுதலெனக கொளக. பனுவலெனப பொதுப்படக கூறியவதனான, ஒன்றையொன்றொவ்வாத சமயநூலகளெலலாவற்றிறகும இஃது ஒத்த துணிவெனபது பெறறாம. செயதாரது துணிவு பனுவனமேலேற்றப்பட்டது. (௧)

௨௨. துறநதார பெருமை துணைககூறின வையத்
திறந்தாரை யெண்ணிககொண டறறு. ௨

இ-ள். துறநதார பெருமை துணைக கூறின— இருவகைப் பற்றினையும் விடடாரது பெருமையை இவவளவெனறு எணணிக கூறியறியலுறின, அளவுபடாமையான— வையத்து இறநதாரை எணணிக கொணடு அறறு—இவவுலகத்துப பிறந்திறநதாரை எணணி இததுணையரென அறியலுறறாற்போலும. எ-று. முடியாதெனபதாம. கொணடாலெனனும் வினையெச்சம கொணடெனத் திரிநது நினறது. (௨)

௨௩. இருமை வகைதெரிந் தீண்டறம பூண்டார்
பெருமை பிறங்கிற றுலகு. ௩

இ-ள். இருமை வகை தெரிநது— பிறப்பு வீடெனனும் இரண்டனது துன்பவினபக் கூறுபாடுகளை ஆராயநதறிநது— ஈணடு அறம் பூணடார பெருமை—அப்பிறப்பறுததறகு இப்பிறப்பினகண துறவறத்தைப பூணடாரது பெருமையே— உலகு பிறங்கிறறு— உலகினகணணுயாநதது. எ-று.

"தெரிமாண டமிழ்மும்மைத் தென்னம் பொருப்பன்" என்புழிப்போல இருமையென்றது ரண்டெண்ணினகணின்றது.* பிரிநிலையேகாரம் விகாரத்தா ற்றொக்கது, இதனால் திகிரியுருட்டி உலகமுழுதாண்ட அரசர் முதலாயினார் பெருமை பிரிக்கப்பட்டது. இவை மூன்றுபாட்டானும் நீத்தார்பெருமையே எல்லா பபெருமையினும் மிக்கதென்பது கூறப்பட்டது. (௩)

௨௪. உரனென்னுந் தோட்டியா னோரைந்துங் காப்பான்
வரனென்னும் வைப்பிற்கோர் வித்து. ௪

இ-ள். உரன் என்னும் தோட்டியான் ஓரைந்தும் காப்பான்—திண்மையென் னுந் தோட்டியால் பொறிகளாகிய யானையைந்தனையும் தத்தம் புலன்களின்மே ற் செல்லாமற் காப்பான்—வரன் என்னும் வைப்பிற்கு ஓர் வித்து—எல்லாநி லத்தினும் மிக்கதென்று சொல்லப்படும் வீடென்னுநிலத்திற்கு ஓர்வித்தாம். எ-று.

இஃதேகதேசவுருவகம். திண்மை ரண்டறிவின்மேற்று. அந்நிலத்திற்செ ன்று முளைத்தலின், வித்தென்றார். ரண்டுப் பிறந்திறந்து வரும் மகனல்லனென்பதாம். (௪)

௨௫. ஐந்தவித்தா னாற்ற லகல்விசும்பு ளார்கோமா
னிந்திரனே சாலுங் கரி. ௫

இ-ள். ஐந்து அவித்தான் ஆற்றல்—புலன்களிற்செல்கின்ற அவாவைந்தனையு ம் அடக்கினனது வலிக்கு—அகல்விசும்பு உளார் கோமான் இந்திரனே சாலும் கரி—அகன்ற வானத்துள்ளாரிறைவனாகிய இந்திரனே அமையுஞ்சான்று.எ-று.

ஐந்துமென்னும் முற்றும்மையும் ஆற்றற்கென்னும் நான்கனுருபும் செய்யு ள் விகாரத்தாற்றொக்கன. தான் ஐந்தவியாது சாபமெய்தி நின்று அவித்தவ னதாற்றல் உணர்த்தினானாகலின், இந்திரனே சாலுங்கரியென்றார். (௫)

௨௬. செயற்கரிய செய்வார் பெரியர் சிறியர்
செயற்கரிய செய்கலா தார். ௬

இ-ள். செயற்கரிய செய்வார் பெரியர் —ஒத்த பிறப்பினராய மக்களுள் செய்தற்கெளியவற்றைச் செய்யாது அரியவற்றைச் செய்வார் பெரியர் —செ யற்கரிய செய்கலாதார் சிறியர்— அவ்வெளியவற்றைச் செய்து அரியவற்றை ச் செய்யமாட்டாதார் சிறியர். எ-று.

செயற்கெளியவாவன மனம் வேண்டியவாறே அதனைப் பொறிவழிகளால் புலன்களிற் செலுத்தலும், வெஃகலும், வெகுடலும் முதலாயின. செயற்கரி யவாவன இயமம் நியமம் முதலாய எண்வகை யோகவுறுப்புக்கள், நீரிற்பல கான் மூழ்கல் முதலாய நாலிருவழக்கிற்றபதப்பக்கமெனபாருமுளர்,† அவை நி யமத்துள்ளே அடங்கலின், நீத்தாரது பெருமைக்கேலாமையறிக. (௬)

---

* ஈண்டு இருமையென்பதனுள் மைவிகுதி, தன்மையுணர்த்தாது தன் மையுடைப்பொருளையே யுணர்த்தலின், பகுதிப்பொருள் விகுதியென்னுஞ் சூ வாரத்த பாவ தத்திதப் பிரத்தியம்.

† நீரிற்பலகான்மூழ்கல் முதலியவெட்டும் "நீர்பலகால் மூழ்கி நிலத்த சைஇத் தோலுடையாச்—சோர்சடை தாழச் சுடரோம்பி - யூரடையார்— கானகத்த கொண்டு கடவுள் விருந்தோம்பல்—வானகத்த துய்க்கும் வழி." என்னும் வெண்பாவானுணர்க.

உஎ. சுவையொளி யூறோசை நாறறமென் றைந்தின்
வகைதெரிவான கடடே யுலகு. எ

இ-ள். சுவை ஒளி ஊறு ஓசை நாறறம் எனற ஐநதின வகை— சுவையும் ஒளியும ஊறும ஓசையும நாறறமுமெனறு சொலலபபடட தனமாததிரைக ளைநதன து கூறுபாடடையும—தெரிவான கடடே உலகு— ஆராயவானறிவி ன கணணதே உலகம. எ-று.

அவறறின கூறுபாடாவன பூதஙகடகு முதலாகிய அவைதாமைநதும, அ வறறினகடடோனறிய அபபூதஙகளைநதும, அவறறினகூறுகிய ஞானேநதிரி யஙகளைநதும கனமேநதிரியஙகளைநதுமாக இருபதுமாம. வகைதெரிவானக டென உடமபொடு புணாததததுலை,* தெரிகினற புருடனும அவனறெரிதற கருவியாகிய மான† அகஙகார மனஙகளும அவறறிறகு முதலாகிய மூலப பகுதியும பெறறும. ததது வமிருபததைநதனையுநதெரிதலாவது, மூலபபகுதி ஒனறிறறோனறியதனமையிற பகுதியேயாவதலலது விகுதியாகாதெனவும, அதனகடடோனறிய மானும அதனகடடோனறிய அகஙகாரமும அதனகட டோனறிய தனமாததிரைகளுமாகிய ஏழும தததமககு முதலாயதனை நோகக விகுதியாதலும தஙகடடோனறுவனவறறை நோககப பகுதியாதலுமுடைய வெனவும, அவறறினகடடோனறிய மனமும ஞானேநதிரியஙகளும கனமே நதிரியஙகளும பூதஙகளுமாகிய பதினாறும தஙகடடோனறுவனவினமையின விகுதியேயாவதலலது பகுதியாகாவெனவும, புருடன தானொனறிறறோன்று மையானும தனகடடோனறுவனவினமையானும இரணடுமலலனெனவும, சா ஙகிய நூலுளோதியவாறறுன ஆராயதல. இவவிருபததைநதுமல்லது உல கெனப பிறிதொனறிலலையென உலகினதுணமையறிதலின, அவனறிவினகண ணதாயிறறு இவை நானகுபாடடானும பெருமைககேது ஐநதவிததலும யோகபபயிறசியும தததுவவுணாவுமெனபது கூறபபடடது. (எ)

உஅ. நிறைமொழி மாநதா பெருமை நிலதது
மறைமொழி காடடி விடும அ

இ-ள். நிறைமொழி மாநதா பெருமை—நிறைநத மொழியினையுடைய துற நதாரது பெருமையை—நிலதது மறைமொழி காடடிவிடும—நிலவுலகத்தின கண அவாாணையாகச சொலலிய மநதிரஙகளே கணகூடாகக‡காடடும. எ-று.

நிறைமொழியெனபது அருளிககூறினும வெகுணடு கூறினும அவவபபய னகளைப பயநதேவிடும மொழி. காடடுதல பயனானுணாததுதல. (அ)

உகூ. குணமெனனுங குனறேறி நினறா வெகுளி
கணமேயுங காதத லரிது. கூ

---

* உடமபொடுபுணாததலெனபது ஒருததி. இது தொலகாபபியததுமரபிய லின இறுதிசசூததிரததிற கூறபபடடது. இதனை வடநூலாா நிபாதமெனபா.

† மான—மகதததததுவம. மஹததெனனும வடமொழி எழுவாயொருமை யின மஹாந என நிறகும. அது தமிழின மானெனதத் திறபவமாயிறறு.

‡ கணகூடு— பிரததியக்ஷம.

இ-ள். குணம் என்னும் குன்று ஏறி நின்றார் வெகுளி—துறவு மெய்யுண ர்வு அவாவின்மை முதலிய நற்குணங்களாகிய குன்றின்முடிவினைக்கண்ணின்ற மு னிவரது வெகுளி,— கணமேயும் காத்தல் அரிது—தானுள்ளவளவு கணமே யாயினும், வெகுளப்பட்டாரால் தடுத்தல் அரிது. எ-று.

சலியாமையும் பெருமையும் பற்றிக் குணங்களைக் குன்றாக வுருவகஞ்செய் தார். குணம் சாதியொருமை.* அநாதியாய் வருகின்றவாறுபற்றி ஒரோவழி வெகுளி தோன்றியபொழுதே அதனை மெய்யுணர்வு அழிக்குமாகலின் கணமே யுமென்றும், நிறைமொழிமாந்தராகலின் காத்தலரிதென்றுங் கூறினார். இவை யிரண்டுபாட்டானும் அவராணை கூறப்பட்டது. (கூ)

கூ0. அந்தண ரென்போ ரறவோர்மற் றெவ்வுயிர்க்குஞ்
செந்தண்மை பூண்டொழுக லான். க0

இ-ள். எவ்வுயிர்க்கும் செந்தண்மை பூண்டு ஒழுகலான் — எல்லாவுயிர்கண் மேலும் செவ்விய தண்ணளியைப் பூண்டொழுகலான்,— அந்தணர் என்போர் அறவோர் — அந்தணரென்று சொல்லப்படுவார் துறவறத்தினின்றவர். எ-று.

பூணுதல் விரதமாகக்கோடல். அந்தணரென்பது அழகிய தட்பத்தினையுடை யாரென ஏதுப்பெயராகலின், அஃது அவ்வருளுடையார்மேலன்றிச் செல்லா தென்பது கருத்து. அவ்வாணையுடையராயினும் உயிர்கண்மாட்டருளுடைய ரென்பது இதனாற் கூறப்பட்டது. (க0)

௪-ம் அதி. — அறன்வலியுறுத்தல்.

அஃதாவது அம்முனிவராணுணர்த்தப்பட்ட அம்மூன்றனுள் ஏனைப்பொரு ளுமின்பமும் போலாது, அறன், இம்மை மறுமை வீடென்னும் மூன்றனையும் ப யத்தலான், அவற்றின் வலியுடைத்தென்பது கூறுதல். அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும். "சிறப்புடை மரபிற் பொருளு மின்பமு— மறத்து வ ழிப்படூஉந் தோற்றம் போல" என்றார் பிறரும்.

கூக. சிறப்பீனுஞ் செல்வமு மீனு மறத்தினூஉங்
காக்க மெவனோ வுயிர்க்கு. க

இ-ள். சிறப்பு ஈனும—வீடுபேற்றையுந்தரும், —செல்வமும் ஈனும—துறக் கம் முதலிய செல்வத்தையுந்தரும், — உயிர்க்கு அறத்தின் ஊங்கு ஆக்கம் எவன்— ஆதலான் உயிர்கட்கு அறத்தின்மிக்க ஆக்கம் யாது? எ-று.

எல்லாப்பேற்றினுஞ் சிறந்தமையின், வீடு சிறப்பெனப்பட்டது. ஆக்கந்தரு வதனை ஆக்கமென்றார். ஆக்கம் மேன்மேலுயர்தல். ஈண்டுயிரென்றது மக்களு

---

* சாதியொருமையாவது ஒருசொல் ஒருமையீறு தோன்ற நின்றும் தோன்றாது நின்றும் பின் ஒருமைப் பன்மை வினையீறாக மேல் வந்து முடிக்குஞ் சொற்களுமின்றித் தானே பன்மைப்பொருளுணர்த்துவது. இதனை வடநூலார் சாதத்தியேகவசனமென்பர். "ஈறு தோன்றிய சாதி யொருமையு— மீறுதோன் றாத சாதி யொருமையு—மெனவிரு திறப்படு மிருதிணை மருங்கி னும்." "சிவிகை — பொறுத்தானோ டூர்ந்தா னிடை." "அஞ்சுவ தஞ்சாமை பேதைமை" எனபுழிப் பொறுத்தான் அஞ்சுவது என ஈறுதோன்றிய சாதி யொருமை வரும். "தென்புலத்தார் தெய்வம்" "குணமென்னுங் குன்றேறி நி ன்றார்" எனபுழித் தெய்வம் குணம் எனவீறுதோன்றாச் சாதியொருமை வரும்.

யினை, சிறப்புஞ் செல்வமும் எய்துதற்குரியது அதுவேயாகலின். இதனால் அறத்தின் மிக்கவுறுதி இல்லையென்பது கூறப்பட்டது. (க)

ரு௨. அறத்தினூஉங் காக்கமு மில்லை யதனை
மறத்தலி னூங்கில்லை கேடு. ௨

இ-ள். அறத்தின் ஊங்கு ஆக்கமும் இல்லை—ஒருவனுக்கு அறஞ்செய்தலின் மேற்பட்ட ஆக்கமுமில்லை:— அதனை மறத்தலின் ஊங்கு கேடு இல்லை—அதனை மயக்கத்தான் மறத்தலின்மேற்பட்ட கேடுமில்லை. எ-று.

அறத்தினூஉங்காக்கமுமில்லையென மேற்சொல்லியதனையே அநுவதித்தார்,* அதனாற்கேடுவருதல் கூறுதற்பயனோக்கி. இதனால் அது செய்யாவழிக் கேடுவருதல் கூறப்பட்டது. (௨)

ருரு. ஒல்லும் வகையா னறவினை யோவாதே
செல்லும்வா யெல்லாஞ் செயல். ரு

இ-ள். ஒல்லும் வகையான்—தத்தமக்கியலுந்திறத்தான்— அறவினை ஓவாதே செல்லும் வாய் எல்லாம் செயல்— அறமாகிய நல்வினையை ஒழியாதே அஃதெய்துமிடத்தானெல்லாஞ் செய்க. எ-று.

இயலுந்திறமாவது இல்லறம் பொருளளவிற்கேற்பவும், துறவறம் யாக்கை நிலைக்கேற்பவுஞ்செய்தல். ஓவாமை இடைவிடாமை. எய்துமிடமாவன மனம் வாக்குக் காயமென்பன. அவற்றாற் செய்யும் அறங்களாவன முறையே நற்சிந்தையும் நற்சொல்லும் நற்செயலுமெனவிவை. இதனான் அறஞ்செய்யுமாறு கூறப்பட்டது. (ரு)

ரு௪. மனத்துக்கண் மாசில னாத லனைத்தற
னாகுல நீர பிற. ௪

இ-ள். மனத்துக்கண் மாசு இலன் ஆதல் — அவ்வாற்றான் அறஞ்செய்வான் தன்மனத்தின்கட் குற்றமுடையனல்லனாக,—அனைத்து அறன்— அவ்வளவே அறமாவது,—பிற ஆகுல நீர—அஃதொழிந்த சொல்லும் வேடமும் அறமெனப்படா, ஆரவார நீர்மைய. எ-று.

குற்றம் தீயனசிந்தித்தல். பிறரறிதல்வேண்டிச் செய்கின்றனவாகலின், ஆகுலநீரவென்றார். மனத்துமாசுடைபனுயவழி அந்நவழியவாகிய மொழி மெய்களாற்செய்வன பயனில்வென்பதூஉம் பெறப்பட்டது. (௪)

ருரு. அழுக்கா றவாவெகுளி யின்னாச்சொன் னான்கு
மிழுக்கா வியன்ற தறம். ரு

இ-ள். அழுக்காறு— பிறராக்கம் பொறாமையும் —அவா—புலன்கண்மேற் செல்கின்ற அவாவும் —வெகுளி— அவையேதுவாகப் பிறர்பால்வரும் வெகு

---

* அநுவதித்தலெனினும் வழிமொழிதலெனினுமொக்கும். அநுவாதமாவது முன்னர்ப்பெறப்பட்டதொன்றனை வேறொன்று விதித்தற்பொருட்டுப் பின்னருமெடுத்தோதுதல். அதனால் அது கூறியது கூறலென்னுங்குற்றமாகாது வழிமொழிதலென்றாயிற்று. வழிமொழிதற்கு முன்னர்ப் பெறப்பட்டதனைப் புரோவாதமென்பர் வடநூலார். ஈண்டுப் புரோவாதம் " அறத்தினூஉங் காக்க மெவனோ " என்பது.

ளியும்—இன்னாச்சொல்—அதுபற்றிவருங் கடுஞ்சொல்லுமாகிய—நான்கும் இழுக்கா இயன்றது அறம்—இந்நான்கினையுங் கடிந்து இடையறாது நடந்தது அறமாவது. எ-று.

இதனான் இவற்றொடு விரவியியன்றது அறமெனப்படாதென்பதூஉங்கொள்க. இவை யிரண்டுபாட்டானும் அறத்தினதியல்பு கூறப்பட்டது. (௫)

௩௬. அன்றறிவா மென்னா தறஞ்செய்க மற்றது
பொன்றுங்காற் பொன்றாத் துணை. ௬

இ-ள். அன்று அறிவாம் என்னாது அறஞ் செய்க—யாம் இதுபொழுது இளையமாகலின் இறக்குஞான்று செய்துமெனக் கருதாது அறத்தினை நாடோறுஞ் செய்க,—அது பொன்றுங்கால் பொன்றாத் துணை—அவ்வாறு செய்தவறம் இவ்வுடம்பினின்றும் உயிர் போங்காலத்து அதற்கு அழிவில்லாத துணையாம். எ-று.

மற்றென்பது அசைநிலை. பொன்றாத் துணையென்றார், செய்த வுடம்பழியவும் உயிரோடொன்றி ஏனையுடம்பினுஞ் சேறலின். இதனான் இவ்வியல்பிற்றாய அறத்தினை நிலையாத யாக்கை நிலையினபொழுதே செய்கவென்பது கூறப்பட்டது.

௩௭. அறத்தா றிதுவென வேண்டா சிவிகை
பொறுத்தானோ டூர்ந்தா னிடை. ௭

இ-ள். அறத்து ஆறு இது என வேண்டா—அறத்தின் பயன் இதுவென்று யாம் ஆகமவளவையான் உணர்த்தல்வேண்டா,—சிவிகை பொறுத்தானோடு ஊர்ந்தான் இடை—சிவிகையைக் காவுவானோடு செலுத்துவானிடைக் காட்சியளவை தன்னானே உணரப்படும். எ-று.

பயனை ஆறென்றார், பின்னதாகலின். எனவென்னுமெச்சத்தாற் சொல்லாகிய வாகமவளவையும், பொறுத்தானோ டூர்ந்தானிடையென்றதனாற் காட்சியளவையும் பெறும். உணரப்படுமென்பது சொல்லெச்சம். இதனாற் பொன்றாத் துணையாதல் தெளிவிக்கப்பட்டது. (௭)

௩௮. வீழ்நாள் படாஅமை நன்றாற்றி னஃதொருவன்
வாழ்நாள் வழியடைக்குங் கல். ௮

இ-ள். வீழ் நாள் படாமை நன்று ஆற்றின்—செய்யாது கழியும் நாளுளவாகாமல் ஒருவன் அறத்தைச் செய்யுமாயின்,—அஃது ஒருவன் வாழ்நாள் வழி அடைக்குங் கல்—அச்செயல் அவன் யாக்கையோடு கூடி நாள் வரும்வழியை வாராமலடைக்குங் கல்லாம். எ-று.

ஐவகைக்குற்றத்தானும் இருவகைவினையுமுள்ளதுணையும் உயிர் யாக்கையோடுங்கூடிநின்று அவ்வினைகளிருவகைப்பயனையும் நுகருமாகலான், அந்நாண்முழுவதும் வாழ்நாளெனப்பட்டது. குற்றங்களைந்தாவன அவிச்சை, அகங்காரம், அவா, விழைவு, வெறுப்பெனப்பன, இவற்றை வடநூலார் பஞ்சக்கிலேசமென்ப. வினையிரண்டாவன நல்வினை தீவினையென்பன. பயனிரண்டாவன இன்பந்துன்பமென்பன. இதனான் அறம் வீடு பயக்குமென்பது கூறப்பட்டது. (௮)

௩௯. அறத்தான் வருவதே யின்பமற் றெல்லாம்
புறத்த புகழு மில. ௯

இ-ள். அறத்தான வருவதே இனபம—இலலறததோடு பொருநதி வருவதே இனபமாவது,— மறற எலலாம புறதத—அதனோடு பொருநதாது வருவன வெலலாம இனபமாயினும துனபததினிடதத,—புகழும இல—அதுவேயுமன றிப புகழுமுடையவலல. எ-று.

ஆனுருபு ரணடிடனிகழசசிககண வநதது,“தூஙகு கையா னோஙகு நடைய” எனபுழிபபோல. இனபம காமநுகாசசி, அஃதாமாறு காமததுபபாலின முத றகடசொலலுதும. இனபததிறபுறமெனவே துனபமாயிறறு. பாவததானவ ரும பிறனிலவிழைவு முதலாயின அககணததுளினபமாயததோனறுமாயினும பினறுனபமாயவிளைதலின, புறநதவெனறா. அறததோடு வாராதன புகழுமில வெனவே, வருவது புகழுமுடைததெனபதூஉம பெறறும். இதனுன அறஞ்செய வாரோ இமமையினபமும புகழும எயதுவரெனபது கூறபபடடது. (க)

சா0. செயறபால தோரு மறனே யொருவற
குயறபால தோரும பழி கo

இ-ள். ஒருவறகுச செயறபாலது அறனே— ஒருவனுககுச செயதறபான மையது நலவினையே,— உயறபாலது பழியே—ஒழிதறபானமையது தீவினை யே. எ-று.

ஒருமெனபன விரணடும அசைநிலை. தேறறேகாரம பினனுஙகூடடபபடட து. பழிககபபடுவதனைப பழியெனறா. இரணடு செயவதுமொழிவதும நிய மிககபபடடன. (சo)

இவைநானகும பாயிரம.

இல் ல ற வி ய ல்.

ரு ம அதி.— இல்வாழ்க்கை.

அஃதாவது இலலாளொடு கூடி வாழதலினது சிறபபு. இனனிலை அறஞ செயதறகுரிய இருவகைநிலையுள முதலாதலின, இஃதறனவலியுறுததலினபி ன வைககபபடடது.

சக. இலவாழவா னெனபா னியலபுடைய மூவாககு
நலலாறறி னினற துணை. க

இ-ள். இலவாழவான எனபான— இலலறததோடு கூடி வாழவானெனறு சொலலபபடுவான—இயலபு உடைய மூவாககும நலலாறறின நினற துணை —அறவியலபினையுடைய ஏனைமூவாககும அவா செலலும நலலொழுககநெறி க்கண நிலைபெறற துணையாம. எ-று.

இலலெனபது ஆகுபெயா. எனபானெனச செயபபடுபொருள வினைமுதல போலக கூறபபடடது.* ஏனைமூவராவாா ஆசாரியனிடததினினறோதுதலும

* எனபபடுவானெனறபாலது செயபபாடடு வினைபபொருளுணாததும படு விகுதி தொககு எனபானென நினறதெனக கொணடாா பிரயோகவிவே கநூலாரும தொலகாபபியச சூததிர விருததி காரரும. இவவாறு வருவனவ றறை வடநூலாா நயதகு எனபா.

விரதஙகாத்தலுமாகிய பிரமசரியவொழுககத்தானும், இலலைவிட்டு வனததின கட்டிலயொடு சென்று மனையாள் வழிபடத் தவஞ்செய்யுமொழுககத்தானும், முறறத்துறநத யோகவொழுக்கத்தானுமென இவா, இவருள முன்னையிருவரையும் பிறாமதமேறகொணடு கூறினா. இவா இவவொழுக்கநெறிகளை முடிய சசெலலுமளவும அசசெலவிறகுப பசி நோய குளிா முதலியவறறான இடையூறு வாராமல உண்டியும மருநதும உறையுளும முதலியவுதவி அவ்வவநெறிகளின வழுவாமற்செலுததுதலான, நலலாறறினினற துணையெனறாா. (க)

சஉ. துறநதாாககுந துவவா தவாககு மிறந்தாாககு
மிலவாழவா னென்பான றுணை. உ

இ-ள். துறநதாாகரும — களைகணணவராறறுறககபபட்டாாககும— துவவாதவாககும— நல்கூாநதாாககும— இறநதாாககும— ஒருவருமினறித தனபால வநதிறநதாாக்கும— இலவாழவான எனபான துணை—இல்வாழவானெனறு சொலலபபடுவான துணை. எ-று.

துறநதாாகருப் பாவமொழிய அவா களைகணாய நினறு வேணடுவன செயதலானும், துவவாதவாககு உணவு முதலிய கொடுததலானும, இறநதார்க்கு நீர்க்கடனமுதலிய செயது நலவுலகினகட்செலுததலானும, துணையெனறாா. இவையிரணடுபாட்டானும இனனிலை எலலாவுபகாரததிறகுமுரிததாதல கூறபபட்டது. (உ)

சந. தென்புலததாா தெயவம விருந்தொகக றுனென்றாங
கைமபுலததா றோமப றலை. ந

இ-ள். தெனபுலததாா தெயவம விருநது ஒககல தான எனற—பிதிரா தேவா விருநதினா சுறறததாா தானெனறு சொலலபபட்ட——ஐமபுலநது ஆறு ஓம்பல தலை— ஐநதிடததுஞ்செயயும அறநெறியை வழுவாமறசெயதல இலவாழ்வானுக்குச் சிறப்புடைய அறமாம. எ-று.

பிதிராாவாா படைபபுககாலதது அயனாறபடைககபபட்டதோா கடவுட்சாதி, அவர்ககிடம தெனறிசையாதலின, தெனபுலததாரொனறாா. தெயவமெனறது சாதியொருமை. விருநதெனபது புதுமை, அஃது ஈணடாகுபெயராயப புதியராய வநதாாமேனினறது, அவா இருவகையா, பணடறிவுணமையிற குறிதது வநதாரும, அஃதினமையிற குறியாது வநதாருமென. ஒககல் சுறறத்தாா. எல்லாவறஙகளும தானுளனாய நினறு செயயவேண்டுதலின, தனனை யோமபலும அறனாயிறறு. எனறவெனபது விகாரமாயிறறு. ஆஙகு அசை. ஐவகையும அறஞ்செயதறகிடனாகலின, ஐம்புலமெனறாா. அரசனுக்கு இறைபபொருள ஆறிலொனறாயிறறு, இவவைமபுலததிறகும ஈநது கூறுவேண்டுதலானெனபதறிக. (ந)

சச. பழியஞசிப் பாத்தூ ணுடைத்தாயின் வாழ்க்கை
வழியெஞச லெஞ்ஞான்று மில். ச

இ-ள். பழி அஞ்சிப பாததூ ஊண வாழககை உடைததாயின்— பொருள செயயுஙகால பாவததையஞ்சி* யீட்டி, அபபொருளை இயல்புடைய மூவர் முதலாயினுாக்கும தெனபுலததாா முதலிய நாலவாக்கும பகுததுத் தானுண்டலை ஒருவனில்வாழ்ககை உடைததாயின, — வழி எஞ்ஞான்றும எஞ்சல இல— அவனவழி உலகததெஞ்ஞானறும நிறறலலலது இறததலில்லை. எ-று.

பாவததானவநத பிறனபொருளைப பகுததுணணின, அறம பொருளுடையாாமேலும பாவந தனமேலுமாய நினறு வழியெஞ்சுமாகலின், பழியஞ்சியெனறாா. வாழவானதுடைமை வாழககைமேலேறறபபட்டது. (ச)

சரு. அன்பு மறனு முடைததாயி னில்வாழ்ககை
பணபும பயனு மது. ரு

இ-ள். இலவாழககை அனபும அறனும உடைததாயின— ஒருவனிலவாழக்கை தனறுணைவிமேறசெயயததகும அனபினையும பிறாககுப பகுததுண்டலாகிய அறததினையுமுடைததாயின,— அது பணபும பயனும— அவ்வுடைமை அதறகுப பணபும பயனுமாம எ-று.

நிரனிறை. இலலாட்குங கணவறகும நெஞ்சொனறுகாவழி இலலறங் கடைபோகாமையின, அனபுடைமை பணபாயிறறு, அறனுடைமை பயனாயிறறு. இவைமூனறுபாட்டானும இனனிலையினினறுன அறஞ்செயயுமாறு கூறபபட்டது. (ரு)

சசா. அறததாறறி னில்வாழ்ககை யாறறிற புறத்தாற்றிற்
போஓய்ப பெறுவ தெவன. சா

இ-ள். இலவாழககை அறததாறறின ஆறறின— ஒருவன இலவாழக்கையை அறததின வழியே செலுததுவனாயின,— புறததாறறில போயப பெறுவது எவன— அவன அதறகுப புறமாகிய நெறியிறபோயப பெறும பயன யாது? எ-று.

அறததாறெனபது பழியஞ்சிப பகுததுணடலும, அனபுடைமையுமெனமேறசொலலிய ஆறு. புறததாறு இலலைவிட்டு வனததுச செலலுநிலை. அநநிலையின இது பயனுடைததெனபாா, போயபபெறுவதெவனெனறாா. (சா)

சஎ. இயலபினு னில்வாழககை வாழபவ னென்பான்
முயலவாரு ளெலலாந தலை. எ

இ-ள். இலவாழக்கை இயலபினான வாழபவன எனபான— இலவாழககைக்கணினறு அதறகுரிய இயலபோடு கூடி வாழபவனெனறு சொலலபபடுவான— முயலவாருள எலலாம தலை— புலனகளை விட முயல்வாரெலலாருளளும் மிககவன. எ-று.

முறறத்துறநதவா விட்டமையின, முயலவாரென்றது மூனறுநிலையினினறுாை. அநநிலைதான பலவகைபபடுதலின எலலாருளளுமெனவும, முயலாதுவைத்துப் பயனெயதுதலின தலையெனவுங கூறினாா. (எ)

---

* பழியஞ்சியெனபதனைப பழியையஞ்சி, பழியினஞ்சி எனவிரிக்கலாமென்பது "அச்சக் கிளவிக கைநது மிரணடு—மெசச மிலவே பொருளவயினான," எனனுங தொல்காபபியச் சூத்திரததானறிக.

௪அ. ஆற்றி னொழுக்கி யறனிழுக்கா வில்வாழ்க்கை
நோற்பாரி னோன்மை யுடைத்து. அ

இ-ள். ஆற்றின் ஒழுக்கி அறன் இழுக்கா இல்வாழ்க்கை — தவஞ்செய்வா ரையுந் தத்தநெறியின்கணொழுகப்பண்ணித் தானுந் தன்னறத்திற்றவறாத இல் வாழ்க்கை— நோற்பாரின் நோன்மை உடைத்து— அத்தவஞ்செய்வார் நிலை யினும் பொறையுடைத்து. எ-று.

பசி முதலியவிடையூறு நீக்கலின், ஆற்றினொழுக்கியென்றார். நோற்பாரெ ன்பது ஆகுபெயர். நோற்பார்நிலைக்கு அவர்தம்மையுற்ற நோயல்லது இல்வா ழ்வார்நிலைபோற் பிறரையுற்ற நோயும் பொறுத்தலின்மையின், நோற்பாரினோ ன்மையுடைத்தென்றார். (அ)

௪௯. அறனெனப் பட்டதே யில்வாழ்க்கை யஃதும்
பிறன்பழிப்ப தில்லாயி னன்று. ௯

இ-ள். அறன் எனப்பட்டது இல்வாழ்க்கையே— இருவகையறத்தினும் நூ ல்களான் அறனென்று சிறப்பித்துச்சொல்லப்பட்டது இல்வாழ்க்கையே: — அஃதும் பிறன் பழிப்பது இல்லாயின் நன்று— ஏனைத் துறவறமோவெனின், அதுவும் பிறனாற்பழிக்கப்படுவதில்லையாயின், அவ்வில்வாழ்க்கையோடு ஒருதன் மைத்தாக நன்று. எ-று.

ஏகாரம் பிரிநிலைக்கண்வந்தது, இதனாற்பிரிக்கப்பட்டது துறவறமாகலின், அஃது என்னுஞ்சுட்டுப்பெயர் அதன்மேனின்றது. பிறன்பழிப்பதென்றது கூ டாவொழுக்கத்தை. துறவறம், மனத்தையும் பொறிகளையும் ஒறுத்தடக்க வ ல்ல அருமையுடைத்தாயவழியே, அவற்றையொறுக்கவேண்டாது ஐம்புலவின் பங்களாரத் துய்க்கும் மென்மையுடைய இல்வாழ்க்கையோடு அறமென ஒரு ங்கெண்ணப்படுவதென்றவாறாயிற்று. இவைநான்குபாட்டானும் இல்நிலையே பயனுடைத்தென இதன்சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (௯)

௫0. வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்பவன் வானுறையுந்
தெய்வத்துள் வைக்கப் படும். க0

இ-ள். வாழ்வாங்கு வையத்துள் வாழ்பவன்— இல்லறத்தோடுகூடி வாழு மியல்பினால் வையத்தின்கண் வாழ்பவன் — வான் உறையும் தெய்வத்துள் வைக்கப்படும்—வையத்தானேயெனினும் வானின்கணுறையுந்தேவருள் ஒருவ னாக வைத்து நன்குமதிக்கப்படும். எ-று.

பின்றேவனாய் அவ்வறப்பயனுகாதல் ஒருதலையாகலின், தெய்வத்துள் வைக் கப்படுமென்றார். இதனான் இல்நிலையது மறுமைப்பயன் கூறப்பட்டது. இம் மைப்பயன் புகழ், அதனையிறுதிக்கட்கூறுப. (க0)

---

௬ ம அதி.— வாழ்க்கைத்துணைநலம்.

அஃதாவது அவ்வில்வாழ்க்கைக்குத் துணையாகிய இல்லாளது நன்மை. அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

௫க. மனைத்தக்க மாண்புடைய ளாகித்தற் கொண்டான்
வளத்தக்காள் வாழ்க்கைத் துணை. க

இ-ள். மனைத் தக்க மாண்பு உடையளாகித் தற்கொண்டான் வளத்தக்காள்—மனையறத்திற்குத் தக்க நற்குண நற்செய்கைகளையுடையளாய்த் தன்னைக் கொண்டவனது வருவாய்க்குத் தக்க வாழ்க்கையையுடையாள்—வாழ்க்கைத் துணை— அதற்குத் துணை. எ-று.

நற்குணங்களாவன துறந்தார்ப் பேணலும், விருந்தயர்தலும், வறியார்மாட்டருளுடைமையும் முதலாயின. நற்செய்கைகளாவன வாழ்க்கைக்குவேண்டும் பொருள்கள் அறிந்து கடைப்பிடித்தலும், அட்டிற்றொழில்வன்மையும், ஒப்புரவுசெய்தலும் முதலாயின. வருவாய்க்குத்தக்க வாழ்க்கையாவது முதலையறிந்து அதற்கியையவழித்தல். இதனான் இவ்விரண்டுநன்மையுஞ் சிறந்தனவென்பது கூறப்பட்டது. (௧)

௫௨. மனைமாட்சி யில்லாள்க ணில்லாயின் வாழ்க்கை
யெனைமாட்சித் தாயினு மில. ௨

இ-ள். மனைமாட்சி இல்லாள்கண் இல்லாயின்— மனையறத்திற்குத் தக்க நற்குண நற்செய்கைகள் ஒருவனில்லாளிடத்தில்லையாயின்,—வாழ்க்கை எனை மாட்சித்தாயினும் இல— அவ்வில்வாழ்க்கை செல்வத்தான் எத்துணைமாட்சிமையுடைத்தாயினும் அஃதுடைத்தன்று. எ-று.

இல்லையென்றார், பயன்படாமையின். (௨)

௫௩. இல்லதெ னில்லவண் மாண்பானா லுள்ளதெ
னில்லவண் மாணாக் கடை. ௩

இ-ள். இல்லவள் மாண்பு ஆனால் இல்லது என— ஒருவனுக்கு இல்லாள் நற்குண நற்செய்கையளாயினக்கால் இல்லாததியாது?— இல்லவள் மாணாக்கடை உள்ளது என— அவள் அன்னளல்லாக்கால் உள்ளதியாது? எ-று.

மாண்பெனக் குணத்தின்பெயர் குணிமேனின்றது. இவையிரண்டுபாட்டானும் இல்வாழ்க்கைக்குவேண்டுவது இல்லாளதுமாட்சியே பிறவல்லவென்பது கூறப்பட்டது. (௩)

௫௪. பெண்ணிற் பெருந்தக்க யாவுள கற்பென்னுந்
திண்மையுண் டாகப் பெறின். ௪

இ-ள். பெண்ணின் பெருந்தக்க யா உள— ஒருவனெய்தும் பொருள்களுள் இல்லாளின்மேம்பட்ட பொருள்களியாவையுள,—கற்பு என்னும் திண்மை உண்டாகப் பெறின்— அவண்மாட்டுக் கற்பென்னுங்கலங்காநிலைமை யுண்டாகப்பெறின்? எ-று.

கற்புடையாள்போல அறமுதலிய மூன்றற்கும் ஏதுவாவன பிறவின்மையின், யாவுளவென்றார். இதனாற் கற்புநலத்தது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (௪)

௫௫. தெய்வந் தொழாஅள் கொழுநற் றொழுதெழுவாள்
பெய்யெனப் பெய்யு மழை. ௫

இ-ள். தெய்வம் தொழாள் கொழுநற்றொழுது எழுவாள் பெய் என— பிற தெய்வந்தொழாது தன்றெய்வமாகிய கொழுநனைத் தொழாநின்று துயிலெழுவாள்* பெய்யென்றுசொல்ல,— மழை பெய்யும்— மழை பெய்யும். எ-று.

தெய்வந்தொழுதற்கு மனந்தெளிவது துயிலெழுங்காலத்தாகலின், தொழுதெழுவாளென்றார். தொழாநின்றென்பது தொழுதெனத்திரிந்துநின்றது. தெய்வந்தானேவல் செய்யுமென்பதாம். இதனாற் கற்புடையவளதாற்றல் கூறப்பட்டது. (ரு)

ருசு. தற்காத்துத் தற்கொண்டாற் பேணித் தகைசான்ற
சொற்காத்துச் சோர்விலாள் பெண். சு

இ-ள். தற்காத்துத் தற்கொண்டாற் பேணி—கற்பினின்றும் வழுவாமற்றன்னைக் காத்துத் தன்னைக்கொண்டவனையும் உண்டி முதலியவற்றாற் பேணி—தகை சான்ற சொற் காத்து— இருவர் மாட்டும் நன்மையமைந்த புகழ் நீங்காமற் காத்து— சோர்வு இலாள் பெண்—மேற்சொல்லிய நற்குண நற்செய்கைகளினுந் தடைப்பிடியுடையாளே பெண்ணாவாள். எ-று.

நன்மாட்டுப் புகழாவது வாழ்வார் கற்பாற் றன்னைப் புகழ்வது. சோர்வு மறவி. இதனாற் றற்புகழ்தற்சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (சு)

ருஎ. சிறைகாக்குங் காப்பெவன் செய்யு மகளிர்
நிறைகாக்குங் காப்பே தலை. எ

இ-ள். மகளிர் சிறை காக்கும் காப்பு எவன் செய்யும்— மகளிரைத் தலைவர் சிறையாற்காக்குங்காவல் என்னபயனைச்செய்யும்? —நிறை காக்கும் காப்பே தலை— அவர் தமதுநிறையாற்காக்குங்காவலே தலையாய காவல். எ-று.

சிறை மதிலும், வாயில்காவலும் முதலாயின. நிறை நெஞ்சைக் கற்புநெறியினிறுத்தல். காவலிரண்டினும் நிறைக்காவலில்வழி ஏனைச்சிறைக்காவலாற் பயனில்லையென்பார், நிறைகாக்குங்காப்பேதலையென்றார். ஏகாரம் பிரிநிலைக்கண்வந்தது. இதனாற் றற்காத்தற்சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (எ)

ருஅ பெற்றாற் பெறிற்பெறுவர் பெண்டிர் பெருஞ்சிறப்புப்
புத்தேளிர் வாழு முலகு. அ

* கொழுநற்றொழுதெழுவாளென்பது எழுந்து கொழுநற்றொழுவாளென முன்பின்னாகப் பொருள்படுமென்றார் பிரயோக விவேகநூலார். அவர் கூறுமாறு,— "இனிக் 'கொழுநற் றொழுதெழுவாள்' தொழுதெழுவார் வினைவள நீறெழ' என்னுந் திருவள்ளுவரினும் திருக்கோவையாரினும் பரிமேலழகரும் பேராசிரியரும் தொழாநின்றெழுவாள் தொழாநின்றெழுவார் எனத்துணைவினையாயுரைப்பர். எழுதல் துயிலொழிதலாதலின், எழுந்து தொழுவாள் எழுந்து தொழுவார் என முன் பின்னாகப் பொருள்படுதலன்றி, நகுபு வந்தான் ஓடி வந்தான் என்பனபோலத் தொழாநின்று துயிலொழிதல் கூடாதெனக. 'வைகறை யாமந் துயிலெழுந்து தான்செய்யு—நல்லறமு மொண்பொருளுஞ் சிந்தித்து வாய்வதிற்—றந்தையுந் தாயுந் தொழுதெழுக" என்பதுபோலத் துயிலெழுந்து பின்றந்தையுந் தாயுந்தொழுது பின் காரியத்திற் செல்க வென்பொருள் படவருதலானும், அவருரை அசம்பாவிதமெனக." நானகாவது திங்குப்படலம், ரு-ம், பாட்டுரை.

இ-ள். பெணடிா பெறறுற பெறின— பெணடிர், தமமையெயதிய கணவ ஹைவழிபடுதல் பெறுவராயின,— புததேளிா வாழும உலகு பெருஞசிறப்புப பெறுவா— புத்தேளிா வாழுமுலகினகண அவராற பெருஞசிறபபினைப் பெறு வா. எ-று.

வழிபடுதலெனபது சொலலெசசம. இதனுல தறகொண்டாறபேணிய மக ளிா புததேளிராற பேணபபடுவரெனபது கூறபபட்டது. (அ)

ருகூ. புகழபுரிந திலலிலோாக கிலலை யிகழவாாமுன
னேறுபோற பீடு நடை. கூ

இ-ள். புகழ புரிநத இல இலோாககு— புகழை விருமபிய இலலாளையிலலா தாாககு— இகழவாா முன ஏறுபோல பீடு நடை இலலை—தமமையிகழநது ரைக்கும்பகைவாமுன சிங்கவேறுபோலநடக்கும பெருமிதநடை இலலை.எ-று.

புரிநதவெனனும பெயரெசசததகரம விகாரததாறறொககது. பெருமிதமு டையானுக்குச சிஙகவேறு நடையானுவமமாகலின, ஏறுபோலெனறாா. இத ஞல தகைசானற சொறகாவாவழிபபடுஙகுறறங கூறபபட்டது. (கூ)

கூ0. மஙகல மெனப மனைமாட்சி மறறத
னன்கல நன்மககட பேறு. க0

இ-ள். மஙகலம எனப மனைமாட்சி— ஒருவறகு நனமையெனறுசொல்லு வா அறிநதோா மனையாளது நறகுண நறசெயககைகளை,— அதன நனகலம (எனப) நனமககடபேறு— அவைதமககு நலலவணிகலமெனறு சொலலுவா நலல புதலவரைப பெறுதலை. எ.று.

அறிநதோரெனபது எஞசிநினறது. மறறு அசைநிலை. இதனுல வாழககை த்துணைககு ஆவதோரணிநலஙகூறி, வருகினற அதிகாரததிறகுத தோறறுவா ய செயயப்பட்டது. (க0)

எ ம அதி.— புதல்வரைப்பெறுதல்.

அஃதாவது இருபிறபபாளா மூவரானும்* இயலபாகவிறுககபபடூஉஙகட ன் மூனறனுள, முனிவாகடன கேளவியானும, தேவாகடன வேளவியானும, தெனபுலததாாகடன புதலவரைபபெறுதலானுமலலது இறுககபபடாமையின, அககடனிறுததறபொருட்டு நனமககளைப பெறுதல. அதிகாரமுறைமை மே லே பெறபபட்டது.

கூக. பெறுமவறறுள யாமறிவ திலலை யறிவறிநத
மககடபே றலல பிற. க

இ-ள். பெறுமவறறுள— ஒருவன பெறும பேறுகளுள,— அறிவு அறிநத மக்கடபேறு அலல பிற— அறியவேணடுவன அறிதறகுரிய மககளைப பெறு தலல்லது பிறபேறுகளை—யாம அறிவது இலலை—யாம மதிபபதிலலை.எ-று.

---

* இருபிறபபாளாமூவரெனறது உபநயனததிறகு முன்னெருபிறபபும பி னனெரு பிறபபுமாகிய இருபிறபபுடையராயுள்ள அநதணா, அரசா, வணிக ரென்னும முதனமூனறு வருணததாா. இருபிறபபாளரெனினும், துவிசரெ னினுமொககும.

அறிவதென்பது அறிதலைசசெயவதென அததொழினமேனின்றது. காரண மாகியவுரிமை காரியமாகிய அறிதலைப பயநதேவிடுமாதலான், அததுணிவுப றறி அறிநதவென இறநதகாலத்தாற கூறினா. அறிவறிநதவென றதனை, ம ககளெனனுமபெயா பெணணொழிதது நினறது. இதனுற புதலவாபபேறறின துசிறபபுக் கூறபபடடது. (க)

கூ௨. எழுபிறபபுந தீயவை தீண்டா பழிபிறங்காப
பணபுடை மககட பெறின. ௨

இ-ள். எழுபிறபபும தீயவை தீணடா—வினை வயததாறபிறககும பிறபபே ழினகணணும ஒருவனைத துனபஙகள செனறடையா,— பழி பிறஙகாப ப ணபு உடை மகக—பெறின— பிறராற பழிககபபடாத நறகுணஙகளையுடைய புதலவரைப பெறுவாறுயின். எ-று.

அவன தீவினை வளராது தேயதறகுக காரணமாகிய நலவினைகளைச செய யும புதலவரைப பெறுவனுயினெனறவாறுயிறறு. பிறபபேழாவன "ஊாவ ப தினொனறு மொனபது மானுட— நீாபறவை நாறகாலோா பபபததாறு— சீ ரிய—பநதமாந தேவா பதினு லயனபடைதத—வநதமிலசீாத தாவரநா லெந து." தநதைதாயா தீவினை தேயதறபொருடடு அவரைநோககிப புதலவாசெ யயுந்தான தருமஙகடகு அவா நறகுணங காரணமாகலின, பணபெனனுஙகா ரணபபெயா காரியததினமேனினறது. (௨)

கூ௩. தமபொரு ளென்பதம மகக ளவர்பொரு
டநதம வினையான வரும. ௩

இ-ள். தம மககள தமபொருள எனப—தமபுதலவரைத தமபொருளென று சொலலுவா அறிநதோா,—அவா பொருள தநதம வினையான வரும— அபபுதலவா செயதபொருள தமமை நோககி அவாசெயயும நலவினையானே தமபால வரும ஆதலான. எ-று.

தநதம வினையெனபுழித தொகககு நினற ஆறுமவேறறுமை முருகனது கு றிஞசி நிலம எனபுழிபபோல உரிமைபபொருடகணவநதது. பொருளசெய த மககளைப பொருளென உபசரிததாா. இவையிரணடுபாடடானும நனமகக டபெறறா பெறும மறுமைப பயன கூறபபடடது. (௩)

கூ௪. அமிழதினு மாறற வினிதேதம மககள
சிறுகை யளாவிய கூழ. ௪

இ-ள். அமிழதினும ஆறற இனிதே—சுவையான அமிழததினும மிகவினி மையுடைத்து—தமமககள சிறுகை அளாவிய கூழ— தமமககளது சிறுகை யானளாவபபடட சோறு. எ-று.

சிறுகையானளாவலாவது "இட்டுந தொடடுங கௌவியுந துழந்து—நெய யுடை யடிசின மெயபட விதிர்த்தல்."* (௪)

---

*புறநானூறு,— "படைபபுப பலபடைத்துப பலரோ டுண்ணு— முடை ப்பெருஞ செல்வ ராயினு மிடைபபடக்— குறுகுறு நடந்து சிறுகை நீடி— யிட்டுந தொடடுங கௌவியுந துழந்து—நெய்யுடை யடிசின் மெயபட விதிா த்து— மயககுறு மககளை யிலலோா— பயககுற விலாதாம வாழு நாளே."

௬௫. மககண்மெய் தீண்ட லுடறகினப மறறவா
சொறகேட்ட லின்பஞ செவிககு. ௫

இ-ள். உடறகு இனபம மககள் மெய தீணடல—ஒருவன் மெயக்கினபமா வது மககளது மெயயைத தீண்டுதல, —செவிக்கு இன்பம அவா சொற கேடடல—செவிக்கினபமாவது அவரது சொலலைக கேட்டல. எ-று.

மறறு வினைமாறறு. மககளது மழலைசசொலலேயனறி அவா கறறறிவுடை யராயச் சொலலுஞசொலலும இனபமாகலின, பொதுபபடச சொலலெனரு ா. தீண்டல கேட்டலெனனுங காரணபபெயர்கள ஈண்டுக காரியஙகளினமே னினறன. (௫)

௬௬. குழலினி தியாழினி தென்பதம மககண்
மழலைசசொற கேளா தவா. ௬

இ-ள. குழல இனிது யாழ இனிது என்ப— குழலிசையினிது யாழிசையி னிதென்று சொலலுவா— தமமகள மழலைசசொற கேளாதவா— தம்புதல வருடைய குதலைச்சொறகளைககேளாதாா. எ-று.

குழல யாழ் எனபன ஆகுபெயா. கேடடவா அவறறினும மழலைசசொல இனிதெனபரெனபது குறிபபெச்சம. இனிமைமிகுதிபபறறி மழலைசசொலலைச சிறப்புவகையானுஙகூறியவாறு. இவைமூனறுபாடடானும இமமைபபயன கூறபபடடது. (௬)

௬எ. தந்தை மகறகாறறு நனறி யவையதது
முந்தி யிருபபுச செயல. எ

இ-ள். தநதை மகறகு ஆறறும நனறி—தநதை புதல்வனுக்குச்செயயும ந ன்மையாவது—அவையத்து முநதி இருபபச செயல— கறறோரவையததின கண் அவரினும மிக்கிருக்குமாறு கலவியுடையனாககுதல். எ-று.

பொருளுடையனாககுதல் முதலாயின துனபம பயததலின, நனமையாகா வெனபது கருதது. இதனால் தநதைகடன கூறபபடடது. (எ)

௬அ. தம்மிறறம் மக்க ளறிவுடைமை மாநிலதது
மன்னுயிர்க கெலலா மினிது. அ

இ-ள. தம்மககள அறிவுடைமை—தம்மககளதறிவுடைமை—மா நிலதது மன உயிாககெலலாம தமமின இனிது—பெரியநிலதது மன்னுகினற உயிாக ட்கெல்லாநதம்மினு மினிதாம். எ-று.

ஈண்டறிவெனறது இயலபாகிய அறிவோடுகூடிய கலவியறிவினை. மனனு யிரொன்றது ஈணடறிவுடையாா மேனினறது, அறிவுடைமை கணடினபுறுதற கு உரியாா அவராகலின. இதனால தநதையினும அவையததாருவபபரெனபது கூறப்பட்டது. (அ)

௬௯. ஈன்ற பொழுதிற் பெரிதுவக்குந் தன்மகனைச்
சான்றோ னெனககேட்ட தாய். ௯

இ-ள். ஈன்ற பொழுதின பெரிது உவககும்—தான் பெறறபொழுதை மகி ழ்ச்சியினும மிகமகிழும்— தனமகனைச் சானறோன எனக் கேட்ட தாய—

தனமகனைத கலவி கேளவிகளானிறைநதானெனறு அறிவுடையோா சொல லக கேடட தாய. எ-று.

கவானின்கடகண்ட பொதுவுவகையினுஞ் சால்புடையனெனக் கேடட சிற பபுவகை பெரிதாகலின பெரிதுவக்குமெனவும, பெணணியலபாற் றுனுகவறி யாமையிற கேடட தாயெனவுங கூறினர். அறிவுடையாரெனபது வருவிக்கப் பட்டது, சானறோனெனறறகுரியா அவராகலின. தாயுவகைககளவினமையி ன, அஃதிதனுற பிரிததுககூறபபடடது. (௯)

எ0. மகன்றநதைக காறறு முதவி யிவன்றநதை
யெனனோறறான கொலலெனுஞ சொல. ௧0

இ-ள். தநதைககு மகன ஆறறும உதவி—கலவியுடையனுக்கிய தநதைக் கு மகன் செயயுங கைமமாறுவது— இவன தநதை என நோறறானகொல எனும சொல—தனனறிவு மொழுககமுங கணடாா இவனறநதை இவனைப பெறுதறகு எனன தவஞ்செயதான கொலலோ வெனறு சொலலுஞசொலலை நிகழ்த்துதல. எ-று

சொல்லெனபது நிகழததுதலாகிய தன்காரணநதோனற நினறது.நிகழத்து தல அஙஙனஞ்சொலலவொழுகல.இதனுற புதலவனகடன கூறபபடடது.(௧0

அ ம அது.— அனபுடைமை.

அஃதாவது அவவாழககைததுணையும புதலவரும முதலியதொடாபுடை யாாகட் காதலுடையனுதல. அதிகாா முறைமையும இதனுனே விளஙகும். இல்லறம இனிது நடததலும பிறவுயிாகணமேல அருளபிறததலும அனபின ப யனுகலின, இது வேணடபபடடது. வாழககைததுணைமேல அனபிலவழி இல லறமினிது நடவாமை “ அறவோாக களிததலு மநதண ரோமபலுந— துற வோாக கெதிாதலுந தொலலோா சிறபபின—விருநதெதிா கோடலு மிழநத வெனனை.”*எனபதனுனும, அதனுலருள பிறததல “அருளெனனு மனபீன கு ழவி”† எனபதனுனுமறிக.

எக. அன்பிறகு முண்டோ வடைககுநதா ழாாவலா
புன்கணீா பூச றரும. ௧

இ-ள். அனபிறகும் அடைககும தாழ உணடோ—அனபிறகும பிறரறியா மலடைததுவைககுந தாழுளதோ?—ஆாவலா புன்கணீா பூசல தரும—தம் மாலனபுசெயயபபடடாரது துனபஙகணடுழி அனபுடையாா கண பொழிகி ன்ற புலவியகணணீரே உணணினறவனபினை எலலாருமறியத தூறறும ஆத லான். எ—று

உமமை சிறபபினகண் வநதது. ஆாவலரது புனமை கணணீாமே லேறற பபடடது. காடசியளவைக்கெயதாதாயினும அனுமான வளவையான வெ ளிபபடுமென்பதாம். இதனுல அனபினதுணமை யுணாததப்பட்டது. (௧)

* சிலப்பதிகாரம, அடைக்கலககாதை.
† திருக்குறள, எ௫௭.

எஉ. அன்பிலா ரெல்லாந் தமக்குரிய ரன்புடையா
ரென்பு முரியா பிறர்க்கு. உ

இ-ள். அன்பிலார் எல்லாம் தமக்கு உரியர்—அன்பிலாதார் பிறர்க்குப் பய னபடாமையின் எல்லாப்பொருளானும் தமக்கே யுரியர், — அன்புடையார் என்பும் பிறர்க்கு உரியர்— அன்புடையார் அவற்றானேயன்றித் தமமுடம்பா னும் பிறர்க்குரியர். எ-று.

ஆனுருபுகளும் பிரிநிலையேகாரமும் விகாரத்தாற் றொக்கன. என்பு ஆகுபெ யர். என்புமுரியராதல் தன்னகம் புக்க குறுநடைப்புறவினற்புதிகண்டஞ்சித் துலைபுக்கோன் முதலாயினோர்கட்காண்க. (உ)

எங. அன்போ டியைந்த வழக்கென்ப வாருயிர்க்
கென்போ டியைந்த தொடர்பு. ங

இ-ள். ஆர் உயிர்க்கு என்போடு இயைந்த தொடர்பு— பெறுதற்கரிய மக் களுயிர்க்கு உடம்போடுண்டாகிய தொடர்ச்சியினை— அன்போடு இயைந்த வழக்கு என்ப—அன்போடு பொருந்துதற்கு வந்த நெறியின்பயனென்று சொ ல்லுவர் அறிந்தோர். எ-று.

பிறப்பினதருமை பிறந்தவுயிர்மேலேற்றப்பட்டது. இயைந்தவென்பது உப சாரவழக்கு. வழக்கு ஆகுபெயர். உடம்போடியைந்தலலது அன்புசெய்யலா காமையின், அதுசெய்தற்பொருட்டு இத்தொடர்ச்சி யுளதாயிற்றென்பதாம். ஆகவே, இத்தொடர்ச்சிக்குப் பயன் அன்புடைமையென்றாயிற்று. (ங)

எச. அன்பீனு மார்வ முடைமை யதுவீனு
நண்பென்னு நாடாச் சிறப்பு. ச

இ-ள். அன்பு ஆர்வமுடைமை ஈனும்— ஒருவனுக்குத் தொடர்புடையார்மா ட்டுச் செய்தவன்பு அத்தன்மையாற் பிறர்மாட்டும் விருப்பமுடைமையைத் தரும்,— அது நண்பு என்னும் நாடாச் சிறப்பு ஈனும்—அவ்விருப்பமுடைமை தான் இவற்குப் பகையும் நொதுமலுமில்லையாய் யாவரும் நண்பென்றுசொ லலப்படும் அளவிறந்த சிறப்பினைத்தரும். எ-று.

உடைமை உடையனாந்தன்மை. யாவருநண்பாதல் எல்லாப்பொருளுமெய் துதற்கேதுவாகலின், அதனை நாடாச்சிறப்பென்றார். (ச)

எரு. அன்புற் றமர்ந்த வழக்கென்ப வையகத்
தின்புற்றா ரெய்துஞ் சிறப்பு. ரு

இ-ள். அன்பு உற்று அமர்ந்த வழக்கு என்ப— அன்புடையராய இல்லறத் தோடு பொருந்திய நெறியின் பயனென்று சொல்லுவர் அறிந்தோர்—வைய கத்து இன்பு உற்றார் எய்தும் சிறப்பு—இவ்வுலகத்து இல்வாழ்க்கைக்கண்ணின்று இன்பநுகர்ந்து அதன்மேல் துறக்கத்துச்சென்றெய்தும் பேரின்பத்தினை.எ-று.

வழக்கு ஆகுபெயர். இல்வாழ்க்கைக்கண்ணின்று மனைவியோடும் மக்களோடு ம் ஒக்கலோடுங்கூடியின்புற்றார் தாஞ்செய்த வேள்வித்தொழிலாற்றேவராய ஆண்டுமின்புறுவராகலின், இன்புற்றாரெய்துஞ்சிறப்பென்றார். தவத்தாற்றுன் புற்றெய்துந் துறக்கவின்பத்தினை ஈண்டுமின்புற்றெய்துதல் அன்பானன்றி யில்லையென்பதாம். (ரு)

எசு. அறத்திற்கே யன்புசார் பென்ப வறியார்
மறத்திற்கு மஃதே துணை. சு

இ-ள். அன்பு சார்பு அறத்திறகே எனப அறியார்— அன்பு துணையாவது அறத்திற்கேயென்று சொலலுவர் சிலரறியார்;—மறததிறகும் அஃதே துணை — ஏனைமறத்திற்கும் அவ்வன்பே துணையாவது. எ-று.

ஒருவனசெயத பகைமைபற்றி உளளத்து மறநிகழ்ந்துழி அவனை நட்பாகக்கருதி அவன்மேலன்புசெய்ய அது நீங்குமாகலின, மறத்தைநீக்குதறகுந் துணையாமென்பார், மறததிறகுமஃதேதுணையெனறார், "துனபததிற கியாரோ துணையாவார." எனபுழிபபோல.* இவையைநதுபாட்டானும் அனபினது சிறபபுக்கூறபபட்டது. (சு)

எஎ. என்பி லதனை வெயில்போலக் காயுமே
யன்பி லதனை யறம். எ

இ-ள். என்பு இலதனை வெயிலபோலக் காயும்—என்பிலலாதவுடமபை வெயில்காய்ந்தாற்போலக் காயும்— அன்பு இலதனை அறம— அனபிலலாதவுயிரை அறக்கடவுள். எ-று.

என்பிலதென்றதனான் உடம்பெனபதூஉம், அனபிலதெனறதனை உயிரெனபதூஉம் பெறறும். வெறுபபினறி எங்குமொருதனமைததாகிய வெயிலின்முன் என்பில்லது தனனியல்பாறசென்று கெடுமாறுபோல, அததனமைத்தாகியவறத்தினமுன் அன்பிலலது தனனியலபாறகெடுமெனபதாம. அதனைககாயுமென வெயிலறங்களினமேலேறறினா, அவறறிறகும அவவியலபுணமையின. இவ்வாறு "அலலவை செயதாாக கறஙகூறறம"† எனப பிறருஙகூறினர்.(எ)

எஅ. அன்பகத் தில்லா வுயிர்வாழ்க்கை வன்பாற்கண்
வற்றன் மரந்தளிர்த் தற்று. அ

இ-ள். அகத்து அனபு இலலா உயிா வாழககை— மனததினகணனபிலலாத உயிர் இலலறததோடு கூடி வாழதல— வனபாறகண வறறல மரம தளிர்த்தறறு— வனபாலினகண வறறலாகியமரந தளிரததாறபோலும். எ-று.

கூடாதெனபதாம. வனபால வனனிலம. வறறலென்பது பாலவிளஙகா வஃறிணைப்படர்க்கைபபெயா. (அ)

எகூ. புறத்துறுப் பெல்லா மெவன்செய்யும் யாக்கை
யகத்துறுப் பன்பி லவர்க்கு. கூ

இ-ள். யாக்கையகதது உறுபபு அனபு இலவாககு—யாககையகததினகணின்று இலலறததிறகுறுப்பாகிய அனபுடையரல்லாதார்க்கு— புறத்து உறுப்

---

* "ஆதி சதததால் பூவிற்குச் சென்றன, துனபத்திற் கியாரோ துணையாவார், மறத்திற்கு மஃதே துணை, பிணிகருமருநது என்பவறறினகட் பறிததல் நீக்குதலென நடுவே பெய்துபொருளுரைதது தமாததமெனபதுஙகொளக." என்றா பிரயோகவிவேகநூலாா. காரகபடலதது "உடனிகழகினற" எனனும் பதினொருஞ்செயயுளுரையிறகாணக.

† வாக்குண்டாம,—கலலாத மாநதர்க்குக் கற்றுணர்நதார் சொற்கூற்ற—மல்லவை செய்தார்க் கறங்கூற்ற— மெல்லிய— வாழைக்குத் தானீன்ற காய்கூற்றங் கூறறமே— யிலலிற் கிசைநதொழுகாப பெண.

பெலலாம எவன செயயும— ஏனைபபுறததினகணின்று உறுபபாவனவெல்லாம் அவவறனுசெய்தறகண் எனனவுதவியைச செய்யும்! எ-று.

புறததுறுப்பாவன இடனும், பொருளும, ஏவலசெயவாருமுதலாயின. அனையொடு கூடாதவழி அவறறுறபயனினமையின், எவனசெயயுமெனறார். உறுபபுபோறலின, உறுப்பெனபபட்டன. யாக்கையிற கணமுதலிய உறுப்புக்களெலலாம எனனபயனைச செயயும மனததினகணுறுபபாகிய அன்பிலாதாரக்கெனறுரைபபாருமுளா. அதறகு இலலறததோடு யாதுமியைபில்லாமை யறிக. (கூ)

அ0. அன்பின் வழிய துயிர்நிலை யஃதிலாக்
கெனபுதோல போர்தத வுடமபு. க0

இ-ள். அனபின வழியது உயிர்நிலை—அனபு முதலாக அதனவழிநினற உடமபே உயிர்நினறவுடமபாவது,— அஃது இலாககு உடமபு எனபு தோல் போர்தத— அவவனபிலலாதாரக்கு உளவான உடமபுகள எனபினைத தோலாறபோர்ததனவாம, உயிர்நினறனவாகா. எ-று.

இலலறம பயவாமையின, அனனவாயின. இவைநானகுபாட்டானும் அனபிலவழிப்படுங் குறறங்கூறபபட்டது. (க0)

கூம அதி.— விருந்தோம்பல்.

அஃதாவது இருவகை விருநதினரையும புறநதருதல. தெனபுலததார முதலியவைமபுலததுள முனனையவிரணடும கடபுலனுகாதாரை நினைநது செய்வனவாகலானும, பினனையவிரணடும பிறாககிதலனமையானும், இடைநினற விருநதோமபல சிறபபுடைத்தாய இலலறங்கட்கு முதலாயிறறு. வேறுகாத் அனபுடையிருவாகூடியலலது செயபபபடாமையின, இஃது அனபுடைமையினபின வைககபபட்டது.

அக. இருந்தோமபி யிலவாழ்வ தெலலாம விருந்தோம்பி
வேளாண்மை செயதற பொருட்டு. க

இ-ள். இல இருநது ஓமபி வாழவது எலலாம— மனைவியோடும் வனததிறசெலலாது இலலினகணிருநது பொருளகளைப போறறிவாழுஞ்செயகையெலலாம— விருநது ஓமபி வேளாணமை செயதறபொருட்டு—விருநதினரைப பேணி அவர்கருபகாரஞ்செயதறபொருட்டு. எ-று.

எனவே, வேளாணமைசெயயாவழி இலலின்கணிருத்தலும் பொருளசெயதலுங்காரணமாக வருநதுன்பசசெயகைகட்கெலலாம பயனிலலையெனபதாம.

அஉ. விருந்து புறததததாத் தானுண்டல சாவா
மருநதெனினும் வேண்டறபாற றன்று. உ

இ-ன். சாவா மருநது எனினும— உண்ணபபடும் பொருள அமிழ்தமேயெனினும்,— விருநது புறததததாத் தான உண்டல்— தன்னைநோக்கி வநத விருநது தன்னில்லின்புறத்ததாகத் தானே உண்டல— வேணடறபாறறு அன்று —விரும்புதன்முறைமையுடைத்தன்று. எ-று.

சாவாமருந்து சாவாமைக்குக காரணமாகிய மருநது. விருநதினறியே ஒருகாற்ருனுண்டலைச் சாவாமருநதெனபார் உளராயினும அதனையொழிகவெண றுரைப்பினுமமையும. இவையிரண்டுபாட்டானும விருநதோமபலின சிறபபுக கூறப்பட்டது. (உ)

அங. வருவிருந்து வைகலு மோமபுவான் வாழககை
பருவநது பாழபடுத லினறு. ங

இ-ள். வரு விருநது வைகலும ஓமபுவான வாழககை—தனனைநோககி வநத விருநதை நாடோறும புறநதருவானதிலவாழக்கை— பருவநது பாழபடுதல் இனறு— நலகுரவான வருநதிக் கெடுதலிலலை. எ-று.

நாடோறும விருநதோமபுவானுககு அதனுறபொருடொலையாது மேனமேறகிளைககுமெனபதாம. (ங)

அச. அகனமர்ந்து செயயா ளுறையு முகனமாந்து
நலவிருந தோமபுவா னில. ச

இ-ள். செயயாள அகன அமாநது உறையும — திருமகள மனமகிழநது வாழாநிறகும— முகன அமாநது நலவிருநது ஓமபுவான இல— முகமினியனுயத் தகக விருநதினைப பேணுவானதிலலினகண. எ-று.

மனமகிழதறகுக காரணம தனசெலவம நலவழிபபடுதல. தகுதி ஞானவொழுக்கங்களானுயாதல. பொருள கிளைத்தறகுக காரணங கூறியவாறு. (ச)

அரு. விதது மிடலவேணடுங கொலலோ விருநதோமபி
மிசசின் மிசைவான புலம. ரு

இ-ள். விருநது ஓமபி மிசசில மிசைவான புலம—முனனே விருநதினை மிசைவிததுப பின மிககதனைத தான மிசைவானது விளைபுலததிறகு—விததும இடல வேணடுமோ— விததிடுதலும வேணடுமோ, வேணடா. எ-று.

கொலலெனபது அசைநிலை. தானே விளையுமெனபது குறிபபெசசம. இவைமூனறுபாட்டானும் விருநதோமபுவாா இமமைககணெயதும பயன கூறப்பட்டது. (ரு)

அசா. செல்விருந தோமபி வருவிருந்து பாாததிருபபா
னலவிருநது வானத தவாககு. சா

இ-ள். செல விருநது ஓமபி வருவிருநது பாாதது இருபபான— தனகடசென்ற விருநதைப பேணிப பின செல்லககடவ விருநதைப பாாததுத தான அதனேடு உணணவிருபபான— வானததவாககு நலவிருநது—மறுபிறபபிறதேவருய வானினுளளாாககு நலவிருநதாம. எ-று.

வருவிருநதெனபது இடவழுவமைதி. நல்விருநது எயதாவிருநது. இதனுன் மறுமைக்கணெயதுமபயன கூறபபட்டது. (சா)

அஎ. இனைத்துணைத் தென்பதொன் றிலலை விருந்தின்
றுணைத்துணை வேளவிப பயன். எ

இ-ள். வேளவிப பயன் இனைததுணைத்து எனபது ஒன்று இலலை—விருநதோம்பலாகிய வேளவியினபயன் இனனவளவிறறெனபதோரளவுடைததனறு;—விருநதின துணைத துணை—அதறகு அவ்விருநதின்றகுதியளவே அளவு. எ-று.

ஐம்பெருவேள்வியி* னொன்றாகலின வேள்வியென்றும், பொருளளவு "தான் சிறி தாயினுந தககாாகைப பட்டக்கால — வானசிறிதாப போாதது விடும"† ஆகவின், இணைத்துணைதெனபதொனறிலலையெனறுஙகூறினா. இதனை இருமையும பயததறகுக காரணங கூறபபட்டது. (எ)

அஅ. பரிந்தோமபிப பறறறறே மென்பா விருந்தோம்பி
வேளவி தலைபபடா தாா. அ

இ-ள். பரிநது ஓமபிப பறறு அறறேம எனபா— நிலையாபபொருளை வருநதிக் காத்துப பின அதனையிழநது இதுபொழுது யாம பறறுககோடிலமாயினேமெனறிரஙகுவா— விருநது ஓமபி வேளவி தலைபபடாதாா—அபபொருளான விருநதினனையோமபி வேளவிபபயனையெயதும பொறியிலாதாா. எ-று.

"ஈட்டிய வொணபொருளைக—காததலு மாஙகே கடுந துனபம"‡ ஆகலின, பரிநதோம்பியெனறாா. வேளவி ஆகுபெயா. (அ)

அ௯. உடைமையு ளின்மை விருந்தோமப லோமபா
மடமை மடவாாக ணுணடு. ௯

இ-ள். உடைமையுள இனமை விருநதோமபல ஓமபா மடமை—உடைமைக்காலத்தினமையாவது விருநதோமபலையிகழும பேதைமை,—மடவாாகண உணடு—அஃது அறிநதாாமாட்டு உளதாகாது, பேதையாாமாட்டேயுளதாம. எ-று.

உடைமை பொருளுடையனாநதனமை. பொருளாறகொளளுமபயனையிழபபிதது உடைமையை இனமையாககலின, மடமையை இனமையாகவுபசரிததாா. பேதைமையான விருநதோமபலையிகழிற பொருள நினறவழியும அதனாறபயனிலலையென்பதாம். இவையிரணடுபாட்டானும விருநதோமபாவழிப படுங்குறறங் கூறபபட்டது. (௯)

௯0. மோபபக குழைபு மனிசச முகநதிரிநது
நோககக குழையும விருநது. க0

இ-ள். அனிசசம மோப்பக குழையும — அனிசசபபூ மோநதுழியனறிக குழையாது,— விருநது முகம திரிநது நோக்கக குழையும — விருநதினா முகமவேறுபட்டு நோககக குழைவா. எ-று.

அனிசசம ஆகுபெயா. சேயமைககட்கணடுழி இனமுகமும, அதுபறறி நணணியவழி இனசொலலும, அதுபறறி உடனபட்டவழி நனறாற்றலுமென விரு

---

* ஐமபெருவேளவியாவன பிரமயாகம, தேவயாகம, மானுடயாகம, பிதிர்யாகம, பூதயாகமெனவிவை. அவறறுள, பிரமயாகம வேதமோதல, தேவயாகம ஓமமவளாததல, மானுடயாகம் விருநதோமபல, பிதிாயாகம நீககடனாறறல, பூதயாகம பலியீதல.

†நாலடியாா, அறனவலியுறுத்தல்,— உறக்குந துணையதோ ராலம்வித் தீண்டி— யிறபப நிழறபயந் தாஅங— கறபபயனும—தானசிறி தாயினுந தக் கார்கைப் பட்டக்கால— வான்சிறிதாப போாத்து விடும.

‡ நாலடியார், ஈயாமை,—ஈட்டலுந துன்பமற றீட்டிய வொண்பொருளைக்—காததலு மாங்கே கடுந துனபங— காத்தல—குறைபடிற றுன்பங கெடிற்றுன்பந துன்பக்— குறைபதி மறறைப் பொருள.

ஈதோமபுவார்க்கு இன்றியமையாத மூன்றனுள் முதலாய இனமுகம் இலவ ழிச் செய்மைக்கண்ணே வாடி நீங்குதலின், இணடியவழியலலது வாடாத அ னிச்சப்பூவினும விருந்தினர் மெல்லியரெனபதாம. இதனுன விருநதோம்புவா ரககு முதறகண இனமுகம வேணடுமெனபது கூறப்படடது. (௧0)

௧0 ம அதி.— இனியவைகூறல்.

அஃதாவது மனத்தினகணுவகையை வெளிபபடுபபனவாகிய இனியசொ றகளைச் சொலலுதல. இதுவும, விருநதோமபுவாரகரு இனறியமையாதாகலி ன், விருநதோம்பலினபின வைககபபட்டது.

௯௧. இன்சொலா லீர மளைஇப படிறிலவாஞ்
செமபொருள கண்டாரவாய்ச சொல. ௧

இ-ள். இனசொல— இனசொலாவன— ஈரம அளைஇப படிறு இலவாம செம்பொருள கணடார வாயச சொல்—அனபோடு கலநது வஞ்சனையிலவா யிருக்கினற அறததினை உணாநதாாவாயிற சொறகள. எ-று.

ஆல அசைநிலை. அனபோடு கலத்தல அனபுடைமையை வெளிப்படுத்தல. படிறினமை வாயமை. மெயயுணாநதாா நெஞ்சிறகெலலாஞ் செம்மையுடைது தாயத தோனறலின், செமபொருளெனபபடடது. இலவாஞ்சொல்லெனவி யையும். வாயென வேணடாது கூறினார், தீயசொறபயிலாவெனப தறிவிததற கு. இதனுன இனசொறகிலககணங் கூறபபடடது. (௧)

௯௨. அகனமர்ந் தீதலி னன்றே முகனமர்ந்
தினசொல னாகப பெறின. ௨

இ-ள். அகன் அமாநது ஈதலின நனறு— நெஞ்சுவநது ஒருவறகு வேண் டியதொருபொருளைக கொடுததலினும நனறு — முகன அமாநது இனசொ லனாகப பெறின — கணடபொழுதே முகமினியனாய் அதனேடு இனியசொ லலையுமுடையனாகப பெறின. எ-று.

இனமுகததோடுகூடிய இனசொல ஈதலபோலப பொருளவயததன்றித தன்வயதததாயினும, அறநெஞ்சுடையாாககலலது இயலபாகவினமையின, அ தனினுமரிதெனனுங கருததான, இனசொலனாகப பெறினெனஞா. (௨)

௯௩. முகத்தா னமாந்தினிது நோககி யகததானும்
மின்சொ லினதே யறம. ௩

இ-ள். முகத்தான அமாநது இனிது நோக்கி—கணடபொழுதே முகததா ன விரும்பி இனிதாக நோக்கி— அகததான ஆம் இனசொலினதே அறம்— பின நணணியவழி மனத்துடனாகிய இனியசொறகளைச சொல்லுதலின்கண ணதே அறம. எ-று.

நோககியெனனும வினையெச்சம் இனசொலலென அடையடுதது நின்ற முத

ரண்டபோட்டானும் இனமுகத்தோடு கூடியவினசொல் முன்னரோ பிணித்துக் கோடலின விருநதோம்புதறகட்சிறநததென்பது கூறப்பட்டது. (௩)

௯௪. துன்புறூஉந் துவ்வாமை யில்லாகும் யார்மாட்டு
இன்புறூஉ மின்சொ லவர்க்கு. ௪

இ-ள். யார்மாட்டும் இன்பு உறூஉம் இனசொலவர்க்கு— எல்லார்மாட்டும் இன்பததை மிகுவிக்கும் இனசொல்லையுடையார்க்கு— துன்பு உறூஉம் துவ்வாமை இலலாகும்—துன்பததை மிகுவிக்கும் நலகுரவு இலலையாம். எ-று.

நா முதலியபொறிகள சுவை முதலிய புலன்களை நுகராமையுடைமையின, துவ்வாமையெனறார். யாாமாட்டுமினபுறூஉ'மினசொலவாக்குப் பகையும் நொதுமலுமினறி உள்ளது நண்பேயாம, ஆகவே, அவா எலலாச்செலவமு மெயதுவரொனபது கருத்து. (௪)

௯௫. பணிவுடைய னின்சொல னாத லொருவற்
கணியலல மறறுப பிற. ௫

இ-ள். ஒருவறகு அணி பணிவு உடையன இனசொலனாதல— ஒருவனுககு அணியாவது தனனூறறுழபபடுவாாகடடாழச்சியுடையனுய எல்லொாகண்ணும இனியசொலலையுமுடையனாதல,—பிற அலல— இவையிரண்டுமனறி மெய்ககணியும் பிறவணிகள அணியாகா. எ-று.

இனசொலனாதறகினமாகலின, பணிவுடைமையும உடன்கூறினா. மற்று அசைநிலை. வேறறுமையுடைமையாற பிறவெனவும, இவை போலப பேரழகுசெய்யாமையின அலலவெனவுங்கூறினா. இவையிரணடுபாடடானும இனியவை கூறுவார்க்கு இம்மைப்பயன கூறபபட்டது. (௫)

௯௬. அலலவை தேய வறமபெருகு நலலவை
நாடி யினிய சொலின. ௬

இ-ள். நலலவை நாடி இனிய சொலின — பொருளாற பிறாககு நனமை பயக்குஞ்சொற்களை மனததானாராயநது இனியவாக ஒருவனசொலலுமாயின,—அலலவை தேய அறம பெருகும—அவனுககுப பாவஙகடேய அறம வளரும். எ-று.

தேயதல தனபகையாகிய அறம் வளர்தலிற றனக்குநிலையினறிமெலிதல். "தவத்தின்முன னிலலாதாம பாவம்."* எனபதூஉம இபபொருடடு. நலலவை நாடிசசொலலுஙகாலுங் கடியவாகசசொலலின, அறனாகாதென்பதாம. இதனை மறுமைபபயன கூறபபடடது. (௬)

௯௭. நயனீன்று நன்றி பயககும பயனீன்று
பணபிற றலைபபிரியாச சொல. ௭

நயன ஈனறு நனறி பயககும — ஒருவனுககு இமமைக்கு நீதியையுமுண்டாக்கி மறுமைககு அறததையும பயக்கும— பயன ஈனறு பணபின தலைப்பிரியாச் சொல்—பொருளாற் பிறர்க்கு நனமையைக் கொடுதது இனிமைப்பண்பினீங்காத சொல. எ-று.

நீதி உலகத்தோடு பொருநதுதல். பண்பெனபது ஈண்டதிகாரததான இனிமைமேனினறது. தலைப்பிரிதல் ஒருசொனனீமைதது. (௭)

---

* நாலடியாா, துறவு,— விளக்குப் புகவிருண் மாயந்தாங் கொருவன— தவத்தின்முன் னில்லாதாம் பாவம—விளக்குநெய்—தேயவிடத்துச் சென்றிருள் பாய்ந்தாங்கு நல்வினை— தீாவிடத்து நிற்குமாந் தீது.

கூஅ. சிறுமையு ணீங்கிய வின்சொன் மறுமையு
மிம்மையு மின்பந் தரும். அ

இ-ள். சிறுமையுள் நீங்கிய இன்சொல் — பொருளாற் பிறர்க்கு நோய்செய்யாத இனியசொல்— மறுமையும் இம்மையும் இன்பம் தரும்— ஒருவனுக்கு இருமையினும் இன்பத்தைப் பயக்கும். எ-று.

மறுமையின்பம் பெரிதாகலின், முற்கூறப்பட்டது. இம்மையின்பமாவது உலகம் தன்வயத்ததாகலான் நல்லன்வெய்தி இன்புறுதல். இவையிரண்டுபாட்டானும் இருமைப்பயனும் ஒருங்கெய்துதல் வலியுறுத்தப்பட்டது. (அ)

கூகூ. இன்சொ லினிதீன்றல் காண்பா னெவன்கொலோ
வன்சொல் வழங்கு வது. கூ

இ-ள் இன்சொல் இனிது ஈன்றல் காண்பான்— பிறர் கூறிய இன்சொற்றனக்கின்பம் பயத்தலை அனுபவித்தறிகின்றவன்— வன்சொல் வழங்குவது எவன்கொல்— அது நிற்கப் பிறர்மாட்டு வன்சொல்லைச் சொல்லுவது என்னபயன் கருதி! எ.று.

இனிதென்றது வினைக்குறிப்புப்பெயர். கடுஞ்சொற் பிறர்க்குமின்னாதாகலின், அது கூறலாகாதென்பது கருத்து. (கூ)

க00. இனிய வுளவாக வின்னாத கூறல்
கனியிருப்பக் காய்கவர்ந் தற்று. க0

இ-ள். இனிய உளவாக இன்னாத கூறல்— அறம் பயக்கும் இனியசொற்களும் தனக்குளவாயிருக்க அவற்றைக் கூறாது பாவம் பயக்கும் இன்னாதசொற்களை ஒருவன் கூறுதல்— கனி இருப்பக் காய் கவர்ந்தற்று—இனிய கனிகளும் தன்கைக்கணுளவாயிருக்க அவற்றைநுகராது இன்னாதகாய்களை நுகர்ந்ததனோடொக்கும். எ-று.

கூறலென்பதனாற் சொற்களென்பது பெற்றும். பொருளை விசேடித்துநின்ற பண்புகள் உவமைக்கணுஞ்சென்றன. இனியகனிகளென்றது ஒளவையுண்டநெல்லிக்கனிபோல அமிழ்தாவனவற்றை இன்னாதகாய்களென்றது காஞ்சிரங்காய்போல நஞ்சாவனவற்றை. கடுஞ்சொற்சொல்லுதல் முடிவிற்றனக்கே யின்னாதென்பதாம். இவையிரண்டுபாட்டானும் இன்னாதகூறலின் குற்றங் கூறப்பட்டது. (க0)

கக ம அதி.— செய்ந்நன்றியறிதல்.

அஃதாவது தனக்குப் பிறர் செய்த நன்மையை மறவாமை. இனியவைகூறி இல்லறம்வழுவாதார்க்கு உய்தியில் குற்றம் செய்ந்நன்றி கோறலேயாகலின், அதனைப் பாதுகாத்துக் கடிதற்பொருட்டு, இஃதினியவைகூறலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

க0க. செய்யாமற் செய்த் வுதவிக்கு வையகமும்
வானகமு மாற்ற லரிது. க

இ·ள். செய்யாமல் செய்த உதவிக்கு— தனக்கு முன்னொருதவிசெய்யாதிருக்க ஒருவன் பிறனுக்குச் செய்தவுதவிக்கு— வையகமும் வானகமும் ஆற்

றல் அரிது—மண்ணுலகும விண்ணுலகுங் கைமமாறுகக் கொடுத்தாலும ஒத் தலரிது. எ-று.

கைமமாறுகளெலலாம் காரணமுடையவாகலின், காரணமில்லாத உதவிக் கு ஆறறுவாயின. செயயாமைச் செயதவுதவியெனறு பாடமோதி, மறித்து தவமாடடாமைபுளளவிடததுச செயதவுதவியெனறுரைபபாருமுளர். (க)

க0உ. காலததி னுறசெய்த நனறி சிறிதெனினு
ஞாலத்தின் மாணப பெரிது. உ

இ-ள். காலததினுல செயத நனறி—ஒருவனுககு இறுதிவநதவெல்லைக்கண ஒருவன் செயதவுபகாரம்—சிறிது எனினும் ஞாலததின மாணப் பெரிது— தனனைநோக்கச சிறிதாயிருந்ததாயினும் அக்காலததை நோக்க நிலவுலகத்தி னும மிகபபெரிது. எ-று.

அக்காலநோக்குவதலலது பொருணோக்கலாகாதெனபதாம். காலததினுலெ ன்பது வேறறுமை மயக்கம். (உ)

க0௩. பயன் றூககாா செய்த வுதவி நயன்றூக்கி
னன்மை கடலிற் பெரிது. ௩

இ-ள். பயன தூக்கார செயத உதவி நயன தூககின—இவர்க்கு இது செ யதால இனனது பயககுமெனறு ஆராயதலிலராயச செயதவுதவியாகிய ஈர முடைமையை ஆராயின,—நனமை கடலிற பெரிது—அதனனமை கடலினு ம பெரிதாம எ-று.

இவை மூனறுபாட்டானும முறையே காரணமினறிச் செய்ததூஉம், கால த்திறுற செயததூஉம, பயனறூககாராயச் செயததூஉம அளவிலவாதல் கூற ப்பட்டது. (௩)

க0௪. திணைத்துணை நன்றி செயினும பனைத்துணையாக்
கொளவர் பயனறெரி வார். ௪

இ-ள். திணைததுணை நனறி செயினும—தமககுத திணையளவிறறாய உபகா ரத்தை ஒருவன செயதானுயினும,—பனைததுணையாக கொளவா பயன தெ ரிவாா—அதனை அவவளவிறறாகக் கருதாது பனையளவிறறாகக் கருதுவா அக் கருததின பயனறெரிவாா. எ-று.

திணை பனையெனபன சிறுமைபெருமைகடகுக காடடுவன சிலவளவை. அக் கருத்தின் பயனாவது அஙஙனங கருதுவாாக்கு வரும பயன. (௪)

க0௫. உதவி வரைத்தன் றுதவி யுத வி
செயபபடடாா சாலபின வரைதது. ௫

இ-ள். உதவி உதவிவரைதது அன்று—கைமமாறுனவுதவி காரணத்தானு ம் பொருளானுங் காலத்தானுமாகிய மூவகையானும முனசெயத உதவியள விறறன்று;—உதவி செயபபடடாா சாலபின வரைதது—அதனைச் செயவி ததுககொண்டவர்தம் அமைதியளவிறறு. எ-று.

சாலபு எவ்வளவுபெரிதாயிறறு உதவியும் அவவளவு பெரிதாமென்பாா, சா ல்பின வரைத்தென்றாா். இவையிரணடுபாட்டானும மூனறு மல்லாத வுதவி மாத்திரமும் அறிவாாக்குச செய்தவுழிய பெரிதாமெனபது கூறப்பட்டது.

க0௬. மறவற்க மாசற்றார் கேண்மை துறவற்க
துன்பததுட் பெபாயார நட்பு. ௬

இ-ள். துன்பத்துள துப்பு ஆயார நட்புத துறவறக— துனபக்காலத்துத் தனக்குப் பற்றுககோடாயினாரது நடபை விடாதொழிக, — மாசு அறறார் கேணமை மறவறக—அறிவொழுககஙகளிற குறறமறறாரது கேணமையை மறவாதொழிக. எ-று.

கேணமை கேளாநதனமை. இமமைககுறுதிகூறுவாா மறுமைககுறுதியும உடனகூறினார். (௬)

க0எ. எழுமை யெழுபிறபபு முள்ளுவர் தஙகண்
விழுமந துடைததவா நட்பு. எ

இ-ள். தஙகண விழுமம துடைததவா நட்பு—தஙகணெயதிய துனபததை நீக்கினவருடைய நட்பினை—எழுமை எழுபிறப்பும உளளுவர்—எழுமையினையுடைய தமமெழுவகைப்பிறபபினும நினைபபா நல்லோா. எ-று.

எழுமையெனறது வினைபபயனறொடரும ஏழுபிறபபினை, அது வளையாபதியுட்கணடது. எழுவகைபபிறபபு மேலேயுரைததாம். விரைவுதோனறத துடைத்தவரொனறார. நினைத்தலாவது துனபந துடைததலான அவாமாட்டுளதாகிய அனபு பிறப்புததோறுந தொடாநது அனபுடையராதல. இவை யிரணடுபாட்டானும் நனறி செயதாரது நட்பு விடலாகாதென்பது கூறபபட்டது. (எ)

க0அ. நன்றி மறபபது நன்றன்று நன்றலல
தன்றே மறபபது நனறு. அ

இ-ள். நனறி மறபபது நனறு அனறு—ஒருவன முனசெயத நனமையை மறபபது ஒருவறகு அறனனறு, —நனறலலது அனறே மறபபது நனறு—அவன செயத தீமையைச செயதபொழுதே மறபபது அறன. எ-று.

இரணடும ஒருவனாறசெயயபபட்ட வழி மறபபதும மறவாததும வகுததுக் கூறியவாறு. (அ)

க0௯. கொன்றன்ன வின்னா செயினு மவர்செய்த
வொன்றுநன் றுளளக கெடும. ௯

இ-ள கொனறு அனன இனனா செயினும—தமககு முனனொரு நன்மை செயதவா பினகொனறாலொதத இனனாதவறறைச செயதாராயினும,—அவா செயத நனறு ஒனறு உளளக கெடும—அவையெலலாம அவாசெயத நனமையொனறனையும நினைகக இலலையாம. எ-று.

தினைத துணை பனைத துணையாகக கொளளபபடுதலின, அவவொனறுமே அவறறையெலலாங கெடுககுமெனபதாம இதனான நனறலலது அனறே மறககு [illegible] கூ[illegible]. (௯)

கக0. [illegible] ாது [illegible]யவுணடா முய்விலலை
[illegible]நன்றி [illegible]கான்ற மகறகு க0

இ-ள். எநநன்றி கொனறாக்கும உய்வு உணடாம்—பெரியவறஙகளைச் சிதைத்தார்க்கும் பாவத்தினீஙகும் வாயிலுண்டாம்;—செய நனறி கொனற ம

கற்கு உயவு இலலை—ஒருவன செயத நனறியைச சிதைத்த மகனுக்கு அஃதில்லை. எ-று.

பெரியவறறுகளைச் சிதைத்தலாவது ஆன்முலையறுத்தலும், மகளிர்கருவினைச் சிதைததலும், பாரபபாரததப்தலும் முதலிய பாதகங்களைச செயதல்.* இதனுற செயநனறிகோறலின கொடுமை கூறபபடடது. (௧0)

௧௨ம அதி.— நடுவுநிலைமை.

அஃதாவது பகை நொதுமல நணபெனனும மூனறுபகுதியினும் அறததினவழுவாது ஒபப நிறகு நிலைமை. இது, நனறிசெயதார மாடடு அநநனறியினை நினைததவழிச சிதையுமனறே அவவிடததுஞ் சிதையலாகாதெனறறகு, செயநனறியறிதலினபின வைக்கப்படடது.

௧௧௧. தகுதி யெனவொன்று நன்றே பகுதியாற்
பாறபட டொழுகப பெறின. ௧

இ-ள். தகுதி என ஒனறே நனறு—நடுவுநிலைமையெனறு சொலலபபடும் ஓரறமுமே நனறு,—பகுதியான பாறபடடு ஒழுகபபெறின—பகை நொதுமல் நணபெனனும பகுதிதோறும தனமுறைமையை விடாதொழுகபபெறின.எ-று.

தகுதியுடையதனைத தகுதியெனறார. "ஊராஞோ தேவகுலம" எனபது போலப பகுதியானெனபுழி ஆனுருபு தோறுமெனபதன பொருடடாய நினறது. பெறினெனபது அவவொழுககததருமைதோனற நினறது. இதனுன நடுவுநிலைமையதுசிறபபுக கூறபபடடது. (௧)

௧௧௨. செபப முடையவ னாககஞ் சிதைவினறி
யெசசத்திற கேமாப புடைதது. ௨

இ-ள். செபபம் உடையவன ஆககம—நடுவுநிலைமையையுடையவனது செலவம—சிதைவு இனறி எசசததிறகு ஏமாபபு உடைத்து—பிறாசெல்வமபோல அழிவினறி அவன வழியினுள்ளாாககும வலியாதலையுடைதது. எ-று.

விகாரததாறறொகக எசசவுமமையான இறககுநதுணையும அவனறனக்கும் ஏமாபபுடைததெனபது பெறறும. அறததோடு வருதலின, அனனதாயிறறு, தானிறநதுழி எஞசிநிறபதாகலின, எசசமெனறார. (௨)

௧௧௩. நனறே தரினு நடுவிகந்தா மாககததை
யன்றே யொழிய விடல. ௩

இ-ள். நனறே தரினும—தீஙகனறி நனமையே பயநததாயினும,—நடுவு இகநது ஆம ஆக்கததை அனறே ஒழிய விடல்—நடுவுநிறறலையொழிதலான் உண்டாகினற ஆககததை அபபொழுதே யொழியவிடுக. எ-று.

நன்மை பயவாமைபின, நனறே தரினு மெனறார. இகததலானெனபது இகநதெனத திரிநதுநினறது. இவையிரணடுபாட்டானும முறையே நடுவுநிலைமை

* புறநானூறு,— ஆனமுலை யறுதத வறனி லோாககு— மாணிழை மகளிர் கருச்சிதைத தோாககுங—குரவர்த தபபிய கொடுமை யோாக்கும—வருவாய மருங்கிற கழுவாயு முளவே—நிலமபுடை பெயாவ தாயினு மொருவன—செயதி கொனறாாக் குயதி யிலலென—றறமபா டினறே யாயிழை கணவ.

யான் வநத செல்வம் நன்மை பயததலும், ஏனைச்செலவம் தீமை பயத்தலு
ங் கூறபபட்டன. (௩)

கக௪. தக்கார் தகவில ரென்ப தவரவ
ரெச்சத்தாற காணப படும. ௪

இ-ள். தக்கார தகவிலர் எனபது—இவா நடுவுநிலைமையுடையர் இவர் நடு
வுநிலைமையிலரெனனும விசேடம—அவரவா எசசத்தால காணபபடும—அவ
ரவருடைய நனமககளது உணமையானும இனமையானும் அறியபபடும.எ-று.

தக்கார்கெச்சமுணடாதலும தகவிலாககிலலையாதலும ஒருதலையாகலின்,
இருதிறததாரையும அறிதறகு அவை குறியாயின. இதனால தககாரையுந தக
விலாரையும் அறியுமாறு கூறபபட்டது. (௪)

ககரு. கேடும பெருககமு மிலலலல நெஞசததுக்
கோடாமை சானறோர்க கணி. ரு

இ-ள. கேடும் பெருககமும் இல அலல—தீவினையாற்கேடும நலவினையாற
பெருக்கமும் யாவாககும முனனே அமைநது கிடநதன, — நெஞசததுக
கோடாமைசானறோாககு அணி—அவவாறறையறிநது அவை காரணமாக ம
னததினகட்கோடாமையே அறிவானமைநதாககு அழகாவது. எ-று.

அவை காரணமாகக கோடுதலாவது அவை இபபொழுது வருவனவாகக
கருதிக கேடுவாராமையைக்நறிததும பெருக்கம வருதலைககுறிததும் ஒருத
லைக்கணிறறல. அவறறிறகுக காரணம பழவினையே கோடுதலனறென உண
மையுணாநது நடுவுநிறறல சாலபினையழகுசெயதலின, சானறோாககணியெ
னறுா. (௫)

ககசு. கெடுவல்யா னென்ப தறிகதன் னெஞச
நடுவொரீஇ யலல செயின. சு

இ-ள. தனநெஞசம நடுவு ஒரீஇ அலல செயின— ஒருவன தனனெஞ்சம
நடுவுநிறறலையொழிநது நடுவலலவறறைச செயய நினைக்குமாயின்,—யான
கெடுவல எனபது அறிக— அநநினைவை யான கெடக்கடவேனெனறுணரும
உறபாதமாக அறிக. எ-று.

நினைததலும செயதலோடொககுமாகலின, செயினெனறுா. (சு)

ககஎ. கெடுவாக வையா துலக நடுவாக
நன்றிககட டஙகியான றாழவு. எ

இ-ள. நடுவாக நனறிககண் தஙகியான தாழவு— நடுவாகநினறு அறததி
ன்கணணே தஙகினவனது வறுமையை—கெடுவாக வையாது உலகம—வறு
மையெனறு கருதாா உயாநதோா. எ-று.

கெடுவென்பது முதனிலைததொழிறபெயா. செலவமெனறுகொளளுவரென
பது குறிபபெசசம. இவைமூனறுபாட்டானும, முறையே கேடும பெருககமு
ங் கோடுதலான வாராவெனபதூஉம, கோடுதல கேட்டிறகேதுவாமெனப
தூஉம, கோடாதவனறுழவு கேடனறெனபதூஉம், கூறபபட்டன. (எ)

கக௮. சமன்செய்து சீாதூககுங் கோல்போ லமைந்தொருபாற
கோட்டாமை சானறோாக கணி. ௮

இ-ள். சமன் செய்து சீர்தூக்கும் கோல்போல — முன்னே தான் சமனு கின்று பின் தன்கண் வைத்த பாரத்தை வரையறுக்குந்துலாம்போல— அ மைந்து ஒருபால் கோடாமை சான்றோர்க்கு அணி— இலக்கணங்களானமை ந்து ஒருபக்கத்துக் கோடாமை சான்றோர்க்கு அழகாம். எ-று.

உவமையடையாகிய சமன்செய்தலும் சீர்தூக்கலும் பொருட்கணும், பொருளடையாகிய அமைதலும் ஒருபாற்கோடாமையும் உவமைக்கணும், கூட்டி, சான்றோர்சீர்தூக்கலாவது தொடைவிடைகளாற்கேட்டவற்றை ஊழா ன உள்ளவாறுணர்தலாகவும், ஒருபாற்கோடாமையாவது அவ்வுள்ளவாற்றை மறையாது பகை நொதுமல் நட்பெனனும் மூன்றுதிறத்தார்க்கும் ஒப்பக்கூறு தலாகவும், உரைக்க. இலக்கணங்களானமைதல் இருவழியும் ஏற்பனகொள்க.

கககூ. சொற்கோட்ட மில்லது செப்ப மொருதலையா
வுட்கோட்ட மின்மை பெறின். கூ

இ-ள். செப்பம் சொற்கோட்டம் இல்லது — நடுவுநிலைமையாவது சொல் லின்கட்கோடுதலில்லாததாம், — உட்கோட்டம் இன்மை ஒருதலையாப் பெ றின்— அஃதன்னதாவது மனத்தின்கட்கோட்டமின்மையைத் திண்ணிதாகப் பெறின். எ-று.

சொல் ஊழான் அறுத்துச் சொல்லுஞ்சொல். காரணம்பற்றி ஒருபாற்கோ டாத மனத்தோடு கூடுமாயின், அறங்கிடந்தவாறு சொல்லுதல் நடுவுநிலைமை யாமெனவே, அதனோடு கூடாதாயின் அவ்வாறுசொல்லுதல் நடுவுநிலைமை யன்றென்பது பெறப்பட்டது. (கூ)

க௨0. வாணிகஞ் செய்வார்க்கு வாணிகம் பேணிப்
பிறவுந் தமபோற் செயின். க0

இ-ள். பிறவும் தமபோல் பேணிச் செயின் — பிறர்பொருளையுந்தம்பொரு ள்போலப் பேணிச் செய்யின், —வாணிகம் செய்வார்க்கு வாணிகம்— வாணி கஞ்செய்வார்க்கு நன்குய வாணிகமாம். எ-று.

பிறவுந்தம்போற்செய்தலாவது கொள்வது மிகையுங் கொடுப்பதுகுறையுமா காமல் ஒப்பநாடிச் செய்தல். இப்பாட்டுமூன்றனுள், முன்னையவிரண்டும் அ வையத்தாரை நோக்கின, ஏனையது வாணிகரைநோக்கிற்று, அவ்விருதிறத்தா க்கும் இவ்வறம் வேறுகச்சிறந்தமையின். (க0)

கங ம அதி.— அடக்கமுடைமை.

அஃதாவது மெய், மொழி, மனங்கள் தீநெறிக்கட்செல்லாது அடங்கு தலுடையனுதல். அஃது ஏதிலார்குற்றம்போறற்றன்குற்றமுங்காணும் நடுவுநிலை மையுடையார்க்காதலின், இது நடுவுநிலைமையின்பின் வைக்கப்பட்டது.

க௨க. அடக்க மமரரு ளுய்க்கு மடங்காமை
யாரிரு ளுய்த்து விடும். க

இ-ள், அடக்கம் அமரருள் உய்க்கும்— ஒருவனை அடக்கமாகியவறம் பின் றேவருலகத்துய்க்கும்;— அடங்காமை ஆர் இருள் உய்த்துவிடும் — அடங் காமையாகியபாவம் தங்குதற்கரிய இருளின்கட்செலுத்தும். எ-று.

இருளென்பது ஓர் நரகவிசேடம். "எல்லாம் பொருளிற்பிறந்துவிடும்" என்றாற்போல உய்த்துவிடுமென்பது ஒருசொல்லாய் நின்றது. (க)

கஉஉ. காக்க பொருளா வடக்கத்தை யாக்க
மதனினூங் கில்லை யுயிர்க்கு. உ

இ-ள். உயிர்க்கு அதனின் ஊங்கு ஆக்கம் இல்லை — உயிர்கட்கு அடக்கத்தின்மிக்க செல்வமில்லை,— அடக்கத்தைப் பொருளாக காக்க — ஆகலான் அவ்வடக்கத்தை உறுதிப்பொருளாகக்கொண்டு அழியாமற்காக்க. எ-று.

உயிரென்பது சாதியொருமை. அஃது ஈண்டு மக்களுயிர்மேனின்றது, அறிந்தடங்கிப் பயன்கொள்வது அதுவேயாகலின். (உ)

கஉங. செறிவறிந்து சீர்மை பயக்கு மறிவறிந்
தாற்றி னடங்கப் பெறின். ங

இ-ள். அறிவு அறிந்து ஆற்றின் அடங்கப் பெறின்— அடங்குதலே நமக்கு அறிவாவதென்றறிந்து நெறியானே ஒருவன் அடங்கப்பெறின்,— செறிவு அறிந்து சீர்மை பயக்கும்— அவ்வடக்கம் நல்லோரானறியப்பட்டு அவனுக்கு விழுப்பத்தைக் கொடுக்கும். எ-று.

இல்வாழ்வானுக்கு அடங்குநெறியாவது மெய்ம்முதன் மூன்றும் தன்வயத்தவாதல். (ங)

கஉச. நிலையிற் றிரியா தடங்கியான் றோற்ற
மலையினு மாணப் பெரிது. ச

இ-ள். நிலையின் திரியாது அடங்கியான் தோற்றம்— இல்வாழ்க்கையாகிய தன்னெறியின் வேறுபடாது நின்று அடங்கினவனது உயர்ச்சி— மலையினும் மாணப்பெரிது — மலையினுயர்ச்சியினும் மிகப்பெரிது. எ-று.

திரியாதடங்குதல் பொறிகளாற் புலன்களை நுகராநின்றே அடங்குதல். மலை ஆகுபெயர். (ச)

கஉரு. எல்லார்க்கு நன்றாம் பணித லவருள்ளுஞ்
செல்வர்க்கே செல்வந் தகைத்து. ரு

இ-ள். பணிதல் எல்லார்க்கும் நன்றாம் — பெருமிதமின்றியடங்குதல் எல்லார்க்கும் ஒப்ப நன்றேயெனினும்,— அவருள்ளும் செல்வர்க்கே செல்வந்தகைத்து— அவ்வெல்லாருள்ளுஞ் செல்வமுடையார்க்கே வேறொருசெல்வமாஞ்சிறப்பினையுடைத்து. எ-று.

பெருமிதத்தினைச் செய்யுங்கல்வியுங் குடிப்பிறப்புமுடையார் அஃதின்றி அவைதம்மானேயடங்கியவழி அவ்வடக்கஞ் சிறந்துகாட்டாதாகலின், செல்வர்க்கே செல்வந்தகைத்தென்றார். செல்வத்தகைத்தென்பது மெலிந்துநின்றது. பொதுவென்பாரையுமுட்டம்பட்டுச் சிறப்பாதல் கூறியவாறு. இவையைந்துபாட்டானும் பொதுவகையான அடக்கத்தது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (ரு)

கஉசா. ஒருமையு ளாமைபோ லைந்தடக்க லாற்றி
னெழுமையு மேமாப் புடைத்து. சா

இ-ள். ஆமைபோல ஒருமையுள் ஐந்து அடக்கல் ஆற்றின் — ஆமைபோல ஒருவன் ஒருபிறப்பின்கண் ஐம்பொறிகளையுமடக்கவல்லனாயின்,— எழுமையு

ம் ஏமாப்பு உடைத்து— அவ்வன்மை அவனுககு எழுபிறபபினகண்ணும அர ணுதலையுடைத்து. எ-று.

ஆமை ஐநதுறுபபினையும இடாபுகுதாமல அடககுமாறுபோல இவனும ஐ மபொறிகளையுமபாவமபுகுதாமலடககவேண்டுமெனபாா, ஆமைபோலென்முா. ஒருமைக்கடசெயதவினையினபயன எழுமையுநதொடருமெனபது இதனுனறிக. இதனுன மெயயடககஙகூறபபடடது. (௬)

கஉஎ. யாகாவா ராயினு நாகாகக காவாககாற
சோகாபபா சொல்லிழுக்குப படடு. எ

இ-ள். யா காவாராயினும நா காகக—தமமாறகாககப்படுவனவெல்லாவற றையுங காககமாட்டாராயினும நாவொனறனையுங்காக்க,—காவாககால சொ லலிழுககுப்பட்டுச சோகாபபா— அதனைக்காவாராயிற சொறகுறறததினகட் பட்டுத தாமே துனபுறுவா. எ று.

யாவென்பது அஃறிணைபபனமைவிஞபபெயா. அஃது ஈண்டு எஞசாமையு ணாஙினறது முறறுமமை விகாரததாறருககது. சொறகுறறம சொலலினக ட்டோனறுஙகுறறம. அலலாபபா செமமாபபா எனபனபோலச சோகாபப ரொனபது ஒருசொல. (எ)

கஉஅ. ஒன்றுனுந் தீசசொற பொருடபய னுண்டாயி
னன்றுகா தாகி விடும. அ

இ-ள். தீசசொறபொருடபயன ஒனருனும உணடாயின—தீயவாகிய சொ ற்களின்பொருளகளாற பிறாககுவருநதுனபமொனறுயினும ஒருவனபகக லு ண்டாவதாயின,— நனறு ஆகாதாகிவிடும—அவனுககுப பிறவறஙகளானுண் டான நன்மை தீதாயவிடும. எ-று.

தீயசொலலாவன தீஙகுபயக்கும பொய, குறளை, கடுஞசொலலென்பன. ஒ ருவன நல்லவாகசசொலலுஞசொறகளினகணணே ஒனறுயினுநதீசசொறபடு ம் பொருளினது பயன பிறாககுண்டாவதாயினெனறுரைபபாருமுளா. (அ)

கஉகூ. தீயினுற் சுடடபு ணுள்ளாறு மாறுதே
நாவினுற் சுடட வடு. கூ

இ-ள். தீயினுல சுட்ட புண உள ஆறும் — ஒருவனையொருவன தீயினுற சுட்டபுண் மெயக்கட்கிடபபினும் மனததினகண அபபொழுதேயாறும, — நாவினுல சுடடவடு ஆறுது— அவவாறனறி வெவவுரையுடையநாவினுற சுட் டவடு அதனகணணும எஞஞானறுமாறுது. எ-று.

ஆறிபபோதலால் தீயினுறசுட்டதனைப புண்ணெனறும், ஆறுதுகிடத்தலால் நாவினுறசுட்டதனை வடுவென்றுஙகூறினுா. தீயும் வெவவுரையுஞ சுடுதறறொ ழிலான ஒக்குமாயினும், ஆறுமையாறறீயினும வெவவுரைகொடிதென்பது போதரலின, இது குறிபபானவநத வேறறுமையலஙகாரம. இவைமூனறுபா ட்டானும் மொழியடக்கஙகூறபபட்டது. (கூ)

கங0. கதங்காத்துக் கற்றடஙக லாற்றுவான் செவ்வி
யறம்பார்ககு மாற்றி னுழைந்து. க0

இ-ள். கதம் காததுக் கறறு அடஙகல ஆறறுவான செவவி— மனததினக ண் வெகுளிதோனறுமறகாததுக கலவியுடையனு யடஙகுதலை வலலவனது செவவியை—அறம பாாக்கும ஆறறின நுழைநது—அறககடவுள் பாராஙிற கும அவனையடையும நெறியினகட் சென்று. எ-று.

அடஙகுதல மனம புறததுப பரவாது அறததினகணணே நிறறல. செவவி தனகுறைகூறுதறகேறற மன மொழி முகஙகள இனியனாங காலம. இபபெ றறியானை அறந தானே சென்றடையுமெனபதாம. இதனுன மனவடககங கூறபபடடது. (௧0)

கச ம் அதி. — ஒழுக்கமுடைமை.

அஃதாவது தநதம வருணததிறகும நிலைககுமோதபபடட ஒழுககததினை யுடையராதல. இது, மெயமமுதலிய அடஙகினாககலலது முடியாதாகலின, அடக்கமுடைமையினபின வைககபபடடது.

கங௧. ஒழுககம விழுபபந் தரலா னொழுகக
முயிரினு மோமபப படும. ௧

இ-ள். ஒழுககம விழுபபம தரலான—ஒழுககம எலலாாக்கும சிறபபினை த் தருதலான,—ஒழுககம உயிரினும ஓமபபபடும—அவவொழுககம உயிரினு ம் பாதுகாககபபடும. எ-று.

உயாநதாாககும இழிநதாாககும ஒபப விழுபபநதருதலின, பொதுபபடக் கூறினா. சுடடு வருவிககபபடடது. அதனுல அஙஙனம விழுபபநதருவதாய து ஒழுக்கமெனபது பெறறும். உயிா எலலாபபொருளினும சிறநததாயினும ஒழுக்கம்போல விழுபபந தாராமையின, உயிரினுமோமபபபடுமெனறுா. (௧)

கஙஉ. பரிநதோமபிக் காகக வொழுககந் தெரிநதோமபித்
தேரினு மஃதே துணை. ௨

இ-ள். ஒழுககம ஓமபிப பரிநது காகக— ஒழுககததினை ஒனறுனும அழிவு படாமறபேணி வருநதியுங்காகக,—தெரிநது ஓமபித் தேரினும துணை அஃதே —அறஙகளபலவறறையுமாராயநது இவறறுள இருமைக்குநதுணையாவது யா தென்று மனததைபொருககித தோநதாலும துணையாயமுடிவது அவவொழு க்கமேயாகலான. எ-று.

பரிநதுமெனனுமும்மை விகாரததாறறொக்கது. இவையிரணடுபாடடானும் ஒழுககததுசிறபபுக கூறபபடடது (௨)

கஙங. ஒழுகக முடைமை குடிமை யிழுக்க
மிழிநத பிறப்பாய விடும. ௩

இ-ள். ஒழுககமுடைமை குடிமை—எல்லாாக்கும தததம்வருணததிறகேற் ற ஒழுககமுடைமை குலனுடைமையாம,—இழுககம் இழிநத பிறபபாய வி டும்— அவவொழுககததிறறவறுதல் அவவருணததிற் றுழநத வருணமாய் விடும். எ-று.

பிறநத வருணத்துள் இழிநதகுலத்தாராயினும் ஒழுக்கமுடையராக உயர் குலததராவராகலின குடிமையாமெனறும், உயாநத வருணத்துப்பிறநதாரா

யினும் ஒழுக்கத்திற்றவறத் தாழ்ந்த வருணத்தாரவராகலின் இழிந்த பிறப்பாய் விடுமென்றுங் கூறினார் உள்வழிப்படுங் குணத்தினும் இல்வழிப்படுங் குற்றம் பெரிதென்றவாறு. பயன் இடையீடின்றியெய்துதலின், அவ்வினைவு பற்றி அவ்வேதுவாகிய வினைகளே பயனாகவோதப்பட்டன. (௩)

கஙௌ. மறப்பினு மோத்துக் கொளலாகும் பார்ப்பான்
பிறப்பொழுக்கங் குன்றக் கெடும். ௪

இ-ள். ஒத்து மறப்பினும் கொளலாகும்—கற்ற வேதத்தினை மறந்தானாயினும் அவ்வருணங்கெடாமையிற் பின்னும் அஃதோதிக்கொளலாம், — பார்ப்பான் பிறப்பு ஒழுக்கம் குன்றக் கெடும்—அந்தணனது உயர்ந்தவருணம் தன்னொழுக்கங் குன்றக் கெடும். எ-று.

மறந்தவழி இழிகுலத்தனுமாகலின், மறக்கலாகாதென்னுங் கருத்தான, மறப்பினுமென்றார். சிறப்புடை வருணத்திற்கு மொழிந்தமையின், இஃது ஏனையவருணங்கட்குங் கொள்ளப்படும். (௪)

கங௫. அழுக்கா றுடையான்க ணாக்கம்போன் றில்லை
யொழுக்க மிலான்க ணுயர்வு. ௫

இ-ள். அழுக்காறு உடையான்கண் ஆக்கம் போன்று—அழுக்காறுடையான்மாட்டு ஆக்கமில்லாதாற்போல—ஒழுக்கம் இலான்கண் உயர்வு இல்லை—ஒழுக்கமில்லாதவன்மாட்டும் உயர்ச்சி யில்லை. எ-று.

உவமையான் ஒழுக்கமில்லாதவன் சுற்றத்திற்கும் உயர்ச்சியில்லையென்பது பெறாும், என்னை? "கொடுப்பதழுக்கறுப்பான் சுற்ற"மும் நலகூாதலின். உயர்வு உயர்குலமாதல். (௫)

கங௬. ஒழுக்கத்தி னொல்கா ருரவோ ரிழுக்கத்தி
னேதம் படுபாக் கறிந்து. ௬

இ-ள். ஒழுக்கத்தின் ஒல்கார் உரவோர்— செய்தற்கருமைநோக்கி ஒழுக்கத்திற் சுருங்கார் மனவலியுடையார், —இழுக்கத்தின் ஏதம் படுபாக்கு அறிந்து — அவ்விழுக்கத்தால் தமக்கிழிகுலமாகிய குற்றமுண்டாமாற்றை அறிந்து. எ-று.

ஒழுக்கத்திற்சுருக்கம் அதனையுடையார்மேலேற்றப்பட்டது. கொண்ட விரதம் விடாமைபற்றி, உரவோரென்றார். (௬)

கங௭. ஒழுக்கத்தி னெய்துவர் மேன்மை யிழுக்கத்தி
னெய்துவ ரெய்தாப் பழி. ௭

இ-ள். ஒழுக்கத்தின் மேன்மை எய்துவர்—எல்லாரும் ஒழுக்கத்தானே மேம்பாட்டையெய்துவர், —இழுக்கத்தின் எய்தாப் பழி எய்துவர்—அதனினின்றிழுக்குதலானே தாம் எய்துதற்குரித்தல்லாத பழியையெய்துவர். எ-று.

பகைபற்றி அடாப்பழி கூறியவழி அதனையும் இழுக்கம்பற்றி உலகம் அடுக்குமென்று கொள்ளுமாகலின், எய்தாப்பழி யெய்துவரென்றார். இவையிரண்டு பாட்டானும் ஒழுக்கம் உள்வழிப்படுங் குணமும் இல்வழிப்படுங் குற்றமுங் கூறப்பட்டன. (௭)

கஙஅ. நன்றிககு வித்தாகு நலலொழுககந் தீயொழுகக
மென்று மிடும்பை தரும. அ

இ-ள். நலலொழுக்கம நனறிககு விததாகும—ஒருவனுக்கு நலலவொழுகக ம் அறததிறகுக காரணமாய இருமையினும இனபம பயககும,—தீயொழுக கம் எனறும இடுமபை தரும்— தீயவொழுககம பாவததிறகுக காரணமாய இருமையினுந துனபம பயக்கும. எ-று.

நனறிககு விததாகுமெனறதனால தீயொழுககம பாவததிறகுக காரணமாத லும், இடுமபைதருமெனறதனால நலலொழுககம இனபநதருதலும பெறறு ம், ஒனறு னினறே ஏனையதை முடிககுமாகலின. இதனற பினவிளைவு கூற பபட்டது. (அ)

கஙகூ. ஒழுகக முடையவாக கொலலாவே தீய
வழுககியும வாயாற சொலல. கூ

இ-ள். வழுககியும தீய வாயால சொலல—மறநதுந தீயசொறகளைத தம வாயாற சொலலுநதொழிலகள— ஒழுககமுடையவாககு ஒலலா—ஒழுககமு டையவாககு முடியா. எ-று.

தீய சொறகளாவன பிறாககுத தீஙகு பயககும பொயமுதலியனவும் வ ருணததிறகு உரியவலலனவுமாம். அவறறது பனமையாற சொலலுதறறொழி ல் பலவாயின. சொல சாதியொருமை. சொலலெனவே அமைநதிருகக வா யாலென வேண்டாது கூறினா, நலல சொறகள பயினறதெனத தாம வே ணடியதனசிறபபு முடிததறகு. இதனை வடநூலாா தாறபரியமெனப. (கூ)

கச0. உலகததோ டொட்ட வொழுகல பலகறறுங
கலலா ரறிவிலா தாா. க0

இ-ள். உலகத்தோடு ஒட்ட ஒழுகல கலலாா— உலகத்தோடு பொருநதவொ ழுகுதலைக கலலாதாா,—பல கறறும அறிவிலாதாா—பலநூலகளையுங கறறு ராயினும, அறிவிலாதாா. எ-று.

உலகததோடு பொருநதவொழுகுதலாவது உயாநதோா பலரும ஒழுகியவா ற்றுன ஒழுகுதல. அறநூலசொலலியவறறுள இககாலத்திறகு ஏலாதனவொ ழிநது சொலலாதனவறறுள ஏறபன கொணடு வருதலான அவையுமடங்க உலகததோடொட்டவெனறும, கலவிககுப பயன அறிவும அறிவிறகுப பய ன ஒழுககமுமாகலின அவவொழுகுதலைக கலலாதாா பலகறறுமறிவிலாதா ரெனறுங கூறினா. ஒழுகுதலைக கறறலாவது அடிபபடுதல. இவை யிரணடு பாட்டானும் சொலலானுஞ் செயலானும வருமொழுககஙகளெலலாம ஒருவா ற்றுற றெகுத்துக கூறபபட்டன. (க0)

கரு ம் அதி.— பிறனில்விழையாமை.

அஃதாவது காம மயக்கததாற பிறனுடையவிலலாளை விரும்பாமை. இஃ து, ஒழுக்க முடையாா மாட்டே நிகழ்வதாகலின், ஒழுககமுடைமையின்பி ன் வைக்கபபட்டது.

கசக. பிறன்பொருளாட பெட்டொழுகும் பேதைமை ஞாலத்
தறம்பொருள கண்டாாக ணில. க

இ-ள். பிறன பொருளாட பெட்டு ஒழுகும பேதைமை— பிறனுக்குப் பொருளாந *தனமையையுடையாளைக காதலிததொழுகுகினற அறியாமை—ஞாலதது அறம பொருள கணடாாகண இல — ஞாலததினகண அறநூலையும பொருணூலையும ஆராயநதறிநதாாமாட்டிலலை. எ-று.

பிறனபொருள பிறனுடைமை. அறம பொருளெனபன ஆகுபெயா. செவ்வெணணினறுகை தொககுநினறது. இனபமொனறையே நோககும இனப நூலுடையாா இததீயொழுககததையும பரகீயமெனறு* கூறுவராகலின, அறம பொருளகணடாாகணிலலெனறுா, எனவே, அபபேதைமையுடையார்மாட்டு அறமும பொருளும இலலையெனபது பெறபபட்டது. (க)

கசஉ. அறனகடை நின்றுரு ளெலலாம பிறனகடை
நினறுரிற பேதையா ரில. உ

இ-ள். அறனகடை நினறுருள எலலாம—காமங காரணமாகப பாவததின கண நினறொலலாருளளும— பிறனகடை நினறுரின பேதையாா இல—பிறனிலலாளைக காதலிதது அவன வாயிறகடசெனறு நினறுாபோலப பேதையாரிலலை. எ-று.

அறததினீககபபட்டமையின, அறன கடையெனறுா. அறனகடை நினற பெணவழிச செலவாரும வரைவினமகளிரோடும இழிகுலமகளிரோடுங்கூடி இனபநுகாவாருமபோல அறமும பொருளும இழததலேயனறிப பிறனகடை நினறுா அசசததால தாங கருதியவினபமும இழககினறுராகலின, பேதையாயாரிலலெனறுா, எனவே, இனபமுமிலலையெனபது பெறபபட்டது. (உ)

கசங. விளிநதாரின வேறலலா மனற தெளிநதாரிற
றீமை புரிநதொழுகு வாா. ங

இ-ள். மனற தெளிநதாா இல தீமை புரிநது ஒழுகுவாா—ஐயமை ஐயுறுதாரிலலாளகணணே பாவஞ்செயதலை விருமபியொழுகுவாா,—விளிநதாரின வேறு அலலா—உயிருடையரேனும, இறநதாரேயாவா. எ-று.

அறம பொருளினபஙகளாகிய பயன உயிரொயதாமையின, விளிநதாரின வேறல்லொனறும, அவா தீமை புரிநதொழுகுவது இலலுடையவரது தெளிவு பறறியாகலின தெளிநதாரிலலெனறுங கூறினுா. (ங)

கசச. எனைததுணைய ராயினு மென்னாந் தினைததுணையுந்
தேரான பிறனில புகல. ச

இ-ள். எனைததுணையராயினும எனனும—எததுணைபபெருமையுடையராயினும ஒருவாககு யாதாய முடியும— தினைததுணையும தேரான பிறன இல புகல—காமமயககததால தினையளவுந் தம்பிழையையோராது பிறனுடைய இலலினகட்புகுதல! எ-று.

இநதிரனபோல எலலாப்பெருமையு மிழநது சிறுமையெயதல நோககி,னுமெனறுா. "எனனீ ரறியாதீர் போல விவைகூறி—னினனீர வலலை நெடுந

* பரகீயம—பிறறகுரியது.

தகாய" எனபுழிபபோல உயாததறகட பனமை யொருமை மயஙகிறறு.தே ரான பிறனெனபதனைத தமமை ஐயுருத பிறனெனறுரைபபாருமுளா. (௪)

கசரு. எளிதென வில்லிறபபா னெயதுமெஞ ஞானறும
விளியாது நிறகும பழி. ரு

இ-ள். எளிது என இல இறபபான—எயதுதலெளிதெனறு கருதிப் பினவிளைவு கருதாது பிறனில்லினகணிறபபான—விளியாது எஞஞானறும நிறகும பழி எயதும—மாயதலினறி எஞஞானறும நிலைநிறகுங குடிபபழியினையெயதும். எ-று.

இல்லினகணிறததல இல்லாளகண நெறிகடநது சேறல. (ரு)

கசசா. பகைபாவ மசசம் பழியென நானகு
மிகவாவா மில்லிறபபான கண். சா

இ-ள. இல் இறபபானகண—பிறனில்லாளகண நெறிகடநது செல்வானிடத்து—பகை பாவம அசசம பழி என நானகும இகவாவாம—பகையும பாவமும அச்சமுங குடிபபழியுமெனனும இநநானகு குறறமும ஒருகாலும நீஙகாவாம். எ-று.

எனவே, இருமையுமிழததல பெறறும. இவையாறுபாட்டானும பிறனில்விழைவானகட குறறங கூறபபடடது. (சா)

கசஎ. அறனியலா னில்வாழவா னென்பான பிறனியலாள
பெண்மை நயவா தவன். எ

இ-ள். அறனியலான இலவாழவான எனபான—அறனுகிய இயலபோடுகூடி இலவாழவானெனறு சொலலபபடுவான—பிறன இயலாள பெணமை நயவாதவன—பிறனுககுரிமை பூணடு அவனுடைய இயலபினகணணே நிறபாளது பெணடனமையை விருமபாதவன. எ-று.

ஆனுருபு ஈணடுடனிகழ்சசிககண வநதது. இலலறஞ் செயவானெனபபடுவான அவனேயெனபதாம. (எ)

கச அ. பிறனமனை நோககாத பேராணமை சானறோாக
கறனென்றோ வானற வொழுககு. அ

இ-ள. பிறன மனை நோககாத பேர ஆணமை—பிறனமனையாளை உடகொள்ளாத பெரிய ஆணடகைமை—சானறோாககு அறன ஒனறோ ஆனற ஒழுககு—சாலபுடையாாககு அறனுமாம, நிரமபியவொழுககமுமாம. எ-று.

புறபபகைகளை அடககும ஆணமையுடையாாககும உடபகையாகிய காமம் அடககுதறகருமையின, அதனையடககிய ஆணமையைப பேராணமையெனறுா. ஒனறோவெனபது எணணிடைசசொல. செயதறகரிய அறனும ஒழுககமும இதனைச செயயாமையே பயககுமெனபதாம. (அ)

கசகூ. நலககுரியார் யாரெனி னுமநீா வைபபிற
பிறறகுரியா டோடோயா தார். கூ

இ-ள. நாம நீா வைபபின—அசசந தருங கடலாற சூழபபட்ட உலகத்து—நலககு உரியாா யாா எனின—எலலாநனமைகளும எயதுதறகுரியாா யா

வனென்னின், —பிறற்கு உரியாள் தோள் தோயாதார்,—பிறனொருவனுக்கு உரி மையாகியாளுடைய தோளைச் சேராதார். எ-று.

அகலம், ஆழம், பொருளுடைமை முதலியவற்றான் அளவிடப்படாமையின், நாம நீரென்றார். நலத்திற்கென்பது நலக்கென்க் குறைந்து நின்றது. உரிச்சொல்லீறு திரிந்து நின்றது. இருமையினும் நன்மையெய்துவனென்பதாம். (கூ)

கரு0. அறன்வரையா னல்ல செயினும் பிறன்வரையாள் பெண்மை நயவாமை நன்று. க0

இ-ள். அறன் வரையான அல்ல செயினும்—ஒருவன் அறத்தைத் தனக்கு ரித்தாகச் செய்யாது பாவங்களைச் செய்யுமாயினும்,—பிறன்வரையாள் பெண்மை நயவாமை நன்று—அவனுக்குப் பிறனெல்லைக்கணிற்பாளது பெண்மையை விரும்பாமையுண்டாயின், அது நன்று. எ-று.

இக்குணமே மேற்பட்டுத் தோன்றுமென்பதாம். இவைநான்கு பாட்டானும் பிறனில் விழையாதான்கட் குணங் கூறப்பட்டது. (க0)

கசுு ம அதி. — பொறையுடைமை.

அஃதாவது காரணம்பற்றியாதல் மடமையானாதல் ஒருவன் தமக்கு மிகைசெய்தவழித் தாமும் அதனை அவன்கட்செய்யாது பொறுத்தலையுடையராதல். நெறியினீங்கிய செய்தாரையும் பொறுக்கவேண்டுமென்றற்கு, இது பிறனில்விழையாமையின்பின் வைக்கப்பட்டது.

கருக. அகழ்வாரைத் தாங்கு நிலம்போலத் தம்மை யிகழ்வார்ப் பொறுத்தல் றலை. க

இ-ள். அகழ்வாரைத் தாங்கும் நிலம்போல— தன்னையகழ்வாரை வீழாமற் றாங்குநிலம்போல— தம்மை இகழ்வார்ப் பொறுத்தல் தலை— தம்மை அவமதிப்பாரைப் பொறுத்தல் தலையாயவறம். எ-று.

இகழ்தல் மிகையாயின செய்தலும், சொல்லுதலும். (க)

கரு௨. பொறுத்த லிறப்பினை யென்று மதனை மறத்த லதனினு நன்று. ௨

இ-ள். என்றும் இறப்பினைப் பொறுத்தல்—பொறை நன்றாகலால், தாமொறுத்தற்கு இயன்ற காலத்தும் பிறர் செய்த மிகையைப் பொறுக்க,— அதனை மறத்தல் அதனினும் நன்று— அதனை உட்கொள்ளாது அப்பொழுதே மறத்தல் பெறின், அப்பொறையினும் நன்று. எ-று.

மிகையென்றது மேற்சொல்லிய இரண்டனையும். பொறுக்குங்காலும் உட்கொள்ளப்படுதலின், மறத்தலை அதனினுநன்றென்றார். (௨)

கருங. இன்மையு ளின்மை விருந்தொரால் வன்மையுள் வன்மை மடவார்ப் பொறை. ங

இ-ள். இன்மையுள் இன்மை விருந்து ஒரால் — ஒருவனுக்கு வறுமையுள் வைத்து வறுமையாவது விருந்தினரையேற்றுக்கொள்ளாது நீக்குதல்,— வன்மையுள் வன்மை மடவார்ப் பொறை—அதுபோல வன்மையுள்வைத்து வன்மையாவது அறிவின்மையான் மிகைசெய்தாரைப் பொறுத்தல். எ-று.

இஃதெடுத்துககாட்டுவமை. அறனலலாத விருநதொராஃ பொருளுடைமை யாகாதவாறுபோல, மடவாாபபொறையும மௌனமையாகாதே வனமையாமெ னபது கருதது. (௩)

கருச. நிறையுடைமை நீஙகாமை வேணடிற பொறையுடைமை
போறறி யொழுகப படும. ௪

இ-ள். நிறையுடைமை நீஙகாமை வேணடின — ஒருவன சாலபுடைமை தனகணினறு நீஙகாமை வேணடுவனாயின்,— பொறையுடைமை போறறி ஒ ழுகபபடும—அவனாற பொறையுடைமையைத தனகண அழியாமறகாததொழு கபபடும. எ-று.

பொறையுடையாறகலலது சாலபிலலையெனபதாயிறறு. இவைநானகுபாட டானும பொறையுடைமையது சிறபபுக கூறபபடடது. (௪)

கருரு. ஒறுததாரை யொனறாக வையாரே வைபபா
பொறுததாரைப பொனபோற பொதிநது.௫

இ-ள். ஒறுததாரை ஒனறாக வையாா— பிறன தமககுத தீஙகுசெயதவழி ப பொறாது அவனையொறுததாரை அறிவுடையாா ஒருபொருளாக மனததுக கொளளாா,— பொறுததாரைப பொனபோல பொதிநது வைபபா— அத னைப பொறுததாரைப பொனபோற பொதிநது கொளவா. எ-று.

ஒறுததவா தாழும அததீஙகு செயதவனொடொததலின, ஒனறாகவையா ரொனறா. பொதிநதுவைததல சாலபுடைமைபறறி இடைவிடாது நினைததல.

கருகூ. ஒறுததாாக கொருநாளை யினபம பொறுததாாககுப
பொனறுந துணையும புகழ். ௬

இ-ள். ஒறுததாாககு ஒருநாளை இனபம— தமககுத தீஙகு செயதவனையொ றுததாாககு உணடாவது அவவொருநாளையினபமே, — பொறுததாாககுப பொனறுநதுணையும புகழ— அதனைப பொறுததாாககு உலகமழியுமளவும பு கழுணடாம. எ-று.

ஒருநாளையினபம அநநாளொனறினும கருதியது முடிததேமெனத தருககி யிருககும பொயயினபம. ஆதாரமாகிய உலகம பொனறப புகழும பொன றுமாகலின, ஏறபுடையுலகெனனுஞசொல வருவிததுரைககபபடடது. (௬)

கருஎ. திறனலல தறபிறா செயயினு நோநொந
தறனலல செயயாமை நனறு. எ

இ-ள். திறன அலல தற பிறா செயயினும— செயயததகாத கொடியவற றைத தனகடபிறா செயதாராயினும,—நோ நொநது அறன அலல செயயா மை நனறு— அவாககு அதனால வருநதுனபததிறகு நொநது தான அறன லலாத செயலகளைச செயயாதிருததல ஒருவனுககு நனறு. எ-று.

உமமை சிறபபுமமை. துனபததிறகு நோதலாவது "உமமை — யெரிவாய நிரயதது வீழவாகொல" * எனறுபரிதல. (எ)

* நாலடியார், துறவு,—தமமை யிகழநதமை தாமபொறுபப தனறிமற— றெம்மை யிகழந்த வினைபபயததா —லும்மை—யெரிவாய நிரயதது வீழ்வர் கொ லென்று— பரிவதூஉஞ சானறோா கடன.

கருஅ. மிகுதியான் மிக்கவை செய்தாரைத் தாந்தந்
தகுதியான் வென்று விடல். அ

இ-ள். மிகுதியான மிக்கவை செய்தாரை — மனச்செருக்காற றங்கடாகிய வற்றைச் செய்தாரை— தாம் தந்தகுதியான வென்றுவிடல் — தாம தம முடையபொறையான வென்றுவிடுக. எ-று.

தாமும் அவர்கட்டிய வற்றைச் செய்து தோலாது பொறையான அவரின மேம்பட்டு வெல்கவென்பதாம். இவைநான்குபாட்டானும் பிறர்செய்தன பொறுத்தல் சொல்லப்பட்டது. (அ)

கருகூ. துறந்தாரிற் றூய்மை யுடைய ரிறந்தார்வா
யின்னுச்சொ னோற்கிற் பவர். கூ

இ-ள். துறந்தாரின் தூய்மை உடையர்— இல்வாழ்க்கைக்கணின்றேயும் து றந்தார்போலத் தூய்மையுடையார் — இறந்தார்வாய இன்னுச்சொல் நோற கிற்பவர்—நெறியைக்கடந்தாரவாயின்னுதசொல்லைப் பொறுப்பவர். எ-று.

தூய்மை மனமாசின்மை. வாயென வேண்டாது கூறினார், தீயசொற்கள பயின்றதெனத் தாம் வேண்டியதனிழிபு முடித்தற்கு. (கூ)

கசூ0. உண்ணாது நோற்பார் பெரியர் பிறர்சொல்லு
மின்னுச்சொ னோற்பாரிற் பின். க0

இ-ள். உண்ணாது நோற்பார் பெரியர்—விரதங்களான ஊணைத்தவிர்ந்து உற்ற நோயைப் பொறுப்பார் எல்லாரினும் பெரியர்,—பிறர் சொல்லும் இன்னுச்சொல் நோற்பாரிற் பின்—அவர் பெரியராவது தம்மைப் பிறர் சொல்லும் இன்னுதசொல்லைப் பொறுப்பாரிற்பின். எ-று.

பிறர் அறிவிலாதார். நோலாமைக்கேதுவாகிய இருவகைப்பற்றுெடு நின்றே நோற்றலின், இன்னுச்சொனோற்பாரிற்பினென்றார். இவையிரண்டுபாட்டா னும் பிறர் மிகைக்கச்சொல்லியன பொறுத்தல் கூறப்பட்டது. (க0)

கஎ ம அதி.— அழுக்காறாமை.

இதனுள் அழுக்காறென்பது ஒருசொல். அதற்குப் பொருள் மேலேயு ணத்தாம். அச்சொற் பின்னழுக்காற்றைச் செய்யாமையென்னும் பொருள்பட எதிர்மறையாகாரமும் மகரவைகாரவிகுதியும் பெற்று அழுக்காறாமையெ ன நின்றது. இப்பொருளமையும் பொறைக்கு மறுதலையாகலின், இதனை விலக்குதற்கு இது பொறையுடைமையின்பின் வைக்கப்பட்டது.

கசூக. ஒழுக்காறாக் கொள்க வொருவன்றன் னெஞ்சத்
தழுக்கா றிலாத வியல்பு. க

இ-ள். ஒருவன் தன்னெஞ்சத்து அழுக்காறு இலாத இயல்பு— ஒருவன் த னனெஞ்சத்தின்கண் அழுக்காறென்னுங் குற்றமில்லாத இயல்பினை— ஒழுக் காறுக் கொள்க—தனக்கோதிய ஒழுக்கநெறியாகக் கொள்க. எ-று.

இயல்பு அறிவோடுகூடிய தன்மை. அத்தன்மையும் நன்மைபயத்தலின், ஒழுக்கநெறிபோல உயிரினுமோம்புகவென்பதாம். (க)

ககசஉ. விழுபபேற்றி னஃதொபப தில்லையார மாடடு
மழுககாறறி னன்மை பெறின். உ

இ-ள். யாாமாடடும அழுககாறறின அனமை பெறின—யாவாமாடடும அழுககாறறினினறு நீஙகுதலை ஒருவன பெறுமாயின,— விழுபபேறறின அஃது ஒபபது இலலை — மறறவனபெறுஞ்சீரியபேறுகளுள அபபேறறினையொபபதிலலை. எ-று.

அழுககாறு பகைவாமாடடும ஒழிதறபாறறெனயாா, யாாமாட்டுமெனறூா. அனமை வேறுதல. இவையிரணடுபாடடானும அழுககாறினமையது குணங கூறபபடடது. (உ)

ககசா. அறனுககம வேண்டாதா னெனபான பிறனுககம
பேணு தழுககறுப பான. ௩

இ-ள. அறன ஆககம வேணடாதான எனபான—மறுமைககுமிமமைக்கும அறமுஞ் செலவமுமாகிய உறுபபுக்களைத தனககு வேணடாதானெனறு சொலலபபடுவான—பிறன ஆககம பேணாது அழுககறுபபான—பிறன செல்வஙகணட வழி அதறகு உவவாது அழுககாறறைச செயவான. எ-று.

அழுக்கறுததலெனினும், அழுககாறெனினுமொககும. அழுககாறு செய்யின் தனககேயேதமாமெனபதாம. (௩)

ககசச. அழுககாறறி னலலவை செயயா ரிழுககாறறி
னேதம படுபாக கறிநது. ச

இ-ள. அழுககாறறின அலலவை செயயாா— அழுககாறு ஏதுவாக அறனல்லவறறைச செயயாா அறிவுடையாா — இழுககாறறின ஏதம படுபாக்கு அறிநது—அததீநெறியால தமககிருமைபினும துனபம வருதலையறிநது. எ-று.

அறனலலவையாவன செலவம கலவி முதலியனவுடையாாகடகுஙகுறிணைத்தலும், சொலலுதலும், செயதலுமாம. (ச)

ககசரு. அழுககா றுடையாாக கதுசாலு மொன்னா
வழுககியுங கேடீன் பது. ரு

இ-ள. ஒனனாா வழுககியும கேடு ஈனபது—அழுககாறு பகைவாையொழிந்தும கேடு பயபபதொனறாகலின, —அழுககாறு உடையாாககு அது சாலும—அவவழுககாறுடையாாககுப பகைவா வேணடா, கேடுபயததறகு அது தானேயமையும. எ-று.

அதுவேயெனனும பிரிநிலையேகாரம் விகாரததாறறொககது. (ரு)

ககசசா. கொடுபப தழுககறுபபான் சுறற முடுபபதூஉ
முண்பதூஉ மின்றிக கெடும. சா

இ-ள. கொடுபபது அழுக்கறுபபான சுறறம—ஒருவன பிறர்க்குக் கொடுபபதனைகண அழுககாறறைசசெயவானது சுறறம்— உடுபபதும் உண்பதும் இனறிக கெடும— உடுக்கபபடுவதும் உணணபபடுவதுமின்றிக் கெடும்.எ-று.

கொடுபபதனைகணழுககறுத்தலாவது கொடுக்கப்படும் பொருள்களைப் பற்றிப் பொறுமைசெயதல. சுறறஙகெடுமெனவே, அவன கேடு சொல்லாமையே

பெறப்பட்டது. பிறர்பேறுபொறாமை தன்பேற்றையேயன்றித் தன்சுற்றத்தின பேற்றினையும் இழப்பிக்குமென்பதாம். (சு)

கசுஎ. அவ்வித் தழுக்கா றுடையானைச செய்யவ
டவ்வையைக காட்டி விடும். எ

இ-ள். அழுக்காறு உடையானை—பிறராக்கங்கண்டவழிப் பொறாமையுடையானை—செய்யவள அவ்வித்தது தவ்வையைக காட்டி விடும்—திருமகள் தானும் பொறாது தன்றவ்வைக்குக காட்டி நீங்கும். எ-று.

தவ்வை மூத்தவள். தவ்வையைககாட்டியென்பது "அறிவுடை யந்தண னளைக்காட் டென்றானே" என்பதுபோல உருபுமயக்கம். மனத்தைக்கோட்டுவித்து அழுக்கா றுடையனாயினானையென றுரைப்பாருமுளர். (எ)

கசுஅ. அழுக்கா றெனவொரு பாவி திருச்செற்றுத்
தீயுழி யுய்த்து விடும். அ

இ-ள். அழுக்காறு என ஒருபாவி—அழுக்காறென்றுசொல்லப்பட்ட ஒப்பில்லாத பாவி—திருச செற்றுத தீயுழி உய்த்துவிடும்—தன்னையுடையானை இம்மைக்கட்செல்வத்தைக்கெடுத்து,மறுமைக்கண நரகத்திற்செலுத்திவிடும்.எ-று.

பன்பிறகுப பண்பியில்லையேனும், தன்னையாக்கினானை இருமையுங்கெடுத்த றகொடுமைபற்றி, அழுக்காற்றினைப் பாவியென்றார், கொடியானைப் பாவியென னும் வழக்குண்மையின். இவையாறுபாட்டானும் அழுக்காறுடைமையது குற்றங் கூறப்பட்டது. (அ)

கசுகூ. அவ்விய நெஞ்சத்தா னாக்கமுஞ் செவ்வியான்
கேடு நினைக்கப் படும். கூ

இ-ள். அவ்விய நெஞ்சத்தான் ஆக்கமும்—கோட்டத்தினைப் பொருந்திய மனத்தையுடையவனதாக்கமும்,—செவ்வியான் கேடும் நினைக்கப்படும்—ஏனைச் செம்மையுடையவனது கேடும் உளவாயின், அவை ஆராயப்படும். எ-று.

கோட்டம் ஈண்டழுக்காறு. உளவாயினென்பது எஞ்சிநின்றது. ஆக்கக்கேடுகள் கோட்டமுஞ் செம்மையும் ஏதுவாக வருதல் கூடாமையின், அறிவுடையரால் இதற்கேதுவாகிய பழவினை யாதென்றாராயப்படுதலின், நினைக்கப்படுமென்றார்: "இம்மைச் செய்தன யானறி நல்வினை—யும்மைப் பயன்கொ லொருதனி யுழந்தித—திருத்தகு மாமணிக் கொழுந்துடன் போந்தது" எனநினைக்கப்பட்டவாறறிக. (கூ)

கஎ0. அழுக்கற் றகன்றாரு மில்லையஃ தில்லார்
பெருக்கத்திற் றீர்ந்தாரு மில். க0

இ-ள். அழுக்கற்று அகன்றாரும் இல்லை—அழுக்காற்றைச்செய்து பெரியராயினாருமில்லை,—அஃது இல்லார் பெருக்கத்தின் தீர்ந்தாரும் இல—அச்செயலிலாதார் பெருக்கத்தினீங்கினாருமில்லை. எ-று.

இவையிரண்டுபாட்டானும் கேடுமாக்கமும் வருதற்கேது ஒருங்கு கூறப்பட்டது. (க0)

கஅ ம அதி.— வெஃகாமை.

அஃதாவது பிறர்க்குரிய பொருளை வெளவக்கருதாமை. பிறருடைமை க ண்டவழிப் பொறுமையேயன்றி அதனைத் தான் வெளவக்கருதுதலுங் குற்ற மென்றற்கு, இஃது அழுக்காறாமையின்பின் வைக்கப்பட்டது.

களக. நடுவின்றி நன்பொருள் வெஃகிற் குடிபொன்றிக்
குற்றமு மாங்கே தரும். க

இ-ள். நடுவு இன்றி நன்பொருள் வெஃகின்—பிறர்க்குரியன கோடல் நமக் கு அறனன்றெனனும் நடுவுநிலைமையின்றி அவர் நன்பொருளை ஒருவன் வெஃகு மாயின்,—குடி பொன்றிக் குற்றமும் ஆங்கே தரும்—அவ்வெஃகுதல் அவ ன் குடியைக் கெடச்செய்து, பல குற்றங்களையும் அப்பொழுதே அவனுக்கு க் கொடுக்கும். எ-று.

குடியை வளரச்செய்து பலநன்மையும் பயக்குமியல்புபற்றி, வெஃகினென் பார், நன்பொருள் வெஃகினென்றார். பொன்றவென்பது பொன்றியெனத் திரி ந்து நின்றது,* செய்தென்பது சொல்லெச்சம். (க)

களஉ. படுபயன் வெஃகிப் பழிப்படுவ செய்யார்
நடுவன்மை நாணு பவர். உ

இ-ள். படு பயன் வெஃகிப் பழிப்படுவ செய்யார்—பிறர்பொருளை வெளவி னால் தமக்கு வரும் பயனை விரும்பி அது வெளவுதற்குப் பழியின்கண்ணே படு ஞ்செயல்களைச் செய்யார்—நடுவு அன்மை நாணுபவர்—நடுவுநிலைமையன்மை யை அஞ்சுபவர். எ-று.

நடுவு ஒருவன்பொருட்குப் பிறன் உரியனல்லனெனனும் நடுவு. (உ)

களங. சிற்றின்பம் வெஃகி யறனல்ல செய்யாரே
மற்றின்பம் வேண்டு பவர். ௩

இ-ள். சிற்றின்பம் வெஃகி அறனல்ல செய்யார்—பிறர்பால் வெளவிய பொ ருளால் தாமெய்தும் நிலையில்லாதவின்பத்தை விரும்பி அவர்மாட்டு அறனல் லாத செயல்களைச் செய்யார்—மற்றின்பம் வேண்டுபவர்—அறத்தான் வரும் நிலையுடையவின்பத்தைக் காதலிப்பவர். எ-று.

பாவத்தான் வருதலின் அப்பொழுதேயழியுமென்பார், சிற்றின்பமென்றார், மறுமையின்பமென்பது மற்றின்பமென நின்றது. (௩)

களச. இலமென்று வெஃகுதல் செய்யார் புலம்வென்ற
புன்மையில் காட்சி யவர். ச

இ-ள். இலம் என்று வெஃகுதல் செய்யார்—யாம் வறியமென்று கருதி அது தீர்தற்பொருட்டுப் பிறர்பொருளை விரும்புதல்செய்யார்—புலம் வென்ற புன

---

* குடிபொன்றிக் குற்றமு மாங்கே தரும், குடிமடிந்து குற்றம் பெருகு ம், இருணீங்கி யின்பம் பயக்கும் எனபுழிப் பொன்றுவித்து, மடிவித்து, நீ ங்குவித்து என்றபாலன பிறவினைப்பொருளுணர்த்தும் விவ்விகுதி தொக்கு, பொன்றி, மடிந்து, நீங்கி என நின்றனவெனக்கொண்டார் தொல்காப்பியச் சூத்திரவிருத்திகாரர். இங்ஙனம் வருவனவற்றை வடநூலார் அந்தர்ப்பாவித ணிச்செனபர்.

மையில காடசியவா—ஐமபுலனகளையும வெனற குறறமிலலாத காட்சியினை யுடையாா. எ-று.

வெலலுதல பாவநெறிக்கட்செலல விடாமை. புலமவெனற புனமையில் கா டசியவாகரு வறுமையினமையின, வெஃகுதலுமிலலையாயிறறு. புனமையில காடசி பொருளகளைத திரிபினறியுணாதல. (ச)

களரு. அஃகி யகனற வறிவென்னும யார்மாடடும்
வெஃகி வெறிய செயின். ரு

இ-ள். அஃகி அகனற அறிவு எனனும—நுணணிதாய எலலாநூலகளினுஞ் சென்ற தமமறிவு எனனபயததாம,—வெஃகி யாாமாடடும வெறிய செயி ன—பொருளைவிருமபி யாவாமாடடும அறிவோடு படாத செயலகளை அறி வுடையாா செயவராயின. எ-று.

யாாமாடடும வெறிய செயதலாவது சககாாமாடடும தகாதாாமாடடும் இழிநதனவும் கடியனவும முதலியன செயதல. அறிவிறகுப பயன அவை செயயாமையாகலின, அறிவெனனுமெனறாா. (ரு)

களசு. அருளவெஃகி யாறறினகண ணின்றான பொருளவெஃகிப
பொலலாத சூழக கெடும. சு

இ-ள். அருள வெஃகி ஆறறினகண நினறான—அருளாகிய அறததைவிரு மபி அதறகுவழியாகிய இலலறததினகணினறவன—பொருள வெஃகிப பொ ல்லாத சூழக கெடும—பிறாபொருளையவாவி அதனை வருவிககுங குறறநெறி களை எணணக கெடும. எ-று.

இலலறநெறியால அறிவு முதிாநதுழியலலது துறககபபடாமையின, அத னைத துறவறநதிறகு ஆறெனறாா. கெடுதல இரணடறமுஞ் சேரவிழததல. சூழநத துணையானே கெடுமெனவே, செயதாறகெடுதல சொலலாமையே பெறபபடடது. (சு)

களஎ. வேணடறக வெஃகியா மாககம விளைவயின்
மாணடற கரிதாம பயன. எ

இ-ள். வெஃகி ஆம ஆககம வேணடறக— பிறாபொருளைபவாவிக்கொண டு அதனலாகினற ஆககததை விருமபாதொழிக,—விளைவயின பயன மாண டறகு அரிதாம— பினனனுபவிககுஙகால அவவாககததின பயன நனறுதலில லை ஆகலான. எ-று.

விளையெனபது முதனிலைநதொழிறபெயா. இவையேழுபாடடானும வெஃகு தலின குறறம கூறபபடடது. (எ)

களஅ. அஃகாமை செலவததிற கியாதெனின் வெஃகாமை
வேணடும பிறனகைப பொருள. அ

இ-ள். செலவததிறகு அஃகாமை யாதெனின — சுருஙகனமாலைத்தாகிய செலவததிறகுச சுருஙகாமைககாரணம யாதெனறு ஒருவனுராயின,—பிறன வேணடும கைபபொருள வெஃகாமை— அது பிறனவேண்டுஙகைபபொருளை த தான வேணடாமையாம. எ-று.

அஃகாமை ஆகுபெயா. வெஃகாதான செலவமஃகாதெனபதாயிறறு. (அ)

௱எ௯. அறனறிந்து வெஃகா வறிவுடையார்ச் சேருந்
திறனறிந் தாங்கே திரு. ௯

இ-ள். அறன் அறிந்து வெஃகா அறிவுடையார்— இஃதறனென்றறிந்து பிறர்பொருளை விரும்பாத அறிவுடையாரை—திருத்திறன் அறிந்து ஆங்கே சேரும்— திருமகள் தானடைதற்காங்கூறறிந்தையறிந்து அக்கூற்றானே சென்றடையும். எ-று.

அடைதற்காங்கூறு காலமும், இடனும், செவ்வியும் முதலாயின. இவைபிறண்டுபாட்டானும் வெஃகாமையினகுணங் கூறப்பட்டது. (௯)

௱அ0. இறலீனு மெண்ணாது வெஃகின் விறலீனும்
வேண்டாமை யென்னுஞ் செருக்கு. ௧0

இ-ள். எண்ணாது வெஃகின இறல் ஈனும்— பின்விளைவதறியாது ஒருவன் பிறன்பொருளை வெளவக்கருதின் அக்கருத்து அவனுக்கிறுதியைப் பயக்கும்,— வேண்டாமை என்னும் செருக்கு விறல் ஈனும்— அப்பொருளை வேண்டாமையென்னுஞ்செல்வம் வெற்றியைப் பயக்கும். எ-று.

பகையும் பாவமும் பெருக்கலின் இறலீனுமென்றும், அப்பொருளை வேண்டி உழல்வோராயாவரையுங் கீழ்ப்படுத்தலின் விறலீனுமென்றுங் கூறினார். செருக்கு ஆகுபெயர். இதனால் அவ்விருமையும் ஒருங்கு கூறப்பட்டன. (௧0)

---

௧௯ ம அதி.— புறங்கூறாமை.

அஃதாவது காணாதவழிப் பிறரையிகழ்ந்துரையாமை. மொழிக்குற்றம் மனக்குற்றமடியாக வருதலான், இஃது அழுக்காறாமை வெஃகாமைகளின்பின் வைக்கப்பட்டது.

௱அ௧. அறங்கூறா னல்ல செயினு மொருவன்
புறங்கூறா னென்ற லினிது. ௧

இ-ள். ஒருவன் அறம் கூறான் அல்ல செயினும் — ஒருவன் அறனென்று சொல்லுவதுஞ் செய்யாது பாவங்களைச் செய்யுமாயினும்,—புறங்கூறான் என்றல் இனிது — பிறனைப் புறங்கூறானென்று உலகத்தாரால் சொல்லப்படுதல் நன்று. எ-று.

புறங்கூறாமை அக்குற்றங்களானிழிக்கப்படாது மேற்படுத்த தோன்றுமென்பதாம். இதனால் அவற்றினது நன்மை கூறப்பட்டது. (௧)

௱அ௨. அறனழீஇ யல்லவை செய்தலிற் றீதே
புறனழீஇப் பொய்த்து நகை. ௨

இ-ள். அறன் அழீஇ அல்லவை செய்தலின் தீது —அறனென்பதொன்றில்லையென அழித்துச்சொல்லி அதன்மேற்பாவங்களைச்செய்தலினுந் தீமையுடைத்து— புறன் அழீஇப் பொய்த்து நகை — ஒருவனைக் காணாதவழி இகழ்ந்துரையால் அழிந்துச்சொல்லிக் கண்டவழி அவனோடு பொய்த்துநக்குதல். எ-று.

உறழ்ச்சி நிரனிறைவகையாற் கொள்க. அழித்தல் ஒளியைக்கோறல். (௨)

௱அ௩. புறங்கூறிப் பொய்த்துயிர் வாழ்தலிற் சாதல்
லறங்கூறு மாக்கந் தரும். ௩

இ-ள். புறங்கூறிப் பொய்த்து உயிர் வாழ்தலின்— பிறனைக் காணாதவழி இகழ்ந்துரைத்துக் கண்டவழி அவற்கினியனாகப் பொய்த்து ஒருவனுயிர்வாழ்த லின்——சாதல் அறம் கூறும் ஆக்கம் தரும் — அது செய்யாது சாதல் அவனுக்கு அறநூல்கள் சொல்லும் ஆக்கத்தைக் கொடுக்கும். எ-று.

பின்புறங்கூறிப் பொய்த்தலொழிதலின், சாதல் ஆக்கந்தருமென்றார். ஆக்கம் அஃதொழிந்தார் மறுமைக்கண்ணெய்தும் பயன். அறம் ஆகுபெயர். தருமென்பது இடவழுவமைதி. (ங)

கஅச. கண்ணின்று கண்ணறச் சொல்லினுஞ் சொல்லற்க
முன்னின்று பின்னோக்காச் சொல். ச

இ-ள். கண் நின்று கண் அறச் சொல்லினும்— ஒருவனெதிரேநின்று கண்ணோட்டமறச் சொன்னானாயினும், — முன் இன்று பின் நோக்காச் சொல் சொல்லற்க— அவனெதிரின்றிப் பின்வருங்குற்றத்தை நோக்காத சொல்லைச் சொல்லாதொழிக. எ-று.

பின் ஆகுபெயர். சொல்வானன்றொழில் சொன்மேலேற்றப்பட்டது.* இவை மூன்றுபாட்டானும் புறங்கூற்றினது கொடுமை கூறப்பட்டது. (ச)

கஅரு. அறஞ்சொல்லு நெஞ்சத்தா னன்மை புறஞ்சொல்லும்
புன்மையாற் காணப் படும். ரு

இ-ள். அறம் சொல்லும் நெஞ்சத்தான் அன்மை — புறஞ்சொல்லுவானொருவன் அறனை நன்றென்று சொல்லினும், அது தன் மனத்தானாய்ச் சொல்லுகின்றானல்லனென்பது† —புறஞ்சொல்லும் புன்மையால் காணப்படும்— அவன் புறஞ்சொல்லுதற்குக் காரணமான மனப்புன்மையானே அறியப்படும். எ-று.

மனந்தீதாகலின், அச்சொற்கொள்ளப்படாதென்பதாம். (ரு)

கஅசா. பிறன்பழி கூறுவான் றன்பழி யுள்ளுந்
திறன்றெரிந்து கூறப் படும். சா

இ-ள். பிறன் பழி கூறுவான்—பிறனொருவன் பழியை அவன்புறத்துக் கூறுமவன்—— தன்பழியுள்ளும் திறன் தெரிந்து கூறப்படும்— தன்பழி பலவற்றுள்ளும் உளையுந்திறமுடையவற்றைத் தெரிந்து அவனாற்கூறப்படும். எ-று.

புறத்தென்பது அதிகாரத்தாற்பெற்றாம். இது வருகின்றவற்றிற்குமொக்கும். திறன் ஆகுபெயர். தன்னைப் புறங்கூறியவாறுகேட்டான் அக்கூறியாற்கு அவ்வளவன்றி அவனிறந்துபட்டு உளையுந்திறத்தனவாகிய பழிகளை நாடி எதிரே கூறுமாகலின், திறன்றெரிந்து கூறப்படுமென்றார். (சா)

கஅஎ. பகச்சொல்லிக் கேளிர்ப் பிரிப்பர் நகச்சொல்லி
நட்பாட றேற்றா தவர். எ

---

* முன்னின்று பின்னோக்காச்சொல் இது ஒருபொருளின்வினை மற்றோர்பொருளின் வினையானது. பிரயோக விவேகம், திங்குப்படலம், "மருளறு காரணம்" என்னும் 10சம பாட்டிற்காண்க.

† அறஞ்சொல்லுநெஞ்சத்தான் என்பதனை நெஞ்சோடறஞ்சொல்வானென விகுதி பிரித்துக்கூட்டுவர் பிரயோகவிவேகநூலார்.

இ-ள். பகச் சொலலிக கேளிாபு பிரிபபா — தம்மை விடடுநீஙகுமாற்றற புறஙகூறித தஙகேளிரையும பிரியபபண்ணுவா — நகச சொலலி நடபாடல தேறறுதவா— கூடி மகிழுமாறு இனியசொறகளைச சொலலி அயலாரோடு ந டபாடலை அறியாதாா. எ-று.

சிறபபுமமை விகாரததாறறொககது. கேளிரையும பிரிபபரென்றகருததான், அயலாரோடுமெனபது வருவிததுாைககபபடடது. அறிதல தமககுறுதியென றறிதல. "கடியுமிடநதேறறுன சோாநதனனகை" எனபுழிபபோலத தேறறு மை நனவினையாயநினறது. புறஙகூறுவாாககு யாவரும பகையாவரெனபது கருதது. (௭)

௧௮௮. துனனியார் குறறமுந் தூறறு மரபினா
ரெனனைகொ லேதிலாா மாடடு. ௮

இ-ள. துனனியாா குறறமும தூறறும மரபினாா— தமமொடு செறிநதார து குறறததையும அவாபுறததுத தூறறுமியலபினையுடையாா — ஏதிலார்மா டடு எனனைகொல—அயலாாமாட்டுச செயவது யாதுகொலலோ! எ-று.

தூறறுதல பலருமறியப பரபபுதல. அதனிறகொடியது பிறிதொனறு காணு மையின, எனனைகொலெனறாா. செயவதெனபது சொலலெசசம. எனனா கொலெனறு பாடமோதி, எவவியலபினராவரெனறுாைபபாருமுளா. (௮)

௧௮௯. அறனோககி யாறறுஙகொல வையம புறனோககிப
புனசொ லுாைபபான பொறை. ௯

இ-ள புறன நோககிப புனசொல உாைபபான பொறை — பிறா நீஙகின வளவு பாாதது அவாபழிததுாையை உாைபபானது உடறபாரததை— வை யம அறன நோககி ஆறறுஙகொல— நிலம இககொடியதுபொறுததலே என ககறமாவதெனககருதிப பொறுககினறதுபோலும. எ-று.

எலலாவறறையுமபொறுததல இயலபாயினும, இது பொறுததறகரிதெனறு ஙகருததால, அறனோககியாறறுஙகொலென்றாா. இவையிரணடுபாடடானும புற ஙகூறுவாாககெயதுஙகுறறங கூறபபடடது. (௯)

௧௯௦. ஏதிலாா குறறமபோற றஙகுறறங காணகிறபிற
ரீதுணடோ மனனு முயிாககு. ௧௦

இ-ள. ஏதிலாா குறறமபோல தஙகுறறம காணகிறபின— ஏதிலாரைப புற ஙகூறுவாா அதறகு அவாகுறறஙகாணுமாறுபோலப புறஙகூறலாகிய தஙகுற றததையுங காணவலலராயின,— மனனும உயிாககுத தீது உணடோ — அ வாநிலைபேறுடையவுயிாககு வருவதொருதுனபமுணடோ. எ-று.

நடுவுநினறு ஒபபககாணடலருமைநோககிக காணகிறபினெனறும, கணட வழியொழிதலிற பாவமினறாம ஆகவே வரும பிறவிகளினுந துனபமில்லையெ னபதுநோக்கி உயிாககுததீதுணடோவெனறுங கூறினாா. இதனாற புறஙகூற றொழிதறகு உபாயங்கூறபபட்டது. (௧௦)

௨௦ம் அதி.— பயனிலசொல்லாமை.

அஃதாவது தமக்கும பிறர்க்கும அறம பொருள இன்பமாகிய பயன்க ளுள ஒன்றும பயவாத சொறகளைச சொலலாமை. பொய, குறளை, கடுஞ்சொ ல, பயனிலசொலலென வாக்கினகணிகழும பாவநானகனுள, பொய துறந்தா ாக்கலலது ஒருதலையாகக கடியலாகாமையின, அஃதொழிதது, இலவாழவா ராற கடியபபடும ஏனைமூனறனுள, கடுஞசொல இனியவைகூறலானும, குற ளை புறஙகூறாமையானும், விலக்கி, நினற பயனிலசொல இதனுன விலககுகின ருராகலின, இது புறஙகூறாமைபினபின வைககபப[...]து.

ககூக பலலார முனியப பயனில சொலலுவா
னெலலாரு மெளளப படும. க

இ-ள. பலலார முனியப பயனில சொலலுவான— அறிவுடையார பலருங கேட்டு வெறுபபப பயனிலவாகிய சொறகளைச சொலலுவான — எலலாரு ம் எளளப்படும— எலலாரானுமிகழபபடும. எ-று.

அறிவுடையார் பலரும் வெறுபபவே ஒழிநதாரானும இகழபபடுதலின, எல லாருமெளளபபடுமெனருா மூனறனுருபு விகாரததாறறொககது. (க)

ககூ௨. பயனில பலலாமுற சொலல னயனில
நட்டாாகட செயதலிற றீது. ௨

இ-ள். பயன் இல பலலாமுன சொலலல— பயனிலவாகிய சொறகளை அ றிவுடையார் பலாமுனபே ஒருவன சொலலுதல—நயன இல நடடாாகண செய்தலின் தீது— விருபபமிலவாகிய செயலகளைத தனனடடாாமாடடுசசெ ய்தலினும தீது. எ-று.

விருபபமில வெறுபபன. இசசொல அசசெயலினும மிகவிகழறபாடு பயக குமெனபதாம. (௨)

ககூ௩. நயனில னென்பது சொல்லும பயனில
பாரித் துரைககு முரை. ௩

இ-ள. பயன இல பாரிதது உரைககும் உரை — பயனிலவாகிய பொருள களை ஒருவன விரிததுரைககுமுரைதானே— நயன இலன எனபது சொலலு ம்— இவன நீதியிலனெனபதனை உரைககும. எ-று.

உரையால இவன நயனிலனெனபதறியலாமெனபாா, அதனை உரைமேலே றறி, உரைசொலலுமெனருா. (௩)

ககூ௪. நயன்சாரா நன்மையி னீககும பயனசாராப
பண்பிலசொற பலலா ரகதது. ௪

இ.ள. பயன் சாராப பணபு இல சொல பலலாரகதது— பயனெடுபடாத பண்பில்சொறகளை ஒருவன பலரிடைச்சொலலுமாயின,— நயன சாரா நன மையின நீக்கும—அவை அவாமாடடு நீதியோடுபடாவாய, அவனை நற்குணங களினீக்கும. எ-று.

பண்பு இனிமையும் மெயம்மையும் முதலாய சொறருணங்கள். சொல்லுமா யினென்பதும, அவாமாட்டெனபதும், எசசமாக வருவிக்கபபட்டன. (௪)

ககூரு. சீர்மை சிறப்பொடு நீஙகும் பயனில
நீர்மை யுடையார் சொலின். ரு

இ-ள். பயன் இல நீரமையுடையார சொலின— பயனிலவாகிய சொறகளை இனியநீரமையுடையார சொலலுவராயின்,—சீர்மைசிறபபொடு நீங்கும்—அவரது விழுபபமும் அதனுல வரும நனகுமதிககறபாடும் உடனே நீங்கும்.எ-று.
நீரமை நீரினறனமை. சொலினெனபது சொலலாமையை விளக்கிறறு.

கசகூரு. பயனிலசொற பாரடடு வானை மகனெனல
மககட பதடி யெனல. ௬

இ-ள். பயன இல சொல பாராடடுவானை மகன எனல—பயனில்லாத சொறகளைப பலநாலுஞசொல்லுவானை மகனெனறு சொலலறக, — மககடபதடி எனல்—மக்களுடபதரொனறு சொலலுக. எ-று.
அலவிகுதி வியஙகோள முன எதிாமறையினும, பின உடமபாடடினும வநதது. அறிவெனனும உளளீடினமையின, மககடபதடியெனருா. இவையாறு பாடடானும பயனிலலாதசொறகளைச சொலலுதலின குறறங கூறபபடடது.

கசகூஎ. நயனில சொலலினுஞ சொல்லுக சான்றோர
பயனில சொலலாமை நனறு. எ

இ-ள். நயன இல சானறோர சொலலினும சொலலுக — நீதியோடு படாத சொறகளைச சானறோர சொனனாராயினும, அஃதமையும: — பயன இல சொலலாமை நனறு—அவா பயனிலவறறைச சொலலாமை பெறின, அது நனறு. எ-று.
சொலினுமெனவே, சொலலாமை பெறபபட்டது. ஈயனிலவறறினும பயனில தீயவெனபதாம. (எ)

கசகூஅ அருமபய னாயு மறிவினா சொலலா
பெரும்பய னிலலாத சொல. அ

இ-ள். அருமபயன ஆயும அறிவினா—அறிதறகரிய பயனகளை ஆராயவலல அறிவினையுடையார—பெருமபயன இலலாத சொல சொலலா — மிக்க பயனுடையவலலாத சொறகளைச சொலலார எ-று.
அறிதறகரிய பயனகளாவன வீடுபேறும, மேறகதிசசெலவும முதலாயின. பெருமபயனிலலாதவெனவே, பயன சிறிதுடையனவும ஒழிககபபடடன.(அ)

கசகூகூ. பொருடீாநத பொசசாநதுஞ சொலலா மருடீாந்த
மாசறு காடசி யவா. கூ

இ-ள். பொருள தீரநத பொசசாநதும சொலலா—பயனினீஙகிய சொறகளை மறநதுஞசொலலார—மருள தீரநத மாசு அறு காட்சியவா—மயககத்தினீஙகிய தூயவறிவினையுடையார. எ-று.
தூயவறிவு மெயயறிவு. மருடீாநதவெனனும் பெயரெசசம காட்சியவரொன்னுங குறிபபுபபெயாகொணடது. இவைமூனறுபாடடானும பயனிலசொல்லாமையின் குணஙகூறபபடடது. (கூ)

உ00. சொலலுக சொல்லிற் பயனுடைய சொல்லற்க
சொலலிற பயனிலாச சொல. ௧0

இ-ள். சொல்லின் பயனுடைய சொல்லுக—சொற்களிற்பயனுடைய சொற்களைச் சொல்லுக,—சொல்லின் பயனிலாச்சொல் சொல்லற்க— சொற்களிற்பயனில்லாத சொற்களைச் சொல்லாதொழிக. எ-று.

சொல்லினென்பது இருவழியும் மிகையாயினும், சொற்பொருட்பின்வரு நிலையென்னும் அணிநோக்கிவந்தது, "வைகலும் வைகல் வரக்கண்டும்"* என்பதுபோல.இதனாற் சொல்லப்படுவனவும் படாதனவும் நியமிக்கப்பட்டன. (௧0)

உக ம அதி.— தீவினையச்சம்.

அஃதாவது பாவங்களாயின செய்தற்கு அஞ்சுதல். இதனன் மெய்யினக்கணிகழும் பாவங்களெல்லாநெருந்தது விலக்குகினறாராகலின், இது பயனில சொல்லாமையின்பின் வைக்கப்பட்டது.

௨0௧. தீவினையா ரஞ்சார் விழுமியா ரஞ்சுவர்
தீவினை யென்னுஞ் செருக்கு. ௧

இ-ள். தீவினை என்னும் செருக்கு—தீவினையென்று சொல்லப்படும் மயக்கத்தை—தீவினையார் அஞ்சார்—முன்செய்த தீவினையுடையார் அஞ்சார்,—விழுமியார் அஞ்சுவர்—அஃதிலராகிய சீரியார் அஞ்சுவர். எ-று.

தீவினையென்னுஞ்செருக்கெனக் காரியம் காரணமாக† உபசரிக்கப்பட்டது. மேற்றொட்டுச் செய்து கைவந்தமையான் அஞ்சாரென்றும், செய்தறியாமையான் அஞ்சுவரென்றுங்கூறினார். (௧)

௨0௨. தீயவை தீய பயத்தலாற் றீயவை
தீயினு மஞ்சப் படும். ௨

இ-ள். தீயவை தீய பயத்தலால் — தனக்கின்பம் பயத்தலைக் கருதிச் செய்யுந்தீவினைகள் பின் அஃதொழிந்தது துன்பமே பயத்தலான்,— தீயவை தீயினும் அஞ்சப்படும்— அத்தன்மையவாகிய தீவினைகள் ஒருவனாற்றீயினுமஞ்சப்படும். எ-று.

பிறிதொருகாலத்தும் பிறிதொருதேயத்தும் பிறிதோருடம்பினுஞ்சென்று சுடுதல் சீக்கினமையின், தீயினுமஞ்சப்படுவதாயிற்று. (௨)

௨0௩. அறிவினு ளெல்லாந் தலையென்ப தீய
செறுவார்க்குஞ் செய்யா விடல். ௩

இ-ள். அறிவினுள் எல்லாம் தலை என்ப— தமக்குறுதி நாடும் அறிவுகளெல்லாவற்றுள்ளும் தலையாய அறிவென்று சொல்லுவர் நல்லோர்—செறுவார்க்கும் தீய செய்யா விடல்— தம்மைச் செறுவார்மாட்டும் தீவினைகளைச் செய்யாதுவிடுதலை. எ-று.

---

* நாலடியார், அறனவலியுறுத்தல்,—வைகலும் வைகல் வரக்கண்டு மஃதுணரார்—வைகலும் வைகலை வைகுமென் றின்புறுவர்— வைகலும் வைகற்றம் வாழ்நாண்மேல் வைகுதல்— வைகலை வைத்துணரா தார்.

† காரணங் காரியமாதற்கும் காரியம் காரணமாதற்கும் விதி பிரயோகவிவேகம், திஙநுப்படலம், "மருளறுகாரணம்" என்னும் 9ம் பாட்டிற்காண்க.

விடுதற்குக் காரணமாகிய அறிவை விடுதலென்றும், செய்தக்குழியுஞ் செய்யாதொழியவே தமக்குத் துன்பம் வாராதென உய்த்துணர்தலின் அதனை அறிவினுளெல்லாந்தலையென்றுங் கூறினார். செய்யாதென்பது கடைக்குறைந்து நின்றது. இவை மூன்றுபாட்டானும் தீவினைக்கஞ்சவேண்டுமென்பது கூறப்பட்டது. (௩)

உ0ச. மறந்தும் பிறன்கேடு சூழற்க சூழி
னறஞ்சூழுஞ் சூழ்ந்தவன் கேடு. ச

இ-ள். பிறன் கேடு மறந்தும் சூழற்க — ஒருவன் பிறனுக்குக் கேடு பயக்கும் வினையை மறந்தும் எண்ணுதொழிக,— சூழின் சூழ்ந்தவன் கேடு அறம் சூழும் — எண்ணுவனாயின், தனக்குக் கேடு பயக்கும் வினையை அறக்கடவுள் எண்ணும். எ-று.

கேடென்பன ஆகுபெயர். சூழ்கின்றபொழுதே தானுமுடன்சூழ்தலின், இவன் பிறப்பினும் அறக்கடவுள் முறப்புமென்பது பெறப்பட்டது. அறக்கடவுளெண்ணுதலாவது அவன்கெடத் தான் நீங்க நினைத்தல். தீவினை எண்ணலுமாகாதென்பதாம். (ச)

உ0ரு. இலனென்று தீயவை செய்யற்க செய்யி
னிலனாகு மற்றும் பெயர்த்து. ரு

இ-ள். இலன் என்று தீயவை செய்யற்க— யான் வறியனென்று கருதி அது தீர்தற்பொருட்டுப் பிறர்க்குத் தீவினைகளை ஒருவன் செய்யாதொழிக,— செய்யின் பெயர்த்தும் இலன் ஆகும்— செய்வனாயின், பெயர்த்தும் வறியனும். எ-று.

அத்தீவினையாற் பிறவிதோறும் இலனுமென்பதாம். அனவிகுதி முன் தனித்தன்மையினும், பின் படர்க்கையொருமையினும் வந்தது. தனித்தன்மை "உளனுவென்னுயிரையுண்டு" என்பதனுமறிக. மற்று அசைநிலை. இலமென்றுபாடமோதுவாருமுளர். பொருளான் வறியனெனக் கருதித் தீயவை செய்யற்க செய்யின் அப்பொருளானேயன்றி நற்குண நற்செய்கைகளானும் வறியனுமென்றுரைப்பாருமுளர். (ரு)

உ0சு. தீப்பால தான்பிறர்கட் செய்யற்க நோய்ப்பால
தன்னை யடல்வேண்டா தான். சு

இ-ள். நோய்ப்பால தன்னை அடல் வேண்டாதான் — துன்பஞ்செய்யுங்கூறவாகிய பாவங்கள் தன்னைப் பின்வந்து வருத்துதலை வேண்டாதவன் — தீப்பால தான் பிறர்கண் செய்யற்க— தீமைக்கூறவாகிய வினைகளைத் தான் பிறர்மாட்டுச் செய்யாதொழிக. எ-று.

செய்யின், அப்பாவங்களடுதல் ஒருதலையென்பதாம். (சு)

உ0எ. எனைப்பகை யுற்றாரு முய்வர் வினைப்பகை
வீயாது பின்சென் றடும். எ

இ-ள். எனைப்பகை உற்றாரும் உய்வர் — எத்துணைப் பெரியபகையுடையாரும் அதனையொருவாற்றாலுற்றப்புவர்,—வினைப்பகை வீயாது பின் சென்று அடும்— அவ்வாறன்றித் தீவினையாகிய பகை நீங்காது புகக்குழிப் புக்குக் கொல்லும். எ-று.

"வீயா- துடம்பொடு நின்ற வுயிரு மில்லை" என்புழியும் வீயாமை நீங்காமைக்கண் வந்தது. (எ)

உ0அ தீயவை செய்தார் கெடுத னிழறன்னை
வீயா தடியுறைந் தற்று. அ

இ-ள். தீயவை செய்தார் கெடுதல்—பிறர்க்குத் தீவினைகளைச் செய்தாரது கெடுதல் எத்தன்மைத்தெனின்,— நிழல் தன்னை வீயாது அடி உறைந்தற்று— ஒருவனிழல் நெடிதாகப்போயும் அவனறன்னை விடாது வந்து அடியின் கடடங்கிய தன்மைத்து. எ-று.

இவ்வுவமையைத் தன்காலம் வருந்துணையும் புலனாகாது உயிரைப்பற்றி நின்று அது வந்துழி உருப்பதாய தீவினையைச் செய்தார் பின் அதனாற் கெடுதற்கு உவமையாக்கி உரைப்பாருமுளர். அஃதுரையன்றென்பதற்கு அடியுறைந்தநிழறன்னை வீயந்தற்றென்னாது வீயாதடியுறைந்தற்றென்ற பாடமே கரியாயிற்று. மேல் வீயாது பின்சென்றடுமென்றார், ஈண்டு அதனையுவமையான் விளக்கினார். (அ)

உ0௯ தன்னைத் தான் காதல னாயி னெனைத்தொன்றுந்
துன்னற்க தீவினைப் பால. ௯

இ-ள். தன்னைத் தான் காதலன் ஆயின்— ஒருவன், தன்னைத்தான் காதல் செய்தலுடையனாயின்,— தீவினைப்பால் எனைத்து ஒன்றும் துன்னற்க— தீவினையாகிய பகுதி எத்துணையுஞ் சிறிதொன்றாயினும் பிறர்மாட்டுச் செய்யாதொழிக. எ-று.

நல்வினை தீவினையென வினைப்பகுதி இரண்டாகலின், தீவினைப்பாலென்றார். பிறர்மாட்டுச்செய்த தீவினை தன்மாட்டு துன்பம் பயத்தல் விளக்கினாராகலின், தன்னைத்தான் காதலனாயினென்றார். இவையிரண்டுபாட்டானும் பிறர்க்குத் தீவினைசெய்யிற்றானுங்கெடுவனென்பது கூறப்பட்டது. (௯)

உ௧0. அருங்கேட னென்ப தறிக மருங்கோடித்
தீவினை செய்யா னெனின். ௧0

இ-ள். மருங்கு ஓடித் தீவினை செய்யான் எனின் — ஒருவன் செந்நெறிக்கட்செல்லாது கொடுநெறிக்கட்சென்று பிறர்மாட்டுத் தீவினைகளைச் செய்யானாயின்,— அருங்கேடன் என்பது அறிக—அவனை அரிதாகிய கேட்டையுடையனென்பதறிக. எ-று.

அருமை இன்மை. அருங்கேடனென்பதனை "சென்றுசேர் கல்லாப் புள்ளாப் புள்ளி லென்றாழ் வியன்குளம்" என்பதுபோலக்கொள்க.* ஓடியென்னும் வினையெச்சம் செய்யானென்னும் எதிர்மறைவினையுட் செய்தலோடு முடிந்தது. இதனால் தீவினைசெய்யாதவன் கேடிலனென்பது கூறப்பட்டது. (௧0)

---

* அருங்கேடன் என்பதனைக் கேடரியனென விகுதிபிரித்துக் கூட்டுவர் பிரயோகவிவேகநூலார்.

௨௨ ம அதி.— ஒப்புரவறிதல்.

அஃதாவது உலகநடையினையறிநது செயதல. உலக நடை வேதநடை போல அறநூலகளுட கூறபபடுவதனறித தாமேயறிநது செயயுநதனமைததா கலின, ஒபபுரவறிதலெனறாா. மேல மன மொழி மெயகளாறறவிரததகுவன கூறினா, இனிச்செயயததகுவனவறறுள எஞசிநினறன கூறுகினறாராகலின, இது தீவினையச்சத்தின்பின வைககபபட்டது.

௨௧௧. கைமமாறு வேண்டா கடபபாடு மாரிமாட
டெனனாறறுங கொலலோ வுலகு. ௧

இ-ள. மாரிமாடடு உலகு என ஆறறும—தமககு நீருதவுகினற மேகஙகளி னிடதது உயிாகள எனனகைமமாறு செயயாநினறன?—கடபபாடு கைமமா று வேணடா—ஆகலான, அமமேகஙகளபோலவாா செயயும ஒபபுரவுகளும கைம்மாறு நோககுவனவலல. எ-று.

எனனாறறுமெனற வினா யாதுமாறறாவெனபது தோனற நிறறலின, அது வருவிததுரைககபபடும. தவிாநதனமையவலலவெனபது கடபபாடெனனும பெயரானே பெறபபடடது. செயவாரது வேணடாமையைச செயயபபடுவன மேலேறறினா. (௧)

௨௧௨. தாளாறறித தநத பொருளெலலாந தககாாககு
வேளாண்மை செயதற பொருடடு. ௨

இ-ள. தக்காாககு—தகுதியுடையாாககாயின,— தாள ஆறறித தநத பொ ருளெலலாம—முயறசிசெயதீட்டிய பொருணமுழுதும— வேளாணமை செயதறபொருடடு—ஒபபுரவுசெயதறபயததவாம. எ-று

பிறாக்குதவாதாாபோலத் தாமே உணடறபொருடடும வைததிழததறபொ ருட்டுமனறெனபதாயிறறு. (௨)

௨௧௩. புததே ளுலகதது மீணடும பெறலரிதே
யொபபுரவி னலல பிற. ௩

இ-ள. புததேளுலகததும ஈணடும—தேவருலகததும இவவுலகததும— ஒபபுரவின நலல பிற பெறல அரிது—ஒபபுரவுபோல நலலன பிறசெயலகளை பபெறுதலரிது. எ-று.

ஈவாரும ஏறபாருமினறி எலலாரும ஒருதனமையராதலின, புததேளுலகத தரிதாயிறறு, யாவாககுமொபபது இதுபோற பிறிதொனறினமையின, இவ வுலகததரிதாயிறறு. பெறறகரிதெனறு பாடமோதிப பெறுதறகுக காரண மரிதெனறுரைபபாருமுளா. இவை மூனறுபாடடானும ஒபபுரவினது சிறப புக் கூறபபடடது. (௩)

௨௧௪. ஒத்த தறிவா னுயிாவாழ்வான் மறறையான்
செத்தாருள் வைககப படும. ௪

இ-ள. உயிாவாழ்வான ஒததது அறிவான—உயிரோடு கூடி வாழவானாவா ன் உலக நடையினையறிநது செய்வான,— மற்றையான செததாருள வைக் கப்படும— அஃதறிநதுசெய்யாதவன், உயிருடையனேயாயினும, செததாருள ஒருவனாகக கருதபபடும். எ-று.

உயிரினறிவுஞ்செயலுங காணுமையின, செததாருளவைககபபடுமெனருா. இதனுல உலகநடைவழு வேதநடைவழுபபோலத தீாதிறனுடைததனறெனப்து கூறப்பட்டது. (௪)

௨௧௫. ஊருணி நீாநிறைந தறறே யுலகவாம
பேரறி வாளன றிரு. ௫

இ-ள். உலகு அவாம பேரறிவாளன திரு—உலகநடையை விருமபிச செயயும பெரியவறிவினையுடையவனது செலவம— ஊருணி நீா நிறைநதறறு—ஊரின்வாழவாா தணணீருணணுங குளம நீாநிறைநதாறபோலும. எ-று.

நிறைதலெனனும இடததுநிகழபொருளினறொழில இடததினமேலேறறபபடடது. பாழபோகாது நெடிதுநினறு எலலாாககும வேணடுவன தபபாதுதவுமெனபதாம. (௫)

௨௧௬. பயனமர முளளூாப பழுததறறுற செலவ
நயனுடை யானகட படின ௬

இ-ள். செலவம நயனுடையானகண படின—செலவம ஒபபுரவுசெயவானகணணே படுமாயின,—பயனமரம உளளூாப பழுததறறு— அது பயனபடுமரம ஊாநடுவே பழுததாறபோலும. எ-று.

உலகநீதி பலவறறுளளும ஒபபுரவு சிறநதமையின, அதனையே நயனெனருா. எலலாாககும எளிதிற பயனகொடுககுமெனபதாம. (௬)

௨௧௭. மருநதாகித தபபா மரததறறுற செலவம
பெருநதகை யானகட படின. எ

இ-ள். செலவம பெருநதகையானகண படின—செலவம ஒபபுரவுசெயயும பெரியதகைமையையுடையானகணணே படுமாயின,—மருநதாகித தபபா மரததறறு—அஃது எலலாவுறுபபும பிணிகடகு மருநதாயத தபபாத மரததையொககும. எ-று.

தபபுதலாவது கோடறகரிய இடஙகளினினறுதல, மறைநதுநினறுதல, காலததான வேறுபடடாதல, பயனபடாமை. தனகுறைநோககாது எலலா வருததமுந தீாககுமெனபதாம. இவைமூனறுபாடடாலும கடபபாடடாளனுடைய பொருள பயனபடுமாறு கூறபபடடது. (எ)

௨௧அ. இடனில பருவததது மொபபுரவிற கொலகாா
கடனறி காடசி யவா. அ

இ-ள். இடன இல பருவததும ஒபபுாவிறகு ஒலகாா—செலவஞ சுருஙகிய காலததும ஒபபுரவு செயதறகுத தளராா——கடன அறி காடசியவா—தாஞசெயயததகுவனவறறையறிநத இயறகையறிவுடையாா. எ-று.

பிறவெலலாம ஒழியினும், இஃதொழியாரெனபதாம. (அ)

௨௧௯. நயனுடையா னல்கூர்ந்தா ஞதல செயுநீர
செயயா தமைகலா வாறு. ௯

இ-ள். நயன உடையான நலகூாநதாஞ்ஆதல—ஒபபுரவுசெய்தலையுடையான நலகூாநதாஞதலாவது—செயும நீா செயயாது அமைகலா ஆறு— தவி

ராது செயயுநீாமையையுடைய அவவொபபுரவுகளைச செயயபபெறாது வருநதுகினறவியலபாம. எ-று.

தானுகர்வன நுகரபபெருமையனறெனபதாம. இவையிரணடுபாட்டானும உறுமையான ஒபபுரவொழிதறபாறறனறெனபது கூறபபட்டது. (கூ)

உஉ0. ஒபபுரவி னலவருங கேடெனி னஃதொருவன்
விறறுககோட டகக துடைதது. க0

இ-ள். ஒபபுரவினால கேடு வருமெனின—ஒபபுரவுசெயதலான ஒருவனுககுப பொருட்கேடு வருமெனபாருளராயின,—அஃது ஒருவன விறறுக கோடடககது உடைதது—அககேடு தனனை விறறாயினுங கொளளுநதகுதியையுடைதது. எ-று.

தனனை விறறுககொளளபபடுவதொருபொருளிலலையனறே இஃதாயின அதுவுஞசெயயபபடுமெனறு, புகழபபடுததறகு. இதனால ஒபபுரவினாற கெடுவது கேடனறெனபது கூறபபட்டது. (க0)

உங ம அதி.— ஈகை.

அஃதாவது வறியரயேறறாககு மாறறாதுகொடுததல. இது மறுமைநோககியதாகலின, இமமைநோககிய ஒபபுரவறிதலினபின வைககபபட்டது.

உஉக. வறியாரககொன றீவதே யீகைமற றெலலாங
குறியெதிாபபை நீர துடைதது. க

இ-ள். வறியாரககு ஒனறு ஈவதே ஈகை—ஒருபொருளுமிலலாதாாககு அவராவேணடியதொனறைக கொடுபபதே பிறாககுக கொடுததலாவது,—மறறெலலாம் குறியெதிாபபை நீரது உடைதது—அஃதொழிநத எலலாககொடையும குறியெதிாபபைகொடுகத நீாமையையுடைதது. எ-று.

ஒழிநத கொடைகளாவன வறியரலலாதாாககு ஒருபயனோககிக கொடுபபன. குறியெதிாபபையாவது அளவுகுறிததுவாங்கி அவவாங்கியவாறே எதிா கொடுபபது. நீரதெனபுழி அதுவெனபது பததிபபொருளவிகுதி. பினனுந்தனபால வருதலின, குறியெதிாபபைகொடுகத நீரதுடைததெனறாா. இதனான ஈகையதிலககணங கூறபபட்டது. (க)

உஉஉ. நலலா றெனினுங் கொளறீது மேலுலக
மிலலெனினு மீதலே நனறு. உ

இ-ள். கொளல நலலாறு எனினும தீது—ஏறறல வீட்டுலகிறகு நலலநெறியெனபாா உளராயினும அது தீது,—மேலுலகம இல எனினும ஈதலே நனறு—ஈநதாாககு அவவுலகெயதுதலிலலையெனபாா உளராயினும ஈதலே நனறு. எ-று.

எனினுமெனபது இருவழியும அஙஙனஙகூறுவாரினமை விளககிநினறது. பிரிநிலையேகாரததால பிறவறஙகளின ஈதல சிறநததெனபது பெறறாம. நலலது கூறுவாா தீயதுமுடனகூறினாா. (உ)

உஉங. இலனெனனு மெவ்வ முரையாமை யீதல்
குலனுடையான் கண்ணே யுள. ங

இ-ள். இலன் எனனும எவவம உரையாமை— யான் வறியனென்று இரப பான சொலலுமிளிவரவைத தான பிறாகடசொலலாமையும,—ஈதல— அத னைத தனகட்சொன்னுாக்கு மாறறுதீதலும,—உள குலனுடையானகணணே — இவையிரண்டுமுளவாவன குடிபபிறநதானகணணே. எ-று.

மேறறீதெனறது ஒழிதறகும நனறெனறது செயதறகுமுரியவனை உணாத தியவாறு. இனி இலனெனனுமெவவமுரையாமை யீதலெனபதறகு அவவிளிவ ரவை ஒருவனறனககுச சொலவதறகுமுனனே அவன குறிபபறிநது கொடுதத லெனவும, அதனைப பினனும பிறனொருவனபாறசெனறு அவ னுரையாவகையா றகொடுததலெனவும, யான இதுபொழுது பொருளுடையேனலலேனெனக கர பபாாசொலலும இளிவரவைசசொலலாதுகொடுததலெனவும, உரைபபாருமு ளா. அவா ஈதலெனபதனைப பொருடபனமைபறறி வநதபனமையாகவுரைபபா.

உ௨௪. இனனு திரககப படுத லிரநதவ
. ரினமுகங காணு மளவு. ௪

இ-ள். இரககபபடுதல இனனுது— இரததலேயனறி இரககபபடுதலும இ னிதனறு,— இரநதவா இனமுகம காணும அளவு— ஒருபொருளையிரநதவ ா அதுபெறறதனுல இனிதாகிய அவாமுகஙகாணுமளவும. எ-று.

எசசவுமமையும முறறுமமையும விகாரததாறறொககன. இரககபபடுதல இரபபாாககு ஈவலெனறிருததல. அதனை இனனுதெனறது ‘‘எலலா—மிரபபா ாககொன றீயாமை’’* கூடுஙகொலலோவெனனும அசசநோககி. எனவே, எ லலாபபொருளும ஈதலவேணடுமெனபது பெறபபடடது. (௪)

உ௨௫. ஆறறுவா ராறறல பசியாறற லபபசியை
மாறறுவா ராறறலிற பின. ௫

இ-ள். ஆறறுவாா ஆறறல பசி ஆறறல—தவததான வலியாாககு வலியாவ து தமமையுறற பசியைப பொறுததல.— அபபசியை மாறறுவாா ஆறறலி றபின— அவவலிதான அஙஙனம பொறுததறகரிய பசியை ஈகையானொழி பபாரது வலிககுபபின. எ-று.

தாமும பசிததுப பிறரையும அது தீாககமாடடாதாராறறலின தாமும ப சியாது பிறரையும அது தீாபபாராறறல நனறெனபதாம. (௫)

உ௨௬. அறறு ரழிபசி தீாதத லஃதொருவன
பெறறுன பொருளவைப் புழி. ௬

இ-ள். அறறுா, அழி பசி தீாததல—வறியாரது மிகக பசியை அறநோககி த தீாகக,— பொருள பெறறுன ஒருவன வைபபுழி அஃது — பொருளபெ றறுனொருவன அதனைத தனககுதவ வைககுமிடம அவவறமாகலான. எ-று.

எலலாநனமைகளும அழிய வருதலின, அழி பசியெனறுா. அறனோககியெ னபது எஞசிநினறது. அறறுரழிபசி தீாதத பொருள பினறனக்கே வநதுதவு மெனபதாம். (௬)

* நாலடியாா, குடிபபிறபபு,—கலலாமை யசசங கயவா தொழிலசசஞ— சொலலாமை யுளளுமோா சோாவசச—மெலலா— மிரபபாாககொன றீயா மை யசச மரததாரிம—மாணுக் குடிபபிறந தாா.

உஉஎ. பாத்தூண மரீஇ யவனைப பசியெனனுந
தீபபிணி தீணட லரிது. எ

இ-ள். பாத்து ஊண் மரீஇயவனை— எஞ்ஞானறும் பகுததுண்டலபயினற வனை— பசி எனனும தீபபிணி தீணடல அரிது— பசியெனறுசொலலபபடுந தீயநோய தீணடுதலில்லை. எ-று.

இவ்வுடமபினி னறு ஞானவொழுககஙகளை அழிதது அதனால வருமுடமபுக ட்குந துனபஞ்செயதலின, தீபபிணியெனபபடடது. தனககு மருததுவனறு ஆகலின, பசிபபிணி நணுகாதெனபதாம. இவையாறுபாடடானும ஈதலினசிற பபுக கூறபபடடது. (எ)

உஉஅ. ஈததுவககு மினப மறியாாகொ லுடைமை
வைததிழககும வனக ணவா. அ

இ-ள். தாம உடைமை வைதது இழககும வனகணவா— தாமுடையபொ ருளை ஈயாதுவைததுப பினனிழநதுபோம அருளிலாதாா— ஈதது உவககும இனபம அறியாாகொல—வறியாாககு வேணடியவறறைக கொடுதது அவருவ ததலான அருளுடையாாெயதுமஇனபததினைக கணடறியாாகொலலோ!எ-று.

உவககுமெனபது காரணததினகணவநத பெயரெசசம, அஃது இனபமெ னனுங்காரியபபெயா கொணடது. அறிநதாராயின, தாமும அவவினபததை யெயதுவதலலது வைததிழவாரெனபது கருதது. (அ)

உஉகூ. இரததலி னினனாது மனற நிரபபிய
தாமே தமிய ருணல. கூ

இ-ள். நிரபபிய தாமே தமியா உணல—பொருட்குறை நிரபபவேணடி வ றியாாககீயாது தாமே தனிததுணடல—இரததலின இனனாது மனற— ஒரு வாககுப பிறாபாறசெனறு இரததலினுமினனாது ஒருதலையாக. எ-று.

பொருடகுறைநிரபபலாவது ஓரோவெணகளைககுறிதது அததுணையீடடுது மென ஈடடததையே மேறகொணடு இவறிக கூடடுதல. தனிததலபிறரையொ ழிததல. இரததறகுளளது அபபொழுதையிளிவரவே பினனலகுரவிலலை தமி யருணடறகு அவையிரணடுமுளவாமாகலின, இரததலினினனாதெனறாா. நிரப பியவென்பதறகுத் தேடியவுணவுகளையெனறுரைபபாருமுளா. (கூ)

உங0. சாதலி னினனாத திலலை யினிததூஉ
மீத லியையாக கடை. க0

இ-ள். சாதலின இனனாதது இல்லை—ஒருவறகுசசாதலபோல இனனாததொ ன்றிலலை,— அதூஉம ஈதல இயையாககடை இனிது — அததன்மைத்தாகிய சாதலும வறியார்க்கொனறீதன முடியாதவழி இனிது. எ-று.

பிறாக்குப பயனபடாத உடறபொறை நீஙகுதலான, இனிதென்றாா. இவை மூனறுபாட்டானும ஈயாமையின குறறங கூறபபடடது. (க0)

உச ம அதி.— புகழ்.

அஃதாவது இலவாழககைமுதல ஈகையீருகச சொலலபபட்ட இலலறத தின வழுவாதாராககு இமமைபபயனுகி இவவுலகினகண்கழாது இறவாது நிற குங்கீாததி. இது, பெருமபானமையும ஈதலபறறி வருதலின, அதன்பினவைக் கபபட்டது.

உருக. ஈத லிசைபட வாழத லதுவலல
துதிய மிலலை யுயிாககு க

இ-ள். ஈதல்—வறியாாககீக,—இசை பட வாழதல—அதனுறபுகழுணடாக வாழக,—அதுவலலது உயிாககு ஊதியம இலலை—அபபுகழலலது மககளுயி ாககுப பயன பிறிதொனறிலலையாகலான. எ-று.

இசைபடவாழதறகுக கலவி, ஆணமை முதலிய பிறகாரணஙகளும் உளவே னும, "உணவின பணட முணடி முதறறு" ஆகலின, ஈதல சிறநததெனபத றகு ஞாபகமாக ஈதலெனறூா. உயிாககெனபது, பொதுபபடககூறினோனும விலஙகுயிாகட்கேலாமையின, மககளுயிாமேனினறது. (க)

உருஉ. உரைபபா ருரைபபவை யெலலா மிரபபார்க்கொன
றீவாாமே னிறகும புகழ உ

இ-ள். உரைபபாா உரைபபவை எலலாம— உலகதது ஒனறுரைபபாருரை பபனவெலலாம்— இரபபாாககு ஒனறு ஈவாாமேல நிறகும புகழ் — வறு மையானிரபபாாககு அவாவேணடியதொனறையீவாாகணிறகும் புகழாம.எ-று.

புகழதான உரையும பாட்டுமென இருவகைபபடும. அவறறுள் உரைப பாருரைபபவையென எலலாாககுமுரிய வழககினையேயெடுததாராயினும், இ னமபறறிய புலவாக்கேயுரிய செயயுளுங கொளளபபடும, பட்வே, பாடுவார் பாடுவனவெலலாம் புகழாமெனபதூஉம பெறறும. ஈதறகாரணஞ் சிறந்தமை இதனுளளுஙகாணக. இதனைப பிறாமேலும நிறகுமெனபாா தாமெலலாஞ் சொலலுக புகழ ஈவாாமேனிறகுமெனறுரைபபாருமுளா. அது புகழதுசிறபபு நோககாமையறிக. (உ)

உருங ஒன்ரு வுலகத துயர்நத புகழலலாற
பொன்ருது நிறபதொன் றில ங

இ-ள். ஒனறு உயாநத புகழலலால—தனககு இணையினறுக வோஙகிய பு கழலலது—உலகததுப பொனறுது நிறபது ஒனறு இல—உலகதது இறவா துநிறபது பிறிதொனறிலலை, எ-று

இணையினறுகவோங்குதலாவது கொடுததறகரிய உயிருறுபபுபபொருள்க ளைக் கொடுத்தமைபறறி வருதலால தன்னேடொபபதினறித தானேயுயாதல. அததனமைததாகிய புகழே செயயபபடுவதெனபதாம. இனி ஒனறுவெனபத ற்கு ஒருவாாததையாகச் சொலலினெனவும, ஒருதலையாகப பொனறுதுநிறப தெனவும உரைபபாருமுளா. இவைமூன்றுபாட்டானும புகழதுசிறபபுக் கூற ப்பட்டது. (ங)

உருச. நிலவரை நீள்புக ழாற்றிற புலவரைப
போறருது புத்தே ளுலகு. ச

இ-ள். நிலவரை நீள புகழ ஆற்றின—ஒருவன நிலவெல்லைககணணே பொன்றாதுநிற்கும் புகழைச செயயுமாயின,— புத்தேள உலகு புலவரைப் போற்றாது— புத்தேளுலகம அவனையலலது தனனையெயதிநின்ற ஞானிகளைப பேணாது. எ-று.

புகழுடமபான் இவவுலகும புததேளுடமபான அவவுலகும ஒருஙகேயெயதாமையின, புலவரைபபோற்றாதெனறார். அவன இரண்டுலகும ஒருஙகெயதுதல் "புலவா பாடும புகழுடையோா விசுமபின—வலவ னேவா வான வூர்தி—யெயதுப வெனபதஞ செயவினை முடிதத "" எனபபிறராலுஞ சொல்லபபட்டது. (ச)

உருரு. நததமபோற கேடு முளதாகுஞ சாகக்ாடும
விததகாக கலலா லரிது ரு

இ-ள். நத்தம (ஆகும்) கேடும—புகழுடமபிறகு ஆககமாகுஙகேடும,—உளது ஆகும சாககாடும— புகழுடம்புளதாகுஞசாககாடும,— விததகாககலலால அரிது— சதுரபபாடுடையாாககலலதிலலை. எ-று.

நநதெனனும தொழிறபெயா விகாரததான நததெனறாய, பின அமமென்னும் பகுதிபபொருள விகுதிபெறறு, நததமெனறாயிறறு. போலெனபது ஈணடுரையசை. ஆகுமெனபதனை முனனுஙகூட்டி, அரிதெனபதனைத தனிததனிகூட்டியுரைக்க. ஆக்கமாகுஙகேடாவது புகழுடமபு செலவமெயதப பூதவுடமபு நல்கூாதல. உளதாகுஞசாககாடாவது புகழுடமபு நிறகப பூதவுடமபு இறததல். நிலையாதனவறறான நிலையினவெயதுவாா விததகராகலின, விததகாககலலாலரிதென்றார். இவைபிரணடுபாட்டானும புகழுடையாரெயதும மேனமை கூறபபட்டது. (ரு)

உருகூ. தோன்றிற புகழொடு தோன்றுக வஃதிலாா
தோன்றலிற றோனறாமை நனறு. கூ

இ-ள். தோனறின் புகழொடு தோனறுக— மககளாயப பிறககின புகழுககேதுவாகிய குணததோடு பிறகக,— அஃது இலாா தோனறலின தோனறாமை நனறு— அககுணமிலலாதாா மககளாயப பிறததலின விலஙகாயப பிறத்தல நனறு. எ-று.

புகழ ஈணடு ஆகுபெயா. அஃதிலாரொனறமையின மக்களாயென்பதூஉம, மக்களாயப பிறவாமையெனற அருததாபததியான விலஙகாயப பிறததலெனபதூஉம, பெறறாம். இகழவாரினமையின, நனறெனறாா. (கூ)

உருஎ. புகழ்பட வாழாதார் தநநோவார் தமமை
யிகழ்வாரை நோவ தெவன். எ

இ-ள். புகழ் பட வாழாதாா— தமக்குப புகழுணடாக வாழமாட்டாதார்— தம் நோவாா—அதுபறறிப பிறரிகழநதவழி இவவிகழச்சி நமமாட்டாமையான வநததெனறு தமமை நோவாதே— தமமை இகழவாரை நோவது எவன— தமமையிகழவாரை நோவதென்கருதி! எ-று.

புகழபட வாழலாயிருக்க அதுமாட்டாத குறறம்பறறிப பிறரிகழதல ஒருதலையாகலின, இகழ்வாரையென்றாா. (எ)

உருஅ. வசையென்ப வையத்தாக கெலலா மிசையென்னு
மெசசம் பெறுஅ விடின். அ

இ-ள். இசை எனனும எசசம பெருவிடின — புகழெனனுமெச்சம பெற லாயிருகக அது பெருதொழிவராயின, — வையததாககு எலலாம வசை எனப — வையகததோாககெலலாம அதுதானே வசையெனறு சொலலுவா நலலோா. எ-று.

எசசமெனருா, செயதவரிறநதுபோகத தான இறவாது நிறறலின. இகழ பபடுதறகுப பிறிதொருகுறறம வேணடாவெனபது கருதது. (அ)

உருகூ வசையிலா வணபயன குனறு மிசையிலா
யாககை பொறுதத நிலம். கூ

இ-ள். இசை இலா யாககை பொறுதத நிலம — புகழிலலாதவுடமபைச சுமநதநிலம—வசை இலா வணபயன குனறும— பழிபபிலலாத வளபபத தையுடைய விளையுள குனறும. எ-று.

உயிருணடாயினும அதனுறபயன கொளளாமையின யாககையெனவும, அது நிலத்திறகுப பொறையாகலிற பொறுததவெனவுஙகூறினா. விளையுள குனறுதறகேது பாவயாககையைப பொறுககினற வெறுபபு. குனறுமென இடததுநிகழபொருளினறொழில இடததினமேனினறது. இவைநானகுபாட்டா னும புகழிலலாதாரது தாழவு கூறபபட்டது. (கூ)

உச0. வசையொழிய வாழவாரே வாழவா ரிசையொழிய
வாழவாரே வாழா தவா. க0

இ-ள். வசை ஒழிய வாழவாரே வாழவாா — தமமாட்டு வசையுணடாகா மல வாழவாரே உயிாவாழவாராவாா,—இசை ஒழிய வாழவாரே வாழாதவா — புகழுணடாகாமல வாழவாரே இறநதாராவாா. எ-று.

வசையொழிதலாவது இசையெனனுமெசசம பெறுதலாயினமையின, இசையொழிதலாவது வசைபெறுதலாயிறறு. மேல இசையிலாயாககையெனற தனை விளககியவாறு. இதனால இவவிரணடும உடன கூறபபட்டன. மறுமை பபயன வாறுறையுஙதெயவததுள வைககபபடுமென மேலே கூறபபட்டது,பட்டவே, இலலறததிறகு இவவுலகிறபுகழும தேவருலகிறபோகமும பயனென் பது பெறறும. (க0)

இனி மனுமுதலிய அறநூலகளாற பொதுவாககூறபபட்ட இலலறஙக ளெலலாம இவா தொகுததுககூறிய இவறறுளளே அடஙகும. அஃதறிநதடக கிககொளக, யாமுரைபபிறபெருகும.

இலலறவியல முறறிறறு

துறவறவியல்.

இனி முறையானே துறவறங்கூறிய தொடங்கினார். துறவறமாவது மேற்கூறிய இல்லறத்தின் வழுவாதொழுகி அறிவுடையராய பிறப்பினையஞ்சி வீடுபேற்றின்பொருட்டுத் துறந்தார்க்கு உரித்தாய அறம். அதுதான் வினைமாசுதீர்ந்து அந்தக்கரணங்கள் தூயவாதற் பொருட்டு அவராற் காக்கப்படும் விரதங்களும், அவற்றான் அவை தூயவாயவழி உதிப்பதாய ஞானமுமென இருவகைப்படும்.

விரதம்.

அவற்றுள் விரதங்களாவன இன்னவற்றைச்செய்வலெனவும் இன்னபாவமொழிவலெனவும் தம்மாற்றலுக்கேற்ப வரைந்துகொள்வன. அவைதாம் வரம்பிலவாகலிற் பெருகுமென்றஞ்சி, அவைதம்முள்ளே பலவற்றையு மகப்படுத்து நிற்குஞ் சிறப்புடையன சிலவற்றை ரெண்டுக்கூறுவானெருடங்கி, முதற்கண் அருளுடைமை கூறுகின்றார்.

உருமஅதி.— அருளுடைமை.

அஃதாவது தொடர்புபற்றாது இயல்பாக எல்லாவுயிர்கண்மேலுஞ் செல்வதாகிய கருணை. இல்லறத்திற்கு அன்புடைமைபோல இது துறவறத்திற்குச் சிறந்தமையின் முற்கூறப்பட்டது

உசக. அருட்செல்வஞ் செல்வத்துட் செல்வம் பொருட்செல்வம்
பூரியார் கண்ணு முள. க

இ-ள். செல்வத்துள் செல்வம் அருட்செல்வம்—செல்வங்கள் பலவற்றுள்ளும் ஆராய்ந்தெடுக்கப்பட்ட செல்வமாவது அருளான வருஞ்செல்வம்;—பொருட்செல்வம் பூரியார்கண்ணும் உள—அஃதொழிந்த பொருளான வருஞ் செல்வங்கள் இழிந்தார்கண்ணுமுளவாம் ஆகலான். எ-று.

அருளான வருஞ்செல்வமாவது உயிர்களையோம்பி அவ்வறத்தான் மேம்படுதல். உயர்ந்தார்கண்ணேயல்லதில்லாத அருட்செல்வமே சிறப்புடைய செல்வம், ஏனைநீசர்கண்ணுமுளவாம் பொருட்செல்வங்கள் சிறப்பிலவென்பதாம்.(க)

உசஉ. நல்லாற்றா னாடி யருளாள்க பல்லாற்றாற்
றேரினு மஃதே துணை. உ

இ-ள். நல்லாற்றான் நாடி அருள் ஆள்க—அளவைகளானும் பொருந்துமாற்றானும் நன்றன்னெறியிலே நின்று, நமக்குத் துணையாம் அறம் யாதென்றாராய்ந்து, அருளுடையராக,—பல்லாற்றால் தேரினும் துணை அஃதே—ஒன்றையொன்றொவ்வாத சமயநெறிகளெல்லாவற்றானும் ஆராய்ந்தாலும் துணையாவது அவ்வருளே, பிறிதில்லை. எ-று.

அளவைகளாவன பொறிகளாற் காணுங்காட்சியும், குறிகளானுய்த்துணரும் அனுமானமும், கருத்தாமொழியாகிய ஆகமமுமென மூன்று. ஒப்புப்பற்றியுணரும் உவமையும், இங்ஙனமன்றாயின் இது கூடாதென்றுணரும் அருத்தாபத்தியும், உண்மைக்குமாறாய இன்மையுமென இவற்றைக் கூட்டி ஆறென்பாரு

முளா. இவையும ஒருவாறறுன அவறறுளளே அடஙகுதலின, மூனறெனற லே கருத்து. பொருநதுமாறுவது இது கூடும இது கூடாதெனத தனகண ணே தோனறுவது : இதனை வடநூலார யுததியெனப. ஆறறுனெனபது வேற றுமைமயககம. ஒனறையொனறெவவாமையாவது மதவேறுபாட்டான் அள வைகளும பொருளகளும தமமுணமாறுகோடல, அனனவாயினும அருடணை யெனறறகண் ஒககுமெனபதாம. உயிரை விடடு நீங்காது இருமையினுமுத வலின, துணையெனறூர. இவையிரணடுபாடடானும அருளினதுசிறபபுக கூற பபட்டது. (உ)

உசந. அருளசோந்த நெஞசினாக கிலலை யிருளசோநத
வினனு வுலகம புகல. ந

இ-ள். இருள சோநத இனனு உலகம புகல—இருள செறிநத துனபவுலகந துடசெனறுபுகுதல—அருள சோநத நெஞசினாககு இலலை— அருளசெறிந த நெஞசினையுடையாரகிலலை. எ-று.

இருளசெறிநத துனபவுலகமெனறது திணிநதவிருளையுடைததாயத தனக டபுககாரககுத துனபஞசெயவதோரநரகதனை, அது கீழுலகததுள ஒரிடமா கலின, உலகமெனபபடடது. (ந)

உசச. மன்னுயி ரோமபி யருளாள்வாற கிலலென்ப
தனனுயி ரஞசும வினை. ச

இ-ள. மன உயிர ஓமபி அருள ஆளவாரகு — நிலைபேறுடைய உயிரகளைப பேணி அவறறினகண அருளுடையனவாருககு— தன உயிர அஞசும வினை இல எனப—தனனுயிர அஞசுதறகேதுவாகிய தீவினைகள உளவாகாவெனறு சொலலுவர அறிநதோர. எ-று.

உயிரகளெலலாம நிததமாகலின, மனனுயிரெனறூர. அஞசுதல துனபநோ ககியஞசுதல. அனனவறததிறனை கொலைமுதலிய பாவஙகள செயயானெனவே, மறுமைக்கண நரகம புகாமைககேது கூறியவாறுயிறறு. (ச)

உசரு. அலல லருள்ளாளவாரக கிலலை வளிவழஙகு
மலலனமா ஞாலங கரி. ரு

இ-ள. அருள ஆளவாரக்கு அலலல இலலை— அருளுடையாரககு இமமை யினும ஒருதுனபமுணடாகாது,—வளி வழஙகும மலலல மா ஞாலம கரி— அதறகுக காறறியஙகுகினற வளபபததையுடைய பெரியஞாலததுவாழவார சானறு. எ-று.

சானறுவார தாஙகணடு தேறிய பொருளைக காணுநாரககுத தேறறுநறகுரி யவர. அருளாளவாரககு அலலலுணடாக ஒருகாலததும ஒரிடததும ஒருவ ருஙகணடறிவாரினமையின, இனமைமுகததான ஞாலத்தாராயாவருஞசானறெ னபார, வளிவழஙகுமலலனமாஞாலஙகரியென்றூர: எனவே, இமமைககணெ னபது பெறறும. ஞாலம ஆகுபெயர. இவைமூனறுபாடடானும அததுணையு டையார்க்கு இருமையினுநதுனபமிலலாமை கூறபபடடது. (ரு)

உசகூ. பொருணீஙகிப் பொசசாந்தா ரென்ப ரருணீஙகி
யலலவை செயதொழுகு வார். கூ

இ-ள். அருள நீஙகி அலலவை செயது ஒழுகுவார—உயிாகணமாட்டுச செய்யபபடும அருளைத தவிாநது தவிரபபடுஙகொடுமைகளைசசெயதொழுகுவாரை—பொருள நீஙகிய பொசசாநதாா எனபா—முனனும உறுதியபொருளைச செயயாது தாநதுனபுறுகினறமையை மறநதவரொனறு சொலலுவா நலலோா. எ-று.

' உறுதிபபொருள அறம. துனபுறுதல பிறவிததுனப மூனறனையும அனுபவிததல. மறநதிலராயின, அவவாறொழுகாரெனபது கருதது. (சு)

உசஎ. அருளிலலாாக கவவுலக மிலலை பொருளிலலாாக
கிவவுலக மிலலா தியாஙகு. எ

இ-ள். அருள இலலாாகக அவவுலகம இலலை—உயிாகணமேல அருளில்லாதாாககு வீட்டுலகததினபமிலலை,—பொருள இலலாாகக இவவுலகம இலலாதியாஙகு —பொருளிலலாதாாககு இவவுலகததினபம இலலையாயினறபோல. எ-று.

அவ்வுலகம இவவுலகம எனபன ஆகுபெயா. இவவுலகததினபஙகட்குப பொருள காரணமாறறபோல, அவவுலகததினபஙகட்கு அருள காரணமெனபதா்யிறறு. (எ)

உசஅ. பொருளறறாா பூபபா ரொருகா லருளறறா
ரறறாமற றாத லரிது. அ

இ-ள். பொருள அறறாா ஒருகால பூபபா—ஊழான வறியராயினாா அது நீஙகிய பின ஒருகாலததுச செலவததாறபொலிவா,—அருள அறறாா அறறாா மறறு ஆதல அரிது—அவவாறனறி அருளிலாதாா பாவமறறமையின அழிநதாரே, பினனொருகாலததும ஆதலிலலை. எ-று.

மறறு வினைமாறறினகணவநதது. மேறபொருளினமையோடு ஒருவாறறொபபுமை கூறினாாகலின, அது மறுதது, பிறவாறறுன அதனினுஙகொடிதெனபது கூறியவாறு. (அ)

உசகூ. தெருளாதான் மெயபபொருள கணடறறாற றேரி
னருளாதான செயயு மறம. கூ

இ-ள். அருளாதான செயயும அறம தேரின—உயிாகணமாட்டு அருள்செயயாதவன செயயுமறததையாராயின,—தெருளாதான மெயபபொருள கணடறறு — ஞானமிலலாதவன ஒருகால மெயபபொருளை உணாநதாறபோலும. எ-று.

மெயபபொருள மெயநநூலிறசொல்லுமபொருள. நிலைபெறறஞானமிலலாதவன இடையே மெயபபொருளையுணாநதால அதனைத தனஞானமினமையால தானேயழிததுவிடும, அதுபோல அருளாதான இடையே அறஞசெயதால அதனைத் தனனருளாமையால தானேயழிததுவிடுமெனபதாயிறறு, ஆகவே, பிறவறஙகட்கெலலாம அருளுடைமை மூலமெனபது பெறறும. இவைநானகு பாட்டானும அதததுணையிலலாதாாககு வருங்குறறஙகூறபபட்டது. (கூ)

உரு0. வலியாாமுற றனனை நினைககதான றன்னின்
மெலியாாமேற செலலு மிடதது. க0

இ-ள். வலியார் முன தன்னை நினைகக—தன்னினவலியார் தன்னை நலிய வருமபொழுது அவர்முன் முனஞ்சிநிறகுநிலையினை நினைகக— தான தன்னின மெலியார்மேல செலலுமிடதது — அருளிலலாதவன் தன்னினெளியார்மேல் தான நலியசசெலலுமபொழுது. எ-று.

மெலியாரெனச சிறபபுடைய உயர்திணைமேறகூறினராயினும, ஏனையஃறிணையுங்கொளளபபடும். அதனைநினைககவே இவவுயிாககும அவவாறே அச்சமாமெனறறிநது, அதனமேல அருளுடையனுமெனபது கருதது. இதனால அருள பிறததறகுபாயஙகூறபபட்டது. (கO)

உசு ம அதி.— புலான்மறுத்தல்.

அஃதாவது ஊனுணடலையொழிதல. கொலைபபாவததைப பினனுமுளதாக்கலின அதறகுக காரணமாதலையும முனனும அதனன வருதலின அதனகாரியமாதலையும ஒருவனுடைததாய ஊனுணடல அருளுடையாககு இயைவதன்றாகலின, அதனை விலககுதறகு,இஃதருளுடைமையினபினவைககபபட்டது.

உருக. தன்னூன பெருககறகுத தானபிறி தூனுணபா
னெஙஙன மாளு மருள

இ-ள. தன ஊன பெருககறகுத தான பிறிது ஊன உண்பான— தனனுடம்பை வீககுதறபொருட்டுத தான பிறிதோருயிரினுடமபைத தினபவன— எஙஙனம ஆளும அருள— எவவகையான நடததும அருளினை! எ-று.

பயனிலாத ஊனபெருககலைப பயனெனககருதி இககொடுமை செயவானே அறிவிலாத கொடியோனெனறவாறாயிறறு. எஙஙனமாளுமருளெனபது ஆளானெனபது பயபபதினற இகழசசிககுறிபபு. (க)

உருஉ. பொருளாட்சி போறறாதாக் கிலலை யருளாட்சி
யாஙகிலலை யூனறின பவாககு உ

இ-ள. பொருளாட்சி போறறாதாககு இலலை— பொருளாறபயனகோடல அதனைப பாதுகாவாதார்க்கிலலை, — ஆஙகு அருளாட்சி ஊன தினபவர்க்கு இலலை— அதுபோல அருளாறபயனகோடல ஊனறினபவாக்கிலலை. எ-று.

பொருடபயனிழததறகுக காரணம காவாமைபோல, அருடபயனிழததறகு ஊனறினல காரணமெனபதாயிறறு. ஊனறினராயினும உயிாகட்கு ஒருதீஙகு நினையாதாாககு அருளாடறகிழுககிலலையெனபாரை மறுததது, அஃதுணடெனபது இவவிரணடுபாட்டானுங கூறபபட்டது. (உ)

உருங. படைகொண்டார் நெஞ்சமபோ லனறூககா தொனற
னுடலசுவை யுண்டார் மனம. ங

இ-ள். படை கொண்டார் நெஞ்சம்போல— கொலைககருவியைத தங்கையிறகொண்டவர்மனம் அதனறசெயயுங கொலையையே நோககுவதல்லது அருளை நோக்காதவாறுபோல— ஒனறன் உடல சுவை உண்டார் மனம நன்று ஊக்காது— பிறிதோருயிரினுடலைச் சுவைபபடவுணடவர் மனம அவவூனையே நோக்குவதலலது அருளை நோககாது. எ-று.

சுவைபபடவுணடல காயஙகளான இனியசுவைததாககியுணடல. இதனால ஊனறின்றா மனம தீங்குநினைததல உவமவளவையாறசாதிததது, மேலது வலியுறுததபபடடது. (ந)

உருச. அருளலல தியாதெனிற கொல்லாமை கோறல
பொருளலல தவவூன றினல. ச

இ-ள். அருள யாதெனின கொலலாமை — அருள யாதெனின், கொலலாமை;— அலலது (யாதெனின) கோறல— அருளலலதியாதெனிற கோறல, —அவவூன தினல பொருளலலது—ஆகலான, அககோறலான வநத ஊனைத தினகை பாவம. எ-று.

உபசாரவழககாற கொலலாமை கோறலாகிய காரியஙகளை அருள அலலதெனக காரணஙகளாககியும, ஊனறினகையாகிய காரணததைப பாவமெனக காரியமாககியுஙகூறினார். அருளலலது கொடுமை. சிறபபுபபறறி அறமும பொருளெனபபடுதலின, பாவம பொருளலலதெனபபடடது. கோறலென முன்னினறமைபின, அவவூனெனறார். இனி இதனை இவவாறனறி அருளலலதெனபதனை ஒனறாககி, கொலலாமை கோறலெனபதறகு கொலலாமையெனனும விரதததையழிததலெனறுரைபபாருமுளர். (ச)

உருரு. உண்ணாமை யுள்ள துயிர்நிலை யூனுண்ண
வண்ணாத்தல செயயா தளறு. ரு

இ-ள். உயிர நிலை ஊன உணணாமை உளளது— ஒருசாருயிர உடமபினகணணே நிறறல ஊனுணணாமையெனகினற அறததினகணணது,—உணண அளறு அணணாததல செயயாது—ஆகலான, அநநிலை குலைய ஒருவன அதனையுண்ணுமாயின, அவனை விழுஙகிய நிரயம பின உமிழ்தறகு அஙகாவாது. எ-று.

உணணபபடும விலஙகுகள அதனாறறேயநது சிலவாக ஏனைய பலவாய வருதலின, உணணாமையுளளதுயிர்நிலையெனறார உணணினெனபது உணணவெனத திரிநதுநினறது. ஊனுணடவன அபபாவததான நெடுஙகாலம நிரயததுளழுநதுமெனபதாம. கொலைபபாவம கொனறார்மேனிறறலின பினனூனுணபாரககுப பாவமிலலையெனபாரை மறுததது, அஃதுணடெனபது இவவிரணடுபாடடானுங கூறபபடடது. (ரு)

உருசு. தினறபொருட்டாற கொல்லா துலகெனின் யாரும்
விலைபபொருட்டா லூனறருவா ரில. சு

இ-ள். தினறபொருடடு உலகு கொலலாது எனின—பேதைமை காரணமாகவலலது ஊனறினகை காரணமாக உலகஙகொலலாதாயின,— விலைபபொருட்டு ஊன தருவார யாரும இல—பொருள காரணமாக ஊன விறபார யாவரும இலலை. எ-று.

உலகெனபது ஈணடு உயிரபபன்மைமேனினறது. பினனிகழுநதினகை முன்னிகழுஙகொலைககுக் காரணமாகாமையின தினபாரககுக் காரணத்தான வரும் பாவமிலலையென்ற வாதியை நோக்கி, அருததாபத்தியளவையாற காரணமாதல சாதிததலின, இதனான மேலது வலியுறுததபபட்டது. (சு)

உருஎ. உண்ணாமை வேண்டும் புலாஅல் பிறிதொன்றன்
புண்ண துணர்வாரப பெறின். எ

இ-ள். புலால் பிறிதொனறன் புண—புலாலாவது பிறிதோருடம்பின் புண்,—அது உணர்வாரப பெறின் உணணுமை வேணடும—அது தூய்தனமையறிவாரைப பெறின, அதனை உணணுதொழியல்வேணடும். எ-று.

அஃதென்னல் வேண்டுமாய்தம் விகாரத்தாறறொக்கது. அம்மெய்ம்மையுணராமையின, அதனையுண்கினறுரொனபதாம. பொருநதுமாறறானும் புலாலுணடல இழிநததெனபது இதனாற கூறபபடடது. (எ)

உ௫அ. செயிரிற றலைப்பிரிநத காடசியா ருண்ணா
ருயிரிற றலைபபிரிநத வூன. அ

இ-ள். செயிரின தலைபபிரிநத காடசியாா—மயக்கமாகிய குறறத்தினீஙகிய அறிவினையுடையாா—உயிரின தலைப்பிரிநத ஊன உணணா — ஒருயிரினீஙகி வநத ஊனையுணணாா. எ-று.

தலைபபிரிவெனபது ஒருசொல. பிணமென ஊனினமெய்மமை தாமேயுணாதலின, உண்ணாரொனறாா. (அ)

உ௫௯. அவிசொரிந தாயிரம வேடடலி னொன்ற
னுயிாசெகுத துண்ணாமை நனறு. ௯

இ-ள். அவி சொரிநது ஆயிரம வேடடலின—தீயினகண நெய முதலிய அவிகளைச சொரிநது ஆயிரமவேளவி வேடடலினும,—ஒன்றன உயிா செகுத்து உணணாமை நனறு—ஒருவிலஙகினுயிரைப போககி அது நினற ஊனையுண்ணாமை நனறு. எ-று.

அவ்வேளவிகளான வரும பயனினும இவவிரதததான வரும் பயனே பெரிதெனபதாம. (௯)

உ௬0. கொலலான புலாலை மறுததானைக கைகூப்பி
யெலலா வுயிருந தொழும. ௧0

இ-ள். கொலலான புலாலை மறுததானை— ஒருயிரையுஙகொலலாதவனுமாயப் புலாலையுமுணணாதவனை—எலலாவுயிரும கைகூபபித தொழும—எலலாவுயிருங கைகுவிததுத தொழும. எ-று.

இவவிரணடறமும ஒருஙகுடையாாககலலது ஒனறேயுடையார்க்கு அதனாற பயனிலலையாகலின, கொலலாமையுமுடனகூறினாா. இபபேரருளுடையானமறுமைககடடேவரின மிககாணுமென அபபயனது பெருமை கூறியவாறு. இவைமூனறுபாடடானும ஊனுணணாமையதுயாசசி கூறபபடடது. (௧0)

உள ம அதி.— தவம்.

அஃதாவது மனம பொறிவழி போகாது நிறறறபொருட்டு விரதஙகளான உணடிசுருககலும, கோடைககண வெயினிலை நிறறலும, மாரியினும் பனியினும் நீாநிலை நிறறலும முதலிய செயலகளை மேறகொணடு, அவறறாற றமமுயிாக்கு வருநதுன்பஙகளைப பொறுததது, பிறவுயிாகளையோமபுதல. புலானமறுதது உயிாகணமேல அருண முதிர்நதுழிச் செயயபபடுவதாகலின், இது புலான் மறுததலின்பின வைககபபட்டது.

உசுக. உற்றநோய நோன்ற லுயிர்கட்குறுகண் செய்யாமை
யற்றே தவத்திற குரு. க

இ-ள். தவத்திறகு உரு—தவத்தின வடிவு—உற்ற நோய நோனறல் உயிர்க்கு.உறுகண் செய்யாமை அற்றே— உணடிசுருக்கமுதலியவற்றால் தமமுயிர்க்கு வருந்துன்பங்களைப் பொறுத்தலும் தாம பிறவுயிர்கட்குத துனபஞ்செய்யாமையுமாகிய அவவளவிற்று. எ-று,

மற்றுள்ளனவெல்லாம இவற்றுள்ளே அடங்குதலின, அற்றேயெனத் தேற்றேகாரங்கொடுத்தார். தவத்திறகுருவற்றெனபது யானையதுகோடு கூரிதெனபதனை யானைக்குக் கோடு கூரிதென்றாறபோல ஆறுவதனபொருட்கண் நானகாவது வந்த மயக்கம். இதனால தவத்திலக்கணங்கூறப்பட்டது. (க)

உசுஉ. தவமுந் தவமுடையார்க காகு மவமதனை
யஃதிலார் மேற்கொள வது. உ

இ-ள். தவமும தவமுடையார்க்கு ஆகும—பயனேயன்றித் தவந்தானும உண்டாவது முற்றவமுடையார்க்கே,—அதனை அஃது இலார் மேற்கொளவது அவம—ஆகலான, அத்தவத்தை அமமுற்றவமில்லாதார் முயலவது பயனின்முயறசியாம். எ-று.

பரிசயத்தால் அறிவுமாற்றலுமுடையராய முடிவுபோகலின தவமுடையார்க்காகுமென்றும், அஃதிலாதார்க்கு அவையினமையின முடிவுபோகாமையின அவமாமெனறுங் கூறினார். (உ)

உசுங. துறந்தார்க்குத் துப்புரவு வேண்டி மறந்தார்கொன்
மற்றை யவர்க டவம். ங

இ-ள். மற்றையவர்கள்—இல்லறத்தையே பற்றி நிற்பார்—துறந்தார்க்குத் துப்புரவு வேண்டித் தவம மறந்தார்கொல—துறந்தார்க்கு உணடியும் மருந்தும் உறையுளுமுதவலை விருமபித் தாந்தவஞ்செய்தலை மறந்தார்போலும! எ-று.

துப்புரவு அனுபவிக்கப்படுவன. "வேணடியவேணடியாங்கெய்த" றபயத்தலின யாவராலுஞ்செயயப்படுவதாய தவத்தைத் தாஞ்செயயுந் தானத்தினமேல விருப்பமிகுதியான மறந்தார்போலுமெனவே, தானத்திற்றவம மிக்கதென்பது பெற்றாம். (ங)

உசுச. ஒன்னார்த் தெறலு முவந்தாரை யாக்கலு
மெண்ணிற் றவத்தான் வரும. ச

இ-ள். ஒன்னார்த் தெறலும—தம்மறத்திற்குப் பகையாய அழிவுசெய்தாரைக் கெடுத்தலும—உவந்தாரை ஆக்கலும—அதனையுவந்தாரை உயர்த்தலுமாகிய இவவிரணடையும்—எணணின தவத்தான வரும—தவஞ்செயவார்நினைப்பாராயின், அவர் தவவலியான அவை அவர்க்குளவாம. எ-று.

முற்றத்துறந்தார்க்கு ஒனனாரும் உவந்தாரும உணமை கூடாமையின, தவத்திற்கேற்றியுரைக்கப்பட்டது. எணணினெனறதனால், அவர்க்கு அவையெண்ணுமை இயல்பென்பது பெற்றாம். ஒன்னார்பெரியராயினும் உவந்தார் சிறியராயினும், கேடுமாக்கமும் நினைந்தத்துணையானே வந்து நிறகுமெனத் தவஞ்செய்வார்மேலிட்டுத் தவத்தினதாற்றல கூறியவாறு. (ச)

உகூடு. வேண்டிய் வேணடியாங கெயதலாற செய்தவ
மீண்டு முயலப் படும். டு

இ-ள். வேண்டிய வேணடியாங்கு எயதலால—முயனறால மறுமைக்கட்டா
ம் வேணடிய பயன்களை வேண்டியவாறே பெறலாம் ஆதலால,—செயதவம்
ஈண்டு முயலபபடும—செயயபபடுவதாய தவம் இமமைககண அறிவுடையோ
ரான முயலபபடும். எ-று.

ஈண்டெனபதனுன மறுமைககணெனபது பெறரும. மேறகதி, வீடுபேறுக
ளதவததானனறி எயதபபடாவென்பதாம். இவை நானகுபாடடானும் தவதத
து சிறபபுக கூறபபடடது. (டு)

உகூசு. தவஞ்செயவா தஙகருமஞ செயவார்மற றலலா
ரவஞசெயவா ராசையுட படடு. சு

இ-ள். தஙகருமம செயவார தவம செயவார—தஙகருமஞசெயவாராவார
துறநது தவததைச் செயவார, —மறறு அலலார ஆசையுள படடு அவம
செயவார—அவரையொழிநத பொருளினபஙகளைச செயவார அவறறினகணு
சையாகிய வலையுடபடடுத தமககுக கேடு செயவார. எ-று.

அநிததமாய மூவகைத துனபததாய உயிரினவேறாய உடறகு வருததம வ
ருமெனறொழியாது தவததினைச செயய, பிறபபுப பிணி மூபபிறபபுககளான
அநாதியாகத துனபமெயதிவருகினற உயிர ஞானம பிறநது வீடு பெறுமாகலி
ன, தவஞசெயவாரைத தஙகருமஞசெயவாரொனறும, கணததுளழிவதாய சி
றறினபததினபொருடடுப பலபிறவியுந துனபுறததகக பாவஞசெயதுகோடலி
ன, அலலாதாரை அவஞசெயவாரொனறும, கூறினார. மறறு வினைமாறறினக
ணவநதது (சு)

உகூஎ. சுடசசுடரும பொன்போ லொளிவிடுந துனபஞ
சுடசசுட நோறகிற பவாககு. எ

இ-ள். சுடச சுடரும பொன்போல—தீயினகணேடும பொனனுககு அது
சுடசசுடத தனனொடு கலநத குற்றநீஙகி ஒளி மிகுமாறுபோல—நோறகிறப
வாககுத துனபம சுடச சுட ஒளி விடும—தவஞசெயயவலலாாககு அதனை
வருநதுனபம வருதத வருததத தமமொடு கலநத பாவநீஙகி ஞானமிகும.எ-று.

சுடசசுடரும பொனபோலெனறாராயினும, கருததுநோககி இவவாறுரைகக
பபடடது. ஒளிபோலப பொருளகளை விளககலின, ஒளியெனறார. (எ)

உகூஅ. தன்னுயிர் தானறப பெறறானை யேனைய
மனனுயி ரெலலாந தொழும. அ

இ-ள். தன உயிர தான அறப பெறறானை—தனனுயிரைத தானறனககுரித்
தாகப பெறறவனை—ஏனைய மன்னுயிரெலலாம தொழும—பெறாதனவாகிய ம
னனுயிரகளெலலாநதொழும. எ-று.

தனக்குரித்தாதல் தவமாகிய தனகருமஞ்செயதல. அதனினூங்குப பெறு
தற்கரியதின்மையின, பெற்றானையெனறார். அது பெறாதனவெனறது ஆசையுட
பட்டு அவஞ்செயயுமுயிாகளை. சாபமுமருளுமாகிய இரணடாறறலுமுடைமை
யின, தொழுமென்றார். (அ)

உசுகூ. கூற்றங குதித்தலுங கைகூடு நோறறலி
ஞற்ற றலைபபட டவர்க்கு. கூ

இ-ள். கூற்றம குதித்தலும் கைகூடும—கூறறத்தைக் கடத்தலும் உண்டாவ தாம்—நோறறலின ஆறறல தலைபபடடவாககு—தவததான வரும ஆறறலை த் தலைப்பட்டாாககு. எ-று.

சிறபபும்மை அது கூடாமை விளககிறறு, மனனுயிரெல்லாநதொழுதலே யனறி இதுவுநகைகூடுமென எசசவும்மையாகவுரைபபினுமமையும். ஆறறல சாபவருளகள். இவைநானகுபாட்டானும் தவஞசெயவாரது உயாசசி கூறப் பட்டது. (கூ)

உஎ0. இலர்பல ராகிய காரண நோறபார
சிலாபலர் நோலா தவா. க0

இ-ள். இலா பலராகிய காரணம்—உலகததுச செலவாகள் சிலராக நல்கூ ாவாா பலராதறகுக காரணம யாதெனின,—நோறபாா சிலா நோலாதவா ப லா—அது தவஞசெயவாா சிலராக அது செயயாதாா பலராதல. எ-று.

செல்வநல்குரவெனபன ாணடறிவினது உணமையினமைகளையுங குறிதது நின்றன, என்னை? "நுணணுணா வினமை வறுமை யஃதுடைமை—பணணப பணைத்த பெருஞ்செலவம" *எனறுராகலின. நோறபாா சிலரெனக் காரணங கூறினமையான, காரியம வருவிததுரைககபபட்டது. தவஞசெயயாதாாககு இமமையினபமுமிலலையென இதனுல அவரது தாழவு கூறபபட்டது. (க0)

உஅ ம அதி.— கூடாவொழுக்கம்.

அஃதாவது தாம விட்டகாமவினபததை உரனினமையிற பினனும் விருமபு மாறுதோனற அவவாறே கொணடு நினறு தவததோடு பொருநதாததாய தீய வொழுக்கம. அது விலககுதறகு, இது தவததினபின வைக்கபபட்டது.

உஎக. வஞச மனததான படிறறொழுககம பூதஙக
ளைந்து மகததே நகும. க

இ-ள. வஞச மனத்தான் படிறறொழுக்கம—வஞ்சம பொருநதிய மனததை யுடையவனது மறைநதவொழுககததை— பூதஙகள ஐநதும அகததே நகு ம— உடம்பாய அவனேடு கலநது நிறகினற பூதஙகளைநதுங்கணடு தமமுள ளே நகும். எ-று.

காமம தனகணணே தோனறி நலியாநிறகவும அதனதினமைகூறிப புறததா ரை வஞசிததலின வஞசமனமெனறும, அநநலிவு பொறுககமாட்டாதொழுகு ம் களவொழுக்கததைப் படிறறொழுககமெனறும, உலகத்துக்களவுடையாா பிறரறியாமறசெயவனவறறிறகு ஐமபெருமபூதஙகள சானருகலின, அவவொ ழுக்கததையும் அவனமறைககின்றவாற்றையுமறிநது அவனறியாமற றமமுள

* நாலடியாா, அறிவினமை,— நுணணுணா வினமை வறுமை யஃதுடை மை—பணணப பணைதத பெருஞசெலவ—மெணணுங்காற—பெணணவா யா ணிழநத பேடி யணியாளோ— கணணவாத தகக கலம.

ளே நகுதலின், அகததேநகுமென்றுங்கூறினர். செய்தகுற்றம் மறையாதாகலி ன், அவ்வொழுக்கம் ஆகாதெனபது கருதது. (க)

உஎஉ. வானுயா தோறற மெவன்செயயுந தன்னெஞசந
தானறி குறறப படின். உ

இ-ள். வான உயா தோறறம எவன செயயும— ஒருவனுககு வானபோலு யா்நத தவவேடம எனன பயனைச செயயும,—தான அறி குறறம தன நெஞ சம் படின—தான குறறமெனறறிநத அதனகணணே தனனெஞசு தாழுமா யின. எ-று.

வானுயாதோறறமென்பது "வானளுயகுடி" எனறுறபோல இலககணவ ழக்கு. அறியாது செயத குறறமலலது அறிநதுவைததுச செயத குறறங கழு வபபடாமையின, நெஞசு குற்றததாயேவிடும, விடவே, நினற வேடமாததிர ததிறகுப புறததாரை வெருட்டுதலேயலலது வேறுபயனிலலையெனபதாம.(உ)

உஎங. வலியி னிலலைமையான் வலலுருவம் பெறறம
புலியினறோல போாததுமேயந தறறு. ங

இ-ள். வலி இல நிலைமையான வலலுருவம்— மனததைத தனவழிபபடுத தும் வலியிலலாத இயலபினையுடையான வலியுடையாா வேடததைககொணடு தான் அதன் வழிபபடுதல—பெறறம புலியினறோல போாதது மேயநதறறு —பசு காவலா கடியாமற புலியினறோலைப போாததுப பைஙகூழை மேயந தாறபோலும. எ-று.

இலபொருளுவமை. வலியினிலலைமையானெனற அடையானும, மேயநதற றெனனுநதொழிலுவமையானும, வலலுருவததோடு மனவழிபபடுதலெனபது பெறறும். காவலா கடியாமை புலி புறறினறதெனபதனுனும, அசசததானு மாம; ஆகவே, வலலுருவங்கோடறகுப பயன அனனகாரணஙகளான உலகத தாா அயிராமையாயிறறு. இவவாறு தனககுரிய இலலாளையுநதுறநது வலியுமி னறிப் பிறா அயிராத வலலுருவமுங்கொணடு நினறவன மனவழிபபடுதலா வது தன மனமோடியவழியே ஓடி மறைநது பிறாககுரிய மகளிரை விழைத லாம. அவவாறுதல, பெறறம தனககுரிய புலலைவிடடுப பிறாக்குரிய பைஙகூ ழை மேய்நதாறபோலுமெனற உவமையான, அறிக. (ங)

உஎச. தவமறைந் தலலவை செயதல புதனமறைநது
வேடடுவன் புடசிமிழுத தறறு. ச

இ-ள். தவம மறைநது அலலவை செயதல— அவவலியினிலலைமையான த வவேடததினகணணே மறைநதுநினறு தவமலலவறறைச செயதல— வேட டுவன புதல மறைநது புள சிமிழுததறறு—வேடடுவன புதலினகணணே ம றைநதுநினறு புட்களைப் பிணித்தாறபோலும. எ-று.

தவம ஆகுபெயா. தவமலலவறறைச செயதலாவது பிறாக்குரிய மகளிரை த தனவயததாககுதல. இதுவும இததொழிலுவமையானறிக. (ச)

உஎரு. பற்றற்றே மென்பார் படிறறொழுக்க மெறறெறறென்
றேதம் பலவுந் தரும். ரு

இ-ள். பற்று அற்றேம் என்பார் படிற்றொழுக்கம்— தம்மைப் பிறர் நன்கு மதித்தற்பொருட்டு யாம் பற்றற்றேமென்று சொல்வாரது மறைந்தவொழுக்கம்,—எற்று எற்று என்று ஏதம் பலவும் தரும்—அப்பொழுது இனிதுபோலத் தோன்றுமாயினும், பின் என்செய்தேம் என்செய்தேமென்று தாமேயிரங்குமவகை, அவர்க்குப் பலதுன்பங்களையுந் கொடுக்கும் எ-று.

சொல்லளவல்லது பற்றறுமையின், பற்றறறேமென்பாரென்றும், சிறிதாயக் கணத்துள்ளே அழிவதாய இன்பத்தின்பொருட்டுப் பெரிதாய நெடுங்காலநிற்பதாய பாவத்தைச் செய்வார் அதன்விளைவின்கண் அந்தோ வினையேயென்றழுங்குவராகலின், எற்றெற்றென்றுங்கூறினார். இவையைந்துபாட்டானும் கூடாவொழுக்கத்தினிழுக்கம் கூறப்பட்டது. (ரு)

உஎசு. நெஞ்சிற் றுறவார் துறந்தார்போல் வஞ்சித்து
வாழ்வாரின் வன்கணா ரில். சு

இ-ள். நெஞ்சின் துறவார்— நெஞ்சாற்பற்றறுதலைத்து— துறந்தார்போல் வஞ்சித்து வாழ்வாரின் —பற்றற்றார்போன்று தானஞ்செய்வாரை வஞ்சித்து வாழுமவர்போல— வன்கணார் இல—வன்கண்மையையுடையார் உலகத்தில்லை. எ-று.

தானஞ்செய்வாரை வஞ்சித்தலாவது யாம் மறுமைக்கட்டேவராதற்பொருட்டு இவ்வருந்தவாக்கு இன்னதீதுமென்று அறியாதிந்தாரை அதுகொண்டு இழிபிறப்பினராக்குதல். அவர் இழிபிறப்பினராதல் "அடங்கலாக ஈந்த தானப் பயத்தினா லலறு முந்நீர்—தடங்கட னடுவுட் டீவு பலவுள வவற்றுட் டோன்றி— யுடம்பொடு முகங்க ளொவ்வா ரூழ்கனி மாந்தி வாழ்வா — மடங்கலஞ் சீற்றத் துப்பின் மானவேன் மன்ன ரேறே."* என்பதனானறிக. தமக்கு ஆவன செய்தார்க்கு ஆகாதன விளைத்தலின், வன்கணாரில்லென்றார். (சு)

உஎஎ. புறங்குன்றி கண்டனைய ரேனு மகங்குன்றி
மூக்கிற் கரியா ருடைத்து. எ

இ-ள். குன்றிப்புறம் கண்டு அனையரேனும்— குன்றியின்புறம்போல வேடத்தாற் செம்மையுடையராயினும்,— குன்றி மூக்கின் அகம் கரியார் உடைத்து— அதன்மூக்குப்போல மனமிருண்டிருப்பாரை உடைத்து உலகம். எ-று.

குன்றி ஆகுபெயர். செம்மை கருமையென்பன பொருளின்கணிறத்தை விட்டுச் செப்பத்தினும் அறியாமையினுஞ் சென்றனவாயினும், பண்பாலொத்தலின், இவை பண்புவமை "கூழின் மலிமனம் போன்றிரு ளாகினற் கோகிலமே."† என்பதுமது. (எ)

உஎஅ. மனத்தது மாசாக மாண்டார்நீ ராடி
மறைந்தொழுகு மாந்தர் பலர். அ

---

* சீவகசிந்தாமணி, முத்தியிலம்பகம், தானப்பயன், கசு.

† திருச்சிற்றம்பலக்கோவையார், ௩உஉ.—வாழும் படியொன்றுங் கண்டிலம் வாழியிம் மாம்பொழிற்றேன்— சூழு முகச்சுற்றும் பற்றின் வாற்றெண் டை யங்கனிவா—யாழின் மொழிமங்கை பங்கன்சிற் றம்பல மாதரியாக்—கூழின் மலிமனம் போன்றிரு ளாகினற் கோகிலமே.

இ-ள். மாசு மனத்தது ஆக—மாசு தமமனததினகண்ணதாக— மாண்டார் நீராடி — பிறாகருத தவததான மாட்சிமையுடையராய நீரின்மூழ்கிக்காட்டி— மறைந்து ஒழுகும் மாநதர் பலர்—தாம் அதனகண்ணே மறைந்து செல்லும மாநதா உலகத்துப பலா. எ-று.

மாசு காம வெகுளி மயக்கங்கள. அவை போகற்கனறி மாண்டாரொனறு பிறா கருதுதறகு நீராடுதலான், அததொழிலை அவா மறைததறகிடனாக்கினா. இனி மாணடாாநீராடியெனபதறகு மாட்சிமைபபட்டாரது நீாமையையுடையராயென உரைபபாருமுளா. இவைமூனறுபாட்டானும அவ்வொழுக்கமுடையாரதுகுறறமும அவரையறிநது நீககலவேணடுமெனபதும கூறபபட்டன.(அ)

உஎகூ. கணைகொடி தியாழ்கோடு செவவிதாங் கனன
வினைபடு பாலாற் கொளல். கூ

இ-ள். கணை கொடிது யாழ கோடு செவவிது—அம்பு வடிவாறசெவ்விதாயினும, செயலாறகொடிது, யாழ கோட்டால வளைநததாயினும, செயலாறசெவவிது,— ஆங்கு அன்ன வினைபடு பாலால கொளல— அவவகையே தவஞசெயவோரையுங கொடியா செவவியரெனபது, வடிவாறகொள்ளாது, அவா செயல்பட்ட கூறறானே அறிநதுகொளக. எ-று.

கணைக்குச்செயல் கொலை. யாழுககுச்செயல இசையாலினபம் பயத்தல். அவ்வகையே செயல் பாவமாயிற கொடியரெனவும, அறமாயிற செவவியரெனவுங் கொளகவெனபதாம. இதனான அவரையறியுமாறு கூறபபட்டது. (கூ)

உஅ0. மழித்தலு நீட்டலும் வேண்டா வுலகம
பழித்த தொழித்து விடின். க0

இ-ள். மழித்தலும நீட்டலும வேணடா— தவஞசெயவாாககுத தலைமயிரை மழித்தலுஞ் சடையாககலுமாகிய வேடமும வேணடா,— உலகம பழித்தது ஒழித்துவிடின்—உயாநதோா தவததிறகாகாதெனறு குறறஙகூறிய ஒழுககத்தைக் கடிநதுவிடின. எ-று.

பறித்தலும மழித்தலுளடஙகும. மழித்தலெனபதே தலைமயிரை உணர்த்தலின, அது கூறாராயினா. இதனாற் கூடாவொழுககமிலலாதாாககு வேடமும வேணடாவென அவரது சிறபபுக கூறபபட்டது. (க0)

உகூ ம அதி—கள்ளாமை.

அஃதாவது பிறருடைமையாயிருபபதியாதொருபொருளையும் அவரை வஞ்சித்துககொள்ளக கருதாமை. கருதுதலும செயதலோடொததலின, கள்ளாமையெனறாா. இலவாழவாாககாயின் தமரோடு விளையாட்டுவகையால அவரை வஞ்சித்துக கோடறகு இயைநத பொருளகளை அஙஙனங்கொளளினும் அமையும, துறநதாாககாயின அதனைக் கருதியவழியும் பெரியதோரிழுககாம ஆகலின, இது துறவறமாயிறறு. புறததுப் போகாது மடஙகி ஒருதலைபபட்டு உயிரையே நோக்கறபாலதாய அவாமனம் அஃதொழிநது புறததே போநது பலைபறலைப்பட்டு உடம்பின்பொருட்டுப பொருளை நோக்குதலேயன்றி, அதுதன்னையும் வஞ்சித்துக்கொள்ளக்கருதுதல் அவாக்குப பெரியதோரிழுக்காதல அறிக

இவ்வாறு வாய்மை முதற் கொல்லாமையீறாய ஞானகதிகாரத்திறகுமொகரும. பொருள்பற்றி நிகழுங் குற்றத்தை விலக்குகின்றதாகலின், இது காமமபற்றி நிகழ்வதாய கூடாவொழுக்கத்தின்பின் வைக்கப்பட்டது.

உஅக. எள்ளாமை வேண்டுவா னென்பா னெனைத்தொன்றுங்
கள்ளாமை காக்கதன் னெஞ்சு. க

இ-ள் எள்ளாமை வேண்டுவான் எனபான்— வீட்டினையிகழாது விரும்புவான் இவனென்று தவத்தோரான் நனகுமதிக்கப்படுவான்— எனைத்தொன்றும் கள்ளாமை தன நெஞ்சு காக்க— யாதொருபொருளையும் பிறரை வஞ்சித்துக் கொள்ளக் கருதாவகை தனனெஞ்சினைக் காக்க. எ-று.

எள்ளாதெனனும் எதிர்மறைவினையெச்சம் எள்ளாமையெனத் திரிந்து நின்றது. வீட்டினையிகழ்தலாவது காட்சியே அளவையாவதெனறும், நிலம், நீர், தீ, வளியெனப் பூதம் நானகேயெனறும், அவற்றது புணர்ச்சி விசேடத்தாற்றோன்றிப் பிரிவான மாயவதாய உடம்பினகணணே அறிவு மதுவினகட்களிப்புப்போல வெளிப்பட்டழியுமெனறும், இறந்தவுயிர் பின் பிறவாதெனறும், இன்பமும் பொருளும் ஒருவனுற் செய்யப்படுவதெனறுஞ் சொல்லும் உலோகாயதமுதலிய மயக்கநூலகளைத் தெளிந்து, அவற்றிறகேற்ப ஒழுகுதல். ஞானத்திறகேதுவாய மெய்ந்நூற்பொருளையேனும் ஆசிரியனை வழிபட்டனறி அவனைவஞ்சித்துக் கொள்ளின், அதுவுங்களவாமாகலின், எனைத்தொன்றுமெனறார். நெஞ்சுகள்ளாமற் காக்கவெனவே, துறந்தார்க்கு விலக்கப்பட்ட களவுதல் கள்ளக்கருதுதலெனபது பெறறும். (க)

உஅஉ. உள்ளத்தா லுள்ளலுந் தீதே பிறன்பொருளைக்
கள்ளத்தாற் கொள்வே மெனல. உ

இ-ள். உள்ளத்தால் உள்ளலும் தீதே— குற்றங்களைத் தன்னெஞ்சாற்கருதுதலும் துறந்தார்க்குப் பாவம்,— பிறன பொருளைக் கள்ளத்தால் கொள்வேம் எனல்—ஆதலால், பிறனொருவனபொருளை அவன் அறியாவகையால் வஞ்சித்துக்கொள்வேமெனறு கருதற்க. எ-று.

உள்ளத்தாலென வேண்டாது கூறினார், அவருள்ளம் ஏனையாருள்ளம் போலாது சிறப்புடைத்தெனபது முடித்தற்கு. உள்ளலுமெனபது இழிவுசிறப்பும்மை. அல்விகுதி வியங்கோளெதிர்மறைக்கண் வந்தது. இவையிரண்டுபாட்டானும் இந்நடைக்குக் களவாவது இதுவெனபதூஉம் அது கடியப்படுவதெனபதூஉங் கூறப்பட்டன. (உ)

உஅங. களவினா லாகிய வாக்க மளவிறந்
தாவது போலக் கெடும். ங

இ-ள். களவினால் ஆகிய ஆக்கம்— களவினுலுளதாகிய பொருள்— ஆவதுபோல அளவிறந்து கெடும்—வளர்வதுபோலத் தோனறித் தனனெல்லையைக் கடந்து கெடும். எ-று.

ஆக்கத்திறகேதுவாகலின், ஆக்கமெனப்பட்டது. எல்லையைக்கடந்துகெடுதலாவது தான போங்காற் பாவத்தையும் பழியையும் நிறுத்திச் செய்தவறத்தையும் உடனகொணடுபோதல். அளவறிந்தெனறு பாடமோதி, அவர் பயன்கொள்ளுமளவறிந்து அவ்வளவிறகு உதவாது கெடுமென்றுரைப்பாருமுளர். (ங)

உஅச. களவினகட கனறிய காதல விளைவின்கண்
வீயா விழுமந் தரும. ச

இ-ள். களவினகண கனறிய காதல்—பிறாபொருளை வஞ்சித்துக்கோடற்க ணணே மிக்க வேட்கை—விளைவினகண வீயா விழுமம தரும—அபபொழுது இனிதுபோலத தோனறித தான பயன கொடுககுமபொழுது தொலையாத இடுமபையைக கொடுககும. எ-று.

கனறுதலான எஞஞானறும அககளவையே பயிலவித்து அதனுற பாவமும பழியும் பயநதேவிடுதலின, வீயாவிழுமநதருமெனருா. இவையிரணடுபாட டானும அது கடியபபடுதறகுக காரணஙகூறபபடடது. (ச)

உஅரு. அருளகருதி யனபுடைய ராதல பொருள்கருதிப
பொசசாபபுப பாாபபாாக ணில. ரு

இ-ள். அருள கருதி அனபு உடையராதல—அருளினது உயாசசியையறிந் து அதனமேல அனபுடையராயொழுகுதல—பொருள கருதிப பொசசாபபு ப பாாபபாாகண இல—பிறாபொருளை வஞசிததுககொளளக கருதி அவரது சோாவு பாாபபாாமாட்டு உணடாகாது. எ-று.

தமககுரிய பொருளையும அதனது குறறம நோககித துறநது போந்தவா பி ன பிறாககுரிய பொருளை நனகுமதிதது அதனை வஞசிததுககோடறகு அவா து சோாவுபாாககும மருடசியாானுல, அவாமாடடு, உயிாகணமேலருளசெ யதல நமககுறுதியெனறறிநது அவவருளின வழுவாதொழுகுநதெருடசி, கூடா தெனபதாம (ரு)

உஅசு அளவினக ணினறொழுக லாறறுா களவின்கட
கனறிய காத லவா. சு

இ-ள். அளவினகண நினறு ஒழுகல் ஆறறுா— உயிா முதலியவறறையள ததலாகிய நெறியினகணினறு அதறகேறப ஒழுகமாடடாா—களவினகண க னறிய காதலவா—களவினகணணே மிகக வேடகையையுடையாா. எ-று.

உயிாமுதலியவறறையளததலாவது காடசி முதலாகச சொலலபபடட அள வைகளான உயிாபபொருளையும, அதறகு அநாதியாய வருகினற நலவினை தீ வினைக குறறவிளைவுகளையும, அவறறுன அது நாறகதியுட பிறநதிறநது வருத லையும, அது செயயாமல அவறறைக கெடுததறருபாயமாகிய யோக ஞானஙக ளையும, அவறறுன அஃதெயதும வீடடினையும, அளநது உளளவாறறிதல. இ தனை ஆருகதா தருமததியானமெனப. அதறகேறப ஒழுகுதலாவது அவவள ககபபடடனவறறுள தீயனவறறினீஙகி நலலனவறறினவழி நிறறல. (சு)

உஅள. களவென்னுங காரறி வாணமை யளவென்னு
மாறறல புரிந்தாாக ணில. எ

இ-ள். களவு எனனும காா அறிவாணமை—களவெனறு சொலலபபடுகின ற இருண்டவறிவினையுடையராதல—அளவு எனனும ஆறறல புரிநதாாகண இல்—உயிா முதலியவறறை அளததலெனனும பெருமையை விருமபினாக ணிலலை. எ-று.

இருள் மயககம். காரியததைக காரணமாகவுபசரிததுக் களவெனனுங் கா ரறிவாணமையெனறும, காரணததைக காரியமாககி அளவெனனுமாறறலெ னறுஙகூறினா. களவுந்துறவும இருளுமொளியும்போலத தம்முண்மாருகலி ன, ஒருஙகு நிலலாவெனபது இவை மூன்றுபாட்டானுங கூறபபட்டது. (எ)

உஅஅ. அளவறிநதாா நெஞசத தறமபோல நிறகுங
களவறிநதார் நெஞசிற கரவு. அ

இ-ள. அளவு அறிநதாா நெஞசதது அறமபோல நிறகும— அவவளததலே யே பயினறவா நெஞசதது அறம நிலைபெறருறபோல நிலைபெறும—களவு அறிநதாா நெஞ்சில கரவு—களவையே பயினறவா நெஞசதது வஞ்சனை.எ-று.

உயிாமுதலியவறறை அளநதறிநதாாககுத் துறவறஞசலியாதுநிறகுமெனப து அவவுவமையாறபெறரும. களவோடு மாறினறி நிறபது இதனுற கூறப பட்டது. (அ)

உஅகூ. அளவலல செயதாஙகே வீவா களவலல
மறறைய தேறரு தவா. கூ

இ-ள. அளவு அலல செயதாஙகே வீவா— அவவளவலலாத தீய நினைவுக ளை நினைததபொழுதே கெடுவா—களவு அலல மறறைய தேறருதவா—களவ லலாத பிறவறறை அறியாதவா. எ-று.

தீயநினைவுகளாவன பொருளுடையாளை வஞசிககுமாறும, அவவஞசனையா ல் அது கொளளுமாறும், கொணடவதனுல தாமபுலனகளை நுகருமாறும மு தலாயின. நினைததலுஞசெயதலாகலிற செயதெனறும, அஃது உளளவறஙக ளைப போககிக கரநத சொறசெயலகளைப புகுவிதது அபபொழுதே கெடுககு மாகலின ஆஙகே வீவரொனறுஙகூறினா. மறறையவாவன துறநதாாககு உண வாகவோதபபட்ட காய கனி கிழஙகு சருகு முதலாயினவும, இலவாழவாா செயயுந தானஙகளுமாம. தேறருமை அவறறையே நுகாநது அவவளவாணி றைநதிருததலை அறியாமை. இதனுற களவாா கெடுமாறு கூறபபட்டது. (கூ)

உகூ0. கள்வாாககுத தளளு முயிாநிலை களளாாககுத
தளளாது புததே ளுலகு. க0

இ-ள. களவாாககு உயிாநிலை தளளும—களவினைப பயிலவாாககுத தமமி ன் வேறலலாத உடம்புந தவறும, —களளாாககுப புத்தேளுலகு தளளாது —அது செயயாதாாககு நெடுஞசேணதாகிய புததேளுலகுந்தவருது. எ-று.

உயிா நிறறறகிடனுகலின, உயிாநிலையெனபபட்டது. சிறபபுமமைகளிரணடு ம் விகாரததாறறொககன. இமமையினும அரசனுலொறுககபபடுதலின உயிாநி லையுந தளளுமெனறும, மறுமையினுந தேவராதல கூடுதலிற புததேளுலகுந தளளாதெனறுங கூறினா. "மறறது—தளளினுந தளளாமை நீதது"* என புழியும தளளுதல இபபொருட்டாதலறிக.இதறகுப பிறவாறுரைபபாருமுளா. இதனுல இருவாபயனும ஒருஙகு கூறபபட்டது. (க0)

---

* திருக்குறள' ருகசு.

௩0 ம அதி.— வாய்மை.

அஃதாவது மெய்யினது தன்மை. பெரும்பான்மையுங் காமமும் பொருளும்பற்றி நிகழ்வதாய பொய்ம்மையை விலக்கலின், இது கூடாவொழுக்கங் களவாமைகளின்பின் வைக்கப்பட்டது.

உகக. வாய்மை யெனப்படுவ தியாதெனின் யாதொன்றுந்
தீமை யிலாத சொலல். க

இ-ள். வாய்மை எனப்படுவது யாது எனின்—மெய்ம்மையென்று சிறப்பித்துச் சொல்லப்படுவது யாதென்று வினவின்,—தீமை யாதொன்றும் இலாத சொலல்—அது பிறிதோருயிர்க்குத் தீங்கு சிறிதும் பயவாத சொற்களைச் சொல்லுதல். எ-று.

தீமை யாதொன்றுமிலாதவென இயைபும். எனப்படுவதெனபது "ஊரெனப் படுவ துறையூர்" என்றாற்போல நின்றது. நிகழ்ந்தது கூறலென்பது நீக்கப்பட்டது. அதுதானும், தீங்கு பயவாதாயின் மெய்ம்மையாம், பயப்பிற் பொய்ம்மையாமென்பது கருத்து. (க)

உகஉ. பொய்ம்மையும் வாய்மை யிடத்த புரைதீர்ந்த
நன்மை பயக்கு மெனின் உ

இ-ள். புரை தீர்ந்த நன்மை பயக்கும் எனின்—பிறர்க்குக் குற்றந் தீர்ந்த நன்மையைப் பயக்குமாயின்,—பொய்ம்மையும் வாய்மையிடத்த— பொய்ம்மைச்சொற்களும் மெய்ம்மைச்சொற்களின் பாலவாம். எ-று.

குற்றந்தீர்ந்தநன்மை அறம், அதனைப் பயத்தலாவது கேடாதல் சாக்காடாதல் எய்தநின்றதோருயிர் அச்சொற்களின் பொய்ம்மையானே அதனினீங்கி இன்புறுதல். நிகழாதது கூறலும், நன்மை பயவாதாயிற் பொய்ம்மையாம், பயப்பின் மெய்ம்மையாமென்பது கருத்து. இவையிரண்டுபாட்டானும் தீங்கு பயவாத நிகழ்ந்தது கூறலும் நன்மை பயக்கும் நிகழாதது கூறலும் மெய்ம்மையெனவும், நன்மை பயவாத நிகழாதது கூறலும் தீங்கு பயக்கும் நிகழ்ந்தது கூறலும் பொய்ம்மையெனவும், அவற்றிலக்கணங்கூறப்பட்டது. (உ)

உகங. தன்னெஞ் சறிவது பொய்யற்க பொய்த்தபின்
றன்னெஞ்சே தன்னைச் சுடும். ங

இ-ள். தன் நெஞ்சு அறிவது பொய்யற்க—ஒருவன் தன்னெஞ்சறிவதொன்றனைப் பிறரறிந்திலரென்று பொய்யாதொழிக, — பொய்த்தபின் தன் நெஞ்சே தன்னைச் சுடும்—பொய்த்தானாயின், அதனையறிந்த தன்னெஞ்சே அப்பாவத்திற்குக் கரியாய் நின்று, தன்னை அதன் பயனாய துன்பத்தையெய்துவிக்கும். எ-று.

நெஞ்சு கரியாதல் "கண்டவ ரில்லென வுலகத்து ளுணராதார் — தங்காது தகைவின்றித் தாஞ்செய்யும் வினைகளு—ணெஞ்சறிந்த கொடியவை மறைப்பவு மறையாவா—நெஞ்சத்திற் குறுகிய கரியில்லை யாகலின்" என்பதனானுமறிக. பொய்ம்மறையாமையின், அது கூறலாகாதென்பது இதனாற் கூறப்பட்டது. (ங)

உகூச. உள்ளததாற் பொயயா தொழுகி னுலகத்தா
ருள்ளதது ளெலலா முளன. ச

இ-ள். உள்ளத்தால பொயயாது ஒழுகின—ஒருவன தனனுளளததிறகேற்ப பொய கூறுதொழுகுவனுயின,—உலகததா உளளததுளெலலாம உளன—அவன உயாநதோருளளததினகணெலலாம உளனும. எ-று.

உளளததாலெனபது வேறறுமை மயககம. பொய கூறுதொழுகுதலாவது மெய கூறியொழுகுதல. அவனதறநதினதருமைநோககி உயாநதோா எபபொழுதும அவனையே நினைபபொனபதாம.இதனுன இம்மைபபயன கூறபபடடது.

உகூரு. மனத்தொடு வாயமை மொழியிற றவததொடு
தானஞசெய வாரிற றலை. ரு

இ-ள். மனததொடு வாயமை மொழியின—ஒருவன தனமனததோடு பொருநத வாயமையைச சொலவானுயின,—தவததொடு தானம செயவாரின தலை—அவன தவமுநதானமும ஒருஙகுசெயவாரினுஞ சிறபபுடையன. எ-று.

மனத்தோடுபொருநதுதல மனத்திற்கேறுதல. புறமாகிய மெயயாற செயயுமவறறினும் அகமாகிய மனமொழிகளாறசெயயுமது பயனுடைததெனபதாம.

உகூசா. பொய்யாமை யனன புகழிலலை யெயயாமை
யெலலா வறமுந தரும. சா

இ-ள். பொயயாமை அனன புகழ இலலை—ஒருவனுககு இமமைககுப பொயயாமையையொதத புகழககாரணமிலலை,—எயயாமை எலலா அறமும தரும—மறுமைககு மெய வருநதாமல அவனுககு எலலாவறஙகளையுந தானே கொடுககும எ-று.

புகழ ஈணடு ஆகுபெயா. இலலறததிறகுப பொருளகூடடல முதலியவறறுனும துறவறததிறகு உணணுமை முதலியவறறுனும வருநதலவேணடுமனறே, அவவருததஙகள புகுதாமல அவவிருவகைபபயனையுந தானே தருமெனபாா, எயயாமையெலலாவறமுநதருமெனருா. (சா)

உகூஎ. பொயயாமை பொயயாமை யாறறி னறமபிற
செயயாமை செயயாமை நனறு. எ

இ-ள். பொயயாமை பொயயாமை ஆறறின—ஒருவன பொயயாமையையே பொயயாமையையே செயயவலலனுயின,—பிற அறம செயயாமை செயயாமை நனறு—அவன பிறவறஙகளைச செயயாமையே செயயாமையே நன்று. எ-று.

அடுககிரணடனுள முதலது இடைவிடாமை மேறறு, ஏனையது துணிவின மேறறு. பலவறஙகளையும மேறகொணடு செயதறகருமையால சில தவறிற குறறபபடுதலின, அவையெலலாவறறின பயனையுந தானே தரவறறுய இதனையே மேறகொணடு தவறுமற செயதல நனறெனபாா, செயயாமை செயயாமை நனறெனருா. இதனை இவவாறனறிப பொயயாமையைப பொயயாமறசெயயிற பிறவறஞ்செயகை நன்றெனப பொழிபபாககிப பொயகூறிற பிறவறஞசெயகை நனறுகாதெனபது அதனுற போநத பொருளாக்கி உரைபபாருமுளா. பிறவறஙகளெல்லாந தரும பயனைத தானே தருமாறறனுடைததென மறுமைபபயனது மிகுதி இவை மூனறுபாட்டானுங கூறபபடடது. (எ)

௨௯அ. புறந்தூயமை நீரா னமையு மகநதூயமை
வாய்மையாற காணப படும். அ

இ-ள். புறம் தூயமை நீரான அமையும— ஒருவனுககு உடமபு தூயதாந தனமை நீரானேயுணடாம, — அகம தூயமை வாயமையான காணபபடும — அதுபோல மனநதூயதாநதனமை வாயமையானுணடாம' எ-று.

காணபபடுவதுளளதாகலின, உணடாமெனறுரைக்கபபட்டது. உடமபு தூயதாதல வாலாமை நீஙகுதல. மனநதூயதாதல மெயயுணாதல. புறநதூயமைக்கு நீரலலது காரணமிலலாதாறபோல, அகநதூயமைககு வாயமையலலது காரணமிலலையெனறவாறாயிறறு. இதனானே துறநதாரககு இரணடுதூயமையும வேணடுமெனபதூஉம பெறறாம். (அ)

௨௯௯. எலலா விளககும விளககலல சான்றோககுப
பொயயா விளககே விளககு. ௯

இ-ள். எலலாவிளககும விளககு அலல — புறததிருளகடியும உலகததாா விளககுககளெலலாம விளககாகா,—சானறோககுப பொயயா விளககே விளக்கு—துறவானமைநதாாககு விளககாவது மனததிருள கடியும பொயயாமையாகிய விளககே விளககாவது. எ-று.

உலகததாா விளககாவன ஞாயிறு, திஙகள, தீயெனபன. இவறறிறகுப போகாதவிருள போகலின, பொயயாவிளககே விளககெனறாா. அவவிருளாவது அறியாமை. பொயயாதவிளககெனபது குறைநதுநினறது. பொயகூறாமையாகிய விளககெனறவாறு. இனி இதறகுக கலவி முதலியவறறான வரும விளககமெலலாம விளககமலல, அமைநதாாககு விளககமாவது பொயயாமையான வரும விளககமே விளககமெனறுரைபபாருமுளா. (௯)

௩00. யாமெயயாகக் கணடவறறு ளிலலை யெனைததொன்றும
வாயமையி னல்ல பிற. ௧0

இ-ள். யாம மெயயாகக் கணடவறறுள—யாம மெயநூலகளாகக் கண்ட நூலகளுள—எனைததொனறும வாயமையின நலல பிற இலலை—யாதொரு தனமையானும வாயமையின மிககனவாகச சொலலபபடட பிறவறஙகளிலலை. எ-று.

மெயயுணாததுவனவறறை மெயயெனறாா. அவையாவன தஙகண மயககமினமையின பொருளகளையுளளவாறுணரவலலராயக காம வெகுளிகளினமையின அவறறையுணாநதவாறே உரைககவும வலலராய, இறைவா அருளான உலகததாா உறுதியெயதுதறபொருடடுக கூறியவாகமஙகள. அவையெலலாவறறினும இஃதொபபமுடிநததெனபதாம. இவைமூனறுபாடடானும இவவறததலைமை கூறபபடடது. (௧0)

௩௧ ம அதி. —வெகுளாமை.

அஃதாவது சினததைச செயதறகுக் காரணம ஒருவனமாட்டுளதாயவிடததும் அதனைச் செயயாமை. இது பொயயமமைபறறி நிகழவதாய வெகுள்யை விலககலின், வாயமையினபின வைக்கபபடடது.

௩0௧. செலலிடததுக காபபான் சினஙகாபபா னலலிடததுக
காககினென காவாககா லென். ௧

இ-ள். சினம செல இடததுக் காபபான காபபான—தன சினம பலிககு மிடதது அதனையெழாமறறுபபானே அருளாறறுபபாளுவான;— அல இடததுக காக்கின என காவாககால என—ஏனைபபலியாதவிடதது அதனைத தடுததாலென தடாதொழிநதாலென எ-று.

செலலிடம அலலிடமெனறது தவததாற றனனினமெலியாரையும வலியாரையும. வலியாாமேற காவாவழியும அதனுன அவாககு வருவதோாதீஙகினமையிற காததவழியம அறனிலலையெனபாா, காககினென காவாககாலெனனெனறுா. இதனுன வெருளாமைககிடங கூறபபடடது. (௧)

௩0௨. செலலா விடததுச சினநதீது செலவிடததது
மிலலதனிற றீய பிற. ௨

இ-ள. சினம செலலா இடததுத தீது— ஒருவன வெகுளி தன்னின வலியாாமேலெழின் தனககே தீதாம,—செல இடததும அதனின தீய பிற இல—மறறையெளியாாமேலெழினும அதனிறறீயன பிற இலலை. எ-று.

செலலாவிடததுச சினம பயபபது இமமைககண அவரான வருமேதமே, ஏனையது இம்மைககடபழியும மறுமைககடபாவமும பயததலின, அதனிறறீயன பிறவிலலையெனறுா. ஓரிடததுமாகாதெனபதாம. (௨)

௩0௩. மறததல வெகுளியை யாாமாடடுந தீய
பிறதத லதனை வரும. ௩

இ-ள யாாமாடடும வெகுளியை மறததல— யாவாமாடடும வெகுளியையொழிக;—தீய பிறததல அதனை வரும — ஒருவாககுத தீயனவெலலாமுளவாதல அதனை வரும ஆகலான. எ-று.

வலியாா, ஒபபாா, எளியாரொனறும மூவா மாடடும ஆகாமையின யாாமாடடுமென றும, மனதகாறறுறநதாாககு ஆகாதனவாகிய தீசசிநதைகளெலலாவறறையும பிறபிததலின தீயபிறததலதனை வருமெனறுஙகூறினா (௩)

௩0௪. நகையு முவகையுங கொலலுஞ சினததிற
பகையு முளவோ பிற. ௪

இ-ள. நகையும உவகையும கொலலும சினததின — துறநதாாககு அருளானுளவாய முகததினகணகையையும மனததினகணுவகையையுங கொனறு கொணடெழுகினற சினமேயலலது— பிற பகையும உளவோ— அதனிற பிறவாய பகைகளும உளவோ இலலை. எ-று.

துறவாற புறபபகைபிலராயினும உடபகையாய நினறு அருணமுதலிய நட்பினையும பிரிததுப பிறவிததுனபமுமெயதுவிததலான, அவாககுச சினததின மிகக பகையில்லையாயிறறு. இவைமூனறுபாடடானும வெகுளியது தீஙகு கூறபபட்டது. (௪)

௩0௫. தன்னைத்தான் காககிற சினஙகாகக காவாககாற
றனனையே கொலலுஞ சினம. ௫

இ-ள். தன்னைத் தான் காக்கின் சினம் காக்க—தன்னைத் தான் துன்பமெய்தாமற்காக்க நினைத்தானாயின், தன்மனத்துச் சினம் வாராமற்காக்க,—காவாக்கால் சினம் தன்னையே கொல்லும் — காவானாயின், அச்சினந் தன்னையே கெடுக்குங் கடுந்துன்பங்களையெய்துவிக்கும். எ-று.

"வேண்டிய வேண்டியாங்கெய்தற்"பயத்ததாய தவத்தைப் பிறர்மேற் சாபம் விடுதற்காக இழந்து அத்தவத்துன்பத்தோடு பழையபிறவித்துன்பமும் ஒருங்கெய்துதலின், தன்னையேகொல்லுமென்றார். "கொல்லச் சுரப்பதாங் கீழ்"* என்புழிப்போலக் கொல்லச்சொல் ஈண்டுத் துன்பமிகுதியுணர்த்தி நின்றது. (௫)

௩௱௬ சினமென்னுஞ் சேர்ந்தாரைக் கொல்லி யினமென்னு
மேமப் புணையைச் சுடும். ௬

இ-ள். சினம் என்னும் சேர்ந்தாரைக்கொல்லி—சினமென்னும் நெருப்பு— இனம் என்னும் ஏமப்புணையைச் சுடும் — தனக்கு இடமானவரையேயன்றி அவர்க்கு இனமாகிய ஏமப்புணையையுஞ் சுடும். எ-று.

சேர்ந்தாரைக்கொல்லியென்பது ஏதுப்பெயர், தான் சேர்ந்தவிடத்தைக் கொல்லுந்தொழிலதென்றவாறு. சேர்ந்தாரையென உயர்திணைப்பன்மைமேல் வைத்து ஏனைநான்குபாலும் தங்கருத்தோடு கூடிய பொருளாற்றலாற்கொண்டார், ஈண்டு உருவகஞ்செய்கின்றது துறந்தார்சினத்தையேயாகலின். சினமென்னுநெருப்பென்ற விதப்பு, உலகத்துநெருப்புச் சுடுவது தான்சேர்ந்தவிடத்தையே இந்நெருப்புச் சேராதவிடத்தையுஞ் சுடுமென்னும் வேற்றுமை தோன்ற நின்றது. ஈண்டினமென்றது முற்றத் துறந்து தவஞானங்களாற்பெரியராய்க் கேட்டார்க்கு உறுதிமொழிகளை இனியவாகச் சொல்லுவாரை. உருவகநோக்கிச் சுடுமென்னுந் தொழில் கொடுத்தாராயினும், அகற்றுமென்பது பொருளாகக்கொள்க. ஏமப்புணை ஏமத்தையுபதேசிக்கும் புணை. இனமென்னுமேமப்புணையென்ற ஏகதேசவுருவகத்தாற் பிறவிக்கடலுளழுந்தாமல் வீடென்னுங் கரையேற்றுகின்றவென வருவித்துரைக்க. எச்சவும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. தன்னையும் வீழ்த்து எடுப்பாரையுமகற்றுமென்பதாம். (௬)

௩௱௭. சினத்தைப் பொருளென்று கொண்டவன் கேடு
நிலத்தறைந்தான் கைபிழையா தற்று. ௭

இ-ள். சினத்தைப் பொருள் என்று கொண்டவன் கேடு—சினத்தைத் தன்னாற்றலுணர்த்துவதோர் குணமென்று தன்கட்கொண்டவன் அவ்வாற்றலிழத்தல்— நிலத்து அறைந்தான் கை பிழையாதற்று—நிலத்தின்கண் அறைந்தவன்கை அந்நிலத்தையுறுதல் தப்பாதவாறுபோலத் தப்பாது. எ-று.

வைசேடிகர் பொருள், பண்பு, தொழில், சாதி, விசேடம், இயைபு என்பனவற்றை அறுவகைப்பொருளென்றாற்போல, ஈண்டுக் குணம் பொருளெனப்பட்டது. பிழையாதவற்றென்பது குறைந்து நின்றது. இவைமூன்றுபாட்டானும் வெகுண்டார்க்கு வருந் தீங்கு கூறப்பட்டது. (௭)

* நாலடியார், ஈயாமை,—இரவலர் கன்றாக வீவாரா வாக—விரகிற் சுரப்பதாம் வண்மை—விரகின்றி—வல்லவர் ஊன்ற வடியாப்போல் வாய்வைத்துக்—கொல்லச் சுரப்பதாங் கீழ்.

௩0அ. இணரெரி தோயவன்ன வின்ன செயினும்
புணரின வெகுளாமை நன்று. அ

இ-ள். இணா எரி தோயவு அனன இனன செயினும— பலசுடராயுடைத தாய பேரெரிவநது தோயநதாலொதத இனனாதவறறை ஒருவன செயதானா யினும,—வெகுளாமை புணரின நனறு— அவனை வெகுளாமை ஒருவறகுக் கூடுமாயின, அது நனறு. எ-று.

இனனாமையின மிகுதி தோனற இணரெரியெனறும, அதனை மேனமேலு ஞசெயதல தோனற இனறுவெனறும், அசசெயல முனிவாரையும வெகுளவிக குமெனபது தோனறப புணரினெனறுங கூறினா. இதனான வெகுளாமையது நனமை கூறபபடடது. (அ)

௩0௯. உள்ளிய வெல்லா முடனெய்து முள்ளத்தா
லுள்ளான் வெகுளி யெனின். ௯

இ-ள். உளளததால வெகுளி உளளான எனின— தவறுசெயயுமவன, தன மனததால வெகுளியை ஒருகாலும நினையானாயின,— உளளிய எலலாம் உடன் எயதும— தானகருதிய பேறெலலாம ஒருஙகே பெறும எ-று.

உளளததாலென வேணடாது கூறியவதனான, அருளுடையுளளமெனபது முடிநதது. அதனானுளளாமையாவது அவவருளாகிய பகையைவளாததது அதனை முறறக கடிதல. இமமை மறுமை வீடெனபன வேறுவேறு திறத்தனவாயினும, அவையெலலாம இவவொனறனேயெயதுமெனபாா, உளளியவெலலாமுடனெயதுமெனறாா. இதனான வெகுளாதாாககு வரும நனமை கூறபபடடது. (௯)

௩௧0. இறந்தா ரிறநதா ரனையா சினததைத
துறநதாா துறநதாா துணை. ௧0

இ-ள். இறநதாா இறநதாா அனையா— சினததினகணணே மிககாா, உயிருடையராயினும, செததாரோடொபபா,—சினததைத துறநதாா துறநதாா துணை— சினததைத துறநதாா, சாதறறனமையராயினும, அதனையொழிநதாரளவினா. எ-று.

மிககசினததையுடையாாககு ஞானமெயதுதறகுரிய உயிா நினறதாயினும் கலககததான அஃதெயதாமை ஒருதலையாகலின, அவரை இறநதாரனையரெனறும, சினத்தை விடடாாககுச சாககாடெயதுதறகுரிய யாககைநினறதாயினும, ஞானததான வீடுபெறுதல ஒருதலையாகலின, அவரை வீடுபெறறாரோடொப்பரெனறுங கூறினா. துறநதாாதுணை பனமையொருமைமயககம. இதனான அவவிருவர் பயனும ஒருஙகு கூறபபட்டது. (௧0)

---

௩௨ ம அதி.— இன்னசெய்யாமை.

அஃதாவது தனக்கு ஒருபயனேககியாதல, செறறமபறறியாதல, சோாவானாதல ஒருயிாககு இனனாதவறறைச செயயாமை. இனனசெய்தல வெகுளியொழியவும் நிகழுமென்பது அறிவித்தறகு, இது வெகுளாமையினபின வைக்கபபட்டது.

௩௧௧. சிறபபீனுஞ செல்வம பெறினும பிறர்ககின்னா
செய்யாமை மாசறறார் கோள. ௧

இ-ள். சிறபபு ஈனும் செலவம பெறினும்— யோகமாகிய சிறப்புத் தரும் அணிமா முதலிய செலவஙகளைப பிறாககினனா செயது பெறலாமாயினும்,— பிறாககு இனனா செயயாமை மாசு அறறா கோள—அதனைச் செயயாமை ஆகமங்கள கூறியவாறறான் மனநதூயாரது துணிவு. எ-று.

உம்மை பெருமைமேற்று. சிறப்புடையதனைச சிறபபென்றும், அதன்பயிற சியான வாயுவை வெனறெயதபபடுதலின எடடுசசிததிகளையுஞ் சிறப்பீனுஞசெல்வமெனறும, காமம வெகுளி மயககமெனனுங் குறறஙகளறறமையான மாசற்றாொனறுங கூறினா. இதனால தமககொருபயனோககிச செயதல விலககபபடடது. (௧)

௩௧௨. கறுத்தின்னா செய்தவக கண்ணு மறுத்தின்னா
செயயாமை மாசறறா கோள. ௨

இ-ள். கறுத்து இனனா செயத அககணணும— தமமேறசெற்றஙகொணடு ஒருவன் இனனாதவறறைச செயதவிடததும—மறுதது இனனா செயயாமை மாசு அறறா கோள—மீணடு தாம அவனுககினனாதவறறைச செயயாமையும் அவரது துணிவு. எ-று.

இறந்தது தழீஇயவெசசவுமமை விகாரததாறறொககது. அவவினனாதவறறை உட்கொளளாதுவிடுதல செயறபாலதெனபதாம. (௨)

௩௧௩. செயயாமற செறறாாககு மினனாத செய்தபி
னுயயா விழுமந தரும. ௩

இ-ள். செயயாமல செறறாாககும இனனாத செய்தபின— தான முனபோ ரினனாமை செயயாதிருககத தனமேற செறறஙகொணடவாககும இனனாதவறறைத் துறநதவன செயயுமாயின,—உயயா விழுமம தரும—அசசெயல அவனுககுக கடக்கமுடியாத இடுமபையைக கொடுககும. எ-று.

அவ்விடுமபையாவது தவமிழநது பழியும பாவமுமெயதுதல. (௩)

௩௧௪. இனனாசெய தாரை யொறுதத லவர்நாண
நன்னயஞ செயது விடல. ௪

இ-ள். இனனா செயதாரை ஒறுததல— தமககினனாதவற்றைச் செயதாரைத் துறநதோரொறுததலாவது—அவா நாண நன்னயம செயது விடல—அவாதாமே நாணுமாறு அவாககு இனியவுவகைகளைசசெயது அவவிரணடனையும மறததல். எ-று.

மறவாவழிப பினனும வநது கிளைககுமாகலின, மறக்கறபாலவாயின. அவவைவெல்லுமுபாயங கூறியவாறு. இவைமூனறுபாடடானுஞ செறறம பற்றிச் செயதல விலககபபட்டது. (௪)

௩௧௫. அறிவின னாகுவ துண்டோ பிறிதினோய்
தநநோயபோற போறறாக கடை. ௫

இ-ள். அறிவினான் ஆகுவது உண்டோ— துறந்தார்க்கு உயிர்முதலியவற்றை உள்ளவாறறிந்த அறிவினானாவதொரு பயனுண்டோ,— பிறிதின் நோய் தந்நோய்போல் போற்றாக்கடை—பிறிதோருயிர்க்கு வரும் இன்னாதவற்றைத் தம்முயிர்க்கு வந்தனபோலக் குறிக்கொண்டு காவாவிடத்து. எ-று.

குறிக்கொண்டு காத்தலாவது நடத்தல், இருத்தல், கிடத்தல், நிற்றல், உண்டல் முதலிய தந்தொழில்களானும் பிறவாற்றானும் உயிர்களுறுவனவற்றை முன்னேயறிந்து உறாமற்காத்தல். இது பெரும்பான்மையும் அஃறிணைக்கண் நுண்ணியவுடம்புடையவற்றைப் பற்றிவருதலிற் பொதுப்படப் பிறிதினோயென்றும், மற்றப்பான அது துன்புறினும் நமக்கின்னாசெய்தலாமென்றறிந்து காத்தல் வேண்டுமாகலின் அது செய்யாவழி அறிவாற் பயனில்லையென்றுங் கூறினார். இதனாற் சோர்வாற்செய்தல் விலக்கப்பட்டது. (௫)

௩௧௬. இன்னா வெனத்தா னுணர்ந்தவை துன்னாமை
வேண்டும் பிறன்கட் செயல் ௬

இ-ள். இன்னா எனத் தான் உணர்ந்தவை — இவை மக்கட்கின்னாதனவென அனுமானத்தாற்றானறிந்தவற்றை—பிறன்கண் செயல் துன்னாமை வேண்டும்—பிறன்மாட்டுச் செய்தலை மேவாமை துறந்தவனுக்கு வேண்டும். எ-று.

இன்பத்துன்பங்கள் உயிர்க்குணமாகலின், அவை காட்சியளவையான் அறியப்படாமையறிக. அறமும் பாவமுமுளவாவது மனமுள்ளவழியாகலான், உணர்ந்தவையென்றார். (௬)

௩௧௭. எனைத்தானு மெஞ்ஞான்றும் யார்க்கு மனத்தானா
மாணாசெய் யாமை தலை ௭

இ-ள். மனத்தான் ஆம் மாணா—மனத்தோடு உளவாகின்ற இன்னாத செயல்களை— எஞ்ஞான்றும் யார்க்கும் எனைத்தானும் செய்யாமை தலை—எக்காலத்தும் யாவர்க்குஞ் சிறிதாயினுஞ் செய்யாமை தலையாயவறம். எ-று.

ஈண்டு மனத்தானாகாவழிப் பாவமில்லையென்பது பெற்றாம். ஆற்றலுண்டாயகாலத்தும் ஆகாமையின் எஞ்ஞான்றுமென்றும், எளியார்க்குமாகாமையின் யார்க்குமென்றும், செயல் சிறிதாயினும் பாவம் பெரிதாகலின் எனைத்தென்றுங் கூறினார். (௭)

௩௧௮. தன்னுயிர்க் கின்னாமை தானறிவா னென்கொலோ
மன்னுயிர்க் கின்னா செயல். ௮

இ-ள். தன் உயிர்க்கு இன்னாமை தான் அறிவான் — பிறர் செய்யுமின்னாதன தன்னுயிர்க்கு இன்னாவாந்தன்மையை அனுபவித்தறிகின்றவன் — மன் உயிர்க்கு இன்னா செயல் என்கொல்—நிலைபேறுடைய பிறவுயிர்கட்குத் தான் அவற்றைச் செய்தல் என்னகாரணத்தான்! எ-று.

இவ்வாறே இவை பிறவுயிர்க்குமின்னாவென்பது அனுமானத்தானறிந்து வைத்துச் செய்கின்ற இப்பாவங் கழுவப்படாமையின், இன்னாதன யான் வருந்தப் பின்னே வந்து வருத்துமென்பது ஆகமத்தானுமறிந்து ஒழியற்பாலனென்பது தோன்றத் தானென்றும், அத்தன்மையான் ஒழியாமைக்குக் காரணம்

மயககமெனபது தோனற எனகொலோவென்றுங் கூறினா. இவைமூன்றுபா டடானும் பொதுவகையான விலககபபடடது. (அ)

௩௧௯. பிறாககினனு முறபகற செயயிற றமககினனு
பிறபகற றாமே வரும. ௯

இ-ள பிறாககு இனனு முறபகல செயயின—துறநதவா பிறாககினனுதன வற்றை ஒருபகலது முறகூறறினகட செயவராயின, — தமககு இனனு பி றபகல தாமே வரும—தமககினனுதன அதனபிறகூறறினகண அவாசெயயா மறறுமேவரும. எ-று.

முறபகல பிறபகலெனபன பின முனனுகததொகக ஆறுமவேறறுமைததொ கை. தவமழிதலின, அஙஙனங கடிதினும எளிதினும வரும; அதனுல அவை செயயறகவெனபதாம. இனித தானேவருமெனபது பாடமாயின, அசசெயறு னே தமககினனுதனவாய வருமென உபசாரவழககாககி, ஆககம வருவிதது ரைகக. (௯)

௩௨0. நோயெலலா நோயசெயதாா மேலவா நோயசெயயாா
நோயினமை வேணடு பவா. ௧0

இ-ள. நோய எலலாம நோய செயதாா மேலவாம— இனனுதனவெலலா ம் பிறிதோருயிாககு இனனுதன செயதாாமேலவாம, — நோய இனமை வேணடுபவா நோய செயயாா—அதனுல தம்முயிாககு இனனுதன வேணடா தார் பிறிதோருயிாககு இனனுதன செயயாா. எ-று.

உவாநிலதது விளைவிததிடடாாக்கு விளைவும அதுவேயாகலின, நோயெல லாநோயசெயதாாமேலவாமெனறாா. ஒரு சொறபொருடபினவருநிலை இவை யிரணடுபாடடானும அது செயதாாககு வருநதீஙகு கூறபபடடது. (௧0)

௩௩ ம அதி. — கொல்லாமை.

அஃதாவது ஐயறிவுடையன முதல ஓரறிவுடையனவீறுய உயிாகளைச*சோ ாநதுஙகொலலுதலைச செயயாமை. இது, மேறகூறிய அறஙகளெலலாவறறி னுஞ் சிறபபுடைததாயக கூறுதவறஙகளையும அகபபடுததுகிறறலின, இறுதி க்கண வைககபபடடது.

௩௨௧. அறவினை யாதெனிற கொலலாமை கோறல
பிறவினை யெலலாந தரும. ௧

இ-ள. அறவினை யாது எனின கொலலாமை— அறஙகளெலலாமாகிய செ யகை யாதெனறு வினவின, அஃது ஒருயிரையுஙகொலலாமையாம,—கோற

* புலலும மரமும முதலியன பரிசததையறியும ஓரறிவுயிாகள. இபபியு ஞ சங்கும முதலியன அதனேடு இரதததையுமறியும ஈரறிவுயிாகள. கறையா னும எறுமபும முதலியன அவவிரணடனேடு கநதததையுமறியும மூவறிவுயி ாகள. துமபியும வணடும முதலியன அமமூனறனேடு உருவததையுமறியும நாலறிவுயிாகள. வானவரும மககளும, நரகரும விலஙகும புள்ளும் முதலி யன அநநானகனேடு சதததததையுமறியும் ஐயறிவுயிாகள.

ல் பிறவினை எல்லாம் தரும்— அவற்றைக் கொல்லுதல் பாவச்செய்கைகளெ ல்லாவற்றையுந் தானே தரும் ஆதலான். எ-று.

அறம் சாதியொருமை. விலக்கியதொழிதலும் அறஞ்செய்தலாமாகலின், கொல்லாமையை அறவினையென்றார். ஏண்டிப பிறவினையென்றது அவற்றின விளைவை. கொலைப்பாவம் விளைக்குந்துன்பம் ஏனைப்பாவங்களெல்லாங் கூடியும் விளைக்கமாட்டாவென்றவாறு கொல்லாமைதானே பிறவறங்களெல்லாவ ற்றின் பயனையுந்தருமென்று மேற்கோள்கூறி, அதற்கேது எதிர்மறைமுகத்தா ற் கூறியவாறாயிற்று. (௧)

௩௨௨. பகுத்துண்டு பலலுயி ரோம்புத னூலோர்
தொகுத்தவற்று ளெல்லாந் தலை. ௨

இ-ள். பகுத்து உண்டு பலவுயிர் ஓம்புதல்— உண்பதனைப் பசித்தவுயிர்க ட்குப் பகுத்துக்கொடுத்துண்டு ஐவகையுயிர்களையுமோம்புதல் — நூலோர் தொகுத்தவற்றுள் எல்லாம் தலை— அறநூலுடையார் துறந்தார்க்குத் தொ குத்தவறங்களெல்லாவற்றினுந் தலையாயவறம். எ-று.

பலவுயிருமென்னும் முற்றும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. ஓம்புதல் சோர்ந் தும் கொலை வாராமற் குறிக்கொண்டு காத்தல். அதற்குப் பகுத்துண்டல் இன் றியமையாவுறுப்பாகலின், அச்சிறப்புத்தோன்ற, அதனை இறந்தகாலவினையெ ச்சத்தாற் கூறினார். எல்லாநூல்களினும் நல்லனவெடுத்து எல்லார்க்கும் பொ துப்படக் கூறுதல் இவர்க்கியல்பாகலின், ஏண்டும் பொதுப்பட நூலோரென்று ம், அவரெல்லார்க்கும் ஒப்பமுடிதலான் இது தலையாயவறமென்றுங்கூறினார்.

௩௨௩. ஒன்றாக நல்லது கொல்லாமை மற்றதன்
பின்சாரப் பொய்யாமை நன்று. ௩

இ-ள். ஒன்றாக நல்லது கொல்லாமை—நூலோர் தொகுத்த அறங்களுள் த னதொடிணையொப்பதின்றித் தானேயாக நல்லது கொல்லாமை,—பொய்யா மை அதன் பின்சார நன்று—அஃதொழிந்தால் பொய்யாமை அதன்பின்னே நிற்க நன்று. எ-று.

நூலோர் தொகுத்தவறங்களென்பது அதிகாரத்தான் வந்தது. அதிகார ம் கொல்லாமையாயினும், மேற் பொய்யாமைபொய்யாமையாற்றினெனவும் யாமெய்யாகக் கண்டவற்றுளில்லையெனவுங் கூறினாராகலின், இரண்டறத் துள்ளும் யாது சிறந்ததென்று ஐயங்கழுமன்றே, அது நிகழாமைப்பொருட் டு, ஈண்டு அதன்பின்சாரப்பொய்யாமை நன்றெனறார், முற்கூறியதிற் பிற்கூறி யது வலியுடைத்தாகலின். அதனைப் பின்சாரநன்றென்றது, நன்மை பயக்கும் வழிப் பொய்யும் மெய்யாயும், தீமை பயக்கும் வழி மெய்யும் பொய்யாயும் இதனைப் பற்ற அது திரிந்துவருதலானெனவுணர்க. இவைமூன்றுபாட்டானும் இவ்வறத்தினது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (௩)

௩௨௪. நல்லா றெனப்படுவ தியாதெனின் யாதொன்றுங்
கொல்லாமை சூழு நெறி. ௪

இ-ள். நல்லாறு எனப்படுவது யாது எனின்—மேற்கதி வீடுபேறுகட்கு ந லநெறியென்று சொல்லப்படுவது யாதென்று வினவின,— யாதொன்றும்

கொல்லாமை சூழும் நெறி—அஃது யாதோருயிரையுங் கொலலாமையாகிய அறத்தினைக் காக்கக் கருதும நெறி. எ-று.

யாதொனறுமெனறது, ஓரறிவுயிரையும அகபபடுததறகு. காததல வழுவா மறகாததல. இதனால இவவறததினையுடையதே நனனெறியெனபது கூறப பட்டது. (௪)

௩௨௫. நிலையஞசி நீததாரு ளெலலாங கொலையஞசிக
கொலலாமை சூழவான றலை. ௫

இ-ள். நிலை அஞசி நீததாருள எலலாம—பிறபபுநினற நிலையை அஞசிப பிறவாமைபபொருட்டு மனை வாழககையைத துறநதாரெலலாருளளும—கொலை அஞசிக கொலலாமை சூழவான தலை— கொலைபபாவததை அஞசிக கொல்லாமையாகிய அறததை மறவாதவன உயாநதவன. எ-று.

பிறபபு நின்றநிலையாவது இயஙகுவ நிறபவெனனுமிருவகைபபிறபபினும இ னபமெனபதொனறினறி உளளனவெலலாந துனபமேயாய நிலைமை. துறவு ஒனறேயாயினும, சமயவேறுபாட்டாற பலவாமாகலின, நீததாருளெலலாமெ னறார. இதனான இவவறம மறவாதவனுயாசசி கூறபபட்டது. (௫)

௩௨௬. கொலலாமை மேறகொண டொழுகுவான வாழநாணமேற
செலலா துயிருணணுங கூறறு. ௬

இ-ள். கொலலாமை மேறகொணடு ஒழுகுவான வாழநாணமேல—கொல லாமையை விரதமாக மேறகொணடொழுகுவானது வாழநாளினமேல—உயி ா உணணும கூறறுச செலலாது—உயிருணணுங கூறறுச செலலாது. எ-று.

மிகபபெரியவறஞசெயதாரும மிகபபெரிய பாவஞசெயதாரும முறையான னறி இமமைதனனுளளே அவறறினபயன அனுபவிபபரெனனும அறநூற றுணிபுபறறி, இபபேரறஞசெயதானுறுனுங கொலலபபடான, படானாகவே, அடியிறகட்டியவாழநாள இடையூறினறியெயதுமெனபார, வாழநாணமேற கூறறுச்செலலாதெனறார : செலலாதாகவே, கால நீட்டிககும, நீட்டிததால ஞானம பிறநது உயிா வீடு பெறுமெனபது கருதது. இதனான அவாககு வரு நனமை கூறபபட்டது. (௬)

௩௨௭. தனனுயிா நீப்பினுஞ் செயயறக தானபிறி
தின்னுயிா நீககும வினை. எ

இ-ள். தன உயிா நீபபினும—அது செயயாவழித தனனுயிா உடமபினீங கிபபோமாயினும,—தான பிறிது இனனுயிா நீககும வினை செயயறக—தா ன பிறிதோரினனுயிரை அதனுடமபினீககுநதொழிலைச செயயறக. எ-று.

தன்னை அது கொலலினுந தான அதனைக கொலலறகவெனறது, பாவம கொ லையுணடவழித தேயதலும கொனறவழி வளாதலும நோககி. இனித தனனு யிர் நீபபினுமெனபதறகுச சாநதியாகச செயயாதவழித தனனுயிா போமா யினுமெனறுரைபபாருமுளா; பிறா செயதலுமாகாமையின, அஃதுரையன மையறிக. (எ)

௩௨௮. நன்றாகு மாக்கம் பெரிதெனினுஞ் சான்றோர்க்குக்
கொன்றாகு மாககங கடை. அ

இ-ள். நனறு ஆகும ஆககம பெரிது எனினும—தேவாபொருட்டு வேளவி ககட்கொனறால இனபமிகுஞசெலவம பெரிதாமெனறு இலவாழவாாககுக கூறப்பட்டதாயினும,—சானறோாககுக கொனறு ஆகும ஆககம கடை—துறவானமைநதாாகக ஒருயிரைக கொலலவருஞ செலவஙகடை. எ-று.

இனபமிகுஞ செலவமாவது ஏழாமதேவராயத துறககததுச சென்றெய துஞ செலவம. அது சிறிதாகலானும, பினனும பிறததறகேதுவாகலானும, வீடாகிய ாறிலினபமெயதுவாாக்குக கடையெனபபட்டது. துறககமெய துவாாககு ஆமாயினும வீடெயதுவாாககு ஆகாதெனறமையின, விதி விலககு ககள தமமுணமலையாமை விளககியவாறுயிறறு. இஃதிலலறமனமைககுக் காரணம். இவையிரணடுபாட்டானுங கொலையது குறறங கூறபபட்டது. (அ)

௩௨௯. கொலைவினைய ராகிய மாககள புலைவினையா
புனமை தெரிவா ரகதது. ௯

இ-ள். கொலை வினையா ஆகிய மாககள— கொலைதொழிலையுடையாாகிய மாநதா,—புனமை தெரிவாா அகததுப புலை வினையா—அததொழிலின கீழ மையை அறியாத நெஞசத்தராயினும, அறிவாா நெஞசததுப புலைதொழிலி னா. எ-று.

கொலைவினையரெனறதனை, வேளவிககட்கொலையனமையறிக. புலைவினைய ரெனறது தொழிலாற புலையரெனறவாறு. இமமைககட் கீழமையெயதுவ ரெனபதாம. (௯)

௩௩0. உயிருடமபி னீககியா ரென்ப செயிருடமபிற
செலலாதநீ வாழககை யவா. ௧0

இ-ள். செயிா உடமபின செலலாத தீவாழககையவா—நோககலாகா நோயுடமபுடனே வறுமைகூாநத இழிதொழில வாழககையினையுடையாரை—உயிா உடமபின நீககியாா எனப — இவா முறபிறபபினகண உயிாகளை அவை நினறவுடமபினினறு நீககினவரெனறு சொலலுவா வினைவிளைவுகளையறிந தோா. எ-று.

செலலாவாழககை தீவாழககையெனககூட்டுக. செயிருடமபினராதல "அக கேபோ லஙகை யொழிய விரலழுகித — துககத தொழுநோ யெழுபவே"* எனபதனானுமறிக. மறுமைககண இவையுமெயதுவரெனபதாம. இவையிரண டுபாட்டானுங கொலவாாககுவருந தீஙகு கூறபபட்டது. (௧0)

அருளுடைமை முதறகொலலாமையீறுகச சொலலபபட்ட இவறறுளளே சொலலபபடாத விரதஙகளுமடஙகும, அஃதறிநதடககிககொளக. ாணடுரை பபிறபெருகும.

* நாலடியாா, தீவினையசசம,—அக்கேபோ லஙகை யொழிய விரலழுகித —துக்கத தொழுநோ யெழுபவே—யககா—லலவனைக காதலிததுக கானமு ரிததுத தினற— பழவினை வநதடைநதக கால.

ஞானம்.

இனி அவற்றின் பயனாகிய ஞானங் கூறிய தொடங்குகின்றார். ஞானமாவது வீடு பயக்கும் உணர்வு. அது நிலையாமை முதல் அவாவறுத்தலிறுதியாக நான்கதிகாரத்துள் அடக்கப்பட்டது.

௩௪-ம் அதி — நிலையாமை.

அவற்றுள் நிலையாமையாவது தோற்றமுடையன யாவும் நிலையுதலில்லாத தன்மை. மயங்கியவழிப் பேய்த்தேரிற் புனல்போலத் தோன்றி மெய்யுணர்ந்தவழிக் கயிற்றில் அரவுபோலக் கெடுதலிற் பொய்யென்பாரும், நிலை வேறுபட்டு வருதலாற் கணந்தோறும் பிறந்திறக்குமென்பாரும், ஒருவாற்றான் வேறுபடுதலும் ஒருவாற்றான் வேறுபடாமையுமுடைமையின் நிலையுதலும் நிலையாமையும் ஒருங்கேயுடையவென்பாருமெனப் பொருட்பெற்றி கூறுவார் பலதிறத்தராவர், எல்லாரும் அவற்றது நிலையாமை உடம்படுதலின், ஈண்டு அதனையே கூறுகின்றார். இஃதுணர்ந்துழியல்லது பொருள்களிற் பற்றுவிடாதாகலின், இது முன் வைக்கப்பட்டது.

௩௩௧. நில்லா தவற்றை நிலையின வென்றுணரும்
புல்லறி வாண்மை கடை. ௧

இ-ள். நில்லாதவற்றை நிலையின என்று உணரும் புல்லறிவாண்மை— நிலையுதலில்லவாகிய பொருள்களை நிலையுதலுடையவென்று கருதுகின்ற புல்லியவறிவினையுடையராதல்— கடை— துறந்தார்க்கிழிபு. எ-று.

தோற்றமுடையவற்றைக் கேடிலவென்று கருதும் புல்லறிவால் அவற்றின்மேற் பற்றுச்செய்தல் பிறவித்துன்பத்திற்கேதுவாகலின், அது வீடெய்துவார்க்கிழுக்கென்பது இதனாற் கூறப்பட்டது. இனிப் புல்லறிவாளர் பெரும்பான்மையும் பற்றுச்செய்வது சிற்றின்பத்திற்கேதுவாகிய செல்வத்தின்கண்ணும் அதனையனுபவிக்கும் யாக்கையின்கண்ணுமாகலின், வருகின்ற பாட்டுக்களான் அவற்றது நிலையாமையை விதந்து கூறுப. (௧)

௩௩௨. கூத்தாட் டவைக்குழாத் தற்றே பெருஞ்செல்வம்
போக்கு மதுவிளிந் தற்று. ௨

இ-ள். பெருஞ்செல்வம் கூத்தாட்டு அவைக் குழாத்தற்று— ஒருவன்மாட்டுப் பெரியசெல்வம் வருதல் கூத்தாடுதல் செய்கின்ற அரங்கின்கட் காணப்போகுழாம் வந்தாற்போலும்,— போக்கும் அது விளிந்தற்று— அதனது போக்கும் அக்கூத்தாட்டு முடிந்தவழி அக்குழாம் போயினாற்போலும். எ-று.

பெருஞ்செல்வமெனவே, துறக்கச்செல்வமுமடங்கிற்று. போக்குமென்ற எச்சவும்மையான், வருதலென்பது பெற்றாம். அக்குழாங் கூத்தாட்டுக் காரணமாக அரங்கின்கட் பஃறிறத்தாற்றானே வந்து, அக்காரணம் போயவழித் தானும் போமாறுபோல, செல்வமும் ஒருவனல்வினை காரணமாக அவன்மாட்டுப் பஃறிறத்தாற்றானே வந்து, அக்காரணம் போயவழித் தானும் போமென்றதாயிற்று. (௨)

௩௩௩. அற்கா வியல்பிற்றுச் செல்வ மதுபெற்றா
லற்குப வாங்கே செயல். ௩

இ-ள். அற்கா இயல்பிற்றுச் செல்வம்—நில்லாதவியல்பினையுடைத்துச் செல்வம்,—அது பெற்றால் அற்குப ஆங்கே செயல்—அதனைப் பெற்றால், அதனால் செய்யப்படும் அறங்களை அப்பெற்றபொழுதே செய்க. எ-று.

அல்காவெனபது திரிந்துநின்றது. ஊழுளவழியல்லது துறந்தாரால் பெறப்படாமையின் அது பெற்றாலென்றும், அஃதில்வழி நில்லாமையின் ஆங்கேயென்றுங்கூறினார். அதனாற்செய்யப்படும் அறங்களாவன பயனோக்காது செய்யப்படுங் கடவுட்பூசையும், தானமும் முதலாயின. அவை ஞானவேதுவாய வீடு பயத்தலின், அவற்றை அற்குபவென்றும் செய்கவென்றுங்கூறினார். இவையிரண்டுபாட்டானும் செல்வநிலையாமை கூறப்பட்டது. (௩)

௩௩௪. நாளென வொன்றுபோற் காட்டி யுயிரீரும்
வாள துணர்வார்ப் பெறின். ௪

இ-ள். நாள் என ஒன்றுபோல் காட்டி ஈரும் வாளது உயிர்—நாளென்று அறுக்கப்படுவதொருகாலவரையறைபோலத் தன்னைக் காட்டி ஈர்ந்து செல்கின்ற வாளினது வாய்தா உயிர்,—உணர்வார்ப் பெறின்—அஃதுணர்வாரைப் பெறின். எ-று.

காலமெனனும் அருவப்பொருள் உலகியனடாத்தற்பொருட்டு ஆதித்தன் முதலிய அளவைகளாற் கூறுபட்டதாக வழங்கப்படுவதல்லது தானாகக் கூறுபடாமையின் நாளெனவொன்றுபோலென்றும், அது தன்னை வாளென்றுணரமாட்டாதார் நமக்குப் பொழுது போகாநின்றதென்று இன்புறுமாறு நாளாய மயக்கலிற் காட்டியென்றும், இடைவிடாதீர்தலான் வாளின் வாயதென்றும், அஃதீர்கின்றமையை உணர்வார் அரியராகலின் உணர்வார்ப்பெறினென்றுங் கூறினார். உயிரெனனுஞ்சாதியொருமைப்பெயர் ஈண்டு உடம்பின்மேனின்றது, ஈரப்படுவது அதுவேயாகலின். வாளெனபது ஆகுபெயர். இனி இதனை நாளெனபதொருபொருள்போலத் தோன்றி உயிரையீர்வதொரு வாளாமெனறுரைப்பாருமுளர்: எனவெனபது பெயரன்றி இடைச்சொல்லாகலானும், ஒன்றுபோற்காட்டியெனபதற்கு ஓர்பொருட்சிறப்பின்மையானும், அதுவெனபது குற்றியலுகரமன்மையானும், அஃதுரையன்மையறிக. (௪)

௩௩௫. நாச்செற்று விக்குண்மேல் வாராமு னல்வினை
மேற்சென்று செய்யப் படும். ௫

இ-ள். நாச் செற்று விக்குள் மேல் வாராமுன்—உரையாடாவண்ணம் நாவையடக்கி விக்குளெழுவதற்குமுன்னே—நல்வினை மேற்சென்று செய்யப்படும்—வீட்டிற்கேதுவாகிய அறம் விரைந்து செய்யப்படும். எ-று.

மேனோக்கிவருதல் ஒருதலையாகலானும், வந்துழிச் செய்தலேயன்றிச் சொல்லுமாகாமையானும் வாராமுனென்றும், அதுதான் இன்னபொழுது வருமென்பதின்மையின் மேற்சென்றென்றுங் கூறினார். மேற்சேறல் மண்டுதல். நல்வினை செய்யுமாற்றின்மேல் வைத்து நிலையாமை கூறியவாறு. (௫)

௩௩௬. நெருந லுளனொருவ னின்றில்லை யென்னும்
பெருமை யுடைத்திவ் வுலகு. ௬

இ-ள். ஒருவன் நெருநல் உளன் இன்று இல்லை என்னும் பெருமை உடைத்து — ஒருவன் நெருநலுள்ளனாயினான் அவனே இன்றில்லையாயினானென்று சொல்லும் நிலையாமை மிகுதியுடைத்து — இவ்வுலகு — இவ்வுலகம். எ-று.

ஈண்டு உண்மை பிறத்தலையும், இன்மை இறத்தலையுமுணர்த்தி நின்றன. அவை பெண்பாற்குமுளவாயினும், சிறப்புப்பற்றி ஆண்பாலையே கூறினார். இந்நிலையாமையே உலகின் மிக்கதென்பதாம். (௬)

௩௩௭. ஒருபொழுதும் வாழ்வ தறியார் கருதுப
கோடியு மல்ல பல. ௭

இ-ள். ஒருபொழுதும் வாழ்வது அறியார் — ஒருபொழுதளவும் தம்முடம்புமுயிரும் இயைந்திருத்தலைத் தெளியமாட்டார்,— கோடியும் அல்ல பல கருதுப — மாட்டார்துவைத்தும், கோடியளவுமன்றி அதனினும் பலவாய நினைவுகளை நினையாநிற்பர் அறிவிலாதார். எ-று.

இழிவுசிறப்பும்மையாற் பொழுதென்பது ஈண்டுக் கணத்தின்மேனின்றது. காரணமாகிய வினையினளவே வாழ்தற்கும் அளவாகலின், அஃதறியப்படாததாயிற்று. பலவாய நினைவுகளாவன பொறிகளானுகரப்படும் இன்பங்கள் தமக்குரியவாமாறும், அதற்குப் பொருள் துணைக்காரணமாமாறும், அது தம்முயற்சிகளான் வருமாறும், அவற்றைத் தாமுயலுமாறும், அவற்றிற்கு வருமிடையூறுகளும், அவற்றை நீக்குமாறும், நீக்கி அப்பொருள் கடைக்கூட்டுமாறும், அதனைப் பிறர்கொள்ளாமற் காக்குமாறும், அதனான் நட்டாரையாக்குமாறும், நள்ளாரையழிக்குமாறும், தாம் அவ்வின்பங்கள் நுகருமாறும் முதலாயின. அறிவிலாரதியல்பின்மேல் வைத்து நிலையாமை கூறியவாறு. இனிக் கருதுப வென்பதனை அஃறிணைப்பன்மைப்பெயராக்கி உரைப்பாருமுளர். (எ)

௩௩௮. • குடம்பை தனித்தொழியப் புட்பறந் தற்றே
யுடம்போ டுயிரிடை நட்பு. ௮

இ-ள். குடம்பை தனித்து ஒழியப் புள் பறந்தற்று — முன்றனியாத முட்டை தனித்துக் கிடப்ப அதனுளிருந்த புள் பருவம் வந்துழிப் பறந்துபோன தன்மைத்து — உடம்போடு உயிரிடை நட்பு — உடம்பிற்கும் உயிர்க்குமுள்ளதாய நட்பு எ-று.

தனித்தொழியவென்றதனான், முன்றனியாமை பெற்றாம். அஃதாவது கருவுந்தானும் ஒன்றாய்ப் பிறந்து வேறாந்துணையும் அதற்காதாரமாய் நிற்றல், அதனால் அஃது உடம்பிற்குவமையாயிற்று, அதனுள் வேற்றுமையின்றி நின்றே பின் புகாமற்போகலின், புள் உயிர்க்குவமையாயிற்று. முட்டையுட்பிறப்பன பிறவுமுளவேனும், புள்ளையே கூறினார், பறந்துபோதற்றொழிலான் உயிரோடொப்புமையெய்துவது அதுவேயாகலின். நட்பென்பது ஈண்டுக் குறிப்புமொழியாய் நட்பின்றிப்போதலுணர்த்தி நின்றது.* சேதனமாய அருவாய நித்தமாய உயி

* இவ்வாறு பெயரடியாகத் தோன்றிய குறிப்பை வடநூலார் அபிதாமூலத்தொனியென்றும், விருத்தலக்கணையென்றுங் கூறுவர்.

ரும், அசேதனமாய் உருவாய் அநித்தமாய உடம்பும் தம்முண்மாறுகலின, வி னைவயத்தாற்கூடியதலலது கூடிலவென்பதறிக. இனிக்குடம்பையெனபதற்கு க் கூடென்றுரைபபாருமுளர்: அது புள்ளுடனருேனறுமையானும், அதனகண் அது மீணடு புகுதலுடைமையானும், உடம்பிறகு உவமையாகாமைபறிக.(௮)

௩௩௯. உறஙகுவது போலுஞ் சாக்கா டுறங்கி
விழிப்பது போலும பிறபபு. ௯

இ-ள். சாக்காடு உறஙகுவதுபோலும — ஒருவனுககுச சாககாடு வருத ல் உறக்கம் வருதலோடொககும, — பிறபபு உறஙகி விழிபபதுபோலும— அதனபின பிறபபு வருதல உறஙகி விழிததல வருதலோடொக்கும. எ-று.

உறங்குதலும் விழிததலும உயிாகடகு இயலபாயக் கடிதின மாறிமாறி வ ருகின்றுறபோலச சாககாடும பிறபபும இயலபாயக கடிதின மாறிமாறிவரு மென்பது கருதது. நிலையாமையே நிலைபெறறவாறறிவிததறகுப பிறபபும உட ன்கூறப்படடது. (௯)

௩௪0. புக்கி லமைந்தின்று கொலலோ வுடமபினுட
டுசசி லிருந்த வுயிாககு. ௧0

இ-ள். உடமபினுள துசசில இருநத உயிாககு — வாதமுதலியவறறின் இ ல்லாயவுடம்புகளுள ஒதுககிருநதே போநத உயிாககு — புககில அமைநதி ன்றுகொல — எஞ்ஞானறுமிருபபதோரில இதுகாறும அமைநததிலலைபோ லும! எ-று.

அநநோயகள இருககவமைநத ஞானறு இருநதும, வெகுணட ஞானறு போயும், ஒருடமபினும் நிலைபெருது வருதலால, துசசிலிருநதவெனருா. பின புறபபடாது புககேவிடுமில் அமைநததாயின, பிறிறகளுள ஒதுககிராதெனப தாம, ஆகவே, உயிரோடு கூடிநிறபதோருடமபுமிலலையெனபது பெறபபட டது. இவையேழுபாடடானும, முறையே யாககைககு வரைநத நாள கழிகி ன்றவாறும், கழிநதால உளதாநிலைமையும், அவை ஒரோவழிப பிறநதவளவி லே இறததலும, ஒருகணமாயினும நிறருமெனபது தெளியபபடாமையும், உ யிா நீஙகியவழிக கிடககுமாறும, அவறறிறகு இறபபும பிறபபும மாறிமாறி வருமாறும, அவைதாம உயிாககுரியவனமையுமெனறு, இவவாறமுல யாககை நிலையாமை கூறியவாறு கணடுகொளக. (௧0)

௩௫ ம அதி.— துறவு.

அஃதாவது புறமாகிய செலவததினகணணும அகமாகிய யாககையின கண்ணும் உளதாய பறறினை, அவறறது நிலையாமை நோககி, விடுதல. அதிகா ரமுறைமையும இதனுனே விளஙகும.

௩௪௧. யாதனின் யாதனி னீங்கியா னேத
லதனி னதனி னிலன். ௧

இ-ள். யாதனின யாதனின் நீஙகியான் — ஒருவன யாதொருபொருளின் யாதொருபொருளின நீஙகினுன்— அதனின அதனின் நோதல இலன்— அவ ன் அப்பொருளால் அப்பொருளால் துன்பமெய்துதலிலன். எ-று.

அடுக்குக்கள் பன்மை குறித்துநின்றன. நீங்குதல துறத்தல். ஈண்டுத் துன் பமென்றது இம்மைக்கண் அவற்றைத் தேடுதலானும், காததலானும், இழத்த லானும வருவனவும, மறுமைக்கட பாவத்தான வருவனவுமாய இருவகை த்துனபங்களையுமாம். எல்லாபபொருளையும ஒருங்கே விடுதல தலை, அஃதன் றி ஒரோவொன்றாக விடினும அவற்றானவருந்துனபமிலனாமெனபது கருத்து.

௩௪௨. வேண்டினுண் டாகத் துறக்க துறந்தபி
னீண்டியற பால பல. ௨

இ-ள். துறந்தபின ஈண்டு இயறபால பல—எல்லாபபொருளகளையுந துறத் தலால ஒருவாக்கு இம்மைக்கணணே உ...ாம முறைமையையுடைய இனபங் கள பல;— வேண்டின உணடாகத் துறக்க—அவவினபங்களை வேணடின, அவற்றைக் காலம் பெறத் துறக்க. எ-று.

அவ்வினபங்களாவன அபபொருளகள காரணமாக மனமொழிமெயகள அ லையாது நிறறலானும, அவை நனனெறிககட்சேறலானும, வருவன. இளமைக கட்டுறந்தான அவற்றை நெடுங்காலமெயதுமாகலின, உணடாகததுறக்கவெ னறா. இனபங்களெனபதும காலமெனபதும வருவிக்கபபட்டன. இம்மைக் கட்டுனபங்கள இலவாதலேயனறி இனபங்களுளவாதலுமுணடெனபதாம.(௨)

௩௪௩. அடலவேணடு மைநதன புலததை விடலவேண்டும
வேண்டிய வெல்லா மொருங்கு. ௩

இ-ள். ஐநதன் புலததை அடலவேணடும— வீடெயதுவாாககுச செவி மு தலிய ஐமபொறிகட்குரியவாய ஓசை முதலிய ஐமபுலனகளையுங கெடுததலவே ண்டும,—வேணடிய எல்லாம ஒருங்கு விடல வேணடும—கெடுக்குங்கால அ வற்றை நுகர்தறபொருட்டுத் தாம படைதத பொருணமுழுதையும ஒருங்கே விடுதல்வேண்டும. எ-று.

புலமெனறது அவற்றை நுகாதலை. அது மனததைத துனபததானும பாவ ததானுமனறி வாராத பொருளகணமேலலலது வீட்டுநெறியாகிய யோகஞான ங்களிற செலுததாமையின், அதனையடலவேணடுமெனறும, அஃது அபபொரு ளகணமேற்செலலின அநநுகாசசி விறகுபெறற தழலபோல முறுகுவதலலது அடபபடாமையின, வேணடியவெல்லாமொருங்குவிடலவேணடுமெனறுங் கூ றினா. (௩)

௩௪௪. இயலபாகு நோன்பிறகொன் றின்மை யுடைமை
மயலாகு மறறும பெயாதது. ௪

இ-ள். ஒனறு இனமை நோன்பிறகு இயல்பாகும— பறறப்படுவதொருபொ ருளுமிலலாமை தவஞ்செயவாாக்கு இயலபாம,— உடைமை பெயாதது மற றும மயலாகும்— அஃதனறி, ஒனறாயினுமுடைமை அததவததைப போககு தலான, மீண்டும மயங்குதறகேதுவாம். எ-று.

இழிவுசிறபபும்மை விகாரததாறறொக்கது. நோனபென்பதூஉம் மயலென்ப தூஉம ஆகுபெயர். பெயாததலானெனபது திரிநது நினறது. நோன்பைப பெ யர்த்தலானென வேற்றுமைபபடுத்துக கூட்டுக. எல்லாபபொருளகளையும் விட் டு ஒருபொருளை விடாதவழியும், அது சார்பாக விட்டனவெல்லாம மீணடுவ

ந்து தவத்திற்கிடையீடாய மனக்கலக்கஞ் செய்யுமென்பது கருத்து. இவைநா னகுபாட்டானும் எனதென்னும் புறப்பற்று விடுதல் கூறப்பட்டது. (ச)

௩௪௫. மற்றுந் தொடர்ப்பா டெவன்கொல் பிறப்பறுக்க
லுற்றார்க் குடம்பு மிகை. ௫

இ-ள். பிறப்பு அறுக்கல் உற்றார்க்கு உடம்பும் மிகை—பிறப்பறுத்தலை மே றகொண்டார்க்கு அதற்குக் கருவியாகிய உடம்பும் மிகையாம்,— மற்றும் தொடர்ப்பாடு எவன— ஆனபின் அதற்கு மேலே இயைபில்லனவுஞ்சில தொ டர்ப்பாடுளவாதல் என்னும்! எ-று.

உடம்பென்றபொதுமையான், உருவுடம்பும் அருவுடம்புங்கொள்ளப்படும்.* அவற்றுள், அருவுடம்பாவது •பத்துவகையிந்திரியவுணர்வோடும் ஐவகைவாயு க்களோடும் காமவினைவிளைவுகளோடுங் கூடிய மனம், இது நுண்ணுடம்பெ னவும்படும். இதனகட்பற்று நிலையாமையுணர்ந்த துணையான் விடாமையின், விடுதற்குபாயம் முன்னர்க் கூறுப. இவ்வுடம்புகளால் துன்பம் இடையறாதுவ ருதலையுணர்ந்து இவற்றுளைப் கட்டினை இறைப்பொழுதும் பொறுது வீட்டின் கண்ணே விரைதலின், உடம்புமிகையென்றார். இன்பதுன்பங்களான உயிரோ டு ஒற்றுமையெய்துதலின், இவ்வுடம்புகளும் யானெனப்படும். இதனால் அக ப்பற்றுவிடுதல் கூறப்பட்டது. (௫)

௩௪௬. யானென தென்னுஞ் செருக்கறுப்பான் வானோர்க்
குயர்ந்த வுலகம் புகும். ௬

இ-ள். யான் எனது என்னும் செருக்கு அறுப்பான — தானல்லாதவுடம் பை யானென்றும் தன்னோடியைபில்லாத பொருளை எனதென்றுங் கருதி அ வற்றினகட் பற்றுச்செய்தற்கேதுவாகிய மயக்கத்தைக் கெடுப்பான் —— வா னோர்க்கு உயர்ந்த உலகம் புகும்— வானோர்க்கும் எய்தற்கரிய வீட்டுலகத் தையெய்தும். எ-று.

மயக்கம் அறியாமை அதனைக் கெடுத்தலாவது தேசிகர்பாற்பெற்ற உறுதி மொழிகளானும் யோகப்பயிற்சியானும் அவை யானெனதன்மை தெளிந்து, அவற்றினகட்பற்றை விடுதல். சிறப்பும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. இதனன் இவ்விருவகைப்பற்றினையும் விட்டார்க்கே வீடுளதென்பது கூறப்பட்டது. (௬)

௩௪௭. பற்றி விடாஅ விடும்பைகள் பற்றினைப்
பற்றி விடாஅ தவர்க்கு. ௭

இ-ள். பற்றினைப் பற்றி விடாதவர்க்கு — இருவகைப்பற்றினையும் இறுகப் பற்றி விடாதாரை— இடும்பைகள் பற்றி விடா— பிறவித்துன்பங்கள் இறு கப் பற்றி விடா. எ-று.

இறுகப்பற்றுதல் காதலகூர்தல். விடாதவர்க்கென்பது வேற்றுமைமயக்க ம். இதனால் இவை விடாதார்க்கு வீடில்லையென்பது கூறப்பட்டது. (௭)

௩௪௮. தலைப்பட்டார் தீரத் துறந்தார் மயங்கி
வலைப்பட்டார் மற்றை யவர். ௮

* உருவுடம்பு தூலசரீரம். அருவுடம்பு சூக்குமசரீரம்.

இ-ள். தீரத் துறந்தார் தலைப்பட்டார்—முற்றத்துறந்தார் வீட்டினைத் தலைப்பட்டார்;—மற்றையவர் மயங்கி வலைப்பட்டார்—அங்ஙனந் துறவாதார் மயங்கிப் பிறப்பாகிய வலையுட்பட்டார். எ-று.*

முற்றத்துறத்தலாவது பொருள்களையும் இருவகையுடம்பினையும் உவர்த்துப் பற்ற விடுதல். அங்ஙனந் துறவாமையாவது அவற்றுள் யாதானுமொன்றின் கட் சிறிதாயினும் பற்றுச்செய்தல். துணிவுபற்றித் தலைப்பட்டாரென்றும், பொய்ந்நெறி கண்டே பிறப்புவலையுள்கப்படுதலின், மயங்கியென்றுங் கூறினார். (அ)

௩௪௯. பற்றற்ற கண்ணே பிறப்பறுக்கு மற்று
நிலையாமை காணப் படும். ௯

இ-ள். பற்று அற்ற கண்ணே பிறப்பு அறுக்கும்— ஒருவன் இருவகைப்பற்றுமற்றபொழுதே, அப்பற்றறுதி அவன்பிறப்பையறுக்கும்,— மற்று நிலையாமை காணப்படும்— அவையறாதபொழுது அவற்றாற் பிறந்திறந்துவருகின்ற நிலையாமை காணப்படும். எ-று.

காரணமற்றபொழுதே காரியமும் அற்றதாமுறைமைபற்றி, பற்றற்றகண்ணேயென்றார், "அற்றது பற்றெனி—லுற்றது வீடு"† என்பதூஉம் அதுபற்றி வந்தது. இவையிரண்டுபாட்டானும் அவ்விருமையும் ஒருங்கு கூறப்பட்டன.

௩௫0. பற்றுக பற்றற்றான் பற்றினை யப்பற்றைப்
பற்றுக பற்று விடற்கு. ௧0

இ-ள். பற்று அற்றான் பற்றினைப் பற்றுக — எல்லாப்பொருளையும்பற்றிநின்றே பற்றற்ற இறைவன் ஓதிய வீட்டுநெறியை இதுவே நன்னெறியென்று மனத்துக் கொள்க,—அப்பற்றைப் பற்றுக பற்று விடற்கு—கொண்டு, அதனுபாயத்தை அம்மனத்தாற்செய்க, விடாது வந்த பற்று விடுதற்கு.எ-று.

கடவுள்வாழ்த்திற்கேற்ப ஈண்டும் பொதுவகையாற் பற்றற்றானென்றார். பற்றற்றான்பற்றென்புழி ஆறுவது செய்யுட்கிழமைக்கண்வந்தது. ஆண்டுப்பற்றென்றது பற்றப்படுவதனை. அதனுபாயமென்றது தியானசமாதிகளை. விடாதுவந்த பற்றென்றது அநாதியாயவரும் உடம்பிறப்பற்றினை. அப்பற்று விடுதற்கு உபாயம் இதனாற்கூறப்பட்டது. (௧0)

---

* இவ்வருமைத்திருக்குறளைச் சந்தானகுரவருளொருவராகிய கொற்றவன்குடி உமாபதிசிவாசாரியார் நெஞ்சுவிடுதூதில் "தேருங்கா—லுன்னை யொழிய வுறவில்லை யென்னுமது—தன்னை யறிவைத் தனியறிவை—முன்னந்—தலைப்பட்டார் தீரத் துறந்தார் மயங்கி—வலைப்பட்டார் மற்றையவ ரென்று—நிலைத்ததமிழின்—றெய்வப் புலமைத் திருவள்ளுவருரைத்த—மெய்வைத்த சொல்லை விரும்பாம—லைவர்க்கு—மாவதுவே செய்தங் கவாவழியைத் தப்பாமற—பாவ மெனும் பெளவப் பரப்பழுந்திப்—பூவையர்தங்—கண்வலையிற் பட்டுக் கலவிக் கலைப்பயின்றங்—குண்மை நிலையுணர்ச்சி யோராமற—திண்மையினு—ளாவிற் கொடுமை பலபிதற்றி நாடோறுஞ்—சாவிற் பிறப்பிற் றலைப்பட்டிங்—காவிநிலை—நிற்குமவகை பாராய நிலையான நெஞ்சமே—பொற்பினுடன் யானே புகலக்கேள்" எனவெடுத்தருளிச்செய்தார். இந்நெஞ்சுவிடுதூது சைவசித்தாந்தம் பதினான்கினுளொன்று.

† திருவாய்மொழி, உ ம திருப்பதிகம், ௫.—அற்றது பற்றெனி—லுற்றது வீடுயிர்— செற்றது மன்னுறி—லற்றிறை பற்றே.

௩௬ ம அதி. — மெய்யுணர்தல்.

அஃதாவது பிறப்பு வீடுகளையும் அவற்றின் காரணங்களையும் விபரீதவை யங்களானன்றி உண்மையானுணர்தல். இதனை வடநூலார் தத்துவஞானமெ ன்ப. இதுவும் பற்றற்றாரன் பற்றினைப் பற்றியவழி உளதாவதாகலின், அக்கா ரணவொற்றுமைபற்றித் துறவின்பின் வைக்கப்பட்டது.

௩௫௧. பொருளல்ல வற்றைப் பொருளென் றுணரு
மருளானா மாணாப் பிறப்பு. ௧

இ-ள். பொருள் அல்லவற்றைப் பொருள் என்று உணரும் மருளான் ஆம் — மெய்ப்பொருளல்லவற்றை மெய்ப்பொருளென்றுணரும் விபரீதவுணர்வா னே உளதாம் — மாணாப் பிறப்பு — இன்பமில்லாத பிறப்பு. எ-று.

அவ்விபரீதவுணர்வாவது மறுபிறப்பும், இருவினைப்பயனும், கடவுளுமில்லை யென்றலும், [illegible] அழுக்குகளை மெய [illegible] துணிதல். [illegible] வெளி யென்றும் [illegible] அது. மருள், மயக்கம், விபரீதவுணர்வு, அவிச்சை யென்பன ஒருபொருட்கிளவி. நரகர், வி லங்கு, மக்கள், தேவரென்னும் நால்வகைப் பிறப்பினுமுள்ளது துன்பமேயா கலின், மாணாப்பிறப்பென்றார். இதனாற் பிறப்பு துன்பமென்பதூஉம், அதற் கு முதற்காரணம் அவிச்சையென்பதூஉங் கூறப்பட்டன. (௧)

௩௫௨. இருணீங்கி யின்பம் பயக்கு மருணீங்கி
மாசறு காட்சி யவர்க்கு. ௨

இ-ள். மருள் நீங்கி மாசு அறு காட்சியவர்க்கு — அவிச்சையினீங்கி மெய் யுணர்வினையுடையராயினார்க்கு — இருள் நீங்கி இன்பம் பயக்கும் — அம்மெய் யுணர்வு பிறப்பினை நீக்கி வீட்டினைக் கொடுக்கும். எ-று.

இருள் நரகம், அஃது ஆகுபெயராய்க் காரணத்தின்மேனின்றது. நீங்கியெ னத் தொடைநோக்கி மெலிந்து நின்றது; நீங்கவென்பதன் திரிபெனினுமமை யும். மருணீங்கியென்னும் வினையெச்சம் [illegible] காட்சியவரென்னுங் குறிப்புவினை ப்பெயர் [illegible] ட்டது. மாசறுகாட்சியென்றது கேவலவுணர்வினை. இதனால் வீடாவது [illegible] மென்பதூஉம், அதற்கு நிமித்தகாரணம் கேவலப் பொருளென்பதூஉம் கூறப்பட்டன. (௨)

௩௫௩. ஐயத்தி னீங்கித் தெளிந்தார்க்கு வையத்தின்
வான நணிய துடைத்து. ௩

இ-ள். ஐயத்தின் நீங்கித் தெளிந்தார்க்கு — ஐயத்தினின்று நீங்கி மெய்யுண ர்ந்தார்க்கு — வையத்தின் வானம் நணியது உடைத்து — எய்தி நின்ற நிலவுல கத்தினும் எய்தக்கடவதாய வீட்டுலகம் நணித்தாதலுடைத்து. எ-று.

ஐயமாவது பலதலையாயவுணர்வு. அஃதாவது மறுபிறப்பும், இருவினைப்ப யனும், கடவுளும் உளவோ இலவோவென ஒன்றிற்றுணிவு பிறவாது நிற்றல்; பேய்த்தேரோ புனலோ கயிறோ அரவோவெனத் துணியாது நிற்பதூஉம் அது. ஒருவாற்றாற் பிறர்மதங்களைந்து தமமதநிறுத்தல் எல்லாச்சமயநூல்கட்கும் இயல்பாகலின், அவை கூறுகின்ற பொருள்களுள் யாது மெய்யென நிகழு

மையத்திணை யோகமுதிர்ச்சியுடைமையான் ஐயமறத் தெளிந்தார் மெயயுணர்வா ராகலின், அவர் ஞேயத்தின்கணின்று உயர்ந்த வையத்தின் அனுபவ வுணர்வு அடிப்பட்டு வாரா பண்டையுலகியலுணர்வு ... ஆகலின அதனைப் பயன்மேலிட்டு வையத்தின் வானம் நணியதுடைத்து என்று கூறினார்; கூறவே, ஐயவுணர்வு பிறவிக்குக் காரணமாதல் கூறப்பட்டது. (௩)

௩௫௪. ஐயுணர் வெய்தியக கண்ணும் பயமின்றே
மெயயுணர் வில்லா தவர்க்கு. ௪

இ-ள். ஐயுணர்வு எயதியக்கணணும பயம இன்றே—செலலபபடுகினற புலனகள வேறுபாட்டான ஐநதாகியவுணாவு அவறறை விட்டுத தமவயத்தாய வழியும, அதனாற பயனிலலையேயாம —மெயயுணாவு இலலாதவாககு—மெயயினையுணாதலிலலாதாாககு. எ-று.

ஐநதாகியவுணாவு மனம. அஃதெயதுதலாவது மனம் ஒருதலைபபட்டுத் தாரணைககணிறறல். அஙஙனநினறவழியும வீடு பயவாமையின், பயமினறெ ன்றார். சிறப்புமமை எயதுதறகருமை விளக்கி நின்றது. இவ்விரண்டுபாட் டானும் மெயயுணாவுடையாாககே வீடெதென மெயயுணர்வின் சிறபபுக கூறப்பட்டது. (௪)

௩௫௫. எபபொருள் எததனமைத தாயினு மபபொருண்
மெயபபொருள காணப தறிவு. ௫

இ-ள். எபபொருள எததனமைததாயினும் யாதொருபொருள யாதோரியலபிற்றாயத தோனறினும்,—அபபொருள மெயபபொருள காணபது அறிவு— அததோனறியவாறறைக கணடொழியாது அபபொருளினகணினறு மெயயாகிய பொருளைக காணபதே மெயயுணாவாவது. எ-று.

பொருடோறும உலகததாா கறபிததுககொணடு வழஙகுகினற கறபனைக ளைக கழிதது, நினறவுணமையைக காணபதெனறவாறாயிறறு. அஃதாவது கோச்சேரமான யானைககட்சேஎய மாநதரஞ்சொலிருமபொறை எனறவழி அரசனெனபதோாசாதியும், சேரமானெனபதொருகுடியும், வேழநோக்கினையு டையானெனபதோாவடிவும், சேஎயெனபதோரியறபெயரும், மாநதரஞ்சொலி ருமபொறையெனபதோாசிறபபுபபெயரும, ஒருபொருளினகட்கறபனையாகலி ன், அவ்வாறுணராது நிலமுதல உயிரீறாகிய தததுவஙகளினறெகுதியென வுணாநது, அவறறை நிலமுதலாகத தததஙகாரணஙகளுளொடுககிககொண டுசெனறுற காரணகாரியஙகளிரணடுமினறி முடிவாய நிறபதனையுணாதலாம். எப்பொருளெனற பொதுமையான இயஙகுதிணையும நிலைததிணையுமாகிய பொருளகளெலலாம் இவ்வாறேயுணரபபடும. இதனான மெயயுணாவினதிலக் கணங்கூறபபட்டது. (௫)

௩௫௬. கறறீண்டு மெயபபொருள் கண்டாா தலைபபடுவர்
மறறீண்டு வாரா நெறி. ௬

இ-ள். ஈண்டுக் கறறு மெயப்பொருள கண்டாா—இம்மக்கட்பிறப்பின்கண் ணே உபதேசமொழிகளை அனுபவமுடைய தேசிகாபாறகேட்டு அதனான் மெய்ப்பொருளையுணாநதவர்—மற்று ஈண்டு வாரா நெறி தலைப்படுவர்—மீண்டு இப்பிறப்பினகண வாராத நெறியையெய்துவர். எ-று.

கற்றென்றதனால் பலாபக்கலினும் பலகாலும் பயிறலும், ஈண்டென்றதனால் வீடுபேறதற்குரிய மக்கட்பிறப்பினது பெறுதற்கருமையும் பெறும். ஈண்டுவாராநெறி வீட்டுநெறி. வீட்டிற்கு நிமித்தகாரணமாய முதற்பொருளை உணர்தற்கு உபாயம் மூன்று, அவை கேள்வி, விமரிசம், பாவனையெனபன.* அவற்றுட்கேள்வி இதனாற் கூறப்பட்டது. (சு)

௩௫௭. ஓர்த்துள்ள முள்ள துணரி னொருதலையாப்
போத்துள்ள வேண்டா பிறப்பு. எ

இ-ள். உள்ளம் ஒருதலையா ஓர்த்து உள்ளது உணரின்—அங்ஙனங்கேட்ட உபதேசமொழிப்பொருளை ஒருவனுள்ளம் அளவைகளானும் பொருந்துமாற்றானுந் தெளியவாராய்ந்து, அதனான் முதற்பொருளையுணருமாயின், —பிறப்பு போத்து உள்ளவேண்டா— அவனுக்கு மாறிப் பிறப்புளதாக நினைக்கவேண்டா. எ-று.

ஒருதலையாவோர்த்தென இயையும். அளவைகளும் பொருந்துமாறும் மேலேயுரைத்தாம். இதனால் விமரிசங் கூறப்பட்டது. (எ)

௩௫௮. பிறப்பென்னும் பேதைமை நீங்கச் சிறப்பென்னுஞ்
செம்பொருள் காண்ப தறிவு. அ

இ-ள். பிறப்பு என்னும் பேதைமை நீங்க—பிறப்பிற்கு முதற்காரணமாய அவிச்சை கெட—சிறப்பு என்னும் செம்பொருள் காண்பது அறிவு—வீட்டிற்கு நிமித்தகாரணமாய செவ்வியபொருளைக் காண்பதே ஒருவற்கு மெய்யுணர்வாவது. எ-று.

பிறப்பென்னும் பேதைமையெனவும், சிறப்பென்னுஞ் செம்பொருளெனவும், காரியத்தைக் காரணமாக உபசரித்தார். ஐவகைக்குற்றங்களுள் அவிச்சை ஏனையநான்கிற்குங் காரணமாதலுடைமையின், அச்சிறப்புப்பற்றி அதனையே பிறப்பிற்குக் காரணமாக்கிக் கூறினார். எல்லாப்பொருளினுஞ் சிறந்ததாகலால், வீடு சிறப்பெனப்பட்டது. தோற்றக்கேடுகளின்மையின் நித்தமாய் நோன்மையாற்றனையொன்றுங் கலத்தலின்மையிற்றூயதாய்த் தானெல்லாவற்றையுங் கலந்து நிற்கின்ற முதற்பொருள் விகாரமின்றி எஞ்ஞான்றும் ஒருதன்மைத்தாதலபற்றி, அதனைச் செம்பொருளென்றார். மேல் மெய்ப்பொருளெனவும் உள்ளதெனவுங்கூறியதூஉம் இதுபற்றியெனவுணர்க. அதனைக் காண்கையாவது உயிர் தன்னவிச்சைகெட்டு அதனோடு ஒற்றுமையுற இடைவிடாது பாவித்தல். இதனைச் சமாதியெனவுஞ் சுக்கிலத்தியானமெனவுங்கூறுப. உயிர் உடம்பினீங்குங்காலத்து அதனால் யாதொன்று பாவிக்கப்பட்டது அஃது அதுவாயத் தோன்றுமென்பது எல்லாவாகமங்கட்குந் துணிபாகலின், வீடெய்துவார்க்கு அக்காலத்துப் பிறப்பிற்கேதுவாய பாவனை கெடுதற்பொருட்டுக் கேவலப்பொருளையே பாவித்தல்வேண்டுதலான், அதனை முன்னே பயிறலாய இதனின் மிக்கவுபாயமில்லையென்பதறிக. இதனாற் பாவனை கூறப்பட்டது. (அ)

---

* கேள்வியெனினும், சிரவணமெனினுமொக்கும். விமரிசமெனினும், சிந்தித்தலெனினும், மனனமெனினுமொக்கும். பாவனையெனினும், [illegible]ம், நிதித்தியாசனமெனினுமொக்கும்.

௩௫௯. சார்புணர்ந்து சார்பு கெடவொழுகின் மற்றழித்துச்
சார்தரா சார்தரு நோய். ௯

இ-ள். சார்பு உணர்ந்து சார்பு கெட ஒழுகின்— ஒருவன் எல்லாப்பொரு ட்குஞ்சார்பாய செம்பொருளையுணர்ந்து இருவகைப்பற்றுமற ஒழுகவல்ல னாயின்,— சார்தரும் நோய் அழித்து மற்றுச் சார்தரா—அவனை முன் சா ர்க்கடவனவாய் நின்ற துன்பங்கள் அவவுணர்வொழுக்கங்களையழித்துப் பின் சாரமாட்டா. எ-று.*

ஆகுபெயரான் சாருமிடத்தையும் சார்வனவற்றையுஞ் சார்பென்றார். ஈண் டொழுக்கமென்றது யோகநெறியொழுகுதலை. அஃது இயமம், நியமம், இரு ப்பு, உயிர்நிலை, மனவொருக்கம், தாரணை, தியானம், சமாதியென எணவகைப் படும். அவற்றின்பரப்பெல்லாம் ஈண்டுரைப்பிற்பெருகும், யோகநூல்களுட்கா ணக. மற்றுச் சார்தராவென்வினையையும். சார்க்கடவனவாய் நின்ற துன்பங்களா வன பிறப்பு அநாதியாய் வருதலின் உயிரான அளவின்றியீட்டப்பட்ட வினைக ளின் பயன்களுள் இறந்த உடம்புகளான் அனுபவித்தனவும் பிறந்தவுடம்பா ன் முகந்து நின்றனவுமொழியப் பின்னுமனுபவிக்கக்கடவனவாயக் கிடந்தன. அவை விளக்கின்முன்னிருள்போல ஞானயோகங்களின்முன்னாகக் கெடுதலான், அழித்துச்சார்தராவென்றார். இதனை ஆருகதர் உவர்ப்பென்ப. பிறப்பிற்குக் காரணமாகலான், நல்வினைப்பயனும் நோயெனப்பட்டது. மேன்மூன்றுபாய த்தானும் பரம்பொருளையுணரப் பிறப்பறுமென்றார். அஃதறுமவழிக் கிடந்த துன்பங்களெல்லாம் என்செய்யுமென்னுங்கடாவையாசங்கித்து அவை ஞான யோகங்களின் முதிர்ச்சியுடையவயினைச் சாரமாட்டாமையானும் வேறுசார் பின்மையானுங் கெட்டுவிடுமென்பது இதனாற்கூறப்பட்டது. (௯)

௩௬0. காமம் வெகுளி மயக்க மிவைமூன்ற
னாமங் கெடக்கெடு நோய். ௧0

இ-ள். காமம் வெகுளி மயக்கம் இவை மூன்றன் நாமம் கெட — ஞான யோகங்களின் முதிர்ச்சியுடையாரக்கு விழைவு, வெறுப்பு, அவிச்சையென்னு

* இவ்வருமைத்திருக்குறளைத் திருக்கடவூர் உய்யவந்ததேவநாயனார்திருக்க ளிற்றுப்படியாரிலே "சார்புணர்ந்து சார்பு கெடவொழுகி னென்றமையால்— சார்புணர்வு தானே தியானமுமாகு—சார்பு—கெடவொழுகி னல்ல சமாதியு மாங் கேதப—படவருவ தில்லைவினைப் பற்று." என்வெடுத்தருளிச்செய்தார். இவ்வுய்யவந்ததேவநாயனார் பெரும்பற்றப்புலியூரில் எழுந்தருளியிருந்தபொ ழுது தம்மையடைந்த ஓரதிபக்குவர்பொருட்டு இந்நூலைச் செய்து, இதன்பெ ருமையை உலகத்துள்ளார் உணர்ந்துய்யுமாறு திருவுளங்கொண்டு, திருவம்ப லத்திற் சென்று வணங்கி, திருக்களிற்றுப்படியிலே இந்நூலைவைக்குமளவில் அத்திருக்களிற்றுக்கை நிமிர்ந்து இதனைவாங்கிப் பரமகருணாநிதியாகிய நடரா சரது திருவடியிலே கொடுத்தமையால், அத்திருப்படைவீட்டினுள்ள எழுநூறு திருமடத்து முதலிகளும் தில்லைவாழந்தணர் மூவாயிரவரும் மாகேசுரர்நாற்ப த்தெண்ணாயிரவரும் திருக்கோயிற்றிருத்தொண்டு செய்யும் திருப்போ ஏழா யிரத்துத்தொளாயிரவரும் பிறரும் சந்நிதியிலே கூடிநின்று வியப்புற்று, இந் நூற்குத் திருக்களிற்றுப்படியாரென்னத் திருநாமஞ்சாத்தினாரகளென்றறிக. இது சைவசித்தாந்தசாத்திரம் பதினான்கினுளொன்று.

இக்குற்றங்கண் மூன்றனுடைய பெயருங் கூடக் கெடுதலான்,— நோய் கெடும் — அவற்றின் காரியமாய வினைப்பயன்கள் உளவாகா. எ-று.

அநாதியாய அவிச்சையும், அதுபற்றி யானென மதிக்கும் அகங்காரமும், அதுபற்றி எனக்கிதுவேண்டுமென்னும் அவாவும், அதுபற்றி அப்பொருட்கட்செல்லுமாசையும், அதுபற்றி அதனை மறுதலைக்கட் செல்லுங்கோபமுமென வடநூலார் குற்றமைந்தென்றார், இவர் அவற்றுள் அகங்காரம் அவிச்சைக்கண்ணும் அவாவுதல் ஆசைக்கண்ணும் அடங்குதலான், மூன்றென்றார். இடையறாத ஞானயோகங்களின் முன்னர் இக்குற்றங்கண் மூன்றுங் காட்டுத்தீமுன்னர்ப் பஞ்சுத்துய்போலுமாகலின், அம்மிகுதி தோன்ற இவைமூன்றன்நாமங்கெடவென்றார். இழிவுசிறப்பும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. கெடவென்பது எச்சத்திரிபு. நோயென்பது சாதியொருமை. காரணமாய இக்குற்றங்களைக் கெடுத்தார் காரியமாகிய இருவினைகளைச் செய்யாமையின், அவர்க்கு வரக்கடவ துன்பங்களுமில்லையென்பது இதனாற் கூறப்பட்டது. முன்கிடந்த துன்பங்களும் மேல் வரக்கடவ துன்பங்களுமில்லவாதல் மெய்யுணர்வின் பயனாகலின், இவையிரண்டு பாட்டும் இவ்வதிகாரத்தவாயின. இவ்வாற்றானே மெய்யுணர்ந்தார்க்கு நிற்பன எடுத்தவுடம்பும் அதுகொண்ட வினைப்பயன்களுமேயென்பது பெற்றாம்.(௧௦)

௩௭ம் அதி.— அவாவறுத்தல்.

அஃதாவது முன்னும் பின்னும் வினைத்தொடர்பறுத்தார்க்கு நடுவுநின்ற உடம்பும் அதுகொண்ட வினைப்பயன்களும் நின்றமையின், வேதனைபற்றி ஒரோவழித் துறக்கப்பட்ட புலன்கண்மேற் பழைய பயிற்சிவயத்தான் நினைவு செல்லுமன்றே, அந்நினைவும் அவிச்சையென்பப் பிறவிக்கு வித்தாமாகலின், அதனை இடைவிடாத மெய்ப்பொருளுணர்வான் அறுத்தல். அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

௩௬௧. அவாவென்ப வெல்லா வுயிர்க்குமெஞ் ஞான்றுந்
தவாஅப் பிறப்பீனும் வித்து. ௧

இ-ள். எல்லாவுயிர்க்கும் எஞ்ஞான்றும் தவாப் பிறப்பு ஈனும் வித்து—எல்லாவுயிர்கட்கும் எக்காலத்துங் கெடாது வருகின்ற பிறப்பினை விளைக்கும் வித்து— அவா என்ப— அவாவென்று சொல்லுவர் நூலோர். எ-று.

உடம்பு நீங்கிப்போங்காலத்து அடுத்த வினையும், அது காட்டுங் கதிநிமித்தங்களும், அக்கதிக்கண் அவாவும் உயிரின்கண் முறையே வந்துதிப்ப, அறிவை மோகம் மறைப்ப, அவ்வுயிர் அவ்வவா அக்கதிக்கட்கொண்டு செல்லுமாகலான், அதனைப் பிறப்பீனும் வித்தென்றும், கதிவயத்தானுளதாய அவ்வுயிர்வேறுபாட்டினும் அவை தன்மை திரியும் உற்சாப்பிணி அவசாப்பிணி*யென்னுங்காலவேறுபாட்டினும் அது வித்தாதல் வேறுபடாமையின் எல்லாவுயிர்க்குமெஞ்ஞான்றுமென்றும், இஃது எல்லாச்சமயங்கட்குமொத்தலான் என்பவென்றுங்கூறினார். இதனாற் பிறப்பிற்கு அவா வித்தாதல் கூறப்பட்டது. (௧)

---

* உற்சாப்பிணியாவது உலகம் வாழ்நாள் போகமுதலியவற்றான் வளர்பிறைபோலப்பெருகுங்காலம். அவசாப்பிணியாவது அஃது அவற்றான் தேய்பிறைபோலச் சுருங்குங்காலம்.

௩௬௨. வேண்டுங்கால வேண்டும் பிறவாமை மற்றது
வேண்டாமை வேண்ட வரும. ௨

இ-ள். வேணடுங்கால பிறவாமை வேணடும—பிறபபுத் துன்பமாதலறிநத வன ஒன்றை வேணடிற பிறவாமையை வேணடும;—அது வேணடாமை வேணட வரும—அபபிறவாமை தான ஒருபொருளையும அவாவாமையை வேணட அவனுககுத தானேயுணடாம. எ-று.*

அநாதியாகத தான பிறபபுப பிணி மூபபிறபபுகளாறறுனபமுறறு வருகி னறமையையுணாநதவனுககு ஆசை இனபததினகணணேயாகலிற பிறவாமையை வேணடுமெனறும, ஈணடைசசிறறினபங்கருதி ஒருபொருளையவாவின அது பிறபபீனும விததாயப பினனும முடிவிலலாத துனபமே விளைததலின அது வேணடாமை வேணடவருமெனறுஙகூறினா. பிறவாமையின சிறபபுக் கூறிப பின அது வருமவழி கூறத தொடஙகுகினறமையின, மறறு வினைமாறறினகண வநதது. (௨)

௩௬௩. வேண்டாமை யன்ன விழுசசெலவ மீணடிலலை
யாண்டு மஃதொபப தில. ௩

இ-ள். வேணடாமை அனன விழுசசெலவம ஈணடு இலலை — ஒருபொருளையும அவாவாமையையொககும விழுமிய செலவம காணபபடுகினற இவவுலகினகணிலலை, — ஆணடும அஃது ஒபபது இல—இனி அவவளவேயனறு, கேடகபபடுகினற துறககததினகணணும அதனையொபபதிலலை. எ-று.

மக்களசெலவமும தேவாசெலவமும மேனமேலுககக கீழாதலுடைமையின, தனககு மேலிலலாத வேணடாமையை விழுசசெலவமெனறும, அதறகு இரணடிலகினுமொபபதிலலையெனறுஙகூறினா. ஆகமவளவைபோலாது காடசியளவை எலலாராலுந தெளியபபடுதலின, மககளசெலவம வருதது முற கூறபபடடது. பிறவாமைககு வழியாமெனவும், விழுசசெலவமாமெனவும், வேணடாமையின சிறபபு இவவிரணடுபாடடானுங கூறபபடடது. (௩)

௩௬௪. தூஉயமை யெனப தவாவினமை மறறது
வாஅயமை வேணட வரும. ௪

இ-ள். தூயமை எனபது அவாவினமை—ஒருவாககு வீடெனறு சொலலபபடுவது அவாவிலலாமை,— அது வாயமை வேணட வரும—அவவவாவிலலாமைதான மெயமமையை வேணடத தானேயுணடாம. எ-று.

வீடாவது உயிா அவிசசை முதலிய மாசு நீஙகுதலாகலின, அதனைத தூயமையெனறும, காரணததைக காரியமாக உபசரிததுத தூயமையெனபதவாவின்மையெனறும, மெயமமையையுடைய பரத்தை ஆகுபெயரான மெயமமையென்றுஙகூறினா. மறறு மேலையதுபோல வினைமாறறினகணவநதது. வேணடுதல இடைவிடாது பாவிததல. அவாவறுததல வீடடிறகுப பரம்பரையாணனறி நேரேயேதுவெனபதூஉம அது வருமவழியும இததுறகூறபபடடன.(௪)

---

* இவவருமைததிருககுறள திருககளிறறுபபடியாரிலே "வேணடுஙகால வேணடும பிறவாமை யெனறமையால — வேணடு மஃதே யஃதொனறும—வேணடினது— வேணடாமை வேணடவரு மெனறமையால வேணடிடுக— வேணடாமை வேணடுமவன பால." எனவெடுததருளிசசெயப்பபடடது.

௩௬௫. அறறவ ரொன்பா ரவாவறறா மறறையா
ரறறுக வறற திலா. ௫

இ-ள். அறறவர் என்பார அவா அறறா — பிறவியறறவரொனறு சொலலப படுவார் அதறகு நேரேயேதுவாகிய அவாவறறவாகள, — மறறையா அற றுக அறறிலர் — பிறவேதுககளறறு அஃதொனறுமறுதவாகள, அவறறுற சிலதுனபஙகளறறதலலது, அவாபோற பிறவியறறிலா. எ று.

இதனால அவாவறுததாரது சிறபபு விதிமுகததானும எதிாமறைமுகததானு ங் கூறபபட்டது (௫)

௩௬௬. அஞசுவ தோரு மறனே யொருவனை
வஞசிபப தோரு மவா. ௬

இ-ள். ஒருவனை வஞசிபபது அவா—மெயயுணாதலீறுகிய காரணஙகளெல லாமெயதி அவறறுன வீடெயதறபாலனுய ஒருவனை மறவிவழியாற புகுநது பினனும பிறபபினகணணே வீழததுக கெடுகக வலலது அவா, — அஞசுவ தே அறன—ஆகலான, அவவவாவை அஞசிககாபபதே துறவறமாவது. எ-று.

ஒருமெனபன அசைநிலை. அநாதியாயப போநத அவா, ஓரோவழி வாயமை வேணடலையொழிநது பராககாற காவாறுயின, அஃதிடமாக அவனறியாமற புகுநது, பழையவியறகையாய நினறு பிறபபினையுணடாககுதலான, அதனை வஞசிபபதெனறா. காததலாவது வாயமை வேணடலை இடைவிடாது பயின று அது செயயாமற பரிகரிததல. இதனால அவாவின குறறமும அதனைக காப பதே அறமெனபதூஉங கூறபபடடன. (௬)

௩௬௭. அவாவினை யாறற வறுபபிற றவாவினை
தானவேணடு மாறறுன வரும. ௭

இ-ள். அவாவினை ஆறற அறுபபின —ஒருவன அவாவினையஞசித தவரக கெடுககவலலறுயின,—தவா வினை தான வேணடும ஆறறுன வரும—அவனுக குக கெடாமைககேதுவாகிய வினை தான விருமபுநெறியானேயுணடாம .எ-று.

கெடாமை பிறவிததுனபஙகளானழியாமை. அதறகேதுவாகிய வினையென றது மேறசொலலிய துறவறஙகளை. வினை சாதியொருமை. தான விருமபுநெ றி மெயவருநதாநெறி. அவாவினை முறறவறுததானுககு வேறறுஞசெயய வேணடா, செயதனவெலலாம அறமாமெனபது கருதது. இதனால அவாவறு த்தறசிறபபுக கூறபபடடது. (௭)

௩௬௮. அவாவிலலார்க கிலலாகுந் துனபமஃ துண்டேற
றவாஅது மேனமேல வரும. அ

இ-ள். அவா இலலாககுத் துனபம இலலாகும—அவாவிலலாதாாககு வர க்கடவதொருதுனபமுமிலலை,— அஃது உணடேல தவாஅது மேனமேல வரு ம்— ஒருவறகுப பிறகாரணஙகளெலலாமினறி அஃதொனறுமுணடாயின, அ தனுனே எலலாததுன்பஙகளும முடிவினறி இடைவிடாமல வரும். எ-று.

உடமபு முகநதுநின்ற துனபம முனபே செயதுகொணடதாகலின, ஈணடுத துனபமெனறது இதுபொழுது அவாவாற செயதுகொளவனவறறை. தவாது மேனமேல வருமெனறதனுன, மூவகைததுனபஙகளுமெனபது பெறறும. இத னால் அவாவே துனபததிறகுக காரணமெனபது கூறபபட்டது, (அ)

௩௬௯. இன்ப மிடையறா தீண்டு மவாவென்னுந்
துன்பத்துட் டுன்பங் கெடின். ௯

இ-ள். அவா என்னும் துன்பத்துட்டுன்பம் கெடின்— அவாவென்று சொல்லப்படுகின்ற மிக்க துன்பம் ஒருவற்குக் கெடுமாயின்,— ஈண்டும் இன்பம் இடையறாது — அவன் வீடு பெற்றவழியேயன்றி உடம்போடு நின்றவழியும் இன்பமிடையறாது. எ-று.

துன்பத்துட்டுன்பம் ஏனைத்துன்பங்களெல்லாம் இன்பமாக வருந்துன்பம். விளைவினகண்ணேயன்றித் தோற்றத்தின்கண்ணுந் துன்பமாகலின், இவ்வாறு கூறப்பட்டது. காரணத்தைக் காரியமாக உபசரித்து அவாவென்னுந் துன்பத்துட்டுன்பமென்றும், அது கெட்டார்க்கு மனந்தடுமாறாது நிரம்பி நிற்றலான் ஈண்டுமின்பமிடையறாதென்றுங் கூறினார். இனி ஈண்டு மென்பதற்குப் பெருகுமென்றுரைப்பாருமுளர். இதனால் அவாவறுத்தார் வீட்டின்பம் உடம்பொடு நின்றே எய்துவரென்பது கூறப்பட்டது. (௯)

௩௭0. ஆரா வியற்கை யவாநீப்பி னந்நிலையே
பேரா வியற்கை தரும். ௧0

இ-ள். ஆரா இயற்கை அவா நீப்பின்— ஒருகாலும் நிரம்பாதவியல்பினையுடைய அவாவினை ஒருவன் நீக்குமாயின்,— அந்நிலையே பேரா இயற்கை தரும் — அந்நீப்பு அவனுக்கு அப்பொழுதே எஞ்ஞான்றும் ஒருநிலைமையனாமியல்பைக் கொடுக்கும். எ-று.

நிரம்பாமையாவது தாமேயன்றித் தம்பயனும் நிலையாமையின் வேண்டாதனவாய பொருள்களை வேண்டி மேன்மேல் வளர்தல். அவ்வளர்ச்சிக்கு அளவின்மையின், நீத்தலே தக்கதென்பது கருத்து. களிப்புக் கவற்சிகளும் பிறப்புப்பிணி மூப்பிறப்புக்களும் முதலாயினவின்றி உயிர் நிரதிசயவின்பத்ததாய் நிற்றலின், வீட்டினைப் பேராவியற்கையென்றும், அஃது அவா நீத்தவழிப் பெறுதல் ஒருதலையாகலின் அந்நிலையே தருமென்றுங் கூறினார். "நன்று ஞாலங் கடந்துபோய் நல்லிந் திரிய மெல்லாநீத்—தொன்றாய்க் கிடந்த வரும்பெரும் பாழுலப்பி லதனை யுணர்ந்துணர்ந்து— சென்றங் கின்பத் துன்பங்கள்செற் றிக்களைந்து பசையற்று—லன்றே யப்போ தேவீடு மதுவே வீடு வீடாமே."*
என்பதும் இக்கருத்தேபற்றி வந்தது. இந்நிலைமையுடையவனை வடநூலார் சீவன்முத்தனென்ப. இதனால் வீடாவது இதுவென்பதூஉம் அஃதுஅவாவறுத்தார்க்கு அப்பொழுதேயுளதாமென்பதூஉங் கூறப்பட்டன. (௧0)

துறவறவியல் முற்றிற்று.

இவ்வாற்றான் இம்மை மறுமை வீடென்னுமூன்றனையும் பயத்தற்சிறப்புடைத்தாய அறங்கூறினார், இனிப் பொருளுமின்பமுங்கூறுவார், அவற்றினமுதற்காரணமாகிய ஊழினவலி கூறுகின்றார்.

---

* திருவாய்மொழி, ௭அ ம திருப்பதிகம், ௫.

நஅ ம் அதி. — ஊழ்.

அஃதாவது இருவினைப்பயன் செய்தவனையே சென்றடைதற்கேதுவாகிய நியதி. ஊழ், பால், முறை, உண்மை, தெய்வம், நியதி, விதியென்பன ஒரு பொருட்கிளவி. இது பொருளின்பங்களிரண்டற்கும் பொதுவாய் ஒன்றாயுள வைக்கப்படாமையானும் மேற்கூறிய அறத்தோடியைபுடைமையானும், அதனிறுதிக்கண் வைக்கப்பட்டது.

நஎக. ஆகூழாற் றோன்று மசைவின்மை கைப்பொருள்
போகூழாற் றோன்று மடி. க

இ-ள். கைப்பொருள் ஆகு ஊழால் அசைவின்மை தோன்றும் — ஒருவற்குக் கைப்பொருளாதற்குக் காரணமாகிய ஊழான் முயற்சியுண்டாம்,—போகு ஊழால் மடி தோன்றும்—அஃதழிதற்குக் காரணமாகிய ஊழான் மடியுண்டாம். எ-று.

ஆகூழ் போகூழென்னும் வினைத்தொகைகள் எதிர்காலத்தான் விரிக்கப்படுங் காரணப்பொருளவாய் நின்றன. அசைவு மடி பொருளினாக்கவழிவுகட்குத் துணைக்காரணமாய முயற்சி மடிகளையுந் தானே தோன்றுவிக்குமென்பது கருத்து. (க)

நஎஉ. பேதைப் படுக்கு மிழவூ ழறிவகற்று
மாகலூ ழுற்றக் கடை. உ

இ-ள். இழவு ஊழ் (உற்றக்கடை) அறிவு பேதைப்படுக்கும் — ஒருவனுக்கு எல்லாவறிவுமுளவாயினும், கைப்பொருளிழத்தற்கேதுவாகிய ஊழ்வந்துற்றவிடத்து அஃது அதனைப் பேதையாக்கும்,—ஆகல் ஊழ் உற்றக்கடை அகற்றும்—இனி அவனறிவு சுருங்கியிருப்பினும் கைப்பொருளாதற்கேதுவாகிய ஊழ்வந்துற்றவிடத்து அஃததனை விரிக்கும். எ-று.

கைப்பொருளென்பது அதிகாரத்தான் வந்தது. இழவூழ் ஆகலூழென்பனவிரண்டும் வேற்றுமைத்தொகை. உற்றக்கடையென்பது முன்னுங்கூட்டப்பட்டது. இயற்கையானுயவறிவையும் வேறுபடுக்குமென்பதாம். (உ)

நஎந. நுண்ணிய நூல்பல கற்பினு மற்றுந்தன்
னுண்மை யறிவே மிகும். ந

இ-ள். நுண்ணிய நூல் பல கற்பினும் — பேதைப்படுக்குமூழுடையானொருவன் நுண்ணியபொருள்களையுணர்த்தும் நூல்பலவற்றையுங் கற்றானாயினும்,— மற்றும் தன் உண்மையறிவே மிகும்— அவனுக்குப் பின்னுந் தன்னூழானாகிய பேதைமையுணர்வே மேற்படும். எ-று.

பொருளினுண்மை நூலின்மேலேற்றப்பட்டது. மேற்படுதல் கல்வியறிவைப் பின்னிரங்குதற்காக்கிச் செயலுக்குத் தான் முற்படுதல். "காதன் மிக்குழிக் கற்றவுங் கைகொடா— வாதல் கண்ணகத் தஞ்சனம் போலுமால்"*என்பதுமது. செயற்கையானுயவறிவையும் கீழ்ப்படுத்துமென்பதாம். (ந)

---

*சீவகசிந்தாமணி, கனகமாலையாரிலம்பகம், எசு.—காதன் மிக்குழிக் கற்றவுங் கைகொடா— வாதல் கண்ணகத் தஞ்சனம் போலுமால்— முது தற்றுப்பு தங்கிய வண்டனார் — கேத மிற்றென வெண்ணுமென் னெஞ்சரோ.

௩௭௪. இருவே றுலகத் தியற்கை திருவேறு
தெள்ளிய ராதலும் வேறு. ௪

இ-ள். உலகத்து இயற்கை இருவேறு — உலகத்து ஊழினானுயவியற்கை இரண்டுகூறு,— திருவேறு தெள்ளியராதலும் வேறு— ஆதலாற் செல்வமுடையராதலும் வேறு அறிவுடையராதலும் வேறு. எ-று.

செல்வத்தினைப்படைத்தலுங் காத்தலும் பயன்கோடலும் அறிவுடையார்க் கல்லதியலாவன்றே, அவ்வாறன்றி அறிவுடையார் வறியராகவும் ஏனையார் செல்வராகவுங் காண்டலான், அறிவுடையராதற்காகுமூழ் செல்வமுடையராதற் காகாது, செல்வமுடையராதற்காகுமூழ் அறிவுடையராதற்காகாதென்றதாயிற்று. ஆகவே செல்வஞ்செய்யுங்கால் அறிவாகிய துணைக்காரணமும் வேண்டாவென்பது பெற்றாம். (௪)

௩௭௫. நல்லவை யெல்லாஅந் தீயவாந் தீயவு
நல்லவாஞ் செல்வஞ் செயற்கு. ௫

இ-ள். செல்வம் செயற்கு—செல்வத்தையாக்குதற்கு—நல்லவை எல்லாம் தீயவாம்— நல்லவைபெல்லாந்தீயவாய் அழிக்கும்,— தீயவும் நல்லவாம்— அதுவேயன்றித் தீயவைதாமும் நல்லவாய் ஆக்கும் ஊழ்வயத்தான்.எ-று.

நல்லவை தீயவையென்பன காலமும், இடமும், கருவியும், தொழிலுமமுதலாயவற்றை. ஊழானென்பது அதிகாரத்தாற்பெற்றாம்.* அழிக்குமூழுற்றவழிக் காலமுதலிய நல்லவாயினும் அழியும், ஆக்குமூழுற்றவழி அவை தீயவாயினும் ஆகுமென்பதாயிற்று. ஆகவே காலமுதலிய துணைக்காரணங்களையும் வேறுபடுக்குமென்பது பெற்றாம். (௫)

௩௭௬. பரியினு மாகாவாம் பாலல்ல வுய்த்துச்
சொரியினும் போகா தம. ௬

இ-ள். பால அல்ல பரியினும் ஆகாவாம்—தமக்கூழல்லாதபொருள்கள் வருந்திக்காப்பினும், தமமிடத்து நில்லாவாம்,—தம உய்த்துச் சொரியினும் போகா—ஊழாற்றமவாயபொருள்கள், புறத்தே கொண்டுபோய்ச் சொரிந்தாலும், தம்மைவிட்டுப் போகா. எ-று

பொருள்களினிலையும் போக்கும் ஊழினானல்லது காப்பிகழ்ச்சிகளானாகாவென்பதாம். இவைபாறுபாட்டானும் பொருட்குக்காரணமாய ஊழின்வலி கூறப்பட்டது. (௬)

௩௭௭. வகுத்தான் வகுத்த வகையல்லாற் கோடி
தொகுத்தார்க்குந் துய்த்த லரிது. ௭

இ-ள். கோடி தொகுத்தார்க்கும்— ஐம்பொறிகளான் நுகரப்படும் பொருள்களை கோடியை முயன்று தொகுத்தார்க்கும்—வகுத்தான் வகுத்தவகையல்லால் துய்த்தல் அரிது— தெய்வம் வகுத்தவகையானல்லது நுகர்தலுண்டாகாது. எ-று.

* இவ்வாறு அதிகாரத்தால் வருவித்துமுடிப்பதனை வடநூலார் அநுஷங்கமென்பர்.

ஒருயிர் செய்தவினையின் பயன் பிறிதோருயிரின்கட்செல்லாமல் அவ்வுயிர்க்கே வருதலின், வகுத்தானென்றார். "இசைத்தலு முரிய வேறிடத் தான." என்பதனான் உயர்திணையாயிற்று. படையாதார்க்கேயன்றிப் படைத்தார்க்கு மென்றமையான், உம்மை எச்சவும்மை. வேறுமுயற்சிகளாற் பொருள்களைப் படைத்தலல்லது நுகர்தலாகாது அதற்கு ஊழ் வேண்டுமென்பதாயிற்று. (எ)

௩௭௮. துறப்பார்மற் றுப்புர விலலார் றுறப்பால
ஊட்டா கழியு மெனின். அ

இ-ள். துப்புரவு இல்லார் துறப்பார்— வறுமையானுகர்ச்சியில்லாதார் துறக்கும் கருத்துடையராவர்,— உறற்பால ஊட்டா கழியுமெனின்— ஊழ்கள் உறுதற்பாலவாய துன்பங்களை உறுவியாதொழியுமாயின. எ-று.

துறப்பாரென்பது ஆசீறறெதிர்காலமுற்றுச்சொல. தம்மால் விடப்பெறுவன தாமே விடப்பெற்றுவைத்தும் கருத்துவேறுபாட்டாற்றுன்பமுறுகின்றது ஊழின்வலியானென்பது எஞ்சிநிற்றலின், மன் ஒழியிசைக்கண்வந்தது. (அ)

௩௭௯. நன்றாங்கா னல்லவாகக் காண்பவ ரன்றாங்கா
லல்லற் படுவ தெவன். கூ

இ-ள். நன்று ஆங்கால் நல்லவாகக் காண்பவர்—நல்வினை விளையுங்கால் அதன்விளைவாய இன்பங்களைத் துடைக்குந்திறன் நாடாது இவை நல்லவென்று இயைந்தனுபவிப்பார்— அன்று ஆங்கால் அல்லற்படுவது எவன்— தீவினை விளையுங்கால் அதன்விளைவாய துன்பங்களையும் அவ்வாறனுபவியாது துடைக்குந்திறன் நாடி அல்லலுழப்பது என்கருதி! எ-று.

தாமே முன்செய்துகொண்டமையானும், ஊட்டாது கழியாமையானும், இரண்டுமியைந்தனுபவிக்கற்பால, அவற்றுள் ஒன்றற்கு இயைந்தனுபவித்து ஏனையதற்கு அது செய்யாது வருந்துதல் அறிவன்றென்பதாம். இவைமூன்று பாட்டானும் இன்பத்துன்பங்கட்குக் காரணமாய ஊழின்வலி கூறப்பட்டது.

௩௮0. ஊழிற் பெருவலி யாவுள மற்றொன்று
சூழினுந் தான்முந் துறும். க0

இ-ள். மற்றொன்று சூழினும் தான் முந்துறும்—தன்னை விலக்குதற்பொருட்டுத் தனக்கு மறுதலையாவதோருபாயத்தைச் சூழினும், தான் அவ்வுபாயமேயானும் பிறிதொன்றானும் வழியாக வந்து அச்சூழ்ச்சியின்முற்பட்டு நிற்கும்,— ஊழிற் பெருவலி யா உள — அதனால் ஊழ்போல மிக்கவலியுடையன யாவையுள! எ-று.

பெருவலி ஆகுபெயர், சூழ்தல் பலருடனும் பழுதறவெண்ணுதல். செய்தற்கேயன்றிச் சூழ்தற்கும் அவதி கொடாதென்றமையின், உம்மை எச்சவும்மை. எல்லாம் வழியாக வருதலுடைமையின், ஊழே வலியதென்பதாம். இதனான் அவ்விருவகையூழின் வலியும் பொதுவாகக்கூறப்பட்டது. (க0)

அறத்துப்பால் முற்றிற்று.

பொருட்பால்.

அரசியல்.

இனி இல்லறத்தின் வழிப்படுவனவாய பொருளின்பங்களுள் இருமையும் பயப்பதாய பொருள் கூறுவானெடுத்துக்கொண்டார். அது தன்றுணைக்காரண மாய அரசனீதி கூறவேயடங்கும். அரசனீதியாவது காவல்நடாத்துமுறைமை. அதனை அரசியல், அங்கவியல், ஒழிபியலென மூவகைப்படுத்து, மலர்தலையுல கிற்குயிரெனச்சிறந்த அரசனதியல்பு இருபத்தைந்ததிகாரத்தாற் கூறுவானறு டங்கி, முதற்கண் இறைமாட்சி கூறுகின்றார்.

௩௰ம் அதி. — இறைமாட்சி.

அஃதாவது அவனற்ன நற்குண நற்செய்கைகள். உலகபாலருருவாய் நின் று உலகங்காத்தலின், இறையென்றார், "திருவுடை மன்னரைக் காணிற் றிருமா லைக் கண்டேனே யென்னும்"* என்று பெரியாரும் பணித்தார்.

௩௮௧. படைகுடி கூழமைச்சு நட்பர ணாறு
முடையா னரசரு ளேறு. க

இ-ள். படை குடி கூழ் அமைச்சு நட்பு அரண் ஆறும் உடையான்—படை யுங் குடியுங் கூழும் அமைச்சும் நட்பும் அரணுமென்று சொல்லப்பட்ட ஆறங் கங்களையுமுடையவன்—அரசருள் ஏறு—அரசருள் ஏறுபோல்வான். எ-று.

ஈண்டுக் குடியென்றது அதனையுடைய நாட்டினை. கூழென்றது அதற்கேது வாய பொருளை. அமைச்சு, நாடு, அரண், பொருள், படை, நட்பெனப்பதே மு றையாயினும், ஈண்டுச் செய்யுளோக்கிப் பிறழ வைத்தார். ஆறுமுடையானெ ன்றதனால், அவற்றுள் ஒன்றில்வழியும் அரசனீதி செல்லாதெனபது பெற்றாம்; வடநூலார் இவற்றிற்கு அங்கமெனப் பெயர்கொடுத்ததூஉம் அது நோக்கி. ஏறெனபது உபசாரவழக்கு. இதனால் அரசற்கங்கமாவன இவையென்பதூஉம் இவை முற்றுமுடைமையே அவனவெற்றிக்கேதுவெனபதூஉங் கூறப்பட்டன.

௩௮௨. அஞ்சாமை யீகை யறிவூக்க மிந்நான்கு
மெஞ்சாமை வேந்தற் கியல்பு. உ

இ-ள். வேந்தற்கு இயல்பு—அரசனுக்கியல்பாவது—அஞ்சாமை ஈகை அறி வு ஊக்கம் இந்நான்கும் எஞ்சாமை—திண்மையும் கொடையும் அறிவும் ஊக் கமுமென்னும் இந்நான்கு குணமும் இடைவிடாது நிற்றல். எ-று.

ஊக்கம் வினைசெய்தற்கண் மனவெழுச்சி. இவற்றுள் அறிவு ஆறங்கத்திற் குமுரித்து, ஈகை படைக்குரித்து, ஏனைய வினைக்குரிய. உயிர்க்குணங்களுள்

---

* திருவாய்மொழி, ௩௪ ம் திருப்பதிகம், அ.—திருவுடை மன்னரைக் கா ணிற் றிருமாலைக் கண்டேனே யென்னு—முருவுடை வண்ணங்கள் காணி னுலகளந் தானென்று துள்ளுங்—கருவுடைத் தேவிற்க ளெல்லாங் கடல்வ ண்ணன் கோயிலே யென்னும்—வெருவிலும் வீழ்விலு மோவாள் கண்ணன் கழல்கள் விரும்புமே.

தின்று தோன்ற ஏனையவடங்கிவரும், அவற்றுள் இவையடங்கின, அரசற்குக் கெடுவன பலவாமாகலின், இவை எப்பொழுதுந்தோன்றி நிற்றல் இயல்பாக வேண்டுமென்பார், எஞ்சாமை வேந்தற்கியல்பென்றார். (௨)

௩௮௩. தூங்காமை கல்வி துணிவுடைமை யிம்மூன்று
நீங்கா நிலனாள் பவற்கு. ௩

இ-ள். நிலன் ஆள்பவற்கு — நிலத்தினையாளுந்திருவுடையாற்கு— தூங்காமை கல்வி துணிவுடைமை இம்மூன்றும் நீங்கா—அக்காரியங்களில் விரைவுடைமையும் அவையறிதற்கேற்ற கல்வியுடைமையும் ஆண்மையுடைமையுமாகிய இம்மூன்றுகுணமும் ஒருகாலும் நீங்கா. எ-று.

கல்வியது கூறுபாடு முன்னர்க்கூறப்படும். ஆண்மையாவது ஒன்றனையும் பாராது கடிதிற்செய்வதாகலின், அஃது ஈண்டு உபசாரவழக்கால் துணிவெனப்பட்டது. உம்மை இறந்தது தழீஇயவெச்சவும்மை. இவற்றுட்கல்வி ஆற்றங்கத்திற்கு முரித்து, ஏனைய வினைக்குரிய. நீங்காவென்பதற்கு மேலெஞ்சாமைக்குரைத்தாங்குரைக்க. (௩)

௩௮௪. அறனிழுக்கா தல்லவை நீக்கி மறனிழுக்கா
மான முடைய தரசு. ௪

இ-ள். அறன் இழுக்காது — தனக்கோதிய அறத்தின் வழுவாதொழுகி— அல்லவை நீக்கி — அறனல்லவை தன்னாட்டின்கண்ணும் நிகழாமற்கடிந்து— மறன் இழுக்கா மானம் உடையது அரசு—வீரத்தின் வழுவாத மானத்தினையுடையான் அரசன். எ-று.

அவ்வறமாவது ஓதல், வேட்டல், ஈதலென்னும் பொதுத்தொழிலினும், படைக்கலம் பயிறல், பல்லுயிரோம்பல், பகைத்திறந்தெறுதலென்னுஞ் சிறப்புத்தொழிலினும், வழுவாது நிற்றல். "மாண்ட—வறநெறி முதற்றே யரசின் கொற்றம்" என்பதனால் இவ்வறம் பொருட்குக் காரணமாதலறிக. அல்லவை கொலை, களவு முதலாயின. குற்றமாய மானத்தினீக்குதற்கு, மறனிழுக்கா மானமென்றார், அஃதாவது "வீறின்மையின் விலங்காமென மதவேழமு மெறியான்—னேறுண்டவர் நிகராயினும் பிறர்மிச்சிலென் றெறியான்— மாற்றன்மையின் மறமவாடுமென நிரையானையு மெறியா—ஞற்றன்மையின் முரியானையு மெறியானவி லுழவன்."* எனவும் "அழியுநர் புறக்கொடை யயில்வேலோச்சான" எனவுஞ்சொல்லப்படுவது. அரசு அரசனது தன்மை, அஃது உபசாரவழக்கால் அவன்றன்மேனின்றது. (௪)

௩௮௫. இயற்றலு மீட்டலுங் காத்தலுங் காத்த
வகுத்தலும் வல்ல தரசு. ௫

இ-ள். இயற்றலும்—தனக்குப் பொருள்கள் வருமவழிகளை மேன்மேலுளவாக்கலும்— ஈட்டலும்—அங்ஙனம் வந்தவற்றை ஒருவழித்தொகுத்தலும்— காத்தலும்—தொகுத்தவற்றைப் பிறர்கொள்ளாமற் காத்தலும்— காத்த வகுத்தலும்—காத்தவற்றை அறம்பொருளின்பங்களின்பொருட்டு விடுத்தலும்— வல்லது அரசு—வல்லவனே அரசன். எ-று.

* சீவகசிந்தாமணி, மண்மகளிலம்பகம், கருக.

ஈட்டல், காத்தல், வகுத்தலென்றவற்றிற்கேற்ப இயற்றலென்பதற்குச் செயப்படுபொருள் வருவிக்கப்பட்டது. பொருள்களாவன மணி, பொன், நெல் முதலாயின. அவை வரும் வழிகளாவன பகைவரையழித்தலும், திறைகோடலும், தன்னாடு தலையளித்தலும் முதலாயின. பிறரென்றது பகைவர், கள்வர், சுற்றத்தார், வினைசெய்வார் முதலாயினார். கடவுளர், அந்தணர், வறியோரென்றிவர்க்கும் புகழ்ந்துங் கொடுத்தலை அறப்பொருட்டாகவும், யானை, குதிரை, படை, நாடு, அரணென்றிவற்றிற்கும் பகையொடுகூடலிற் பிரிக்கப்படுவார்க்குந் தன்னிற் பிரிதலிற் கூட்டப்படுவார்க்குங் கொடுத்தலைப் பொருட்பொருட்டாகவும், மண்டபம், வாவி, செய்குன்று, இளமரக்கா முதலிய செய்தற்கும் ஐம்புலன்களானுகர்வனவற்றிற்குங் கொடுத்தலை இன்பப்பொருட்டாகவுங்கொள்க. இயற்றன்முதலிய தவறுமற்செய்தல் அரிதாகலின், வல்லதென்றார். இவை நான்குபாட்டானும் மாட்சியே கூறப்பட்டது. (௫)

௩௮௬. காட்சிக் கெளியன் கடுஞ்சொல்ல னல்லனேன்
மீக்கூறு மன்ன னிலம். ௬

இ-ள். காட்சிக்கு எளியன் — முறைவேண்டினார்க்குங் குறைவேண்டினார்க்குங் காண்டற்கெளியனாய் —கடுஞ்சொல்லன் அல்லனேல்— யாவர்மாட்டுங் கடுஞ்சொல்லனல்லனுமாயின்,—மன்னன் நிலம் மீக்கூறும்—அம்மன்னனது நிலத்தை எல்லாநிலங்களினும் உயர்த்துக்கூறும் உலகம். எ-று.

முறைவேண்டினார் வலியரானலிவெய்தினார். குறைவேண்டினார் வறுமையுற்றிரந்தார். காண்டற்கெளிமையாவது பேரத்தாணிக்கண் அந்தணர் சான்றோருள்ளிட்டாரோடு செவ்வியுடையனாயிருத்தல். கடுஞ்சொல் கேள்வியினும் வினையினுங் கடியவாய சொல். நிலத்தை மீக்கூறுமெனவே, மன்னனை மீக்கூறுதல் சொல்லவேண்டாவாயிற்று. மீக்கூறுதல் இவன் காக்கின்ற நாடு பசி பிணி பகை முதலியவின்றி யாவர்க்கும் பேரின்பந்தருதலிற் றேவருலகினும் நன்றென்றல். உலகமென்னுமெழுவாய் வருவிக்கப்பட்டது. (௬)

௩௮௭. இன்சொலா லீத்தளிக்க வல்லாற்குத் தன்சொலாற்
றான்கண் டனைத்திவ் வுலகு. ௭

இ-ள். இன்சொலால் ஈத்து அளிக்க வல்லாற்கு—இனியசொல்லுடனே ஈதலைச்செய்து அளிக்கவல்ல அரசனுக்கு— இவ்வுலகு தன்சொலால் தான் கண்டனைத்து—இவ்வுலகந் தன்புகழோடு மேவித் தான் கருதியவளவிற்றாம். எ-று.

இன்சொல் கேள்வியினும் வினையினும் இனியவாய சொல். ஈதல் வேண்டுவார்க்குவேண்டுவன கொடுத்தல். அளித்தல் தன்பரிவாரத்தானும் பகைவரானும் நலிவுபடாமற்காத்தல். இவை அரியவாகலின் வல்லாற்கென்றும், அவன்மண் முழுதுமாளுமாகலின் இவ்வுலகென்றுங் கூறினார். கருதியவளவிற்றாதல் கருதியபொருளெல்லாஞ்சுரத்தல். (௭)

௩௮௮. முறைசெய்து காப்பாற்று மன்னவன் மக்கட்
கிறையென்று வைக்கப் படும். ௮

இ-ள். முறைசெய்து காப்பாற்றும் மன்னவன்—தான் முறைசெய்து பிறர் நலியாமற் காத்தலையுஞ் செய்யுமரசன்,—மக்கட்கு இறை என்று வைக்கப

படும்—பிறபபான் மகனேயாயினும, செயலான மக்கட்குக் கடவுளென்று வே று வைக்கப்படுமே. எ-று.

முறை அறநூலும் நீதிநூலுஞ சொல்லும நெறி. பிறனொனறது மேறசொ ல்லியாரா. வேறுவைததல மககளிறபிரிதது உயாததுவைததல. (அ)

௩அ௯. செவிகைபபசசொறபொறுக்கும பண்புடை வேந்தன்
கவிகைககீழத தஙகு முலகு. ௯

இ-ள். சொல செவி கைபபப பொறுககும பணபு உடை வேநதன—இடி க்குநதுணையாயினுா சொறகளைத தனசெவி பொருதாகவும விளைவுநோக்கிப பொறுககும பணபுடைய அரசனது—கவிகைககீழத தஙகும உலகு—குடை நிழறகணணே தஙகும உலகம. எ-று.

செவிகைபபவெனறதறகேறப இடிக்குநதுணையெனபது வருவிககபபட்டது. நாவினபுலததைச செவிமேலேறறிக கைபபவெனறுா. பணபுடைமை விசேட வுணாவினனாதல. அறநீதிகளிறறவறுமையின, மணமுழுதுந தானேயாளுமெ னபதாம. (௯)

௩௯0. கொடையளி செஙகோல குடியோமப னான்கு
முடையானும வேநதாக கொளி. ௧0

இ-ள். கொடை—வேணடுவாாககு வேணடுவன கொடுததலும— அளி— யாவாககுந தலையளி செயதலும—செஙகோல— முறை செயதலும—குடி ஓம்பல—தளாநத குடிகளைப பேணலுமாகிய— நானகும உடையான—இந நானகுசெயலையுமுடையவன — வேநதாககு ஒளியாம— வேநதாககெலலாம விளக்காம. எ-று.

தலையளி முகமலாநதினியகூறல. செவவியகோலபோறலின, செஙகோலெ னபபட்டது. குடியோமபலெனவெடுதது தக கூறினமையால, தளாசசி பெறறும. அஃதாவது ஆறிலொனறுய பொருடனறியும வறுமை நீஙகியவழிக கொள ளல்வேணடின அவவாறுகோடலும, இழததலவேணடின இழததலுமாம சா திமுழுதும் விளக்கலின, விளககெனறுா. ஒளி ஆகுபெயா. இவையைநதுபாட் டானும் மாடசியும பயனும உடனகூறபபடடன. (௧0)

௪0 ம அதி.— கல்வி.

அஃதாவது அவவரசன தான கறறறகுரிய நூலகளைக கறறல. அவையா வன அறநூலும, நீதிநூலும, யானை, குதிரை, தோ, படைககலமெனறிவறறி னூல்களும முதலாயின. அரசன அறிவுடையனுயககால தனனுயிாககேயனறி மன்னுயிாககும பயனபடுதலேலககி, இஃதரசியலுள வைககபபடடதாயினும, யாவாக்கும உறுதி பயததறசிறபபுடைமையிற பொதுபபடக கூறுகினறுா. மேல தூஙகாமைகலவியெனத தோறறுவாயசெயத மாடசியை விரிததுககூறு கின்றமையின, இஃதிறைமாட்சியினபின வைக்கபபடடது.

௩௯௧. கறக கசடறக கறபவை கற்றபி
னிறக வதற்குத தக. ௧

இ-ள். கற்பவை கசடு அறக் கற்க—ஒருவன் கற்கப்படு நூல்களைப் பழுதறக் கற்க;—கற்றபின் அதற்குத் தக நிற்க—அங்ஙனங்கற்றால் அக்கல்விக்குத் தக அவை சொல்லுகின்ற நெறிக்கண்ணே நிற்க. எ-று.

கற்பவையென்றதனை, அறம்பொருளின்பம் வீடென்னுமுறுதிப்பொருளுணர்த்துவனவன்றிப் பிறபொருளுணர்த்துவன சின்னாட்பல்பிணிச் சிற்றறிவினார்க்கு ஆகாவென்பது பெற்றாம். கசடறக்கற்றலாவது விபரீதவையங்களை நீக்கி மெய்ப்பொருளை நல்லோர் பலருடனும் பலகாலும் பயிறல். நிற்றலாவது இல்வாழ்வுழிக் "கருமமு முள்ளப்படாப் போகமுந் துவ்வாத—தருமமுந் தக்கார்க்கே செய்"*தலினும், துறந்துழித் தவத்தான் மெய்யுணர்ந்து அவாவறுத்தலினும், வழுவாமை. சிறப்புடை மக்கட்காயிற் கற்றல்வேண்டுமென்பதூஉம், அவ்வாற்றாற் கற்கப்படு நூல்களும், அவற்றைக் கற்குமாறும், கற்றதனாற் பயனும் இதனாற் கூறப்பட்டன. (௧)

௩௯௨. எண்ணென்ப வேனை யெழுத்தென்ப விவ்விரண்டுங்
கண்ணென்ப வாழு முயிர்க்கு. ௨

இ-ள். எண் என்ப ஏனை எழுத்து என்ப இவ்விரண்டும்—அறியாதார் எண்ணென்று சொல்லுவனவும் மற்றையெழுத்தென்று சொல்லுவனவுமாகிய கலைகளிரண்டனையும்—வாழும் உயிர்க்குக் கண் என்ப—அறிந்தார் சிறப்புடையுயிர்கட்குக் கண்ணென்று சொல்லுவர். எ-று.

எண்ணென்பது கணிதம். அது கருவியுஞ் செய்கையுமென இருவகைப்படும், அவை ஏரம்பமுதலிய நூல்களுட்காண்க. எழுத்தென்வே, அதனோடொற்றுமையுடைய சொல்லுமடங்கிற்று. இவ்விருதிறமும், அறமுதற்பொருள்களைக் காண்டற்குக் கருவியாகலின், கண்ணெனப்பட்டன. அவை கருவியாதல் "ஆதி முதலொழிய வல்லார் தன்வெண்ணி—நீதி வழுவா நிலைமையவான—மாதே—யறமார் பொருளின்பம் வீடென் றிவற்றின்—திறமாமோ வெண்ணறிந்தார் செய்பு." "எழுத்தறியத் தீரு மிழிதகைமை தீர்ந்தான்—மொழித்திறத்தின் முட்டறுப்பா னாகு—மொழித்திறத்தின் — முட்டறுத்த நல்லோன் முதனூற் பொருளுணர்ந்து—கட்டறுத்து வீடு பெறும்." இவற்றானறிக. என்பவென்பவற்றுள், முன்னையவிரண்டும் அஃறிணைப் பன்மைப்பெயர், பின்னது உயர்திணைப் பன்மைவினை. அறியாதார் அறிந்தாரென்பன வருவிக்கப்பட்டன. சிறப்புடையுயிரென்றது மக்களுயிருள்ளும் உணர்வுமிகுதியுடையதனை. இதனாற் கற்கப்படு நூல்கட்குக் கருவியாவனவும் அவற்றின்றியமையாமையுங் கூறப்பட்டன. (௨)

௩௯௩. கண்ணுடைய ரென்பவர் கற்றோர் முகத்திரண்டு
புண்ணுடையர் கல்லா தவர். ௩

இ-ள். கண் உடையர் என்பவர் கற்றோர்— கண்ணுடையரென்று உயர்த்துச் சொல்லப்படுவார் கற்றவரே,— கல்லாதவர் முகத்து இரண்டு புண் உடையர்—மற்றைக் கல்லாதவர் முகத்தின்கண் இரண்டுபுண்ணுடையர், கண்ணிலர். எ-று.

* நாலடியார், அறிவுடைமை,— கருமமு முள்ளப்படாப் போகமுந் துவ்வாத்—தருமமுந் தக்கார்க்கே செய்யா— வொருநிலையே—முட்டின்றி மூன்று முடியுமே லஃதென்ப—பட்டினம் பெற்ற கலம்.

தேயமிடையிட்டவற்றையுங் காலமிடையிட்டவற்றையுங் காணும் ஞானக்கண்ணுடைமையிற் கற்றோரைக் கண்ணுடையரென்றும், அஃதின்றி நோய் முதலியவற்றாற் றுன்பஞ்செய்யும் ஊனக்கண்ணேயுடைமையிற் கல்லாதவரைப் புண்ணுடையரென்றுங் கூறினார். மேற்கண்ணன்மையுணர நின்ற ஊனக்கண்ணின் மெய்ம்மை கூறியவாறாயின், பொருணூல்களையுங் கருவிநூல்களையுங் கற்றாருயர்வும் கல்லாதாரிழிவும் இதனாற்றொகுத்துக் கூறப்பட்டன. (௩)

௩௯௪. உவப்பத் தலைக்கூடி யுள்ளப் பிரித
லனைத்தே புலவர் தொழில். ௪

இ-ள். உவப்பத் தலைக்கூடி உள்ளப் பிரிதல் அனைத்தே—பாவரையும் அவருவக்குமாறு தலைப்பெய்து இனி இவரை யாமெங்ஙனங் கூடுதுமென நினையுமாறு நீங்குதலாகிய அத்தன்மைத்து— புலவர் தொழில்— கற்றறிந்தாரது தொழில். எ-று.

தாம் நலவழியொழுகல் பிறாக்குறுதிகூறலென்பன இரண்டுந் தொழிலென ஒன்றாயடங்குதலின், அத்தன்மைத்தென்றார். அத்தன்மை அப்பயனைத்தருந்தன்மை. நல்லொழுக்கங்காண்டலானும், தமக்கு மதுரமுமுறுதியுமாய கூற்றுக்கள் நிகழவெதிரவுகளின் இன்பம் பயத்தலானும், கற்றோர்மாட்டு எல்லாருமன்புடையராவரென்பதாம். இதனாற் கற்றாருயர்வு வகுத்துக்கூறப்பட்டது.

௩௯௫. உடையார்மு னில்லார்போ லேக்கற்றுங் கற்றார்
கடையரே கல்லா தவர். ௫

இ-ள். உடையார்முன் இல்லார்போல ஏக்கற்றும் கற்றார் — பிறரை நிலைமுனியாது கற்றல் நன்றாதலான், செல்வர்முன் நல்கூர்ந்தார்நிற்குமாறுபோலத் தாமும் ஆசிரியர்முன் ஏக்கற்றுநின்றுங்கற்றார் தலையாயினார்,—கல்லாதவர் கடையரே—அந்நிலைக்குநாணிக்கல்லாதவர் எஞ்ஞான்றுமிழிந்தாரேயாவர். எ-று.

உடையார் இல்லாரென்பன உலகவழக்கு. ஏக்கறுதல் ஆசையாற்றாழ்தல். கடையரென்றதனான் அதன்மறுதலைப்பெயர் வருவிக்கப்பட்டது. பொய்யாய மானநோக்கி மெய்யாய கல்வியிழந்தார் பின்னொருஞான்றும் அறிவுடையராகாமையின், கடையரேயென்றார். இதனாற் கற்றாருயர்வுங் கல்லாதாரிழிவுங் கூறப்பட்டன. (௫)

௩௯௬. தொட்டனைத் தூறு மணற்கேணி மாந்தர்க்குக்
கற்றனைத் தூறு மறிவு. ௬

இ-ள். மணற்கேணி தொட்டனைத்து ஊறும்—மணலின்கட்கேணி தோண்டியவளவிற்றாகவூறும்,—மாந்தர்க்கு அறிவு கற்றனைத்து ஊறும்—அதுபோல மக்கட்கறிவு கற்றவளவிற்றாகவூறும். எ-று.

ஈண்டுக் கேணியென்றது அதன்கணீரை. அளவிற்றாகவென்றது அதனளவுஞ்செல்லவென்றவாறு. சிறிது கற்றதுணையான் அமையாது மேன்மேற் கற்றல்வேண்டுமென்பதாம். இஃது ஊழ் மாறுகொள்ளாவழியாகலின், மேலுண்மையறிவே மிகுமென்றதனோடு மலையாமையறிக. (௬)

௩௯௭. யாதானு நாடாமா லூராமா லென்னொருவன்
சாந்துணையுங் கல்லாத வாறு. ௭

இ-ள். யாதானும நாடாம ஊராம்—கறறவனுககுத் தன்னுடைந் தன்னூருமே யன்றி யாதானுமொருநாடும் நாடாம, யாதானுமோரூரும் ஊராம்;—ஒருவன் சாநதுணையும கலலாதவாறு என—இஙஙனமாயின ஒருவன் தானிறக்குமளவுங் கலலாது கழிகினறது எனகருதி! எ-று.

உயிரோடுசேறலிற சாநதுணையுமென்முா. பிறாநாடுகளுமுமூாகளுந் தம்போல உறறுப பொருட்கொடையும் பூசையும உவநது செயதறகேதுவாகலின கலவிபோலச சிறநதது பிறிதிலலை, அதனையே எபபொழுதுஞ் செயகவெனபதாம. (எ)

ஙகஅ. ஒருமைககட டானகறற கலவி யொருவற
கெழுமையு மேமாப புடைததது. அ

இ-ள். ஒருவறகு— ஒருவனுககு— தான ஒருமைக்கண் கறற கல்வி—தானொருபிறபபினகட்கறற கலவி— எழுமையும ஏமாபபு உடைத்து — எழுபிறபபினுஞ்சென்று உதவுதலையுடைத்து. எ-று.

வினைகள்போல உயிரினகட்கிடநது அது புகநுழிப புகுமாகலின, எழுமையுமேமாப்புடைததென்றுா. எழுமை மேலேகூறபபட்டது. உதவுதல நனனெறிக்கணுயததல. (அ)

ஙகக. தாமின் புறுவ துலகின் புறககண்டு
காமுறுவா கறறறிந தாா. க

இ-ள். தாம் இனபுறுவது உலகு இனபுறக கண்டு—தாமினபுறுதறகு ஏதுவாகிய கலவிககு உலகமினபுறுதலால அசசிறபபு நோககி—கறறறிநதாா காமுறுவா—கறறறிநதாா பினனும அதனையே விருமபுவா. எ-று.

தாமினபுறுதலாவது நிகழ்வினகட்சொற்பொருளகளின சுவைநுகாவானும், புகழ பொருள பூசை பெறுதலானும, எதிாவினகண அறம வீடு பயததலானும், அதனுன இடையறுதவினபமெயதுதல. உலகினபுறுதலாவது இமமிக்காரோடு தலைபபெயது அறியாதனவெல்லாம அறியபபெறறேமெனறும, யாணடு பலவாக நரையிலமாயினேமெனறுமுவததல. செலவமாயின், ஈட்டல காத்தல் இழததலெனறிவறறுறறுனபுறுதலும பலரையும பகையாககலுமுடைத்தென அறிநது அதனைக காமுறுமையிற கறறறிநதாரெனறும, கருமபயிறறகுக் கூலிபோலத் தாமினபுறுதறகு உலகினபுறுதல பிறவாறறுனினமையின் அதனையே காமுறுவரெனறுங்கூறினுா. (க)

சoo. கேடில விழுசசெலவங கலவி யொருவற்கு
மாடலல மறறை யவை. கo

இ-ள். ஒருவறகுக கேடு இல விழுசசெலவம கலவி— ஒருவனுக்கு அழிவிலலாத சீரியசெலவமாவது கலவி,—மறறையவை மாடு அலல—அஃதொழிநத மணியும் பொனனுமுதலாயின செலவமலல. எ-று.

அழிவினமையாவது தாயத்தார், களவா, வலியர், அரசரென்றிவரால் கொளளப்படாமையும், வழிபட்டாாககுக கொடுததுழிக குறையாமையுமாம். சீர்மை தக்கார்கண்ணே நிற்றல். மணி பொன முதலியவறறிறகு இவவிரணடுமின்மையின், அவ்வற்றை மாடலலவென்றுர். இவையைாதுபாட்டானுங் கல்வியது சிறபபுக் கூறபபட்டது. (கo)

௪௧-ம் அதி. — கல்லாமை.

அஃதாவது கற்றலைச்செய்யாமை, என்றது அதனானுயவிழிபினை. கல்விச் சிறப்பு மேல் விதிமுகத்தாற் கூறிய துணையான் முற்றுப்பெறாமைநோக்கி, எதிர்மறைமுகத்தானுங் கூறுகின்றதாகலின், இது கல்வியின்பின் வைக்கப்பட்டது.

௪0௧. அரங்கின்றி வட்டாடி யற்றே நிரம்பிய
நூலின்றிக் கோட்டி கொளல். ௧

இ-ள். அரங்கு இன்றி வட்டு ஆடியற்று—அரங்கினையிழையாது வட்டாடினாற்போலும்—நிரம்பிய நூல் இன்றிக் கோட்டி கொளல்—சான்றோர் அவைக்கண் நிரம்புதற்கேதுவாகிய நூல்களைக் கல்லாது ஒருவன் அவையின்கண் ஒன்றனைச் சொல்லுதல். எ-று.

அரங்கு வகுத்த தானம். வட்டாடல் உண்டையுருட்டல். இவை "கட்டளை யன்ன வட்டரங் கிழைத்துக்—கல்லாச் சிறாஅர் நெல்லிவட் டாடும்" என்பதனான் அறிக. நிரம்புதல் அறியவேண்டுவனவெல்லாம் அறிதல். கோட்டியென்பது ஈண்டு ஆகுபெயர், "புல்லா வெழுத்திற் பொருளில் வறுங்கோட்டி"* என்புழிப்போல. சொல்லும்பொருளும் செறிப்பப்படாவென்பதாம். (௧)

௪0௨. கல்லாதான் சொற்கா முறுதன் முலையிரண்டு
மில்லாதாள் பெண்காமுற் றற்று. ௨

இ-ள். கல்லாதான் சொல் காமுறுதல்— கல்வியில்லாதானொருவன் அவையின்கண் ஒன்று சொல்லுதலை அவாவுதல்—முலையிரண்டும் இல்லாதாள் பெண் காமுற்றற்று—இயல்பாகவே முலையிரண்டுமில்லாதாளொருத்தி பெண்மையை அவாவினாற்போலும். எ-று.

இன்னதென்றறிந்த சினையாகலின், தொகையொடு முற்றும்மை கொடுத்தார். சிறிதுமில்லாதாளென்பதாம். அவாவியவழிக் கடைபோகாது, போகினும் நகை விளைக்குமென்பதாயிற்று. (௨)

௪0௩. கல்லா தவரு நனிநல்லர் கற்றார்முற்
சொல்லா திருக்கப் பெறின். ௩

இ-ள். கல்லாதவரும் நனி நல்லர் — கல்லாதாரும் மிக நல்லராவர்,—கற்றார்முன் சொல்லாது இருக்கப்பெறின் — தாமே தம்மையறிந்து கற்றாரவையின்கண் ஒன்றனையுஞ்சொல்லாதிருத்தல் கூடுமாயின். எ-று.

உம்மை இழிவுசிறப்பும்மை. தம்மைத் தாமறியாமையின் அது கூடாதென்பார் பெறினென்றும், கூடின் ஆண்டுத் தம்மை வெளிப்படுத்தாமையானும், பின் கல்வியைவிரும்புவராகலானும் நனிநல்லரென்றுங்கூறினார். இவைமூன்று பாட்டானுங்கல்லாதார் அவைக்கட்சொல்லுதற்குரியரன்மை கூறப்பட்டது. (௩)

௪0௪. கல்லாதா னொட்பங் கழியநன் றாயினுங்
கொள்ளா ரறிவுடை யார். ௪

---

* நாலடியார் — மேன்மக்கள், — புல்லா வெழுத்திற் பொருளில் வறுங் கோட்டி— கல்லா வொருவ னுரைப்பவுங் கண்ணோடி— நல்லார் வருந்தியுங் கேட்பரே மற்றவன்—பல்லாரு ணாணல் பரிந்து.

இ-ள். கல்லாதான் ஒட்பம் கழிய நன்றாயினும—கல்லாதவனதொண்மை ஒரோவழி மிக நன்றாயிருப்பினும்,— அறிவுடையார் கொள்ளார்—அறிவுடையார் அதனையொண்மையாகக் கொள்ளார். எ-று.

ஒண்மை அறிவுடைமை. அது நன்றாகாது, ஆயிறறாயினும் நீர்மேலெழுத்துப் போல்வதோர் விழுககாட்டாகலின், நிலைபெற்ற நூலறிவுடையார் அதனை மதியாரென்பதாம். (ச)

சoரு. கல்லா வொருவன் றகைமை தலைப்பெய்து
சொல்லாடச் சோர்வு படும். ரு

இ-ள். கல்லா ஒருவன தகைமை—நூல்களைக் கல்லாதவொருவன் யானறிவுடையேனென்னுந் தன்னை மதிக்கு மதிப்பு — தலைப்பெய்து சொல்லாடச் சோர்வுபடும—அவற்றைக் கற்றவனைக் கண்டு உரையாடக் கெடும் எ-று.

கற்றவனென்பது வருவிக்கப்பட்டது. யாதானுமோராவாததைசொல்லுந்துணையுமே நிற்பது, சொல்லியவழி வழுப்படுதலின், அழிந்துவிடுமென்பதாம். இவையிரண்டுபாட்டானுங் கல்லாதாரதியற்கையறிவின்குற்றங் கூறப்பட்டது.

சoசு. உளரென்னு மாத்திரைய ரல்லாற் பயவாக்
களரனையர் கல்லா தவர். சு

இ-ள். கல்லாதவர்— கல்லாதவர்— உளர் என்னும் மாத்திரையர் அல்லால்—காணப்படுதலான் இலரல்லர் உளரென்று சிலசொல்லுமளவினராதலன்றி—பயவாக் களர் அனையர்—தமக்கும் பிறர்க்கும் பயன்படாமையால் விளையாத களர்நிலத்தோடொப்பர். எ-று.

களர் தானும் பேணற்பாடழிந்து உயிர்கட்கும் உணவு முதலிய உதவாதது போலத் தாமும் நன்குமதிக்கற்பாடழிந்து பிறர்க்கும் அறிவு முதலிய உதவாரென்பதாம். இதனாற் கல்லாதாரது பயன்படாமை கூறப்பட்டது. (சு)

சoஎ. நுண்மா ணுழைபுல மில்லா னெழினலம்
மண்மாண் புனைபாவை யற்று. எ

இ-ள். நுண் மாண் நுழை புலம் இல்லான எழில் நலம்—நுண்ணிதாய் மாட்சிமைப்பட்டுப் பலநூல்களினுஞ்சென்ற அறிவு இலாதவனுடைய எழுச்சியும் அழகும— மண் மாண் புனை பாவையற்று— சுதையான் மாட்சிமைப்பட்டப் புனைந்த பாவையுடைய எழுச்சியும் அழகும்போலும். எ-று.

அறிவிற்கு மாட்சிமையாவது பொருள்களைக் கடிதிற்காண்டலும் மறவாமையும் முதலாயின. பாவை ஆகுபெயர். "உருவின் மிக்கதோ ருடம்பது பெறுதலுமரிது"* ஆகலான் எழினலங்களும் ஓர்பயனேயெனினும், நூலறிவிலவழிச் சிறப்பிலவென்பதாம். இதனான் அவர் வடிவழகாற் பயனின்மை கூறப்பட்டது. (எ)

சoஅ. நல்லார்கட் பட்ட வறுமையி னின்னாதே
கல்லார்கட் பட்ட திரு. அ

---

* சீவகசிந்தாமணி, முத்தியிலம்பகம், பெறுதற்கருமை, கo.—கருவி மாமழைகளைபெயல் பொழிந்தென வழிநா—ளருவி போற்றொடாந் தருதன வரும்பிணி யழலுட்—கருவிற் காய்த்திய கட்டளைப் படிமையிற் பிழையா—வுருவின் மிக்கதோ ருடம்பது பெறுதலு மரிதே.

இ-ள். நல்லாரகண் பட்ட வறுமையின் இன்னாது—கற்றார்மாட்டுநின்ற வறுமையினுமின்னாது— கலலார்கண பட்ட திரு—கலலாதாரமாட்டுநின்ற செலவம். எ-று.

இழிவுசிறப்பும்மை விகாரததாற்றெருககது. தததநிலையினனறி மாறிநிறறலால தாமிடிக்கட்படுதலும உலகிறகுத துனபஞ்செயதலும இரணடற்குமொககுமாயினும், திருக கலலாரைககெடுகக, வறுமை நலலாரைக கெடாது நிறறலான, வறுமையினுநதிருவினனுதெனறார். இதனால அவா திருவின குறறங கூறபபட்டது. (அ)

சoகூ. மேறபிறநதா ராயினுங கலலாதார் கீழபபிறநதுங
கறறா ரனைததிலா பாடு. கூ

இ-ள். கலலாதார மேறபிறநதார ஆயினும— கலலாதார உயாநதசாதிககட பிறநதாராயினும—கீழபபிறநதும கறறார அனைதது பாடு இலா—தாழநதசாதிககட்பிறநதுவைத துங கறறாரது பெருமையளவிறறுய பெருமையிலா. எ-று.

உடலோடொழியுஞ் சாதியுயாசசியினும உயிரோடு செலலுங கலவியுயாசசி சிறபபுடைததெனபதாம். இதனால அவாசாதியுயாசசியாற பயனினமை கூறபபட்டது. (கூ)

சகo. விலஙகொடு மக்க ளனைய ரிலஙகுநூல்
கற்றாரோ டேனை யவர். கo

இ-ள். விலஙகொடு மககள அனையா—விலஙகோடு நோகக மக்கள எததுணைநனமையுடையா அததுணைததீமையுடையா— இலஙகு நூல கறறாரோடு ஏனையவா — விளஙகியநூலைக கறறாரோடு நோககக கலலாதவா. எ-று.

இலஙகு நூலெனபது சாதிபபெயா. விளஙகுதல மேமபடுதல. விலஙகின மககடகேறறமாய உணாவுமிகுதி காணபபடுவது கறறாகணணேயாகலின, கலலாதாரும அவரும ஒததபிறபபினரலலரெனபதாம. மயககநிரனிறை. இதனால அவா மககட்பிறபபாற பயனெயதாமை கூறபபட்டது. (கo)

சஉ ம அதி.—கேள்வி.

அஃதாவது கேட்கபபடு நூறபொருளகளைக கறறறிநதார கூறக்கேட்டல. கறறவழி அதனிறுயவறிவை வலியுறுததலானும, கலலாதவழியும அதனையுணடாகுதலானும, இது கலவி கலலாமைகளினபின வைககபபட்டது.

சகக. செலவததுட செலவஞ் செவிசசெலவ மசசெலவஞ்
செலவதது ளெலலாந தலை. க

இ-ள. செலவததுடசெலவம செவிசசெலவம — ஒருவறகுச சிறபபுடைய செலவமாவது செவியானவருஞ்செலவம,—அசசெலவம செலவததுள எலலாம தலை—அசசெலவம பிறசெலவஙகளெலலாவறறினுந தலையாகலான. எ-று.

செவியானவருஞ்செலவம கேளவியான எலலாபபொருளையுமறிதல், பிறசெல்வஙகள் பொருளான வருவன. அவை நிலையாவாகலானும, துனபவிளைவினவாகலானும், இது தலையாயிறறு. அவறறையொழிதது இதனையே செயகவெனபது குறிபபெச்சம். (க)

சகஉ. செவிக்குண வில்லாத போழ்து சிறிது
வயிறறுககு மீயப் படும். உ

இ-ள். செவிககு உணவு இலலாதபோழது—செவிக்குணவாகிய கேள்வியில் லாதபொழுது—வயிறறுககும சிறிது ஈயபபடும—வயிறறுக்குஞ் சிறிதுணவு இடப்படும். எ-று.

சுவைமிகுதியும் பிறபயததலுமுடைய கேள்வியுளளபொழுது வெறுக்கப்ப டுதலான இலலாதபோழதெனறும, பெரிதாயவழித தேடறறுனபமேயனறி நோயுங காமமும பெருகுதலாற சிறிதெனறும, அதுதானும பினனிருநது கே ட்டறபொருடடாகலான ஈயபபடுமெனறுங கூறினார். ஈதல வயிறறதிழிவு தோனற நினறது. இவையிரணடு பாடடானும கேளவியது சிறபபுக கூறபப ட்டது. (உ)

சகஙு. செவியுணவிற் கேள்வி யுடையா ரவியுணவி
னானறோ டொபபா நிலதது. ஙு

இ-ள். செவியுணவிற கேளவி உடையார—செவியுணவாகிய கேளவியினையு டையார,—நிலதது அவியுணவின ஆனறோரொடு ஒபபார—நிலத்தினகணணரா யினும, அவியுணவினையுடைய தேவரோடொபபார. எ-று.

செவியுணவு செவியானுணணுமுணவு. அலவழிககணவநத இன்சாரியையது னகரம் வலிநது நினறது. அவியாகியவுணவு தேவாக்கு வேளவிததீயிறகொடு ப்பன. அறிவானிறைநதமையான ஆனறோனறும, துனபமறியாமையாற தே வரோடொபபொனறுங கூறினார். இதனால அதனையுடையாரது சிறபபுக கூற பபட்டது. (ஙு)

சகச. கற்றில னாயினுங் கேடக வஃதொருவற்
கொறகததி னூறறாந துணை. ச

இ-ள். கறறிலன ஆயினும கேட்க—உறுதி நூலகளைத்தான கறறிலனாயினும், அவறறின பொருளகளைக கறறறிநதார சொலலக கேடக,—அஃது ஒருவறகு ஒறகததின ஊறறும துணை — அககேளவி ஒருவனுககுத தளாச்சிவநதுழிப பறறுககோடாநதுணையாகலான. எ-று.

உம்மை கறகவேணடுமென்பது பட நினறது. தளாசசி வறுமையானுதல அறிவினமையானுதல இடுககடபடுழி மனநதளாதல. அதனைக கேளவியினா ய அறிவு நீககுமாகலின, ஊறறாநதுணையெனறார். ஊனறெனனுமாகுபெயரின் னகரம திரிநது நினறது. (ச)

சகரு. இழுகக லுடையுழி யூறறுககோ லறறே
யொழுகக முடையாாவாயச சொல. ரு

இ-ள். இழுக்கல உடை உழி ஊறறுககோல அறறு— வழுக்குதலையுடைய சேறறுநிலத்து இயஙகுவாாககு ஊனறுகோலபோலுதவும்—ஒழுக்கம உடை யாா வாயசசொல — காவறசாாடுகைபபாாக்கு ஒழுககமுடையாா வாயிற் சொறகள். எ-று.

அவாயநிலையான வநத உவமையடையாற் பொருளடை வருவிக்கப்பட்டது. ஊற்றுகியகோலபோலுதவுதல தளாநதுழி அதனை நீககுதல. கல்வியுடையோ

னும் ஒழுக்கமில்லாதார அறிவிலராகலின், அவர்வாய்ச்சொற் கேட்கப்படாதெ ன்பது தோனற ஒழுக்கமுடையார்வாயசொல்லெனருர். வாயென்பது தீச சொலறிமையாகிய சிறபபுணர நினறது. அவற்றைக் கேடகவென்பது குறிப பெச்சம். (ரு)

சுக௬. எனைத்தானு நலலவை கேடக வனைததானு
மான்ற பெருமை தரும. ௬

இ-ள். எனைத்தானும் நல்லவை கேடக—ஒருவன சிறிதாயினும உறுதிபபொ ருள்களைக் கேட்க,—அனைததானும ஆனற பெருமை தரும—அககேளவி அத் துணையாயினும் நிறைநத பெருமையைத தரும ஆகலான. எ-று.

எனைதது அனைதது எனபன கேட்கும்பொருணமேலுங காலத்தின்மேலும் நின்றன. அக்கேளவி மழைததுளிபோல வநதீணடி எல்லாவறிவுகளையுமுள வாக்கலின், சிறிதெனறிகழறகவெனபதாம. (௬)

சுகஎ. பிழைததுணாநதும பேதைமை சொலலா ரிழைத்துணாந்
தீண்டிய கேளவி யவா. எ

இ-ள். பிழைதது உணாநதும பேதைமை சொலலா — பிறழவுணாநதவ ழியும, தமககுப் பேதைமை பயககுஞ சொறகளைச சொலலா—இழைதது உணாநது ஈணடிய கேளவியவா—பொருளகளைத தாமும நுணணிதாகவாரா யநதறிநது அதனமேலும ஈணடிய கேளவியினையுடையாா. எ-று.

பிழைபபவெனபது திரிநதுநினறது. பேதைமை ஆகுபெயா. ஈணடுதல பல வாறருன் வநது நிறைதல. பொருளகளின மெயமமையைத தாமுமறிநது அறிநதாரோடொபபிபபதுஞசெயதாா தாமதகுணததான மயஙகினராயினும, அவவாறல்லது சொலலாரெனபதாம. இவைஈானகுபாட்டானுங கேட்டாாக கு வருநனமை கூறபபட்டது. (எ)

சுகஅ. கேடபினுங கேளாத தகையவே கேளவியாற
ரேடகப படாத செவி அ

இ-ள். கேட்பினும கேளாத தகையவே— தமபுலமாய ஓசைமாததிரததைக் கேட்குமாயினுஞ செவிடாந தனமையவேயாம — கேளவியால தோட்கபப டாத செவி— கேளவியாறறுளைககபபடாத செவிகள. எ-று.

ஏகாரம தேறறததினகணவநதது. ஓசைமாததிரததான உறுதியெயதாமை யிற கேளாததகையவெனறும, மனததினகண நுறபொருள நுழைதறகு வழி யாககலிற கேளவியைக் கருவியாககியுங கூறினாா. பழையதுளை துளையனறெ னபதாம் (அ)

சுகக. நுணஙகிய கேள்விய ரல்லாா வணஙகிய
வாயின ராத லரிது. க

இ-ள். நுணஙகிய கேளவியா அலலார்—நுண்ணிதாகிய கேளவியுடையரல லாதாா— வணங்கிய வாயினா ஆதல அரிது— பணிநத மொழியினையுடைய ராதல் கூடாது. எ-று.

கேட்கபபடுகினற பொருளினது நுண்மை கேளவிமே லேறறபபட்டது. வாய ஆகுபெயா. பணிநதமொழி பணிவைபபுலபபடுத்திய மொழி. கேளாதாா

உணாவின்மையாற றம்மைவியாநது கூறுவரெனபதாம். அலலரெலனபதூஉம் பாடம். (க)

சஉ0. செவியிற் சுவையுணரா வாயுணர்வின் மாகக
ளவியினும வாழினு மென். க0

இ-ள். செவியிற சுவை உணரா வாய உணாவின மாககள்— செவியானுக ரபபடுஞசுவைகளையுணராத வாயுணாவினையுடைய மாநதா— அவியினும் வாழினும் என— சாவினும வாழினும உலகிறகு வருவதெனனை! எ-று.

செவியானுகரபபடுஞ சுவைகளாவன சொறசுவையும, பொருட்சுவையும்: அவறறுட்சொறசுவை குணம, அலஙகாரமென இருவகைதது. பொருட்சுவை காமம, நகை, கருணை, வீரம், உருததிரம, அசசம, இழிபபு, வியபபு, சாநத மென ஒனபதுவகைதது. அவையெலலாம ஈணடுரைபபிறபெருகும. வாயுணா வெனபது இடைபபதஙகடொககுநினற மூனறுமவேறறுமைததொகை: அது வாயானுகரபபடுஞசுவைகளையுணரும உணாவெனவிரியும. அவை கைபபு, காழபபு, புளிப்பு, உவாபபு, துவாப்பு, திததிபபென ஆறும. செததாலிழபபதூஉம வாழநதாற பெறுவதுமினமையின, இரணடுமொக்குமெனபதாம. வாயுணவினெனறுபாடமோதுவாருமுளா. இவைமூனறுபாடடானுஙகேளாதவழிபபடுங குற்றங கூறபபட்டது. (க0)

சங ம் அதி. — அறிவுடைமை.

அஃதாவது கலவி கேளவிகளினாய அறிவோடு உணமையறிவுடையனாதல. அதிகாரமுறைமையும இதனானே விளஙகும.

சஉக. அறிவறறங காககுங கருவி செறுவாாககு
முளளழிகக லாகா வரண. க

இ-ள். அறிவு அறறம காககும கருவி — அரசாககு அறிவெனபது இறுதி வாராமறகாககுஙகருவியாம, — செறுவாாககு அழிககலாகா உளளரணும— அதுவேயுமனறிப பகைவாககு அழிககலாகாத உளளரணுமாம. எ-று.

காததல முனனறிநது பரிகரிததல. உளளரண உளளாயவரண, உளபுக்கழிக்கலாகா அரணெனறுமாம. இதனால அறிவினது சிறபபுக கூறபபடடது.

சஉஉ. சென்ற விடததாற செலவிடா தீதொரீஇ
நனறின்பா லுயபப தறிவு. உ

இ-ள். சென்ற இடததால செல விடா— மனத்தை அது சென்ற புலததினகட்செல்ல விடாது— தீது ஒரீஇ நனறினபால உயபபது அறிவு—அபபுலததின நனமை தீமைகளையாராயநது தீயதனினீககி நலலதனகட்செலுத்துவது அறிவு. எ-று.

வினைக்கேறற செயபபடுபொருள் வருவிக்கபபடடது. ஓசை, ஊறு, ஒளி, சுவை, நாறறமெனப் புலம ஐநதாயினும,ஒருகாலததது ஒனறினகணல்லது செல்லாமையின், இடததாலெனறாா. விடாதெனபது கடைககுறைநது நின்றது. குதிரையை நிலமறிநதுசெலுததும் வாதுவன்போல வேருக்கி மனத்தைப புலமறிநதுசெலுத்துவது அறிவெனறாா், அஃது உயிாக்குணமாகலின. (உ)

சஉங. எப்பொருள் யாயார்வாய்க் கேட்பினு மப்பொருண்
மெயபபொருள காண்ப தறிவு. ங

இ-ள். எபபொருள் யாா யாாவாயக் கேட்பினும்— யாதொருபொருளையா வர் யாவா சொலலககேடபினும,—அபபொருள மெயபபொருள காணபது அறிவு— அபபொருளின மெயயாய பயனைக் காணவல்லது அறிவு. எ-று.

குணங்கணமூனறும மாறி மாறி வருதல யாவாக்குமுணமையின, உயாநத பொருள இழிநதாாவாயினும, இழிநதபொருள உயாநதாாவாயினும, உறுதிப பொருள பகைவாவாயினும, கெடுபொருள நடடாாவாயினும ஒரோவழிக கேடகபபடுதலான, எபபொருள யாயாாவாய்க்கேடபினுமெனருா. அடுககுப பனமைபறறிவநதது. வாயெனபது அவா அபபொருள்னகடபயிலாமையுண ாதது்கினறது. மெயயாதல நிலைபெறுதல. சொலவாரதியலபு நோககாது அப பொருளினபயனுககிக கொளளுதல ஒழிதல செயவதறிவெனபதாம். (ங)

சஉச. எணபொருள வாகச செலச்சொலலித தானபிறாவாய
நுணபொருள காணப தறிவு. ச

இ-ள். தான எணபொருளவாகச செலச சொலலி—தான சொலலுஞ்சொ றகளை அரியபொருளவாயினும கேட்பாாககு எளிய பொருளவாமாறு மனங கொளச சொலலி—பிறாவாய நுணபொருள காணபது அறிவு—பிறாவாயக் கேடகுஞ்சொறகளின நுணணியபொருள காணவரிதாயினும அதனைக காண வலலது அறிவு. எ-று.

உடையவனருெழில அறிவினமேலேறறபபட்டது. சொலலுவன வழுவின் றி இனிது விளஙகச சொலலுகவெனபாா சொனமேலவைததும, கேடபன வழுவினும் இனிதுவிளஙகாவாயினும பயனைக கொணடொழிகவெனபாா பொ ருணமேலவைததுங்கூறினுா. (ச)

சஉரு. உலகங் தழீஇய தொடப மலாதலுங்
கூமபலு மிலல தறிவு. ரு

இ-ள். உலகம தழீஇயது ஒட்பம—உலகததை நடபாககுவது ஒருவனுக்கு ஒட்பமாம,—மலாதலும கூமபலும இலலது அறிவு—அநநடபினகண முன மலாதலும பின கூமபுதலுமினறி ஒருநிலையனுவது அறிவாம். எ-று.

தழீஇயது இலலதெனபன அவவதொழினமேனினறன. உலகமெனபது ஈணடுயாநதோரை. அவரோடு கயபபூபபோல வேறுபடாது கோட்டுபபூப போல ஒருநிலையே நடபாயினுன எலலாவினபமுமெயதுமாகலின, அதனை அறி வென்றுா.* காரியஙகள காரணஙகளாக உபசரிககபபடடன. இதனைச் செல வத்தினமலாதலும நலகுரவிறகூமபலுமிலலதெனறு உரைபபாருமுளர். (ரு)

சஉகு. எவ்வ துறைவ துலக முலகததோ
டவ்வ துறைவ தறிவு. கு

---

* நாலடியாா, நடபாராய்தல, —கோட்டுப்பூப் போல மலாநதுபிற கூம்பா து— வேட்டதே வேட்டதா நட்பாடசி— தோட்ட—கயப்பூப்போன் முன்ம லாநது பிறகூமபு வாரை—நயபபாரு நட்பாரு மில.

இ-ள். உலகம் எவ்வது உறைவது — உலகம் யாதொருவாறாநொழுகுவ தாயிறறு,—உலகததோடு அவ்வது உறைவது அறிவு—அவ்வுலகத்தோடு மே வித் தானும அவவாறாறுநெழுகுவது அரசனுக்கறிவு. எ-று.

உலகததையெல்லாம யானியமிததலான எனனை நியமிபபாரிலலையெனக் கரு தித் தானினைததவாறே ஒழுகிற பாவமும் பழியுமாமாகலான, அவவாறெழுகு தல அறிவன்றென விலககியவாறாயிறறு. இவையைநதுபாட்டானும அதனதி லக்கணஙகூறபபடடது. (சு)

சஉஎ. அறிவுடையா ராவ தறிவா ரறிவிலா
ரஃ்தறி கல்லா தவா. எ

இ-ள். அறிவுடையாா ஆவது அறிவாா—அறிவுடையராவாா வரககடவதனை முனனறியவலலாா,—அறிவிலாா அஃ்து அறிகலலாதவா — அறிவிலராவாா அதனை முன்னறியமாட்டாதாா. எ-று.

முன்னறிதல முனனேயெணணியறிதல. அஃ்தறிகலலாமையாவது வநதால றிதல். இனி ஆவதறிவாரொன்பதறகுத தமககு நனமையறிவாரொனறுரைப பாருமுளா. (எ)

சஉஅ. அஞசுவ தஞசாமை பேதைமை யஞசுவ
தஞச லறிவாா தொழில. அ

இ-ள். அஞ்சுவது அஞசாமை பேதைமை—அஞசபபடுவதனை அஞசாமை பேதைமையாம,—அஞசுவது அஞசல அறிவாா தொழில—அவவஞசப்படுவ தனை அஞசுதல் அறிவாாதொழிலாம. எ-று

பாவமும பழியுங கேடும முதலாக அஞசபபடுவன பலவாயினும, சாதி பற்றி அஞசுவதெனறாா. அஞசாமை எணணாதுசெயதுநிறறல. அஞசுதல எண ணித தவிாதல. அது காரியமனறெனறு இகழபபடாதெனபாா அறிவாாதொ ழிலெனறாா. அஞசாமை இறைமாட்சியாகச சொலலபபடடமையின, ஈண்ட ஞசவேணடுமிடஙகூறியவாறு. இவையிரணடுபாட்டானும அதனையுடையாரதி லக்கணங கூறபபட்டது. (அ)

சஉகூ. எதிரதாக காககு மறிவினார்க கிலலை
யதிர வருவதோா நோய. கூ

இ-ள். எதிரதாக காககும அறிவினாககு—வரககடவதாகியவதனை முனன றிநது காககவலல அறிவினையுடையாாககு—அதிர வருவது ஓா நோய இல லை—அவா நடுஙக வருவதொருதுனபமுமிலலை. எ-று.

நோயென வருகினறமையின, வாளா எதிரதாவெனறாா. இதனாற காக்கலா ஙகாலம உணாததபபட்டது. காததல அதன்காரணததை விலககுதல. அவர் க்குத் துன்பமினமை இதனாறகூறபபட்டது. (கூ)

சஙஃ0. அறிவுடையா ரெல்லா முடையா ரறிவிலா
ரெனனுடைய ரேனு மிலர். க0

இ-ள். அறிவுடையாா எலலாம உடையார்—அறிவுடையார் பிறிதொன்று மிலராயினும் எலலாமுடையராவர்,—அறிவிலாா என உடையரேனும் இலர்—அறிவிலாதார் எலலாமுடையராயினும் ஒன்றுமிலராவர். எ-று.

செல்வங்களெல்லாம் அறிவாற் படைக்கவுங் காக்கவும்படுதலின் அஃதுடையாரை எல்லாமுடையரென்றும், அவையெல்லாம் முன்னேயமைந்து கிடப்பினும் அழியாமற் காத்தற்கும் தெய்வத்தானழிந்துழிப் படைத்தற்கும் கருவியுடையரன்மையின் அஃதில்லாதாரை என்னுடையரேனுமில்லென்றுங் கூறினார். என்னுமென்பழி உம்மை விகாரத்தாற் றொக்கது. இதனான் அவரதுடைமையும் ஏனையாரதின்மையுங் கூறப்பட்டன. (௧0)

சச ம் அதி.— குற்றங்கடிதல்.

அஃதாவது காமம், வெகுளி, கடும்பற்றுள்ளம், மானம், உவகை, மதமெனப்பட்ட குற்றங்களாறனையும் அரசன் தனகணிகழாமற் கடிதல். இவற்றை வடநூலார் பகைவாக்கமென்ப. இவை குற்றமென்றறிதலும் கடிதலும் அறிவுடையார்க்கல்லது கூடாமையின், அதன்பின் வைக்கப்பட்டது.

சங௧. செருக்குஞ் சினமுஞ் சிறுமையு மில்லார்
பெருக்கம் பெருமித நீர்த்து. ௧

இ-ள். செருக்கும் சினமும் சிறுமையும் இல்லார் பெருக்கம் — மதமும் வெகுளியுங் காமமுமாகிய குற்றங்களில்லாதவரசரது செல்வம்— பெருமித நீர்த்து— மேம்பாட்டினீர்மையினையுடைத்து. எ-று.

மதம் செல்வக்களிப்பு. சிறியோர்செயலாகலின், அளவிறந்தகாமஞ் சிறுமையெனப்பட்டது. இவை நீங்கியல்லன செய்வித்தலான், இவற்றைக் கடிந்தார்செல்வம் நல்வழிப்பாடும் நிலைபேறுமுடைமையின், மதிப்புடைத்தென்பதாம். மிகுதிபற்றி இவை முற்கூறப்பட்டன. (௧)

சஙஉ. இவறலு மாண்பிறந்த மானமு மாணா
வுவகையு மேத மிறைக்கு. உ

இ-ள். இவறலும்— வேண்டும்வழிப் பொருள்கோடாமையும் — மாண்பு இறந்த மானமும்—நன்மையினீங்கிய மானமும்—மாணா உவகையும்— அளவிறந்தவுவகையும்— இறைக்கு ஏதம்— அரசனுக்குக் குற்றம். எ-று.

மாட்சியான மானத்தினீக்குதற்கு மாண்பிறந்த மானமென்றார்: அஃதாவது அந்தணர் சான்றோர் அருந்தவத்தோர் தம்முன்னோர் தந்தை தாயென்றிவரை வணங்காமையும், முடிக்கப்படாததாயினுங் கருதியது முடித்தேவிடுதலும் முதலாயின. அளவிறந்தவுவகையாவது கழிகண்ணோட்டம். பிறருஞ்சினனேகாமங்கழிகண்ணோட்ட மென்றிவற்றையறந்தருநிகிரிக்கு வழியடையாகுந்தீதென்றார். இவையிரண்டுபாட்டானுங் குற்றங்களாவன இவையென்பது கூறப்பட்டது. (உ)

சஙங. தினைத்துணையாங் குற்றம் வரினும் பனைத்துணையாக்
கொள்வர் பழிநாணு வார். ங

இ-ள். பழி நாணுவார்— பழியையஞ்சுவார்,—தினைத்துணையாம் குற்றம் வரினும் பனைத்துணையாக் கொள்வர்—தங்கட்டினையளவாங் குற்றம் வந்ததாயினும் அதனை அவ்வளவாகவன்றிப் பனையினளவாகக் கொள்வர். எ-று.

குற்றம் சாதிப்பெயர். தமக்கேலாமையிற சிறிதென்று பொருள் பெரிதாக க் கொண்டு வருந்திப் பின் அது வாராமற காப்பரெனபதாம். (௩)

சஙச. குற்றமே காக்க பொருளாகக குற்றமே
யற்றந் தரூஉம பகை. ச

இ-ள். அற்றம் தரூஉம் பகை குற்றமே—தனக்கிறுதி பயக்கும் பகை குற்றமே,— குற்றமே பொருளாகக காக்க — ஆகலான, அக்குற்றம தனகணவாராமையே பயனாகக கொண்டு காக்கவேண்டும. எ-று.

இவைபற்றியல்லது பகைவர் அற்றந்தாராமையின இவையே பகையாவன வெனனும வடநூலார் மதம பற்றிக குற்றமேயற்றந்தரூஉம பகையெனறும், இவற்றினமையே குணஙகளதுணைமையாகககொண்டெனபார் பொருளாக வென்றுங கூறினார். குற்றமேகாக்கவெனபது "அருமபணபின்றை நீமைகாக்க" எனபதுபோல நின்றது. (ச)

சஙரு. வருமுன்னராக காவாதான் வாழ்க்கை யெரிமுன்னர்
வைத்தூறு போலக கெடும. ரு

இ-ள். வருமுன்னராக காவாதான வாழ்க்கை—குற்றம் வரக்கடவதாகின்ற முற்காலத்திலே அதனைக காவாத அரசன் வாழ்க்கை—எரிமுன்னர் வைத்தூறுபோலக கெடும—அது வந்தால எரிமுகத்துநின்ற வைக்குவைபோல அழிந்துவிடும. எ-று.

குற்றமெனபது அதிகாரத்தான வந்தது. முன்னரொன்றதனீற்றது பகுதிப பொருளவிகுதி. வருமெனனுமபெயரெச்சம முன்னரொன்னுஙகாலப்பெயர்கொண்டது, அதனாற காக்கலாய காலம பெறப்பட்டது. குற்றஞ்சிறிதாயினும அதனாற பெரியசெல்வம அழிந்தேவிடுமெனபது உவமையாற பெறறும. (ரு)

சஙசா. தன்குற்ற நீக்கிப பிறர்குற்றங காண்கிற்பி
னென்குற்ற மாகு மிறைக்கு. சா

இ-ள். தன்குற்றம நீக்கிப பிறர் குற்றம காணகிற்பின— முன்னர்த தனகுற்றத்தைக கண்டு கடிந்து பின்னர்ப பிறர்குற்றங காணவல்லனாயின,—இறைக்கு ஆகும குற்றம என—அரசனுக்கு ஆகக்கடவ குற்றம யாது. எ-று.

அரசனுக்குத தனகுற்றஙகடியாவழியே பிறர்குற்றஙகடிதல குற்றமாம் அது கடிந்தவழி முறைசெய்தலாமெனபார், எனகுற்றமாகுமெனறார்: எனவே, தன் குற்றஙகடிந்தவனே முறைசெய்தற்குரியவனெனபதாயிற்று. இவைநான்குபாட்டானும அவற்றது கடிதறபாடு பொதுவகையாற கூறப்பட்டது. இனிச சிறப்புவகையாற கூறுப. (சா)

சஙஎ. செயற்பால செய்யா திவறியான் செல்வ
முயற்பால தன்றிக கெடும. எ

இ-ள். செயற்பால செய்யாது இவறியான செலவம்—பொருளாற் றனக்குச செய்துகொள்ளப்படுமவற்றைச செய்து கொள்ளாது அதனகட் பற்றுள்ளஞ் செய்தானது செலவம— உயற்பாலதன்றிக கெடும—பின் உளதாமபான்மைத்தன்றி வறிதே கெடும் எ-று.

செயற்பாலவாவன அறம் பொருளின்பங்கள். பொருளாற பொருள்செய்தலாவது பெருக்குதல், அது "பொன்னி னாகும் பொருபடை யப்படை— தன்

னி ஞருந தரணி தரணியிற— பின்னை யாகும பெரும்பொரு ளப்பொரு— ளென்னுங் காலைத் துனைஞதன வில்லையே."* எனபதனுனறிக. அறஞ்செயயா மையானும பொருள்பெருக்காமையானும உயறபாலதன்றியெனறும, இனபப பயன்கொளளாமையிற கெடுமெனறுங்கூறினா. உயறபாலதினறியெனறு பாட மோதுவாருமுளா. (எ)

சகஅ. பறறுளள மென்னு மிவறன்மை யெறறுள்ளு மெணணப படுவதொன றனறு. அ

இ-ள். பறறுளளம எனனும இவறனமை— பொருளை விடத்தகுமிடதது வி டாது பறறுதலைச் செயயுமுளளமாகிய உலோபததினது தனமை— எறறுள் ளும எணணப்படுவது ஒனறு அனறு—குறறததனமைகளெலலாவறறுளளும் வைததெண்ணபபடுவதொன்றனறு, மிககது. எ-று.

இவறலது தனமையாவது குணஙகளெலலாம ஒருங்குளவாயினும் அவறறை க் கீழ்ப்படுததுத தான மேறபட வலலவியலபு. ஒழிநதன அதுமாட்டாமையி ன, எறறுளளுமெணணபபடுவதொனறனறெனறா. எவறறுளளுமெனபது இ டைகுறைநதுநினறது. இவைபிரணடுபாட்டானும உலோபததினறீமை கூற பபட்டது. (அ)

சகக. வியவற்க வெஞ்ஞான்றுந் தன்னை நயவற்க நன்றி பயவா வினை. க

இ-ள். எஞ்ஞானறும தனனை வியவற்க—தான இறபபவுயாநதஞானறும் மத த்தாற் றனனை நனகுமதியாதொழிக,— நனறி பயவா வினை நயவறக— தன க்கு நனமை பயவா வினைகளை மானததால விருமபாதொழிக, எ-று.

தனனைவியநதுழி இடமுங காலமும வலியும அறியபபடாமையானும, அற னும் பொருளும இகழபபடுதலானும, எஞ்ஞானறுமவியவறகவெனறும, கருதி யது முடிததேவிடுவலெனறு அறம பொருளினபஙகளை பயவா வினைகளை நயப பின் அவறறுற பாவமும பழியுங கேடும வருமாகலின, அவறறைநயவறகவென றுங்கூறினா. இதனுன மதமானஙகளினறீமை கூறபபட்டது. (க)

சச0. காதல காத லறியாமை யுயககிறபி னேதில வேதிலா நூல. க0

இ-ள். காதல காதல அறியாமை உபககிறபின— தான காதலிதத பொருள் களை அவா அக்காதலறியாமல அநுபவிககவலலனுயின,— ஏதிலா நூல ஏதி ல— பகைவா தனனை வஞ்சிதறகெணணுமெணணம பழுதாம. எ-று.

அறிநதவழி அவை வாயிலாகப புகுநது வஞ்சிபபராகலின, அறியாமலுயத் தால் வாயிலினமைபின வஞ்சிககபப ாெனனபதாம. காமம, வெகுளி, உவ கையென்பன முறறக்கடியுங் குறறமனமையின, இதனைபெருமபான்மைததா கிய காமநுகருமாறு கூறி, ஏனைச்சிறுபானமையவறறிறகுப பொதுவகை வில க்கினையே கொணடொழிநதா. (க0)

---

* சீவகசிநதாமணி, விமலையாரிலம்பகம், கூரு.

சுரு ம் அதி. — பெரியாரைத்துணைக்கோடல்.

அஃதாவது மூவிருகுற்றமும் முறைமையிற் கடிதலிறகாவற்சாகாடுகைத் தற்குரியனுய அரசன தீநெறிவிலகக நனனெறிச செலுததும பேரறிவுடையா ரைத் தனக்குத துணையாகக கோடல. அதிகாரமுறைமையும இதனுனே விளங் கும. பேரறிவுடையராவா அரசாககும அஙகஙகட்கும மானுடதெயவக்குற் றஙகள் வாராமற காத்தறகுரிய அமைசசா, புரோகிதா.

சசக. அறனறிந்து மூதத வறிவுடையா கேண்மை
திறனறிநது தோநது கொளல. க

இ-ள். அறன் அறிநது மூதத அறிவுடையா கேணமை— அறததது நுண மையயறிநது தனனின மூதத அறிவுடையாரது கேணமையை— தோநது திறன் அறிநது கொளல— அரசன அதனதருமையயோாநது, கொளளுநதி றமறிநது கொள்க. எ-று.

அறநுணமை நூலானேயனறி உயநதுணாவானும அறியவேணடுதலின், அற னறிநதென்முர். மூத்தல அறிவானும, சீலததானும, காலததானும முதிாதல. அறிவுடையா நீதியையும உலகியலேயுமறிநலேயுடையா. திறனறிதலாவது நன குமகிததல, உயரசெயதல, அவாவவாைநிறறலெனபன முதலாக அவா பிணிய புணணுநதிறனறிநது செயதல. (க)

சசஉ. உறறநோய நீககி யுறுஅமை முறகாககும
பெற்றியாாப பேணிக கொளல. உ

இ-ள். உறற நோய நீககி— தெயவததானுக மககளானுகத தனககு வநத துனபஙகளை நீக நமாறறிநது நீககி— உறுமை முறகாககும பெறறியாா—பின அபபெறறியன வாராவணணம முனனறிநது காககவலல தனமையினயுடை யாரை—பேணிக கொளல— அரசன அவா உவபபன செயது துணையாகக் கொளக. எ-று.

தெயவததானவருந் துனபஙகளாவன மழையினறிணமை மிகுதிகளானும, கா றறுந தீப பிணியெனறிவறறுனும, வருவன. அவை கடவுளாையுந தக்கோரை யும நோககிச செயயுஞ சாநதிகளானீககபபடும. மககளானவருந்துனபஙகளா வன பகைவா, களவா, சுறறததா, வினைசெயவாரெனறிவர்களான வருவன. அவை சாம பேத தான தணடஙகளாகிய நாலவகையுபாயததுள ஏறறதனுனீக் கபபடும முறகாததலாவது தெயவததான வருவனவறறை உறபாதஙகளானறி நது, அசசாநதிகளாறகாததலும, மககளான வருவனவறறை அவாகுணம, இங் கிதம, ஆகாரம, செயலெனபனவறறுனறிநது அவவுபாயஙகளுளொனறுறகா த்தலுமாம். ஆகவே, புரோகிதனையும அமைசசனையுங கூறியவாறுயிறறு. இங் கிதம குறிபபானிகழும உறுபபினதொழில. ஆகாரம குறிபபினறி நிகழும வே றுபாடு. உவபபன நனகுமதிததனமுதலியன. இவையிரண்டுபொட்டானுமபெரி யாரநிலககணமும, அவரைத துணையாகக கோடலவேணடுமெனபதூஉம, கொ ளளுமாறுங கூறபபடடன. (உ)

சசங. அரியவற்று ளெல்லா மரிதே பெரியாரைப்
பேணித் தமராக கொளல். ங

இ-ள். பெரியாரைப் பேணித் தமராக் கொளல் — அப்பெரியவர்களை அவர் உவப்பனவறிந்து செய்து தமக்குச் சிறந்தாராகக் கொள்ளுதல் — அரியவற்று ள் எல்லாம் அரிது — அரசர்க்கு அரியபேறுகளெல்லாவற்றுள்ளும் அரிது. எ-று.

உலகத்தரியனவெல்லாம் பெறுதற்குரிய அரசர்க்கு இப்பேறு சிறந்ததென்றது, இதனால் அவையெல்லாம் உளவாதலாற்கு. (ங)

சஙச. தம்மிற் பெரியார் தமரா வொழுகுதல்
வன்மையு ளெல்லாந் தலை. ச

இ-ள். தம்மிற் பெரியார் தமரா ஒழுகுதல் — அறிவு முதலியவற்றால் தம்மின் மிக்கார் தமக்குச் சிறந்தாராகத் தாம் அவர்வழி நின்றொழுகுதல் — வன்மையுள் எல்லாம் தலை — அரசர்க்கு எல்லாவலியுடைமையினுந்தலை. எ-று.

பொருள், படை, அரண்களானாய வலியினும் இத்துணைவலி சிறந்ததென்றது, இவர் அவற்றானீக்கப்படாத தெய்வத்துன்பமுதலியனவும் நீக்குதற்கு உரியரா கலின். (ச)

சஙரு. சூழ்வாரகண் ணாக வொழுகலான் மன்னவன்
சூழ்வாரைச் சூழ்ந்து கொளல். ரு

இ-ள். சூழ்வார் கண்ணாக ஒழுகலால் — தன்பாரம் அமைச்சரைக் கண்ணாகக் கொண்டு நடத்தலான், — மன்னவன் சூழ்வாரைச் சூழ்ந்து கொளல் — அரசன் அத்தன்மையராய அமைச்சரையாராய்ந்து தனக்குத் துணையாகக்கொள்க. எ-று

இரண்டாவது விகாரத்தாற்றொக்கது. தானே சூழவல்லனாயினும் அளவிறந் த தொழில்களான் ஆகுலமெய்துமரசன்பாரம் அதுவே தொழிலாய அமைச்ச ரானல்லது இனிது நடவாமைபற்றி, அவரைக் கண்ணாகக் கூறினார். ஆராய்தல் அமைச்சியலுட்சொல்லப்படும் இலக்கணத்தினரென்பதனையாராய்தல். இவை மூன்றுபாட்டானும் பெரியாரைத் துணைக்கோடலின் சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

சஙசு. தக்கா ரினத்தனாய்த் தானொழுக வல்லானைச்
செற்றார் செயக்கிடந்த தில். சு

இ-ள். தக்கார் இனத்தனாய்த் தான் ஒழுக வல்லானை — தக்காராகியவினத் தையுடையனாய்த் தானும் அந்நெறியொழுகவல்லவரசனை — செற்றார் செயக் கிடந் தது இல — பகைவர் செய்யக் கிடந்ததொருதுன்பமுமில்லை. எ-று.

தக்கார் அறிவொழுக்கங்களாற் றகுதியுடையார். ஒழுகுதல் அறநீதிகளின் நெறிவழுவாமனடத்தல். வருசிதத்தல், கூடினாரைப்பிரித்தல், வேறுபகைவிளைத்த லென்றிவற்றானும், வலியானும், பகைவர்செய்யுந் துன்பங்கள் பலதிறத்தவாயி னும், தானுமறிந்து அறிவார்சொல்லுங் கொண்டொழுகுவான்கண் அவற்று ளொன்றும் வாராதென்பார், செற்றார் செயக்கிடந்ததில்லென்றார். (சு)

சஙள. இடிக்குந் துணையாரை யாள்வாரை யாரே
கெடுக்குந் தகைமை யவர். எ

இ-ள். இடிக்கும் துணையாரை ஆள்வாரை — தீயன கண்டால் நெருங்கிச்சொ ல்லுந் துணையாந்தன்மையையுடையாரை இவர் நமக்குச் சிறந்தாரென்றாளுமரசரை — கெடுக்கும் தகைமையவர் யார் — கெடுக்கும் பெருமையுடைய பகை வர் உலகத்தியாவர்' எ-று.

தீயன பாவங்களும நீதியல்லனவும். துணையாந்தன்மையாவது தமக்கு அவையின்மையும் அரசன்கணணபுடைமையுமாம. அத்தனமையுடையார நெறியினீங்கவிடாமையின், அவரையாளுமரசா ஒருவரானுங்கெடுக்கபபடாரென்பதாம். நெருஙகிச்சொலலுமளவினரெனறுரைபபாருமுளா. இவையிரண்டு பாட்டானும் அதன்பயன கூறபபட்டது. (எ)

சசஅ. இடிப்பாரை யில்லாத வேமரா மன்னன்
கெடுப்பா ரிலானுங் கெடும. அ

இ-ள். இடிப்பாரை இலலாத ஏமரா மனனன—கழறுதறகுரியாரைத தனக்குத துணையாகக்கொளளாமையிற காவலறற அரசன— கெடுப்பார இலானும் கெடும— பகையாயக கெடுப்பார இலலையாயினும தானே கெடும. எ-று.

இலலாத ஏமராவெனபன பெயரெசசவடுக்கு.கெடுபபார உளராவரெனபது தோனற, இலானுமெனறுர. தானே கெடுதலாவது பாகனிலலாத யானைபோல நெறியலலாநெறிச சென்று கெடுதல. (அ)

சசகூ. முதலிலார்க் கூதிய மில்லை மதலையாஞ்
சார்பிலார்க் கில்லை நிலை. கூ

இ-ள். முதல் இலார்க்கு ஊதியம இலலை — முதறபொருளிலலாத வணிகாக்கு அதனாலவருமூதியமிலலையாம,— மதலையாம சாாபு இலாாககு நிலை இலலை— அதுபோலத தமமைத தாஙகுவதாந்துணையிலலாத அரசாககு அதனான வரும் நிலையிலலை. எ-று.

முதலைப்பெறறே இலாபம பெறவேணடுமாறுபோலத தாஙகுவாரைப் பெறறே நிலைபெறவேணடுமெனபதாம. நிலை அரசா பாரததோடு சலியாது நிறறல. (கூ)

சடு0. பல்லார் பகைகொளலிற் பத்தடுத்த தீமைத்தே
நல்லார் தொடர்கை விடல். க0

இ-ள். பலலார பகை கொளலின பதது அடுதத தீமைதது— தானறனியரையவைத்துப பலரோடும பகைகொளளுதலிற பதிறறுமடஙகு தீமையுடைதது— நலலார தொடா கைவிடல— அரசன பெரியாரோடு நடபினைக கொளளாதொழிதல. எ-று.

பலர் பகையாயக்கால "மோதி முளளொடு முட்பகை கணடிடல — பேதுசெயது பிளந்திடல"* எனபவையலலது ஒருஙகுவினையாக்குதல தீது, செயதாலும ஒருவாற்றானுயதலகூடும, நலலாாதொடாாகைவிட்டால ஒருவாறறானுமுயதல் கூடாமையின,இது செயதல அதனினுந் தீதெனபதாம. இவைமூனறுபாட்டானும அது செய்யாதவழிப்படுங்குறறங்கூறபபட்டது. (க0)

* சீவகசிந்தாமணி, விமலையாரிலம்பகம், ௬உ.— நீதி யாலறுத தந்திதி யீட்டுத— லாதி யாய வரும்பகை நாட்டுதன—மோதி முளளொடு முட்பகை கணடிடல— பேது செயது பிளந்திடல பெட்டதே.

சசு ம அதி.—சிற்றினஞ்சேராமை.

அஃதாவது சிறியவினத்தைப பொருநதாமை. சிறியவினமாவது நல்லத னிலும் தீயதன்றீமையுமிலலென்போரும விடரும தூர்த்தரும நடருமுள ளிட்ட குழு. அறிவைத் திரித்து இருமையுநகெடுக்குமியலபிறுய அதனைப பொருநதிற பெரியாரைததுணைககோடல பயனின்றெனபதுணாததறகு இஃத தனபின வைககபபடடது.

சருக. சிறறின மஞசும பெருமை சிறுமைதான்
சுறறமாச சூழநது விடும. க

இ-ள். பெருமை சிறறினம் அஞசும— பெரியோரியலபு சிறியவினததையஞ் சாநிறகும,— சிறுமை தான சுறறமாச சூழநது விடும— ஏனைசசிறியோரிய ல்பு அது சேர்நதபொழுதே அதனைத தனககுச சுறறமாகவெண்ணித் துணியும். எ-று.

தத்தமறிவு திரியுமாறும அதனுறறமககுவருநதுனபமுமநோககலின அறிவு டையாரஞசுவரொனறும, அறிவொறறுமையாற பிறிதுநோககாமையின அறிவி லாதார தமககுச சுறறமாகத துணிவரொனறுங்கூறினார. பொருளினறெழில கள பணபினமேனினறன. இதனுற சிறியவினம பெரியோாககாகாதெனபது கூறபபட்டது. (க)

சருஉ. நிலததியலபா னீர்திரிந தறறுகு மாநதாக
கினததியலப தாகு மறிவு. உ

இ-ள். நிலதது இயலபான நீர திரிநது அறறுகும— தான சோநத நிலததி னதியலபானே நீர தனறனமை திரிநது அநநிலததினறனமைததாம,— மாந தர்ககு இனததியலபு அறிவு (திரிநது) அதாகும— அதுபோல மாநதாககுத் தாஞசோநத இனததினதியலபானே அறிவுந தனறன்மை திரிநது அவவினத தினறனமைததாம. எ-று.

எடுததுககாடடுவமை. விசும்பினகடடினறனமைததாய நீர நிலததோடு சே ர்நதவழி நிறமு,சுவை முதலிய பணபுகள திரிநதாறபோலத தனிநிலைககடடன றனமைததாயவறிவு பிறவினததோடு சோநதவழிக காடசி முதலிய தொழில் கள் திரியுமெண இதனால அதனது காரணங கூறபபடடது. (உ)

சருங. மனததானு மாந்தாக குணர்சசி யினத்தானு
மின்னு னெனபபடுஞ சொல. ங

இ-ள். மாநதாககு உணாசசி மனததான ஆம — மாநதாக்குப பொதுவுண ர்வு தம் மனங்காரணமாகவுணடாம,— இன்னுன் எனப்படும சொல இனத தான் ஆம் — இவன இததனமையனெனறு உலகததாராற சொல்லப்படும் சொல் இனங்காரணமாகவுணடாம. எ-று.

இயறகையாய புலனுணாவுமாததிரத்திறகு இனம வேண்டாமையின அதனை மனததானுமெனறும, செயறகையாய விசேடவுணாவுபறறி நலலனெனறுகத தீயனென்றுக நிகழுஞ்சொறகு இனம் வேணடுதலின அதனை இனததானுமென் றுங்கூறினர். உவமையளவை கொளளாது அததிரிபும மனத்தானுமெனபாரை நோக்கி இதனுன் அது மறுத்துக கூறப்பட்டது. (ங)

சருச. மனத்தது போலக் காட்டி யொருவற்
கினத்துள தாகு மறிவு.

இ-ள். அறிவு— அவ்விசேடவுணர்வு — ஒருவற்கு மனத்து உளதுபோலக் காட்டி— ஒருவற்கு மனத்தின்கண்ணேயுளதாவதுபோலத் தன்னைப் புலப்படுத்தி— இனத்து உளதாகும்—அவன்சேர்ந்தவினத்தின்கண்ணேயுளதாம். எ-று.

மெய்ம்மை நோக்காமுன் மனத்துளதுபோன்று காட்டியும் பின்னொக்கியவழிப் பயின்றவினத்துளதாயுமிருத்தலின், காட்டியென இறந்தகாலத்தாற்கூறினார். விசேடவுணர்வுதானும் மனத்தின்கண்ணே அன்றேயுளதாவதெனபாரை நோக்கி, ஆண்டுப் புலப்படுந்துணையேயுள்ளது அதற்குமூலம் இனமென்பது இதனாற்கூறப்பட்டது. (௪)

சருரு. மனந்தூய்மை செய்வினை தூய்மை யிரண்டு
மினந்தூய்மை தூவா வரும். ரு

இ-ள். மனம் தூய்மை செய்வினை தூய்மை இரண்டும்— அவ்விசேடவுணர்வு புலப்படுதற்கிடனாய மனந்தூயனாதற்றன்மையும் செய்யும்வினைதூயனாதற்றன்மையுமாகியவிரண்டும்— இனம் தூய்மை தூவா வரும்—ஒருவற்கு இனந்தூயனாதற்றன்மை பற்றுக்கோடாக உளவாம். எ-று.

மனந்தூயனாதலாவது விசேடவுணர்வுபுலப்படுமாறு இயற்கையாய அறியாமையினீங்குதல். செயவினைதூயனாதலாவது மொழிமெய்களாற்செய்யும் நல்வினையுடையனாதல். தூவென்பது அப்பொருட்டாதல் "தூவற்த் துறந்தாரை" என்பதனானுமறிக. ஒருவன் இனந்தூயனாகவே அதனோடு பயிற்சிவயத்தான் மனந்தூயனாய் அதன்கண் விசேடவுணர்வு புலப்பட்டு அதனாற்சொல்லுஞ் செயலுந்தூயனாமென, இதனால் இனத்துளளவாமாறு கூறப்பட்டது. (ரு)

சருகூ. மனந்தூயார்க் கெச்சநன் றாகு மினந்தூயார்க்
கில்லைநன் றாகா வினை. கூ

இ-ள். மனம் தூயார்க்கு எச்சம் நன்றாகும்—மனந்தூயராயினார்க்கு மக்கட்பேறு நன்றாகும்,— இனம் தூயார்க்கு நன்று ஆகா வினை இல்லை— இனந்தூயராயினார்க்கு நன்றாகாத வினை யாதுமில்லை. எ-று.

காரியங் காரணத்தின் வேறுபடாமையின் எச்சநன்றாகுமென்றும், நல்லினத்தோடெண்ணிச் செய்யப்படுதலின் எல்லாவினையு நல்லவாமென்றுங் கூறினார்.

சருஎ. மனநல மன்னுயிர்க் காக்க மினநல
மெல்லாப் புகழுந் தரும். எ

இ-ள். மன உயிர்க்கு மனநலம் ஆக்கம் (தரும்)—நிலைபெற்றவுயிர்கட்கு மனத்தது நன்மை செல்வத்தைக் கொடுக்கும்;—இனநலம் எல்லாப்புகழும் தரும்—இனத்தது நன்மை அதனோடு எல்லாப்புகழையுங்கொடுக்கும். எ-று.

மன்னுயிரென்றது ஈண்டு உயர்திணைமேனின்றது. தருமென்னும் இடவழுவமைதிச்சொல் முன்னுங்கூட்டப்பட்டது. உம்மை இறந்தது தழீஇயவெச்சவும்மை. மனநன்றுதற்னே அறமாகலின் அதனை ஆக்கந்தருமென்றும், புகழ் கொடுத்தற்குரிய நல்லோர்தாமே இனமாகலின் இனநலமெல்லாப்புகழுந்தருமென்றுங் கூறினார். மேல் மனநன்மை இனநன்மைபற்றிவருமென்பதனை உட்கொ

ன்டு அஃதியல்பாகவேயுடையார்க்கு அவ்வினநன்மை வேண்டாவென்பாரை நோக்கி, அதுவேயன்றி அதநன்மைய பலவறறையுநதருமென அவாக்கும அது வேண்டுமெனபது இவவிரண்டுபாட்டானுங கூறபபட்டது. (எ)

சருஅ. மனநல நன்குடைய ராயினுஞ் சான்றோர்க
கினநல மேமாப புடைத்து. அ

இ-ள். மனநலம நனகு உடையராயினும—மனநன்மையை முன்னைநலவினையாற றுமேயுடையராயினும்,—சானறோக்கு இனநலம் ஏமாப்பு உடைத்து—அமைநதார்க்கு இனநனமை அதறகு வலியாதலையுடைத்து. எ-று.

நன்காலென்னும மூனறனுருபு விகாரத்தாறறொக்கது. அநநலவினையுளவழியும் மனநலததை வளாத்துவருதலின, அதறகேமாபபுடைத்தாயிறறு. (அ)

சருகூ. மனநலத்தி னாகு மறுமைமற் றஃது
மினநலத்தி னேமாப புடைதது. கூ

இ-ள். மனநலததின மறுமை ஆகும — ஒருவறகு மனநன்மையானே மறுமையின்பமுணடாம,— மறறஃதும இனநலததின் ஏமாபபு உடைதது— அதறகு அச்சிறபபுததானும இனநனமையான வலிபெறுதலையுடைத்து. எ-று.

மனநலததினாகு மறுமையெனறது மறுமை பயபபது மனநன்மைதானே பிறிதொன்றனறெனனும மதததையுடமபடுக கூறியவாறு. மறறு வினைமாற்று. உம்மை இறநததுதழீஇயவெசசவுமமை. ஒரோவழிததாமதகுணததான் மனநலநதிரியினும நலலினம் ஒபபநிறுததி மறுமைபயபபிககுமென நிலைபெறச் செயயுமாறு கூறப்பட்டது. இவையைநதுபாட்டானும சிறறினஞசேராமையது சிறபபு நலலினஞசோதலாகிய எதிாமறைமுகததாற கூறியவாறறிக. (கூ)

சகூ0. நலலினத்தி னூங்குந் துணையில்லை தீயினத்தி
னல்லற் படுப்பதூஉ மில. க0

இ-ள். நலலினததின ஊஙகு துணையம இலலை—ஒருவறகு நலலினத்தின மிக்க துணையுமிலலை,— தீயினததின (ஊஙகு) அலலறபடுபபதூஉம இல— தீயவினத்தின மிக்க பகையுமிலலை. எ-று.

ஐநதனுருபுகள் உறழபொருளினகணவநதன. ஊஙகெனபது பினனுஙகூட்டி உம்மை மாறறியுரைககபபடடது. நலலினம அறியாமையினீக்கித் துயருறாமற் காத்தலின அதனைத துணையெனறும, தீயினம அறிவினீக்கித் துயருறுவிததலின் அதனைப் பகையெனறுங கூறினா. அலலறபடுபபதெனபது ஏதுபபெயா. இதனால விதியெதிாமறைகள உடனகூறபபட்டன. (க0)

சஎம அதி.—தெரிந்துசெயல்வகை.

அஃதாவது அரசன தானசெயயும் வினைகளையாராயநது செயயுந்திறம். அச்செயல் பெரியாரைததுணைககோடல பயனுடைத்தாய வழி அவரோடுஞ்செய்யபபடுவதாகலின, இது சிறறினஞ்சேராமையின்பின் வைக்கபபட்டது.

சகூக. அழிவதூஉ மாவதூஉ மாகி வழிபயக்கு
மூதியமுஞ் சூழ்ந்து செயல. க

இ-ள். அழிவதூஉம — வினைசெயயுங்கால் அபபொழுது அதனாலழிவதனை யும— ஆவதூஉம— அழிந்தாறபினனாவதனையும— ஆகி வழி பயக்கும ஊதி யமும— ஆயபினறு பிறபொழுது தருமூதியததையும — சூழந்து செயல— சீர்தூக்கி உறுவதாயிற செயக. எ-று.

உறுவதாவது நிகழவினகண் அழிவதனில ஆவது மிகுகு எதிர்வினும் அது வளாந்துவருதல. அழிவதினமையின, எதிர்வினகண வருமாககத்தை ஊதிய மெனறார். எனவே, அவவூதியம பெறின நிகழவினகண அழிவதும ஆவதூந தம முளொததாலும ஒழிதறபாறறனறெனபது பெறறும. இரணடுகாலத்தும பய னுடைமை தெரிந்து செயகவெனபதாம். (க)

சசுஉ. தெரிந்த வினததொடு தேர்ந்தெண்ணிச செய்வாரக
கருமபொருள யாதொனறு மில. உ

இ-ள். தெரிந்த இனததொடு தோந்து எணணிச செயவாரகு— தாந தெரி ந்துகொணட இனததுடனே செயயததகும வினையை ஆராயந்து பின தாமேயு மெண்ணிச் செயது முடிககவலல அரசாகரு—அருமபொருள யாதொனறும இல— எய்துதறகரிப பொருள யாதொனறுமிலலை. எ-று.

ஆராயபபடுவனவெலலாம ஆராயந்துபோந்த இனமெனறுமாம. செயவார கெனறதனால, வினையென்னுஞ் செயபபடுபொருள வருவிககபபட்டது. வினை யாவது மேறசேறனமுதல வேறலீறாய தொழில. பொருளகடகேதுவாய அத னிறறவறுமையின, அரியபொருளகளெலலாம எளிதினெயதுவரெனபதாம். இவையிரணடுபாட்டானுஞ் செயயததகும வினையும அது செயயுமாறுங கூறப பட்டன. (உ)

சசுங. ஆககங் கருதி முதலிழககுஞ் செயவினை
யூககா ரறிவுடை யார். ங

இ-ள். ஆக்கம கருதி முதல இழக்கும செயவினை — மேலெபதககடவவூதி யததினை நோககி முனனெயதிநினற முதறனனையும இழததறகேதுவாய செய வினையை—அறிவுடையார ஊககார—அறிவுடையார மேறகொளளார. எ-று.

கருதியெனனும வினையெச்சம இழககுமெனனும பெயரெசசவினை கொண டது. எசசவுமமை விகாரததாறறொககது. ஆககமேயனறி முதலையுமிழககும வினைகளாவன வலியுங் காலமும இடனுமறியாது பிறாமண கொளவானசெ னறு தமமணணுமிழததலபோலவன. முனசெயதுபோந்த வினையாயினுமெண பார், செயவினையெனறார். (ங)

சசுச. தெளிவி லதனைத தொடங்கா ரிளிவென்னு
மேதபபா டஞ்சு பவர். ச

இ-ள். தெளிவு இலதனைத தொடங்கார—இனததோடுந தனிததும ஆராயந்து துணிதலிலலாத வினையைத தொடங்கார — இளிவு எனனும ஏதபபாடு அஞ் சுபவர்— தமககு இளிவரவெனனுங்குறறமுண்டாதலை அஞ்சுவார். எ-று.

தொடங்கின இடையின மடங்கலாகாமையின, தொடங்காரென்றார். இளி வரவு அவவினையாற பினனழிவெயதியவழி அதன மேலும அறிவும மானமுமி லொனறு உலகததாரிகழுமிகழசசி. அஃதுணடாதல ஒருதலையாகலின், தெளி வுளவழித தொடஙகுகவெனபதாம். (ச)

சசுரு. வகையறச் சூழா தெழுதல் பகைவரைப்
பாத்திப் படுப்பதோ ராறு. (ரு)

இ-ள். வகை அறச் சூழாது எழுதல் — சென்றால் நிகழுந்திறங்களையெல்லாம் முற்றவெண்ணாது சிலவெண்ணிய துணையானே அரசன் பகைவர்மேற்செல்லுதல் — பகைவரைப் பாத்திப்படுப்பதோர் ஆறு — அவரை வளருநிலத்திலே நிலைபெறச் செய்வதொரு நெறியாம். எ-று.

அத்திறங்களாவன வலி, காலம், இடனென்றிவற்றால் தனக்கும் பகைவர்க்கும் உளவாம் நிலைமைகளும், வினை தொடங்குமாறும், அதற்கு வருமிடையூறுகளும், அவற்றை நீக்குமாறும், வெல்லுமாறும், அதனாற் பெறும் பயனும் முதலாயின. அவற்றுட்சிலவெஞ்சினும் பகைவர்க்கு இடனாமாகலான், முற்றுப்பெறவெண்ணவேண்டுமென்பதாம். இவைமூன்றுபாட்டானும் ஒழியத்தகும் வினையும் ஒழியாவழிப்படுமிழுக்குங்கூறப்பட்டன. (ரு)

சசுசு. செய்தக்க வல்ல செயக்கெடுஞ் செய்தக்க
செய்யாமை யானுங் கெடும். (சு)

இ-ள். செய்தக்க அல்ல செயக் கெடும் — அரசன் தன்வினைக்கண் செய்யத்தக்கனவல்லவற்றைச் செய்தலாற்கெடும், — செய்தக்க செய்யாமையானும் கெடும் — இனி அதனானேயன்றிச் செய்யத்தக்கனவற்றைச் செய்யாமைதன்னானுங்கெடும். எ-று.

செய்யத்தக்கனவல்லவாவன பெரிய முயற்சியினவும், செய்தாற்பயனில்லனவும், அது சிறிதாயினவும், ஐயமாயினவும், பின்றுயர்விளைப்பனவுமென்றிவை. செய்யத்தக்கனவாவன அவற்றின் மறுதலையாயின. இச்செய்தல் செய்யாமைகளான அறிவு ஆண்மை பெருமையென்னும் மூவகையாற்றலுடை பொருள் படையென இருவகைத்தாய பெருமை தருப்பிப் பகைவர்க்கு எளியனுமாகலான், இரண்டுங் கேட்டிற்கேதுவாயின. இதனாற் செய்வன செய்து ஒழிவன ஒழிகவென இருவகையனவும் உடன் கூறப்பட்டன. (சு)

சசுஎ. எண்ணித் துணிக கருமந் துணிந்தபி
னெண்ணுவ மென்ப திழுக்கு. (எ)

இ-ள். கருமம் எண்ணித் துணிக — செய்யத்தகுங் கருமமும் முடிக்கும் உபாயத்தையெண்ணித் தொடங்குக, — துணிந்தபின் எண்ணுவம் என்பது இழுக்கு — தொடங்கிவைத்துப் பின்னெண்ணக்கடவேமென்றொழிதல் குற்றமாதலான். எ-று.

துணிவுபற்றி நிகழ்தலின், துணிவெனப்பட்டது. சிறப்பும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. உபாயமென்பது அவாயநிலையான் வந்தது. அது கொடுத்தல், இன்சொற்சொல்லல், வேறுபடுத்தல், ஒறுத்தலென நால்வகைப்படும். இவற்றை வடநூலார் தானசாம பேத தண்டமென்ப. அவற்றுள் முன்னையவிரண்டும் ஐவகைய, ஏனைய மூவகைய, அவ்வகைகளெல்லாம் மீண்டு விரிப்பிற்பெருகும். இவ்வுபாயமெல்லாமெண்ணாது தொடங்கின் அவ்வினை மாற்றாரால் விலக்கப்பட்டு முடியாமையானும், இடையினொழிதலாகாமையானும், அரசன்றுயருறுதலின், அவ்வெண்ணாமையை இழுக்கென்றார். செய்வனவற்றையும் உபாயமறிந்தே தொடங்குகவென்பதாம். (எ)

சசூஅ. ஆற்றின் வருந்தா வருத்தம் பலர்நின்று
போற்றினும் பொத்துப் படும். அ

இ-ள். ஆற்றின் வருந்தா வருத்தம் — முடியுமுபாயத்தாற் கருமத்தை முயலாத முயற்சி— பலர் நின்று போற்றினும் பொத்துப்படும் — துணைவர்பலர் நின்று புரைபடாமற் காப்பினும் புரைபடும். எ-று.

முடியுமுபாயத்தான் முயறலாவது கொடுத்தற்கேற்ப பொருண்மையாளன்கண்ணும், இன்சொல்லேற் செப்பமுடையான், மடியாளன், முன்னேபிறரோடு பொருது நொந்தவனென்ன இவர்கண்ணும், வேறுபடுத்தற்கேற் துணைப்படையாளன், தன் பகுதியோடு பொருந்தாதானென்ன இவர்கண்ணும், ஒறுத்தலே இவற்றின் வாராதவழி இவர்கண்ணுந் தேறப்படாத கீழ்மக்களகண்ணுஞ்செய்து, வெல்லுமாற்றான் முயறல். புரைபடுதல் கருகிய நன்மையன்றிக் கருதாத தீமை பயத்தல். உபாயத்தது சிறப்புக் கூறியவாறு. (அ)

சசூகூ. நன்றாற்ற லுள்ளுந் தவறுண் டவரவர்
பண்பறிந் தாற்றாக் கடை. கூ

இ-ள். நன்று ஆற்றலுள்ளும் தவறு உண்டு— வேற்றுவேந்தர்மாட்டு நன்றானவுபாயஞ்செய்தற்கண்ணுங் குற்றமுண்டாம், — அவரவர் பண்பு அறிந்து ஆற்றாக்கடை— அவரவர்குணங்களையாராய்ந்தறிந்து அவற்றிற்கியையச் செய்யாவிடின். எ-று.

நன்றானவுபாயமாவது கொடுத்தலும் இன்சொற்சொல்லுதலுமாம். அவை யாவர்கண்ணும் இனியவாதற்சிறப்புடைமையின், உம்மை சிறப்பும்மை. அவற்றை அவரவர் பண்பறிந்தாற்றாமையாவது அவற்றிற்கு உரியரல்லாதார்கண்ணே செய்தல். தவறு அவ்வினைமுடியாமை. (கூ)

சஎ0. எள்ளாத வெண்ணிச் செயல்வேண்டுந் தம்மொடு
கொள்ளாத கொள்ளா துலகு. க0

இ-ள். தம்மொடு கொள்ளாத உலகு கொள்ளாது—அரசர் வினைமுடித்தற் பொருட்டுத் தந்நிலைமையோடு பொருந்தாத உபாயங்களைச் செய்வராயின் உலகந் தம்மையிகழாநிற்கும், —எள்ளாத எண்ணிச் செயல்வேண்டும்—ஆகலான் அஃது இகழாவுபாயங்களை நாடிச் செய்க. எ-று.

தம்மென்பது ஆகுபெயர். தந்நிலைமையோடு பொருந்தாத உபாயங்களைச் செய்தலாவது தாம் வலியராய் வைத்து மெலியார்க்குரிய கொடுத்தன்முதலிய மூன்றனைச் செய்தலும், மெலியராய்வைத்து வலியார்க்குரிய ஒறுத்தலைச் செய்தலுமாம். இவையிரண்டும் அறிவிலார் செய்வனவாகலின், உலகங்கொள்ளாதென்றார். அஃதெள்ளாதனசெய்தலாவது அவற்றைத் தத்தம் வன்மை மென்மைகட்கேற்பச் செய்தல். மேல் இடவகையானுரிமை கூறிய உபாயங்கட்கு வினைமுதலவகையான் உரிமை கூறியவாறு. இவைநான்கு பாட்டானுஞ் செய்வனவற்றிற்கு உபாயமும் அதனதுரிமையுங் கூறப்பட்டன. (க0)

சஅ ம் அதி. — வலியறிதல்.

அஃதாவது அவவுபாயஙகளுள ஒறுததல குறிததவரசன நாலவகை வலியையும அளநதறிதல. அதிகாரமுறைமையும இதனுனே விளஙகும.

சஎக. வினைவலியுந் தன்வலியு மாறறான் வலியுந
துணைவலியுந தூககிச செயல. க

இ-ள். வினை வலியும்—தான செயயககருதிய வினைவலியையும—தனவலியும்—அதனைச செயது முடிககுந தனவலியையும—மாறறான வலியும — அதனை விலககலுறும மாறறானவலியையும—துணை வலியும—இருவாககுந துணையாவாா வலியையும—தூககிச செயல—சீாதூககித தனவலிமிகுமாயின அவவினையைச் செயக. எ-று.

இநநாலவகைவலியுள வினைவலி அரணமுறறலும கோடலும முதலிய தொழிலானும, ஏனைய மூவகையாறறலானுஙகூறபடுததுத தூககபபடும. தனவலிமிகவினகட செயகவென்ற விதியாஸ் தோறறல ஒருதலையாய குறைவினகணணும வேறல ஐயமாய ஒபபினகணணும ஒழிகவெனபது பெறறும். (க)

சஎஉ. ஒலவ தறிவ தறிநததன் கடடஙகிச
செலவாாககுச செலலாத தில. உ

இ-ள். ஒலவது அறிவது அறிநது—தமககியலும வினையையும அதறகறிய வேணடுவதாய வலியையும அறிநது—அதனகண தஙகிச செலவாாககு—எபபொழுதும மனமொழிமெயகளை அதனகணவைததுபபகைமேறசெலலும அராசாககு—செலலாதது இல—முடியாதபொருளிலலை. எ-று.

ஒலவதெனவே வினைவலி முதலாய மூனறுமடஙகுதலின, ாணடறிவதெனறது துணைவலியேயாயிறறு. எலலாபபொருளுமெயதுவரொனபதாம. இவையிரணடுபாடடானும வலியினபகுதியும அஃதறிநது மேறசெலவாரெயதும பயனுங கூறபபட்டன. (உ)

சஎங. உடைததம வலியறியா ரூககததி னூககி
யிடைககண் முரிநதாா பலா. ங

இ-ள். உடைத தம வலி அறியாா — கருததாவாதலையுடைய தமவலியினளவறியாதே—ஊககததின ஊககி—மனவெழுசசியாற றம்மின்வலியாரோடு வினைசெயதலைத தொடஙகி—இடைக்கண முரிநதாா பலா— அவா அடாததலான அது செயது முடிககபபெறாது இடையேகெடடவரசா உலகததுப பலா. எ-று.

உடையவெனபது அவாயநின்றமையின், செயபபடுபொருள வருவிக்கபபட்டது. மூவகையாறறலுமுளளுஞ் சிறபபுடைய அறிவுடையாா சிலராதலின, முரிந்தாா பலரொனறாா. அதனால தமவலியறிநதே தொடஙகுகவெனபது எஞ்சிநின்றது. (ங)

சஎச. அமைந்தாங கொழுகா னளவறியான் றன்னை
வியந்தான் விரைநது கெடும். ச

இ-ள். ஆறகு அமைநது ஒழுகான—அயலவேநதரோடு பொருநதியொழுகு வதுஞசெயயாது — அளவு அறியான — தன வலியளவறிவதுஞசெயயாது —தனனை வியநதான—தனனை வியநது அவரோடு பகைததவரசன்—விரை நது கெடும—விரையக கெடும. எ-று.

காரியததைக காரணமாக உபசரிததது, வியநதானெனறார். விரையவெனப து திரிநதுநினறது. நடபாயொழுகுதல, வலியறிநது பகைததலெனனுமிரண டனுள ஒனறனறே அயலவேநதரோடு செயறபாலது, இவையனறித தானமெ லியனுயவைதது அவரோடு பகைகொணடானுககு ஒருபொழுதும நிலையின மையின, விரைநதுகெடுமெனறார். இவையிரணடுபாடடானும தனவலியறியா வழிபபடும இழுககுக கூறபபடடது. (ச)

சஎரு. பீலி பெய சாகாடு மசசிறு மபபணடஞ
சால மிகுததுப பெயின. ரு

இ-ள். பீலி பெய சாகாடும அசசு இறும — பீலியேறறிய சகடமும அசசு முறியும,—அபபணடம சால மிகுததுப பெயின—அபபீலியை அது பொறுக குமளவனறி மிகுததேறறின. எ-று.

உமமை சாகாடடது வலிசசிறபபேயனறிப பீலியது நொயமைசசிறபபுந தோனற நினறது. இறுமெனனுஞசினைவினை முதனமேனினறது. எளியவொ னறு பலரோடு பகைகொளவான தான வலியனேயாயினும அவா தொககவழி வலியழியுமெனனும பொருடேோனற நினறமையின, இது பிறிதுமொழிதலென னுமலஙகாரம: இதனை நுவலாநுவறசியெனபாரும ஒடடெனபாருமுளா. ஒரு வன தொகுவாாபலரோடு பகைகொளளறகவெனறமையின, இதனுன மாற ருன் வலியும அவனறுணைவலியும அறியாவழிபபடும இழுககுக கூறபபடடது.

சஎசா. நுனிககொமப ரேறினா ரஃதிறந தூககி
னுயிாககிறுதி யாகி விடும. சா

இ-ள். கொமபா நுனி ஏறினா அஃது இறநது ஊககின—ஒருமரககோடடி னது நுனிக்கணணேயேறிநினறா தமமூககததால அவவளவினைக கடநது மே லுமேறலூககுவராயின,—உயிாககு இறுதியாகி விடும—அவவூககம அவருயி ரகு இறுதியாய முடியும. எ-று.

நுனிககொமபரெனபது கடைககணெனப துபோலப பினமுனனுகததொகக ஆறும வேறறுமைததொகை. பனமை அறிவினமைபறறி இழிததறகண வந தது. இறுதிககேதுவாவதனை இறுதியெனறார். பகைமேறசெலவானறொடங கித் தனனுற செலலலாமளவுஞ சென்று நினருன பின அவவளவினிலலாது மனவெழுசசியான மேலுஞசெலலுமாயின, அவவெழுசசி வினைமுடிவிறகேது வாகாது அவனுயிாமுடிவிறகேதுவாமெனனும பொருடேோனற நின்றமையின, இதுவும மேலையலஙகாரம. அளவறிநதுநிறறலவேணடுமெனறமையின், இத னுல வினைவலியறியாவழிபபடும இழுககுக் கூறப்படடது. (சா)

சஎஎ. ஆறறி னளவறிந் தீக வதுபொருள
போறறி வழஙகு நெறி. எ

இ-ள். ஆற்றின் அளவு அறிந்து ஈக—ஏபுநெறியாலே தமக்குள்ள பொருளி னெல்லையையறிந்து அதற்கேற்பவீக,— அது பொருள் போற்றி வழங்கும் நெறி—அங்ஙனமீதல் பொருளைப் பேணிக்கொண்டொழுகும் நெறியாம். எ-று.

ஈயுநெறி மேல் இறைமாட்சியுள் வகுத்தலும் வல்லதரசு என்புழி உரைத் தாம். எல்லைக்கேற்பவீதலாவது ஒன்றனெல்லையை நான்கு கூறாக்கி, அவற்றுள் இரண்டனைத் தனசெலவாக்கி, ஒன்றனை மேல் இடாவந்துழி அது நீக்குதற்பொ ருட்டு வைப்பாகத், தின்றவொன்றனையீதல் பிறரும் "வருவாயுட் காலவழங் கி வாழ்தல்" * என்றார். பேணிக்கொண்டொழுகுதல் ஒருவரோடு நட்பிலாத அதனைத் தமமொடு நட்புண்டாக்கிக்கொண்டொழுகுதல். முதலிற்செலவு சுரு ங்கிற் பொருள் ஒருகாலும் நீங்காதென்பதாம். (எ)

சஎஅ. ஆகா றளவிட்டி தாயினுங் கேடில்லை
போகா றகலாக் கடை. அ

இ-ள். ஆறு ஆறு அளவு இட்டிதாயினும் கேடு இல்லை—அரசாக்குப் பொரு ள் வருகின்ற நெறியளவு சிறிதாயிற்றாயினும் அதனாற்கேடில்லையாம்,— போ கு ஆறு அகலாக்கடை—போகின்ற நெறியளவு அதனிற்பெருகாதாயின். எ-று

இட்டிதெனவும் அகலாதெனவும் வந்தபண்பின்சொற்கள் பொருண்மேனி ன்றன. பொருளென்பது அதிகாரத்தான் வருவித்தது. அளவென்பது பின்னுங் கூட்டி உரைக்கப்பட்டன. முதலுஞ் செலவுந் தம்முளொப்பினுங் கேடில்லை யென்பதாம். (அ)

சஎகூ அளவறிந்து வாழாதான் வாழ்க்கை யுளபோல
வில்லாகித் தோன்றாக் கெடும். கூ

இ-ள். அளவு அறிந்து வாழாதான் வாழ்க்கை—தனக்குள்ள பொருளினெ ல்லையையறிந்து அதற்கேற்ப வாழமாட்டாதான் வாழ்க்கைகள்—உளபோல இலவாகித் தோன்றாக் கெடும்— உள்ளனபோலத் தோன்றி மெய்ம்மையான் இல்லையாயப் பின்பு அந்தோற்றமுமின்றிக் கெட்டுவிடும். எ-று.

அவ்வெல்லைக்கேற்ப வாழ்தலாவது அதனிற்சுருங்கக் கூடாதாயின் ஒக்கவா யினும் ஈத்துந் துய்த்தும் வாழ்தல். தொடக்கத்திற் கேடு வெளிப்படாமை யின், உளபோலத்தோன்றியென்றார். முதலிற்செலவு மிக்கால் வருமேதங் கூ றியவாறு. (கூ)

சஅ0. உளவரை தூக்காத வொப்புர வாண்மை
வளவரை வல்லைக் கெடும். க0

இ-ள். உள வரை தூக்காத ஒப்புரவு ஆண்மை—தனக்குள்ளவளவு தூக்கா மைக்கேதுவாய ஒப்புரவாண்மையால் — வள வரை வல்லைக் கெடும் — ஒரு வன் செல்வத்தினெல்லை விரையக் கெடும். எ-று.

ஒப்புரவேயாயினும் மிகலாகாதென்றனமயான், இதுவுமது. இவையானகு பாட்டானும் மூவகையாற்றலுட் பெருமையின் பகுதியாய பொருள்வலியறிதல் சிறப்பு நோக்கி வகுத்துக்கூறப்பட்டது. (க0)

* திரிகடுகம், உக.—வருவாயுட் காலவழங்கி வாழ்தல் செருவாய்ப்பச— செய்தவை நாடாச் சிறப்புடைமை— பெய்தப—பலநாடி நல்லவை கற்றலிம் மூன்று—நலமாட்சி நல்லவா கோள்.

சகூ ம அதி. —காலமறிதல்.

அஃதாவது வலியான மிகுதியுடையனாயப் பகைமேற்சேறலுற்ற அரசன் அச்செலவிற்கேற்ற காலத்தினையறிதல். அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

சஅக. **பகல்வெல்லுங் கூகையைக் காக்கை யிகல்வெல்லும்**
வேந்தர்க்கு வேண்டும் பொழுது. க

இ-ள். கூகையைக் காக்கை பகல் வெல்லும்—தன்னின் வலிதாய கூகையைக் காக்கை பகற்பொழுதின்கண் வெல்லாநிற்கும்,—இகல் வெல்லும் வேந்தர்க்குப் பொழுது வேண்டும்—ஆதலால் பகைவரையிகலின் வெல்லக் கருதும் அரசர்க்கு அதற்கேற்ற காலம் இன்றியமையாது. எ-று.

எடுத்துக்காட்டுவமை காலமல்லாவழி வலியாற்பயனில்லையென்பது விளக்கி நின்றது. இனிக் காலமாவது வெம்மையுங் குளிர்ச்சியுஞ் சமமுள்ளதாய் நோய் செய்யாது தண்ணீரும் உணவும் முட்டுப்படாதாய்ப் பின்னை வருவதாய்ச் செலவுமியல்பினதாம். இதனாற் காலத்தது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (க)

சஅஉ. **பருவத்தோ டொட்ட வொழுகல் திருவினைத்**
தீராமை யார்க்குங் கயிறு. உ

இ-ள். பருவத்தோடு ஒட்ட ஒழுகல்— அரசன் காலத்தோடு பொருந்த வினை செய்தொழுகல்— திருவினைத் தீராமை ஆர்க்குங் கயிறு—ஒருவாற்றானும் நிலையாது நீங்குஞ் செல்வத்தைத் தன்கணின்று நீங்காமற் பிணிக்குங் கயிறாம். எ-று.

காலத்தோடு பொருந்துதல் காலந்தப்பாமற் செய்தல். தீராமையென்றதனால், தீர்தன்மாலைத்தென்பது பெற்றாம். வினைவாய்த்து வருதலான், அதனினாகுஞ் செல்வம் என்றும் நீங்காதென்பதாம். (உ)

சஅங. **அருவினை யென்ப வுளவோ கருவியாற்**
கால மறிந்து செயின். ங

இ-ள். அருவினை என்ப உளவோ—அரசரால் செயற்கரிய வினைகளென்று சொல்லப்படுவன உளவோ,— கருவியான் காலம் அறிந்து செயின்— அவற்றை முடித்தற்காங் கருவிகளுடனே செய்தற்காங் காலமறிந்து செய்வாராயின். எ-று.

கருவிகளாவன மூவகையாற்றலும் நால்வகையுபாயங்களுமாம். அவை உளவாயவழியுங் காலம் வேண்டுமென்பதறிவித்தற்கு, கருவியானென்றார். எல்லா வினையும் எளிதின்முடியுமென்பதாம். (ங)

சஅச. **ஞாலங் கருதினுங் கைகூடுங் காலங்**
கருதி யிடத்தாற் செயின் ச

இ-ள். ஞாலம் கருதினும் கைகூடும்—ஒருவன் ஞாலமுழுதுந் தானேயாளக் கருதினானாயினும் அஃது அவன் கையகத்ததாம்,— காலம் கருதி இடத்தான் செயின்—அதற்குச் செய்யும் வினையைக் காலமறிந்து இடத்தோடு பொருந்தச் செய்வானாயின். எ-று.

இடததானெனபதறகு மேறக்ருவியானெனபதறகு உரைததாஙகுரைகக. கைகூடாதனவும கைகூடுமெனபதாம. இவைமூனறுபாடடானும காலமறிதற பயன கூறபபடடது. (ச)

சஅரு. காலங கருதி யிருபபா கலஙகாது
ஞாலங கருது பவா. ரு

இ-ள. கலஙகாது ஞாலம கருதுபவா—தப்பாது ஞாலமெலலாஙகொளளக் கருதுமரசா—காலம கருதி இருபபா—தம வலிமிகுமாயினும அது கருதாது அதறகேறற காலததையே கருதி அதுவருநதுணையும பகைமேற செலலாா. எ-று.

தபபாமை கருதியவழியே கொளளுதல. வலிமிகுதி காலஙகருதியெனறத ஞற பெறறும. அது கருதாது செலலின இருவகைபபெருமையுந தேயநது வருததமுமுறுவராகலின, இருபபரெனருா. இருததலாவது நடபாககல,பகை யாககல, மேறசேறல, இருததல, பிரிததல, கூட்டலெனனும அறுவகைககு ணஙகளுள மேறசெலவிறகு மாருயது. இதனுற காலம வாராவழிச செய வது கூறபபடடது. (ரு)

சஅசா. ஊககம முடையா னொடுககம பொருதகா
தாககறகுப பேருந தகைதது. சா

இ-ள. ஊககம உடையான ஒடுககம—வலிமிகுதியுடையவரசன பகைமேற செலலாது காலம பாாததிருககினற இருபபு—பொரு தகா தாககறகுப பே ரும் தகைத்து—பொருகினற தகா தனபகை கெடப பாயதறபொருடடுப பின னே காலவாஙகுநதனமைததது. எ-று.

உவமைககடடாககறகெனறதனுல, பொருளினும வெனறியெயதறபொருடடெனபது கொளக. இதனுல அவவிருபபின சிறபபுக கூறபபடடது. (சா)

சஅஎ. பொளளென வாஙகே புறமவேரா காலமபாாத்
துளவோபப ரொளளி யவா. எ

இ-ள். ஒளளியவா— அறிவுடையவரசா — ஆஙகே பொளளெனப புறம வேராா—பகைவா மிகைசெயத பொழுதே அவரறியப புறதது வெகுளாா,— காலம பாாதது உள வோபபா—தாம அவரை வெலலுதறகேறற காலததினை யறிநது அது வருநதுணையும உளளே வெகுளவா. எ-று.

பொளளெனவெனபது குறிப்புமொழி. வேராா வோபபரெனக காரணத தைக் காரியமாகவுபசரிததாா. அறிய வெகுணடுழித தமமைக காபபராகலிற புறமவேராரெனறும, வெகுளியொழிநதுழிப பினனும மிகை செயயாமல டக்குதல கூடாமையின உளவோபபரெனறுஙகூறினுா. (எ)

சஅஅ. செறுநரைக காணிற சுமகக விறுவரை
காணிற கிழககாந தலை. அ

இ-ள. செறுநரைக காணின சுமக்க— தாம வெலலக் கருதியவரசா பகை வாக்கு இறுதிககாலம வருநதுணையும அவரைக கணடாறபணிக;—இறுவரை காணின தலை கிழககாம்—பணியவே அககாலம வநதிறுமவழி அவா தகைவி ன்றியிறுவா. எ-று.

பகைமையொழியும்வகை மிக்குத்தாழ்கவென்பார் சுமக்கவென்றும், அங்ஙனந்தாழவே அவர் தம்மைக் காத்தலிகழ்வாராகலிற் றப்பாமற் கெடுவரென்பார் அவர்தலை கீழாமென்றுங்கூறினார். தலைமேற்கொண்டதொருபொருளைத் தள்ளுங்கால் அது தன்றலை கீழாக விழுமாகலின், அவ்வியல்பு பெறப்பட்டது. இவையிரண்டுபாட்டானும் இருகருமவழிப் பகைமை தோன்றாமலிருக்கவென்பது கூறப்பட்டது. (அ)

சஅகூ. எய்தற் கரிய தியைந்தக்கா லந்நிலையே
செய்தற் கரிய செயல். கூ

இ-ள். எய்தற்கு அரியது இயைந்தக்கால்—பகையை வெல்லக்கருதுமரசர் தம்மாலெய்துதற்கரிய காலம் வந்துகூடியக்கால், — அந்நிலையே செய்தற்கு அரிய செயல்—அதுகழிவதற்கு முன்பே அஃது கூடாவழித் தம்மாற் செய்தற்கரிய வினைகளைச் செய்க. எ-று.

ஆற்றன்முதலியவற்றாற் செய்துகொள்ளப்படாமையின் எய்தற்கரியதென்றும், அது தானேவந்தியைதல் அரிதாகலின் இயைந்தக்காலென்றும், இயைந்தவழிப் பின்னில்லாதோடுதலின் அந்நிலையேயென்றும், அது பெறுவழிச் செய்யப்படாமையிற் செய்தற்கரியவென்றுங்கூறினார். இதனாற் காலம் வந்துழி விரைந்து செய்கவென்பது கூறப்பட்டது. (கூ)

சகூO. கொக்கொக்க கூம்பும் பருவத்து மற்றதன்
குத்தொக்க சீர்த்த விடத்து. கO

இ-ள். கூம்பும் பருவத்துக் கொக்கு ஒக்க — வினைமேற் செல்லாதிருக்குங் காலத்துக் கொக்கிருக்குமாறுபோல இருக்க, — மற்றுச் சீர்த்த இடத்து அதன் குத்து ஒக்க—மற்றைச் செல்லுங்காலம்வாய்த்தவழி அது செய்துமுடிக்குமாறுபோலத் தப்பாமற்செய்து முடிக்க. எ-று.

மீன்கோடற்கிருக்குமவழி அது வந்தெய்துந்துணையும் முன்னறிந்து தப்பாமற்பொருட்டு உயிரில்லதுபோன்றிருக்குமாகலானும், எய்தியவழிப் பின்றப்புவதற்குமுன்பே விரைந்து குத்துமாகலானும், இருபிறகுஞ்செயலிற்குங் கொக்கே உவமையாயிற்று. கொக்கொக்கவென்றாராயினும் அது கூம்புமாறுபோலக் கூம்புகவென்றும், குத்தொக்கவென்றாராயினும் அது குத்துமாறுபோலக் குத்துகவென்றுமுரைக்கப்படும், இது தொழிலுவமமாகலின். உவமைமுகத்தால் இருபிறகுஞ் செயலிற்கும் இலக்கணங்கூறியவாறாயிற்று. (கO)

ருOம் அதி. — இடனறிதல்.

அஃதாவது வலியுங்காலமுமறிந்து பகைமேற் செல்வான் தான் வெல்லுதற்கேற்ற நிலத்தினையறிதல். அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

சகூக. தொடங்கற்க வெவ்வினையு மெள்ளற்க முற்று
மிடங்கண்ட பின்னல் லது. க

இ-ள். முற்றும் இடம் கண்டபின்னல்லது—பகைவரை முற்றுதற்காவதோரிடம் பெற்றபின்னல்லது—எவ்வினையும் தொடங்கற்க—அவர்மாட்டியாதொருவினையையுந்தொடங்காதொழிக,— எள்ளற்க — அவரைச் சிறியரென்றிகழாதொழிக. எ-று.

முற்றுதல் வளைத்தல். அதற்காமிடமாவது வாயில்களானும் நூழைகளானும் அவர் புகலொடு போகக்கொழியமவகை அரணினைச் சூழ்ந்து ஒன்றறக்கொன்று துணையாயத் தமமுணவிலாத பலபடையிருப்பிறகும மதிலும் அகழுமுதலிய வரண செயயபபட்ட அரசிருப்பிறகுமேற்ற நிலக்கிடக்கையும நீருமுடையது. அது பெறறால இரணடுஞ்செயகவெனபதாம். (௧)

௪௯௨. முரண்சேர்ந்த மொய்ம்பி னவர்க்கு மரண்சேர்ந்தா மாக்கம பலவுந் தரும். ௨

இ-ள். முரண் சேர்ந்த மொய்மபினவாக்கும — மாறுபாட்டோடு கூடிய வலியினையுடையாாக்கும்—அரண சேர்ந்து ஆம ஆக்கம பலவும தரும—அரணைசசேர்ந்தாகின்றவாக்கம பலபயனகளையுங்கொடுக்கும. எ-று.

மாறுபாடாவது ஞாலம பொதுவெனப பொருவரசர் மனத்தினகணிகழவதாகலானும, வலியுடைமை கூறியவதனானும, இது பகைமேறசென்றவரசர் மேறறாயிறறு. உம்மை சிறப்புமமை. அரணசேராதாராககமுமுண்மையின், ஈண்டாக்கம விசேடிக்கப்பட்டது. ஆக்கமென்றது அதறகேதுவாய முற்றினை. அது கொடுக்கும பயனகளாவன பகைவராறறமக்கு நலிவின்மையும, தாம் நிலைபெறறுநின்று அவரை நலிதலும முதலாயின. (௨)

௪௯௩. ஆற்றாரு மாற்றி யடுப விடனறிந்து போற்றார்கட் போற்றிச் செயின். ௩

இ-ள். ஆற்றாரும ஆற்றி அடுப—வலியரல்லாதாரும வலியராய வெல்வர், —இடன் அறிந்து போற்றிப போற்றார்கண் செயின—அதற்கேற்றவிடத்தினை யறிந்து தமமைக் காததுப பகைவர்மாட்டு வினை செயவராயின. எ-று.

வினையெனபதூஉம தமமையெனபதூஉம அவாயநிலையான வந்தன. காத்தல் பகைவரான் நலிவு வாராமல அரணானும படையானுங்காததல். இவ்வாறு முன் வினைசெயவராயின மேறசொலலிய வலியினறியும வெலவரெனபதாம்.

௪௯௪. எண்ணியா ரெண்ண மிழப்ப ரிடனறிந்து துன்னியார் துன்னிச் செயின். ௪

இ-ள். இடன அறிந்து துன்னியார்— தாம வினைசெயதறகேற்றவிடத்தினை யறிந்து சென்றவரசர்— துன்னிச் செயின —அரணைப பொருந்திநின்று அதனைச செயவராயின,—எண்ணியார் எண்ணம இழப்பர்—அவரை வெலவதாக வெண்ணியிருந்த பகைவர் அவவெண்ணத்தினையிழப்பர். எ-று.

அரணெனபது அவாயநிலையானவந்தது. எண்ணமென்றது எண்ணப்பட்ட தம்வெற்றியை. அதனையிழப்பரென்றார், அவர் வினைசெயயாமற றமமைக்காத்தமையின். இதனால் அவர் பகைவர் தோற்பரெனபதாயிற்று. இவைநான்கு பாட்டானும பகைவரரணினபுறத்திருப்பார் அதற்காமிடமறிதல் கூறப்பட்டது.

௪௯௫. நெடும்புனலுள் வெல்லு முதலை யடும்புனலி னீங்கி னதனைப் பிற. ௫

இ-ள். முதலை நெடும்புனலுள் (பிற) வெல்லும்—முதலை ஆழமுடைய நீரின் கணணாயிற பிறவறறையெல்லாந் தான வெல்லாநிற்கும,—புனலின் நீங்கின் அத

ணைப் பிற அடும் — அபபுனலினிங்குமாயின அதணைப பிறவெல்லாம் வெல்லா நிறகும. எ-று.

எனவே, எலலாருந தநநிலதது வலியரெனபது கூறப்பட்டது. பிறவென் பது முன்னுங கூட்டபபட்டது. நிலைபபடா நீரினகட பிறவெலலாம நிற்றலாற் ருமையின அவையெலலாம முதலைக்கெளியவாம அவையியங்குதறகுரிய நில ததினகண அஃதியஙகலாறருமையின அஃதவறறிறகெலலாமெளிதாமெனறது, மேறசெலலும அரசா பகைவா நிறறலாறருவிடனறிநது செலவராயின அவா தமககெளியராவரனறித தாநிறகலாறருவிடததுச செலவராயின அவாககெளி யராவரெனனும பொருடோனற நினறமையின, இது பிறிதுமொழிதலெனனு மலஙகாரம. அவரை அவா நிறறலாறருவிடத்துச சென று வெலகவெனபதாம்.

௪௯௬. கடலோடா காலவ னெடுநதோ கடலோடு
நாவாயு மோடா நிலதது ௬

இ-ள். கால வல நெடுநதோ கடல ஓடா—நிலதநினகணோடுங கால் வலிய நெடிய தோகள கடலினகணோடமாட்டா,— கடல ஓடும நாவாயம நிலதது ஓடா — இனி அககடலினகணோடும நாவாயகடாமும நிலததினகணோடமாட டா. எ-று.

கடலோடாவெனற மறுதலையடையான நிலததோடுமெனபது வருவிககபப டடது. காலவனெடுநதேரெனபது ஓடுகறகேறறகாலும பெருமையுமுடைய வாயினுமெனபது பட நினறது. மேறசெனருா பகைவரிடஙகளையறிநது அவ றறிறகேறற கருவிகளான வினைசெயகவெனபது தோனறநினறமையின, இது வும மேலையலஙகாரமாயிற ற. (௬)

௪௯௭. அஞசாமை யலலாற றுணைவேண்டா வெஞசாமை
யெணணி யிடததாற செயின. ௭

இ-ள். எஞசாமை எணணி இடததான செயின — பகையிடதது வினைசெய யுந திறஙகளையெலலாம ஓழியாதெணணி அவறறை அரசா இடததோடு பொ ருநதச செயவராயின,—அஞசாமை அலலால துணை வேணடா—அசசெயற குத் தநதிணமையலலது பிறிதொருதுணை வேணடுவதிலலை. எ-று.

திணணியராய நினறு செயது முடிததலே வேணடுவதலைது துணைவேண டாவெனருா, அவவினை தவறுதறகேதுவினமையின. இவ்வமூனறுபாடடானும வினைசெயதறகாமிடனறிதல கூறபபடடது. (௭)

௪௯௮. சிறுபடையான் செலலிடஞ் சேரி னுறுபடையா
னூகக மழிநது விடும. ௮

இ-ள். உறுபடையான — பெருமபடையுடையவரசன — சிறுபடையான செல இடம சேரின—ஏனைசசிறுபடையுடையானையழிததல கருதி அவன புக லைசசென று சாருமாயின,—ஊககம அழிநதுவிடும—அவனுற றனபெருமை யழியும. எ-று.

செலலிடம அவனுககுச் செலலுமிடம. அழிநதுவிடுமெனபது எழுநதிருக்கு மென்றுறபோல ஒருசொல். ஊக்கத்தின்ழிவு உடையான் மேலேறறப்பட்டது. தன்படைபபெருமைநோககி இடநோக்காது செலவனுயின் அஃது அப்படை

க்கோருங்குசென்று வினைசெயலாகாமையானுகப் பயிற்சியின்மையானுக அப் பெருமையாற் பயனின்றித் தானழிந்துவிடுமெனபதாம். (அ)

௪௯௯. சிறைநலனுஞ் சீரு மிலரெனினு மாந்த
ருறைநிலத்தோ டொட்ட லரிது. ௯

இ-ள். சிறை நலனும் சீரும் இலா எனினும்—அரணழிந்ததறகருமையும் பெருமையாகியவாறறலுமுடையரலலராயினும்,—மாநதா உறை நிலததோடு ஒட்டல அரிது—வினைகருரிய மாநதரை அவருறைகினற நிலததினகட்சென்று தாககுதலரிது. எ-று.

நிலததோடெனபது வேறறுமைமயககம. ஆணமையுடையாரைச சிறுமை நோக்கி இருபபினகடசென்று தாககின அவா அது விடடுப்போதறறுணிவின ரனறிச் சாதறறுணிவினராவா, ஆகவே, அவாககுப பெருமபடையுடையுமென்பதாம. (௯)

௫00. காலாழ் களரி னரியடுங் கண்ணஞ்சா
வேலாண் முகத்த களிறு. ௧0

இ-ள். கண் அஞ்சா வேலாள முகதத களிறு — பாகாககடஙகாவுமாய வேலாடகளைக கோதத கோடடவுமாய களிறுகளை — கால ஆழ களரின நரி அடும — அவை காலாழுமியலபிறகுய சேறறுநிலததுபபடடுழி நரி கொலலும். எ-று.

முகம ஆகுபெயா. ஆணமையும பெருமையுமுடையாரும தமககேலாநிலததுச செலலின அவறறுற பயனின்றி மிகவுமெளியரால அழிவரெனபது தோனற நினறமையின, இதுவும அவவலஙகாரம. வேலாழமுகததவெனறு பாடமோதுவாருமுளா: வேறபடைகுளிததமுகததவாயின அதுவும நரியடுதறகேதுவாயமுடிதலின, அது பாடமனமைபறிக. இவைமூனறுபாடடானும பகைவரைசசாாதலாகாவிடனும சாாநதுழிப படுமிழுககுங கூறபபடடன. (௧0)

ருக ம் அதி.—தெரிந்துதெளிதல்.

அஃதாவது அமைசசா முதலாயினாைப பிறபபுக குணம அறிவெனபனவறறையுஞ் செயலையுங காடசி கருதது ஆகமமெனனும அளவைகளானாராயந்து தெளிதல. வலிமுதனமூனறுமறிந்து பகைமேறசெலவானுககுத தானே வினையுறறுச்செயதறபொருடடும அறைபோகாமறபொருடடும இது வேணடுதலின, அவறறினபின வைககபபடடது.

௫0௧. அறம்பொரு ளின்ப முயிரச்ச நான்கின்
றிறந்தெரிந்து தேறப் படும். ௧

இ-ள். அறம் பொருள இனபம உயிரசசம— அரசனுறறெளியபபடுவானொருவன, அறமும பொருளும இனபமும உயிாபபொருடடானவருமசசமுமென்னும— நானகின திறம் தெரிநது தேறபபடும — உபதைநானகினறிறததானமனவியல்பாராயநதால் பின்பு தெளியபபடும். எ-று.

அவற்றுள, அறவுபதையாவது புரோகிதனையும் அறவோனையும் விட்டு, அவ ரால இவவரசன அறவோனனமையின இவனைப் போககி அறனுமுரிமையுமுடை

யரொருவனை வைத்தறகெணணினம இதுதான யாவாககுமியைநதது நினக ருத்தெனனையெனச சூளுறவோடு சொலலுவித்தல். பொருளுபதையாவது சேனைததலைவனையும அவனொடியைநதாரையும விட்டு, அவரான இவ்வரசன் இவறனமாலையனாகலின இவனைப போககிக கொடையுமுரிமையுமுடையாரொருவனை வைத்தறகெணணினம இதுதான யாவாக்குமியைநதது நினகருத்தெனனையெனச சூளுறவோடுசொலலுவித்தல. இனபவுபதையாவது தொனறு தொட்டு உரிமையோடு பயினறுளோாதவமுதுமகளைவிட்டு, அவளால உரிமையுள இனனுள நினனைக்கணடு வருததமுறறுக கூடுவிககவேணடுமெனறு என்னைவிடுததாள அவளைக கூடுவையாயின நினககுப பேரினபமேயனறிப பெரும பொருளுமககூடுமெனச சூளுறவோடு சொலலுவித்தல. அசசவுபதையாவது ஒருநிமித்தத்தினமேலிட்டு ஓரமைசசனால ஏனையோாை அவனிலவினகணழைப்பித்து, இவா அறைபோவானெணணறககு சூழ்இயினொனறு தான காவலசெயது, ஒருவனால இவவரசன நமமைக கொலவானசூழகினறமையின அதனை நாமுறபடசசெயது நமக்கினியவரசனொருவனை வைததல ஏணடை யாவாககுமியைநது நினகருத்தெனனையெனச சூளுறவோடு சொலலுவித்தல. இநநானகினுநதிரிபிலரியவழி எதிாகாலதுதுநதிரிபிலனெனககருததளவையாறறெளியபபடுமெனபதாம. இவவடநூறபொருணமையையுட்கொணடு இவரோதியத்தியாது பிறரெலலாம இதனை உயிரெசசமெனப பாடநதிரிததுத தத்தமககுத் தோன்றியவாறேயுரைத்தாா. (௧)

௫௦௨. குடிபபிறநது குறறததி னீஙகி வடுபபரியு
நாணுடையான கட்டே தெளிவு. ௨

இ-ள். குடிப பிறநது—உயாநத குடியிறபிறநது—குறறததின நீஙகி—குறறஙகளினினறு நீஙகி— வடுப பரியும நாண உடையானகட்டே தெளிவு—நமககு வடு வருஙகொலெனறஞசாநிறகும நாணுடையவனகணணதே அரசனது தெளிவு, எ-று.

குறறஙகளாவன மேலரசனுககுச சொலலிய வகையாறும, மடி, மறபபு, பிழைபபெனறிவைமுதலாயவுமாம. நாண இழிதொழிலகளின மனஞ்செலலாமை. இவை பெரும்பானமையும தககோாவாயக கேட்டலாகிய ஆகமவளவையாறறெரிவன. இநநானகுமுடையவனையே தெளிகவெனபதாம. (௨)

௫௦௩. அரியகற றாசறறார் கணணுந தெரியுஙகா
லினமை* யரிதே வெளிறு. ௩

இ-ள். அரிய கறறு ஆசு அறறாாகணணும — கறறறகரிய நூலகளைக கறறு மேறசொல்லிய குறறஙகளறறாாமாட்டும —— தெரியுஙகால் வெளிறு இனமை அரிது— நுண்ணிதாகவாராயுமிடதது வெணமையிலலாமை அரிது. எ-று.

வெணமை அறியாமை, அஃது இவாமாட்டுளதாவது மனததது நிலையாமையான ஓரோவழியாகலின, தெரியுஙகாலெனறாா. காட்சியளவையாறறெரிநதால் அதுவுமிலலாதாரோ தெளியபபடுவரொனபது குறிபபெசசம. இவ்வளவைகளான் இக்குணமுங் குறறமுநதெரிந்து குணமுடையாரைத தெளிகவென்பது இவை மூனறுபாட்டானும கூறப்பட்டது. (௩)

ருoச. குணநாடிக் குற்றமு நாடி யவற்றுண்
மிகைநாடி மிக்க கொளல். ச

இ-ள். குணம் நாடி — குணங்குற்றங்களுள் ஒன்றேயுடையார் உலகத்தின்மையின் ஒருவன் குணங்களையாராய்ந்து,— குற்றமும் நாடி —ஏனைக்குற்றங்களையுமாராய்ந்து,— மிகை நாடி— பின் அவவிருபகுதியுள்ளும் மிக்கவற்றையாராய்ந்து,— மிக்க கொளல்— அவனை அம்மிக்கவற்றானேயறிக. எ-று.

மிகையுடையவற்றை மிகையென்றார். அவையாவன தலைமையாலும் பன்மையாலும் உயர்ந்தன. அவற்றானறிதலாவது குணமிக்கதாயின் வினைக்குரியனென்றும், குற்றமிக்கதாயின் அல்லனென்றுமறிதல். குணமேயுடையார் உலகத்தரியராகலின், இவ்வகை யாவரையுந்தெளிகவென்பது இதனாற்கூறப்பட்டது.

ருoரு. பெருமைக்கு மேனைச் சிறுமைக்குந் தத்தங்
கருமமே கட்டளைக் கல். ரு

இ-ள். பெருமைக்கும் ஏனைச்சிறுமைக்கும் கட்டளைக்கல்— பிறப்புக் குணம் அறிவென்பனவற்றான் மக்களெய்தும் பெருமைக்கும் மற்றைச்சிறுமைக்கும் உரைகல்லாவது—தத்தம் கருமமே—தாந்தாஞ்செய்யுங்கருமமே, பிறிதில்லை. எ-று.

இஃதேகதேசவுருவகம். மக்களதுபெருமையுஞ் சிறுமையுந் தப்பாமலறிய லுறுவார்க்குப் பிறகருவிகளுமுளவாயினும், முடிந்தகருவி செயலென்பது தேற்றேகாரத்தாற்பெற்றாம். இதனாற் குணங்குற்றங்கள் நாடற்குக் கருவி கூறப்பட்டது. (ரு)

ருoசு. அற்றாரைத் தேறுத லோம்புக மற்றவர்
பற்றிலர் நாணார் பழி. சு

இ-ள். அற்றாரைத் தேறுதல் ஓம்புக— சுற்றமில்லாதாரைத் தெளிதலையொழிக,—அவர் மற்றுப் பற்று இலர் — அவர் உலகத்தோடு தொடர்பிலர்,— பழிநாணார்—ஆகலாற் பழிக்கஞ்சார். எ-று.

பற்றிலரென்பதனாற் சுற்றமென்பது வருவிக்கப்பட்டது. உலகத்தார் பழிப்பனவொழிதற்கும் புகழ்வன செய்தற்குமேதுவாகிய உலகநடையியல்பு சுற்றமில்லாதார்க்கு இன்மையின், அவர் தெளியப்படாரென்பதாம். (சு)

ருoஎ. காதன்மை கந்தா வறிவறியாரத் தேறுதல்
பேதைமை யெல்லாந் தரும். எ

இ-ள். காதன்மை கந்தா அறிவு அறியாரத் தேறுதல்— அன்புடைமை பற்றுக்கோடாகத் தமக்கறியவேண்டுவன அறியாதாரைத் தெளிதல் —— பேதைமை எல்லாம் தரும்—அரசனுக்கு எல்லாவறியாமையையுங் கொடுக்கும்.எ-று.

தன்னோடு அவரிடைநின்றவன்புபற்றி அரசன் அறிவிலாரமேல் வினையை வைப்பின், அஃது அவரறிவின்மையாற் கெடும், கெட்டால் அவர்களுள்தேயன்றி வினைக்குரியாரை அறியாமை, மேல்வினைவறியாமை முதலாக அவனுக்கு அறியாமை பலவுமுளவாமென்பதாம். (எ)

ருoஅ. தேரான் பிறனைத் தெளிந்தான் வழிமுறை
தீரா விடும்பை தரும். அ

இ-ள். பிறனைத் தேரான் தெளிந்தான் — தனகுடியையுடையனல்லாதானைப்பிறப்புமுதலியவற்றானும்செயலானும் ஆராயாது தெளிந்த அரசனுக்கு—வழிமுறை தீரா இடும்பை தரும்—அத்தெளிவு தனவழிமுறையினும் நீங்காத துன்பத்தைக் கொடுக்கும். எ-று.

இயைபு தன குடியொடு கோடாமரபு. இதனானே அதுவும் வேண்டுமென்பது பெறறும். தெளிதல் அவனகண்ணே வினையை வைத்தல். அவவினை கெடுதலால தனகுலத்துப பிறந்தாரும பகைவரானைபபட்டுக கீழாய் விடுவரென்பதாம. நானகனுருபு விகாரததாறறொககது. (அ)

ருoகூ. தேறறக யாரையுந தேராது தோநதபின
தேறுக தேறும பொருள். கூ

இ-ள. யாரையும தேராது தேறறக—யாவரையும ஆராயாது தெளியாதொழிக,—தோநதபின தேறும பொருள தேறுக—ஆராயநதபின தெளியுமபொருடகளை ஐயுறறொழிக. எ-று.

தேறறகவென்ற பொதுமைபான ஒருவினைககணணுந்தெளியலாகாதென்பது பெறறும. ஈணடுத தேறுகவென்றது தாறபரியததால ஐயுறவினது விலக்கினமேனினறது. தேறுமபொருளெனறது அவரவராறறறகேறற வினைகளை. பொருள் ஆகுபெயா. (கூ)

ருகo. தேரான் றெளிவுந தெளிந்தானக ணையுறவுந
தீரா விடுமபை தரும. கo

இ-ள. தேரானதெளிவும—அரசன ஒருவனையாராயாது தெளிதலும—தெளிநதானகண ஐயுறவும— ஆராய்ந்து தெளிநதவனமாட்டு ஐயபபடுதலும இவவிரண்டும—தீரா இடுமபை தரும—அவனுககு நீஙகாத துனபததைக் கொடுக்கும. எ-று.

வினை வைததபின் ஒருதவறு காணுதுவைத்து ஐயுறுமாயின, அதனை அவனறிநது இனி இது நிலலாதெனனுஙகருததான அவவினையை நெகிழததுவிடும், அதுவேயன்றிப் பகைவரால எளிதிறபிரிக்கவும்படும், ஆகலாறறெளிந்தான்கண் ஐயுறவுமாகாதாயிறறு. தெளிவிறகெலலை கூறியவாறு. இவையைந்துபாட்டானும, தெளியபபடாதாா இவரெனபதூஉம, அவரைத் தெளிநதாறபடுமிழுககும், தெளிவிறகெலலையும், கூறபபட்டன. (கo)

ருஉ-ம் அதி.— தெரிந்துவினையாடல்.

அஃதாவது அததெளியபபட்டாரை அவா செயயவலல வினைகளையறிநது அவறறினகணணேயாளுநதிறம். அதிகாரமுறைமையும இதனானே விளஙகும.

ருகக. நன்மையுந தீமையு நாடி நலமபுரிநத
தன்மையா னாளப படும. க

இ-ள. நனமையும தீமையும நாடி — அரசன் முதறகண ஒருவினையைத் தனகண வைததால, அதனகணவனவும ஆகாதனவுமாய செயலகளையாராய்ந்தறிநது—நலம் புரிநததனமையான்—அவறறுள ஆவனவறறையே விரும்பிய

வியல்பினையுடையான்— ஆளப்படும்— பின் அவனால் சிறந்த வினைகளிலேயாள ப்படும். எ-று.

தன்னையுரிமையறிதற்பொருட்டு அகம்புறங்கட்கு நடுவாயதோர்வினையை அரசன்றன்கண் வைத்தவழி அதனான்வருஞ்செயல்களையே செய்தவன் பின்னும் அவ்வியல்பினானுதல் பற்றி அகமாய வினைக்கண்ணேயாளப்படுவனென்பதாயிற்று. புரிந்தவென்ற இறந்தகாலத்தான், முன்னுரிமையறிதற்பொருட்டு வைத்த வினையாதல் பெற்றாம். (௧)

௫௱௧௨. வாரி பெருக்கி வளம்படுத் துற்றவை
யாராய்வான் செய்க வினை. ௨

இ-ள். வாரி பெருக்கி—பொருள் வருவாயில்களை விரியச்செய்து— வளம் படுத்து—அப்பொருளாற் செல்வங்களை வளர்த்து — உற்றவை ஆராய்வான் — அவ்வாயில்கட்கும் பொருட்கும் செல்வங்கட்குமுற்ற இடையூறுகளை நாடோறுமாராய்ந்து நீக்கவல்லவன் — வினை செய்க — அரசனுக்கு வினை செய்க. எ-று.

வாயில்களாவன மேல் இறைமாட்சியுள் இயற்றலுமென்புழியுரைத்தனவும், உழவு, பசுக்காவல், வாணிகமென்னும் வார்த்தையுமாம். செல்வங்களாவன ஆண்டுப்பொருளுமின்பமுமாக உரைக்கப்பட்டன. இடையூறுகளாவன அரசன் வினைசெய்வார், சுற்றத்தார், பகைவர், கள்வரென்றிவரான் வருநலிவுகள். (௨)

௫௱௧௩. அன்பறிவு தேற்ற மவாவின்மை இந்நான்கு
நன்குடையான் கட்டே தெளிவு. ௩

இ-ள். அன்பு— அரசன்மாட்டன்பும் — அறிவு— அவனுக்காவனவறியுமறிவும்— தேற்றம்— அவை செய்தற்கட்கலங்காமையும் — அவாவின்மை— அவற்றாற் பொருள் கையுற்றவழி அதன்மேலவாவின்மையுமாகிய — இந்நான்கும் நன்கு உடையான்கட்டே தெளிவு — இந்நான்குகுணங்களையும் நிலைபெறவுடையான்மேலதே வினையைவிட்டிருக்குந் தெளிவு. எ-று.

இந்நான்கு நன்குடைமை இவன் செய்கின்ற வினைக்கண் யாதுமாராயவேண்டுவதில்லையென்று அரசன்றெளிதற்கேதுவாகலின், அவனை அதன் பிறப்பிடனாக்கிக் கூறினார். இவைமூன்றுபாட்டானும் ஆட்டற்குரியான்றிலக்கணங் கூறப்பட்டது. (௩)

௫௱௧௪. எனைவகையான் தேறியக் கண்ணும் வினைவகையான்
வேறாகு மாந்தர் பலர். ௪

இ-ள். எனைவகையான் தேறியக்கண்ணும் — எல்லாவகையானுமாராய்ந்து தெளிந்து வினை வைத்தபின்னும்— வினைவகையான் வேறாகும் மாந்தர் பலர் —அவ்வினையினியல்பானே வேறுபடுமாந்தர் உலகத்துப் பலர். எ-று.

கட்டியங்காரன்போல அரசவின்பத்தினை வெஃகி விகாரப்படுவதல்லது அதனைக் குற்றமென்றொழிந்து தம்மியல்பினிற்பார் அரியராகலின், வேறாகுமாந்தர் பலரென்றார். வினை வைப்பதற்குமுன் எல்லாக்குணங்களுமுடையராய் வைத்தபின் விகாரப்படுவாரை இடையாயதொருவினையை வைத்தறிந்து ஒழிக்கவென்பதாம். இதனானொருவகையாலொழிக்கப்படுவார் இவரென்பது கூறப்பட்டது.

௫கரு. அறிந்தாற்றிச் செய்கிற்பாற் கல்லால் வினைதான்
சிறந்தானென் றேவற்பாற் றன்று. ரு

இ-ள். அறிந்து ஆற்றிச் செய்கிற்பாற்கு அல்லால் — செய்யுமுபாயங்களை யறிந்து செயலானும் இடையூறுகளானும் வருந்துன்பங்களைப்பொறுத்து முடிவுசெய்யவல்லானையல்லது — வினைதான் சிறந்தான் என்று ஏவற்பாற்றன்று — வினைதான் இவன் நம்மாட்டு அன்புடையனென்று பிறனொருவனையேவும் இயல்புடைத்தன்று. எ-று.

செய்கிற்பாற்கென்பது வேற்றுமைமயக்கம். அறிவாற்றல்களானல்லது அன்பான் முடியாதென இதனால் வினையினதியல்பு கூறப்பட்டது. (ரு)

௫கசா. செய்வானை நாடி வினைநாடிக் காலத்தோ
டெய்த வுணர்ந்து செயல். சா

இ-ள். செய்வானை நாடி — முதற்கண்ணே செய்வானதிலக்கணத்தையாராய்ந்து, — வினை நாடி — பின் செய்யப்படும் வினையினதியல்பையாராய்ந்து, — காலத்தோடு எய்த உணர்ந்து செயல் — பின் அவனையும் அதனையுங் காலத்தோடுபடுத்துப் பொருந்தவறிந்து அவனை அதன்கணுடலைச்செய்க. எ-று.

செய்வானதிலக்கணமும் வினையினதியல்பும் மேலே கூறப்பட்டன. காலத்தோடெய்தவுணர்தலாவது இக்காலத்து இவ்விலக்கணமுடையான் செய்யின் இவ்வியல்பிற்றாய வினை முடியுமென்று கூட்டியுணர்தல். (சா)

௫கஎ இதனை யிதனா லிவன்முடிக்கு மென்றாய்ந்
ததனை யவன்கண் விடல். எ

இ-ள். இதனை இதனால் இவன் முடிக்கும் என்று ஆய்ந்து — இவ்வினையை இக்கருவியால் இவன் முடிக்கவல்லனெனக் கூறுபடுத்தாராய்ந்து, — அதனை அவன்கண் விடல் — மூன்றுந்தம்முளியைந்தவழி அவ்வினையை அவன்கண்ணே விடுக. எ-று.

கருவி துணைவரும், பொருளும் முதலாயின. வினைமுதலும் கருவியும் வினையுந் தம்முளியைதலாவது ஓரொன்றோடு ஏனையவிரண்டற்கும் பொருத்தமுண்டாதல். விடுதல் அதற்கு அவனையுரியனாக்குதல். (எ)

௫கஅ. வினைக்குரிமை நாடிய பின்றை யவனை
யதற்குரிய னாகச் செயல். அ

இ-ள். வினைக்கு உரிமை நாடிய பின்றை — ஒருவனை அரசன் தன்வினைசெய்தற்குரியனாகவாராய்ந்து துணிந்தால், — அவனை அதற்கு உரியனாகச் செயல். — பின்னவனை அதற்குரியனுமாறு உயரச்செய்க. எ-று.

உயரச்செய்தலாவது அதனைத் தானே செய்துமுடிக்குமாற்றலுடையானாக்குதல். அது செய்யாக்காலுங் கெடுமென்பது கருத்து. (அ)

௫ககூ. வினைக்கண் வினையுடையான் கேண்மைவே றாக
நினைப்பானை நீங்குந் திரு. கூ

இ-ள். வினைக்கண் வினை உடையான் கேண்மை — எப்பொழுதுந் தன்வினையின்கண்ணே முயற்சியுடையான் அவ்வுரிமையாற்றனக்குக் கேளாயொழுகு

இன்ற தன்மையை—வேருக நினைப்பானைத் திரு நீங்கும—அது பொருதா சொற்கேட்டு அரசன் மாறுபடக் கருதுமாயின், திருமகள் அவனை விட்டுநீங் கும். எ-று.

கேளாயொழுகுகின்றதன்மையாவது தான பிறனுய நிலலாது கேளிாசெய யுமுரிமையெல்லாஞ் செயதொழுகுதல. அவனை அவமதிபபாககொணடு செற க்கருதுமாயிற பினனொருவருமுடனபட்டு முயல்வாரிலலையாம, ஆகவே, தனசெ ல்வஙகெடுமெனபது கருதது. இந்நானகுபாட்டானும ஆடறகுரியானையாளுந திறஙகூறப்பட்டது. (கூ)

ருஉ0. நாடோறு நாடுக மன்னன் வினைசெயவான
கோடாமை கோடா துலகு. க0

இ-ள். வினை செயவான கோடாமை உலகு கோடாது—வினைசெய்வான கோடாதொழிய உலகு கோடாது,—மனனன நாடோறும நாடுக—ஆதலான அரசன் அவனசெயலை நாடோறுமாராயக. எ-று.

அஃதொனறனையுமாராயவே அதனவழிததாய உலகமெல்லாமாராயநதா ஞம், அதனால அவனுரிமை அழியாமறறனனுளளேயாராயநது போதுகவென பதாம். இதனுன ஆணடவழிசசெயவது கூறபபட்டது. (க0)

ருகூ ம அதி.—சுற்றந்தழால்.

அஃதாவது அரசன தனகிளைஞராத தனனினீஙகாமல அணைததல. வினை செய்வாரைக் கூறி ஏனைசசுறறஙகூறுகினருராகலின், இது தெரிநதுவினையாட லின்பின் வைககபபட்டது.

ருஉக. பறறற கண்ணும பழைமைபா ராட்டுதல
சுறறததாா கணணே யுள க

இ-ள். பறறு அறற கணணும பழைமை பாராட்டுதல—ஒருவன செலவநதொ லைநது வறியனுயவழியும விடாது தமமோடு அவனிடைப பழைமையை எடு த்துக்கொணடாடுமியலபுகள—சுறறததாாகணணே உள — சுறறததாாமாட் டே உளவாவன. எ-று.

சிறபபுமமை வறியனுயவழிப பாராட்டபபடாமை விளககி நினறது. பழை மை பறறறுககாலததுத தமககுச செயத உபகாரம. பிறரெல்லாம அவன பறறற்றபொழுதே தாமும அவனேடு பறறறுவராகலின, ஏகாரநதேறறததின கண வநதது. இதனுற சுறறததது சிறபபுக கூறபபட்டது. (க)

ருஉஉ. விருப்பறுச சுறற மியையி னருப்பறு
வாககம பலவுந் தரும். உ

இ-ள். விருப்பு அறுச சுற்றம இயையின—அனபறுத சுறறம ஒருவறகெய துமாயின்,— அருப்பு அறு ஆக்கம பலவும் தரும—அஃது அவறகுக கிளைத தலறுத செலவஙகள்பலவறறையுங கொடுககும. எ-று.

உட்பகையினீககுதற்கு விருபபறுச்சுற்றமெனறும, தானேவளர்க்குமொரு தலையாய செலவததினீககுதறகு அருபபறுவாககமெனறும், விசேடித்தார்.

தொடைநோக்கி விகாரமாயிற்று. இயையினென்பது அதனருமை விளக்கி நின்றது. ஆக்கமென்பது ஆகுபெயர். பலவுமென்றது அங்கங்களாற்றனையுநோக்கி: பலர்கூடி வளர்த்தலின், அவை மேன்மேற் கிளைக்குமென்பது கருத்து. (௨)

௫௨௩. அளவளா வில்லாதான் வாழ்க்கை குளவளாக்
கோடின்றி நீர்நிறைந் தற்று. ௩

இ-ள். அளவளாவு இல்லாதான் வாழ்க்கை—அச்சுற்றத்தோடு நெஞ்சுகலத்தலில்லாதவன் வாழ்க்கை—குள வளாக் கோடு இன்றி நீர் நிறைந்தற்று—குளப்பரப்புக் கரையின்றி நீர்நிறைந்தாற்போலும். எ-று.

சுற்றத்தோடென்பது அதிகாரத்தான் வந்தது. நெஞ்சுகலப்புத் தன்னளவும் அதனளவுமுசாவுதலான் வருவதாகலின், அளவளாவென்பது ஆகுபெயர். வாழ்க்கையென்றதூஉம் அதற்கேதுவாய செல்வங்களை. நிறைதலென்னும் இடத்து நிகழ்பொருளின்றொழில் இடத்தின்மேனின்றது. சுற்றமில்லாதான் செல்வங்கள் தாங்குவாரின்மையிற் புறத்துப் போமென்பதாம். (௩)

௫௨௪. சுற்றத்தாற் சுற்றப் படவொழுகல் செல்வந்தான்
பெற்றத்தாற் பெற்ற பயன். ௪

இ-ள். செல்வம் பெற்றத்தால் பெற்ற பயன் — செல்வம் பெற்றவதனால் ஒருவன் பெற்ற பயனாவது—சுற்றத்தால் தான் சுற்றப்பட ஒழுகல்—தன்சுற்றத்தால் தான் சூழப்படுமவகை அதனைத் தழீஇயொழுகுதல். எ-று.

பெற்றவென்பதனுள் அகரமும் அதனானென்பதனுள் அன்சாரியையும் தொடைநோக்கி விகாரத்தாற்றொக்கன. இவ்வொழுக்குப் பகையின்றி அரசாட்டற்கேதுவாகலின், இதனைச் செல்வத்திற்குப் பயனென்றார். இவைமூன்றுபாட்டானும் சுற்றந்தழால் செல்வத்திற்கேதுவும் அரணும் பயனுமாமென்பது கூறப்பட்டது. (௪)

௫௨௫. கொடுத்தலு மின்சொலு மாற்றி னடுக்கிய
சுற்றத்தாற் சுற்றப் படும். ௫

இ-ள். கொடுத்தலும் இன்சொலும் ஆற்றின்—ஒருவன் சுற்றத்திற்கு வேண்டுவன கொடுத்தலையும் இன்சொற்சொல்லுதலையும் வல்லனாயின்,—அடுக்கிய சுற்றத்தால் சூழப்படும்—தம்மிற்றொடர்ந்த பலவகைச் சுற்றத்தானே சூழப்படும். எ-று.

இரண்டும் அளவறிந்தாற்றுதலரிதென்பது தோன்ற, ஆற்றினென்றார். தம்மிற்றொடர்தலாவது சுற்றத்தது சுற்றமும் அதனதுசுற்றமுமாய் அவற்றாற் பிணிப்புண்டு வருதல். இவ்வுபாயங்களை வடநூலார் தானமுஞ் சாமமுமென்ப. (௫)

௫௨௬. பெருங்கொடையான் பேணான் வெகுளி யவனின்
மருங்குடையார் மாநிலத் தில. ௬

இ-ள். பெருங்கொடையான் வெகுளி பேணான் — ஒருவன் மிக்ககொடையையுடையனுமாய் வெகுளியை விரும்பானுமாயின், — அவனின் மருங்கு உடையார் மாநிலத்து இல — அவன்போலக் கிளையுடையார் இவ்வுலகத்தில்லை. எ-று.

மிக்ககொடை ஒன்றும வறுமையெய்தாமற கொடுத்தல். விருமபாமை இஃதாசறகுவேண்டுவதொனறென்று அளவிறநது செய்யாமை. (௬)

ருஉஎ. காக்கை கரவா கரைந்துண்ணு மாககமு
மனனநீ ராாக்கே யுள. எ

இ-ள். காக்கை கரவா கரைநது உணணும—காககைகள தமக்கிரையாயின கண்டவழி மறையாது இனததையழைதது அததேனேகூடவுண்ணுநிறகும்,— ஆக்கமும் அனன நீராாக்கே உள— சுறறததானெயதும ஆக்கங்களும அபபெறறிததாய இயலபினேயுடையாாக்கே உளவாவன. எ-று.

அவ்வாக்கங்களாவன பகைபினமையும, பெருஞ்செலவமுடைமையும முதலாயின. எசசவும்மையான அறமுமினபமுமேயனறிப பொருளுமெயதுமெனபது பெறுதும். அபபெறறிததாயவியலபெனறது தாம நுகாவனவெல்லாம அவரும் நுகருமாறு வைததல. (எ)

ருஉஅ. பொதுநோககான வேநதன வரிசையா் நோககி
னதுநோககி வாழவாா பலா. அ

இ-ள். பொது நோககான வேநதன வரிசையா நோக்கின— எல்லாரையும ஒருதனமையராக நோக்காது அரசன தததநதகுதிககேறப நோககுமாயின,— அது நோககி வாழவாா பலா—அசசிறபபுநோககி அவனை விடாது வாழுஞசுறறததாா பலர். எ-று.

உயாநதாா நீஙகுதலேனோககிப பொதுநோககை விலககி, எலலாரும விடாதொழுகுதலேனோக்கி வரிசைநோககை விதிததாா. இநநானகுபாடடானுஞ சுறறநதழுவுமுபாயங் கூறபபடடது. (அ)

ருஉகூ. தமராகித் தறறுறநதாா சுறற மமராமைக
காரண மினறி வரும. கூ

இ.ள். தமராகித் தறறுறநதாா சுறறம—முனறமராயவைததுத தனனேடு அமராது யாதானுமொருகாரணததாற றனனேப பிரிநதுபோயவா பினனும வநது சுறறமாதல— அமராமைக காரணம இனறி வரும— அவவமராமைக்காரணம தனமாடடிலலையாகத தானேயுளதாம. எ-று.

அமராமைககாரணமினறியெனறதனுன, முன அஃதுணடாயத துறத்தல பெறறும்: அஃதாவது அரசனறுனெறிகெடவொழுகல வெறுபபனசெயதலெனறிவை முதலியவறறின வருவது. ஆககம வருவிககபபடடது. இயறகையாகவே அன்புடையராய சுறறததாாககுச செயறகையான வநதநீககம அதனையொழிய ஒழியும, ஒழிநதால அவாககனபுசெயதுகொளளவேணடா, பழையவியலபாயநிறகுமெனபாா, வருமெனறாா. (கூ)

ருக0. உழைபபிரிந்து காரணததின் வந்தானை வேநத
னிழைத்திருந தெண்ணிக் கொளல. ௧0

இ-ள். உழைப பிரிநது காரணததின வநதானை — காரணமினறித தனனிடததுநின்றும பிரிநதுபோயப பினகாரணததான் வநத சுறறததானை—வேந்தன இழைதது இருநது எணணிக கொளல — அரசன அக்காரணத்தைச் செயதுவைதது ஆராயநது தழீஇககொள்க. எ-று.

வாளா உழைப்பிரிநதெனறமையின, பிரிதறகுக காரணமினமை பெறறும. வருதறகாரணத்தைச செயயாதவழிப பினனும பிரிநதுபோயப பகையோடு கூடுமாகலின இழைததிருநதெனறும, அனபினறிப போயப பினனுங்காரணத தான வநதமையின எண்ணிககொளளலெனறுங்கூறினார். பிரிநதுபோய சுறற ததாருள தீமை செயயபபோய அதனைபொழிய வருவானும அது செயயாம றபோயப பினனன்மை செயயவருவானும தழுவபபடுமாகலின, தழுவுமாறு முறையே இவவிரணடுபாட்டானுங் கூறபபடடது. (௩௦)

ருச ம அதி.— பொச்சாவாமை.

அஃதாவது உருவும திருவும ஆறறலும முதலாயவறறானமகிழநது தற காததலினும பகையழித்தனமுதலிய காரியங்களினுமசோாதலைச செயயாமை. மேறசொலலிய சுறறததாராற பயனுளளது இசசோாவிலவழியாகலின, இது சுறறநதழாலினபின வைககபபடடது.

ருஙக. இறந்த வெகுளியிற றீதே சிறநத
வுவகை மகிழசசியிற சோாவு க

இ-ள. சிறநத உவகை மகிழசசியிற சோாவு — மிககவுவகைக களிபபான வரும் மறவி— இறநத வெகுளியிற றீது—அரசனுககு அளவிறநத வெகுளியி னுநதீது. எ-று.

மிக்கவுவகை பெருஞசெலவம, பேரினபம, பெருமிதமெனறிவறறான வரு வது. அளவு பகைவராயடாததறகும கொடியோரையொறுததறகும வேணடு வது இறநதவெகுளி ஒரோவழிப பகைவரையுங்கொலலும, இஃதனனதனறித தனனையே கோறலின, அதனினுநதீதாயிறறு. (க)

ருஙஉ. பொசசாபபுக கொலலும புகழை யறிவினை
நிசச நிரபபுககொன றாங்கு. உ

இ-ள. புகழைப பொசசாபபுக கொலலும—ஒருவன் புகழினை அவன மறவி கெடுககும,— அறிவினை நிசசநிரபபுக கொனறாங்கு—அறிவினை நிசசநிரபபுக கெடுககுமாறுபோல. எ-று.

நிசசநிரபபு நாடோறும இரவான வருந்தித தனவயிறு நிறைததல. அஃது அறிவுடையானகணுணடாயின அவறகு இளிவரவானும பாவததானும எளள றபாடடினை விளைதது அவனனுமதிபபினையழிககும, அதுபோல மறவியும புகழுடையானகணுணடாயின அவறகுத தறகாவாமையானும காரியககேடடா னும எளளறபாடடினை விளைதது அவனனுமதிபபினை அழிககுமெனபதாயி றறு. இவையிரணடுபாட்டானும பொசசாபபினது குறறங் கூறபபடடது. (உ)

ருஙங. பொசசாபபாாக கிலலை புகழமை யதுவுலகத
தெபபானூ லோர்க்குந துணிவு. ங

இ-ள. பொச்சாபபாாககுப புகழமை இல்லை — பொச்சாநதொழுகுவார்க் குப புகழுடைமையிலலை;— அது உலகத்து எபபால நூலோர்க்கும் துணிவு —அவ்வின்மை இநநீதிநூலுடையார்க்கேயனறி உலகத்து எவவகைப்பட்ட நூலுடையார்க்கும ஒப்ப முடிநதது. எ-று.

அரசாக்கேயன்றி அறமுதலிய நானகினும முயலவாா யாவாக்கும அவை கைகூடாமையிற புகழிலலையெனபது தோனற, எபபாலாலோாககுநதுணி வெனறா. (௩)

ருஙச. அசச முடையாாக கரணிலலை யாஙகிலலை
பொசசாப புடையாாககு நனகு. ச

இ-ள். அரண அசசம உடையாாககு இலலை— காடு மலை முதலிய அரணக ளுளளே நிறபினும், மனததினகணச்சமுடையாாககு அவறறுறபயனிலலை,— ஆஙகு நனகு பொசசாபபு உடையாாககு இலலை — அதுபோலச செலவமெ லலாமுடையராயினும், மனததினகண மறவியையுடையாாக்கு அவறறுறபயனி லலை. எ-று.

நனமைக்கேதுவாகலின, நனகெனறா. அசசமுடையாாநினற அரணழியுமா றுபோல மறவியுடையாருடைய செலவஙகளும அழியுமெனபதாயிறறு. (ச)

ருஙரு. முன்னுறக காவா திழுககியான் றன்பிழை
பின்னூ றிரஙகி விடும. ரு

இ-ள். முனனுறக காவாது இழுககியான— தனனுறகாக்கபபடுநதுனபங்க ளை அவை வருதறகுமுனனே அறிநது காவாது மறநதிருநதான—பின ஊறு தனபிழை இரஙகிவிடும — பினவநதுறறகாலததுக காககலாகாமையின அபபி ழைப்பினை நினைநதிரஙகிவிடும. எ-று.

காககபபடுநதுனபஙகளாவன சோாவுபாாததுப பகைவா செய்வன. ஊற றின்கணெனபுழி உருபுஞசாரியையும உடனறொககன. உறறகாலததுக காக கலாகாமையின, இரஙகிவிடுமெனறா. இவைமூனறுபாடடானும பொசசாபபு டையாாககு வருமேதஙகூறபபடடது. (ரு)

ருஙசா. இழுககாமை யாாமாடடு மென்றும வழுககாமை
வாயி னதுவொபப தில. சா

இ-ள். இழுககாமை யாாமாடடும எனறும வழுககாமை வாயின— அரசா ககு மறவாமைகதணம யாவாமாடடும எககாலததும ஒழிவினறி வாயககுமா யின,— அது ஒபபது இல— அதனையொககும நனமை பிறிதிலலை. எ-று.

வினைசெயவாா சுறறததாாெனனுந தம பாலாாகணணும ஒபபவேணடுதலின யாாமாடடுமெனறும, தாம பெருகியஞானறும சுருஙகியஞானறும ஒப்பவேண டுதலின எனறுமெனறும, எலலாககாாியஙகளினும ஒபபவேணடுதலின வழுக காமையெனறுங் கூறினா. வாயினெனபது முதனிலைததொழிறபெயரடியாக வநத வினையெசசம. வாயததல நோபபடுதல. (சா)

ருஙஎ. அரியவென் றுகாத விலலைபொச சாவாக
கருவியாற் போறறிச செயின். எ

இ-ள். அரிய எனறு ஆகாத இலலை—இவை செயதறகரியனவென்று சொல லபபடடு ஒருவற்கு முடியாத காரியஙகளிலலை,—பொச்சாவாக் கருவியால் போறறிச செயின—மறவாத மனததானே எணணிச் செயயப்பெறின். எ-று.

பொச்சாவாத எனபதனிறுதிநிலை விகாரததாறறொககது. அநதக்கரணமா கலிற கருவியென்றார்.*இடைவிடாதநினைவும தபபாதசூழ்சசியுமுடையார்க்கு எல்லாம எளிதினமுடியுமென்பதாம. இவையிரணடுபாடடானும பொச்சாவா மையது சிறபபுக் கூறபபட்டது. (எ)

௫௩௮. புகழ்ந்தவை போறறிச செயலவேண்டுஞ் செய்யா திகழநதாாக கெழுமையு மில. அ

இ-ள். புகழ்ந்தவை போறறிச செயலவேணடும—நீதிநூலுடையாா இவை அரசாக்குரியனவெனறு உயாததுககூறிய செயலகளைக் கடைபபிடிததுச செய்க,— செயயாது இகழ்நதாாககு எழுமையும இல — அஙஙனஞ்செயயாது மறநதவாககு எழுமையினும நனமையிலலையாகலான. எ-று.

அசசெயலகளாவன மூவகையாறறலும, நாலவகையுபாயமும, ஐவகைததொழிலும, அறுவகைக்குணமும முதலாய செயலகள சாதிதருமமாகிய இவற றின வழீஇயோர்ககும உளளது நிரயததுனபமேயாகலின; எழுமையுமிலலெனறார். எழுமை ஆகுபெயர். இதனாற பொசசாவாது செயயவேணடுவன கூறபபட்டன. (அ)

௫௩௯. இகழசசியிற கெடடாரை யுளளுக தாநதம மகிழசசியின் மைநதுறும போழது. கூ

இ-ள். தம் மகிழசசியின தாம மைநது உறும போழது—அரசா தமமகிழ்ச்சிக்கடடாமவலியுறுமபொழுது,— இகழசசியின கெடடாரை உளளுக— முறகாலத்து அதனானகெட்டவாகளை நினைக்க எ-று.

காரணங்களோடு அவாக்குளதாய உரிமையை மகிழசசிமேலேறறித தமமகிழ்ச்சியினென்றும,இகழசசியுங கேடும உடனறேனறுமாகலின மகிழசசியின மைநதுறுமபோழதெனறுஙகூறினா. கெட்டாரை உளளவே, நாமும அவ்வாறே கெடுதுமெனறு அதனகண மைநதுறுானபது கருதது. எணணுகவென்று பாடமோதுவாருமுளா. (கூ)

௫௪௦. உளளிய தெய்த லெளிதுமன் மறறுந்தா னுளளிய துளளப் பெறின். க0

இ-ள். தான உளளியது எயதல எளிது மன — அரசனுக்குத தானெயத நினைதத பொருளை அநநினைதத பெறறியே எயதுதல எளிதாம,—மறறும உளளியது உள்ளப பெறின— பினனும அதனையே நினைககககூடுமாயின. எ-று.

அது கூடாதெனபது ஒழிநதுநினறமையின, மன ஒழிபிசைககண்வநதது. அதனையே நினைததலாவது மறவியினறி அதனகணணே முயறல. இவையிரணடுபாட்டானும பொசசாவாமைக்கு உபாயங கூறபபடடது. (க0)

---

* பொசசாவாககருவி எனபதறகுப பொசசாவாமையாகிய கருவியெனப் பொருளகோடலே சிறபபு. அது தொலகாபபியதது வினையியலுள "நிலனும பொருளும" எனனும முபபததேழாஞ்சூததிரததுரையிலே சேனாவரையா "நினமுகங்காணுமருநதினேன எனபுழிக காடசியை மருநதெனறாராகலிற காணுமருநதெனபது வினைப்பெயா தொகைடதாம. பொசசாவாக கருவியாற போறறிச செயின் எனபுழிப பொசசாவாககருவி எனபதும அது." எனக கூறுமாறறானுணாக. இலககணவிளக்கநூலாாககும இலக்கணவிளக்கச்சூறாவளியாாக்கும இதுவே கருததெனக.

௫௫ ம அதி.— செங்கோன்மை.

அஃதாவது அரசனாற் செய்யப்படும் முறையினது தன்மை. அம்முறை ஒருபாற்கோடாது செவ்வியகோல்போறலிற் செங்கோலெனப்பட்டது. வடநூலாரும் தண்டமென்றார். அது சோர்விலனாத அரசனாற் செய்தற்பாலதாகலின், இது பொச்சாவாமையின்பின் வைக்கப்பட்டது.

௫௪௧. ஓர்ந்துகண் ணோடா திறைபுரிந் தியார்மாட்டுந்
தேர்ந்துசெய் வஃதே முறை. ௧

இ-ள். ஓர்ந்து— தன்கீழ் வாழ்வார் குற்றஞ்செய்தால் அக்குற்றத்தை நாடி — யார்மாட்டும் கண்ணோடாது — யாவர்மாட்டுங் கண்ணோடாது — இறை புரிந்து—நடுவுநிலைமையைப் பொருந்தி—தேர்ந்து— அக்குற்றத்திற்குச் சொல்லிய தண்டத்தை நூலோரோடுமாராய்ந்து — செய்வஃதே முறை— அவ்வளவிற்றாகச் செய்வதே முறையாம். எ-று.

நடுவுநிற்றல் இறைக்கியல்பாகலின் அதனையிறையென்றும், உயிரினுஞ்சிறந்தார்கண்ணுமென்பார் யார்மாட்டுமென்றுங் கூறினார். இறைமை இறையெனவும், செய்வது செய்வஃதெனவும், நின்றன. இதனாற் செங்கோன்மையதிலக்கணங் கூறப்பட்டது. (௧)

௫௪௨. வானோக்கி வாழு முலகெல்லா மன்னவன்
கோனோக்கி வாழுங் குடி. ௨

இ-ள். உலகு எல்லாம் வான் நோக்கி வாழும்—உலகத்துயிரெல்லாம் மழையுளதாயின் உளவாகாநிற்றமேயெனினும்,—குடி மன்னவன் கோல் நோக்கி வாழும்—குடிகள் அரசன்செங்கோலுளதாயின் உளவாகாநிற்கும். எ-று.

நோக்கிவாழ்தல் இன்றியமையாமை. வானினாயவுணவை வானென்றும், கோலினாயவேமத்தைக் கோலென்றுங் கூறினார். அவ்வேமமில்வழி உணவுளதாயினுங் குடிகட்கு அதனாற்பயனில்லையென்பதாம். (௨)

௫௪௩. அந்தணர் நூற்கு மறத்திற்கு மாதியாய்
நின்றது மன்னவன் கோல். ௩

இ-ள். அந்தணர் நூற்கும் அறத்திற்கும் ஆதியாய் நின்றது — அந்தணர்க் குரித்தாய வேதத்திற்கும் அதனாற்சொல்லப்பட்ட அறத்திற்குங்காரணமாய் நிலைபெற்றது — மன்னவன் கோல் —அரசனாற் செலுத்தப்படுகின்ற செங்கோல். எ-று.

அரசர் வணிகரென்னுமேனையோர்க்குமுரித்தாயினும், தலைமைபற்றி அந்தணர்நூலென்றார் "மாதவர் நோன்பு மடவார் கற்பும்— காவலன் காவ லன்றித் தங்கா" *ஆகலின், ஈண்டறமென்றது அவையொழிந்தவற்றை வேதமும் அறனும் அநாதியாயினுஞ் செங்கோலில்வழி நடவாவாகலின், அதனை அவற்றிற்காதியென்றும், அப்பெற்றியே தனக்காதியாவது பிறிதில்லையென்பார் நின்றதென்றுங் கூறினார். இவையிரண்டுபாட்டானுஞ் செங்கோலது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (௩)

---

* மணிமேகலை, இருபத்திரண்டாவது சிறைசெய்தகாதை.

ருசச. குடிதழீஇக் கோலோச்சு மாநில மன்னன்
அடிதழீஇ நிற்கு முலகு. ச

இ-ள். குடி தழீஇக் கோல் ஓச்சும் மாநிலமன்னன் அடி — தன்குடிகளையு மணைத்துச் செங்கோலையுஞ்செலுத்தும் பெருநிலவேந்தனடியை — தழீஇ நிற்கும் உலகு — பொருந்தி விடார் உலகத்தார். எ-று.

அணைத்தல் இன்சொற்சொல்லுதலும், தளர்ந்துழி வேண்டுவன கொடுத்தலும் முதலாயின. இவ்விரண்டனையும் வழுவாமற்செய்வான் நிலமுழுதுமாளு மாகலின் அவனை மாநிலமன்னனென்றும், அவன்மாட்டியாவரும் நீங்காவன்பினராவராகலின் அடிதழீஇநிற்குமுலகென்றும், கூறினார். (ச)

ருசரு. இயல்புளிக் கோலோச்சு மன்னவ னாட்ட
பெயலும் விளையுளுந் தொக்கு. ரு

இ-ள். பெயலும் விளையுளும் தொக்கு — பருவமழையுங் குன்றாதவிளைவும் ஒருங்கு கூடி — இயல்புளிக் கோல் ஓச்சும் மன்னவன் நாட்ட — நூல்கள் சொல்லியவியல்பாற் செங்கோலைச்செலுத்துமரசனது நாட்டினகண்ணவாம். எ-று.

உளியென்பது மூன்றுருபதன்பொருள்படுவதோரிடைச்சொல். வானும் நிலனுஞ் சேரத் தொழிற்பட்டு வளஞ்சுரக்குமென்பதாம். (ரு)

ருசசு. வேலன்று வென்றி தருவது மன்னவன்
கோலதூஉங் கோடா தெனின். சு

இ-ள். மன்னவன் வென்றி தருவது வேல் அன்று கோல் — மன்னவனுக்குப் போரின்கண் வென்றியைக் கொடுப்பது அவனெறியும் வேலன்று கோல், — அதூஉம் கோடாது எனின் — அஃதும் அப்பெற்றித்தாவது தான் கோடாதாயின். எ-று.

கோல் செவ்விதாயவழியே வேல் வாய்ப்பதென்பார் வேலன்றென்றார்: "மாண்ட — வறநெறி முதற்றே யரசின் கொற்றம்" என்றார் பிறரும். கோடா னென்பது பாடமாயின், கருவியின்றொழில் வினைமுதன்மேனின்றதாகவுரைக்க.

ருசஎ. இறைகாக்கும் வையக மெல்லா மவனை
முறைகாக்கு முட்டாச் செயின். எ

இ-ள். வையகம் எல்லாம் இறை காக்கும் — வையகத்தையெல்லாம் அரசன் காக்கும், — அவனை முறை காக்கும் — அவன்றன்னை அவனது செங்கோலே காக்கும், — முட்டாச் செயின் — அதனை முட்டவந்துழியும் முட்டாமற்செலுத்துவனாயின். எ-று.

முட்டாமற்செலுத்தியவாறு மகனை முறைசெய்தான்கண்ணுந் தன்கை குறைத்தான்கண்ணுங் காண்க. முட்டாதென்பதன் இறுதிநிலை விகாரத்தாற்றொக்கது. இவைநான்குபாட்டானும் அதனைச் செலுத்தினானெய்தும் பயன் கூறப்பட்டது. (எ)

ருசஅ. எண்பதத்தா னோரா முறைசெய்யா மன்னவன்
றண்பதத்தாற் றானே கெடும். அ

இ-ள். எண்பதத்தான் ஓரா முறை செய்யா மன்னவன் — முறைவேண்டினார்க்கு எளிய செவ்வியையுடையனாய் அவர் சொல்லியவற்றை நூலோர் பலரோ

மொராயநது நினறவுணமைக்கொபப முறை செயயாதவரசன— தணபதத தான் தானே கெடும— தாழநத பதததிலே நினறு தானே கெடும. எ-று.

எணபதத்தானெனனும முறறுவினையெச்சமும, ஓராவெனனும வினையெசச மும, செயயாவெனனும பெயரெசசவெதிர்மறையுட செயதலவினை கொண டன. தாழநதபதம்பாவமும,பழியுமெயதிநிறகுமநிலை "அலலவைசெயதாாக கறஙகூறறம" ஆகலின, பகைவரினறியுஙகெடுமெனறுா. இதனுன முறை செலு த்தாதானது கேடு கூறபபடடது. (அ)

ருசகூ. குடிபுறங காததோமபிக் குறறங் கடிதல
வடுவன்று வேநதன றொழில. கூ

இ-ள். குடி புறஙகாதது ஓமபிக குறறம கடிதல— குடிகளைப பிறா நலியா மற காததுத தானும நலியாது பேணி, அவாமாடடுக குறறநிகழின அதனை யொறுபபாறெழிததல— வேநதன வடு அனறு தொழில — வேநதனுககுப பழியனறு, தொழிலாகலான. எ-று.

தனபஞ்செயதல, பொருடகோடல, கோறலென ஒறுபபு மூனறு, அவறறுள ஈணடைககெயதுவன முனனையவெனபது குறறஙகடிதலெனபதனுற பெற றும. தனகீழ வாழவாரையொறுததல அறனனமையின வடுவாமெனபதனையா சஙகித்து, அஃதாகாது, அரசனுககு அவாா அககுறறததினீககித தூயராககு தலுஞ சாதிதருமமெனறுா. (கூ)

ருரு0. கொலையிற கொடியாரை வேநதொறுததல பைஙகூழ
களைகட டதனெடு நோ. க0

இ-ள். வேநது கொடியாரைக கொலையின ஒறுததல—அரசன கொடியவாக ளைக் கொலையானெறுததுத தககோரைக காததல— பைஙகூழ களை கட்டத னெடு நோ — உழவன களையைக களைநது பைஙகூழைக காததலேனெடொக கும. எ-று.

கொடியவரெனறது தீககொளுவுவாா, நஞசிடுவாா, கருவிபிறகொலவாா, கள்வா, ஆறலைபபாா, சூறைகொளவாா, பிறனிலவிழைவாரெனறிவா முதலா யினுாா. இவாா வடநூலாா ஆதநாயிகளெனப. இபபெறறியாரைக கணணே டிக கொலலாவழிப் புறகளைககு அஞசாநினற பைஙகூழபோனறு நலிவுபல வெயதி உலகு இடாபபடுதலின, கோறலும அரசறகுச சாதிதருமமெனபதா யிறறு. இவையிரணடுபாடடானுஞ செஙகோலசெலுததும வெணகுடை வேந தறகுத் தீயாாமாடடு மூவகையொறுபபும ஒழியறபாலவலலவெனபது கூறப பட்டது. (க0)

ருசுஎ ம அதி. — கொடுங்கோன்மை.

அஃதாவது அமமுறையினது கோடுதறறனமை. ஈணடும உவமையின பெயா பொருணமேலாயிறறு. செஙகோனமைககு மாறுகலின, இஃததனபின வைககப்பட்டது.

ருருக. கொலைமேறகொண் டாரிற கொடிதே யலைமேறகொண்
டலலவை செயதொழுகும வேநது. க

இ-ள். கொலை மேற்கொண்டாரிற் கொடிது — பகைமைபற்றிக் கொல்லுதற்றொழிலைத் தம்மேற்கொண்டொழுகுவாரினுங் கொடியன் — அலை மேற்கொண்டு அல்லவை செய்து ஒழுகும் வேந்து — பொருள் வெஃகிக் குடிகளை அலைத்தற்றொழிலைத் தன்மேற்கொண்டு முறையல்லவற்றைச் செய்தொழுகும் வேந்தன். எ-று.

அவர் செய்வது ஒருபொழுதைத் துன்பம், இவன் செய்வது எப்பொழுதுந் துன்பமாமென்பதுபற்றி, அவரினுங்கொடியனென்றார். பான்மயக்குறழ்ச்சி. வேந்தென்பது உயர்திணைப்பொருட்கண்வந்த அஃறிணைச்சொல். அலை கொலையினுங் கொடிதென்பதாயிற்று. (௧)

௫௫௨. வேலொடு நின்றா னிடுவென் றதுபோலுங்
கோலொடு நின்றா னிரவு. ௨

இ-ள். வேலொடு நின்றான் — ஆறலைக்குமிடத்துத் தனியே வேல்கொண்டு நின்ற கள்வன் — இடு என்றது போலும் — ஆறுசெல்வானை நின்கைப்பொருடாவென்று வேண்டுதலோடொக்கும் — கோலொடு நின்றான் இரவு — ஒறுத்தற்றொழிலோடு நின்றவரசன் குடிகளைப் பொருள் வேண்டுதல். எ-று.

வேலொடு நின்றானென்றதனாற் பிறரொடு நில்லாமையும், இரவென்றதனால் இறைப்பொருளன்மையும், பெற்றாம். தாராக்கால் ஒறுப்பலென்னுங்குறிப்பினனாகலின், இரவாற்கோடலும் கொடுங்கோன்மையாயிற்று. இவையிரண்டுபாட்டானுங் கொடுங்கோன்மையது குற்றங் கூறப்பட்டது. (௨)

௫௫௩. நாடொறு நாடி முறைசெய்யா மன்னவ
னாடொறு நாடு கெடும். ௩

இ-ள். நாடொறும் நாடி முறை செய்யா மன்னவன் — தன்னாட்டு நிகழுந் தீமைகளை நாடோறுமாராய்ந்து அதற்கேற்க முறைமையைச் செய்யாதவரசன் — நாடொறும் நாடு கெடும் — நாடோறும் நாடிழக்கும். எ-று.

அரசனுக்கு நாடு உறுப்பாகலின், அதன்வினை அவன்மேனின்றது. இழத்தல் பயனெய்தாமை. மன்னவனும் நாடொறுங்கெடுமென்றுரைப்பாருமுளர். (௩)

௫௫௪. கூழுங் குடியு மொருங்கிழக்குங் கோல்கோடிச்
சூழாது செய்யு மரசு. ௪

இ-ள். சூழாது கோல் கோடிச் செய்யும் அரசு — மேல் விளைவதெண்ணாது முறை தப்பச்செய்யுமரசன் — கூழும் குடியும் ஒருங்கு இழக்கும் — அச்செயலான் முன்னீட்டியபொருளையும் பின்னீட்டுதற்கேதுவாகிய குடிகளையுஞ் சேரவிழக்கும். எ-று.

கோடலென்பது திரிந்துநின்றது. முன்னீட்டியபொருள் இழத்தற்கேது வருகின்றபாட்டாற்கூறுப. (௪)

௫௫௫. அல்லற்பட் டாற்றா தழுதகண் ணீரன்றே
செல்வத்தைத் தேய்க்கும் படை. ௫

இ-ள். அல்லற்பட்டு ஆற்றாது அழுத கண்ணீர் அன்றே — அரசன் முறை செய்யாமையாற் குடிகள் துன்பமுற்று அதனைப் பொறுக்கமாட்டாது அழுத

கண்ணீரன்றே — செல்வத்தைத் தேய்க்கும் படை — அவன் செல்வத்தைக் குறைக்குங்கருவி. எ-று.

அழுதகண்ணீர் அழுதலான் வந்த கண்ணீர் செல்வமாகிய மரத்தையென் னுமையின், இஃதேகதேசவுருவகம். அல்லற்படுத்திய பாவத்தந்த தொழில் அத ற்கேதுவாகிய கண்ணீரமேனின்றது. அக்கண்ணீர்ற்கொடிது பிறிதின்மையின், செல்வங்கடிதிற்றேயுமென்பது கருத்து. (ரு)

ருருசு. மன்னர்க்கு மன்னுதல் செங்கோன்மை யஃதின்றேன்
மன்னுவா மன்னர்க் கொளி சு

இ-ள். மன்னர்க்கு மன்னுதல் செங்கோன்மை— அரசர்க்குப் புகழ்கட்டாம் நிலைபெறுதல் செங்கோன்மையானும்,— அஃது இன்றேல் மன்னர்க்கு ஒளி மன்னுவாம — அச்செங்கோன்மையில்லையாயின், அவர்க்கு அப்புகழ்கட்டாம உளவாகா. எ-று.

விகாரத்தாற்றொக்க மூன்றுருவது விரித்து ஆக்கம் வருவித்துரைக்கப்பட்டது. மன்னுதற்கேது புகழாதல் "இந்நிலத்து மன்னுதல் வேண்டி னிசைநடுக" என பதனுமறிக. மன்னுமை ஒருகாலுமில்லையாமை. பழிக்கப்பட்டால் ஒளி மன னுவாம், ஆகவே, தாமுமன்னுரென்பதாயிறறு. வென்றி கொடை முதலியவே ருக்களாற புகழ பகுதிப்படுதலின், பன்மையாறகூறினா. அவையெல்லாம் செ ஙகோன்மையில்வழி இலவாமென்பதாம். இவைநான்குபாட்டானுங் கொடுங் கோலனுயினன எய்துங்குற்றங் கூறப்பட்டது. (சு)

ருருஎ. துளியின்மை ஞாலத்திற் கெற்றற்றே வேந்த
னளியின்மை வாழு முயிர்க்கு எ

இ-ள். துளியின்மை ஞாலத்திற்கு எற்று—மழையில்லாமையையத்து வாழு முயிர்கட்கு எவ்வகைத் துன்பம் பயக்கும்,— அற்றே வேந்தன் அளியின்மை வாழும் உயிர்க்கு— அவ்வகைத் துன்பம் பயக்கும் அரசன்றண்ணளியில்லா மை அவனுடுவாழுங்குடிகட்கு எ-று.

சிறப்புப்பற்றித் துளியென்று மழைமேனின்றது. உயிரென்பது குடிகண மேனின்றது. மேல வானோக்கிவாழுமென்றதனை எதிர்மறைமுகத்தாற் கூறிய வாறு. (எ)

ருருஅ. இன்மையி னின்னு துடைமை முறைசெய்யா
மன்னவன் கோற்கீழப் படின். அ

இ-ள். முறை செய்யா மன்னவன் கோற்கீழப் படின் — முறைசெய்யாத அரசனது கொடுங்கோலின்கீழ வாழின்,—இன்மையின் உடைமை இன்னுது —யாவர்க்கும் பொருளின்றின்மையினும் உடைமை இன்னாது. எ-று.

தனக்குரிய பொருளோடு அமையாது மேலும் வெஃகுவோனது நாட்டுக் கைந்நோவ யாப்புண்டல் முதலிய வருவது பொருளுடையார்க்கேயாகலின், அவ்வுடைமை இன்மையினுமின்னுதாயிறறு. இவையிரண்டுபாட்டானும் அவ னுடுவாழ்வார்க்கு வருங்குற்றங்கூறப்பட்டது. (அ)

ருருகூ. முறைகோடி மன்னவன் செய்யி னுறைகோடி
யொல்லாது வானம் பெயல். கூ

இ-ள். மன்னவன் முறை கோடிச் செய்யின்— மன்னவன் தான் செய்யும் பொருளை முறை தப்பச் செய்யுமாயின்,—உறை கோடி வானம் பெயல் ஒல்லாது— அவனுடைப் பருவமழை இன்றும்வகை மேகம் பொழிதலைச்செய்யாது. எ-று.

இரண்டிடத்தும் கோட வென்பன திரிந்துநின்றன. உறைகோடுதலாவது பெய்யுங்காலத்துப் பெய்யாமை. அதற்கேது வருகின்ற பாட்டாற் கூறுப. (௯)

௫௬0. ஆபயன் குன்றும் அறுதொழிலோர் நூன்மறப்பர்
காவலன் காவா னெனின். ௧0

இ-ள். காவலன் காவான் எனின்— காத்தற்குரியவரசன் உயிர்களைக் காவானாயின், — ஆ பயன் குன்றும்—அறனில்லாத அவனுடைப் பசுக்களும் பால் குன்றும்,— அறுதொழிலோர் நூல் மறப்பர் —அந்தணரும் நூல்களை மறந்து விடுவர். எ-று.

ஆபயன் ஆவாற்கொள்ளும் பயன். அறுதொழிலாவன ஓதல், ஓதுவித்தல், வேட்டல், வேட்பித்தல், ஈதல், ஏற்றலென்பவை. பாக்களை பால்தருதற்கியவழி அவியின்மையானும், அது கொடுத்தற்குரியார் மந்திரங்கற்பமென்பன ஓதாமையானும், வேள்வி நடவாதாம், ஆகவே, வானம் பெயலொல்லாதென்பதாயிற்று. இவையிரண்டுபாட்டானும் அவனுடைய கணிகமுங்குற்றங்கூறப்பட்டது. (௧0)

௫௭ ம் அதி.— வெருவந்தசெய்யாமை.

அஃதாவது குடிகளஞ்சுவதும் பகைஞருவஞ்சுவதும் தானஞ்சுவதுமாய தொழில்களைச் செய்யாமை. அவை செய்தல் கொடுங்கோன்மைப்பாற்படுதலின், இஃததன்பின் வைக்கப்பட்டது.

௫௬௧. தக்காங்கு நாடித் தலைச்செல்லா வண்ணத்தா
லொத்தாங் கொறுப்பது வேந்து. ௧

இ-ள். தக்காங்கு நாடி—ஒருவன் தன்னின்மெலியார்மேற் சென்றவழி அதனை நடுவாக நின்றாராய்ந்து — தலைச்செல்லாவண்ணத்தால் ஒத்தாங்கு ஒறுப்பது வேந்து— பின்னும் அது செய்யாமற்பொருட்டு அவனை அக்குற்றத்திற் கொப்ப ஒறுப்பானே அரசனாவான். எ-று.

தக்காங்கு ஒத்தாங்கென்பன ஒருசொல். தகுதியென்பது நடுவுநிலைமையாதல் "தகுதி யென்வொன்று நன்றே" என்பதனானுமறிக. இதனானே தக்காங்கு நாடாமையும், பிறிதோர்காரணம்பற்றி மிகவொறுத்தலும், குடிகளஞ்சும்வினையாதல் பெறரும். (௧)

௫௬௨. கடிதோச்சி மெல்ல வெறிக நெடிதாக்க
நீங்காமை வேண்டு பவர். ௨

இ-ள். கடிது ஓச்சி— அவ்வொத்தாங்கொறுத்தல் தொடங்குங்கால் அளவிறப்பச் செய்வார்போற்றொடங்கி,—மெல்ல எறிக—செய்யுங்கால் அளவிறவாமற்செய்க—ஆக்கம் நெடிது நீங்காமை வேண்டுபவர்— ஆக்கந் தங்கணெடுங் காலநிற்றலை வேண்டுவார். எ-று.

கடிதோச்சல குறறஞ்செயவார் அதனையஞ்சுதற்பொருட்டும், மெலலவெறி தல் யாவரும வெருவாமைபபொருட்டுமாம. தொடஙகினவளவிறகுறைதல பறறிமெனமை கூறபபட்டது. ஓசசுதல எறிதலென்பனவிரண்டும உவமை பறறி வநதன. இவையிரண்டுபாட்டானும குடிகள வெருவநத செயயாமைய தியலபு கூறபபட்டது. (௨)

௫௬௩. வெருவநத செய்தொழுகும் வெஙகோல னாயி
னொருவநத மொலலைக கெடும. ௩

இ-ள். வெருவநத செயது ஒழுகும வெஙகோலன ஆயின— குடிகள வெருவிய செயலகளைச் செயது நடககும வெஙகோலனுமாயின,— ஒருவநதம ஒலலைக் கெடும— அரசன ஒருதலையாகக் கடிதிறகெடும. எ-று.

வெங்கோலனெனபது ஈணடு வாளா பெயராய நினறது. ஒருவநதம, ஒருதலை, ஏகாநதமெனபன ஒருபொருட கிளவி. அசசெயலகளுங கேடுகளும முனனாக கூறபபடும. (௩)

௫௬௪. இறைகடிய னெனறுரைககு மினனாசசொல வேநத
னுறைகடுகி யொலலைக கெடும. ௪

இ-ள். இறை கடியன எனறு உரைககும இனனாசசொல வேநதன—குடிகளான நமமிறைவன கடியனெனறு சொலலபபடும இனனாதசொலலையுடைய வேநதன— உறை கடுகி ஒலலைக கெடும— ஆயுளுஙகுறைநது செலவமுங கடிதினிழககும. எ-று.

நெஞசு நொநது சொலலுதலான, இனனாமை பயபபதாய சொலலை இனனாச சொலலெனறார். உறையெனபது முதனிலைததொழிறபெயர். அஃது ஈணடாகுபெயராய உறைதலைசசெயயும நாணமேனினறது. அது குறைதலாவது அச சொலலிலலாதாரககு உளளதிற சுருஙகுதல. (௪)

௫௬௫. அருஞ்செவவி யினனா முகததான் பெருஞ்செலவம
பேஎயகண் டனன துடைததது. ௫

இ-ள். அருஞ்செவவி இனனாமுகததான பெருஞ்செலவம— தனனைக காண வேணடுவாரககுக காலமரியனுபக கணடால இனனாதமுகததினையுடையான து பெரியசெலவம— பேய கணடனன து உடைததது— பேயாற காணபபட்டாறபோலவதொருகுறறமுடைததது. எ-று.

எனவே, இவையிரணடும வெருவநத செயதலாயின. இவைசெயவானைச சாராவாரினமையின, அவனதுசெலவம தனககும பிறாககும பயனபடாதென பதுபறறிபபேயகணடனனதுடைததெனறார். காணுதல தனவயமாககுதல. (௫)

௫௬௬. கடுஞ்சொலலன கணணில னாயி னெடுஞ்செலவ
நீடினறி யாஙகே கெடும. ௬

இ-ள். கடுஞ்சொலலன கண இலன ஆயின—அரசன கடியசொலலையமுடையனுயக் கணணோட்டமுமிலனுமாயின,—நெடுஞ்செலவம நீடு இனறி ஆஙகே கெடும—அவனது பெரியசெலவம நீடுதலினறி அபபொழுதே கெடும. எ-று.

"வேட்டங கடுஞ்சொன மிகுதணடஞ் சூதுபொரு— ளீட்டங்கட காமமோ டேழு." எனபபட்ட விதனஙகளுட் கடுஞ்சொலலையும மிகுதணடைததையும

இவர் இவவெருவநதசெயதலுளடக்கினார். கண ஆகுபெயர். இவை செயத பொழுதே கெடுஞ்சிறுமைத்தனமுயினுமெனபார், செடுஞ்செலவமெனறார். நீடு தல்-நீட்டித்தல். (சு)

ருசுஎ. கடுமொழியுங் கையிகந்த தண்டமும் வேந்த
னடுமுரண் டேயக்கு மரம். எ

இ-ள். கடுமொழியும் கை இகந்த தண்டமும்— கடியசொல்லுங் குற்றத் தினமிக்க தண்டமும்—வேந்தன அடு முரண் தேயக்கும் அரம்— அரசனது பகை வெல்லுதற்கேற்ற மாறுபாடாகியவிரும்பினைத் தேயக்குமரமாம். எ-று.

கடுமொழியாற்றுனையுங் கையிகந்ததண்டத்தாற்றேசமுங் கெட்டு முரண் சுருங்கிவருதலின் அவற்றை அரமாக்கி, திணிதாயினுந்தேயுமெனற்கு அடுமுர ணை இரும்பாக்கினார். ஏகதேசவுருவகம் அரமெனபதனைத் தனித்தனி கூட்டுக.*
இவையைந்துபாட்டானும், செவவியின்மை, இன்னாமுகமுடைமை, கண்ணோ ட்டமினமை, கடுஞ்சொற்சொல்லல், கையிகந்ததண்டமென்றிவைகள் குடிகள் ஞ்சும் வினையெனபதூஉம், இவைசெய்தான் ஆயுளும் அடுமுரணுஞ் செலவமு மிழக்குமெனபதூஉங் கூறப்பட்டன. (எ)

ருசுஅ. இனத்தாற்றி யெண்ணாத வேந்தன் சினத்தாற்றிச்
சீறிற் சிறுகுந் திரு. அ

இ-ள். இனத்து ஆற்றி எண்ணாத வேந்தன் — காரியத்தைப்பற்றி வந்தவெ ண்ணத்தை அமைச்சர்மேல்வைத்து அவரோடு தானுமெண்ணிச் செய்யாதவ ரசன்— சினத்து ஆற்றிச் சீறின்—அப்பிழைப்பாற் றனகாரியந்தப்பியவழித் தன்னைச் சினமாகிய குற்றத்தின்கண்ணே செலுத்தி அவரைவெகுளுமாயின்,— திருச் சிறுகும்— அவனசெலவம் நாடோறுஞ் சுருங்கும். எ-று.

அரசபாரம் பொறுத்துயத்தலொப்புமையான் அமைச்சரை இனமென்று ம், தான் பின் பிழைப்பாதலறிந்து அமையாது அதனை அவர்மேலேற்றி வெ குளின் அவர் வெரீஇநீங்குவர், நீங்கவே, அப்பிழைப்புத் தீருமாறும் அப்பார மினிதுயக்குமாறும் இலலைமெனபது நோக்கித் திருச்சிறுகுமென்றுங் கூறி னார். இதனாற் பகுதியஞ்சுமவினையும் அது செய்தானெய்துங்குற்றமுங் கூறப் பட்டன (அ)

ருசுகூ. செருவந்த போழ்திற் சிறைசெய்யா வேந்தன்
வெருவந்து வெய்து கெடும். கூ

இ-ள். சிறை செய்யா வேந்தன்— செரு வருதற்குமுன்னே தனக்குப் புக லாவதோரரண் செய்துகொள்ளாதவரசன் — செரு வந்த போழ்தில் வெரு வந்து வெய்து கெடும்—அது வந்தகாலத்து ஏமமினமையான் வெருவிக் கடி திற்கெடும். எ-று.

* இவ்வாறு ஒருமைப்பெயரை வாக்கியபேதமாகத் தனித்தனி கூட்டி முடி ப்பதனைத் தோவட்மிழுப்பாரபோலப் பிரத்தியேகபந்தாந்துவயமெனபர் வட நூலார்.

பகையை வெருவிச சேர்ந்தார் நீங்குதலிற றமியனுயத தானும் வெருவி அப்பகைவயததனுமெனபதாம. இதனுல தானஞ்சும வினையும் அது செயதா னெயதும பயனுங கூறபபட்டன. (கூ)

ருஎ0. கலலாரப பிணிகருங கடுங்கோ லதுவலல
திலலை நிலககுப பொறை. க0

இ-ள. கடுஙகோல கலலாரப பிணிகருமம — கடுங்கோலனுயவரச னநீதிநூ னமுதலிய கலலாதாரைத தனககுப பருங்ஙயாகக கூட்டாநிறகும, — அதுவ லலது நிலககுப பொறை இலலை— அககூட்டமலலது நிலததிறகு மிகையாய பாரம் பிறிதிலலை. எ-று.

கடுஙகோலெனபது ஈணடு மிககதண்டததினமேறறனறி அதனைச செயவா னமேறறுயிறறு. அவன அறு செயதறகியைபவாரையலலது கூட்டாமையிற கல லாரபபிணிகருமெனறும,ஏனையவறறையெலலாம பொறுககினறதியலபாகலின நிலததிறகுப பொறை அதுவலலதிலலையென றுங கூறினா. நிலககெனபது செய யுளவிகாரம. இதனுல வெருவந்த செயதலினகுறறங கூறபபட்டது. (க0)

ருஅ ம அதி.— கண்ணோட்டம.

அஃதாவது தனனோடு பயினருரைக கணடால அவா கூறியன மறுக்க மாட்டாமை. இஃது அவாமேற கணசெனறவழி நிகழவதாகலின, அபபெயாத தாயிறறு. மேல வெருவந்தசெயயாமைபுடகூறியவதனையே சிறபபுபபறறி வி ரிததுககூறுகினறமைபின, இஃததனபின வைககபபட்டது.

ருஎக. கணணோட்ட மெனனுங கழிபெருங காரிகை
யுணமையா னுணடிவ வுலகு. க

இ-ள. கணணோட்டம எனனும கழி பெருஙகாரிகை உணமையான—கண ணோட்டமெனறு சொலலபபடுகினற சிறபபுடையவழகு அரசாமாட்டு உண டாகலான,— இவவுலகு உணடு— இவவுலகமுணடாகாநினறது. எ-று.

கழிபெருஙகாரிகையெனபுழி ஒருபொருட்பனமொழி இவவுயிரழகு தா சிறப புணாநினறது. இவவழகு அதறகுறுபபாகலின, உணமையானென நிலைபேறு ஙகூறினா. இனமை வெருவந்தசெயதலாகலின அவாநாட்டுவாழவாா புலியை யடைந்த புலவாயினமபோனறு ஏமஞ்சாராமைபறறி, இவவுலகுணடெனறா.

ருஎஉ. கணணோட்டத துளள துலகிய லஃதிலா
ருண்மை நிலககுப பொறை. உ

இ-ள. உலகியல கணணோட்டநது உளளது—உலகநடை கணணோட்டததி னகணணே நிகழவது— அஃது இலா உணமை நிலககுப பொறை — ஆக லான, அககணணோட்டமிலலாதாா உளராதல இநநிலததிறகுப பாரமாதறகே, பிறிதொனறறகனறு. எ-று.

உலகநடையாவது ஒபபுரவுசெயதல, புறந்தருதல, பிழைத்தன பொறுத்த லெனறிவைமுதலாயின. அவைநிகழாமையால தமககும பிறாககும பயனபடா ரெனபதுபறறி, நிலககுபபொறையெனறா. ஆதறகெனபது சொலலெச்சம். இவையிரணடுபாட்டானுங கணணோட்டததது சிறபபுக கூறப்பட்டது. (உ)

௫௱௭௰௩. பண்ணென்னும் பாடற் கியைபின்றேற் கண்ணென்னுங்
கண்ணோட்ட மில்லாத கண். ௩

இ-ள். பண் என்னும் பாடற்கு இயைபு இன்றேல் — பண் என்ன பயத்ததாம் பாடற்றொழிலோடு பொருந்துதலின்றாயின்! — கண் என்னும் கண்ணோட்டம் இல்லாத கண் — அதுபோலக் கண் என்ன பயத்ததாம் கண்ணோட்டமில்லாதவிடத்து! எ-று.

பண் கண்ணென்பன சாதிப்பெயர். பண்களாவன பாலையாழ் முதலிய நூற்றுமூன்று. பாடற்றொழில்களாவன யாழின்கண் வார்தல் முதலியவெட்டும்,* பண்ணல் முதலியவெட்டும்,† மிடற்றின்கண் எடுத்தல், படுத்தல், நலிதல், கம்பிதம், குடிலமென்னுமைந்தும், பெருவண்ணம், இடைவண்ணம், வனப்புவண்ணமுதலிய வண்ணங்களெழுபத்தாறுமாம். இவற்றோடியையாதவழிப் பண்ணாற்பயனில்லாதவாறுபோலக் கண்ணோட்டத்தியையாதவழிக் கண்ணாற்பயனில்லையென்பதாம், கண் சென்றவழி நிகழ்தல்பற்றி அதனையிடமாக்கினார். இறுதிக்கட்கண்ணென்பதனைக் "கண்ணகன்ஞாலம்" என்புழிப்போலக் கொள்க.

௫௱௭௰௪. உளபோன் முகத்தெவன் செய்யு மளவினாற்
கண்ணோட்ட மில்லாத கண். ௪

இ-ள். முகத்து உளபோல எவன் செய்யும் — கண்டார்க்கு முகத்தின்கண் உளபோற்றோன்றலல்லது வேறென்ன பயனைச் செய்யும் — அளவினான் கண்ணோட்டம் இல்லாத கண் — அளவிறவாத கண்ணோடுதலையுடையவல்லாத கண்கள். எ-று.

தோன்றலல்லதென்னுஞ்சொற்கள் அவாய்நிலையான் வந்தன. கழிகண்ணோட்டத்தினீக்குதற்கு, அளவினானென்றார். ஒருபயனையுஞ் செய்யாவென்பது குறிப்பெச்சம். (௪)

௫௱௭௰௫. கண்ணிற் கணிகலங் கண்ணோட்ட மஃதின்றேற்
புண்ணென் றுணரப் படும். ௫

இ-ள். கண்ணிற்கு அணி கலம் கண்ணோட்டம் — ஒருவன்கண்ணிற்கு அணியுங்கலமாவது கண்ணோட்டம், — அஃது இன்றேல் புண் என்று உணரப்படும் — அக்கலமில்லையாயின் அஃதறிவுடையாரால் புண்ணென்றறியப்படும். எ-று.

வேறணிகலமின்மையிற் கண்ணிற்கணிகலமென்றும், கண்ணாய்த்தோன்றினும் நோய்களானும் புலன்பற்றலானுந் துயர்விளைத்தலேநோக்கிப் புண்ணென்றுணரப்படுமென்றுங் கூறினார். இவை மூன்றுபாட்டானும் ஓடாது நின்ற கண்ணின்குற்றங் கூறப்பட்டது. (௫)

௫௱௭௰௬. மண்ணோ டியைந்த மரத்தனையர் கண்ணோ
டியைந்துகண் ணோடா தவர். ௬

---

* வார்தல் முதலிய இசைக்கரணங்களெட்டாவன வார்தல், வடித்தல், உந்தல், உறழ்தல், உருட்டல், தெருட்டல், எள்ளல், பட்டடை எனவிவை.

† பண்ணல் முதலிய கலைத்தொழில்களெட்டாவன பண்ணல், பரிவட்டணை, ஆராய்தல், தைவரல், செலவு, விளையாட்டு, கையூழ், குறும்போக்கு எனவிவை.

இ-ள். கண்ணோடு இயைந்து கண்ணோடாதவர் — ஓடுதற்குரிய கண்ணோடு பொருந்திவைத்து அஃதோடாதவர்— மண்ணோடு இயைந்த மரத்து அனையர் —இயங்காநின்றாராயினும் மண்ணோடு பொருந்திநிற்கின்ற மரத்தினையொப்பர். எ-று.

ஓடாதவரென்புழிச் சினைவினை முதன்மேனின்றது. மரமுங்கண்ணோடியை ந்து கண்ணோடாமையின், இது தொழிலுவமம். இதனைச் சுதைமண்ணோடு கூடிய மரப்பாவையென்றுரைப்பாருமுளர். அஃதுரையன்மை காணப்படுங்கண் ணின்றி அதனுண் மறைந்துநிற்கின்ற ஒருசாருள்ளீட்டாற் கூறினமையா னும், "மரக்கண்ணோ மண்ணாள்வார் கண்ணென் றிரக்கண்டாய்" என்பதனா னுமறிக. (கூ)

௫எஎ. கண்ணோட்ட மில்லவர் கண்ணிலர் கண்ணுடையார்
கண்ணோட்ட மின்மையு மில். எ

இ-ள். கண்ணோட்டம் இல்லவர் கண் இலர் — கண்ணோட்டமில்லாதவர் கண்ணுடையருமல்லர், — கண் உடையார் கண்ணோட்டம் இன்மையும் இல் —கண்ணுடையவர் கண்ணோட்டமிலராதலுமில்லை. எ-று.

கண்ணுடையராயிற் காட்சிக்கண்ணே அஃதோடுமென்பதுபற்றிக் கண்ணோ ட்டமில்லவர் கண்ணிலரெனக் கூறிய பின் அதனையெதிர்மறைமுகத்தான் விள க்கினார். உம்மை இறந்ததுதழீஇயவெச்சவும்மை. இவையிரண்டுபாட்டானுங் கண்ணோடாதாரதிழிபு கூறப்பட்டது. (எ)

௫எஅ. கருமஞ் சிதையாமற் கண்ணோட வல்லார்க்
குரிமை யுடைத்திவ் வுலகு. அ

இ-ள். கருமம் சிதையாமல் கண்ணோட வல்லார்க்கு—முறைசெய்தலாகிய தந்தொழிலழியாமற் கண்ணோட வல்ல வேந்தர்க்கு— உரிமை உடைத்து இவ் வுலகு—உரித்தாந்தன்மையுடைத்து இவ்வுலகம். எ-று.

தம்மொடு பயின்றார் பிறரையிறுக்கண்செய்தழி அவரைக் கண்ணோடியொ றுத்தார்க்கு முறை சிதைதல் மேல் "ஓர்ந்து கண்ணோடாது" என்ற முறையிலக் கணத்தானும் பெறும். முறை சிதையவருமவழிக் கண்ணோடாமையும் வாரா வழிக் கண்ணோடலும் ஒருவற்கியல்பாதலருமையிற் கண்ணோடவல்லார்க்கெ ன்றும், அவ்வியல்புடையார்க்கு உலகமுழுதும் நெடுங்காலஞ்சேறலின் உரி மையுடைத்தென்றுங் கூறினார். இதனாற் கண்ணோடுமாறு கூறப்பட்டது. (அ)

௫எகூ. ஒறுத்தாற்று மபண்பினார் கண்ணுங்கண் ணோடிப்
பொறுத்தாற்றும் பண்பே தலை. கூ

இ-ள். ஒறுத்தாற்றும் பண்பினார்கண்ணும்— தம்மையொறுக்குமியல்புடை யாரிடத்தும்— கண்ணோடிப் பொறுத்தாற்றும் பண்பே தலை— கண்ணோட் டமுடையராய்க் குற்றத்தைப் பொறுக்குமியல்பே அரசர்க்குத் தலையாயவிய ல்பாவது. எ-று.

பண்பினாரொன்றதனால் அவர்பயிற்சி பெறும். ஒறுத்தாற்றும், பொறுத்தா ற்றுமென்பன ஈண்டொருசொன்னீர். (கூ)

௫அ0. பெயக்கண்டு நஞ்சுண் டமைவர் நயத்தக்க
நாகரிகம் வேண்டு பவர். க0

இ-ள். நஞ்சு பெய்க் கண்டும் உண்டு அமைவர்—பயின்றார் தமக்கு நஞ்சிடக் கண்டுவைத்தும் கண் மறுக்கமாட்டாமையின் அதனையுண்டு பின்னுமவரோடு மேவுவர்— நயத்தக்க நாகரிகம் வேண்டுபவர்— யாவரானும் விரும்பத்தக்க கண்ணோட்டத்தினை வேண்டுமவர். எ-று.

நாகரிகமென்பது கண்ணோட்டமாதல் "முந்தை யிருந்து நட்டோர் கொடுப்பி—னஞ்சு முண்பர் நனிநா கரிகர்." என்பதனானுமறிக. அரசர் அவரையொறுத்த கண்ணோட்டற்பாலது தமமாட்டுக் குற்றஞ்செய்துழியென்பது இவ்விரண்டுபாட்டானுங் கூறப்பட்டது. (கo)

ருகூ ம அதி — ஒற்றாடல்.

அஃதாவது பகை, நொதுமல், நட்பென்னும் மூன்றுதிறத்தார்மாட்டும் நிகழ்ந்தனவறிதற்கு ஒற்றரையாளுதல். மேற்சொல்லியவிலக்கணத்தனுடைய அரசனுக்குத் தன்னாடு செலுத்துங்காலும் பிறநாடு கொள்ளுங்காலும் வேண்டுவன கூறுகின்றாராகலின், அவ்விருமைக்கும் இன்றியமையாதாய இது முன் வைக்கப்பட்டது.

ருஅக. ஒற்று முரைசான்ற நூலு மிவையிரண்டுந்
தெற்றென்க மன்னவன் கண். க

இ-ள். ஒற்றும் உரை சான்ற நூலும் இவை இரண்டும் — ஒற்றும் புகழமைந்த நீதிநூலுமாகிய இவையிரண்டனையும் — மன்னவன் கண் தெற்றென்க— அரசன் தன்னிரண்டுகண்ணுமாகத் தெளிக. எ-று.

ஒற்றுத் தன்கண் செல்லமாட்டாத பரப்பெலாஞ்சென்று கண்டு ஆண்டு நிகழ்ந்தனவெல்லாமுணர்த்தலானும், நூல் அந்நிகழ்ந்தவற்றிற்குத் தன்னுணர்வு செல்லமாட்டாத வினைகளையெல்லாஞ்சொல்லியுணர்த்தலானும், இவ்விரண்டனையுமே தனக்கூனக்கண்ணும் ஞானக்கண்ணுமாகத் துணிந்துகொண்டொழுகுகவென்பதாம். ஒற்றனை ஒற்றென்றார், வேந்தனை வேந்தென்றாற்போல. தெற்றென்கவென்பது தெற்றென்னென்பது முதனிலையாக வந்த வியங்கோள். அது தெற்றெனவென்னுஞ் செயவெனெச்சத்தானறிக. இதனால் ஒற்றினது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (க)

ருஅஉ. எல்லார்க்கு மெல்லா நிகழ்பவை யெஞ்ஞான்றும்
வல்லறிதல் வேந்தன் றொழில். உ

இ-ள். எல்லார்க்கும் நிகழ்பவை எல்லாம் எஞ்ஞான்றும் வல் அறிதல்— எல்லார்கண்ணும் நிகழ்வனவெல்லாவற்றையும் நாடோறும் ஒற்றான் விரைந்தறிதல்— வேந்தன் தொழில்— அரசனுக்குரிய தொழில். எ-று.

எல்லார்க்குமென்றது மூன்றுதிறத்தாரையும். நான்காவது ஏழாவதன்பொருட்கண் வந்தது. நிகழ்வனவெல்லாமென்றது நல்லவுந்தீயவுமாய சொற்களையுஞ் செயல்களையும். அவை நிகழ்ந்தபொழுதே அவற்றிற்குத் தக்கவழியாகத் தேறுதலாகச் செய்யவேண்டுதலின் வல்லறிதலென்றும், அவ்விருதொழிற்கும் அறிதல் காரணமாகலின் அதனையேயுபசாரவழக்காற்றொழிலென்றுங் கூறினார். ஒற்றனென்பது அதிகாரத்தான் வந்தது. இதனால் ஒற்றினுடைய பயன்கூறப்பட்டது. (உ)

௫௮௩. ஒற்றினு ெனுறறிப பொருடெரியா மன்னவன
கொற்றங கொளககிடந்த தில. ௩

இ-ள். ஒறறினன் ஒறறிப பொருள தெரியா மனனவன—ஒற்றினனே எல்லார்கண்ணும நிகழநதவறறை ஒறறுவிதது அவறறினெயதும பயனையாராயா தவரசன்—கொறறம கொளக் கிடநதது இல—வெனறியடையக் கிடநதது வேறொருநெறியிலலை. எ-று.

அநநிகழநதனவும் பயனும அறியாது பகைக்கெளியனுதல பிறிதிறறீராமையின், கொறறஙகொளககிடநததிலலெனறா. இதறகுக் கொளககிடநததொரு வென்றியிலலையெனறுரைபபினுமமையும.இதனால அததொழில செயயாதவழி வருமகுறறங கூறபபட்டது. (௩)

௫௮௪. வினைசெயவார தஞசுறறம வேண்டாதா ரென்றாங்
கனைவரையு மாராயவ தொறறு. ௪

இ-ள். தம் வினை செயவார சுறறம வேணடாதார எனற அனைவரையும் ஆராயவது—தஙகாரியஞசெயவார, சுறறததார, பகைவரெனறு சொலலபபடட அனைவரையும சொறசெயலகளானாராயவானே— ஒறறு— ஒறறனாவான. எ-று.

தமமெனறது அரசனேடொளபபடுதகி. அவனுககுக காரியஞசெயவார செயவனவும், சுறறததார தனனிடததும நாட்டிடததுஞசெயவனவும், பகைவர தனனறறமாராயதலும மேறசேறபபடுதலும முதனிடடுத தனனிடததுச செயவனவுமறிநது, அவறறிறகேறறன செயயவேணடுதலின, இமமூவகையாரையும எஞசாமலாராயவேணடுமெனபார, அனைவரையுமாராயவதொறறெனறார. (௪)

௫௮௫. கடாஅ வுருவொடு கணணஞசா தியாணடு
முகாஅமை வலலதே யொறறு. ௫

இ-ள். கடா உருவொடு — ஒறறபபடடார கணடால ஐயுறாத வடிவோடு பொருநதி— கண அஞசாது—அவர ஐயுறறறியலுறிற செயிரத்து நோககிய அவரகணணிறகஞசாது நினறு—யாணடும உகாமை வலலதே ஒறறு—நானகுபாயமுஞசெயதாலும மனததுககொணடவறறை உமிழாமை வலலவனே ஒறறனாவான். எ-று.

கடாவெனபது கடுக்கும பெயரெசசததெதிரமறை. ஐயுறாத வடிவாவன பாரபபார, வணிகர முதலாயினார வடிவு. (௫)

௫௮௬. துறந்தார படிவதத ராகி யிறந்தாராயந
தென்செயினுஞ சோர்வில தொறறு. ௬

இ-ள். துறநதார படிவததர ஆகி இறநது ஆராயநது—முறறததுறநதாராயும் விரதவொழுக்கினராயும உளபுகுதறகரியவிடஙகளெலலாம உளபுக்கு ஆராயவேணடுவனவாராயநதறிநது—என செயினும சோரவு இலது ஒறறு—ஆணடையார் ஐயுறறுப பிடித்து எலலாததுனபமுஞசெயது கேட்டாலும தனனை வெளிபபடுததாதவனே ஒறறனாவான. எ-று.

விரதவொழுககம தீர்த்தயாத்திரை முதலாயின. செயினுமென்பது அறவோரெனறு செயவாரினமை விளககி நினறது. மேல நாலவகையுபாயத்தினுஞ்சோ

ர்வினமை சொலலிவைதது ஈண்டுந தண்டதசைப பிரிததுக்கூறியது அதனது பொருததறகருமைசசிறபபு நோககி. இதனைப படிவமென்றதனை வேடமாக் கித் துறநதாரவேடததாராகியெனறுரைப்பாருமுளா. (ரு)

ருஅஎ. மறைந்தவை கேடகவற றாகி யறிந்தவை
ஐயபபா டிலலதே யொறறு. எ

இ-ள். மறைநதவை கேட்க வறறு ஆகி— ஒறறபபட்டார் மறையச்செய்த செயலகளை அவாகருள்ளாயினாராற கேட்க வலலனாய் — அறிநதவை ஐயப பாடு இலலதே ஒறறு—கேடடறிநத செயலகளிற பினனையப்படாது துணிய வலலவனே ஒற்றனாவான். எ-று.

மறைநதவை சொலலுவாரையறிநது, அவரயிராமறசெனறொட்டிக் தாமே சொலலும்வகை அதறகேறற சொலலாகச செயலர்க முனனே விளைத்து, அத் தொடாபாறகேடகுங்காலும உறுதாரபோனறுநினறு கேடகவேணடுதலிற கேட்கவறறாகியெனறும, கேடடறிநதவறறைத தானேயையுறறுவநது சொல லின அரசனால அவறறிறகேறற வினை செய்யலாகாமையின ஐயபபாடிலலதே யெனறுங்கூறினா.இவைநானகுபாடடானும ஒறறினதிலககணங்கூறப்பபட்டது.

ருஅஅ. ஒறறொறறித தநத பொருளையு மறறுமோ
ரொறறினா லொறறிக கொளல. அ

இ-ள். ஒறறு ஒறறித தநத பொருளையும—ஓரொறறன ஒறறி வநதறிவிதத காரியநதனனையும்— மறறும ஓரொறறினால ஒறறிக கொளல— பிறனொரொ றறனாலும ஒறறுவிதது ஒபபுமை கணடுகொளக. எ-று.

ஒறறபபட்டாரோடொததுநினறு மாறுபடக்கூறலுங்கூடுமாகலின, ஒருவன மாறறந தேறபபடாதெனபதாம. (அ)

ருஅகூ. ஒறறொற றுணராமை யாள்க வுடன்மூவா
சொறறொககத தேறப படும. கூ

இ-ள். ஒறறு ஒறறு உணராமை ஆளக—ஒறறரையாளுமிடதது ஒருவனையொ ருவனறியாமலாளக,— உடன மூவா சொல தொகக தேறபபடும—அங்ஙன மாணடவொறறாமூவரை ஒருபொருணமேல வேறுவேறுவிட்டால அமமூவா சொலலும் பயனாலொததனவாயின,அது மெயயெனறு தெளியபபடும். எ-று.

ஆயினெனபது வருவிககபபட்டது. ஒருவனையொருவனறியிற நமமுளியை நது ஒபபககூறுவராகலின உணராமையாளகவென்றும, மூவாகரு நெஞசொ றறுமைபபடுதலும பட்டால நீடுநிறறலுங்கூடாமையிற றேறபபடுமெனறுங்கூ றினர். இதனானே அஃதொததிலவாயிற பினனுமாராயகவெனபதூஉம பெற றாம. (கூ)

ருகூ0. சிறப்பறிய வொறறின்கட செயயற்க செயயிற
புறபபடுத்தா னாகு மறை. க0

இ-ள். ஒறறினகண சிறப்பு அறியச செயயற்க—மறைநதவையறிநது கூறிய ஒறறின்கட்செயயுஞ்சிறப்பினை அரசன பிறரறியச செயயாதொழிக;—செய் யின் மறை புறபபடுத்தான ஆகும்— செயதானாயிற றனனகததடக்கப்படும மறையைத தானே புறததிட்டானாம். எ-று.

மன்றையாவது அவனொற்றனுயதூஉம், அவன கூறியதூஉமாம். சிறபபுபெற றவிவன யாவனெனறும இது பெறுதறகுக காரணம யாதெனறும வினவுவா ரும இறுப்பாரும் அயலாராகலின, புறபபடுததானுதமெனறா. இவைமூனறு பாட்டானும ஒறறனாயாளுமாறும, அவரானிகழநதனவறியுமாறும, அறிநதாற சிறபபுச் செய்யுமாறுங கூறபபடடன. (௬0)

கூ0 ம அதி. — ஊக்கமுடைமை.

அஃதாவது மனமமெலிதலினறி வினைசெயதறகட கிளாசசியுடைத்தாதல. ஒறறரான நிகழநதனவறிநது அவறறிறகேறற வினை செயவானுக்கு இஃதின றியமையாமையின, ஒறறாடலினபின வைககபபடடது.

ருகூக. உடைய ரெனபபடுவ தூககமஃ திலலா
ருடைய துடையரோ மறறு. க

இ-ள். உடையா எனபபடுவது ஊககம—ஒருவனை உடையனெனறுசொல லச சிறநதது ஊககம, — அஃது இலலாா மறறு உடையது உடையரோ— அவ்வூககமிலலாதார் வேறுடையதுதானும உடையராவரோ, ஆகா. எ-று.

வேறுடையதெனறது முனனெயதிநினற பொருளை உமமை விகாரததாற றொககது. காககுமாறறலிலராகலின, அதுவுமிழபபரெனபதாம. (க)

ருகூஉ. உளள முடைமை யுடைமை பொருளுடைமை
நிலலாது நீஙகி விடும. உ

இ-ள். உளளம உடைமை உடைமை — ஊககமுடைமையே ஒருவனுககு நிலைநினற உடைமையாவது,— பொருள உடைமை நிலலாது நீஙகிவிடும— மறறைப பொருளுடைமை நிலைநில்லாது நீஙகிபபோம. எ-று.

உளளம ஆகுபெயா. ஊககம உளளததுப பணபாகலின, அதறகு நிலைநிற றலும, பொருள உடமபினும வேறாய அழிதனமாலைததாகலின அதறகு நிலை நிலலாமையுங கூறினா. கூறவே, அஃது உடைமையனறெனபது பெறபபடடது.

ருகூஙு. ஆகக மிழநதேமென றலலாவா ரூகக
மொருவநதங கைததுடை யாா ங

இ-ள். ஆககம இழநதேம எனறு அலலாவாா—இழநதாராயினும யாஙகைப்பொருளையிழநதேமெனறலமராா—ஒருவநதம ஊககம கைதது உடையாா —நிலைபெறறவூககததனைதக கைபபொருளாகவுடையாா. எ-று.

ஆக்கம ஆகுபெயா. ஒருவநதமாயவூககமெனக. கைததுக கையகததாயபொருள. "கைததுணடாம போழதே கரவா தறஞ்செயமமின"* எனறா பிறரும. அலலாவாமைககேது வருகினற பாடடாற கூறுப. (ங)

ருகூச. ஆகக மதாவினாயச செலலு மசைவிலா
வூகக முடையா னுழை. ச

---

* நாலடியாா, இளமை நிலையாமை,—மறறறிவா நலவினை யாமிளைய மென னாது — கைத்துணடாம போழதே கரவா தறஞ்செயம்மின—முறறி யிருநத கனியொழியத தீவளியா—னறகா யுதிாதலு முணடு.

இ-ள். அசைவு இலா ஊக்கம் உடையானுழை—அசைவில்லாத ஊக்கத்தை யுடையானமாட்டு— ஆக்கம் அதா வினவிச் செல்லும்—பொருள் தானே வழி வினவிக்கொண்டு செல்லும். எ-று.

அசைவின்மை இடுக்கண் முதலியவற்றாற்றளராமை. வழிவினவிச் சென்று சாரவாரபோலத் தானே சென்று சாருமென்பார், அதாவினவிச்செல்லுமென் ருா. எய்துகின்ற பொருளினும் அதற்குக்காரணமாயவூக்கஞ்சிறந்ததென்பது இவைநான்குபாட்டானுங் கூறப்பட்டது. (௪)

௫௬௫. வெள்ளத் தனைய மலர்நீட்டம் மாந்தர்தம்
உள்ளத் தனைய துயர்வு. ௫

இ-ள். வெள்ளத்து அனைய மலர் நீட்டம்— நின்ற நீரினளவினவாம் நீர்ப் பூக்களின்றாளினது நீளங்கள்,—மாந்தர்தம் உள்ளத்து அனையது உயர்வு— அதுபோல மக்கட்டமூக்கத்தளவினதாம் அவருயர்ச்சி. எ-று.

மலர் ஆகுபெயர். நீர் மிகக்குணையும் மலர்த்தாள் நீளுமென்பது பட, வெள்ளத்தனையவென்றார். இவ்வுவமையாற்றலான் ஊக்கமிகக்குணையும் மக்களுயர்வரென்பது பெறப்பட்டது. உயர்தல் பொருள் படைகளான் மிகுதல் (௫)

௫௬௬. உள்ளுவ தெல்லா முயர்வுள்ளன் மற்றது
தள்ளினுந் தள்ளாமை நீர்த்து. ௬

இ-ள். உள்ளுவது எல்லாம் உயர்வு உள்ளல் — அரசராயினார் கருதுவதெல்லாம் தம்முயர்ச்சியையே கருதுக,—அது தள்ளினும் தள்ளாமை நீர்த்து —அவ்வுயர்ச்சி பாலவகையாற்கூடிற்றில்லையாயினும்,அக்கருத்துத் தள்ளாமை நீர்மையுடைத்து. எ-று.

உம்மை தள்ளாமை பெரும்பான்மையாதல் விளக்கிற்று. தள்ளியவழியுந் தாளாண்மையிற் றவறின்றி நல்லோரார்ப்பழிக்கப்படாமையின், தள்ளாவியற் கைத்தென்பதாம். மேல் உள்ளத்தனையதுயர்வு என்றதனையே வற்புறுத்தியவாறு. (௬)

௫௬எ. சிதைவிடத் தொல்கா ருரவோர் புதையம்பிற்
பட்டுப்பா டூன்றுங் களிறு எ

இ-ள். களிறு புதை அம்பின் பட்டுப் பாடு ஊன்றும்—களிறு புதையாகிய அம்பாற் புண்பட்டவிடத்துத் தளராது தன்பெருமையை நிலைநிறுத்தும்,— உரவோர் சிதைவிடத்து ஒல்கார்— அதுபோல ஊக்கமுடையார் தாங்கருதிய உயர்ச்சிக்குச் சிதைவு வந்தவிடத்துத் தளராது தம்பெருமையை நிலைநிறுத்துவர். எ-று.

புதை அம்புக்கட்டு. பன்மை கூறியவாறு. பட்டாலென்பது பட்டென்னத் திரிந்துநின்றது. ஒல்காமை களிற்றுடனும், பாடூன்றுதல் உரவோருடனும், சென்றியைந்தன. தள்ளினுந்தவறு தளளியது முடிப்பரென்பதாம். இவைமூன்றுபாட்டானும் ஊக்கமுடையாரதுயர்ச்சி கூறப்பட்டது. (எ)

௫௬அ. உள்ள மிலாதவ ரெய்தா ருலகத்து
வள்ளிய மென்னுஞ் செருக்கு. அ

இ-ள். ஊளளம் இலாதவர்— ஊக்கமில்லாதவரசா—உலகத்து வள்ளியம் என்னும் செருககு எயதார்— இவ்வுலகததாருள் யாம வணமையுடையேமெ னறு தம்மைத தாமதித்தலைப பெறுர். எ-று.

ஊககமிலலேயாகவே, முயறசி, பொருள், கொடை, செருககிவை முறையே இலவாமாகலின, செருக்கெயதாரென்றா. கொடை வெனறியினுயவினபம் தமக்கலலது பிறாகருப புலனுகாமையின, தனமையாற கூறபபட்டது. (அ)

ருகூகூ. பரியது கூாஙகோடட தாயினும யானை
வெரூஉம புலிதாக குறின. கூ

இ-ள. பரியது கூாஙகோடடது ஆயினும—எலலாவிலஙகினுந தான பேரு டமபினது அதுவேயுமனறிக கூரியகோடடையுமுடையதாயினும, — யானை புலி தாகருறின வெரூஉம—யானை தன்னைப புலியெதிாபபடின அதறகஞசும. எ-று.

பேருடமபான வலிமிகுதி கூறபபடடது. புலியின்மிகக மெயவலியுங் கரு விச்சிறப்புமுடைததாயினும யானை ஊககமினமையான அஃதுடைய அதறக ஞசுமெனற இது, பகைவரின மிகக மெயவலியுங கருவிசசிறபபுமுடையராயி னும் அரசா ஊககமிலராயின அஃதுடையவரசாககஞசுவரெனபது தோனற நின்றமையின, பிறிதுமொழிதல. (கூ)

சுOO. உரமொருவற குளள வெறுககையஃ திலலா
மரமகக ளாதலே வேறு. கO

இ-ள். ஒருவறகு உரம உளள வெறுககை— ஒருவறகுத திணணியவறிவா வது ஊக்கமிகுதி,— அஃது இலலா மரம—அவவூககமிகுதியிலலாதாா மக களாகாா, மரஙகளாவாா,— மககளாதலே வேறு — சாதிமரஙகளோடு இம மரஙகளிடை வேறறுமைவடிவு மககளவடிவே, பிறிதிலலை. எ-று.

உரமென்பது அறிவாதல "உரனெனனுந தோடடியான" எனபதனுனும றிக. மரமெனபது சாதியொருமை. மககடகுளள நலலறிவுங காரியமுயறசி யுமினமைபறறி மரமெனறும, மரததிறகுளள பயனபாடினமைபறறி மககளா தலே வேறெனறுங் கூறினா. பயன பழமுதலியவும, தேவாகோடடம, இல லம், தோ, நாவாயகடகு உறுபபாதலும முதலிய. இவைமூனறுபாட்டானும ஊககமிலலாதாரதிழிபு கூறபபடடது. (கO)

சுக ம அதி. — மடியின்மை.

அஃதாவது கருதியன செயயுஙகாற சோமபுதலிலலாமை. ஊக்கமுடை யார்க்கு ஒரோவழிக குணவயததான மடி வருதனேககி, இஃதூககமுடைமை யின்பின் வைக்கபபட்டது.

சுOக. குடியென்னுங் குன்று விளக்க மடியென்னு
மாசூர மாய்ந்து கெடும். க

இ-ள். குடி எனனும் குன்று விளக்கம்— தான் பிறநத குடியாகிய நந்தாவி ளக்கு— மடி என்னும் மாசு ஊர மாய்நது கெடும்— ஒருவன்மடியாகிய இருளடர நநதிபபோம். எ-று.

உலகநடையுள்ளதுணையும் இடையறாது தன்னுட்பிறந்தாரை விளக்குதலிற் குடியைக் குன்றாவிளக்கமென்றும், தாமதகுணத்தான் வருதலின் மடியைமா சென்றும், அஃது ஏனையிருளபோலாது அவவிளக்கததைத தானடாநது மாய்க்கும வலியுடைமையின மாசூரமாயநதுகெடுமெனறுங் கூறினர். கெடுதல் பெயர்வழககமுமிலலையாதல. (௧)

௬0௨. மடியை மடியா வொழுகல் குடியைக
குடியாக வேண்டு பவா. ௨

இ-ள். குடியைக குடியாக வேணடுபவா— தாம் பிறநத குடியை மேன மேலுயரும நறகுடியாக வேண்டுவாா— மடியை மடியா ஒழுகல்— மடியை மடியாகவே கருதி முயறசியோடொழுகுக. எ-று.

முயறசியோடெனபது அவாயநிலையானவநதது. நெருபபிறகொடியது பிறிதின்மைபறறி நெருபபை நெருபபாகவே கருதுகவெனறாறபோல மடியிறறீயது பிறிதின்மைபற்றிப பினனும அபபெயரானே கூறினா. அஙஙனஙகருதிய தனைக் கடிநது முயனறொழுகவே தாமுயாவா, உயரவே, குடியுயருமெனபார், குடியைககுடியாகவேணடுபவரொனறாா. அஙஙனமொழுகாககாற குடியழியு மெனபது கருதது. இனி மடியாவெனபதனை வினையெசசமாககிக கெடுததொழுகுகவெனறு உரைபபாருமுளா. (௨)

௬0௩. மடிமடிக கொண்டொழுகும பேதை பிறந்த
குடிமடியுந் தன்னினு முநது. ௩

இ-ள். மடி மடிககொணடு ஒழுகும பேதை பிறநத குடி — விடத்தகுவ தாய மடியைத தனனுளளே கொணடொழுகும அறிவிலலாதான பிறநத குடி —தனனினும முநது மடியும —அவனறனனினும முநதுறவழியும. எ-று.

அழிவு தருவதனை அகததே கொணடொழுகுதலிற பேதையெனறும, அவனுற புறநதரபபடுவதாகலிற குடிதனனினுமுநதுறவழியுமெனறுங கூறினா. ஆககததிற பிறபடினும அழிவின முறபடுமெனபதாம. (௩)

௬0௪. குடிமடிநது குறறம பெருகு மடிமடிநது
மாணட வுஞறறி லவாககு. ௪

இ-ள், மடி மடிநது மாணட உஞறறு இலவாககு—மடியினகணணே வீழ தலாற் றிருநதிய முயறசியிலராயினாககு—குடி மடிநது குறறம பெருகும —குடியும மடிநது குறறமும பலகும. எ-று.

மடிநதெனத திரிநதுநினற வினையெசசம இலவரொனனுஙகுறிபபுவினைபபெயா கொணடது. குறறஙகள முனனாக கூறுப. இவைநானகுபாட்டானும மடியினறீமை கூறபபடடது. (௪)

௬0௫. நெடுநீா மறவி மடிதுயி லுன்குங
கெடுநீரார் காமக கலன். *௫

இ-ள். மடி நெடுநீா மறவி துயில நானகும—மடியும விரைநதுசெய்வதனை நீட்டிததுச் செயயுமியலபும் மறபபும துயிலுமாகிய இநநானகும— கெடுமநீராா காமக் கலனை— இறககுமியலபினையுடையாா விருமபியேறும் மரக்கலம், எ-று.

முன்னிற்கற்பாலதாய மடி செய்யுளுக்கு இடைநின்றது. நெடுமையாகிய காலப்பண்பு அதனைக் கழிவதாய செயன்மேனின்றது. காலநீட்டத்தையுடைய செயல் முதலனமூன்றும் தாமதகுணத்திறத்தனவன்றி உடனிகழ்வனவாகலின், மடியோடு ஒருங்கெண்ணப்பட்டன. இறக்குமியல்பு நாளுலத்தல். இவை துன்புறுவீரார்க்கு இன்புறுத்துவபோன்று காட்டி அவர் விரும்பிக் கொண்டவழித் துன்பத்திடை வீழ்த்தலின், நாளுலார்தார்க்கு ஆக்கம் பயப்பதுபோன்று காட்டி அவர் விரும்பியேறியவழிக் கடலிடை வீழ்க்குங்கலத்தினையொக்குமெனனும் உவமைக்குறிப்புக் காமக்கலனென்னுஞ்சொல்லாற் பெறப்பட்டது. இதற்கு விரும்பிப்பூணுமாபரணமென்றுரைப்பாருமுளர். (௫)

௬0௬. படியுடையார் பற்றமைந்தக் கண்ணு மடியுடையார்
மாண்பய னெய்த லரிது. ௬

இ-ள். படி உடையார் பற்று அமைந்தக்கண்ணும்—நிலமுழுதுமாண்டாரது செல்வந் தானே வந்தெய்தியவிடத்தும்— மடி உடையார் மாண் பயன் எய்தல் அரிது— மடியுடையார் அதனான் மாண்ட பயனையெய்துதலில்லை. எ-று.

உம்மை எய்தாமை விளக்கிநின்றது. மாண்பயன் பேரின்பம். அச்செல்வம் அழியாமற்காக்கும் முயற்சியின்மையின் அழியும், அழியவே, தந்துன்பநீங்கா தென்பதாம். இதற்கு நிலமுழுதுமுடைய வேந்தர் துணையாதல் கூடியவிடத்துமென்றுரைப்பாருமுளர். (௬)

௬0எ. இடிபுரிந் தெள்ளுஞ்சொற் கேட்பர் மடிபுரிந்து
மாண்ட வுஞற்றி லவர். எ

இ-ள். மடி புரிந்து மாண்ட உஞற்று இலவர் — மடியை விரும்புதலான மாண்ட முயற்சியிலலாதார்— இடி புரிந்து எள்ளும் சொற்கேட்பர்— தநநட்டார்முன் கழறுதலை மிகச்செய்து அதனாற் பயன் காணாமையிற் பின் இகழ்ந்துசொல்லுஞ்சொல்லைக் கேட்பர். எ-று.

இடியென்னும் முதனிலைத்தொழிற்பெயரான், நட்டாரென்பது பெற்றும். அவரிகழ்ச்சி சொல்லவே, பிறரிகழ்ச்சி சொல்லாமையே முடிந்தது. அவற்றிற் கெல்லாம் மாறு சொல்லுமாற்றலின்மையின், கேட்பரென்றார். (எ)

௬0அ. மடிமை குடிமைக்கட் டங்கிற்றன் னொன்னார்க்
கடிமை புகுத்தி விடும். அ

இ-ள். மடிமை குடிமைக்கண் தங்கின்—மடியினது தன்மை குடிமையுடையான்கண்ணே தங்குமாயின், — தன் ஒன்னார்க்கு அடிமை புகுத்திவிடும்— அஃதவனைத் தன்பகைவர்க்கு அடியனாந்தன்மையையடைவித்துவிடும். எ-று.

மடியினது தன்மை காரியக்கேடு. குடிமை குடிசெய்தற்றன்மை. அஃது அதனையுடையவரசன்மேற்று தல், தன்னொன்னார்க்கென்றதனான், அறிக. அடியனாந்தன்மை தாழ்ந்துநின்றேவல்கேட்டல். இவைநான்குபாட்டானும் மடிமைக் குற்றங்கள் கூறப்பட்டன. (அ)

௬0௯. குடியாண்மை யுள்வந்த குற்ற மொருவன்
மடியாண்மை மாற்றக் கெடும். ௯

இ-ள். ஒருவன மடி ஆணமை மாறற—ஒருவன தனமடியாளுந்தன்மையை யொழிக்கவே,—குடி ஆணமையுள வநத குறறம கெடும— அவனகுடியுள் ளும ஆணமையுளளும் வநத குறறஙகள கெடும. எ-று.

மடியாளுநதனமை மடியுடைமைககேதுவாய தாமதகுணம. குடியாண்மை யெனபது உமமைதறொகை. அவறறினகண வநத குறறமெனறது மடியான ன்றி முனனே பிறகாரணஙகளான நிகழநதவறறை. அவையும் மடியாணமை யை மாறறி முயறசியுடையனாக நீஙகுமெனபதாம. (௯)

௬௧0. மடியிலா மனனவ னெயது மடியளந்தான்
றாஅய தெலலா மொருஙகு. ௧0

இ-ள். அடி அளநதான தாயது எலலாம—தனனடியளவானே எலலாவுல கையுமளநத இறைவன கடநத பரபபுமுழுதையும— மடி இலா மனனவன ஒருங்கு எயதும—மடியிலாதவரசன முறையானனறி ஒருஙகேயெயதும.எறு.

அடியளநதானெனறது வாளா பெயராய் நினறது. தாவியதெனபது இடை க்குறைநதுநினறது. எபபொழுதும வினையினகணணே முயறலின, இடையீ டினறியெயதுமெனபதாம. இவையிரணடுபாடடானும மடியிலாதான எயதும பயன கூறபபடடது. (௧0)

---

௬௨ ம அதி.— ஆள்வினையுடைமை.

அஃதாவது இடைவிடாத மெயமமுயறசியுடையனாதல. அஃது ஆளும் வினையெனக காரியததாற கூறபபடடது. மடிகெடுததாலும வினை முயறசியா னனறியாளபபடாமையின, இது மடியினமையினபின வைககபபடடது.

௬௧௧. அருமை யுடைததென றசாவாமை வேணடும
பெருமை முயறசி தரும. ௧

இ-ள். அருமை உடைதது எனறு அசாவாமை வேணடும — தருசிறுமை நோககி நாமிவவினைமுடிததலருமையுடைததெனறு கருதித தளராதொழிக, —பெருமை முயறசி தரும—அது முடிததறகேறற பெருமையைத தமககு முயறசியணடாககும. எ-று.

சிறுமைநோககியெனபது பெருமை தருமெனறதனானும, வினைமுடிததலெ ன்பது அதிகாரததானும, வருவிககபபடடன. விடாது முயலத தாம பெரிய ராவா, ஆகவே, அரியனவும எளிதின முடியுமெனபதாம. (௧)

௬௧௨. வினைககண் வினைகெட லோமபல வினைககுறை
தீரநதாரிற றீரநதன றுலகு. ௨

இ-ள். வினைக்குறை தீரநதாரின உலகு தீரநதனறு— வினையாகிய குறை யைச செய்யாதுவிடடாரை உலகம விட்டது,— வினைக்கண வினைகெடல் ஓமபல— அதனாற செயயபபடும வினைககடடவிராநதிருததலையொழிக. எ-று.

குறை இனறியமையாபபொருள. அது "பயிககுறை யிலலைத்தாம் வாழு நாளே" எனபதனானுமறிக. இதறகு வினைசெயயவேணடுங குறையை நீங்கினா ரினீங்கிறறெனறுரைபபாருமுளா. (௨)

௬௧௩. தாளாண்மை யென்னுந் தகைமைக்கட் டங்கிற்றே
வேளாண்மை யென்னுஞ் செருக்கு. ௩

இ-ள். தாளாண்மை எனனும் தகைமைககண தங்கிறறு— முயறசியென்று சொல்லபபடுகின்ற உயாநதகுணததினகண்ணே நிலைபெறறது — வெளாண மை எனனும் செருககு—எலலாாககுமுபகாரஞ்செயதலென்னும மேமபாடு. எ-று.

பொருள் கைகூடுதலான உபகரித்தறகுரியாா முயறசியுடையாரென்பாா அவ்வககுணஙகணமேலவைததும, அது பிறாமாட்டிலலையெனபாா தஙகிற்றே யெனறுங்கூறினர். இவை மூனறுபாட்டானும முயறசியது சிறபபுக கூறபப டடது. (௩)

௬௧௪. தாளாண்மை யிலலாதான் வேளாண்மை பேடிகை
வாளாண்மை போலக கெடும. ௪

இ-ள். தாளாணமை இல்லாதான் வேளாணமை—முயற்சியில்லாதவன் உப காரியாநதன்மை—பேடி கை வாள ஆணமைபோலக் கெடும்—படைகண்டா லஞ்சும் பேடி அதனிடைத் தனகையில வாளை ஆளுதறறனமைபோல இலலை யாம். எ-று.

ஆளென்பது முதனிலைததொழிறபெயா. பேடி வாளைப பணிகோடறகருத துடையளாயினும அது தனனசசததான முடியாதவாறுபோல முயறசியிலலா தான பலாக்குமுபகரிததறகருததுடையனுயினும அது தனவறுமையானமுடி யாதெனபதாம். வாளாணமையெனபதறகு வாளாறசெயயுமாணமையெனறு ரைபபாருமுளா. இதனுன அஃதிலலாதானது குறறங கூறபபடடது. (௪)

௬௧௫. இனபம் விழையான வினைவிழைவான் றனகேளிர்
துன்பந் துடைததூனறுந் தூண. ௫

இ-ள். இனபம் விழையான வினை விழைவான — தனக்கினபததை விரும பாருகி வினைமுடிததலையே விருமபுவான— தனகேளிா துனபம துடைதது ஊனறும தூண—தனகேளிராகிய பாரததினறுனபததினை நீககி அதனைத் தாங் குநதூணும. எ-று.

இஃதேகதேசவுருவகம். ஊனறுமெனறது அபபொருட்டாதல "மதலை யாய மறறதன வீழூனறி யாஙகு"* எனபதனுனுமறிக. சுறறததாா நடடாரதுவறு யுநதீாதது அவாக்கேமஞ்செயயுமாறறலையுடையனுமெனவே, தனனைக கூ ணடாவாயிறறு. காரியததை விழையாது காரணததை விழைவாருக்கு எலலாபப யனுமெயதுமெனறதனுல, காரணததை விழையாது காரியதத விழைவான் யாதுமெயதானெனபது பெறறும. இதனுல அஃதுடையானது மை கூறப படடது. (௫)

௬௧௬. முயற்சி திருவினை யாககு முயற்றின்மை
யின்மை புகுத்தி விடும். ௬

* நாலடியாா, தாளாண்மை,—சிதலை தினபபட்ட வால மரத்தை—மத லையாய மறறதன வீழூன்றி யாஙகுக்—குதலைமை தநதைகட் டோனறிற்றுன பெறற—புதலவன மறைபபக கெடும்.

இ-ள். முயற்சி திருவினை ஆக்கும்—அரசமாட்டுளதாய முயற்சி அவரது செல்வத்தினை வளர்க்கும்,—முயற்று இன்மை இன்மை புகுத்திவிடும்—அஃதில்லாமை வறுமையையடைவித்துவிடும். எ-று.

செல்வம் அறுவகையங்கங்கள். வறுமை அவற்றுள் வறியராதல். அதனையடைவிக்கவே, பகைவரானழிவரென்பது கருத்து. (௬)

௬௧௭. மடியுளாண் மாமுகடி யென்ப மடியிலான்
தாளுளா டாமரையி னாள். ௭

இ-ள். மா முகடி மடி உளாள்— கரியசேட்டை ஒருவனமடியின்கண்ணே யுறையும்,— தாமரையினாள் மடி இலான் தாள் உளாள் என்ப — திருமகள் மடியிலாதானது முயற்சிக்கண்ணேயுறையுமென்று சொல்லுவர் அறிந்தோர். எ-று.

பாவத்தின் கருமை அதன்பயனாய முகடிமேலேற்றப்பட்டது. மடியும் முயற்சியுமுடையார்மாட்டு நிலையை அவைதம்மேல் வைத்துக் கூறினார். இவையிரண்டுபாட்டானும் அவ்விருமைக்குமேது கூறப்பட்டது. (௭)

௬௧௮. பொறியின்மை யார்க்கும் பழியன் றறிவறிந்
தாள்வினை யின்மை பழி. ௮

இ-ள். பொறி இன்மை யார்க்கும் பழியன்று— பயனைத் தருவதாய விதியில்லாமை ஒருவற்கும் பழியாகாது,— அறிவு அறிந்து ஆள்வினை இன்மை பழி—அறியவேண்டுமவற்றையறிந்து வினைசெய்யாமையே பழியாவது. எ-று.

அறியவேண்டுவன வலி முதலாயின. தெய்வமியையாவழி ஆள்வினையுடைமையாற் பயனில்லையென்பாரை நோக்கி, உலகம் பழவினைபற்றிப் பழியாதுாண்டைக்குற்றமுடைமைபற்றியே பழிப்பதென்றார். அதனால் விடாதுமுயல்க வென்பது குறிப்பெச்சம். (௮)

௬௧௯. தெய்வத்தா னாகா தெனினு முயற்சிதன்
மெய்வருத்தக் கூலி தரும். ௯

இ-ள். தெய்வத்தான் ஆகாது எனினும்—முயன்ற வினை பால்வகையாற் கருதிய பயனைத் தாராதாயினும்,—முயற்சி தன மெய் வருத்தக் கூலி தரும்—முயற்சி தனக்கிடமாய உடம்பு வருந்திய வருத்தத்தின் கூலியளவு தரும், பாழாகாது. எ-று.

தெய்வத்தானுயவழித் தன்னளவின் மிக்க பயனைத் தருமென்பது உம்மையாற் பெற்றும். இருவழியும் பாழாகலின்மையின், தெய்வநோக்கியிராது முயல்கவென்பது கருத்து. (௯)

௬௨௦. ஊழையு முப்பக்கங் காண்ப ருலைவின்றித்
தாழா துஞற்று பவர். ௧0

இ-ள். ஊழையும் உப்பக்கம் காண்பர்— பயனை விலக்குவதாயவூழினையும் புறங்காண்பர்— உலைவு இன்றித் தாழாது உஞற்றுபவர் — அவ்விலக்கிற்றிளையாது வினையைத் தாழ்வற முயல்வார். எ-று.

தாழ்வறுதல் சூழச்சியினும், வலி முதலியவறிதலினும், செயலினுங் குற்றமறுதல். ஊழ் ஒருகாலாக இருகாலாகவல்லது விலக்கலாகாமையிற் பலகால

முயல்வார பயனெயதுவரெனபார, உபபக்கஙகாணபரொனரூா. தெய்வததா னிடுககண்வரினும முயறசி விடறபாலதனறெனபது இவை மூன்றுபாடடா லுஙகூறபபடடது. (கo)

சுாகு ம அதி. — இடுக்கணழியாமை.

அஃதாவது வினையினகண முயலவான, தெயவததாலுக, பொருளின்மை யாலுக, மெயவருததததாலுகத தனககிடுக்கண வநதுழி, அதற்கு மனஙகல ங்காமை. அதிகாரமுறைமையும இதனுனே விளங்கும.

சுாஉக. இடுககண வருஙகா னகுக வதனை
யடுததூரவ தஃதொபப தில. க

இ-ள். இடுககண வருஙகால நகுக—ஒருவன வினையாற றனககிடுககண வரு மிடதது அதறகழியாது உணமகிழக, — அதனை அடுதது ஊாவது அஃது ஒபபது இல—அவவிடுககணை மேனமேலடரவலலது அமமகிழசசிபோலவது பிறிதிலலையாகலான. எ-று.

வினை இனிதுமுடிநதுழி நிகழறபாலதாய மகிழசசியை அதறகிடையே இடு க்கண வருவழிச செயயவே, அவன் அழியினறி மனவெழுசசியான அதனைத தளளி அகருறை முடிககுமாறறலுடையனுமாகலின,அதனையடுததூாவதஃதொ பபதிலலெனரூா. (க)

சுாஉஉ. வெள்ளத தனைய விடுமபை யறிவுடையா
னுள்ளததி னுளளக கெடும. உ

இ-ள். வெளளதது அனைய இடுமபை — வெளளமபோலக கரையிலவாய இடுமபைகளெலலாம,— அறிவுடையான உளளததின உளளக கெடும—அறி வுடையவன தனனுளளததான ஒனறனை நினைகக,அததுணையானே கெடும.எ-று.

இடுமபையாவது உளளதது ஓாகோடபாடேயனறிப பிறிதிலலையென்ப தூஉம அது மாறுபடககொளள நீஙகுமெனபதூஉம அறிதலவேண்டுதலின, அறிவுடையானெனறும, அவவுபாயததெணமை தோனற உளளததினுள்ள வென்றுங கூறினுா. இவையிரணடுபாடடானும ஊழினுய இடுககணால அழி யாமைககு உபாயங கூறபபடடது. (உ)

சுாஉகு. இடும்பைக கிடும்பை படுபப ரிடும்பைக்
கிடும்பை படாஅ தவா. கு

இ-ள். இடுமபைக்கு இடுமபை படாதவா—வினைசெயயுஙகால அதறகிடை யேவநத துனபததிறகு வருநதாதவா— இடுமபைக்கு இடுமபை படுப்பா— அத்துனபநதனக்குத் தாநதுன்பம் விளைபபா. எ-று.

வருநதுதல் இளைத்து விடநினைத்தல. மனததிடபமுடையராய விடாது முய லவே வினை முறறுபபெறறுப பயனபடும், படவே, எலலாவிடுமபையுமிலவா மாகலின், இடுமபைக்கிடும்பை படுப்பரொன்ரூா. வருகின்றபாட்டிரண்டினும் இதறகிவ்வாறேகொளக. சொறபொருடபினவருநிலை. (கு)

௬௨௪. மடுத்தவா யெல்லாம் பகடன்ன னுற்ற
இடுக்க ணிடர்ப்பா டுடைத்து. ௪

இ-ள். மடுத்த வாய் எல்லாம் பகடு அன்னான்—விலங்கியவிடங்களெல்லா வற்றினும் சகடமீர்க்கும் பகடுபோல வினையையெடுத்துக்கொண்டு உய்க்க வல்லானை — உற்ற இடுக்கண் இடர்ப்பாடு உடைத்து—வந்துற்ற இடுக்கண் தானே இடர்ப்படுதலையுடைத்து. எ-று.

மடுத்தவாயெல்லாமென்பது பொதுப்பட நின்றமையின், சகடத்திற்கு அளற்றுநிலமுதலியவாகவும், வினைக்கு இடையூறுகளாகவுங் கொள்க. பகடு மருங்கொற்றியும் மூக்கூன்றியும் தாடவழ்ந்தும் அரிதினுய்க்குமாறுபோலத் தன் மெய்வருத்தம் நோக்காது முயன்றுய்ப்பானென்பார், பகடன்னானென்றார்.(௪)

௬௨௫. அடுக்கி வரினு மழிவிலா னுற்ற
இடுக்க ணிடுக்கட் படும். ௫

இ-ள். அடுக்கி வரினும்—இடை விடாது மேன்மேல் வந்தனவாயினும்,— அழிவிலான் உற்ற இடுக்கண் இடுக்கட்படும்— தன்னுள்ளக்கோட்பாடு விடாதான் உற்றவிடுக்கணாம் இடுக்கணிலே படுப்போம். எ-று.

ஒன்றே பலகால் வருதலும் வேறுபட்டன விராயவருதலுமடங்க, அடுக்கி வரினுமென்றார். அழிவென்றுங்காரணப்பெயர் காரியத்தின்மேனின்றது. இவை மூன்றுபாட்டானும் தெய்வத்தானுய்த்தற்கழியாமை கூறப்பட்டது. (௫)

௬௨௬. அற்றேமென் றல்லற் படுபவோ பெற்றேமென்
றோம்புத றேற்றா தவர். ௬

இ-ள். அற்றேம் என்று அல்லற்படுபவோ—வறுமைக்காலத்து யாம் வறியமாயினேமென்று மனத்தாற் றுயருழப்பரோ— பெற்றேம் என்று ஓம்புதல் தேற்றாதவர்—செல்வக்காலத்து இது பெற்றேமென்று இவற்றையறியாதார். எ-று.

பெற்றவழி இவறுமை நோக்கி அறவழியும் அப்பகுதி விடாதாகலின், அல்லற்பாடில்லையாயிற்று. இதனாற் பொருளின்மையானுய்த்தற்கு அழியாமையும் அதற்குபாயமுங் கூறப்பட்டன. (௬)

௬௨௭. இலக்க முடம்பிடும்பைக் கென்று கலக்கத்தைக்
கையாறாக் கொள்ளாதா மேல். ௭

இ-ள். உடம்பு இடும்பைக்கு இலக்கம் என்று—நாற்கதியினுமுள்ளவுடம்புகள் இடும்பையென்னும் வாளுக்கிலக்கென்று தெளிந்து, — கலக்கத்தைக் கையாறாக் கொள்ளாதாம் மேல—தம்மேல் வந்த இடும்பையை இடும்பையாகக் கொள்ளார் அறிவுடையார். எ-று.

ஏகதேசவுருவகம். உடம்பு சாதிப்பெயர். கலக்கமென்னுங்காரியப்பெயர் காரணத்தின்மேனின்றது. கையாறென்பது ஒருசொல் இதற்கு ஒழுக்கநெறி யென்றுரைப்பாருமுளர். இயல்பாகக் கொள்வரென்பது குறிப்பெச்சம். (௭)

௬௨௮. இன்பம் விழையா னிடும்பை யியல்பென்பான்
றுன்ப முறுத லிலன். ௮

இ-ள். இனபம் விழையான இடும்பை இயல்பு எனபான்—தனனுடமபிறகு இனபமாயவறறை விருமபாதே வினையாலிடுமபையெயதுதல் இயலபெனறு தெளிந்திருபபான— துனபம உறுதல இலன — தனமுயறசியாற றுனபமு முன. எ-று.

இனபததை விழைபினும, இடுமபையையியலபெனறுது காககக்கருதினும, துனபம வினைதலின, இவவிரணடுஞ்செயயாதானைத துனபமுறுதலிலனெனறுா.

கூஉகூ. இனபதது ளினபம் விழையாதான றுன்பததுட
டுன்ப முறுத விலன். கூ

இ-ள். இன்பத்துள இனபம விழையாதான—வினையாற றனக்கினபம வந்தவழி அதனையனுபவியாநின்றே மனததான விருமபாதான — துனபத்துள துனபம உறுதல இலன — துனபம வநதுழியும அதனையனுபவியாநின்றே மனததான வருநதான. எ-று.

துனபம் முயற்சியான வருமிடுககண. இரணடையும ஒருதனமையாகக கோடலின, பயனகளுமிலவாயின. (கூ)

கூ௱0. இன்னாமை யின்ப மெனககொளி னாகுந்தன்
னொன்னார் விழையுஞ் சிறபபு. க0

இ-ள். இனனாமை இனபம எனக கொளின—ஒருவன வினைசெயயுமிடதது முயறசியான வருந்துனபந்தனனையே தனககினபமாகக கறபிததுக்கொளவனாயின,— தன ஒனனா விழையும சிறபபு ஆகும—அதனாற றனபகைவா நனகுமதிததறகேதுவாய உயாசசியுணடாம. எ-று.

துனபந்தானும உயிாககியலபனறிக கணிகமாய மனததிடை நிகழவதோா கோட்பாடாகலின, அதனை மாறுபடக்கொளளவே, அதறகழிவின்றி மனமகிழச்சியுடையனாய அதனாற றொடஙகிய வினை முடித்தேவிடுமாறறலுடையனாமென்பது கருதது. இவைநானகுபாட்டானும மெயவருததததானாயதறகு அழியாமையும அதறகுபாயமுங கூறபபடடன. (க0)

அரசியல முறறிறறு.

அங்கவியல்.

இனி முறையானே அரசியனடாததுதறகண ஒனறறகொனறு துணையாய அஙகஙகளாறனதியலபு முபபததிரணடதிகாரததாற கூறுவானெடுததுககொணடு, அவையாறனுளளும காவறசாகாடுகைததறகண அவவரசறகிணையாய அமைசசனதியலபு பததததிகாரததாற கூறுவானறொடஙகி,முதறகண அமைச்சுக கூறுகினறுா.

கூ௱ச ம அதி.— அமைச்சு.

அஃதாவது அமைசசனது தனமை: எனறது அவன்றன குணங்களையுஞ் செயலகளையும.

கூ௱க. கருவியுங் காலமுஞ் செய்கையுஞ் செய்யு
மருவினையு மாண்ட தமைசசு. க

இ-ள். கருவியும் — வினைசெய்யுங்கால் அதற்கு வேண்டுங்கருவிகளும்— காலமும்—அதற்கேற்ற காலமும்—செய்கையும் — அது செய்யுமாறும்— செய்யும் அருவினையும்—அவ்வாற்றிற் செய்யப்படும் அவ்வரியவினைதானும்— மாண்டது அமைச்சு—வாய்ப்ப வெண்ணவல்லவனே அமைச்சனவான். எ-று.

கருவிகள் தானையும் பொருளும். காலம் அது தொடங்குங்காலம். செய்கையெனவே, அது தொடங்குமுபாயமும் இடையூறுநீக்கி முடிவுபோக்குமாறும் அடங்கின. சிறிய முயற்சியாற் பெரிய பயன்றருவதெனபார், அருவினையென்றார். இவையைந்தனையும் வடநூலார் மந்திரத்திறங்கமென்ப. (௧)

௬௩௨. வன்கண் குடிகாத்தல் கற்றறித லாள்வினையோ
டைந்துடன் மாண்ட தமைச்சு. ௨

இ-ள். வன்கண்—வினைசெய்தற்கண் அசைவின்மையும்—குடி காத்தல்— குடிகளைக் காத்தலும்—கற்று அறிதல்—நீதிநூல்களைக் கற்றுச் செய்வன தவிர்வனவறிதலும்— ஆள்வினை—முயற்சியும்— ஐந்துடன் மாண்டது அமைச்சு —மேற்சொல்லிய அவ்வங்கங்களோடுடனே திருந்தவுடையானே அமைச்சனவான். எ-று.

எண்ணொடு நீண்டது. அவ்வைந்தெனச் சுட்டு வருவிக்க. இந்நான்கனையும் மேற்கூறியவற்றோடு தொகுத்துக் கூறியது, அவையுமிவற்றோடு கூடியே மாட்சிமைப்படவேண்டுதலானும், அவற்றிற்கு ஐந்தென்னுந்தொகை பெறுதற்கும். இனி இதனை எண்ணெண்ணியவற்றிற்கே தொகையாக்கிக் குடிகாத்தலென்பதனைக் குடிப்பிறப்பும் அதனையொழுக்கத்தாற் காத்தலுமெனப் பகுப்பாரும், கற்றறிதலென்பதனைக் கற்றலும் அறிதலுமெனப் பகுப்பாருமுளர். அவர் உடனென்பதனை முற்றும்மைப்பொருட்டாக்கியும், குடியென்பதனை ஆகுபெயராக்கியும் இடர்ப்படுப. (௨)

௬௩௩. பிரித்தலும் பேணிக் கொளலும் பிரிந்தார்ப்
பொருத்தலும் வல்ல தமைச்சு. ௩

இ-ள். பிரித்தலும்—வினை வந்துழிப் பகைவாக்குத் துணையாயினாரை அவரிற்பிரிக்கவேண்டிற் பிரித்தலும்— பேணிக்கொளலும்— தம்பாலாரை அவர் பிரியாமற் கொடை இன்சொற்களாற் பேணிக்கொள்ளுதலும்— பிரிந்தார்ப் பொருத்தலும்—முன்னே தம்மினுந் தம்பாலாரினும் பிரிந்தாரை மீண்டுப் பொருத்தவேண்டிற் பொருந்தலும்— வல்லது அமைச்சு— வல்லவனே அமைச்சனவான். எ-று.

இவற்றுள் அப்பொழுதைநிலைக்கேற்ற செயலறிதலும் அதனை அவரறியாமல் ஏற்றவுபாயத்தாற் கடைப்பிடித்தலும் அரியவாதனோக்கி, வல்லதென்றார். வடநூலார் இவற்றுட் பொருத்தலைச் சந்தியென்றும், பிரித்தலை விக்கிரகமென்றுங் கூறுப. (௩)

௬௩௪. தெரிதலுந் தேர்ந்து செயலு மொருதலையாச்
சொல்லலும் வல்ல தமைச்சு ௪

இ-ள். தெரிதலும்—ஒருகாரியஞ்செய்கை பலவாற்றாற்றோன்றின் அவற்றுள் ஆவதாராய்ந்தறிதலும்— தேர்ந்து செயலும்— அது செய்யுங்கால் வாய்க

குந்திறனுடிச் செயதலும்— ஒருதலையாச் சொல்லலும்— சிலைப பிரித்தல பொருத்தல்செயற்கண் அவர்க்கு இதுவே செயற்பாலதெனறு துணிவுபிறக் கும்வகை சொல்லுதலும— வல்லது அமைச்சு — வல்லவனே அமைச்சனு வான. எ-று.

தெரிதல் செயனமேலதாயிறறு, வருகினறது அதுவாகலின. (ச)

சுஙடு. அறனறிந தான்றமைநத சொலலானெனு ஞானறுந்
திறனறிநதான் றோசசித துணை. ரு

இ-ள. அறன் அறிநது ஆன்று அமைநத சொலலான — அரசனுற செயய பபடுமெ அறஙகளையறிநது தனககேறற கலவியானிறைநதமைநத சொலலையு டையனுய — எஞ்ஞானறும திறன அறிநதான— எக்காலத்தும வினை செய யுநதிறங்களையறிநதான— தோசசித துணை— அவறகுச சூழசசிததுணையாம. எ-று.

தனனரசன சுருஙகியகாலததும பெருகியகால்த்தும இடைநிகராயகாலத் துமெனபாா, எஞ்ஞானறுமெனறாா. சொலலானெனபதனை ஒடுவுருபினபொ ருடடாய ஆனுருபாககியுரைபபாருமுளா. இவையைநதுபாடடானும அமைச் சரது குணததனமை கூறபபடடது. (ரு)

சுஙகூ. மதிநுடப நூலோ டுடையார்க கதிநுடபம்
யாவுள முன்னிற பவை. கூ

இ-ள. மதிநுட்பம் நூலோடு உடையாாககு— இயறகையாகிய நுணணறி வைச் செயறகையாகிய நூலறிவோடு உடையராய அமைசசாககு— அதிநு ட்பம் முன நிறபவை யா உள—மிககநுடபததையுடைய சூழச்சிகளாய முன னிறபன யாவையுள! எ-று.

மதிநுட்பமெனபது பினமொழிநிலையல. அது தெயவநதரவேணடுதலின முறகூறப்படடது. நூலெனபதூஉம மதிநுடபமெனபதூஉம ஆகுபெயா. அதி யெனபது வடசொலலுள மிகுதிபபொருளதோரிடைசசொல; அது திரிநது நுட்பமெனபதனேடு தொக்கது. முனனிறறல மாறறாசூழசசியாயின தஞசூ ழ்சசியால் அழியாதுநிறறல. இனி அதினுடபமெனறு பாடமோதி, அதனினுட பம் யாவென்றுரைபபாருமுளா, அவா சூழசசிககினமாய முனசுட்டபபடு வதொன்றிலலாமையும, சுட்டுப்பெயா ஐநதாமுருபேறறவழி அவவாறு நிலலா மையுமறிநதிலா. பகைவா சூழவனவறறைத தாமறிநது அழிதது அவரறிநத ழியாதன தாஞ்சூழவொனபது கருதது. இதனால அவரது சிறபபுக் கூறபப ட்டது. (கூ)

சுஙஎ. செயறகை யறிந்தக் கடைத்து முலகத்
தியறகை யறிந்து செயல. எ

இ-ள். செயற்கை அறிநதக்கடைத்தும் — நூனெறியான வினைசெய்யுநதி றங்களையறிநதவிடத்தும்,— உலகதது இயற்கை அறிநது செயல்—அப்பொ ழுது நடக்கின்ற உலகவியறகையையறிநது அதனேடு பொருநதச் செயக. எ-று.

கண்டததுமெனபுழித து பகுதிபபொருள்விகுதி. நூனெறியேயாயினும் உல கநெறியோடு பொருநதாதன செயயற்க, செயயின அது பழிகருமென இயற் கைய்றிவாற் பயன கூறியவாறு. (எ)

சுஙஅ. அறிகொன் றறியா னெனினு முறுதி
யுழையிருந்தான் கூறல கடன். அ

இ-ள். அறி கொனறு அறியான எனினும—அறிநதுசொலலியாரது அறிவை யுமழிதது அரசன தானுமறியானேயாயினும,—உறுதி கூறல உழையிருநதான கடன — அககுறறம நோககியொழியாது அவனுககு உறுதியாயின கூறுதல அமைசசனுககு முறைமை. எ-று.

அறியெனபது முதனிலைததொழிறபெயா. கோறல தானகொளளாமைமே லும இகழநதுகூறுதல உழையிருநதானெனப பெயா கொடுததாா,அமாத்திய னென னும வடமொழிபபெயாகரும பொருணமை அதுவாகலின.* உறுதிகூறு ககால அவனதிறுதியெயததறகுறறநதை உலகந தனமேலேறறுமெனபாா,கூறல கடனெனறாா. இவையிரணடுபாடடாறும அவாசெயல கூறபபடடது. (அ)

சுஙகூ. பழுதெண்ணு மநதிரியிற பககததுட டெவவோ
ரெழுபது கோடி யுறும. கூ

இ-ள். பககததுள பழுது எணணும மநதிரியின— பக்கததிருநது பிழைப பவெணணும் அமைசசனொருவனில— ஒரெழுபதுகோடி தெவ உறும— அர சனுககு எதிாநிறபாா ஓரெழுப துகோடி பகைவருறுவா. எ-று.

எழுபதுகோடியெனறது மிகபபலவாயவெணணிறகொனறு காடடியவாறு. வெளிபபடநிறறலான அவா காககபபடுவா, இவன உடபகையாய நிறறலாற காககப்படானெனபதுபறறி, இவவாறு கூறிஞா. எழுபதுகோடிமடஙகு நல லொனறுளாபபாருும, எழுபதுகூறு தலையெனறு பாடமோதுவாருமுளா.(கூ)

சுசய0. முறைபபடச சூழநது முடிவிலவே செயவா
திறபபா டிலாஅ தவா. க0

இ-ள். முறைபபடச சூமநதும முடிவிலவே செயவா—செயயபபடும வினை களை முன அடைவுபடவெணணிவைததும, செயயுஙகால அவை முடிவிலவா கவே செயயாநிறபா—திறபபாடு இலாதவா—முடிததறகேறற கூறுபாடில லாதாா. எ-று.

அக்கூறுபாடாவன வநத வநதவிடையூறுகடகு ஏறறவேறற பரிகாரமறி நது செயதலும, தாநதிணணியராதலுமாம. பிழையாமலெணண வலலராய வைததும செயதுமுடிககமாடடாருமுளரொனபதாம. இவையிரணடுபாட்டா னும் அமைசசருள விடப்படுவாரது குறறங கூறபபடடது. (க0)

*அமாததியரெனபானுள அமா எனபதறகுபபொருள அணமை.

௬௫ ம் அதி.— சொல்வன்மை.

அஃதாவது தான் கருதிய வினை முடியுமாற்றால் அமைச்சியனடத்தற்கேதுவாய சொற்களைச் சொல்ல வல்லனாதல். மேல் ஒருதலையாச் சொல்லலும் வல்லதென்றதனையே சிறப்புப்பற்றி விரித்துரைக்கின்றமையின், இஃது அமைச்சின்பின் வைக்கப்பட்டது.

௬௪௧. நாநல மென்னு நலனுடைமை யந்நலம்
யாநலத் துள்ளதூஉ மன்று. ௧

இ-ள். நாநலம் என்னும் நலன் உடைமை — அமைச்சர்க்கு இன்றியமையாக குணமாவது சான்றோரான் நாநலமென்று சிறப்பித்துச் சொல்லப்படும் நலத்தினையுடையராதல்,—அந்நலம் யாநலத்து உள்ளதூஉம் அன்று—அந்நலம் பிறர்க்கும் பிறநலமெல்லாவற்றுள்ளும் அடங்குவதன்றி மிக்கதாகலான். எ-று.

நாவானுளதாய நலமென விரியும். இந்நலம் உலகத்தைத் தமவயத்ததாக்கும் அமைச்சர்க்கு வேறாகவேண்டுமென்னும் நீதிநூல்வழக்குப்பற்றி நாநலமென்னுநலனென்றும், பிறர்க்கும் இதுபோற்சிறந்தது பிறிதின்மையான் அந்நலம் யாநலத்துள்ளதூஉமன்றென்றுங் கூறினார். பிரித்தல் பொருத்தல் முதலிய தொழிலில்லார்க்கும் இஃதின்றியமையாதாயின் அத்தொழிலார்க்குக் கூறவேண்டுமோவென்பது கருத்து. (௧)

௬௪௨. ஆக்கமுங் கேடு மதனால் வருதலாற்
காத்தோம்பல் சொல்லின்கட் சோர்வு. ௨

இ-ள். ஆக்கமும் கேடும் அதனால் வருதலால்—தம்மரசற்கும் அங்கங்கட்கும் ஆக்கவழிவுகள் தஞ்சொல்லான் வருமாகலான்,—சொல்லின்கண் சோர்வு காத்து ஓம்பல் — அப்பெற்றித்தாய சொல்லின்கட்சோர்தலை அமைச்சர் தங்கணிகழாமற் போற்றிக் காக்க. எ-று.

ஆக்கத்திற்கேதுவாய நற்சொல்லையும் கேட்டிற்கேதுவாய தீச்சொல்லையும் சொல்லாதலொப்புமைபற்றி அதனாலென்றார். செய்யுளாகலின், சுட்டுப்பெயர் முன்வந்தது. பிற சோர்வுபோலாது உயிர்கட்கெல்லாம் ஒருங்குவருதலின், காத்தோம்பலென்றார். இவையிரண்டுபாட்டானும் இஃது இவர்க்கின்றியமையாதென்பது கூறப்பட்டது. (௨)

௬௪௩. கேட்டார்ப் பிணிக்குந் தகையவாய்க் கேளாரும்
வேட்ப மொழிவதாஞ் சொல். ௩

இ-ள். கேட்டார்ப் பிணிக்கும் தகை அவாய் — நட்பாயேற்றுக்கொண்டாரைப் பின் வேறுபடாமற் பிணிக்குங் குணங்களை அவாவி—கேளாரும் வேட்ப மொழிவது—மற்றைப் பகையாய் ஏற்றுக்கொள்ளாதாரும் பின் அப்பகைமையொழிந்து நட்பினை விரும்புமவண்ணஞ்சொல்லப்படுவதே—சொல்லாம்—அமைச்சர்க்குச் சொல்லாவது. எ-று.

அக்குணங்களாவன வழூஉவின்மை, சுருங்குதல், விளங்குதல், இனிதாதல், விழுப்பயன்றருதலென்றிவை முதலாயின. அவற்றையவாவுதலாவது சொல்லுவான் குறித்ததனவேயன்றி வேறு நுண்ணுணர்வுடையோர் கொள்பவற

றினமேலும நோககுடைததாதல. அவாயெனனுஞசெய்தெனெச்சம மொழி வதெனனுஞசெயபபாட்டுவினை கொணடது. இனிக கேட்டார கேளாரெனப தறகு நூலகேட்டார கேளாதாரெனவும, வினவியார வினவாதாரெனவுமுரைப பாருமுளர். தகையவாயெனபதறகு எலலாருந தகுதியையுடையவாயென்று ரைத்தார், அவர அபபனமை மொழிவதெனனும் ஒருமையோடு இயையாமை நோககிறறிலர். இதனுற சொலலினதிலக்கணங் கூறபபட்டது (௩)

௬௪௪. திறனறிந்து சொலலுக சொலலை யறனும
பொருளு மதனினூஉங கில. ௪

இ-ள். சொலலைத திறன அறிநது சொலலுக — அப்பெறறித்தாய சொல லை அமைசசர தமமுடையவுங கேட்பாருடையவுமாய திறஙகளையறிநது சொ லலுக,—அதனின ஊஙகு அறனும பொருளும இல—அஙஙனஞ சொலலுத றகு மேறபட்ட அறனும பொருளுமிலலையாகலான. எ-று.

அத்திறஙகளாவன குடிபபிறபபு, கலவி, ஒழுக்கம, செலவம, உருவம், பரு வமெனபனவறறுன வருநதகுதிவேறுபாடுகள். அவறறையறிநது சொலலுத லாவது அவறறுற றமககும அவாககுமுளவாய ஏறறததாழவுகளையறிநது அவ் வமமரபாற சொலலுதல. அஃது உலகததோடொட்டவொழுகலையும இனிமை யையும பயததலின அறனுயிறறு, தஙகாரியமுடிததலிற பொருளாயிறறு. அற னுமபொருளுமெனக காரணததைக காரியமாககிக கூறினர். (௪)

௬௪௫. சொலலுக சொலலைப பிறிதோரசொ லசசொலலை
வெலலுஞசொ லினமை யறிநது. ௫

இ-ள். சொலலைப பிறிது ஓரசொல வெலலும சொல இனமை அறிநது— தாஞசொலலக கருதிய சொலலைப பிறிதோரசொலலாய வெலலவல்லதொரு சொல இலலாமையறிநது,— அசசொலலைச சொலலுக — பின அசசொல லைச சொலலுக. எ-று.

பிறிதோரசொல மாறறுரைது மறுதலைசசொல. வெலலுதல குணஙகளானமிகு தல. அதுவே வெலலச சொலலுகவெனபதாம. இனிப பிறிதோரசொல வெல லுஞசொலலெனச செவவெணணுககி, ஒததசொலலும மிககசொலலுமுளவா காமற சொலலுகவெனறுரைபபாருமுளர். இது சொறபொருட்பினவருகிலை.

௬௪௬. வேட்பததாஞ சொலலிப பிறரசொற பயன்கோடன்
மாட்சியின மாசறறார கோள. ௬

இ-ள். வேட்பத தாம சொலலிப பிறர சொறபயன கோடல்— பிறாக்குத தாஞசொலலுஙகால அவர பினனுஙகேட்டலை விருமபுமாறு சொலலி, அவர தமககுச சொலலுஙகால அசசொலலினபயனைக கொணடொழிதல— மாட்சி யின் மாசு அறறார கோள— அமைசசியலுட்குறறமறறாரது துணிபு. எ-று.

பிறரசொறகளுட் குறறமுளவாயினும அவை நோககியிகழாரெனபதாம். வலலாரையிகழதல வலலுநாககுத தகுதியனமையின, இதவ்முடனகூறினர். இவைமூனறுபாட்டானும அதனைச சொலலுமாறு கூறபபட்டது. (௬)

௬௪௭. சொலல்வல்லன் சோர்வில னஞ்சா னவனை
யிகலவெலலல யாாககு மரிது. எ

இ-ள். சொலல வலலன — தானெணணியகாரியஙகளைப பிறாக்கேறபச் சொலலுதலவலலனாய— சோர்வு இலன— அவை மிகப் பலவாயவழி ஒனறி னுஞ்சோாவிலனாய— அஞசான—அவைக்கஞசானுமினுன யாவன்—அவனை இகல் வெல்லல யார்ககும அரிது — அவனை மாறுபாட்டினகண் வெல்லுதல யாவாககுமரிது. எ-று.

ஏறபசசொலலுதல அவாகக அவை காரியமலலவாயினும ஆமெனத துணி யுமவகை சொலலுதல. சோாவு சொலலவேணடுவதனை மறபபானெழிதல். இம்மூனறுகுணமுமுடையானை மாறறாாயப பிரித்தல பொருததலசெயது வெலவாரிலலையெனபதாம. (எ)

கூசஅ. விரைநது தொழிலகேடகு ஞால நிரநதினிது
சொலலுதல வலலாாப பெறின. அ

இ-ள். தொழில நிரநது இனிது சொலலுதல வலலார்ப் பெறின — சொல லபபடுஙகாரியஙகளை நிரலபடக கோதது இனிதாகச சொலலுதலவலலாரைப பெறின,— ஞாலம விரைநது கேடகும—உலகம அவறறை விரைநதேறறுக கொளளும். எ-று.

தொழில சாதியொருமை. நிரலபடக கோததல முனசொலவனவும பின சொலவனவுமறிநது அமமுறையே வைததல. இனிதாதல கேடபாாககினபம பயத்தல். சொலலுதலவலலான நூறுபிரவருளொருவன எனற வடமொழி பறறிப் பெறினெனறாா. ஏணடுங் கேடடல ஏறறுககோடல. இவையிரணடுபா டடானும அவவாறறுற சொலலுதலவலலாரது சிறபபுக் கூறபபட்டது. (அ)

கூசகூ. பலசொலலக காமுறுவர் மன்றமா சறற
சிலசொலல றேறறு தவா. கூ

இ-ள். மாசு அறற சில சொலலல தேறறுதவா—குறறமறறனவாயச சில வாய வாாததைகளை அவவாறறுற சொலலுதலையறியாதாா—பல சொலலக காமுறுவா—பலவாய வாாததைகளைத தொடுததுசசொலல விருமபுவா. எ-று.

குறறம மேறசொலலிய குணஙகடகு மறுதலையாயின. இடைவிடாது பல சொலலுதலையுஞ சொலவனமையெனறு விருமபுவாருளா, அவா இவவாறு சொலலமாட்டாதாரோ, வலலாா அதுசெயயாரென யாபபுறுபபாா, மனறவெ னறாா. (கூ)

கூரு0. இணருழதது நாறு மலரனையர் கறற
துணர விரிததுரையா தாா. க0

இ-ள். கறறது உணர விரிதது உரையாதார்—கறறுவைதத நூலைப பிறரறி யுமவணணம விரிததுரைககமாட்டாதவா — இணா ஊழததும நாறு மலா அனையா — கொததினகணணே மலாநதுவைததும நாறுத பூவையொபபாா. எ-று.

செவ்விபெற மலாநதுவைததும நாற்றமிலலாத பூச சூடபபடாதவாறுபோல நூலைக கறறுவைத்துஞ சொலலமாட்டாதாா நனகுமதிக்கபபடாரெனறமை யின், இது தொழிலுவமையாயிறறு. இவையிரண்டுபாட்டானும அது மாட்டா தாரதிழிபு கூறப்பட்டது. (க0)

அதி.— வினைத்தூய்மை.

அஃதாவது, செய்யப்படும் வினைகள் பொருளேயன்றி அறமும் புகழும் பயந்து நல்லவாதல். சொல்லேயன்றிச் செயலும் நன்றாகவேண்டுமென்கின்றமையின், இது சொல்வன்மையின்பின் வைக்கப்பட்டது.

சுருக. துணைநல மாக்கந் தரூஉம் வினைநலம்
வேண்டிய வெல்லாந் தரும். க

இ-ள். துணை நலம் ஆக்கம் தரூஉம்— ஒருவனுக்குத் துணையது நன்மை செல்வமொன்றனையுங்கொடுக்கும்,— வினை நலம் வேண்டிய எல்லாம் தரும்— அவனளவன்றி வினையது நன்மை அவன் வேண்டியன யாவற்றையுங்கொடுக்கும். எ-று.

வேண்டியவெல்லாமென்றது இம்மைக்கண் அறம் பொருளின்பமுதலாயவற்றையும் மறுமைக்கட்டானவிரும்பிய பதங்களையும். இதனாற் காணப்படுந் துணைநன்மையினுங் கருதப்படும் வினைநன்மைசிறப்புடைத்தென வினைத்தூய்மையது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (க)

சுருஉ. என்று மொருவுதல் வேண்டும் புகழொடு
நன்றி பயவா வினை உ

இ-ள். புகழொடு நன்றி பயவா வினை—தம்மரசனுக்கு இம்மைக்கட் புகழும் மறுமைக்கண் அறமும் பயவாத வினைகளை — என்றும் ஒருவுதல்வேண்டும் —அமைச்சர்க்கு எக்காலத்துமொழிதல்வேண்டும். எ-று.

பெருகல், சுருங்கல், இடைநிற்றலென்னும் நிலைவேறுபாடு காலத்தான் வருதலின், என்றுமென்றார். வேண்டுமென்பது ஈண்டு இன்றியமையாதென்னும் பொருட்டு. (உ)

சுருங. ஓஒதல் வேண்டு மொளிமாழ்குஞ் செய்வினை
யாஅது மென்னு மவர். ங

இ-ள். ஆதும் என்னுமவர்— மேலாகக்கடவேமென்று கருதுவார் — ஒளி மாழ்கும் வினை செய்ய ஓதல்வேண்டும்— தம்மொளி கெடுதற்குக் காரணமாய வினையைச் செய்தலைத் தவிர்க. எ-று.

ஓதல்வேண்டுமென்பது ஒருசொன்னீர்மைத்து. ஒவுதலென்பது குறைந்து நின்றது. ஒளி தாமுள்ளகாலத்து எல்லாரானும் நன்குமதிக்கப்படுதல். செய்யென்னும் முதனிலைத்தொழிற்பெயர் மாற்றப்பட்டது. அன்றிச் செய்வினையென வினைத்தொகையாக்கியவழிப் பொருளின்மையறிக. ஒளி கெடவருவது ஆக்கமன்றென்பதாம். (ங)

சுருச. இடுக்கட் படினு மிளிவந்த செய்யார்
நடுக்கற்ற காட்சி யவர். ச

இ-ள். இடுக்கட்படினும் இளிவந்த செய்யார்—தாமிடுக்கணிலேபட்டாரினும், அது தீர்தற்பொருட்டு முன் செய்தார்க்கு இளிவந்த வினைகளைச் செய்யார்— நடுக்கு அற்ற காட்சியவர்— துளக்கமற்ற தெளிவினையுடையார். எ-று.

சிறிதுபோழ்கிற கழிவதாய இடுக்கணேக்கி எஞ்ஞான்னுங்கழியாதவிழிவு எய்தற்பாலதன்றெனபதூஉம அஃதெய்தினும வருவது வருமெனபதூஉம தெளிவராகலால, செய்யாரென்றா. (௪)

௬௫௫. எற்றென் றிரங்குவ செய்யற்க செய்வானேன
மற்றன்ன செய்யாமை நன்று. (௫)

இ-ள். எற்று என்று இரங்குவ செய்யற்க—யான் செய்தது எத்தன்மைத்தென்று பின்றனேயிரங்கும் வினைகளை ஒருகாலுஞ்செய்யாதொழிக, — செய்வானேல் மற்று அன்ன செய்யாமை நன்று — அன்றி ஒருகாலமயங்கி அவற்றைச்செய்யுந்தன்மையனுயினனுயின, பின்னிருந்து அவ்விரங்கல்களைச் செய்யாதொழிதல நன்று. எ-று.

இரங்குவவென முன்வந்தமையிற பின அன்னவெனச் சுட்டியொழிந்தார். அவ்வினைகளது பன்மையான, ஓரக்கமும பலவாயின. அச்செய்றகுப் பின்னிருந்திரங்குவனுயின, அது தீயும் வாயிலறிந்திலனெனவும, திட்பமிலனென வும, பயனில்லன செய்கினறனெனவும், தனபழியைத் தானே தூற்றுகின்றானெனவும, எல்லாருமிகழ்தலிற பின்னிரங்காமை நன்றென்றார். இதுவும, வினைத்தூயார் செய்யாமையின, உடன்கூறப்பட்டது. பிறரெல்லாதற்குச் செய்வானுடை அவைபோல்வனவுஞ்செய்யாமை நன்றெனப் பிறரெல்லாம இயைபற வுரைத்தார். (௫)

௬௫௬. ஈன்றாள் பசிகாண்பா னாயினுஞ் செய்யற்க
சான்றோர் பழிக்கும் வினை. (௬)

இ-ள். ஈன்றாள் பசி காண்பான ஆயினும—தன்னைப் பயந்தாளது பசியை வறுமையாறகண்டிரங்குந் தன்மையனுயினனெனினும, — சான்றோர் பழிக்கும் வினை செய்யற்க—அது சுட்டி அறிவுடையார் பழிக்கும் வினைகளை ஒருவன் செய்யாதொழிக. எ-று.

இறந்த மூப்பினராய இருமுதுகுரவருங் கற்புடைமனைவியுங் குழவியும் பசியான வருந்துமெல்லைக்கண் தீயனபலவுஞ்செய்தாயினும புறந்தருகவென்னும அறநூற்பொதுவிதி பொருணூலவழியொழுகுதலும அரசர்தொழிற்குரியராதலும நன்குமதிக்கற்பாடுமுடைய அமைச்சர்க்கெய்தாமைபற்றி, இவ்வாறு கூறினார். இவையைந்துபாட்டானும பாவமும பழியும பயக்கும வினை செய்யற்கவெனபது கூறப்பட்டது. (௬)

௬௫௭. பழிமலைந் தெய்திய வாக்கத்திற் சான்றோர்
கழிநல் குரவே தலை. (௭)

இ-ள். பழி மலைந்து எய்திய ஆக்கத்தின—சாலாதார் தீயவினைகளைச் செய்து அதனாற்பழியைத் தமமேற்கொண்டு பெற்ற செல்வத்தின—சான்றோர் கழிநல்குரவே தலை—அது மேற்கொள்ளாத சான்றோரனுபவிக்கும மிக்க நல்குரவே உயர்ந்தது. எ-று.

நிலையாத செல்வத்தின்பொருட்டு நிலையின பழியை மேற்கோடல் சால போதியையாமையின, சான்றோர்கழிநல்குரவே தலையென்றார். (௭)

௬௫௮. கடிந்த கடிந்தொரார் செய்தார்க் கவைதா
முடிந்தாலும் பீழை தரும். ௮

இ-ள். கடிநத கடிநது ஒரார செயதாரகு—நூலோர் கடிநத வினைகளைத தாமுங்கடிநதொழியாது பொருளுக்குச் செயத அமைச்சர்க்கு — அவை தாம முடிநதாலும பீழை தரும—அவை தூயவனமையின முடியா, ஒருவா றுன முடியினும பினறுனபததையே கொடுக்கும். எ-று.

முடிதல கருதியபொருட்டுருதல. பீழைதருதலாகிய பொருளினறுெழில அத றகுக காரணமாய வினைகணமேலேறறப்பட்டது. (௮)

௬௫௯. அழக்கொண்ட வெல்லா மழப்போ மிழப்பினும்
பிற்பயக்கு நற்பா லவை. ௯

இ-ள். அழக் கொண்ட எலலாம அழப போம — ஒருவன் தீயவினைகளைச் செய்து பிறரிரங்கக கொண்ட பொருளெலலாம இம்மையிலே அவனுெனிரங் கப போகாநிறகும்,—நறபாலவை இழபபினும பிறபயககும—மறறைத் தூய வினையான வநத பொருளகள முனனிழநதானுயினும் அவனுககுப பினனா வநது பயன கொடுககும. எ-று.

பினனெனவே, மறுமையுமடஙகிறறு. பொருளகளான அவறறிறகுக் கார ணமாய வினைகளதியலபு கூறியவாறு. (௯)

௬௬0. சலத்தாற் பொருள்செய்தே மார்த்தல் பசுமட்
கலத்துணீர் பெய்திரீஇ யற்று. ௧0

இ-ள். சலத்தால பொருள செயது ஏமாாததல— அமைசசன் தீயவினைக ளாறபொருள்படைதது அதனுல அரசனுககேமஞசெயதல— பசுமட்கலததுள நீர பெய்து இரீஇயறறு— பசியமட்கலததுளளே நீரைபபெயது அதற்கேமஞ செயததனேடொககும. எ-று.

முன ஆக்கம பயபபனபோறறேன்றிப பின்னழிவே பயததலால், அவை சல மெனபபட்டன. ஏமமாாததலெனபது ஏமாாததலெனறுயிறறு; ஏமத்தைய டையபபண்ணுதலெனறவாறு. இருநதுதல நெடுஙகாலமிருப்பச்செயதல். அர சனும பொருளும சேரபபோமெனபதாம. பிறரெலலாம ஏமாததலெனறு பாட மோதி, அதறகு மகிழதலென றும, இரீஇயறறெனபதறகு வைத்தாறபோலு மெனறுமுரைததாா, அவா அவை தன்வினையும பிறிதின்வினையுமாய் உவமை யிலக்கணததோடு மாறுகோடல நோக்கிறறிலா. இவைநானகுபாட்டானும அதற்குக காரணங கூறபபட்டது. (௧0)

௬எ ம அதி. — வினைத்திட்பம்.

அஃதாவது அதனுய வினை முடிபபானுககுவேணடுவதாய மனத்திணமை. அதிகாரமுறைமையும இதனுனே விளஙகும.

௬௬௧. வினைத்திட்ப மென்ப தொருவன் மனத்திட்ப
மற்றைய வெல்லாம பிற. ௧

இ-ள். வினைத்திட்பம எனபது ஒருவன மனததிட்பம— வினைசெய்தற்கட் டின்மையெனறு சொல்லப்படுவது அதனை முடிததறகுரியானுெருவன் மன

த்தினது திண்மை;— மற்றைய எல்லாம் பிற— அஃதொழிந்தனவெல்லாம் அதற்குத் திண்மையென்று சொல்லப்படா. எ-று.

ஒழிந்தனவாவன படை, அரண், நட்பு முதலியவற்றின் றிண்மைகள். அவையும் அதற்கு வேண்டுவனவாய இனமாகலின் மற்றையவென்றும், வேண்டினும் அஃதில்வழிப் பயனிலவாகலிற் பிறவென்றுங் கூறினார். இதனால் வினைத்திட்பமாவது இன்னதென்பது கூறப்பட்டது. (க)

சூசூ௨. ஊறொரா லுற்றபி னொல்காமை யிவ்விரண்டி
னாறென்ப ராய்ந்தவர் கோள். ௨

இ-ள். ஆய்ந்தவர் கோள்— முன் நீதியாராய்ந்த அமைச்சரது துணிபு— ஊறு ஒரால் உற்றபின் ஒல்காமை இவ்விரண்டின் ஆறு என்பர்—பழுதுபடும் வினைகளைச் செய்யாமையும் செய்யும்வினை தெய்வத்தாற்பழுதுபட்டவழி அதற்குத் தளராமையுமாகிய இவ்விரண்டன் வழியென்பர் நூலோர். எ-று.

தேவர்க்கும் அசுரர்க்கும் அமைச்சுப் பூண்ட வியாழ வெள்ளிகளது துணிபு தொகுத்துப் பின் நீதிநூலுடையார் கூறியவாறு கூறுகின்றமையின், ஈண்டு வினைத்தூய்மையும் உடன்கூறினார். உறுதலுடையதனை முன் ஊறென்றமையின் உற்றபினென்றும், இவ்விரண்டினகண்ணே படடதென்பார் இரண்டினாறென்றுங் கூறினார். ஊறொராவென்று பாடமோதுவாருமுளர், அஃது ஒல்காமையென்னுமெண்ணோடும் இரண்டென்னுந் தொகையோடும் இயையாமை அவரறிந்திலர். (௨)

சூசூ௩. கடைக்கொட்கச் செய்தக்க தாண்மை யிடைக்கொட்கி
னெற்றா விழுமந் தரும் ௩

இ-ள். கடைக் கொட்கச் செய்தக்கது ஆண்மை — செய்யப்படும் வினையை முடிவின்கட் புலப்படுமவகை முன்னெல்லாம் மறைத்துச் செய்வதே திட்பமாவது,— இடைக் கொட்கின் எற்றா விழுமம் தரும்—அங்ஙனமன்றி இடையே புலப்படுமாயின் அப்புலப்பாடு செய்வானுக்கு நீங்காத இடும்பையைக் கொடுக்கும். எ-று.

மறைத்துச் செய்வதாவது அங்கமைந்துமெண்ணியவாறு பிறரறியாமலும், தானறிந்ததூஉம், தன்னிங்கிதம், வடிவு, செயல், சொற்களான் அவருய்த்துணராமலும் அடக்கிச் செய்தல். அத்திட்பம், ஆண்டன்மையான் வருதலின், ஆண்மையெனப்பட்டது. எற்றாவிழுமமாவன பகைவர் முன்னறிந்து அவ்வினையை விலக்குதல், செய்வானை விலக்குதல் செய்வராகலின், அவற்றான் வருவன. விழுமம் சாதிப்பெயர். இவையிரண்டுபாட்டானும் அதனது பகுதி கூறப்பட்டது. (௩)

சூசூ௪. சொல்லுதல் யார்க்கு மெளிய வரியவா
சொல்லிய வண்ணஞ் செயல். ௪

இ-ள். சொல்லுதல் யார்க்கும் எளிய — யாம் இவ்வினையை இவ்வாற்றாற் செய்துமென் றிரல்படச் சொல்லுதல் யாவர்க்குமெளிய,— சொல்லியவண்ணம் செயல் அரியவாம் — அதனை அவ்வாற்றானே செய்தல் யாவர்க்குமரியவாம். எ-று.

சொல்லுதல், செயல் என்பன சாதிப்பெயர். அரியவற்றையெண்ணிச்சொல்லுதல் திட்பமில்லாதார்க்குமியறலின், எளியவென்றார். இதனால் அதனதருமை கூறப்பட்டது. (௪)

௬௬௫. வீறெய்தி மாண்டார் வினைத்திட்பம் வேந்தன்க
ணூறெய்தி யுள்ளப் படும். ௫

இ-ள். வீறு எய்தி மாண்டார் வினைத்திட்பம்—எண்ணத்தாற் சிறப்பெய்திப் பிறவிலக்கணங்களானும் மாட்சிமைப்பட்ட அமைச்சரது வினைத்திட்பம்,— வேந்தன்கண் ஊறு எய்தி உள்ளப்படும்— வேந்தன்கண்ணே உறுதலையெய்தலான், எல்லாரானும் நன்குமதிக்கப்படும். எ-று.

வேந்தன்கணூறெய்தல் எடுத்தவினை அதனான் முற்றுப்பெற்றுச் செல்வமும் புகழும் அவன்கண்ணவாதல். எய்தலானென்பது திரிந்து நின்றது. உள்ளல் மதிப்பான் மறவாமை. இதனால் அதன்சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (௫)

௬௬௬. எண்ணிய வெண்ணியாங் கெய்துப வெண்ணியார்
திண்ணிய ராகப் பெறின். ௬

இ-ள். எண்ணிய எண்ணியாங்கு எய்துப— தாமெய்த எண்ணிய பொருள்களெல்லாவற்றையும் அவ்வெண்ணியவாறே எய்துவர்,— எண்ணியார் திண்ணியராகப் பெறின்— எண்ணியவர் அவற்றிற்கு வாயிலாகிய வினைக்கட் டிண்மையுடையராகப் பெறின். எ-று.

எளிதினெய்துபவென்பார், எண்ணியாங்கெய்துபவென்றார். அவர் அவ்வாற்றலதெண்ணுமையிற் றிண்ணியராகவே வினைமுடியும், அது முடிய அவை யாவையுங்கைகூடுமென்பது கருத்து. இதனால் அஃதுடையாரெய்தும் பயன் கூறப்பட்டது. (௬)

௬௬௭. உருவுகண் டெள்ளாமை வேண்டு முருள்பெருந்தேர்க்
கச்சாணி யன்னா ருடைத்து. ௭

இ-ள். உருள் பெருந்தேர்க்கு அச்சு ஆணி அன்னார் உடைத்து— உருளாநின்ற பெரிய தேர்க்கு அச்சின்கணாணிபோல வினைக்கட் டிண்ணியாரையுடைத்து உலகம்,— உருவு கண்டு எள்ளாமை வேண்டும்— அதனால் அவர் வடிவின் சிறுமை நோக்கி இகழ்தலையொழிக. எ-று.

சிறுமை, எள்ளாமைவேண்டுமென்பதனானும், உவமையானும், பெற்றாம். அச்சு உருள்கோத்த மரம். ஆணி உருள் கழலாது அதன்கடைக்கட் செருகுமது. அது வடிவாற் சிறிதாயிருந்தே பெரியபாரத்தைக் கொண்டுய்க்குந்திட்பமுடைத்து அதுபோல, வடிவாற்சிறியராயிருந்தே பெரிய வினைகளைக் கொண்டுய்க்குந்திட்பமுடைய அமைச்சருமுளர், அவரை அத்திட்பநோக்கி அறிந்துகொள்கவென்பதாம். இதனால் அவரையறியுமாறு கூறப்பட்டது. (௭)

௬௬௮. கலங்காது கண்ட வினைக்கட் டுளங்காது
தூக்கங் கடிந்து செயல். ௮

இ-ள். கலங்காது கண்ட வினைக்கண்—மனந்தெளிந்து செய்வதாகத் துணிந்த வினையின்கண்— துளங்காது தூக்கம் கடிந்து செயல் — பின்னசைதலின்றி நீட்டித்தலையொழிந்து செய்க. எ-று.

கலங்கியவழி ஒழிவதும் செய்வதுபோற்றோன்றுமாகலின், தெளிந்து பலகா லாராய்ந்து தாஞ்செய்வதாக ஓர்த்த வினையைக் கலங்காது கண்டவினையென் றார். தளங்காமை திட்பமுடைமை. (அ)

௬௬௯. துன்ப முறவரினுஞ் செய்க துணிவாற்றி
யின்பம் பயக்கும் வினை. ௯

இ-ள். துன்பம் உற வரினும — முதற்கண மெய்ம்முயற்சியாற் றமக்குத் துன்பம் மிக வருமாயினும்,—இன்பம பயக்கும் வினை, துணிவு ஆற்றிச் செய்க —அது நோக்கித் தளராது முடிவின்கண் இன்பம பயக்கும வினையைத் திட் பமுடையராயச செய்க. எ-று.

துணிவு கலங்காமை. அஃதுடையாராகலலது கணிகமாய முயற்சித்துன்ப நோக்காது நிலையுதலுடைய பரிணாமவின்பத்தை நோக்கிச் செய்தல் கூடா மையின், துணிவாற்றிச்செய்கவென்றார். இவையிரண்டுபாட்டானும் அவர் வினைசெய்யுமாறு கூறப்பட்டது. (௯)

௬௭0. எனைத்திட்ப மெய்தியக் கண்ணும வினைத்திட்பம்
வேண்டாரை வேண்டா துலகு. ௧0

இ-ள். வினைத்திட்பம் வேண்டாரை—வினைத்திட்பத்தை இது நமக்குச் சிற ந்ததென்று கொள்ளாத அமைச்சரை,—எனைத்திட்பம எய்தியக்கண்ணும— ஒழிந்ததிட்பங்களெல்லாமுடையராயவிடத்தும,—வேண்டாது உலகு — நன்கு மதியார் உயர்ந்தோர். எ-று.

மனத்தின்கட் டிட்பமில்லாதார்க்குப் படை, அரண், நட்பு முதலியவற்றின் றிட்பங்களெல்லாம உளவாயினும, வினை முடியாதாம, ஆகவே, அவையெல் லாங் கெடுமெனபதுபற்றி உலகு வேண்டாதென்றார். இதனால் வினைத்திட்பமி ல்லாதாரதிழிபு கூறப்பட்டது. (௧0)

கூஅ ம் அதி. — வினைசெயல்வகை.

அஃதாவது அத்திட்பமுடையவமைச்சன் அவ்வினையைச் செய்யுந்திறம். அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

௬௭௧. சூழ்ச்சி முடிவு துணிவெய்த லத்துணிவு
தாழ்ச்சியுட் டங்குத றீது. ௧

இ-ள். சூழ்ச்சி முடிவு துணிவு எய்தல—விசாரத்திற்கெல்லையாவது விசாரி க்கின்றான் இனி இது தப்பாதென்னுந் துணிவினைப் பெறுதல், — அத்துணிவு தாழ்ச்சியுள் தங்குதல் தீது— அங்ஙனந்துணிவுபெற்ற வினை பின் நீட்டிப்பின் கட்டங்குமாயின், அது குற்றமுடைத்து. எ-று.

சூழ்ச்சிமுடிவு துணிவெய்தலெனவே, துணிவெய்துமளவுஞ் சூழவேண்டுமெ னபது பெறறும். பின்னர்த் துணிவு ஆகுபெயர். நீட்டிப்பு செய்யுங்காலத் துச் செய்யாமை. அஃதுளவழிக் காலக்கழிவாகலானும், பகைவர் அறிந்தழி த்தலானும் முடியாமையின், அதனைத் தீதென்றார். (௧)

௬௭௨. தூங்குக தூங்கிச் செயற்பால தூங்கற்க
தூங்காது செய்யும் வினை. ௨

இ-ள். தூங்கிச் செயற்பால தூங்குக—நீட்டித்துச் செய்யும் பகுதியவாய வினைகளுள் நீட்டிக்க;— தூங்காது செய்யும் வினை தூங்கற்க — நீட்டியாது செய்யும் வினைகளுள நீட்டியாதொழிக. எ-று.

இருவழியும் இறுதிக்கட்டொக்க ஏழாவது விரிக்கப்பட்டது. இருவகைவினைகளும் வலியானுங்காலத்தானும அறியப்படும். மாறிச்செய்யின், அவை வாயாவென்பது கருத்து. மேறறூஙகாமையென்றா, ஈணடதனைப் பகுத்துக்கூறினார். இவையிரணடுபாட்டானும் பொதுவகையால் வினைசெய்யுந்திறங கூறபபட்டது. (உ)

சூளங. ஒல்லும்வா யெல்லாம் வினைநன்றே யொல்லாக்காற
செலலுமவாய் நோககிச செயல. ங

இ-ள். ஒலலுமவாய எல்லாம் வினை நனறு — வினைசெய்யுங்கால இயலுமிடதெல்லாம போராறசெயதல நனறு, — ஒலலாக்கால செலலுமவாய நோக்கிச் செயல—அஃதியலாவிடதது ஏனைமூனறுபாயததுளளும அது முடிவதோருபாயநோககிச செயக. எ-று.

இயலுமிடம பகையிறறுன வலியனுய காலம. அக்காலத்துத் தண்டமே நனறென்றா, அஞ்சுவது அதறகேயாகலின. இயலாவிடம ஒததகாலமும மெலிய காலமும். அவவிரணடுகாலததுளு சாம பேத தானஙகளுள அது முடியுமுபாயத்தாற செயகவெனறா, அவை ஒனறறகொனறு வேறுபாடுடையவேனும உடமபடுத்தற்பயததாற றமமுளொககுமாகலின. இதனை வலியான, ஒபபான, மெலியானென நிலை மூவகைததெனபதூஉம அவறறுள வலியது சிறப்பும, கூறபபட்டன. (ங)

சூளச. வினைபகை யென்றிரண்டி னெசச நினையுங்காற்
றீயெசசம போலத் தெறும். ச

இ-ள். வினை பகை எனற இரணடின எசசம—செயயத தொடங்கிய வினையும களையத தொடஙகிய பகையுமெனறு சொலலபபடட இரணடனதொழிவும— நினையுஙகால தீயெச்சமபோலத தெறும்— ஆராயுஙகாற றீயினதொழிவுபோலப பின வளாநது கெடுக்கும. எ-று.

இனி இககுறை எனசெயவதெனறு இகழநதொழியறக, முடியசசெயகவென்பதாம. பின வளாதலொபபுமைபறறிப பகையெசசமும உடன கூறினா. இதனை வலியான செயயுநதிறங கூறபபடடது. (ச)

சூளரு. பொருள்கருவி காலம வினையிடனொ டைந்து
மிருடீர வெண்ணிச செயல. ரு

இ-ள். பொருள் கருவி காலம் வினை இடனொடு ஐநதும் — வினைசெயயுமிடத்துப் பொருளுங் கருவியுங் காலமும வினையும் இடனுமாகிய இவவைநதனையும்—இருள் தீர எண்ணிச் செயல—மயககமறவெண்ணிச் செய்க. எ-று.

எணணொடு பிறவழியுஙகூட்டப்பட்டது. பொருள் அழியும்பொருளும் ஆகும் பொருளும். கருவி தன்றுனையும் மாறறாதாணையும். காலம் தனக்காஙகாலமும அவாக்காங்காலமும். வினை தான் வல்லவினையும அவா வல்லவினையும். இடம் தான் வெலலுமிடமும் அவா வெலலுமிடமும். இவறறைத தான் வெனறியெயதுநதிறததிற பிழையாமலெண்ணிச செயகவென்பதாம். (ரு)

சூ௭௬. முடிவு மிடையூறு முற்றியாங் கெய்தும்
படுபயனும் பார்த்துச செயல. ௬

இ-ள். முடிவும் — வினைசெயயுஙகால அது முடிதறகுளதாம் முயற்சியும — இடையூறும— அதறகு வருமிடையூறும — முறறியாங்கு எய்தும் படு பயனும— அது நீஙகி முடிநதாற ருனெயதும பெருமபயனும— பார்த்துச் செயல்— சிாதுக்கிச செயக. எ-று.

முடிவு ஆகுபெயா. முயறசியிடையூறுகளதளவிற பயனதளவு பெரிதாயிற செயகவெனபதாம. (௬)

சூ௭௭. செயவினை செய்வான் செயன்முறை யவ்வினை
யுளளறிவா னுளளங கொளல. ௭

இ-ள். செயவினை செயவான செயனமுறை— அவவாறறுற செயயபபடும வினையைத தொடஙகினன செயயுமுறைமையாவது — அவவினை உள அறி வான் உளளம கொளல— அதன நுளபபாடடினையறிவான கருததினைத தான றிதல. எ-று.

அவவாறெனறது பொருணமுதலியவெணணலையம முடிவுமுதலியதூக்கலை யும. உளளறிவான் முனசெயது போநதவன. அவனகருதது அவன செயது போந்த உபாயம. அதனையறியவே, தானும அதனுறசெயது பயனெயதுமெ னபதாம். இவைமூனறுபாடடானும ஒபபான செயயுநதிறங் கூறபபட்டது.

சூ௭அ. வினையான் வினையாககிக கோட னனைகவுள
யானையால யானையாத தறறு. அ

இ-ள். வினையான வினை ஆககிககோடல — செய்கினற வினையாலே அன னது பிறிதுமோாவினையை முடிததுககொாக, — நனை கவுள யானையால யானை யாததறறு —அது மதததானனைநத கபோலததினையுடைய யானையாலே அனனது பிறிதுமோாயானையைப பிணிததததனேடொககும. எ-று.

பிணிததற்கருமை தோனற நனைகவுளெனபது பினனுஙகூடடப்பட்டது. தொடஙகிய வினையானே பிறிதுமோாவினையை முடிததறருபாயமாமாறு எண ணிசசெயக, செயயவே, அமமுறையான எலலாவினையும எளிதின முடியுமெ னபதாம. (அ)

சூ௭௯. நடடார்ககு நலல செயலின் விரைநதே
யொடடாரை யொடடிக கொளல. ௯

இ-ள். நட்டாாககு நலல செயலின விரைநதே— வினைசெயவானற றன் னட்டாாககு இனியவறறை; செயதலினும விரைநது செயயபபடும— ஒட டாரை ஒடடிக கொளல—தனபகைவரோடு ஒடடாரைத தனககு நட்பாககிக் கோடல். எ-று.

அவவினை வாயத்தறபயததவாய இவவிரண்டும பகைவர்ககுத் தன்மெலிவு புலனுவதனமுனனே செயகவெனபாா, விரைநதெனருா. விரைநது செயய படுவதென்றவாறு. வினைசெயயுநதிறமாகலிற பகைவரோடொட்டாராயிறறு. தன்னெடடாா பிறருடகூடாமல மாறறி வைத்தலெனினுமமையும். (௯)

சூஅ0. உறைசிறியா ருண்ணடுங்க லஞ்சிக் குறைபெறிற
கொள்வர் பெரியார்ப் பணிந்து. ௧0

இ-ள். உறை சிறியார் — ஆளுமிடஞ்சிறியராய அமைச்சர், — உள் நடுங்கல அஞ்சி — தம்மின்வலியார் எதிர்ந்தவழித் தம்பகுதி நடுங்கலையஞ்சி,— குறை பெறின் பெரியாரப் பணிந்து கொள்வர்— அந்நிலைக்கு வேண்டுவதாயு சந்து கூடுமாயின், அவரைத் தாழ்ந்து அதனையேற்றுக்கொள்வர். எ-று.

இடம் நாடும் அரணும். அவற்றது சிறுமை ஆள்வாரமேலேற்றப்பட்டது. மெலியாரோடு சந்திக்கு வலியார் இயைதலரிதாகலின், பெறினென்றார். அடியிலே மெலியராயினார் தமபகுதியுமஞ்சி நீங்கின முதலொடுங் கெடுவராகலின், அது வாராமற்சிறிது கொடுத்தாகு சந்தினையேற்றுக்கொள்கவென்பதாம். பணிதல் மானமுடையார்க்குக் கருத்தன்மையின், கொள்வரென உலகியலாற கூறினார். இவைமூன்றுபாட்டானும் மெலியார் செயபுந்திறங் கூறப்பட்டது.(௧0)

கூகூ ம அதி.— தூது.

அஃதாவது சந்தி விக்கிரகங்கட்கு வேற்றுவேந்தரிடைச் செலவாரது தன்மை. அவவிரண்டனையும் மேல் வினைசெயல்வகையென்றமையின், இஃதக்னபின் வைக்கப்பட்டது. தான் வகுத்துக் கூறுவான், கூறியது கூறுவானெனத் தூது இருவகைப்படும். அவருள் முன்னோன் அமைச்சனோடொப்பானாகலானும், பின்னோன் அவனிற் காற்கூறு குணங் குறைந்தோனாகலானும், இஃதமைச்சியலாயிற்று.

சூஅக. அன்புடைமை யான்ற குடிப்பிறத்தல் வேந்தவாம்
பண்புடைமை தூதுரைப்பான் பண்பு. ௧

இ-ள். அன்பு உடைமை— தன்சுற்றத்தார்மாட்டு அன்புடையனாதலும்— ஆன்ற குடிப்பிறத்தல் — அமைச்சுப் பூணற்கமைந்த குடியின்கட்பிறத்தலும் —வேந்து அவாம் பண்பு உடைமை — அரசசாதி விரும்பும் பண்புடையனாதலும்— தூது உரைப்பான் பண்பு—தூதுவார்த்தை சொல்லுவானுக்கிலக்கணம். எ-று.

முன்னையவிரண்டானும், முறையே சுற்றத்தார்க்குத் தீங்கு வாராமற் றன் பேணியொழுகலும், தன்முன்னோர் தூதியல் கேட்டறிதலும், பெற்றும். வேந்தவாம்பண்புடைமை முன்னர் மன்னரைச்சேர்ந்தொழுகற்கட் பெறப்படும். அதனால் வேற்றரசரும் அவன் வயத்தராதல் பெறுதும். (௧)

சூஅஉ. அன்பறி வாராய்ந்த சொலவன்மை தூதுரைப்பார்க்
கின்றி யமையாத மூன்று. ௨

இ-ள். அன்பு —தமமரசன்மாட்டன்புடைமையும் — அறிவு —அவனுக்கு ஆவனவறியுமறிவுடைமையும்— ஆராய்ந்த சொலவன்மை—அவற்றை வேற்றரசரிடைச் சொல்லுங்கால் ஆராய்ந்து சொல்லுதல் வன்மையுமென— தூது உரைப்பார்க்கு இன்றியமையாத மூன்று — தூதரைக்கவுரியார்க்கு இன்றியமையாத குணங்கள் மூன்று. எ-று.

ஆராய்தல் அவற்றிற்குடம்படுஞ்சொற்களைத் தெரிதல். இனதியமையாத மூன்றெனவே, அமைசசர்க்குச் சொல்லிய பிற குணங்களும் வேண்டுமென்பது பெற்ரும். இவையிரண்டு பாட்டானும் இருவகையாக்கும் பொதுவிலக்கணங் கூறபபட்டது. (உ)

சுஅங. நூலாரு ணூல்வல்ல னாகுதல் வேலாருள்
வென்றி வினையுரைப்பான் பண்பு. ங

இ-ள். வேலாருள் வென்றி வினை உரைப்பான் பண்பு—வேலையுடைய வேற்றரசரிடைச் சென்று தன்னரசனுக்கு வென்றிதரும் வினையைச சொல்லுவானுக்கு இலககணமாவது— நூலாருள் நூல வல்லன ஆகுதல்— நீதிநூலையுணர்ந்த அமைசசரிடைத் தான அந்நூலை வலலனாதல. எ-று.

கோறன்மாலையரெனபது தோனற வேலாரெனறும், தூதுவினையிரண்டுமடங்க வென்றிவினையென்றுங கூறினா. வலலனாதல உணாவுமாததிரமுடையராய அவாமுன வகுக்குமாறறலுடையனாதல. (ங)

சுஅச. அறிவுரு வாராயந்த கலவியிம மூன்றன்
செறிவுடையான செலக வினைககு. ச

இ-ள். அறிவு—இயற்கையாகியவறிவும— உரு—கணடாாவிரும்புந் தோற்றப்பொலிவும— ஆராய்நத கலவி—பலரோடும பலகாலுமாராயபபட்ட கல்வியுமென—இமமூனறன செறிவு உடையான— ஈனகுமதிததறகேதுவாய இம்மூன்றனது கூட்டததையுடையான — வினைககுச செலக — வேறறுவேநதரிடைத் தூதுவினைக்குச செலக. எ-று.

இம்மூனறும ஒருவனபாறகூடுதலரிதாகலின, செறிவுடையானென்ருர். இவற்ருன நன்குமதிபபுடையனாகவே, வினை இனிதுமுடியுமெனபது கருதது. (ச)

சுஅரு. தொகசசொல்லித் தூவாத நீககி நகசசொலலி
நன்றி பயப்பதாந தூது. ரு

இ-ள். தொகச் சொலலி—வேறறரசாக்குப பலகாரியங்களைச் சொல்லும் வழிக காரணவகையாற ருெகுததுசசொலலியும— தூவாத நீக்கி நகச சொல்லி—இனனாதகாரியஙகளைச சொலலுமவழி வெயயசொறகளை நீககி இனிய சொறகளான மனமகிழசசொலலியும —நனறி பயபபது தூதாம— தன்னரசனுக்கு நனமையைப் பயபபவனே தூதனாவான. எ-று.

பலகாரியஙசட்குடமபடாதாா பரமபரையான அவறறிறகுக காரணமாய தொனறைச் சொலல அதனால அவை விளையுமாறுயததுணரவருமையானுஞ் சுருககத்தானுமுடமபடுவா, இனனாதவறறிறகுடமபடாதாா தமமனமகிழசசொலல அவவினனாமை காணாது உடமபடுவராதலின, அவவிருவாறருனும தனகாரியநத வறுமல் முடிககவலலானெனபதாம. எணணுமமைகள விகாரத்தாறருெக்கன.

சுஅசு. கறறுக்கண் ணஞ்சான செலசசொலலிக காலததாற்
றகக தறிவதாந தூது. சு

இ-ள். கற்று— நீதிநூலகளைக் கற்று— செலச் சொல்லி— தான் சென்ற கருமததைப் பகைவேந்தர் மனங்கொளச் சொல்லி— கண் அஞ்சான்—அவர் செயிர்த்துநோக்கின் அந்நோக்கிறகஞ்சாது— காலத்தால் தக்கது அறிவது

அதர்ம்—காலத்தோடு பொருந்த அது முடிக்கத்தக்கவுபாயமறிவானே தூதுவறன். எ-று.

அவ்வுபாயமறிதற்பொருட்டு நீதிநூற்கல்வியும், அதனையன்றிப் பிறிதொன்றுமுடியுங்காலமவரின அவ்வாறு முடிக்கவேண்டுதலிற காலத்தாற்றக்கதறிதலும், இலக்கணமாயின. (௬)

௬௮௭. கடனறிந்து காலங் கருதி யிடனறிந்
தெண்ணி யுரைப்பான றலை. ௭

இ-ள். கடன அறிந்து— வேற்றரசரிடத்துத் தான செய்யுமுறைமையறிந்து — காலம கருதி—அவர்செவ்வி பார்த்து—இடன அறிந்து—சென்ற கருமஞ்சொல்லுதற்கேற்ற இடமறிந்து— எண்ணி— சொல்லுமாற்றை முன்னே விசாரித்து—உரைப்பான தலை—அவ்வாறு சொல்லுவான் தூதரின மிக்கான். எ-று.

செய்யுமுறைமையாவது அவர்நிலையும தன்னரசனிலையும் தன்னிலையும் தூக்கி அவற்றிற்கேற்பக் காணுமுறைமையும சொல்லுமுறைமையும முதலாயின. செவ்வி தன்சொல்லையேற்றுக்கொள்ளும மனநிகழ்ச்சி. அது காலவயத்ததாகலிற காலமென்றார். இடம தனக்குத் துணையாவாருடனாயவிடம. எண்ணுதல தான அது சொல்லுமாறும் அதற்கு அவர்சொல்லுமுத்தரமும அதற்குப பின்றான்சொல்லுவனவுமாக இவ்வாற்றான் மேன்மேற்றானே கற்பித்தல். வடநூலார் இவ்விருவகையாருடன ஓலைகொடுத்து நிற்பாரையுங்கூட்டித் தூதரைத் தலை, இடை, கடையென்று வகுத்துக்கூறினாராகலின், அவர்மதமுந்தோன்றத் தலையென்றார். தூதென்பது அதிகாரத்தான வந்தது. இவையிரண்டுபாட்டானும் தான வகுத்துக்கூறுவானிலக்கணங் கூறப்பட்டது. (௭)

௬௮௮. தூய்மை துணைமை துணிவுடைமை யிம்மூன்றின்
வாய்மை வழியுரைப்பான பண்பு. ௮

இ-ள். வழி உரைப்பான பண்பு— தன்னரசன வார்த்தையை அவன்சொல்லியவாறே வேற்றரசர்க்குச் சென்றுசொல்லுவானிலக்கணமாவது — தூய்மை— பொருள் காமங்களாற்றூயனாதலும— துணைமை— தனக்கு அவரமைச்சர் துணையாந்தன்மையும— துணிவுடைமை— துணிதலுடைமையும— இம்மூன்றின்வாய்மை— இம்மூன்றோடுகூடியமெய்ம்மையுமெனவிவை. எ-று.

பொருள் காமங்களபற்றி வேறுபடக் கூறாமைப்பொருட்டுத் தூய்மையும், தன்னரசனுக்கு உயர்ச்சிகூறியவழி எம்மனோர்க்கீதியலபெனக்கூறி அவர் வெகுளிநீக்குதற்பொருட்டுத் துணைமையும, இது சொல்லின இவரோதஞ்செய்வரென்றொழியாமற்பொருட்டுத் துணிவுடைமையும, யாவரானுந்தேறப்படுதற்பொருட்டு மெய்ம்மையும, வேண்டப்பட்டன. இன ஒடுவினபொருட்கண் வந்தது.

௬௮௯. விடுமாற்றம் வேந்தர்க் குரைப்பான் வடுமாற்றம்
வாய்சோரா வன்க ணவன. ௯

இ-ள். விடு மாற்றம் வேந்தர்க்கு உரைப்பான்—தன்னரசன் சொல்லிவிட்ட வார்த்தையை வேற்றரசர்க்குச் சென்று சொல்லவுரியான— வடு மாற்றம் வாய்சோரா வன்கணவன— தனக்கு வருமேதத்திற்கஞ்சி அவனுக்குத் தாழ

வான வார்த்தையை வாயசோராதுஞ்சொலலாத திண்மையையுடையன.எ-று.

தாழ்வு சாதிதருமமனமையின், வடுவெனறூா. வாயசோராவெனக காரியங காரணததுளடக்கபபட்டது. (௯)

௬௯0. இறுதி பயபபினு மெஞசா திறைவற
குறுதி பயபபதாந தூது. ௧0

இ-ள். இறுதி பயபபினும எஞசாது—அவவாரததை தனனுயிாக்கிறுதி தருமாயினும் அதறகஞசியொழியாது— இறைவறகு உறுதி பயபபது தூதாம—தன்னரசன் சொலலியவாறே அவனுககு மிருதியை வேறறரசரிடைச் சொலலுவானே தூதனுவான. எ-று.

இறுதிபயபபினுமெனறதனுல, ஏனைய பயததல் சொல்லவேணடாவாயிறறு. இவைமூனறுபாட்டாலுங கூறியது கூறுவானதிலக்கணங கூறபபட்டது.(௧0)

எ0 ம் அதி. — மன்னரைச்சேர்ந்தொழுகல்.

அஃதாவது அமைசசா அரசரைப பொருநதியொழுகுமாறு. இது, வேநதவாமபண்புடைமையென மேலே வேணடபபட்டமையின, தூதினபின வைக்கப்பட்டது.

௬௯௧. அகலா தணுகாது தீககாயவார் போல்க
இகலவேநதாச சோநதொழுகு வார். ௧

இ-ள். இகல வேநதாச சோநது ஒழுகுவார — மாறுபடுதலையுடைய அரசரைச் சோநதொழுகும அமைசசா—அகலாது அணுகாது தீககாயவாா போல்க—அவரை மிகநீஙகுவதும மிகசசெறிவதுஞ்செயயாது தீக்காயவாாபோல இடைநிலததிலே நிறக. எ-று.

கடிதின வெகுளுநதனமையரெனபது தோனற, இகலவேநதரெனறூா. மிகவகலிற பயன கொடாது மிகவணுகின அவமதிபபறறித தெறும வேநதாககு, மிகவகலிற குளிா நீககாது மிகவணுகிற சுடுவதாயதீயோடுஎாதாய தொழிலுவமம பெறபபட்டது. (௧)

௬௯௨. மன்னர் விழைப விழையாமை மன்னரான்
மனனிய வாககந் தரும. ௨

இ-ள். மனனா விழைப விழையாமை— தமமாற சேரபபட்ட மன்னர் விரும்புவனவறறைத தாம விருமபாதொழிதல—மனனரான மனனிய ஆககம தரும் — அமைசசாககு அவரானே நிலைபெறற செலவததைக கொடுககும். எ-று.

ஈணடு விழைபவெனறது அவாககுச சிறபபாகவுரியவறறை. அவை நுகரப்படுவன, ஒபபனை, மேனமையெனறிவை முதலாயின. இவறறை ஒபபிறகஞசித தாம விழையாதொழியவே, அவவசசநோககியுவநது அவாதாமே எலலாச்செலவமும் நலகுவரெனபது கருதது. எனவே, அவற்றை விரும்பிற கேடு தருமெனபதாம. (௨)

௬௯௩. போற்றி னரியவை போற்றல் கடுத்தபின்
றேற்றுதல யார்க்கு மரிது. ௩

இ-ள். போறறின் அரியவை போறறல—அமைசசா தமமைக காக்கக் கருதின அரியபிழைகள தங்கணவாராமற காக்க,—கடுததபின தேறறுதல யாாககும அரிது—அவறறை வநதனவாகக கேட்டு அவவரசா ஐயுறறால அவரைப பினதெளிவிததல யாவாககுமரிதாகலான. எ-று.

அரியபிழைகளாவன அவாாறபொறுததறகரிய அறைபோதல, உரிமையொடு மருவல, அருமபொருள வெளவலென றிவை முதலாயின. அவறறைக காததலாவது ஒருவன சொலலியககால தகுமோவெனறையுறறு தகாதெனறே அவர் துணியவொழுகல. ஒருவாறறுறறெளிவிததாலும கடனகொணடானறேனறப பொருடோனறுமாறுபோலக கணடுழியெலலாம அவை நினைககபபடுதலின, யாாககுமரிதெனறா. இவைமூனறுபாடடானும அது பொதுவகையாற கூறபபட்டது. (௩)

௬௯௪. செவிசசொலலுஞ சோந்த நகையு மவிததொழுக
லானற பெரியா ரகதது. ௪

இ-ள். ஆனற பெரியாரகதது— அமைநதவாசரருகிருநதால, — செவிச சொலலும சோநத நகையும அவிதது ஒழுகல—அவாகாண ஒருவனசெவிககட சொலலுதலையும ஒருவனமுகநோககி நகுதலையுந தவிாநதொழுதுக. எ-று.

சோதல பிறனோடு சோதல. செயதொழுகின, தஙகுறறங கணடு செயதனவாகக கொளவரெனபது கருதது. (௪)

௬௯௫. எபபொருளு மோராா தொடராாமற றபபொருளை
விடடககாற கேடக மறை. ௫

இ-ள். மறை—அரசனுககுப பிறரோடு மறை நிகழவுழி— எபபொருளும ஓராா—யாதொருபொருளையுஞ செவிகொடுததுக கேளாது,— தொடராா— அவனை முடுகி வினவுவதுஞ செயயாது,—அபபொருளை விடடககால கேடக —அமமறைபபொருளை அவனறானே அ—ககாது சொலலியககாற கேடக. எறு.

ஓாதறகேறகுமபொருளாயினுமெனபாா, எபபொருளுமெனறா. மறறு வினைமாறறினகண வநதது. (௫)

௬௯௬. குறிபபறிந்து காலங கருதி வெறுபபில
வேணடுப வேடபச சொலல. ௬

இ-ள். குறிபபு அறிநது— அரசனுககுக காரியஞசொலலுஙகால அபபொழுது நிகழகினற அவனகுறிபபினையறிநது,— காலம கருதி— சொலலுதறகேறற காலததையும நோககி,—வெறுபபு இல வேணடுப வேடபச சொலல — வெறுபபிலவுமாய வேணடுவனவுமாய காரியஙகளை அவனமனம விரும்புமவகை சொலலுக. எ-று.

குறிபபுக் காரியததினகணனறிக காம வெகுளியுளளிடடவறறினிகழ்வுழியும் அதறகேலாக்காலததுஞ சொல்லுதல பயனினறாகலின குறிபபறிநதுகாலங்கருதியெனறும, அவனுடமபடாதன முடிவுபோகாமையின வெறுபபிலவெனறும, பயனில்லவும பயனசுருஙகியவுஞ செயதலவேணடாமையின வேணடுபவென்றும, அவறறை இனியவாயச சுருங்கி விளங்கிய பொருளவாய சொறகளாற சொலலுகவெனபாா வேடபசசொலலெனறுஙகூறினா. (௬)

௬௯௭. வேட்பன சொல்லி வினையில வெஞ்ஞான்றுங்
கேட்பினுஞ் சொல்லா விடல். ௭

இ-ள். வேட்பன சொல்லி— பயன பெரியனவுமாய அரசன விரும்புவன வுமாய காரியங்களை அவன கேட்டிலனாயினுஞ் சொல்லி, — எஞ்ஞான்றும வினை இல கேட்பினும் சொல்லாவிடல்—எஞ்ஞான்றும பயனில்லாயவற்றைத தானே கேட்டாலுஞ் சொல்லாதுவிடுக. எ-று.

வினையிலவெனவுங் கேட்பினுமெனவும வந்த சொற்களான, அவற்றின மறுதலைச்சொற்கள வருவிக்கப்பட்டன. வினையானவருதலின வினையென்றும,வறுமைக்காலமுமடங்க எஞ்ஞான்றுமென்றுங் கூறினார். சொல்லுவனவுஞ் சொல்லாதனவும் வகுத்துக்கூறியவாறு. இவைநான்குபாட்டானுஞ் சிறப்புவகையாற கூறப்பட்டது. (௭)

௬௯௮. இளைய ரினமுறைய ரென்றிகழார் நின்ற
வொளியோ டொழுகப் படும். ௮

இ-ள். இளையா இன முறையா என்று இகழாா— இவா எம்மினிளையரென்றும் எமக்கினன முறையினையுடையரென்றும அரசரையவமதியாது,—நின்ற ஒளியோடு ஒழுகப்படும—அவாமாட்டு நின்றவொளியோடு பொருந்த ஒழுகுதலசெயப்படும். எ-று.

ஒளி உறங்காநிற்கவுந தாமுலகங்காக்கின்ற அவா கடவுட்டனமை. அதனோடு பொருந்தவொழுகலாவது அவா கடவுளருந தாம மக்களுமாயொழுகுதல. அவவொளியாற போகப்பட்டவிளமையும முறையுமபற்றி இகழவராயின, தாமும் போக்கப்படுவரெனபது கருதது. (௮)

௬௯௯. கொளப்பட்டே மென்றெண்ணிக் கொள்ளாத செய்யார்
துளக்கற்ற காட்சி யவர். ௯

இ-ள். கொளப்பட்டேம என்று எணணிக்கொள்ளாத செய்யாா—அரசனால யாம் நன்குமதிக்கப்பட்டேமென்று கருதி அவன விரும்பாதவற்றைச் செய்யார்— துளக்கு அற்ற காட்சியவா— நிலைபெற்றவறிவினையுடையாா. எ-று.

கொள்ளாதன செய்தழிவெய்துவாா கொளப்பாட்டிற்குப பின்றமமை வேறொருவராகக் கருதுவராகலின,முன்னையராகவே கருதியஞ்சியொழுகுவாரைத துளக்கற்றகாட்சியவரென்றாா. (௯)

எ00. பழைய மெனக்கருதிப் பண்பல்ல செய்யுங்
கெழுதகைமை கேடு தரும். ௧0

இ-ள். பழையம எனக் கருதிப் பணபு அலல செய்யும் கெழுதகைமை— அரசனுக்கு யாம பழையமெனக் கருதித் தமக்கியல்பல்லாதவற்றைச் செய்யுமுரிமை— கேடு தரும்— அமைச்சர்க்குக் கேட்டினைப் பயக்கும். எ-று.

அவன் பொறுத்து செறும்பொழுதின அப்பழைமைநோக்கிக் கண்ணோடாது உயிரா வெளவுதலான, அவனவேண்டாதன செய்தற்கேதுவாய கெழுதகைமை கேடுதருமென்றாா. இவைமூன்றுபாட்டானும பொறுப்பரென்று அரசா வெறுப்பன செய்யற்கவெனபது கூறப்பட்டது. (௧0)

எக ம் அதி.— குறிப்பறிதல்.

அஃதாவது அரசா கருதியவதனை அவா கூறாமலறிதல். இது, மனனனாச சேர்நதொழுகற்கு இனறியமையாதாகலின, அதனபின் வைககபபட்டது.

எ0க. கூறாமை நோககிக் குறிப்பறிவா னெஞ்ஞான்று
மாறாநீா வையக கணி. க

இ-ள். குறிபபுக கூறாமை நோக்கி அறிவான்—அரசனுற் குறிதத கருமத்தை அவன கூறவேண்டாவகை அவனமுகமானுங கண்ணானுநோககி அறியுமமைச்சன— எஞ்ஞானறும மாறா நீா வையககு அணி— எஞ்ஞான்றும வறறாத நீராறசூழப்பபட்ட வையததுளளாாககு ஓராபரணமாம. எ-று.

ஒட்பமுடையனுய எலலாாக்கும் அழகுசெயதலான, வையககணியென்றார். குறிபபும வையமும் ஆகுபெயா. வையததிறகெனபது விகாரபபட்டுநின்றது.

எ0உ. ஐயப் படாஅ தகதத துணாவானைத
தெயவததோ டொபபக கொளல. உ

இ-ள். அகத்தது ஐயபபடாது உணாவானை—ஒருவனமனத்தினகணிகழவதனை ஐயபபடாது ஒருதலையாகவுணரவலலானை — தெயவததோடு ஒப்பக் கொளல்— மகனேயாயினும், தெயவததோடொபப நனகுமதிகக. எ-று.

உடம்புமுதலியவறறுன ஒவவாறுயினும பிறாநினைததணருநதெயவததன் மையுடைமையின, தெயவததோடொபபவெனறார். (உ)

எ0௩. குறிப்பிற குறிபபுணா வாரை யுறுப்பினுள
யாதுங் கொடுததுங கொளல. ௩

இ-ள். குறிபபின குறிபபு உணாவாரை—தமகுறிபபு நிகழுமாறறிந்து அதனுற பிறாகுறிபபறியுநதனமையாரை, — உறுபபினுள யாதும் கொடுத்தும கொளல—அரசா தமமுறுபபுககளுள அவா வேணடுவதொனறனைக கொடுததாயினும், தமககுத் துணையாகக் கொளக. எ-று.

உணணிகழுநெறி யாவாக்குமொததலின, பிறாகுறிபபறிதறகுத தமகுறிப்புக் கருவியாயிறறு. உறுபபுககளாவன பொருளும நாடும யானைகுதிரைகளும முதலிய புறததுறுபபுககள. இதறகுப பிறா முககுறிபபானே அவர்மனககுறிபபுணாவாரையெனறுரைபபாருமுளா. இவைமூனறுபாட்டானுங் குறிபபறிவாரது சிறபபுக கூறபபட்டது. (௩)

எ0௪. குறித்தது கூறாமைக கொள்வாரோ டேனை
யுறுபபோ ரனையரால வேறு. ௪

இ-ள். குறித்தது கூறாமைக் கொளவாரோடு—ஒருவன் மனததுக கருதியவதனை அவனகூறவேண்டாமல அறியவலலாரோடு — ஏனை உறுப்பு ஓரனையா—மறறைமாட்டாதாா உறுபபாலொருதனமையராகவொபபாராயினும,— வேறு— அறிவான் வேறு. எ-று.

கொளளாதாரெனபதூஉம் ஆயினுமெனபதூஉம அவாயநிலையான வநதன. சிறநதவறிவினமையின, விலங்கெனனுங்கருததான வேறெனறாா. (௪)

எ0௫. குறிப்பிற் குறிப்புணரா வாயி னுறுப்பினு
ளென்ன பயத்தவோ கண். ௫

இ-ள். குறிபபின குறிபபு உணராவாயின்— குறித்தது காணவல்ல தங்கா டசியாற பிறாகுறிபபினையுணரமாட்டாவாயின,—— உறுபபினுள் கண ஏ்ன்ன பயததவோ—ஒருவனுறுபபுககளுட சிறநதகணகள வேறெனனபயனைச் செய் வன! எ-று.

முதறகட் குறிபபு ஆகுபெயா. குறிபபறிதறகட் டுணையாதறசிறபபுப்பற்றி உயிரதுணாவு கணமேலேறறபபட்டது. அககணகளாறபயனிலலையெனபதாம. இவையிரணடுபாட்டானுங குறிபபறியாரதிழிபு கூறபபட்டது. (ரு)

எ0சு. அடுததது காட்டும பளிஙகுபோ னெஞசங
கடுததது காட்டு முகம. சு

இ-ள். அடுத்தது காட்டும பளிஙகுபோல—தனனையடுத்தபொருளது நிறத தைதத தானே கொணடுகாட்டும பளிஙகுபோல—— நெஞசங கடுததது முகம காட்டும—ஒருவனெஞசததது மிககதனை அவனமுகந தானேகொணடு காட்டும. எ-று.

அடுததடுதெனபது ஆகுபெயா. கடுததடுதெனபது கடியெனனுமுரிச்சொலடி யாயவநத தொழிறபெயா. உவமை ஒருபொருள பிறிதொருபொருளினபண பைக கொணடு தோறறுதலாகிய தொழிலபறறி வநதது. (சு)

எ0எ. முகததின முதுககுறைநத துணடோ வுவபபினுங
காயினுந தானமுந துறும. எ

இ-ள். உவபபினும காயினும தான முநதுறும—உயிா ஒருவனையுவததலானுங காயதலானுமுறின, தானறிநது அவறறினகண அதனினமுறபட்டுநிறகுமாக லான,—— முகததின முதுககுறைநதது உணடோ—முகமபோல அறிவுமிக்கது பிறிதுணடோ இலலை. எ-று.

உயிாககே அறிவுளளது ஐமபூதஙகளானியனற முகததிறகிலலையெனபாரை நோககி, உயிரது கருததறிநது அஃதுவககுறின மலாதலுங காயவுறிறகருகு யும வரலான, உணடென மறுபபாாபோனறு, குறிபபறிதறகுக கருவி கூறிய வாறு. (எ)

எ0அ. முகநோக்கி நிறக வமையு மகநோககி
யுறற துணாவாாப பெறின. அ

இ-ள். அகம நோககி உறறது உணாவாாப பெறின — குறையுறுவானும தனமனததைக குறிபபானறிநது தானுறறவதனைத தீர்பபாரைப பெறின,—— முகம நோககி நிறக அமையும—அவா தனமுகம நோககுமவகை தானும அவ ாமுகநோககி அவவெலலைககணிறகவமையும. எ-று.

உணாவாரொனக காரியநதைக காரணமாக்கிக கூறினா. அவவெலலையைக் கடநது சொலலுமாயின இருவாககுஞ சிறுமையாமாகலின, அது வேணடாவெ னபதாம. குறையுறுவானியலபு கூறுவாாபோனறு கருவி கூறியவாறு. இவை மூன்றுபாட்டானுங குறிப்பறிதறகருவி முகமெனபது கூறபபட்டது. (அ)

எ0கூ. பகைமையுங கேண்மையுங கண்ணுரைககுங கண்ணின்
வகைமை யுணாவாாப பெறின். கூ

இ-ள். கணணின வகைமை உணாவாாப பெறின — வேநதா தநநோக்கு வேறுபாட்டினறனமையை அறியவல்ல அமைச்சரைபபெறின், —— பகைமை

யும் கேண்மையும் கண் உணாக்கும் — அவர்கு மனததுககிடநத பகைமை யையும் ஏனைக்கேணமையையும வேறறுவேநதா சொலலிறறிலராயினும அவா கணகளே சொலலும. எ-று.

இறுதிககடகண ஆகுபெயா. நோக்குவேறுபாடாவன வெறுததநோககமும் உவநதநோக்கமும். உணாதல் அவறறை அவவகருறிகளானறிதல. (௯)

எக0. நுண்ணிய மென்பா ரளககுஙகோல காணுஙகாற
கணணலல திலலை பிற. க0

இ-ள. நுண்ணியம எனபாா அளககும கோல—யாம நுணணறிவுடையே மெனறிருககும அமைசசா அரசாகருததினையளககுங கோலாவது—காணுங கால் கண்ணலலது பிற இலலை — ஆராயுமிடதது அவாகணணலலது பிறவி ல்லை, எ-று.

அறிவினுண்மை அஃதுடையாாமேலேறறபபடடது. இஙகிதம, வடிவு, தொழில, சொலலெனபன முதலாகப பிறாகருததளககுமளவைகள பல, அவையெலலாம முனனறிநதவழி அவரான மறைககபபடும, நோககம மனததொடு கலததலான ஆணடு மறைககபபடாதெனபதுபறறி, அதனையே பிரிததுக கூறி னாா. இனி அலைககுஙகோலெனறு பாடமோதி, நுணணியமெனறிருககும அமைசசரை அரசரலைககுஙகோலாவது கணணெனவுரைதது, தனவெகுளிநோக கால் அவா வெகுடறகுறிபபறிகவெனபது கருததாககுவாருமுளா. இவையிரண்டுபாட்டானும நுணகருவி நோக்கெனபது கூறபபடடது. (க0)

எஉ ம அதி.— அவையறிதல்.

அஃதாவது அரசனேடிருநத அவையினதியல்பையறிதல. காரியஞசொலலுஙகால அவனகுறிபபறிதலேயனறி இதுவும வேணடுதலின, இஃததனபின வைக்கபபட்டது.

எகக. அவையறிந் தாராய்ந்து சொலலுக சொலலின்
றொகையறிந்த தூயமை யவா. க

இ-ள. சொலலின தொகை அறிநத தூயமையவா — சொலலின குழுவினை யறிநத தூயமையினையுடையாா — அவை அறிநது ஆராயநது சொலலுக— தாமொனறுசொலலுஙகால அபபொழுதையவையினையறிநது ஆராயநது சொலலுக. எ-று.

சொலலினகுழுவெனவே, செஞசொல, இலககணசசொல, குறிபபுசசொல லென்னும மூவகைசசொலலுமடஙகின.* தூயமை அவறறுள தமககாகாதன வொழிதது ஆவன கோடல. அவையெனறது ஈணடதனளவை. அது மிகுதி, ஒபபு, தாழவென மூவகைதது. அறிதல தமமொடு தூககியறிதல. ஆராயதல இவவவைககடசொலலுங்காரியம இது, சொலலுமாறிது, சொனனால அதன் முடிவிதுவெனறு இவையுளளிட்டனவாராயதல. (க)

---

* செஞ்சொல் இலக்கணச்சொல, குறிப்புச்சொலலெனபனவறறை முறையே வடநூலாா அபிதை, இலககணை, வியஞசனுவிருததியெனபா.

எகஉ. இடைதெரிந்து நன்குணர்ந்து சொல்லுக சொலலி
னடைதெரிநத நனமை யவா.

இ-ள். சொலலின நடை தெரிநத நனமையவா — சொறகளினடையினை ஆராயநதறிநத நனமையினையுடையார் — இடை தெரிநது நன்கு உணர்நது சொலலுக — அவைககண ஒனறுசொலலுஙகால அதனசெவவியையாராயந தறிநது வழுபபடாமல மிகவுநதெளிநதுசொலலுக. எ-று.

சொறகளினடையாவது அமமூவகைச சொலலுமசெமபொருள், இலக்கண பபொருள, குறிபபுபபொருளெனனும் பொருளகளைப பயககுமாறு. செவவி கேட்டறகண விருபபுடைமை. வழு சொலவழுவும பொருளவழுவும. இவையி ரண்டுபாட்டானும ஒனறுசொலலுஙகால அவையறிநதே சொலலவேண்டுமெ னபது கூறபபட்டது. (உ)

எகங. அவையறியார் சொல்லனமேற கொள்பவா சொலலின
வகையறியா வலலதூஉ மில. ங

இ-ள. அவை அறியா சொலலல மேறகொளபவா சொலலின வகை அறியா — அவையினதளவையறியாது ஒனறு சொலலுதலைத தமமேறகோளவார அசசொலலுதலினகூறுபாடும அறியார், — வலலதூஉம இல — கறறு வலல தலையும அவாககிலலை. எ-று.

அமமூவகைசசொறகளால வருஞ சொலலுதலவகைமை கேட்பாரதுணாவு வகைமைபறறி வருதலாற சொலலினவகையறியாரெனறும, இஃதறியார யாது மறியாரெனறு எலலாராலுமிகழபபடுதலின வலலதூஉமிலலெனறுங கூறினார். இதனால அவையறியாககால வருஙகுறறங கூறபபட்டது. (ங)

எகச. ஒளியாாமுன் னொளளிய ராதல வெளியார்முன
வான்சுதை வண்ணங் கொளல. ச

இ-ள. ஒளியாாமுன ஒளளியா ஆதல — அறிவாலொளளியார அவைக்கட் டாமுமொளளியராக, — வெளியாாமுன வானசுதை வணணம கொளல — ஏனைவெளளைகளவைககட் டாமும வாலியசுதையினிறத்தைக கொளக. எ-று.

ஒளளியாரெனறது மிககாரையும ஒததாரையும. அது விகாரத்தால ஒளியா ரென நின்றது. ஒள்ளியராதல தநநூலறிவுஞ் சொலவனமையுநதோனற விரி த்தல. அவையறியாத புலலரை வெளியாரெனறது, வயிரமினமரததை வெளி றென்னும வழககுபபறறி. அவா மதிக்குமவகை அவரினும வெணமையுடை யராகவென்பார், வானசுதைவணணஙகொளலெனறார். அவையளவறிநதார செய்யுநதிறம இதனாறொருகுததுககூறபபட்டது. முனனா விரிததுக் கூறுப.

எகரு. நன்றென்ற வறறுளளு நன்றே முதுவருண்
முந்து கிளவாச செறிவு. ரு

இ-ள். நன்று எனறவற்றுள்ளும் நன்றே — ஒருவற்கு இது நன்றென்று சிற ப்பிததுச் சொல்லபபட்டகுணஙகளெலலாவறறுள்ளும் நனறே — முதுவருள் முநது கிளவாச செறிவு — தமமின் மிக்காரவைக்கண அவரின் முற்பட்டு ஒன் றினைச சொலலாதவடககம். எ-று.

தங்குறைவும் அவர்மிகுதியும் முந்துகிளந்தாற்படுமிழுக்கும் கிளவாக்காலெய்து நன்மையும் அறிந்தேயடங்கினமையின், அவ்வடக்கத்தினை நன்றென்றவற்றுள்ளு நன்றென்றார். முன்கிளத்தலையே விலக்கினமையின், உடன்கிளத்தலும் பின்கிளத்தலுமாமென்பது பெற்றாம். இதனான் மிக்காரவைக்கட் செய்யுந்திறங் கூறப்பட்டது. (ரு).

எகசு. ஆற்றி னிலைதளர்ந் தற்றே வியன்புல
மேற்றுணர்வார் முன்ன ரிழுக்கு. சு

இ-ள். ஆற்றின் நிலை தளர்ந்தற்று—வீடெய்தற்பொருட்டு நன்னெறிக்கணின்றானொருவன் அந்நெறியினின்றும் நிலை தளர்ந்து வீழ்ந்தாலொக்கும்— வியன் புலம் ஏற்று உணர்வார்முன்னர் இழுக்கு—அகன்ற நூற்பொருள்களையுட்கொண்டு அவற்றின்மெய்ம்மையுணரவல்லாரவைக்கண் வல்லானொருவன் சொல் லிழுக்குப்படுதல். எ-று.

நிலைதளர்ந்து வீழ்தல் உரனென்னுந் தோட்டியானோரைந்துங்காத்தொழுகியான் பின்னிழுக்கிக் கூடாவொழுக்கத்தனாதல். பயனிழத்தலேயன்றி இகழவும் படுமென்பதாம். இதனான் அதன்கணிழுக்கியவழிப் படுங்குற்றங் கூறப்பட்டது.

எகஎ கற்றறிந்தார் கல்வி விளங்குங் கசடறச்
சொற்றெரிதல் வல்லா ரகத்து. எ

இ-ள். கசடு அறச் சொற்றெரிதல் வல்லாரகத்து— வழுப்படாமற் சொற்களை யாராய்தல்வல்லாரவைக்கட் சொல்லின்,— கற்று அறிந்தார் கல்வி விளங்கும் — பலநூல்களையுங்கற்று அவற்றினுய பயனையறிந்தாரது கல்வி யாவர்க்கும் விளங்கித்தோன்றும். எ-று.

சொல்லினென்பது அவாய்நிலையான் வந்தது. ஆண்டே சொல்கவென்பதாம்.

எகஅ. உணர்வ துடையார்முற் சொல்லல் வளர்வதன்
பாத்தியு ணீர்சொரிந் தற்று. அ

இ-ள். உணர்வது உடையார்முன் சொல்லல்—பிறருணர்த்தலின்றிப் பொருள்களைத் தாமேயுணரவல்ல அறிவினையுடையாரவைக்கட் கற்றார் ஒன்றனைச் சொல்லுதல்—வளர்வதன் பாத்தியுள் நீர் சொரிந்தற்று—தானே வளர்வதொரு பயிர் நின்ற பாத்திக்கண் நீரினைச் சொரிந்தாற்போலும். எ-று.

தானேயும் வளர்தற்குரிய கல்வி மிக வளருமென்பதாம். இவையிரண்டு பாட்டானும் ஒத்தாரவைக்கண் எவ்வழியுஞ்சொல்லுகவென்பது கூறப்பட்டது.

எககூ. புல்லவையுட் பொச்சாந்துஞ் சொல்லற்க நல்லவையு
ணன்கு செலச்சொல்லு வார். கூ

இ-ள். நல்லவையுள் நன்கு செலச் சொல்லுவார்—நல்லாரிருந்தவவைக்கண் நல்லபொருள்களை அவர்மனங்கொள்ளச் சொல்லுதற்குரியார் — புல்லவையுள் பொச்சாந்தும் சொல்லற்க—அவையறியாத புல்லரிருந்தவவைக்கண் அவற்றை மறந்துஞ்சொல்லாதொழிக. எ-று.

சொல்லின், தம்மவையறியாமையை நோக்கி நல்லவையும், பொருளறியாமையாற் புல்லவைதானும் இகழ்தலின், இரண்டவைக்குமாகாரென்பது கருதிப் பொச்சாந்துஞ்சொல்லற்கவென்றார். (கூ)

எ௨0. அங்கணத்து ளுக்க வமிழ்தற்றாற் றங்கணத்த
ரல்லார்முற் கோட்டி கொளல். ௧0

இ-ள். தம் கணத்தர் அல்லார்முன் கோட்டி கொளல்— நல்லார் தம்மின
த்தரல்லாதாரவைககண் ஒன்றனையுஞசொல்லற்க,—அஙகணத்துள உக்க அமி
ழ்தறறு—சொலலின, அது தூயதலலாத முறறத்தினகணுக்க அமிழ்தினையொ
க்கும். எ-று.

கொள்ளென்னும் முதனிலைதொழிறபெயா முனனினறு பின்னெதிாமறை
யல்விகுதியோடு கூடி "மகனெனல" எனபதுபோனினறது. சொலலின அது
வெனபன அவாய்நிலையான வநதன. பிறரெலலாங் கொளலெனபதனைத தொ
ழிறபெயராக்கியுரைத்தா, அவா அத்தொழில அமிழ்தெனனும பொருளுவமை
யோடு இயையாமை நோக்கிறறிலா. சாவாமருநதாதலறிநது நுகாவாரகை
யினும்படாது அவவங்கணததுக்குமியைபினறிகெட்டவாறு தோனற, உக்க
வமிழதெனறாா. அசசொறபயனில்சொல்லாமெனபதாயிறறு. இவையிரணடு
பாட்டானும் தாழநதாரவைக்கண் ஒருவழியுஞசொலலறகவெனபது கூறப்ப
ட்டது. (௧0)

எ௩ ம அதி.— அவையஞ்சாமை.

அஃதாவது சொலலுதறகுரிய அவையினையறிநது சொலலுஙகால அதற
கஞ்சாமை. அதிகாரமுறைமையும இதனானே விளஙகும.

எ௨௧. வகையறிந்து வல்லவை வாய்சோரரா சொலலின்
றொகையறிநத தூய்மை யவர். ௧

இ-ள். வகை அறிநது வலலவை வாயசோரரார்—கறறுவலலவவை, அலலா
வவையெனனும் அவைவகையினையறிநது வலலவவைக்கண ஒனறுசொல்லுங்
கால் அச்சத்தான் வழுபபடசசொலலாா—சொலலின தொகை அறிநத தூய்
மையவர்—சொல்லினறொகையெலலாமறிநத தூயமையினையுடையாா. எ-று.

இருநதாரது வனமை அவைமேலேறறபபட்டது. வலலவையென்பதறகுத்
தாஙகறறுவலல நூற்பொருளகளையெனறுரைபபாருமுளா. அசசததானென
பது அதிகாரத்தான வநதது. சொலலினறொகை, தூயமையெனபனவறறிறகு
மேலுரைத்தாஙகுரைக்க. (௧)

எ௨௨. கற்றாருட் கற்றா ரெனப்படுவர் கற்றார்முற
கற்ற செலசசொல்லு வார். ௨

இ-ள். கறறாருள கறறாா எனபபடுவா—கறறாரெலலாரினும இவா நன்குகற்
றாரெனறு உலகததாரால சொலலபபடுவாா—கறறாாமுன கறற செலச சொல்
லுவார்—கற்றாரவைக்கண் அஞசாதே தாஙகற்றவற்றை அவாமனங்கொள்ளும்
வகை சொல்லவல்லார். எ-று.

உலகமறிவது அவரையேயாகலின், அதனாற் புகழபபடுவாரும் அவரொன்
பதாம். (௨)

எ௨௩. பகையகத்துச் சாவா ரெளிய ரரிய
ரவையகத் தஞ்சா தவர். ௩

இ-ள். பகையகத்துச் சாவார் எளியர்—பகையிடையஞ்சாது புக்குச் சாவ வல்லார் உலகத்துப் பலர்,—அவையகத்து அஞ்சாதவர் அரியர் — அவையி டையஞ்சாது புக்குச் சொல்லவல்லார் சிலர். எ-று.

அஞ்சாமை சாவாரென்பதனோடுங் கூட்டி, அதனைச் சொல்லவல்லாரென்பது வருவித்துரைக்கப்பட்டது. இவைமூன்றுபாட்டானும் அவையஞ்சாரது சிறப் புக்கூறப்பட்டது. (௩)

எ௨௪. கற்றார்முற் கற்ற செலச்சொல்லித் தாங்கற்ற
மிக்காருண் மிக்க கொளல். ௪

இ-ள். கற்றார்முன் கற்ற செலச் சொல்லி—பலநூல்களையுங்கற்றாரவைக்கட் டாங்கற்றவற்றை அவர்மனங்கொள்ளுமாற்றாற் சொல்லி —தாம் கற்ற மிக்க மிக்காருள் கொளல்—அவற்றின் மிக்கபொருள்களை அம்மிக்ககற்றாரிடத்தறிந் துகொள்க. எ-று.

எல்லாம் ஒருவர்க்குக் கற்றல் கூடாமையின் வேறுவேறாய கல்வியுடையார் பலரிருந்த அவைக்கட் டாங்கற்றவற்றை அவர்க்கேற்பச் சொல்லுக, சொல் லவே, அவரும் அவையெல்லாஞ்சொல்லுவராகலான், ஏனைக்கற்கப்பெறாதன கேட்டறியலாமென்பதாயிற்று. இதனால் அதனதொருசார்பயன்கூறப்பட்டது.

எ௨௫. ஆற்றி னளவறிந்து கற்க வவையஞ்சா
மாற்றங் கொடுத்தற் பொருட்டு. ௫

இ-ள். ஆற்றின் அளவு அறிந்து கற்க— சொல்லிலக்கணநெறியானே அள வைநூலை அமைச்சர் உடம்படுகக் கற்க,—அவை அஞ்சா மாற்றம் கொடுத்த ற்பொருட்டு —வேற்றுவேந்தரவையிடையஞ்சாது அவர் சொல்லிய சொற்கு உத்தரஞ்சொல்லுதற்பொருட்டு. எ-று.

அளவைநூல் சொன்னூல் கற்றே கற்கவேண்டுதலின், அதற்கஃதாறெனப் பட்டது. அளக்குங் கருவியை அளவென்றார், ஆகுபெயரான். அவர்சொல்லை வெல்வதொருசொற் சொல்லலாவது நியாயத்து வாத செற்ப விதண்டைகளும் சல சாதிகளும் முதலிய கற்றார்க்கேயாகலின், அவற்றைப் பிழையாமற் கற்க வென்பதாம். இதனால் அதன்காரணங் கூறப்பட்டது. (௫)

எ௨௬. வாளொடென் வன்கண்ண ரல்லார்க்கு நூலொடெ
னுண்ணவை யஞ்சு பவர்க்கு. ௬

இ-ள். வன்கண்ணரல்லார்க்கு வாளொடு என—வன்கண்மையுடையரல்லா தார்க்குவாளோடெனனவியைபுண்டு,—நுண்ணவை அஞ்சுபவர்க்கு நூலொடு என—அதுபோல நுண்ணியாரதவையையஞ்சுவார்க்கு நூலோடென்னவியை புண்டு. எ-று.

இருந்தாரது நுண்மை அவைமேலேற்றப்பட்டது. நூற்குரியரல்லரென்ப தாம். (௬)

எ௨௭. பகையகத்துப் பேடிகை யொள்வா ளவையகத்
தஞ்சு மவன்கற்ற நூல். எ

இ-ள். பகையகத்துப் பேடி கை ஒளவாள்— எதியபபடும பகைநடுவண அதனையஞ்சும பேடி பிடிதத கூர்வாளையொக்கும்— அவையகத்து அஞ்சும வன் கற்ற நூல்—சொல்லப்படும் அவைநடுவண அதனையஞ்சுமவன கறறநூல். எ-று.

பேடி பெண்ணியலபுமிக்கு ஆணியலபுமுடையவள. களமும் வாய்ததுத தானும நனருயிருநததேயாயினும் பிடிததவள்குறறததால் வாள சிறபபினரு யினறபோல, அவையும வாயததுத தானும நன்ருயிருநததேயாயினுங கறற வனகுற்றத்தால் நூல் சிறபபின்ருயிறறு. (எ)

எஉஅ. பலலவை கறறும் பயமிலரே நலலவையு
ணன்கு செலசசொலலா தாா. அ

இ-ள். நல்லவையுள் நனகு செலச சொலலாதாா—நல்லாரிருநதவவைக்கண நல்லசொறபொருளகளைத தமமசசததான அவாக்கேறகச சொலலமாட்டாதாா — பலலவை கறறும பயம இலரே— பலநூலகளைக கறருராயினும உலகி ற்குப பயன்படுதலிலா. எ-று.

அறிவாாமுறசொலலாமையிற கலவியினுணமையறிவாரிலலையெனபதாம். இனிப் பயமிலரெனபதறகுக கலவிப்பயனுடையரலலரெனறுரைபபாருமுளா.

எஉகூ. கலலா தவரிற கடையெனப கறறறிநது
நலலா ரவையஞ்சு வாா. கூ

இ-ள. கறறு அறிநதும நலலாா அவை அஞ்சுவாா—நூலகளைக் கறறுவை ததும அவறறுறபயனறிநதுவைத்தும நலலாரிருநத அவையினையஞ்சி ஆணடுச சொலலாதாரை—கலலாதவரின கடை எனப—உலகததாா கலலாதவரினுங கடையரென்று சொலலுவா. எ-று.

அககலவியறிவுகளாற பயனருமமெயதாது பிறரையெயதுவிப்பதுஞ்செய யாது கலவிததுனபமேயெயதிநிறறலின, கலலாதவரிறகடையென உலகமபழி ககுமென்பதாம. (கூ)

எஙo. உளரெனினு மிலலாரொ டொபபர் களனஞ்சிக்
கறற செலசசொலலா தார். கo

இ-ள். களன அஞ்சிக கறற செலச சொலலாதாா— அவைககளத்தையஞ் சித் தாங்கறறவறறை அதறகேறகச சொலலமாட்டாதாா,— உளா எனினும இல்லாரொடு ஒபபா — உயிா வாழகினருராயினும, உலகததாராலெணணபப டாமையின இறநதாரோடொபபா. எ-று.

ஈணடுக களனெனறது ஆணடிருநதாரை. இவையைநதுபாட்டானும் அவை யஞ்சுவாரதிழிபு கூறபபட்டது. (கo)

அங்கவியலில அமைசசியல் முற்றிறறு.

எசம அதி. — நாடு.

இனி அவ்வரசனாலும அலமைச்சனாலுங் கொண்டியக்கப்படுவதாய ஏனைய ரண்முதலிய அங்கஙகட்கு இனறியமையாச சிறபபிற்றாய நாடு ஓரதிகாரத்தாற் கூறுகினறார்.

எகூக. தள்ளா விளையுளுந் தக்காருந் தாழ்விலாச
செலவருஞ சேரவது நாடு. க

இ-ள். தளளா விளையுளும— குனறாத விளையுளைச் செயவோரும் — தக் காரும— அறவோரும் — தாழவு இலாச செலவரும—கேடிலலாத செலவ முடையோரும— சேரவது நாடு— ஒருஙகு வாழவதே நாடாவது. எ-று.

மறறையயாதிணைபபொருளகளோடுஞ சேரதறறொழிலோடும் இயையாமை யின, விளையுளெனபது உழவாமேனினறது. குனறாமை எலலாவுணவுகளும நிறையவுளவாதல. இதனான வாழவாரககு வறுமையினமை பெறபபடடது. அறவோா துறநதோா, அநதணாமுதலாயினா. நறறவஞசெயவாரககிடநதவ ஞசெயவாரககுமஃதிடமெனறா பிறரும. இதனால அழிவினமை பெறபபட டது. கேடிலலாமை வழஙகததொலையாமை செலவா கலததினுங காலினு (அ) அருமபொருடரும வணிகா. இதனால அரசனுககும வாழவாரககும பொ(வாயததல பெறபபட்டது. (க)

எகூஉ. பெருமபொருளாற் பெட்டகக தாகி யருஙகேடடா
லாறற விளைவது நாடு. உ

இ-ள். பெருமபொருளால பெட்டககது ஆகி — அளவிறநத பொருளுடை மையாற பிறதேயததாரானும விரும்பததககதாய — அருஙகேடடால ஆறற விளைவது நாடு—கேடினமையோடு கூடி மிகவிளைவதே நாடாவது. எ-று.

அளவிறபபுப பொருளகளது பனமைமேலும தனிததனி அவறறின மிகுதி மேலும் நினறது. கேடாவது மிகககபெயல, பெயலினமை, எலி, விட்டில, கிளி, அரசணமையெனறிவறறான வருவது. "மிகககபெய லோடுபெய லினமையெலி விட்டில்கிளி— யககணர சணமையோ டாறு." இவறறை வடநூலாா ஈதிக ளெனப. இவறறுள முன்னையவறறினமை அரசனறததானும, பினனையதின மை அவனமறததானும, வரும. இவவினமைகளான மிகவிளைவதாயிறறு. (உ)

எகூங. பொறையொருங்கு மேலவருஙகாற றாஙகி யிறைவற
கிறையொருஙகு நோவது நாடு. ங

இ-ள். பொறை ஒருஙகு மேலவருஙகால தாஙகி—பிறநாடுகள பொறுத்த பாரமெலலாம ஒருஙகே தனகணவருஙகால அவறறைத தாங்கி — இறைவ றகு இறை ஒருஙகு நோவது நாடு—அதனமேறறனனரசனுககு இறைபபொ ருண்முழுதையும உடம்படடுக கொடுபபதே நாடாவது. எ-று.

பாரஙகள மககடடொகுதியும் ஆனொருமைமுதலிய விலஙகுத்தொகுதியும். தாஙகுதல் அவை தததநதேயத்துப பகை வநதிறுததது ஆக, அரசுகோல் கோடி யதாக, உண வினமையானாகத தனகண வநதால் அவவததேயஙகளைப்போல இனிதிருபபச் செயதல். அசசெயலால் இறையைக குறைபடுததாது தானே கொடுபபதென்பாா, இறையொருஙகுநோவதெனறாா. (ங)

எ௩௪. உறுபசியு மோவாப பிணியுஞ் செறுபகையுஞ
சேரா தியலவது நாடு. ௪

இ-ள். உறு பசியும— மிகக பசியும—ஒவாப பிணியும—நீங்காத நோயும்—செறு பகையும் சேராது—புறததுநினறுவநதழிவுசெயயும பகையுமினறி—இயல்வது நாடு— இனிது நடபபதே நாடாவது. எ-று.

உறுபசி உழவருடைமையானும ஆறறவிளைதலானும சேராதாயிறறு. ஓவா பபிணி தீக காற்று மிககுளிா வெபபங்களும நுகரபபடுமவறறது தீமையுமினமையிற சேராதாயிறறு. செறுபகை அரசனுறறலும நிலைபபடையும அடவியும அரணுமுடைமையிற சேராதாயிறறு. (௪)

எ௩௫. பலகுழுவும் பாழ்செயயு முட்பகையும் வேந்தலைக்குங
கொலகுறுமபு மிலலது நாடு. ௫

இ-ள். பல குழுவும் — சஙகேதவயத்தான மாறுபடடுக் கூடும பலகூடடமும்—பாழ செயயும உடபகையும—உடனுறையாநினறே பாழாகச செய்யு முட்பகையும—வேநது அலைககும கொல குறும்பும இலலது நாடு—அளவுவநசால் வேநதனையலைக்குங்கொலவினைக்குறுமபருமிலலாததே நாடாவது. எ-று.

இன் சஙகேதம சாதிபறறியும கடவுளபறறியும பலாககுளதாமொருமை. உடபகை ஆறலைப்பாா, களவா, குறளைகூறுவாா முதலிய மககளும பனறி, புலி, கரடி முதலிய விலங்குகளும. உடபகை குறுமபெனபன ஆகுபெயா. இமமூனறும அரசனுமும வாழ்வாராலுங கடியபபட்டு நடபபதே நாடெனபதாம.

எ௩௬. கேடறியாக் கெட்ட விடதது மவளஙகுனறா
நாடென்ப நாடடிற றலை. ௬

இ-ள். கேடு அறியா— பகைவராற கெடுதலறியாததாய— கெட்டவிடததும வளம குன்றா நாடு— அரிதிறகெடடதாயினும அபபொழுதுநதனவளஙகுனறுத நாடடினை— நாட்டின தலை எனப— எலலாநாடடினுநதலையெனறு சொலலுவர் நூலோா. எ-று.

அறியாத குனறுதவெனனும பெயரெசசஙகளினிறுதிநிலைகள விகாரததாற றெககன. கேடறியாமை அரசனுறறலானுங கடவுடபூசையறஙகளெனறிவற றது செயலானும வரும. வளம ஆகரஙகளிறபடுவனவும வயலினுநதணடலையினும் விளைவனவுமாம. குனறுமை அவை செயயவேணடாமல இயலபாகவே யுளவாயும முனனீட்டபபட்டுங்குறைவறுதல. இவையாறுபாடடானும நாடடிலக்கணஙகூறபபடடது. (௬)

எ௩௭. இருபுனலும் வாயந்த மலையும வருபுனலும்
வலலரணு நாடடிற குறுப்பு. ௭

இ-ள். இருபுனலும— கீழநீா மேனீரெனபபடட தனகணீரும்—வாயநத மலையும்—வாயப்புடைத்தாய மலையும்—வருபுனலும—அதனினினறும வருவதாய நீரும்— வலலரணும — அழியாத நகரியும — நாட்டிறகு உறுபபு—நாட்டிறகவயவமாம். எ-று.

ஈணடுப் புனலெனறது தூரவு கேணிகளும் ஏரிகளும் ஆறுகளுமாகிய ஆதாரங்களை, அவயவமாதறகுரியன அவையேயாகலின. அவறறுள் வானம வறப்

பினும் வளனுடைமை பெறப்பட்டது. இடையதன்றியொருபுடையதாகலும் தனவளந்தருதலும் மாரிக்கணுண்டநீர் கோடைக்கணுமிழதலுமுடைமைபறறி வாய்நத மலையென்றார். அரண் ஆகுபெயா. இதனை அதனவயவங கூறப்பட்டது. (எ)

எஙஅ. பிணியின்மை செலவம விளைவின்ப மேம
மணியென்ப நாடடிற்கிவ் வைந்து. அ

இ-ள். பிணியினமை செலவம விளைவு இனபம ஏமம இவவைநது—நோயினமையுஞ செலவம விளைதல இனபம காவலெனறிவையுடைமையுமாகிய இவவைநதினையும— நாடடிறகு அணி எனப — நாடடிறகழகெனறுசொலலுவா நூலோா. எ-று.

பிணியினமை நிலநலத்தான வருவது. செலவம மேறசொலலியன. இனபம் விழவும வேளவியுஞ சானறோருமுடைமையானும, நுகாவனவுடைமையானும, நிலநீாகளது நனமையானும,வாழவாாககு உணணிகழவது.காவலெனவே அரசனகாவலும் வாழவோாகாவலும அரணகாவலுமடஙகின.பிறதேயஙகளினுள்ளாரும விழைநது பின அவையுளளாமைககேதுவாய அதனழகு இதனறகூறப்பட்டது. (அ)

எஙகூ. நாடென்ப நாடா வளத்தன நாடல்ல
நாட வளந்தரு நாடு. கூ

இ-ள். நாடா வளததன நாடு எனப —தங்கணவாழவாா தேடி வருநதாமல அவாபாறறுனேயடையுஞ செலவததையுடையவறறை நூலோா நாடெனறு சொலலுவா,—நாட வளம தரும் நாடு நாடு அலல—ஆதலாற றேடிவருநதச செலவமடைவிககும நாடுகள நாடாகா! எ-று.

நாடுதல இருவழியும வருத்ததநினமேனிறது. பொருளசெயவாாக்குமஃதிடமெனறா பிறரும. நூலோாவிதிபறறி எதிாமறைமுகததாறகுறறஙகூறியவாறு. இவவாறனறி எனபவெனபதனைப பினனுஙகூடடி இருபொருளபடவுரைபபின, அனுவாதமாம. (கூ)

எசு0. ஆஙகமை வெய்தியக் கண்ணும் பயமின்றே
வேந்தமை விலலாத நாடு. க0

இ-ள். வேநது அமைவு இல்லாத நாடு—வேநதனேடு மேவுதலிலலாத நாடு —ஆஙகு அமைவு எயதியக் கணணும பயம் இனறே— மேறசொலலியகுணங்களெலலாவறறுனும நிறைநதிருநததாயினும அவறறுற பயனுடைத்தன்று. எ-று.

வேநதமைவெனவே, குடிகள் அவன்மாட்டனபுடையராதலும் அவன்றன் இவாமாட்டருளுடையனுதலும அடஙகின. அவையிலவழி வாழவோாினமையின், அவறறுறபயனினறாயிறறு. இவையிரணடுபாடடானும் அதனகுறறங் கூறப்பட்டது. (க0)

எரு ம் அதி. — அரண்.

இனி அந்நாட்டிற்குறுபபாயடஙகுமாயினும் பகைவராற்ருலைவுவந்தழி அதுதனக்கும அரசனறனக்கும ஏமமாதறசிறபபுப்பறறிப பிறிதோரஙகமாக வோதபபட்ட அரண இவவதிகாரததாறகூறுகின்ருா.

எசுக. ஆற்று பவாக்கு மரண்பொரு ளஞ்சித்தற
போற்று பவர்கரும் பொருள். க

இ-ள். ஆறறுபவாக்ரும அரண் பொருள—மூவகையாறறலுமுடையராயப பிறர்மேறசெலவாரக்கும் அரண சிறநதது,—அஞசித தறபோற்றுபவாகரும (அரண) பொருள — அவையினறித தமமேலவருவாரககஞசித தனனையேய டைவாரக்கும அரண சிறநதது. எ-று.

பிறாமேறசெலலுஙகால உரிமை பொருணமுதலியவறறைப பிறனெருவன வெளவாமல வைததுச செலலவேணடுமாகலானும், அபபெருமை கொலைநதி றுதிவநதழிக கடனடுவெனுடைகலத்தாாபோனறு ஏமஙகாணுதிறுவராகலா னும், ஆறறுபவாகரும போறறுபவாகரும அரண பொருளாயிறறு. அரணில வழி அழியுமபாலராகலின, அவரை முறகூறினா. இதனுல அரணினது சிறப புக்கூறபபடடது. (க)

எசுஉ. மணிநீரு மண்ணு மலையு மணிநிழற
காடு முடைய தரண். உ

இ-ள். மணி நீரும மணணும மலையும அணிநிழறகாடும உடையது அரண —மணிபோலுநிறததினையுடைய நீரும வெளளிடைநிலமும மலையுங குளிாநத நிழலையுடைய காடுமுடையதே அரணுவது. எ-று.

எஞஞானறும வறருத நீரெனபாா மணிநீரெனறும, நீருநிழலுமிலலா மரு நிலமெனபாா மணணெனறும், செறிநத காடெனபாா அணிநிழறகாடெனறுங் கூறினர். மதிறபுறததுமருநிலமபகைவா அரணபறருமைபபொருட்டு. நீரரண, நிலவரண, மலையரண, காடடரணென இயறகையுஞ செயறகையுமாய இநநா னகரணுஞசூழபபடுவது அரணெனபதாம. (உ)

எசுரு. உயர்வகலந் திண்மை யருமையிந் நான்கி
னமைவர ணென்றுரைகரு நூல. ரு

இ-ள். உயர்வு அகலம திணமை அருமை இநநானகின அமைவு — உயர்ச்சி யும் அகலமுந திணமையும் அருமையுமெனறு சொலலபபடட இநநானகின மிகுதியையுடைய மதிலை — அரண எனறு உரைககும நூல — அரணெனறு சொலலுவா நூலோா. எ-று.

அமைவு நூலெனபன ஆகுபெயர். உயாவு ஏணியெயதாதது. அகலம் புறத தோக்கு அகழலாகா அடியகலமும, அகததோாககு நினறு வினைசெயயலாந தலையகலமும். திண்மை கலவிடடிகைகளாறசெயதலிற குததபபடாமை. அரு மை பொறிகளான அணுகறகருமை. பொறிகளாவன “வளைவிற பொறியு மயிற செறி நிலையுங்—கருவிர லூகமுங கல்லுமிழ கவணும—பரிவுறு வெநநெயும் பாகடு குழிசியுங்— காய்பொன னுலையுங கலலிடு கூடையுந்— தூணடிலுந அடககு மாணடலை யடுபபுங—கவையுங கழுவும் புதையும் புழையு—மைய

வித துலாமுங கைபெய·ரூசியுஞ—சென்றெறி சிரலும் பன்றியும் பணையு—மெழுவுஞ சீபபு முழுவிறற கணையமுங— கோலுங குநதமும் வேலுஞ் சூலமும"* எனறிவை முதலாயின. (௩)

எ௪௪. சிறுகாபபிற பேரிடதத தாகி யுறுபகை
யூகக மழிப்ப தரண. ௪

இ-ள். சிறுகாபபிற பேர் இடதது ஆகி — காக்கவேண்டுமிடஞ்சிறிதாய் அகனறவிடததையுடைத்தாய—உறு பகை ஊக்கம அழிபபது அரண்—தனனைவநது முறறிய பகைவரது மனவெழுசசியைக கெடுபபதே அரணாவது. எ-று.

வாயிலும வழியுமொழிநதவிடஙகள மலை, காடு, நீரநிலையெனறிவற்றுள் ஏற பனவுடைததாதலபறறிச சிறுகாபபினெனறும, அகததோர நலிவினறியிருத் தலபறறிப பேரிடததாகியெனறும, தம்வலி நோககி இதுபொழுதேயழித்து மெனறு வருமபகைவர வநதுகணடால அவவூககமொழிதலபறறி ஊககமழி பபதெனறுஙகூறினார். (௪)

எ௪௫. கொளறகரிதாயக கொண்டகூழத் தாகி யகத்தார்
நிலைககெளிதா நீர தரண. ரு

இ-ள். கொளறகு அரிதாய— புறததாரால கோடறகரிதாய — கொணட கூழததாகி— உடகொணட பலவகையுணவிறறாய— அகததார நிலைக்கு எளிதாம நீரது அரண—அகததாரது போரநிலைககெளிதாய நீரமையையுடையதே அரணாவது. எ-று.

கோடறகருமை இளை கிடஙகுகளானும பொறிகளானும இடஙகொள்ளுதற கருமை. உணவு நிலைமைபறறிக கூறினமையின, மறறுளள நுகரபபடுவன வுமடஙகின. நிலைககெளிதாநீரமையாவது அகததார விடடவாயுதமுதலிய புறத தாரமேலெளிதிறசேறலும, அவாவிடடன அகததாரமேறசெலலாமையும், பத ணபபரபபும முதலாயின. (ரு)

எ௪௬. எலலாப பொருளு முடைததா யிடததுதவு
நலலா ளுடைய தரண. ௬

இ-ள். எலலாபபொருளும உடைததாய —அகததோரககு வேண்டுமபொருள களெலலாவற்றையும உளளேயுடைததாய—இடத்து உதவும நலலாள உடை யது அரண— புறததோரால அழிவெயதுமெல்லைககண அஃதெயதாவ கையு தவிக்காக்கும நலலவீரரையுமுடையதே அரணாவது. எ-று.

அரசனமாடடனபும மானமும மறமுமசோரவினமையும முதலிய நறகுண ஙகளுடைமைபறறி நலலாளெனறார். (௬)

எ௪௭. முறறியு முறறு தெறிநது மறைபபடுத்தும்
பற்றற் கரிய தரண். ௭

இ-ள். முறறியும —புகலொடு போககொழியும்வகை நெருஙகிச்சூழ்ந்தும்— முற்றாது எறிநதும்— அஙஙனஞசூழாது நெகிழநதவிடஞ்னோக்கி ஒருமுகமாகப்

* சிலபபதிகாரம், அடைக்கலக்காதை.

பொருதும்;— அறைப்படுத்தும்,—அகத்தோரை அவரதெளிநதோரைவிட்டுக் கீழறுத்தது திறப்பிததும்—பறறறகு அரியது அரண்— புறததோராறகொள ளுதற்கரியதே அரணுவது. எ-று.

இமமூனறுபாயததுளளும முதலது எல்லாப்பொருளுமுடைமையானும, ஏனைய நலலாளுடைமையானும், வாயாவாயின. (எ)

எசஅ. முறறுறறி முற்றி யவரையும பறறுறறிப
பற்றியார் வெலவ தரண. அ

இ-ள். முறறு ஆறறி முறறியவரையும—தானைபபெருமையாற சூழதலவல லராய வநது சூழநத புறததோரையும — பறறியார் பறறு ஆறறி வெலவது அரண—தனனைபபறறியவகததோா தாம பறறியவிடம விடாதே நினறு பொ ருது வெலவதே அரணுவது. எ-று.

உமமை சிறபபுமமை பறறின்கணணேயாறறியெனவிரியும். பறறு ஆகுபெ யா. வெலவதென உடையாாதொழில அரணமேனினறது. பெருமபடையா னைச சிறுபடையான பொறுதது நிறகுநதுணையேயனறி வெலலுமியலபினதெ ன்பதாம. இதறகுப பிறிதுரைபபாருமுளா. இவையேழுபாட்டானும அதனதி லக்கணஙகூறப்பட்டது. (அ)

எசசு. முனைமுகதது மாறறலர் சாய வினைமுகதது
வீறெய்தி மாணட தரண். சு

இ-ள். முனைமுகதது மாறறலா சாய வினைமுகதது வீறு எயதி—போாதொ டஙகினவளவிலே பகைவா கெடுமவணணம அகததோாசெயயும வினைவேறு பாடுகளான வீறுபெறறு— மாணடது அரண—மறறும வேணடுமாட்சியையு டையதே அரணுவது. எ-று.

தொடககததிற கெட்டாா பினனுஙகூடிபபொருதல கூடாமையின, முனைமு கததுசசாயவெனறாா. வினைவேறுபாடுகளாவன பகைவா தொடஙகியபோாரி னையறிநது எயதல, எறிதல, குததுதல, வெட்டுதலெனறிவை முதலாயின வினை களுள அதனைச சாயபபன செயதல. மறறுமவேணடுமாட்சியெனறது புறத தோரறியாமற புகுதல போதல செயதறகுக கணட சுருஙகைவழி முதலாயி னவுடைமை. (சு)

எரு0. எனைமாட்சித் தாகியக கண்ணும வினைமாட்சி
யிலலாாக ணிலல தரண. க0

இ-ள். அரண—அரண,—எனைமாட்சிதது ஆகியககணணும— மேறசொல லப்பட்ட மாட்சியெலலாமுடைததாயவிடததும,—வினைமாட்சி இலலாாகண இலலது—வினைசெயதறகண் மாட்சியிலலாதாாமாட்டு அவையிலதாம. எ-று.

வாளாவிருததலும அளவறியாது செயதலும் ஏலாதது செயதலுமெலலாம் அடஙக வினைமாட்சியிலலாரொனறும, ஏறறவினையையளவறிநதுசெயது காவா க்கால அமமாட்சிகளாற பயனினறியழியுமெனபாா அவையுடைததனறென றுங கூறினாா. இவையிரண்டுபாட்டானுங காபபாாாயினறியமையாதென்பது கூறபபட்டது. (க0)

எசு ம் அதி.—பொருள்செயல்வகை.

இனிப பெரும்பான்மையும் நாட்டானும அரணானும் ஆக்கவுங் காக்கவும் படுவதாய பொருளைச செயதலினறிறம இவவதிகாரததாற கூறுகின்றா.

எருக. பொருளல லவரைப பொருளாகச செயயும
பொருளலல திலலை பொருள். க

இ-ள். பொருள அலலவரைப பொருளாகச செயயும பொருளலலது—ஒரு பொருளாக மதிககபபடாதாரையும பிறிவாராகச செயயவலல பொருளையொ ழிய—பொருள இலலை—ஒருவனுககுப பொருளாவதிலலை. எ-று.

மதிககபபடாதாா அறிவிலாதாா, இழிகுலததாா. இழிவுசிறபபுமமை விகார ததாறறொககது. மதிககபபடுவாராகச செயதல அறிவுடையாரும் உயாகுலத தாரும அவாபாறசெனறு நிறகப பணணுதல. அதனால ஈடடபபடுவது அது வே பிறிதிலலையெனபதாம. (க)

எருஉ. இலலாரை யெலலாரு மெளளுவா செலவரை
யெலலாருஞ செயவா சிறபபு. உ

இ-ள். இலலாரை எலலாரும எளளுவா—எலலாநனமையுமுடையராயினும பொருளிலலாரை யாவருமிகழவா,— செலவரை எலலாரும சிறபபுச செய வா— எலலாததீமையுமுடையராயினும அஃதுடையாரை யாவருமுயரசசெய வா. எ-று.

உயரசசெயதல தாநதாழநது நிறறல. இகழதறகணணுந தாழதறகண்ணும் பகைவா, நடடாா, நொதுமலரெனனும் மூவகையாருமொததலின, யாவருமெ னறாா. பினனுங்கூறியது அதனைவலியுறுததறபொருடடு. (உ)

எருங. பொருளெனனும பொயயா விளகக மிருளறுககு
மெண்ணிய தேயததுச செனறு. ங

இ-ள். பொருள எனனும பொயயா விளககம—பொருளெனறு எலலாரா லுஞசிறபபிககபபடும நநதாவிளககு— எணணிய தேயததுச செனறு இருள அறுககும—தனனைச செயதவாககு அவா நினைதத தேயததுச செனறு பகை யெனனுமிருளைக கெடுக்கும. எ-று.

எலலாாககும எககாலததும இனறியமையாததாய வருதலபறறிப பொய யாவிளககமெனறும, ஏனைவிளககோடு இதனிடை வேறறுமைதோனற எணணி யதேயததுசசெனறெனறுங கூறினாா. ஏகதேசவுருவகம. இவைமூனறுபாட டானும் பொருளது சிறபபுக கூறபபடடது. (ங)

எருச. அறனீனு மினபமு மீனுந திறனறிநது
தீதினறி வநத பொருள. ச

இ-ள். திறன அறிநது தீது இனறி வநத பொருள— செயயுந திறததினை யறிநது அரசன கொடுஙகோனமையிலனாக உளதாயபொருள— அறன ஈனும இனபமும ஈனும்— அவனுககு அறததையுஙகொடுககும, இனபததையுஙகொ டுக்கும். எ-று.

செய்யுநதிறம் தான பொருளசெயதறகுரிய நெறி. இலனாகவெனபது இன றியெனத திரிநதுநினறது. செஙகோலனென்று புகழபபடுதலானும கடவுட்

பூசை தானங்களாற பயனெய்தலானும் அறனினுமெனறும், நெடுங்காலநின்று துய்க்கபபடுதலான இன்பமுமீனுமெனறுங்கூறினர். அதனன் அததிறததானீட்டுகவென்பதாம். (ச)

எருரு. அருளொடு மன்பொடும் வாராப பொருளாக்கம்
புல்லார் புரள விடல். ரு

இ-ள். அருளொடும் அன்பொடும் வாராப பொருள ஆக்கம்— தாங்குடிகணமாட்டுச் செய்யுமருளோடும் அவர் தமமாட்டுச் செய்யுமன்போடுங்கூடி வாராத பொருளீட்டத்தை— புல்லார் புரள விடல்— அரசர் பொருந்தாது கழியவிடுக. எ-று.

அவற்றோடு கூடிவருதலாவது அறிலொனறாய் வருதல். அவவாறு 'வாராத பொருளீட்டம் பசுமட்கலததுணீர்போலச் செய்தானையுங்கொண்டிறததலின், அதனைப் புல்லாரொனறொழியாது புரளவிடலெனறுங்கூறினார். (ரு)

எருசு. உறுபொருளு முல்கு பொருளுந்தன் னொன்னார்த்
தெறுபொருளும் வேந்தன் பொருள். சு

இ-ள். உறு பொருளும—உடையாரினமையிற றானேவந்துற்ற பொருளும— உல்கு பொருளும— சுங்கமாகிய பொருளும — தன ஒனனார் தெறு பொருளும — தனபகைவரைத் திறையாகக்கொளளும்பொருளும—வேந்தன பொருள்— அரசனுக்குரிய பொருள்கள். எ-று.

உறுபொருள் வைததாரிறந்துபோக நெடுங்காலம் நிலததினகட்கிடந்து பின கணடெடுததலூஉம், தாயந்தார் பெறுதலூஉமாம். சுங்கம் கலததினுங் காலினும் வரும் பண்டங்கட்கிறையாயது. தெறுபொருள் தெறுதலான் வரும் பொருளென விரியும். அறிலொனறொழியவும் உரியன கூறியவாறு. இவைமூனறுபாட்டானும் அஃதீட்டுநெறி கூறப்பட்டது. (சு)

எருஎ. அருளென்னு மன்பீன் குழவி பொருளென்னுஞ்
செல்வச் செவிலியா லுண்டு. எ

இ-ள். அனபு ஈன அருள் எனனும் குழவி— அனபினாலீனப்பட்ட அருளெனனுங்குழவி— பொருள் எனனும் செல்வச் செவிலியால் உணடு — பொருளெனறு உயர்ததுச்சொல்லப்படுஞ்செல்வத்தையுடைய செவிலியான் வளரும். எ-று.

தொடர்புபற்றாதே வருததமுற்றார்மேற் செல்வதாய அருள் தொடர்புபற்றிச் செல்லுமனபு முதிர்ந்தவழி உளதாவதாகலின் அதனை அனபீனகுழவியெனறும், அது வறியார்மேற்செல்வது அவவறுமை களையவல்லாரகாதலிற பொருளை அதற்குச் செவிலியெனறும், அஃது உலகிற்செவிலியாபோலாது தானேயெல்லாப்பொருளுமுதவி வளர்த்தலிற் செல்வச்செவிலியெனறுங் கூறினார். (எ)

எருஅ. குன்றேறி யானைப்போர் கண்டற்றாற் றன்கைத்தொன்
றுண்டாகச் செய்வான் வினை. அ

இ-ள். தன கைதது உணடாக ஒனறு செயவான வினை—தன கையதாகிய பொருளுண்டாக ஒருவினையையெடுததுக்கொணடான அதனைச் செய்தல்— குனறு ஏறி யானைப்போர் கண்டற்று—ஒருவன் மலைமேலேறிநின்று யானைப போரைக் கணடாலொக்கும். எ-று.

ஒன்றென்பது வினையாதலசெயவானெனறதனறபெறறும். குன்றேறியான அச்சமும வருததமுமினறி நிலததிடை யானையும யானையும பொருபோனைத தானினிதிருநது காணுமதுபோலக கைததுணடாக வினையை மேறகொண்டா னுமஅசசமும் வருததமுமினறி வலலானையேவித தானினிதிருநது முடிககு மெனபதாம. (அ)

எருகூ. செய்க பொருளைச செறுநா செருககறுக்கு
மெஃகதனிற கூரிய தில. கூ

இ-ள. பொருளைச செயக—தமககொனறுணடாகக் கருதுவா பொருளை யுணடாககுக,— செறுநா செருககு அறுக்கும எஃகு— தமபகைவாதருககினையறுககும் படைக்கலம அதுவாம;— அதனிற கூரியது இல— அதறகது போலக கூரிய படைக்கலம் பிறிதிலலை. எ-று.

அதுவாம அதறகெனபன அவாயநிலையான வநதன. பொருளைச செயயவே பெரும்படையும நடபுமுடையராவா, ஆகவே, பகைவா தருககொழிநது தாமே யடஙகுவரெனபாா செறுநாசெருககறுககுமெஃகாமெனறும, ஏனையெஃகுகள அதுபோல அருவபபொருளையறுககமாட்டாமையின அதனிறகூரியதிலலென றுங கூறினா. (கூ)

எகூ0. ஒண்பொருள காழ்பப வியறறியார்க கெண்பொரு
ளேனை யிரணடு மொருஙகு. க0

இ-ள. ஒண்பொருள காழபப இயறறியாககு—நெறியான வரும் பொருளை இறபப மிகபபடைததாககு— ஏனை இரணடும ஒருஙகு எணபொருள்—மற றையறனுமின்பமும ஒருஙகேயெளியபொருளகளாம. எ-று.

காழததல முதிாதல. பயனகொடுததலலது போகாமையின ஒணபொருளெ னறும, ஏனையிரணடும அதனவிளைவாகலிற றமேயொருகாலததிலேயுளவா மெனபாா எணபொருளெனறுங கூறினா. இவை நான்குபாட்டானும அதனனை வரும பயன கூறபபடடது. (க0)

எள ம் அதி.— படைமாட்சி.

இனி அபபொருளினனுவதாய வெலவதாய படை இாணடதிகாரத்தாற கூறுவானறொடஙகி, முதறகட படைமாட்சி கூறுகினறுா. அஃதாவது படையினது நனமை.

எகூக. உறுபபமைந் தூறஞசா வெலபடை வேந்தன்
வெறுககையு ளெலலாந் தலை. க

இ-ள் உறுபபு அமைநது ஊறு அஞசா வெலபடை—யானை முதலிய நான குறுபபானும நிறைநதுபோரினகணூறுபடுதறகஞசாது நினறு பகையை வெல வதாய படை— வேநதன் வெறுக்கையுள எலலாம தலை— அரசனசெல்வ ஙகளெலலாவறறுளளுந தலையாய செலவம. எ-று.

ஈணடுப படையெனறது அநநான்கனறொகுதியை. ஊறஞசியவழி வேறல கூடாமையின ஊறஞ்சாவெனறும், ஒழிநதவஙகஙகடகும் அரசன்றனக்குங் காவலாகலின வெறுககையுளெலலாநதலையென்றுங கூறினர். (க)

எ௬உ. உலைவிடத் தூறஞ்சா வன்கண் டொலைவிடத்துத்
தொலபடைக கலலா லரிது. உ

இ-ள். தொலைவிடதது உலைவிடதது ஊறு அஞசா வன்கண—தான சிறிதா யவழியும அரசறகுப போரினகணுலைவுவநதால தனமேலுறுவதறகஞசாது நினறு தாஙகும வனகணமை— தொலபடைககலலால அரிது— அவனமுனனோாத தொடஙகி வரும படைககலலது உளதாகாது. எ-று.

இழிவுசிறபபுமமை விகாரத்தாறறொககது. மூலபபடை, கூலிபபடை, நாடடுப்படை, காடடுபபடை, துணைபபடை, கைபபடையெனனும அறுவகைபபடையுளளுஞசிறபபுடையது மூலபபடையாகலான, அதனை அரசன "வெலபொறியு நாடும விழுபபொருளுந தணணடையுங — கொலகளிறு மாவுங கொடுததளிகக"*எனபது குறிபபெசசம். இபபடையை வடநூலாா மௌலமெனப. (உ)

எ௬௩. ஒலிததககா லெனனு முவரி யெலிப்பகை
நாக முயிாபபக கெடும ௩

இ-ள். எலிபபகை உவரி ஒலிததககால எனனும— எலியாய பகைதிரணடு கடலபோலவொலிததால நாகததிறகு எனனவேதம வரும! — நாகம உயிாபபக கெடும—அநநாகமுயிாததததுணையானெ அதுதானே கெடும. எ-று.

உவமைச்சொற றொககுநினறது. இத்தொழிலுவமததாற றிரட்சிபெறும். வீரரலலாதாா பலா திரணடாாததால அதறகு வீரனஞசான அவன கிளாநத துணையானே அவா தாஙகெடுவரொனபது தோனற நினறமையின, இது பிறிது மொழிதலெனனுமலஙகாரம. வீரரலலாதாாபலரினும வீரனொருவனையாடல் நனறெனபதாம. இவைமூன்றுபாடடானுமமுறையே அரசனுக்குபபடை ஏனையஙகஙகளுடசிறநததெனபதூஉம், அதுதனனுளளும மூலபபடை சிறநததெனபதூஉம், அதுதனனுளளும் வீரன சிறநதானெனபதூஉங கூறபபடடன. (௩)

எ௬௪. அழிவின றறைபோகா தாகி வழிவநத
வனக ணதுவே படை. ௪

இ-ள். அழிவு இனறு— போரினகட்கெடுதலினறி— அறைபோகாதாகி— பகைவராற கீழறுக்கபபடாததாய—வழிவநத வனகணதுவே படை—தொனறுதொடடுவநத தறுகணமையையுடையதே அரசனுககுப படையாவது. எ-று.

அழிவினமையான மறமானஙகளுடைமையும, அறைபோகாமையான அரசனமாடடன்புடைமையும, பெறபபடடன. வழிவநத வனகணமை "கணனினறுனொநதகணவன் களபபடடான—முனனினறு மொயயவிநதாொனனையா— பினனின்று—கைபோயக கணையுதைபபக் காவலன மேலோடி—யெயபோற கிடநதானென னேறு."† எனபதனுணாிக. குறறியலுகரததின்முன்னா உடமபடுமெயவிகாரததானவநதது. இது வருகினறபாடடுளளுமொககும். (௪)

* வெணபாமாலை, தும்பைபபடலம, உ.—வெலபொறியு நாடும் விழுப்பொருளுந் தணணடையுங—கொல்களிறு மாவுங கொடுததளிததான—பலபுரவி—நனமணித திண்டோ நயவாா தலைபனிபபப்—பனமணிப பூணான படைககு.

† வெண்பாமாலை, வாகைபபடலம், உ௨.

எசுரு. கூற்றுடன்று மேல்வரினுங் கூடி யெதிர்நிற்கு
மாற்ற லதுவே படை. ரு

இ-ள். கூற்று உடன்று மேல்வரினும்—கூற்றுவன்றானே வெகுண்டு மேல் வந்தாலும்— கூடி எதிர்நிற்கும் ஆற்றலதுவே படை—நெஞ்சொத்து எதிர் நின்று தாங்குமாற்றலையுடையதே படையாவது. எ-று.

மருந்திலகூற்றாகலின், உம்மை சிறப்பும்மை. மிகப்பலர் நெஞ்சொத்தற்குக் காரணம் அரசன்மேலன்பு. ஆற்றல் மனவலி. (ரு)

எசுசு. மறமான மாண்ட வழிச்செலவு தேற்ற
மெனநான்கே யேமம் படைக்கு சு

இ-ள். மறம் மானம் மாண்ட வழிச்செலவு தேற்றம் என நான்கே—தறு கண்மையும் மானமும் முன்வீரராயினார் சென்ற நன்னெறிக்கட்சேறலும் அர சனாற்றேறப்படுதலுமென இந்நான்கு குணமுமே— படைக்கு ஏமம்—படை க்கு அரணாவது எ-று.

இவற்றான் முறையே பகைவரைக் கடிதிற்கொன்றுநிற்றலும், அரசனுக்குத் தாழ்வுவாராமற்காத்தலும், அழியுநாட்புறக்கொடையிலவாளோச்சாமை முத லியவும், அறைபோகாமையுமாகிய செய்கைகள் பெறப்பட்டன. இச்செய்கை யாற்குப் பகைவா நணுகாராகலின், வேறரண் வேண்டாவென்பதாம். (சு)

எசுஎ. தார்தாங்கிச் செல்வது தானை தலைவந்த
போர்தாங்குந் தன்மை யறிந்து. எ

இ-ள். தலைவந்த போர் தாங்கும் தன்மை அறிந்து — மாற்றார் வகுக்கப் பட்டுத் தன்மேல்வந்த படையின்போரை விலக்கும் வகுப்பறிந்து வகுத்துக் கொண்டு—தார் தாங்கிச் செல்வது தானை—அவர் தூசியைத் தன்மேல் வாரா மற்றடுத்துத் தான் அதன்மேற்செல்வதே படையாவது. எ-று.

படைவகுப்பாவது வியூகம்; அஃது எழுவகையுறுப்பிற்றாய், வகையானுன் காய், விரியானமுப்பதாம். உறுப்பேழாவன அரமுதற்கோட்டியீறாயின. வகை நான்காவன தண்டம், மண்டலம், சங்கதம், போகமெனவிவை. விரி முப்ப தாவன தண்டவிரி பதினேழும், மண்டலவிரி இரண்டும், சங்கதவிரியாறும், போகவிரியைந்துமெனவிவை. இவற்றின் பெயர்களும் இலக்கணமும் ரண்டு ளைப்பிறபெருகும், அவையெல்லாம் வடநூல்களுட்கண்டுகொள்க. இவைநா ன்குபாட்டானும் படையினிலக்கணங்கூறப்பட்டது. (எ)

எசுஅ. அடற்றகையு மாற்றலு மில்லெனினுந் தானை
படைத்தகையாற் பாடு பெறும். அ

இ-ள். தானை— தானை,— அடற்றகையும் ஆற்றலும் இல் எனினும்—பகை மேற் றான்சென்றடுந்தறுகண்மையும் அது தன்மேல்வந்தாற் பொறுக்குமாற் றலும் இல்லையாயினும்,— படைத்தகையால் பாடு பெறும் — தன்றோற்றப் பொலிவானே பெருமையெய்தும். எ-று.

இல்லெனினுமெனவே, அவற்றினுரியமையாமை பெறப்பட்டது. படைத் தகையென்றது ஒருபெயர்மாத்திரமாய் நின்றது. தோற்றப்பொலிவாவது அல ங்கரிக்கப்பட்ட தோ், யானை, குதிரைகளுடனும் பதாகை, கொடி, குடை, பல

லியம், காகளமுரசலியவறறுடனும் அணிநது தோன்றுமழகு. பாடு கணடவள விலே பகைவரஞசும பெருமை. (அ)

எகூகூ. சிறுமையுஞ செலலாத் துனியும் வறுமையு
மிலலாயின வெலலும படை. கூ

இ-ள். சிறுமையும செலலாத துனியும வறுமையும இலலாயின் — தான றேயநது சிறிதாகலும மனததினினறு நீஙகாத வெறுபபும நலகுரவும தன ககிலலையாயின,— படை வெலலும— படை பகையை வெலலும. எ-று.

விட்டுபபோதலும நினறது நலகூர்தலும அரசன் பொருளகொடாமையான வருவன. செலலாததுனியாவது மகளிா வெளவல, இளிவரவாயின செயதன முதலியவறறான வருவது. இவையுளவழி அவன்மாட்டனபினறி உறறுபபொ ராமையின, இலலாயின வெலலுமெனறாா. (கூ)

எஎ0. நிலைமககள சால வுடைததெனினுந் தானை
தலைமகக ளிலவழி யில. க0

இ-ள். நிலைமககள சால உடைதது எனினும — போரினகணநிலையுடைய வீரரை மிகவுடைததேயாயினும,—தலைமககள இலவழித தானை இல—தனக் குத தலைவராகிய வீரரிலலாதவழித தானை நிலலாது. எ-று.

படைததலைவா நிலையுடையரனறிப போவாராயிற காணபோரிலலெனப பொராது தானும போமெனபாா, தலைமககளிலவழியிலலெனறாா. இவைமூ னறுபாட்டானும முறையே படைததகையினமையானும, அரசனகொடைத தாழவுகளானும, தலைவரினமையானும, தாழவு கூறபபட்டது. (க0)

எஅ ம அதி.— படைச்செருக்கு.

அஃதாவது அபபடையது மறமிகுதி. அதிகாரமுறைமையும இதனானே விளஙகும.

எஎக. என்னைமுன் னிலலன்மின் றெவ்விா பலரென்னை
முனனினறு கன்னின றவா. க

இ-ள். தெவவிா என ஐமுன நினறு கல நினறவா பலா—பகைவீா, இன றிங்கெனறலைவனெதிா போரோறறு நினறு அவனவேலவாய வீழநது பினகல லினகணணே நினறவீரா பலா,— என ஐமுன நிலலனமின— நீவிா அதன கணனறி நுமமுட்டறகணிறறலவேணடின, எனறலைவனெதிா போரோறறுநிறற லையொழிமின. எ-று.

எனனையெனத தனனொடு தொடாபுபடுததுக் கூறினமையின, அவனவேல வாயவீழதலபெறறும. கல நடுகல. "நமபன சிலைவாய நடக்குஙகணை மிச்சி லலலா—லமபொன முடிபபூ ணரசுமமிலை"* எனப் பதுமுகனகூறினாற்போல

* சீவகசிநதாமணி, காநதருவதத்தையாரிலமபகம, ௬கள.—பைம்பொற புள கப் பருமக்களி யானை யீட்டஞ— செமபொ னெடுநதேர்த் தொகைமாககடற றனை வெளள—நமபன் சிலைவாய நடகருஙகணை மிச்சி லல்லா — லமபொன மணிபபூ ணரசுமமிலை யென்று நக்கான.

ஒருவீரன் தன்மறம் அரசன்மேல்வைத்துக் கூறியவாறு. இப்பாட்டு நெடுமொழி வஞ்சி.* (க)

எஎஉ. கான முயலெய்த வம்பினில் யானை
பிழைத்தவே லேந்த லினிது. உ

இ-ள். கான முயல எய்த அம்பினில்—கானத்தின்கண்ணேயோடும் முயலைப் பிழையாமலெய்த அம்பையேந்தலினும்—யானை பிழைத்த வேல ஏந்தல இனிது—வெளியிடைநின்ற யானையையெறிந்து பிழைத்த வேலையேந்துதல் நன்று.எ-று.

கானமுயலென்றதனால வெளியிடைநின்றவென்பதூஉம், பிழைத்தவென்றதனாற பிழையாமலென்பதூஉம்,முயற்குத் தக எய்தவென்றதனான் யானைக்குத்தக எறிதலும், வருவிக்கப்பட்டன. இது வேற்றரசன்படையொடு பொருதானொரு வீரன் அது புறங்கொடுத்ததாக நாணிப் பின்னவன்றன்மேற்செல்லலுற்றான் கூறறு. (உ)

எஎங. பேராண்மை யென்ப தறுகணொன் றுற்றக்கா
லூராண்மை மற்றத னெஃகு. ங

இ-ள். றுகண்பேராண்மை என்ப—பகைவர்மேற் கண்ணோடாது செய்யும் மறத்தை நூலோர் மிக்கவாண்மையென்று சொல்லுவர்,—ஒன்று உற்றக்கால ஊராண்மை அதன எஃகு(என்ப)—அவர்க்கு ஒருதாழ்வு வந்ததாயிற கண்ணோடி அது தீர்த்துக்கோடற்பொருட்டு ஊராண்மைசெய்தலை நூலோர் அதற்குக் கூர்மையென்று சொல்லுவர். எ-று.

என்பவென்பது பின்னுமியைந்தது.ஊராண்மை உபகாரியாந்தன்மை.அஃதாவது இலங்கையர்வேந்தன் போரிடைத் தனிநின்றுமுழுதுமபடத் தமியனாய்ப் பட்டானது நிலைமை நோக்கி, அயோத்தியர்இறை மேற்செல்லாது இன்றுபோய் நாளை நின்னோயோடு வாவென விட்டாற்போல்வது. இவையிரண்டுபாட்டுந் தழிஞ்சி.† (ங)

எஎச. கைவேல களிறறொடு போக்கி வருபவன்
மெய்வேல பறியா நகும் ச

இ-ள். கைவேல களிறறொடு போக்கி வருபவன — தன்கைப்படையாய வேலைத் தன்மேல்வந்த களிற்றோடு போக்கி வருகின்ற களிற்றுக்கு வேல்தேடித் திரிவான—மெய வேல பறியா நகும— தன் மார்பின்கணின்ற வேலைக்கண்டு பறித்து மகிழும். எ-று.

களிற்றொடு போக்கல களிற்றின துயினாகக் கொடுபோமாறு விடுதல. மகிழ்ச்சி தேடியதைப்பதலான. இதனுட் களிற்றையல்லதெறியானென்பதூஉம், சினமிகுதியான் வேலிடைபோழ்ந்ததறிந்திலனென்பதூஉம், பின்னும் போர்மேல் விருப்பினனென்பதூஉம், பெறப்பட்டன. நூழிலாட்டு.‡ (ச)

---

* நெடுமொழிவஞ்சியென்பது ஒன்னுதார் படைகெழுமித்—தன்னாண்மை யெடுத்துரைத்தன்று.

† தழிஞ்சியென்பது அழிபவர் புறக்கொடை யயில்வா ளோச்சாக்—கழிதறு கண்மை காதலித் துரைத்தன்று.

‡ நூழிலாட்டென்பது களங்கழுமிய படையிரிய — வுளங்கழிந்தவேல் பறித்தோச்சின்று.

எஎரு. விழித்தகண் வேல்கொண் டெறிய வழித்திமைப்பி
ன்றோட்டன்றோ வன்க ணவர்க்கு. ரு

இ-ள். விழித்த கண்—பகைவர் வெகுண்டுநோக்கிய கண் — வேல்கொண்டு எறிய அழித்து இமைப்பின்—அவர் வேலைக்கொண்டெறிய அஃதாற்றாது அந்நோக்கையழித்து இமைக்குமாயின்,— வன்கணவர்க்கு ஓட்டு அன்றோ— அது வீரர்க்குப் புறங்கொடுத்தலாம். எ-று.

அவ்வெகுளிநோக்கமீட்டலும் போரினக்கமீட்சியெனக்கருதி அதுவுஞ்செய்யாரென்பதாம். (ரு)

எஎசு. விழுப்புண் படாதநா ளெல்லாம் வழுக்கினுள்
வைக்குந்தன் னாளை யெடுத்து. சு

இ-ள். தன் நாளை எடுத்து — தனக்குச் சென்ற நாள்களையெடுத்தெண்ணி,—விழுப்புண் படாத நாளெல்லாம் வழுக்கினுள் வைக்கும்—அவற்றுள் விழுப்புண்படாத நாள்களையெல்லாம் பயன்படாது கழிந்தநாளுள்ளே வைக்கும் வீரன். எ-று.

விழுப்புண் முகத்தினும் மார்பினும் பட்டபுண். போர்பெற்றிருக்கவும் அது பெறுத நாள்களோடுங்கூட்டுமென்பதாம். இவைமூன்றுபாட்டானும் ஊற்றஞ்சாமை கூறப்பட்டது. (சு)

எஎஎ. சுழலு மிசைவேண்டி வேண்டா வுயிரார்
கழல்யாப்புக் காரிகை நீர்த்து எ

இ-ள். சுழலும் இசை வேண்டி வேண்டா உயிரார்—இறக்கத்துந் தம்மொடு செல்லாது வையத்தைச் சூழ்ந்து நிற்கும் புகழை வேண்டி உயிர்வாழ்தலை வேண்டாத வீரர்—கழல் யாப்புக் காரிகை நீர்த்து—கழல்கட்டுதல் அலங்கார நீர்மையையுடைத்து. எ-று.

வையத்தைச் சூழுமெனவே, அதன் பெருமை பெற்றும். செயப்படுபொருள் வருவிக்கப்பட்டது. சூழ்தல் அகத்திட்டல் இறக்கமும் புகழும் எளிதினெய்துவராகலின், ஆபரணமாவது அதுவேயென்பதாம். (எ)

எஎஅ. உறினுயி ரஞ்சா மறவ ரிறைவன்
செறினுஞ்சீர் குன்ற லிலர் அ

இ-ள். உறின் உயிர் அஞ்சா மறவர்—போர்பெறின் தம்முயிர்ப்பொருட்டஞ்சாது அதன் மேற்செல்லும் வீரர்—இறைவன் செறினும் சீர் குன்றல் இலர்—தம்மிறைவன் அது வேண்டாவென்று முனியினும் அவ்வீரமிகுதி குன்றார். எ-று.

போர்பெறற்றியாமையின், அது பெறுதல் அரசனற்டுப்பினும் நில்லாரென்பதாம். பிறரும் "போரொளிற புகலும் புனைகழன் மறவர்" என்றும் "புட்பகத—தேவ ரகலிற சாவேம யாமென— நீங்கா மறவர் வீங்குதோள் புடைப்ப" என்றுங் கூறினார். (அ)

எஎகூ. இழைத்த திகவாமைச் சாவாரை யாரே
பிழைத்த தொறுக்கிற பவர். கூ

இ-ள். இழைத்தது இகவாமைச் சாவாரை — தாங்கூறின வஞ்சினந்தப்பாமற்பொருட்டுச் சென்று சாவவல்ல வீரரை — பிழைத்தது ஒறுக்கிற்பவர் யார் — அது தப்பியவாறு சொல்லியெள்ளுதற்குரியார் யாவர்! எ-று.

இழைத்தல் இன்னது செய்யேனாயின் இன்னனாகவெனத் தான் வகுத்தல். சொல்லியென்பது அவாய்நிலையான் வந்தது. வஞ்சினமுடிப்பான்புகத்து முன்னே சாவினுந் தொலைவின்மையின், அது முடித்தாராவரெனச் சாதற்சிறப்புக் கூறியவாறு. (கூ)

எ௮0. புரந்தார்கண் ணீர்மல்கச் சாகிற்பிற் சாக்கா
டிரந்துகோட் டக்க துடைத்து. க0

இ-ள். புரந்தார் கண்ணீர் மல்கச் சாகிற்பின் — தமக்குச் செய்த நன்றிகளை நினைந்து ஆண்டவரசர் கண்கள் நீர் மல்குமவகை போரிடைச் சாவப்பெறின், — சாக்காடு இரந்துகோட்டக்கது உடைத்து — அச்சாக்காடு இரந்தாயினுங்கொள்ளுந்தகுதியையுடைத்து. எ-று.

மல்குதலாகிய இடத்து நிகழ்பொருளின்றொழில் இடத்தின்மேனின்றது. கிளையழ இல்லிடைச்சாதல் வீரர்க்குப் பழிப்பாமென்பதலின், அத்தவிணையாற் றுவக்கமெய்யருசாரல் இரந்துகோட்டக்கதுடைத்தென்றார். இவைநான்குபாட்டானும் உயிரோம்பாமை கூறப்பட்டது. (க0)

எகூ ம் அதி.— நட்பு.

இனி அப்படைபோல அரசர்க்கு வினையிடத்துதவுவதாய நட்பினை ஐந்ததிகாரம் விதிமுகத்தானும் பன்னிரண்டதிகாரம் எதிர்மறைமுகத்தானுங்கூறுவான்றொடங்கி, விதிமுகவதிகாரமைந்தனுள்ளும் முதற்கண் நட்புக்கூறுகின்றார். அஃதாவது இன்னதென்பதூஉம் அஃதாமுறைமையும் இதனுள் விளங்கும்.

எ௮க. செயற்கரிய யாவுள நட்பின் அதுபோல்
வினைக்கரிய யாவுள காப்பு. க

இ-ள். நட்பின் செயற்கரிய யாஉள — நட்புப்போலச் செயற்கோடற்கரிய பொருள்கள் யாவையுள! — அதுபோல் வினைக்கு அரிய காப்பு யாஉள — செய்துகொண்டால் அதுபோலப் பகைவர் செய்யும் வினைக்குப் புகற்கரிய காவலாவன யாவையுள! எ-று.

நட்புச்செய்தற்காவாரைப் பெறுதலும் பெற்றாற் செய்யுமுபாயமும் செய்தாற்றிரிபின்றி நிற்றலுமுதலிய அரியவாகலின் நட்பிற்செயற்கரியனவில்லையென்றும், செய்தாற் பகைவராற் வினைதொடங்காராகலின் அதுபோல வினைவாராமைக்கு அரியகாவலில்லையென்றுங் கூறினார். நட்புத்தான் இயற்கை செயற்கையென இருவகைப்படும். அவற்றுள் இயற்கை பிறப்புமுறையானாயதூஉம் தேயமுறையானாயதூஉமென இருவகைப்படும். அவற்றுள் முன்னையது சுற்றமாகலின் அது சுற்றந்தழாலினடங்கிற்று, ஏனையது பகையிடையிட்டதேயத்ததாகலின், அது துணைவலியென வலியறிதலுளடங்கிற்று. இனி ஈண்டுச் சொல்லப்படுவது முன்செய்தவுதவிபற்றி வருஞ்செயற்கையேயாகலின், அதன்சிறப்பு இதனாற் கூறப்பட்டது. (க)

எஅஉ. நிறைநீர நீரவர் கேணமை பிறைமதிப
பின்னீர பேதையார நட்பு. உ

இ-ள். நீரவர் கேண்மை பிறை நிறை நீர — அறிவுடையார நட்புக்கள் பிறை நிறையுநதனமைபோல நாடோறுநிறையுநதனமையவாம,—பேதையார நட்பு மதிப பின நீர — மறறைபபேதைமையுடையாாநட்புககள நிறைநத மதி பின் குறையுநதனமைபோல நாடோறுஙகுறையுநதனமையவாம. எ-று.

நீரவரொனமுா, இனிமைபறறி. கேணமை, நட்பெனபன ஒருபொருட்கிளவி. செயதாரது பன்மையான நட்பும பலவாயின. அறிவுடையாரும அறிவுடையாருஞ்செயதன முனசுருஙகிப பினபெருகறகும,பேதையாருமபேதையாருஞ செயதன முனபெருகிப பினசுருஙகறகுஙகாரணம தமமுணமுனனறியாமை யும பினனறிதலுமாம. (உ)

எஅங. நவிறொறு நூனயம போலும் பயிறொறும
பண்புடை யாளா தொடாபு. ங

இ-ள். பணபு உடையாளா தொடாபு பயிறொறும—நறகுணமுடையமக்கள தம்முடசெயத நட்புப பயிலுந்தோறும அவாககினபஞ்செயதல—நூல நவிறொறும நயமபோலும— நூறபொருள கறகுந்தோறுங கறறாககினபஞ்செயதலையொக்கும். எ-று.

நயததினைச செயதலான, நயமெனபபட்டது. இருமையினும் ஒருகாலைக் கொருகால மிகுமெனபதாம. இவைபிரணடுபாட்டானும அசசிறபபிறகேது கூறபபட்டது. (ங)

எஅச. நகுதற பொருட்டனறு நட்டன் மிகுதிககண்
மேறசென றிடிததற பொருட்டு. ச

இ-ள. நட்டல நகுதறபொருட்டனறு— ஒருவனேடொருவன நட்புசசெயதல தமமுணகுதறகியைநதன சொலலி நகையாடறபொருட்டனறு,—மிகுதிககண மேறசெனறு இடிததறபொருட்டு— அவாககு வேணடாதசெயகையுளதாயவழி முறபட்டுக கழறுதறபொருட்டு. எ-று.

பழியும பாவமுநதருஞ்செயகை துனபமே பயததலான வேணடபபடுவதனமையின அதனை மிகுதியெனறும, அஃதுசெயதறகு முனனே மீட்டலவேணடுதலின மேறசெனறெனறும, இனசொறகு மீளாமையின இடிததறபொருட்டெனறுங்கூறினா. இதனை நட்பினபயன கூறபபட்டது. (ச)

எஅரு. புணாசசி பழகுதல வேண்டா வுணாசசிதா
னட்பாங கிழமை தரும. ரு

இ-ள. புணாசசி பழகுதல வேணடா—ஒருவனேடொருவன நட்பாதறகுப புணாசசியும பழகுதலுமாகிய காரணஙகள வேணடுவதிலலை,—உணாசசிதான நட்பாம் கிழமை தரும— இருவாக்குமொததவுணாசசிதானே நட்பாமுரிமையைக கொடுக்கும். எ-று.

புணாசசி ஒருதேயததாராதல, "இனறே போலகநும் புணாசசி தானே." எனறதும் அதனை. பழகுதல் பலகாறகண்டுஞ் சொல்லாடியும மருவுதல. இவவிரணடுமினறிக் கோபபெருஞசோழனுக்கும பிசிராநதையாாககும்போல உண

ரச்சியொப்பின், அதுவே உடனுயிர்நீங்குமுரிமைத்தாய நட்பினைப் பயக்குமெ னபதாம். நட்பிற்குப் புணர்ச்சி, பழகுதல், உணர்ச்சியொத்தலென்னுங்காரண மூன்றனுள்ளும் பின்னது சிறப்புடைத்தென்பது இதனாற் கூறப்பட்டது.(ரு)

எஅகூ. முகநக நட்பது நட்பன்று நெஞ்சத்
தகநக நட்பது நட்பு. கூ

இ-ள். முகம் நக நட்பது நட்பு அன்று—கண்டவழி அகமொழிய முகமா த்திரமே மலருமவகை நட்குமது நட்பாகாது,—நெஞ்சத்தகம் நக நட்பது நட்பு— அன்பால் அகமுமலர நட்குமதே நட்பாவது. எ-று.

நெஞ்சினகணிகழ்வதனை நெஞ்சென்றார். இறந்ததுதழீஇயவெச்சவும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. அதனால் இரண்டும் ஒருங்கே மலரவேண்டுமென்பது பெறரும். (கூ)

எஅஎ. அழிவி னவைநீக்கி யாறுய்த் தழிவின்க
ணல்ல லுழப்பதா நட்பு. எ

இ-ள். அழிவினவை நீக்கி ஆறு உய்த்து — கேட்டினைத்தருந்தீநெறிகளைச் செலலுங்கால விலக்கி ஏனைநன்னெறிகளைச் செல்லாக்கால் செலுத்தி— அழி வினகண் அல்லல் உழப்பது நட்பாம—தெய்வத்தானகேடுவந்துழி அது விலக் கப்படாமையின் அத்துன்பத்தை உடனனுபவிப்பதே ஒருவனுக்கு நட்பாவது. எ-று.

ஆறென வருகின்றமையின், அழிவினைத்தருமவையெனறொழிந்தார். “நெரு ணடவறிவினவா” எனபுழிப்போல இனசாரியை நிறக இரண்டனுருபு தொக கது. இனி நவையெனறு பாடமோதி, அதற்குப் போரழிவினுஞ் செல்வவழி வினுமவந்த துன்பங்களென்றும், அழிவினகணெனபதற்கு யாக்கையழிவின கணென்றும் உரைப்பாருமுளர். (எ)

எஅஅ. உடுக்கை யிழந்தவன் கைபோல வாங்கே
யிடுக்கண் களைவதா நட்பு அ

இ-ள். உடுக்கை இழந்தவன் கைபோல—அவையிடையாடைநெகிழ்ந்தவனுக்கு அப்பொழுதே கைசென்றுதவி அவ்விளிவரல் களையுமாறுபோல, — ஆங்கே இடுக்கண் களைவது நட்பாம — நட்டவனுக்கு இடுக்கண் வந்துழி அப்பொ ழுதே சென்றுதவி அதனைக் களைவதே நட்பாவது. எ-று.

அற்றங்காத்தற்கட் கை தனமனத்தினுமுற்படுதலின், அவ்விரைவு இடுக்கண் களைவுழியும அசறகொத்த தொழிலுவமையினும வருவிக்க. உடையவனறொ ழில நட்பினமேலேற்றப்பட்டது. (அ)

எஅகூ. நட்பிற்கு வீற்றிருக்கை யாதெனிற் கொட்பின்றி
யொல்லும்வா யூன்று நிலை. கூ

இ-ள். நட்பிற்கு வீற்றிருக்கை யாதெனின — நட்பினுக்கு அரசிருக்கை யாதெனின்,—கொட்பு இன்றி ஒல்லுமவாய ஊன்றும நிலை—அஃது எஞ்ஞா ன்றுந்திரிபின்றி இயலுமெல்லையெல்லாம் அறமபொருள்களிற்றளராமைத் தா ங்குந் திணமை. எ-று.

ஒருஞான்றும் வேறுபடாது மறுமைபிமமைகட்கு உறுதியாய அறம்பொருள்களிற்றளாகவழி அதத்ளாசசி நீக்கி அவற்றினைகணிறுததுதறகுமேல ஒரு செயலுமினமையின், அதனை நட்பிறகு முடிநதவெலலையெனறுா. (கூ)

எகூ0. இனைய ரிவரெமக கினனமயா மென்று
புனையினும் புலலெனனு நட்பு. க0

இ-ள். இவா எமகக இனையா யாம இனனம எனறு புனையினும் — இவா நமககிததுணையனபினா யாமிவாககிததனமையமெனறு ஒருவரையொருவா புனைநதுசொலலினும்,— நட்பு புலலெனனும் — நட்பு புலலிதாயத தோனறும். எ-று.

இவாககெனபது வருவிககபபட்டது. தாம அவரொனறும வேறறுமையின நிலைததுப புனைநதுரைபபினும வேறறுமையுணடாமாகலின, நட்பு புலலெனனுமெனறுா. இவையைநதுபாட்டானும நட்பினதிலககணங கூறபபட்டது.

அ0ம அதி. — நட்பாராயதல்.

அஃதாவது மேறசொலலியவிலககணததாரையாராயநதறிநதே நட்கவேணடுதலின, அவரையாராயுந்திறம். அதிகாரமுறைமையுமிதனானே விளஙகும்.

எகூக. நாடாது நட்டலிற் கேடிலலை நட்டபின
வீடிலலை நட்பாள பவாககு க

இ-ள். நட்பு ஆளபவாகக நட்டபின வீடு இலலை—நட்பினைவிருமபி அதனகணணே நிறபாாககு ஒருவனோடு நட்புசசெயதபின அவனை விடுதலுணடாகாத,— நாடாது நட்டலிற கேடு இலலை— ஆகலான, ஆராயாது நட்புசசெயதலபோலக கேடு தருவது பிறிதிலலை. எ-று.

ஆராயதல குணசசெயகைகளை நனமையையாராயதல. கேடு ஆகுபெயா. நட்கிறறுமவரொனறும வேறறுமையினமையின வீடிலலையெனறும, அவவேறறுமையினமையான அவனகட்பட்டபாவஙகளதமவாமாகலின இருமையுஙகெடுவரெனபது நோககி நாடாது நட்டலிறகேடிலலையெனறுங கூறினாா. (க)

எகூஉ. ஆயநதாயநது கொளளாதான கேணமை கடைமுறை
தானசாந துயரந தரும். உ

இ-ள். ஆயநது ஆயநது கேணமை கொளளாதான — குணமுஞசெயகையும் நலலனெனபதும அலலனெனபதும் பலகாலாராயநதும பலவாறறானாராயநதும் ஒருவனோடு நட்புககொளளாதவன— கடைமுறை தான சாம துயரம தரும— முடிவிற றானசாதறகேதுவாய துனபததினைத தனமாறறாா விளைககவேணடாமற றானே விளைககும். எ-று.

கடைமுறைககணணென இறுதிககட்டொகக ஏழாவது விரிகக. குணமுஞசெயலுந தீயானொடு கொளளின அவறகு வரும பகைமையெலலாந தனமேலவாயப பின அவறறானிறநதுவிடுமெனபதாம. இவையிரணடுபாட்டானும ஆராயாவழிப்படுமிழுககுக கூறபபட்டது. (உ)

எகூங. குணனுங் குடிமையுங் குறறமுங குன்றா
வினனு மறிநதியாகக நட்பு. ங

இ-ள். குணனும குடிமையும் குறறமும குனறு இனனும் அறிநது—ஒருவன குணததினையும குடிபபிறபபினையும குறறததினையும குறைவறற சுறறததினையு மாராயநதறிநது,—நடபு யாகக—அவனோடு நடபுசசெயக. எ-று.

குறறமிலலாதார உலகததினமையின உளளது பொறுக்கபபடுவதாயின அவாநடபு விடறபாறறனறெனபார குறறமுமெனறும, சுறறபபிணிபபுடையார நடடாரோடும பிணிபபுணடுவருதலிற குனறுவினனுமெனறும, விடபபடிற றங குறையாமெனபார அறிநதியாககவெனறுங்கூறினார். (௩)

எ௱௯௪. குடிபபிறநது தன்கட பழிநாணு வானைக
கொடுததுங கொளலவேணடு நடபு. ௪

இ-ள். குடிபபிறநது தனகட பழி நாணுவானை — உயாநதகுடியினகடபிற நது தனமாடடு உலகாசொலலும பழிககஞசுவானை — கொடுதது நடபுக கொளல வேணடும—சில கொடுததாயினும நடபுககோடல சிறநதது. எ-று.

குடிபபிறபபாற றன பிழைசெயயாமையும, பழிககஞசலாற பிழைததன பொறுததலும, பெறறும. இவையிரணடுமுடையானைப பெறுதலருமையின, அவனடபை விலைகொடுதது குகொளகவெனபதாம. (௪)

எ௱௯௫. அழசசொலலி யலல திடிதது வழககறிய
வலலாாநட பாயநது கொளல. ௫

இ-ள். அலல து அழச சொலலி—தாம உலகவழககலலது செயயக கருதிற சோகமபிறககுமவகை சொலலி விலககியும—இடிதது—செயதககாற பினனு ஞசெயயாவகை நெருங்கியும—வழககு அறியவலலார—அவவழககுச செய யாவழிச செயவிககவும வலலாரை—ஆயநது நடபுக கொளல—ஆராயநது நட்புககொளக. எ-று.

அழுசசொலலியிடிநதெனவநத பரிகாரவினைகளான அவறறிறகேறற குறற வினைகள வருவிககபபடடன. வழககு உலகததார அடிபபடச செயதுபோ நத செயல. தமமொடு நட்டாரும அறியுமவகை அறிவிததலரிதாகலின, அறி யவலலாரெனறார. இரணடாவது இறுதிககடடொககது. (௫)

எ௱௯௬. கேடடினு முண்டோ ருறுதி கிளைஞரை
நீட்டி யளபபதோா கோல. ௬

இ-ள். கிளைஞரை நீட்டி அளபபது ஓாகோல—ஒருவனுக்குக கேடெனபது தனனடடாராகிய புலங்களையெஞசாமலளபபதோாகோல, — கேடடினும ஒருறுதி உணடு— ஆகலின அதனகணணும அவனுற பெறபபடுவதோாநலல திவுணடு. எ-று.

தததநடபெலலைகள சுருங்கியிருக்கவும செலவககாலதது புறத்துத்தோ ன்றுமறபோநதார பினகேடு வநதுழிச செயலவேறுபடுதலின அககேடடால் அவை வரையறுககபபடுமெனபதுபறறிக கேடடினைககோலாககியும, அதனால் அவரையளநதறிநதால ஆவாரையே கோடலின அவவறிவை உறுதியெனறுங் கூறினார். கிளைஞா ஆகுபெயா. இஃதேகதேசவுருவகம. இவைநானகுபாட்டா னும் ஆராயுமாறும ஆராயநதாலநடகபபடுவாா இவரெனபதூஉங்கூறபபட்டன.

எ௱௯௭. ஊதிய மென்ப தொருவற்குப பேதையாா
கேண்மை யொரீஇ விடல. ௭

இ-ள். ஒருவற்கு ஊதியமென்பது—ஒருவனுக்குப் பேறென்று சொல்லப்படுவது— பேதையார் கேண்மை ஒரீஇ விடல்—அறிவிலாரோடு நட்புக்கொண்டானாயின் அதனையொழிந்து அவரினீங்குதல். எ-று.

நட்பொழிந்தாலும் நீங்காக்கால் வெறிகமழ் சந்தனமும் வேங்கையும் வேமாறுபோலத் தீங்குவருதலின் விடலென்றும், நீங்கியவழித்தீங்கொழிதலேயன்றி இருமைப்பின்பத்திற்குரிமையெய்தலு முடைமையின் அதனையூதியமென்றுங் கூறினார். (எ)

எகூஅ. உள்ளற்க வுள்ளஞ் சிறுகுவ கொள்ளற்க
அல்லற்க ணாற்றறுப்பார் நட்பு. அ

இ-ள். உள்ளம் சிறுகுவ உள்ளற்க — தம்மூக்கஞ்சுருங்குதற்குக் காரணமாய வினைகளைச் செய்யநினையாதொழிக,— அல்லற்கண் ஆற்று அறுப்பார் நட்புக் கொள்ளற்க — அதுபோலத் தமக்கொருதுன்பம் வந்துழிக் கைவிடுவார் நட்பினைக் கொள்ளாதொழிக. எ-று.

உள்ளஞ்சிறுகுவவாவன தம்மின்வலியாரோடு தொடங்கியனவும் பயனில்லனவுமாம். ஆற்றென்பது முதனிலைத்தொழிற்பெயர். முன்னெல்லாம் வலியராவார்போன்று ஒழிதலின், வலியறுப்பாரென்றார். எடுத்துக்காட்டுவமை. கொள்ளின் அழிந்தேவிடுமென்பதாம். (அ)

எகூகூ. கெடுங்காலைக் கைவிடுவார் கேண்மை யடுங்காலை
யுள்ளினு முள்ளஞ் சுடும். கூ

இ-ள். கெடுங்காலைக் கைவிடுவார் கேண்மை — ஒருவன் கெடுங்காலத்து அவனைவிட்டு நீங்குவார் முன்னவனோடுசெய்த நட்பு,— அடுங்காலை உள்ளினும் உள்ளம் சுடும்—தன்னைக் கூற்றடுங்காலத்து ஒருவனினைப்பினும், அந்நினைத்தவுள்ளத்தைச் சுடும். எ-று.

நினைத்தத்துணையானே இயைபில்லாத பிறனுக்குங் கூற்றினுங்கொடிதாமெனக் கைவிட்டெண்ணிச் செய்த நட்பின் கொடுமை கூறியவாறு. இனி அவனருளே ஆக்கியகேடு தன்னையடுங்காலையுள்ளினும் அகக்கேட்டினுஞ்சுடுமென்றுரைப்பாருமுளர். இவைமூன்றுபாட்டானும் ஆராய்ந்தால நட்கப்படாதார் இவரென்பது கூறப்பட்டது. (கூ)

அ00. மருவுக மாசற்றார் கேண்மையொன் றீத்து
மொருவுக வொப்பிலார் நட்பு. க0

இ-ள். மாசு அற்றார் கேண்மை மருவுக—உலகோடொத்தக் குற்றமற்றார் நட்பினையே பயில்க,—ஒப்பு இலார் நட்பு ஒன்று ஈத்தும் ஒருவுக— உலகோடொத்தலில்லார் நட்பினை அறியாது கொண்டாராயின், அவர்வேண்டியதொன்றனைக் கொடுத்தாயினும் விடுக. எ-று.

உலகோடொத்தார் நட்பு இருமையின்பமும் பயத்தலின் மருவுகவென்றும், அதனோடு மாறாயினார்நட்புத் துன்பமே பயத்தலின் அதனொழிவை விலைகொடுத்துங்கொள்கவென்றுங் கூறினார். இதனால் அவ்விருமையுந் தொகுத்துக்கூறப்பட்டன. (க0)

அக ம் அதி.— பழைமை.

அஃதாவது நட்டாரது பழையராநதன்மைபற்றி அவர் பிழைத்தனபொ றுத்தல். காரணப்பெயர் காரியத்திற்காயிற்று. ஆராயந்து நட்கப்பட்டாரெ னினும பொறுக்கப்படுகின்றமுடையராகலானும ஊழ்வகையானும் நட்டார மாட்டுப்பிழையுள தாமெனபது அறிவித்தற்கு, இது நட்பாராய்தலின்பின வைக் கப்பட்டது.

அ0க. பழைமை யெனப்படுவ தியாதெனின் யாதுங்
கிழமையைக் கீழ்ந்திடா நட்பு. க

இ-ள். பழைமை எனப்படுவது யாதெனின— பழைமையென்று சொல்லப் படுவதியாதென்று வினவின,— கிழமையை யாதும கீழ்ந்திடா நட்பு— அது பழைமையோர உரிமையாற்செய்வனவற்றைச் சிறிதுஞ்சிதையாது அவற்றிற குடம்படும நட்பு. எ-று.

கிழமை ஆகுபெயர். கெழுதகைமையென வருவனவுமது. உரிமையாற்செ யவனவாவன கருமமாயின செய்யுங்காற கேளாது செய்தல, கெடும்வகை செய்தல, தமக்கு வேண்டியன தாமே கோடல, பணிவச்சங்களினமையென்றி வை முதலாயின. சிதைத்தல விலக்கல. இதனால பழைமையாவது காலஞ்செ ன்றதனாலு இப்பெற்றித்தாய நட்பெனபது கூறப்பட்டது (க)

அ0உ. நட்பிற குறுப்புக் கெழுதகைமை மற்றதற்
குப்பாதல் சானறோர் கடன் உ

இ-ள். நட்பிறகு உறுப்புக் கெழுதகைமை— நட்பிறகவயவமாவன நட்டார உரிமையாற்செய்வன,— அதற்கு உப்பாதல் சானறோர் கடன — அதனால அவவுரிமைக்கு இனியராதல் அமைந்தார்க்கு முறைமை. எ-று.

வேறனமைதோனற உறுப்பெனறார். உறுப்பெனபது ஈண்டிலக்கணையடியாக வந்த குறிப்புச்சொல. அவயவமாதலறிந்தே இனியவராவரெனபது தோனறச் சானறோமேல வைத்தார். (உ)

அ0ங. பழகிய நட்பெவன செய்யுங் கெழுதகைமை
செய்தாங் கமையாக் கடை. ங

இ-ள். கெழுதகைமை செய்தாங்கு அமையாக்கடை— தாமுடம்படாதன வேனும நட்டார உரிமையாற்செய்தனவற்றிற்குத் தாஞ்செய்தாறபோல உடம் படாராயின,— பழகிய நட்பு எவன செய்யும—அவரோடு பழையதாயவந்த நட்பு எனனபயனைச்செய்யும. எ-று.

செய்தாறபோலவுடம்படுதலாவது தாமும அவரிடத்துரிமையானுடம்படுதல. இவையிரண்டுபாட்டானும பழைமையான வருமுரிமையது சிறப்புக் கூறப் பட்டது. (ங)

அ0ச. விழைதகையான் வேண்டி யிருப்பர் கெழுதகையாற்
கேளாது நட்டார் செயின். ச

இ-ள். நட்டார கெழுதகையால கேளாது செயின—தங்கருமத்தை நட்டார உரிமையாறகேளாது செய்தாராயின,—விழைதகையான வேண்டி இருப்பர

—அசசெயலது விழையபபடுநதனமைபறறி அதனை விருமபுவா அறிவுடையாா. எ-று.

ஒருவாக்குத தஙகருமநதாமறியாமன முடிநதிருததலினுஉங்கு நனமையின மையின, அசசெயல விழையததககதாயிறறு. அதனை அவவாறறிநது விருமபுதல அறிவுடையாாககலலதினமையின, அவாமேலவைததுககூறினாா. வேணடியிருபபனெனபது எழுநதிருபபனெனபதுபோல ஒருசொனனீாமைதது. இதனுற கேளாது செயதுழி அதனைவிருமபுகவெனபது கூறபபடடது. (௪)

அ0௫. பேதைமை யொன்றோ பெருங்கிழமை யென்றுணாக
நோதகக நடடாா செயின. ௫

இ-ள். நோதகக நடடாா செயின—தாம வெறுககததககனவறறை நடடாா செயதாராயின, —பேதைமை ஒனறோ பெருஙகிழமை எனறு உணாக—அதறகுக காரணம ஒனறிறபேதைமையெனறுதல ஒனறினமிக்கவுரிமையெனறுதல கொளக. எ-று.

ஒனறோவெனபது எணணிடைசசொல. செயினெனவே, தமமியலபாறசெயயாமை பெறறும. இது வருகினறவறறுளளுமொககும. இழவூழான வருமபேதைமை யாவாககுமுணமையிற றமககேதஙகொணடாரெனறுதல ஊழவகையான எமமினவரறபாலது ஒறறுமைமிகுதிபறறி அவரினவநததெனறுதல கொளவதலலது அனபினமையெனறு கொளளபபடாதெனபதாம. கெடுமவகை செயயின அதறகுக காரணம இதனுறகூறபபடடது. (௫)

அ0௬. எலலைகக ணின்றாா துறவாா தொலைவிடததுந
தொலலைகக ணின்றாா தொடாபு. ௬

இ-ள். எலலைககண நினறாா—நடபுவரமபிகவாது அதனகணணே நினறவா—தொலலைககண நினறாா தொடாபு தொலைவிடததும துறவாா—தமமொடு பழைமையிறறிரியாது நினறாரது நட்பினை அவராறறொலைவுவநதவிடததும விடாா. எ-று.

பழைமையிறறிரியாமை உரிமையொழியாமை. தொலைவு பொருடகேடும போககேடும. (௬)

அ0எ. அழிவநத செயயினு மன்பறாா ரன்பின
வழிவநத கேணமை யவா. எ

இ-ள். அழிவநத செயயினும அனபு அறாா— நடடாா தமககழிவுவநதவறறைச செயதாராயினும அவாமாடடனபொழியாா — அனபின வழி வநத கேணமையவா— அனபுடனே பழையதாயவநத நட்பினையுடையாா. எ.று.

அழியெனபது முதனிலைததொழிறபெயா. அழிவு மேறசொலலிய கேடுகள. இவையிரணடுபாடடானுங கேடுசெயதககணணும நடபு விடறபாறறனறெனபது கூறபபடடது. (எ)

அ0அ. கேளிழுக்கங் கேளாக கெழுதகைமை வல்லாாககு
நாளிழுகக நடடாா் செயின். அ

இ-ள். கேள இழுககம கேளாக கெழுதகைமை வல்லார்க்கு — நடடாா செயதபிழையைத தாமாகவேயனறிப பிறாசொனனுலுங் கொளளாத உரிமை

யறியவலலாககு— நட்டார இழுக்கம செயின நாள— அவா பிழை செய் வாராயின, அது பயனபடட நாளாம எ-று.

பிழையாவன சொலலாது நறபொருளவெளவல, பணியாமை, அஞசாமை முதலாயின. கேடடல உடகோடல. கெழுததகைமைவலலாரொனபது ஒருபெய ராயககேளாதவெனனுமெசசததிறகு முடிபாயிறறு. செயதுபோநதுழியலலது அவவனமை வெளிபபடாமையின, செயயாதன நாளலலவாயின. இதனாற பிழைபொறுததறசிறபபுக கூறபபடடது. (௮)

௮0௯. கெடாஅ வழிவநத கேணமையார கேணமை
விடாஅர விழையு முலகு. ௯

இ-ள். கெடா வழி வநத கேணமையார கேணமை—உரிமையறுது பழைய தாய வநத நடபினையுடையாரது நடபினை—விடார உலகு விழையும—அவர பிழைநோககி விடுதலசெயயாதாரை உலகம நடபுககுறிதது விருமபும். எ-று.

கெடாதென்பதனிறுதிநிலை விகாரததாறறொககது. விடாதாரையெனவே, விடுதறகாரணஙகூறபபடடது. நமமாடடும இவரிததனமையராயவொனறு யா வருநதாமே வநது நடபாவரொனபதாம். கெடாரொனறு பாடமோதி, நடபுதத னமையிற கெடாராகியெனறுரைபபாருமுளர். (௯)

௮௧0. விழையார விழையப படுப பழையாகட
பணபிற றலைபபிரியா தார. ௧0

இ-ள். பழையாகண பணபின தலைபபிரியாதார—பழைய நடடார பிழை செயதாராயினும அவாமாடடுத தமபணபினீஙகாதார— விழையார விழைய படுப— பகைவராலும விருமபபபடுவர. எ-று.

தமபணபாவது செயபாதமுனபோல அனபுடையராதல. மூனறனுருபுஞ சிறபபுமமையும விகாரததாறறொககன. அதகிரிபினமை நோககிப பகைவரும நடடாராவரொனபதாம். இவையிரணடுபாடடானும பழைமைபறிவார எயதும பயன கூறபபடடது. (௧0)

௮௨ம அதி. — தீநட்பு.

இனிப பொறுககபபடாத குறறமுடைமையின விடறபாலதாய நடபு நடபாராயநதறகட சுருஙகச சொலலிய துணையானடஙகாமையின அதனையிரு வகைபபடுதது இரணடதிகாரததாற கூறுவானறொடஙகி, முறகடடீநடபுக கூறுகினறார. அஃதாவது தீககுணததாரோடு உளதாய நடபு. குணததினறீமை ஒறறுமைபறறி உடையாரமேறறுயது, பின அவரோடு செயத நடபினமேற றாயிறறு. அதிகாரமுறைமை கூறாமையே விளஙகும்.

௮௧௧. பருகுவார போலினும பணபிலார கேணமை
பெருகலிற குனற லினிது ௧

இ-ள். பருகுவாரபோலினும பணபு இலார கேணமை—காதனமிகுதியாற பருகுவாரபோனறாராயினுந தீககுணமுடையாரநடபு— பெருகலின குனறல இனிது— வளாதலிறறேயதனனறு. எ-று.

“பருகு வனன வருகா நோககமொடு” எனறார பிறரும. நறகுணமிலலா ரொனவே, தீககுணமுடையாரொனபது அருததாபததியான வநதது. பெருகி

ளால் வருங்கேடு குனறினல வார்ாமையின, குனறலினிதெனரூா. இதனற தீநட்பினது ஆகாமை பொதுவகையாற கூறபபடடது. இனிச சிறபபுவகை யாற கூறுப. (க)

அகஉ. உறினட டறினொரூஉ மொப்பிலா கேண்மை
பெறினு மிழபபினு மென. உ

இ-ள். உறின நட்டு அறின ஒரூஉம் ஒபபு இலாா கேணமை — தமக்குப பயனுளவழி நட்புசசெயது அஃதிலவழியொழியும ஒபபிலாரது நடபினை— பெறினும இழப்பினும் என— பெறறால ஆககமியாது! இழநதாற கேடியாது! எ-று.

தமக்குறறனபாாபபாா பிறரோடு பொருததமிலராகலின, அவரை ஒபபிலா ரெனரூா. அவர்மாட்டு நொதுமறறனமையே அமையுமெனபதாம. (உ)

அகங. உறுவது சீாதூககு நடபும பெறுவது
கொள்வாருங் களவரு நோ. ங

இ-ள். உறுவது சீாதூககும நட்பும— நடபளவு பாராது அதனால வரும பயனளவு பாாககும் நடடாரும— பெறுவது கொளவாரும — கொடுபபா ரைக கொளளாது விலையைககொளளும பொதுமகளிரும—களவரும—பிற ரகேடு நோககாது அவாசோரவு நோககுஙகளவரும—நோ—தமமுளொபபா. எ-று.

நடபு ஆகுபெயா. பொருளேயேகுறிதது வருசிததொழுகலின, கணிகையா களவரொடிவரோடொபபரெனபதாயிறறு. இவையிரணடுபாட்டானுந தமக குறுவது பாாபபாா நடபினறீமை கூறபபடடது. (ங)

அகச. அமரகத தாறறறுககுங கலலாமா வன்னா
தமரிற றனிமை தலை. ச

இ-ள். அமரகதது ஆறறு அறுககும கலலா மா அனனா தமரின— அமா வாராதமுனனெலலாந தாஙகுவதுபோனறு வநதுழிக களததிடை வீழததுப போங கலவியிலலாத புரவிபோலவாரது தமாமையில — தனிமை தலை— தனிமை சிறபபுடைதது. எ-று.

கலலாமை கதியைநதும சாரிபதினெட்டுமெபொருமுரணுறறலும அறியாமை. துனபம வாராதமுனனெலலாந துணையாவாாபோனறு வநதுழி விடடுநீஙகுவ ரெனபது உவமையாற பெறரும. அவா தமரானல வருமிறுதி தனியானல வாராமையின், தனிமையைத தலையெனரூா எனவே, அதுவுநதீதாதல பெறு தும. (ச)

அகரு. செய்தேமஞ சாராச சிறியவா புனகேணமை
யெயதலி னெயதாமை நன்று. ரு

இ-ள். செயது ஏமம சாராச சிறியவா புனகேணமை— செயதுவைததா லும அரணுகாத கீழமக்களது தீநடபு—எயதலின் எயதாமை நனறு—ஒருவ றகுண்டாதலின இலலையாதல நனறு. எ-று.

சிறபபும்மை விகாரத்தாறறொக்கது. அரணுகாமை தொலைவினகண விட்டு நீங்குதல. எயதலினெய்தாமை நனறெனபதறகு மேலுரைத்தாஙகுரைகக.

சாராதவெனனுமபெயரெச்சம கேண்மையெனனுமபெயா கொணடது; சிறிய வரொனபதனைக கொளளின, செயதெனபது நினறு வறறும. இவையிரணடுபா டடானுந தொலைவிறறுணையாகாத நடபினறீமை கூறபபடடது. (௫)

அ௧௬. பேதை பெருஙகெழீஇ நடபி னறிவுடையா
ரேதின்மை கோடி யுறும. ௬

இ-ள். பேதை பெருஙகெழீஇ நடபின—அறிவிலானது மிகசசெறிநதநட்பின — அறிவுடையாா ஏதினமை கோடி உறும—அறிவுடையானது பகைமை கோடிமடஙகு நனறு. எ-று.

கெழீஇயவெனபதனிறுதிநிலைவிகாரததாறறொககது. பனமை உயாததறகண வநதது. அறிவுடையானபகைமை ஒருதீஙகும பயவாமையானும,பேதைநடபு எலலாததீஙகும பயததலானும, கோடியுறுமெனறாா. பெருஙகழிநடபெனறு பாடமோதுவாருமுளா. (௬)

அ௧எ. நகைவகைய ராகிய நடபிற பகைவராற
பததடுதத கோடி யுறும. எ

இ-ள். நகை வகையா ஆகிய நடபின— தாமறிதலவகையராகாது நகுதல வகையராதறகேதுவாகிய நடபான வருவனவறறின — பகைவரால பதது அடுதத கோடி உறும— பகைவரான வருவன பததுககோடிமடஙகு நலல. எ-று.

நடபு ஆகுபெயா. அநநடபாவது விடமருந தூத்தரும வேழமபருமபோ னறு பலவகையானகுவிததுத தாம பயனகொணடொழிவாரோடு உளதாயது. பகைவராலெனபது அவாயநிறறலின, வருவனவெனபது வருவிககபபட்டது. பததடுததகோடி பததாகததொகுததகோடி. அநநடபான வருமினபஙகளின அபபகைவரானவருநதுனபஙகள இறபபநலலவெனபதாம. இதறகுப பிறரெல லாஞசொலலிலககணததோடு மாறுகொளவுரைததாா. (எ)

அ௧அ. ஒலலுங கரும முடறறு பவாகேண்மை
சொலலாடாா சோர விடல. அ

இ-ள். ஒலலும கருமம உடறறுபவா கேணமை— தமமான முடியுஙகரும ததை முடியாதாககிச செயயாதாரோடு கொண்ட நடபினை —சொலலாடாா சோரவிடல—அது கணடால அவரறியசசொலலாதே சோரவிடுக. எ-று.

முடியாதாககுதல முடியாதாகநடிததல.சோரவிடல விடுகினறவாறு தோன றாமல ஒருகாலைககொருகாலேயவிடுதல. அறியசசொலலினும விடுகினறவாறு தோனறினும அதுபொழுது பரிகரிததுப பினனுநடபாயொழுககக்கருதுவராக லின, சொலலாடாரொனறுஞ சோரவிடலெனறுங கூறினாா. இவைமூனறுபாட் டானும் முறையே பேதையாா, நகுவிபபாா, இயலவதுசெயயாதாரொனறிவாக ணடபினறீமை கூறபபடடது. (அ)

அ௧௯. கனவினு மின்னாது மன்னோ வினைவேறு
சொலவேறு படடார் தொடாபு. ௯

இ-ள். வினை வேறு சொல வேறு படடாா தொடாபு — வினையுஞ்சொலலு மொவவாது வேறுவேறாயிருபபாாநட்பு—கனவினும இனனாது — நனவினக ணனேயனறிக கனவினகணணுமினனாது. எ-று.

வினை சொற்களதொவவாமை முந்தனமேலேறறபபட்டது. அஃதாவது வினை யிற பகைவராயச சொலலின நடடாராயிருத்தல். நிகழவின்கண உளதாயிரு ததலால, கனவினுமினனுதெனறுா. உமமை எசசவுமமை, இழிவுசிறபபுமமை யுமாம. மனனும ஓவும அசைநிலை. (௯)

அ௨0. எனைததுங குறுகுத லோமபன மனைககெழீஇ
மனறிற பழிபபார தொடர்பு. ௧0

இ-ள. மனைக கெழீஇ மனறிற பழிபபார தொடர்பு — தனியே மனைகக ணிருந்துழி நட்பாடிப பலரோடு மனறினகணிருந்துழிப பழிகூறுவாரநட்பு —எனைததும குறுகுதல ஓமபல — சிறிதாயினுந் தமமை நணுகுதலைப பரிக ரிகக. எ-று.

மனைககட்கெழுமலும மனறினகட்பழித்தலுந தீதாகலின, அவர் ஒருகாலுந தமமை நணுகாவகை குறிககொணடு காககவெனபார, அவர் நட்பினமேல வைததுக கூறினார. இவையிரணடுபாட்டானும வஞசாநட்பினறீமை கூறபப ட்டது. (௧0)

அ௩ ம அதி.—கூடாநட்பு.

இனியேனைககூடாநட்புக கூறுகினறுர. அஃதாவது பகைமையான் அகத தாறகூடாதிருந்தே தமககு வாயககுமிடம பெறுந்துணையும புறததாற கூடி யொழுகுவார நட்பு.

அ௨௧. சீரிடங காணி னெறிதறகுப பட்டடை
நேரா நிரநதவர நட்பு ௧

இ-ள. நேரா நிரநதவர நட்பு—கூடாதிருந்தே தமககுவாயக்குமிடம பெறு நதுணையுங்கூடியொழுகுவாரநட்பு,— சீரிடம காணின எறிதறகுப பட்டடை —அது பெறறால, அறவெறிதறகுத துணையாய பட்டடையாம. எ-று.

எறியுமெல்லை வாராமுனெலலாந தாஙகுவதுபோனறிருந்து வநதுழி அற வெறிவிபபதாய பட்டடைககும அததனமைததாய நட்பிறகுந தொழிலொபபு மையுணமையான, அதுபறறி அநநட்பினைப பட்டடையாகவுபசரிததார. நிரவி டமெனறு பாடமோதி முடிவிடமெனறுரைபபாருமுளர. (௧)

அ௨௨. இனம்போன றினமலலார கேணமை மகளிர
மனமபோல வேறுபடும ௨

இ-ள. இனம்போனறு இனமலலார கேணமை—தமககுறறுரபோனறு உறு தாரோடு உளதாய நட்பு—மகளிர மனமபோல வேறுபடும—இடமபெறறுற பெணபாலாரமனம போல வேறுபடும. எ-று,

அவரமனம் வேறுபடுதல "பெணமனம பேதின றொருபபடுப பேனெனனு மெண்ணி லொருவன" எனபதனானுமறிக. நட்பு வேறுபடுதலாவது பழையப கையேயாதல. இவையிரண்டுபாட்டானுங கூடாநட்பினது குறறங கூறபபட் டது. (௨)

அ௨௩. பலநலல கறறக கடைததது மனநலல
ராகுதல் மாணார்க கரிது. ௩

இ-ள். நலல பல கறறககடைத்தும — நல்லன பலநூலகளைக கறறவிடத் தும— மனம நலலா ஆகுதல மாணாககு அரிது— அதனுன மனநதிருநதி நடபாதல பகைவாககிலலை. எ-று.

நலலன மனக்குறறஙகெடுப்பன. மனநலலதெனச சினைவினை முதனமேனி ன்றது. நலலராகுதல செறறம விடுதல. உளளே செறறமுடையாராக கலவி யுடைமைபறறி நட்பெனறு கருதறகவெனபதாம். (௩)

அஉச. முகததி னினிய நகாஅ வகததினனு
வஞசரை யஞசப படும. ச

இ-ள். முகததின இனிய நகாஅ அகததது இனனு வஞசரை — கணடபொ ழுது முகததால இனியவாகச சிரிதது எபபொழுதும மனததாலினனுராய வஞசரை— அஞசபபடும— அஞசலவேணடும. எ-று.

நகையது வகைபறறி இனியவெனறும, அகததுச செறறம நிகழவும அதறகு மறுதலையாய நகையைப புறததுவிளைததலின வஞசரெனறும, அச்செறறங குறிபபறிதறகருவியாய முகததானுநதோனறுமையின அஞசுதலசெயயபபடு மெனறுங கூறினா. இவையிரணடுபாடடானுங குறறததிறகேதுவாய அவா கொடுமை கூறபபடடது. (ச)

அஉரு. மனததி னமையா தவரை யெனைததொன்றுந
சொலலினுற றேறறபாற றனறு. ரு

இ-ள். மனததின அமையாதவரை — மனததாற றமமொடு மேவாதாரை — எனைததொனறும சொலலினுல தேறறபாறறு அனறு — யாதொருகரு ததினுஞ சொலலாற றெளிதனமுறைமைததனறெனறு சொலலும நீதிநூல. எ-று.

நீதிநூலெனபது அவாயநிலையான வநதது. பகைமைமறைநதறபொருடடுச சொலலுகினற வஞசனைசசொலலைச செவவியசொலலெனக கருதி அவரைக் கருமஙகளிறறெளிதல நீதிநூனமுறைமையனறெனபதாம. (ரு)

அஉசூ. நடடாரபோ னலலவை சொலலினு மொடடாரசொ
லொலலை யுணரப படும. சூ

இ-ள். நடடாரபோல நலலவை சொலலினும— நடடாரபோனறு நனமை பயககுஞசொறகளைச சொனனுராயினும,— ஒடடார சொல ஒலலை உணரபப டும — பகைவாசொறகள அது பயவாமை அசசொலலியபொழுதேயறியபப டும. எ-று.

சொலலினுமெனவே, சொலலாமையே பெறறும. ஒடடாராதலாற றீமை பயததல ஒருதலையெனபாா, ஒலலையுணரபபடுமெனறூா. (சூ)

அஉஎ. சொலவணகக மொன்னூர்கட கொளளறக வில்வணககந்
தீஙகு குறித்தமை யான. எ

இ-ள். விலவணககம தீஙகு குறிததமையான—விலலினது வணக்கம் ஏற்ற வாககுத தீமைசெயதலைக குறிததமையால,— ஒனனாகண சொலவணக்கம் கொளளறக—பகைவாமாடடுப பிறக்குஞசொலலினது வணககததையும் தம க்கு நனமைசெயதலைக குறிததெனறு கருதறக. எ-று.

தம்வணக்கமன்றெனபது தோன்றச் சொல்வணக்கமென்றும், வில்வணக்கம் வேறுயினும் 'வணங்குதலொப்புமைபற்றி அதன்குறிப்பையேதுவாக்கியுங் கூறினார். வில்லியதுகுறிப்பு அவனுடைய வில்வணக்கத்தின்மேனிற்றலான், ஒன்னாரதுகுறிப்பும் அவருடைய சொல்வணக்கத்தின்மேலதாயிற்று. இதுவுந்தீங் குகுறித்த வணக்கமென்றே கொண்டஞ்சிக் காக்கவென்பதாம். இவைமூன்று பாட்டானும் அவரைச் சொல்லாற்றெளியற்கவென்பது கூறப்பட்டது. (எ)

அ௨அ. தொழுதகை யுள்ளும் படையொடுங்கு மொன்னா
ரழுதகண் ணீரு மனைத்து. அ

இ-ள். ஒன்னார் தொழுத கையுள்ளும் படை ஒடுங்கும்—ஒன்னார் குறிப்பை யுணரவல்லாரக்கு அவர் தொழுத கையகத்தும் படைக்கலம் மறைந்திருக் கும்,— அழுத கண்ணீரும் அனைத்து—அவரழுதகண்ணீரும் அவ்வாறே அது மறைந்திருத்தற்கிடனும். எ-று.

தாநட்பென்பதனைத் தங்கையானுங் கண்ணானுந்தேற்றிப் பின் கோறற்கு வாங்கவிருக்கின்றபடைக்கலம் உயத்துணர்வுழித் தேற்றுகின்றபொழுதே அவ் ற்றுள்ளே தோன்றுமென்பார், ஒடுங்குமென்றார். பகைவர் தமமென்மை கா ட்டித் தொழினுமழினும், அவர்குறிப்பையே நோக்கிக் காக்கவென்பதாம். இதனால் அவரைச் செயலாற்றெளியற்கவென்பது கூறப்பட்டது. (அ)

அ௨கூ. மிகச்செய்து தம்மெள்ளு வாரை நகச்செய்து
நட்பினுட் சாப்புல்லற் பாற்று. கூ

இ-ள். மிகச் செய்து தம எள்ளுவாரை—பகைமை தோன்றாமற் புறத்தின் கண் நட்பினை மிகச்செய்து அகத்தின்கட்டமமையிகழும் பகைவரை,—நகச் செய்து நட்பினுள் சாப் புல்லற்பாற்று—தாமும் அந்நட்பின்கணணே நின்று புறத்தின்கண் அவர்மகிழுமவண்ணஞ்செய்து அகத்தின்கண் அதுசாமவண் ணம், பொருந்தற்பானமையுடைத்து அரசநீதி. எ-று.

நின்றெனபதூஉம் அரசநீதியெனபதூஉம் அவாய்நிலையான் வந்தன. அக னொன்று புறனொன்றுதல் ஒருவற்குத் தகாதெனினும் பகைவர்மாட்டாயிற் றகுமெனபது நீதிநூற்றுணிபெனபார், அதனமேல்வைத்துக் கூறினார். சாவ வென்பதனிறுதிநிலை விகாரத்தாற்றொக்கது, "கோட்டினவாயச்சாக்குத்தி" என்புழிப்போல. எள்ளுவாரைப் புல்லலெனக்கூட்டுக. (கூ)

அ௩0. பகைநட்பாங் காலம் வருங்கான் முகநட
டகநட் பொரீஇ விடல். க0

இ-ள். பகை நட்பாம் காலம் வருங்கால்—தம்பகைவர் தமக்கு நட்டாரா யொழுகுங்காலம் வந்தால்,—முகம் நட்டு அகம் நட்பு ஒரீஇ விடல்—தாமும் அவரோடு முகத்தால் நட்புச்செய்து அகத்தால் அதனைவிட்டுப் பின்னதுவுந் விரக. எ-று.

அக்காலமாவது தம்மானும் பகையென்று வெளிப்படநீக்கலாகாதவளவு. இதனானே ஆமளவெல்லாம் நீக்குகவென்பது பெறறாம். இவையிரண்டுபாட் டானும் அந்நட்பிடையொழுகுமாறு கூறப்பட்டது. (க0)

அசு ம் அதி.— பேதைமை.

இனி அந்நடபினையெதிர்மறுததுப் பகைமுகத்தாறகூறிய தொடங்கினர். அப்பகைதான் முறறக்கடியுங்குற்றமன்மையினுளவாய வெகுளியானுங் காமத்தானும வருவதாம. அவற்றுள வெகுளியான்வருவன ஐநதிகாரத்தானும்காம ததானவருவன ஐநததிகாரத்தானுஙகூறுவார, அவவிரண்டற்கும் அடியாயமய ககத்தை இருவகைபபடுத்து, இரண்டதிகாரததாறகூறுவானறொடங்கி, முத றகட்பேதைமை கூறுகின்றார். அஃதாவது யாதுமறியாமை.

அருக. பேதைமை யென்பதொன் றியாதெனி னேதங்கொண்
டூதியம் போக விடல். க

இ-ள். பேதைமை எனபது ஒனறு— பேதைமையெனறு சொல்லப்படுவது ஒருவனுக்கு ஏனைக்குற்றங்களெல்லாவற்றினும மிககதொனறு,— யாது எனின ஏதமகொணடு ஊதியமபோகவிடல—அதுதான யாதெனறு வினவின், தனக்குக்கேடு பயப்பனவற்றைக கைககொணடு ஆககம பயப்பனவற்றைக் கைவிடுதல. எ-று.

கேடு வறுமை, பழி, பாவங்கள. ஆககம் செலவம, புகழ், அறங்கள். தானே தனனிருமைபுஙகெடுததுக்கோடலெனபதாம. (க)

அருஉ. பேதைமையு ளெல்லாம பேதைமை காதன்மை
கையலல தனகட் செயல. உ

இ-ள். பேதைமையுள எல்லாம பேதைமை—ஒருவனுக்குப பேதைமையெலலாவற்றுளளும மிகக பேதைமையாவது— கையல்லதன்கண காதனமை செயல— தனககாகாத ஒழுககததினகட்காதனமை செயதல. எ-று.

இருமைக்கும ஆகாவெனறு நூலோா கடிநத செயலகளை விரும்பிச் செயதலெனபதாம. இவையிரணடுபாட்டானும பேதைமையதிலக்கணங்கூறப்பட்டது. (உ)

அருங. நாணாமை நாடாமை நாரின்மை யாதொன்றும்
பேணாமை பேதை தொழில. ங

இ-ள். நாணாமை—நாணவேணடுமவற்றுககு நாணாமையும்— நாடாமை—நாடவேண்டுமவற்றை நாடாமையும்—நார இனமை—யாவாமாட்டும் முறிநதசொறசெயலுடைமையும்—யாதொனறும பேணாமை—பேணவேணடுமவற்றுள யாதொனறனையும பேணாமையும்—பேதை தொழில—பேதையது தொழில. எ-று.

நாணவேண்டுமவை பழி பாவஙகள. நாடவேணடுமவை கருமஙகளிற்செயவன தவிாவன. முறிதல் கணணறுதல. பேணவேணடுமவை குடிபபிறபபு, கல்வி, ஒழுககமுதலாயின. இவை பேதைககு எஞ்ஞானறுமியல்பாய வருதலின, தொழிலெனறார. (ங)

அருச. ஓதி யுணாந்தும் பிறர்க்குரைத்துந் தானடங்காப்
பேதையிற பேதையா ரில. ச

இ-ள். ஓதி—மனமொழிமெயகளடங்குதற்கேதுவாய நூல்களையோதியும், —உணர்நதும் — அவவடக்கத்தான் வரும் பயனையுணாநதும,— பிறர்க்கு

உரைத்தும் — அதனையறியலுறப பிறாககுரைத்தும், — தான் அடங்காப் பேதையின— தான அவையடஙகியொழுகாத பேதைபோல— பேதையார இல— பேதையார உலகததிலலை. எ-று.

உம்மை முனனுஙகூட்டபபட்டது. இபபேதைமை தனககு மருநதாய இவ ற்றுறறீராமையானும, வேறறுமருநதினமையானும், பேதையிறபேதையாரில லெனறுா. இவையிரணடுபாட்டானும பேதையது தொழில பொதுவகையாற கூறபபட்டது. இனிச சிறபபுவகையாறகூறுப. (௪)

அ௩௫. ஒருமைச செயலாறறும பேதை யெழுமையுந்
தான்புக கழுந்து மளறு. ௫

இ-ள். பேதை — பேதையாயினுன்— எழுமையும தான புககு அழுநதும அளறு—வருமபிறவிகளெலலாந தானபுககழுநதும நிரயத்தினை— ஒருமைச செயல் ஆறறும—இவவொருபிறபபுளளே செயதுகொளள வலலனும. எ-று.

எலலாபபிறபபும ஏழாயடஙகுதல அறியபபட்டமையின, முறறுமமை கொடுத்தார். அழுநதுதறகிடனுய நிரயம. ஈணடைபபிறபபுக்களினுங கொடுவினைவயததால அநநிரயததுனபமேயுழநதுவருதலின, எழுமையுநதான புககழுநது மளறென்றுா. முடிவிலகாலமெலலாம தான நிரயததுனபமுழததறகேதுவாஙகொடுவினைகளையேயறிநது சிலகாலததுளளே செயதுகோடல பிறாககரிதாகலின, ஆறறுமெனறுா. இதனுன அவனமறுமைசசெயல கூறபபட்டது. (௫)

அ௩௬. பொயபடு மொன்றோ புனைபூணுங கையறியாப
பேதை வினைமேற கொளின். ௬

இ-ள். கை அறியாப பேதை வினைமேறகொளின—செயயுமுறைமையறியாதபேதை ஒருகருமததை மேறகொளவனுயின,—பொயபடும ஒனறோ புனை பூணும— அதுவும புரைபடுந தானுநதளைபூணும. எ-று.

புரைபடுதல பின ஆகாவகை உளளழிதல. ஒனறோவெனபது எணணிடைச சொல். அதனையுஙகெடுததுத தானுஙகெடுமெனபதாம. இதனுல அவன செலவம் படைககுமாறு கூறபபட்டது. (௬)

அ௩௭. ஏதிலா ராரத தமா்பசிபபா் பேதை
பெருஞ்செலவ முறறக கடை. ௭

இ-ள். பேதை பெருஞ்செலவம உறறககடை — பேதையாயினுன பெரிய செலவததைத தெயவததானெயதியவழி,— ஏதிலா ஆரத தமா பசிபபா— தனனோடு ஒரியைபுமிலலாதாா நிறைய, எலலாவியைபுமுடைய தமராயினுா பசியாநிறபா. எ-று.

எலலாநன்மையுஞசெயதுகோடறகருவியெனபது தோனறப பெருஞ்செல வமெனறுமம, அதனைப படைககுமாறறலிலலாமை தோனற உறறக்கடையெனறும், எலலாம பெறுதறேனற ஆரவெனறுமம, உணவுமபெறுமை தோனறப் பசிபபரொனறுஙகூறினுா. (௭)

அ௩௮. மையல லொருவன் களித்தற்றுற் பேதைதன்
கையொன் றுடைமை பெறின். ௮

இ-ள். பேதை தனகை ஒன்று உடைமை பெறின—பேதையாயினுன் தன் கைககணே ஒனறனையுடைமையாகப பெறருனுயின, — மையல ஒருவன களிததறறு—அவன மயஙகுதல முனனே பிதததினையுடையானெருவன் அம்ம யக்கததினமேலே மதுவுணடு மயஙகினறபோலும். எ-று.

பெறினெனவே, தெயவததானனறித தனனுறபெருமை பெறருமை. பேதைமையுஞ செல்வக்களிபபும ஒருஙகுடைமையால அவன செயவன மையலும மதுககளிபபும ஒருஙகுடையான செயவனபோற றலைதடுமாறுமெனபதாம். இவையிரணடுபாடடானும அவன செலவமெயதியவழிப பயனகொளளுமாறு கூறபபடடது. (அ)

அ௩௯. பெரிதினிது பேதையார் கேண்மை பிரிவின்கட
பீழை தருவதொன் றில. ௯

இ-ள். பிரிவினகண தருவது பீழை ஒனறு இல—பின பிரிவுவநதுழி அஃதி ருவாகருநதருவதொருதனபமிலலை,—பேதையார கேணமை பெரிது இனிது —ஆகலாற பேதையாயினுர தமமுடகொணட நடபு மிகவினிது. எ-று.

நாடோறுநதேயநது வருதலின, துனபநதாராதாயிறறு. புகழவாரபோனறு பழிததவாறு. இதனுல அவரது நடபினகுறறஙகூறபபடடது. (௯)

அ௪௦. கழாஅககால பளளியுள வைததறறால சான்றோர்
குழாஅததுப பேதை புகல. ௧௦

இ-ள். சானறோர குழாஅததுப பேதை புகல—சானறோரவையினகட பேதையாயினுன புகுதல—கழாககால பளளியுள வைததறறு—தூயவலல மிதிதத காலை இனபநதரும அமளிககணே வைததாறபோலும. எ-று.

கழுவாககாலெனபது இடககரடககு. அதனுல அவவமளியும இழிககபபடு மாறுபோல இவனுல அவவவையும இழிககபபடுமெனபதாம். இதனுல அவன் அவையிடையிருககுமாறு கூறபபடடது (௧௦)

அ௫ ம அதி. — புல்லறிவாண்மை.

இனி ஏனைபபுலலறிவாணமை கூறுகினறுர். அது புலலியவறிவினையாடற றனமையெனவிரியும. அஃதாவது தான சிறறறிவினனுயிருநதே நனனைப பேரறிவினனுக மதிதது உயாநதோர கூறும உறுதிச்சொறகொளளாமை.

அ௪௧. அறிவினமை யினமையு ளினமை பிறிதினமை
யினமையா வையா துலகு. ௧

இ-ள். இனமையுள இனமை அறிவினமை— ஒருவனுககு இலலாமை பல வறறுளளும மிககவிலலாமையாவது அறிவிலலாமை, — பிறிதினமை இனமையா வையாது உலகு — மறறைபபொருளிலலாமையோவெனின, அதனை அபபெறறிததாய இலலாமையாகக கொளளார உலகததார். எ-று.

அறிவெனபது ஈணடுத தலைமைபறறி நலலறிவினமேனினறது. புலலறிவாளா செலவமெயதியவழியும இமமை மறுமைபபயனெயதாமையின அதனை இனமையுளினமையெனறும், நலலறிவாளா வறுமையெயதியவழியும அஃதி

மூவாமையின் அதனை இனமையாவையாதென்றுகூறினா. இதனுற புலலறி வினது குற்றங்கூறபபட்டது. (க)

அசஉ. அறிவிலா னெஞ்சுவந் தீதல பிறிதியாது
மிலலை பெறுவான் றவம. உ

இ-ள். அறிவிலான நெஞசு உவநது ாதல — புலலறிவுடையான் ஒருவனு க்கு மனமுவநது ஒன்று கொடுததல் கூடிறறுயின,—பெறுவான் தவம் பிறிது யாதும இல்லை— அதறகுக காரணம பெறுகினறவனலவினையே, வேறென்று மில்லை. எ-று.

ஒரோவழி நெஞசுவநதீதலகூடவிற புலலறிவாளரும நல்வினைசெயப என பாாக்குப பெறுவான வீழபொருளெயதியானபோலவதலலது இம்மை நோக கியாக மறுமை நோககியாக ாகினறுாலலவொனக் கூறியவாறு. கூடிறறுயின அதறகுக்காரணமெனனுஞசொறகள அவாயநிலையான வநதன. இதனுல அஃ துடையாா தமமாடடு நலலன செயதலறியாமை கூறபபடடது. (உ)

அசந. அறிவிலா தாந்தமமைப பீழிககும் பீழை
செறுவாாககுஞ செயத லரிது. ந

இ-ள. அறிவிலாா தாம் தமமைப பீழிககும பீழை — புலலறிவுடையாா தாமே தம்மை வருததும வருததம—செறுவாாககும செயதல அரிது—அது செயதறகுரியராய தமபகைவாககுஞ செயதலரிது. எ-று.

பகைவா தாம் அறிநததொனறனைக காலமபாாததிருநது செயவதல்லது வறுமை, பழி, பாவமுதலிய பலவறறையும எககாலததுஞ செயயமாட்டாமை யின, அவாககுஞசெயதலரிதெனறுா. இதனுல அவாதமமாடடுந தீயன செய தலறிவொனபது கூறபபடடது. (ந)

அசச. வெண்மை யெனபபடுவ தியாதெனி னெண்மை
யுடையமயா மென்னுஞ செருககு. ச

இ-ள். வெணமை எனபபடுவது யாது எனின — புலலறிவுடைமையெனறு சொலலபபடுவது யாதென்று வினவின,—யாம ஒணமை உடையம எனனும செருககு—அது தம்மைததாமே யாம நலலறிவுடையமென்று நனகுமதிக்கும மயக்கம. எ-று.

வெணமையாவது அறிவுமுதிராமை. ஒண்மையெனக காரியபபெய காரண த்திறகாயிறறு. உலகத்தாரிகழதல அறிநதுவைததும அவவாறு மதித்தலான, மயக்கமெனறுா். (ச)

அசரு. கல்லாத மேறகொண் டொழுகல் கசடற
வல்லதூஉ மையந் தரும். ரு

இ-ள். கல்லாத மேறகொண்டு ஒழுகல்—புலலறிவாளா தாஙகல்லாதநூலக ளையுங் கறறுாாகத் தாம் மேலிட்டுக்கொணடு ஒழுகுதல், — கசடு அற வல லதூஉம் ஐயம் தரும்—கசடறக் கறறதொருநூலுணடாயின், அதனகண்ணும் பிறர்க்கையநதை விளைக்கும். எ-று.

வலலதென ஏழாவது இறுதிக்கட்டொககது. உணடாயினென்பது அவாய்நி லையானவநதது. ஐயம் அதுவல்லரொன்பதூஉம் இவவாறுகொலலோவென்பது.

அசசுகூ. அற்ற மறைத்தலோ புலலறிவு தம்வயிற்
குறற மறையா வழி. சுகூ

இ-ள். தம வயின குறறம மறையாவழி — புலலறிவாளர் தஙகணிகழுங குறறஙகளையறிநது கடியாராயின,— அறறம மறைததலோ புலலறிவு— ஆடையால அறறமறைததாராகத தம்மைக் கருதுதலும புலலறிவாம. எ-று.

குறறமறைததலாவது அவறறை இலவாககுதல. மறைக்கபபடுவன பலவு றறுளளும உயாநதவறறையெலலாம மறையாது தாழநததொனறனையே மறைதது அவவளவாற றமமையுமுலகவொழுக்கினராக மதிததலும புலலறிவென பதாம. இவைமூன்றுபாட்டானும அவா தமமை வியததறகுறறங் கூறபபட்டது. (சு)

அசஎ. அருமறை சோரு மறிவிலான் செய்யும
பெருமிறை தானே தனககு. எ

இ-ள். அருமறை சோரும அறிவிலான — பெறுதறகரிய உபதேசபபொருளைப பெறறுமுடகொளளாது போககும புலலறிவாளன— தானே தனககுப பெருமிறை செயயும—அவ்வுறுதியறியாமையாற றுனே தனககு மிக்க வருத்ததததைச செயதுகொளளும. எ-று.

சோருமென இடதது நிகழபொருளினதொழில் இடததினமேனினறது. மிக கவருததம பொறுததறகரிய துனபஙகள. இனி அருமறைசோருமெனபதறகுப பிறரெலலாம உளளததடககபபடும எணணததை வாயசோாநது பிறாககுரைககுமென்றுரைததார. அது பேணமையெனனும பேதைமையாவதனறிப புலலறிவாணமையனமையறிக. (எ)

அசஅ. ஏவவுஞ் செய்கலான் றுன்றேறு னவ்வுயிா
போஒ மளவுமோா நோய. அ

இ-ள். ஏவவும் செயகலான—புலலறிவாளன தனக்குறுதியாயவறறை அறிவுடையாா சொலலாநிறகவுஞ் செயயான,— தான தேறுன— அதுவனறித தாருகவும் இவை செயவனவெனறறியான, — அவவுயிா போமளவும் ஓா நோய — அவவுயிா யாககையினீஙகுமளவும நிலததிறகுப பொறுததறகரிய தொருநோயாம. எ-று.

உயிா தான உணாதறறனமைததாயிருநதும நினற யாககைவயததான மருடறறனமைததாய வேறுபடுதலின அவவுயிரொனறும, அதனினீஙகியபொழுதே அதறகு இரணடனுளொனறுகூடுதலிற போமளவுமெனறும, குலமலை முதலிய பொறுககினற நிலததிறகுப பாவயாககை பெருமபொறையாயத துனபஞ்செயதலின ஒருநோயெனறுஙகூறினா. (அ)

அசகூ. காணுதாற காடடுவான் றுன்காணுன் காணுதான்
கணடானுந் தானகண்ட வாறு. கூ

இ-ள். காணுதாற காடடுவான தான காணுன—தனனை எலலாமறிநதானுக மதிததலாற பிறரால ஒனறறியுநதன்மையிலாதானை அறிவிககபபுகுவான் அவனுறபழிக்கபபட்டுத தான அறியானுய முடியும், — காணுதான் தான கண்டவாறு கண்டானும்—இனி அவ்வறியுநதனமையிலலாதானகொணடது விடாமையாறறுனறிநதவாற்றுல அதனை அறிநதானுய முடியும். எ-று.

புல்லறிவாளர்க்கு நல்லறிவு கொளுவுதல் ஒருவாற்றானும் இயைவதன்றென்பதாம. (கூ)

*அரு0. உலகததார் ருண்டெனப திலலென்பான் வையத்
தலகையா வைககப படும. கூ0

இ-ள். உலகததார் உணடு எனபது இல எனபான — உயர்நதோர்பலரும உணடென்பதோர்பொருளைத தன புலலறிவானிலலையெனறு சொல்லுவான —வையதது அலகையா வைககபபடும—மகனெனறு கருதபபடான, வையததுக காணபபடுவதோர் பேயெனறு கருதபபடும. எ-று.

கடவுளும மறுபிறபபும இருவினைபபயனும முதலாக அவர் உளவெனபன பலவேறு சாதிபற்றி உணடெனபதெனறும, தானே வேணடியகூறலால ஒபபும வடிவால ஒவவாமையுமுடைமையிற றனயாக்கை கரநது மககளயாககையுடனோனறுதலவலல அலகையெனறுங்கூறினார். இவைநானகுபாட்டானும உறுதிசசொறகொளளாமையது குறறங்கூறபபட்டது. (க0)

அகூ ம அதி.—இகல்.

இனி அவற்றான வரும வெகுளி காமங்களுள அரசர்ககு வெகுளி பெருமபானமைத்தாகலின, அதனான வருவன கூறுவானறொடங்கி, முதறகண இகல கூறுகினறார். அஃதாவது இருவர் தமமுடபொருநது வலிதொலைததறகேதுவாய மாறுபாடு.

அருக. இகலென்ப வெலலா வுயிர்ககும பகலெனனும
பணபினமை பாரிககு நோய. க

இ-ள். எலலா உயிர்ககும பகலெனனும பணபு இனமை பாரிககும நோய — எலலாவுயிர்கட்கும பிறவுயிர்களோடு கூடாமையெனனும தீககுணததை வளர்ககுங்குறறம — இகல எனப — இகலெனறு சொலலுவர் நூலோர். எ-று.

மககளையும விலங்குகளோடொபபிபபதெனபது தோனற எலலாவுயிர்ககுமெனறும, பகுதிககுணததை இடைநினறு விளைததலிற பகலெனனும பணபினமையெனறுங்கூறினார். நறகுணமினமை அருததாபததியாறறீககுணமாயிறறு. இதனால இகலதுகுறறங்கூறபபட்டது. (க)

அருஉ. பகலகருதிப பறறா செயினு மிகலகருதி
யினனாசெய யாமை தலை. உ

இ-ள். பகல கருதிப பறறா செயினும — தமமோடுகூடாமையைக கருதி ஒருவன வெறுபபன செயதானாயினும, — இகல கருதி இனனா செயயாமை தலை — அவனோடு மாறுபடுதலைக குறிததுத தாமவனுககு இனனாதவற்றைச செயயாமை உயர்நதது. எ-று.

செய்யிறபகைமைவளரத தாநதாழநதுவரலானும, ஒழியின அப்பறறாதன தாமேயோயநதுபோகத தாம ஓங்கிவரலானும, செயயாமை தலையெனறார். பறறாதவெனபது விகாரமாயிறறு. (உ)

அருங. இகலென்னு மெவ்வநோய நீக்கிற றவலிலலாத
தாவில விளக்கந தரும. ங

இ-ள். இகல எனனும எவவ நோய நீக்கின— மாறுபாடெனறு சொல்லப படுகினற துனபததைசசெயயு நோயை ஒருவன தனமனததினினறு நீககுமாயின,— தவல இலலாத தாவில விளக்கம தரும — அவனுககு ஆநீககுதல எஞ்ஞானறும உளளுதறகேதுவாய புகழைக கொடுககும. எ-று.

தவலிலலாமை அருததாபததியான அபபொருட்டாயிறறு. தாவிலவிளக்கம வெளிபபடை. யாவருநணபராவா, ஆகவே எலலாசசெலவமுமெயதுக கொடை முதலியகாரணஙகளாற புகழுபெறுமெனபதாம. (ங)

அருச. இன்பததுள் ளினபம பயககு மிகலென்னுந
துன்பத்துட் டுனபங கெடின. ச

இ-ள். இகல எனனும துனபததுள துனபம கெடின — மாறுபாடென்று சொலலபபடுகினற துனபஙகளெலலாவறறினும மிகக துனபம ஒருவனுககில்லையாயின,—இனபததுள இனபம பயககும —அவவினமை அவனுககு இனபஙகளெலலாவறறினும மிக்கவினபததினைக கொடுககும எ-று.

துனபததுட்டுனபம் பலரோடு பொருது வலிதொலைதலான யாவாககுமெளியனுயுறுவது. அதனை இடையினறியே பயததலின, இகலெனனுமெனறார். இனபத்துளினபம யாவருநட்பாகலின எலலாபபயனுமெயதியுறுவது. (ச)

அருரு. இகலெதிர சாயநதொழுக வலலாரை யாரே
மிகலூககுந தனமை யவா. ரு

இ-ள். இகல எதிர சாயநது ஒழுக வலலாரை — தமமுளளதது மாறுபாடு தோன்றியவழி அதனையேறறுககொளளாது சாயநதொழுகவலலாரை—மிகலூககும தனமையவா யாா—வெலலக கருதுநதனமையுடையார யாவர! எ-று.

இகலையொழிநதொழுகல வேநதாககு எவவாறறானும அரிதாகலின வலலாரையென்றும, அவா யாவாககும நணபாகலின அவரை வெலலககருதுவார யாவருமிலலையென்றுஙகூறினார். இவைநானகுபாட்டானும இகலாதாாககு வரும நனமை கூறபபட்டது. (ரு)

அருசா. இகலின் மிகலினி தென்பவன் வாழககை
தவலுங் கெடலு நணித்து. சா

இ-ள். இகலின மிகல இனிது எனபவன வாழககை— பிறரோடுமாறுபட்டு தறகண மிகுதல எனககு இனிதெனறு அதனைச செயவானது உயிாவாழ்க்கை ——தவலும கெடலும நணிதது—பிழைததலும முறறககெடுதலுஞ் சிறிதுபொழுதுள உளவாம. எ-று.

மிகுதல மேனமேலூககுதல. இனிதெனபது தானவேறலகுறிததல. பிழைத்தல வறுமையானினறுதாதல. முறறககெடுதல இறததல. இவறறொடு நணிததெனபதனைத தனிததனிகூட்டி, உமமைகளை எதிரதும இறநததுந்தழீஇய வெசவும்மையாகவுரைகக. பொருட்கேடும உயிாககேடும் அப்பொழுதேயுள வாமெனபதாம். (சா)

அருஎ. மிகன்மேவன் மெய்ப்பொருள் காணு ரிகன்மேவ
லின்னு வறிவி னவா. எ

இ-ள். இகல் மேவல இனனு அறிவினவா — இகலோடு மேவுதலையுடைய இனனுதவறிவினையுடையார்—மிகல மேவல மெயப்பொருள் காணுர—வெற றிபொருநதுதலையுடைய நீதிநூறபொருளையறியமாட்டார. எ-று.

இனனுவறிவு தமக்கும பிறாககுநதீஙகு பயககுமறிவு. வெறறி வழிநின்ரு ர்க்கு உளதாவது. காணபபடுமபயததாகலின், மெயநூலெனபபட்டது. இக லால அறிவு கலஙகுதலின, காணுரெனருா. இவையிரணடுபாட்டானும இகலி ஞாக்கு வருநதீங்கு கூறபபட்டது. (எ)

அருஅ. இகலிற கெதிாசாயத லாகக மதனை
மிகலூககி னூககுமாங் கேடு. அ

இ-ள். இகலிற்கு எதிா சாயதல ஆககம—தன்னுளளதது மாறுபாடு தோன றியவழி அதனையெதிாதலையொழிதல ஒருவனுககு ஆககமாம்,—அதனை மிகல ஊக்கின கேடு ஊக்குமாம — அதுசெயயாது அதனகணமிகுதலை மேறகொ ளவானுயிற கேடுநதனகணவருதலை மேறகொளளும. எ-று.

எதிாதல ஏறறுககோடல. சாயநதபொழுதே வருதலின, சாயதல் ஆக்கமெ னருா. இகலிறகெனவு ம அதனையெனவும வநதன வேறறுமைமயக்கம. (அ)

அருகூ. இகல்காணு னாககம வருங்கா லதனை
மிகலகாணுங் கேடு தாறகு. கூ

இ-ள். ஆககம வருஙகால இகல காணுன — ஒருவன றனககுஆககம வரும் வழிக காரணமுணடாயினும் இகலை நினையான,—கேடு தாறகு அதனை மிகல காணும—தனககுக கேடுசெயதுகோடற்கட் காரணமினறியும அதனகண மிகு தலை நினைககும. எ-று.

இகலான் வருஙகேடு பிறரானன்றெனபது தோனறத தாறகெனருா். நான் காவதும் இரண்டாவதும ஏழாவதனகண வநதன. ஆக்ககசேடுகட்கு முனன டபபன இகலினது இனமை உணமைகளெனபதாம. (கூ)

அகூ0. இகலானு மின்னாத வெலலா நகலானு
நன்னய மென்னுஞ் செருககு. க0

இ-ள். இகலான இனனுத எலலாம் ஆம — ஒருவனுககு மாறுபாடொன ருனே இனனுதனவெல்லாம உளவாம்,— நகலான நன்னயம என்னும் செரு க்கு ஆம்—நடபொனருனே நலலநீதியெனனும பெருஞசெலவம உளதாம். எ-று.

இன்னுதன வறுமை, பழி, பாவமுதலாயின. நகல் மகிழ்தல். நகலெனப தூஉஞ் செருக்கெனபதூஉம தததஙகாரணஙகடகாயின. நயமெனனுஞ்செருக் கெனக் காரியததைக் காரணமாகவுபசரித்தா. இவைமூன்றுபாட்டானும் அவ் விருமையுங்கூறபபட்டன. (க0)

அள ம அதி.—பகைமாட்சி.

அஃதாவது அறிவின்மைமுதலிய குற்றங்களுடைமையாற் பகையை மாட்சிப்படுத்தல். அரசர்க்கு எவ்வாற்றானும் பகையின்மை கூடாமையின் மேற்பொதுவகையான் விலக்கப்பட்ட இகலை ஈண்டுச் சிறப்புவகையான் விதிக்கின்றாராகலின், இஃததன்பின் வைக்கப்பட்டது.

அசுக. வலியார்க்கு மாறேற்ற லோம்புக வோம்பா
மெலியார்மே லேக பகை. க

இ-ள். வலியார்க்கு மாறு ஏற்றல் ஓம்புக — தம்மின்வலியார்க்குப் பகையாயெதிர்தலை ஒழிக,— மெலியார்மேல் பகை ஓம்பா மேக—தனை மெலியார்க்குப் பகையாதலை ஒழியாது விரும்புக. எ-று.

வலியாரென்புழித் துணைவலியுமடங்கலின், மெலியாரென்புழித் துணைவலியின்மையுங்கொள்ளப்படும். அத்துணைதான் படை பொருண்முதலிய வேற்றுமைத்துணையும் நல்லறிவுடைமை நீதிநூல்வழியொழுகன்முதலிய ஒற்றுமைத்துணையுமெனவிரண்டாம். அவ்விரண்டுமில்லாரை வெல்வார்க்கு வலிதொலையாமையின் அவரோடு பகைத்தல் விதிக்கப்பட்டது. சிங்கநோக்காகிய இதனுட் பகைமாட்சி பொதுவகையாற் கூறப்பட்டது. (க)

அசுஉ. அன்பில னான்ற துணையிலன் றான்றுவ்வா
னென்பரியு மேதிலான் றுப்பு. உ

இ-ள். அன்பு இலன் — ஒருவன் தன்சுற்றத்தின்மேலன்பிலன்,— ஆன்ற துணை இலன்—அதுவேயன்றி வலிய துணையிலன்,— தான் துவ்வான்—அதன்மேற் றான்வலியிலன்,— ஏதிலான் துப்பு என் பரியும் — அப்பெற்றியான் மேல்வந்த பகைவன் வலியினை யாங்ஙனந்தொலைக்கும்! எ-று.

சுற்றமும் இருவகைத்துணையும் தன்வலியுமில்லனாகலின், அவன்மேற் செல்வார்க்கு வலி வளர்வதன்றித் தொலையாதென்பதாம். துவ்வான் துவ்வினைச்செய்யான். (உ)

அசுங. அஞ்சு மறியா னமைவில னீகலான்
றஞ்ச மெளியன் பகைக்கு ங

இ-ள். அஞ்சும் — ஒருவன் அஞ்சவேண்டாதவற்றிற்கு அஞ்சாநிற்கும்,— அறியான்— அறியவேண்டுமவற்றையறியான்,— அமைவு இலன்—பிறரோடு பொருத்தமிலன்,— ஈகலான்— இவற்றின்மேலும் யாவர்மாட்டும் இவறன்மாலையன்,— பகைக்குத் தஞ்சம் எளியன்—இப்பெற்றியான் பகைவர்க்கு மிகவெளியன். எ-று.

தஞ்சமெளியனென்பன ஒருபொருட்பன்மொழி. இந்நான்குகுற்றமுமுடையான் பகையினறியுமழியுமாகலின், தஞ்சமெளியனென்றார். (ங)

அசுச. நீங்கான் வெகுளி நிறையில னெஞ்ஞான்றும்
யாங்கணும் யார்க்கு மெளிது. ச

இ-ள். வெகுளி நீங்கான்—ஒருவன் வெகுளியினீங்கான்,— நிறை இலன்— அதுவேயன்றித் தான் நிறையுடையனல்லன்,— எஞ்ஞான்றும் யாங்கணும்

யார்க்கும் எளிது—அவனமேறசேறல எககாலததும் எவவிடத்தும் யாாக்கு மெளிது. எ-று.

நிறை மறைபிறரறியாமை. வெகுடனமாலையனுகலானும, மறைவெளிபபடுத தலானும்,மேறசெலவாககுககாலமுமஇடனுமவலியுமறிநதுசேறலவேணடா தாயிறறு. இனி இனிதெனறுபாடமோதி அவனபகைமை இனிதெனறுரைபபா ருமுளா. (௪)

அ௬௫. வழிநோக்கான் வாயபபன செயயான பழிநோககான் பண்பிலன் பறறாக கினிது. ௫

இ-ள. வழி நோககான—ஒருவன நீதிநூலையோதான,— வாயபபன செய யான—அது விதிதததொழிலகளைச செயயான,—பழி நோககான—தனககு வருமபழியைப பாரான,—பணபு இலன—தானபணபுடையனலலன,—பற றாக்கு இனிது—அவனபகைவாககு அபபகைமையினிது. எ-று.

தொலலோரடிபபட்டு வழஙகிவநததாகலான வழியெனறும, தபபாது பய ன்படுதலின வாயபபனவெனறும, இககுறறஙகளுடையான முனேயழிதலிற பற்றாக்கினிதெனறுஙகூறினா. (௫)

அ௬௬. காணுச சினத்தான் கழிபெருங காமததான பேணாமை பேணப படும. ௬

இ-ள். காணுச சினததான— தனனையும பிறரையுந தானறியாமைககேது வாகிய வெகுளியையுடையான் யாவன,— கழி பெருஙகாமததான—மேன மேல வளராநினற மிக்க காமத்தையுடையான யாவன,—பேணாமை பேணப படும— அவரது பகைமை விருமபிக கொளளபபடும. எ-று.

காணாதசினமெனபது விகாரமாயிறறு. முனனோனுககு யாவரும் பகையா கலானும், ஏனனோனுககுக காரியஙதோனறாமையானும, தாமேயழிவரெனபது பறறி, இவாபேணாமை பேணபபடுமெனறா. (௬)

அ௬எ. கொடுதது்ங கொளலவேண்டு மன்ற வடுத்திருந்து மாணாத செயவான் பகை. எ

இ-ள. அடுதது இருநது மாணாத செயவான பகை — வினையைத தொட ங்கியிருநது அதற்கேலாதனசெயவான பகைமையை—கொடுததும கொளல மனற வேணடும — சிலபொருளழியக கொடுததாயினுங கோடல ஒருதலை யாகவேணடும. எ-று.

ஏலாதனமெலியனுயவைததுததணிதலும, வலியனுயவைததுத தணிதலும, முதலாயின. அபபொழுது அதனாறசிலபொருளழியினும பின பலபொருளெய தறகு ஐயமின்மையின, கொளலவேணடுமனறவெனறா. இவையாறுபாட்டா லும அது சிறபபுவகையாற கூறபபட்டது. (எ)

அ௬அ. குணனிலனுயக குறறம் பலவாயின் மாற்றார்க் கினனிலனு மேமாப புடைதது. அ

இ-ள். குணன இலனுயக குறறம் பலவாயின இனன் இலனும்— ஒருவன் குணனெனறுமிலனுய உடைய குறறம் பலவாயவழி, அவன துணையிலனும,

— மற்றாருக்கு ஏமாப்பு உடைத்து — அவ்விலனுதற்றேனே அவன்பகைவாக்குத் துணையாதலையுடைத்து. எ-று.

குணம் இறைமாட்சியுட்சொல்லியன. குற்றம் இவ்வதிகாரத்துச் சொல்லியனவும் மற்றுமத்தன்மையனவும். துணை சுற்றம், நட்பு, பொருள், படை முதலாயின. பகைவாக்கு இவற்றானுளதாம் பயனன்றேயுளதாமாகலின், ஏமாப்புடைத்தென்றார். இலனுயென்னுஞ் செய்தெனெச்சம் உடையவென வந்த பெயரெச்சக்குறிப்புக் கொண்டது. (அ)

அசுகூ. செறுவார்க்குச் சேணிகவா வின்ப மறிவிலா
வஞ்சும் பகைவாப் பெறின். கூ

இ-ள். அறிவு இலா அஞ்சும் பகைவாப் பெறின—நீதியையறிதலில்லாத அஞ்சும் பகைவரைப் பெற்றால்,—செறுவார்க்குச் சேண இன்பம் இகவா —அவரைச் செறுவார்க்கு உயர்ந்தவின்பங்கள் நீங்கா. எ-று.

உபாயமறிதலும் அறிந்தாற்செய்துமுடிக்குந் திண்மையுமில்லாதாரோ பகைவராதல் கூடாமையிற் பெறினென்றும், அவரையறிந்து மேற்சென்றபொழுதே பகையின்மையுஞ் செல்வமும் ஒருங்கேயெய்தலிற் சேணுடையின்பங்கள் இகவாவென்றுங்கூறினார். (கூ)

அஎ0 கல்லான் வெகுளுஞ் சிறுபொரு ளெஞ்ஞான்று
மொல்லானை யொல்லா தொளி க0

இ-ள். கல்லான் வெகுளும் சிறுபொருள் ஒல்லானை—நீதிநூலைக் கல்லாதானோடு பகைத்தலான் வரும் எளியபொருளை மேவாதானை — எஞ்ஞான்றும் ஒளி ஒல்லாது—எஞ்ஞான்றும் புகழ் மேவாது. எ-று.

சிறுபொருள் முயற்சி சிறிதாய பொருள் நீதியறியாதானை வேறல் எளிதாயிருக்கவும் அது மாட்டாதானை வெற்றியான் வரும் புகழ் கூடாதென்பதாம்; ஆகவே, இச்சிறிய முயற்சியாற் பெரிய பயனெய்துகவென்றவாறாயிற்று. இஃதொக்கும் பிறரெல்லாம் அதிகாரத்தோடு மாறுதன்மேலும் ஓர்பொருட்டொடர்புபடாமலுரைத்தார். இவைமூன்றுபாட்டானும் அதனினுய பயன் கூறப்பட்டது.

அஅ ம அதி.— பகைத்திறந்தெரிதல்.

அஃதாவது மாணுத பகையை ஆக்குதற்குற்றமும், முன் ஆகிநின்ற பகையுள் நட்பாக்கற்பாலதும், நொதுமலாக்கற்பாலதும், அவற்றின்கட் செய்வனவும், ஏனைக்களைதற்பாலதன்கட்செய்வனவும், களையும் பருவமும், களையாக்காற்படு மிழுக்கும் என்று இத்திறங்களை ஆராய்தல். இரட்டுறமொழிதலென்பதனாற் பகையது திறமும் பகையிடத்தாக்குந் திறமுமென விரிக்கப்பட்டது. இவையெல்லாம் மாணுப் பகையவாகலின், இது பகைமாட்சியின்பின் வைக்கப்பட்டது.

அஎக. பகையென்னும் பண்பி லதனை யொருவ
னகையேயும் வேண்டற்பாற் றன்று. க

இ-ள். பகை என்னும் பண்பு இலதனை — பகையென்று சொல்லப்படுந் தீமைபயப்பதனை —ஒருவன் நகையேயும் வேண்டற்பாற்று அன்று — ஒரு

வன் விளையாட்டினகண்ணேயாயினும விருமபுதலியறகைததனறெனறு கூறும் நீதிநூல். எ-று.

மாணுதபகையையாக்கிக்கோடல எவவாறருனுநதீமையேபயததலிற பணபில தெனறுமம, அதனை விளையாடடினகண வேணடினுஞ செறறமே விளைநது மெயயாமாகலின நகையேயுமென்றும, வேணடாமை தொலலையோரது துணி வெனபாாநீதிநூனமேலவைததுங்கூறினா.அப்பெயா அவாய்நிலையானவநதது.

அஎஉ. விலலே ருழவா பகைகொளினுங கொளளறக
சொலலே ருழவா பகை. உ

இ-ள். வில் ஏர் உழவா பகை கொளினும—ஒருவன விலலை ஏராகவுடைய உழவரோடு பகை கொணடானுயினும,—சொல ஏர் உழவா பகை கொளள ற்க — சொலலை ஏராகவுடைய உழவரோடு பகை கொளளாதொழிக. எ-று.

சொல ஆகுபெயரான நீதிநூன்மேனினறது. வீரம சூழசசியெனனும ஆறற ல்களுள வீரமேயுடையாரோடு பகைகொணடாற கேடுவருதல ஒருதலையனறு, வநததாயினுந தனக்கேயாம, ஏனைசசூழ்ச்சியுடையாரோடாயிற றனவழியினு ளளார்க்குந தபபாது வருதலின, அது கொளினும இது கொளளறகவென ருா. உமமையான அதுவுமாகாமை பெறுதும. இரணடுமுடையாரோடு கொள ளலாகாமை சொலலவேணடாவாயிறறு. உருவகவிசேடம. (உ)

அஎங. ஏமுற றவரினு மேழை தமியனுயப
பலலாா பகைகொள பவன. ங

இ-ள. தமியனுயப பலலாா பகை கொளபவன — தான தனியனுயவைத துப பலரோடு பகைகொளவான—ஏமுறறவரினும ஏழை— பிததுறருரினும் அறிவிலன. எ-று.

தனிமை சுறறம் நட்புப படைமுதலியவின்மை. மயக்கத்தால ஒபபாராயி னும் ஏமுறறவா அதனுறறீஙகெயதாமையின, தீஙகெயதுதலுமுடைய இவனை அவரினும் ஏழையெனருா. தீஙகாவது துணையுளவழியும வேறல ஐயமாயிருக்க அஃதின்றியும பலரோடு பகைகொணடு அவரால வேறுவேறு பொருதறகண ணும ஒருஙகுபொருதறகணணும அழிநதேவிடுதல. இவைமூனறுபாடடானும் பகைகோடறகுறறம பொதுவினுஞ சிறபபினுஙகூறபபடடது. (ங)

அஎச. பகைநட்பாக கொண்டொழுகும பண்புடை யாளன
றகைமைககட டஙகிற றுலகு. ச

இ-ள். பகை நட்பாக கொணடு ஒழுகும் பண்புடையாளன தகைமைககண — வேணடியவழிப பகையை வேறுபடுததுத தனககு நடபாகசசெயதுகொ ணடொழுகும இயலபினையுடைய அரசனது பெருமையுளளே — தஙகிறறு உலகு— அடஙகிறறு இவவுலகு. எ-று.

வேணடியவழியெனபது ஆககததானவநதது. வேறுபடுததல பகைநிலைமை யினீககுதல. ஒழுகல நீதிவழியொழுகல. பெருமை பொருள, படையென இரு வகைததாய ஆறறல. அதனவழிததாதறகு எஞஞானறுநதிரிபின்மையின, அத துணிவுபறறித தஙகிறறெனருா. (ச)

அஎரு. தன்றுணை யின்றாற் பகையிரண்டாற் றானொருவ
னின்றுணையாக கொள்கவற்றி னொன்று. ரு

இ-ள். தன்றுணை இன்று — தனக்குதவுந் துணையோவெனின இல்லை,— பகை இரண்டு—நலிவுசெயயும் பகையோவெனின இரண்டு,— ஒருவன் தான் அவற்றின ஒன்று இனறுணையாக கொளக— அங்ஙனமாயநின்றவழி ஒருவனு கிய தான அபபகையிரணடனுடபொருந்தியதொனறை அபபொழுதைக்கு இனிய துணையாகச செயதுகொளக. எ-று.

பொருந்தியது ஏனையதனை வேறறகு ஏறறது. அபபொழுது அவவெலலும பொழுது. திரிபினறுககச செயதுகொளகவெனபாா, இனறுணையாவெனறாா. ஆலகள அசை. இவையிரணடுபாட்டானும் நட்பாககறபாலது கூறபபட்டது.

அஎசு. தேறினுந் தேறா விடினு மழிவின்கட
டேறான பகாஅன விடல. சு

இ-ள். தேறினும் தேறாவிடினும—பகைவனை முன தெளிநதானாயினுந் தெளி நதிலனாயினும—அழிவினகண தேறான பகான விடல—தனக்குப புறததொ ருவினையாறறாழவு வநதுழிக் கூடாது நீககாது இடையேவிட்டு வைகக.எ-று.

முனறெளிநதானாயினும அபபொழுது கூடாதொழிகவெனறது, உளளாய நினறு கெடுததலனோக்கி. தெளிநதிலனாயினும அபபொழுது நீககாதொழிகவெ னறது, அவவழிவிறகுத துணையாதலனோககி. இதனான நொதுமலாக்கறபாலது கூறபபட்டது. (சு)

அஎஎ. நோவற்க நொந்த தறியாாககு மேவறக
மென்மை பகைவ ரகதது. எ

இ-ள். நொநதது அறியாாககு நோவறக—நொநததனைத தாமாகவறியாத நட்டாாககுத தனனோவு சொலலறக,— மென்மை பகைவரகதது மேவறக— வலியினமை பாாததிருககும பகைவாமாட்டு அவவலியினமையை மேவிட்டுக் கொள்ளறக. எ-று.

நோவெனனும முதனிலைததொழிறபெயா ஈணடு அதுசொல்லுதறகாயி றறு. பகைவாகட்டவிாவது கூறுவாா, நட்டாாகட்டவிாவதும உடனகூறினாா. இதனால அவவிருபகுதிககணணுஞ் செயவது கூறபபட்டது (எ)

அஎஅ. வகையறிநது தறசெயது தறகாபப மாயும
பகைவாகட பட்ட செருககு. அ

இ-ள். வகை அறிநது தறசெயது தறகாபப—தான வினைசெயயுமவகையை அறிநது அது முடித்தறகேறபத் தனனைப பெருககி மறவி புகாமறறனனைக காககவே,— பகைவாகண பட்ட செருககு மாயும் — தனபகைவாமாட்டுள தாயகளிபபுக கெடும. எ-று.

வகை வலியனாயத தானெதிரே பொருமாறும, மெலியனாயவ்ளவிற போா விலக்குமாறும முதலாயின. பெருககல பொருள படைகளாற பெருகச்செய தல. களிபபு இவறறான் வேறுமெனறெணணி மகிழநதிருததல. இவவிறுகுத லறிநது தாமே அடஙகுவரெனபதாம. இதனாற கீளதறபாலதனகட்செய்வன கூறபபட்டது. (அ)

அஎகூ. இளைதாக முணமரங கொலக களையுநா
கைகொலலுங காழததவிடதது. கூ

இ-ள். முள மரம் இளைதாகக கொலக — களையவேணடுவதாய முண்மா தததை இளைதாய நிலைமைக்கடகளைக, — காழததவிடததுக களையுநா கைகொலலும— அனறியே முதிாநத நிலைமைககடகளையலுறற களைவாாகையினை அதுதான களையும. எ-று.

களையபபடுவதாய தமபகையை அது மெலிதாயகாலததேகளைக அனறியே வலிதாயகாலததுக களையலுறறமமை அதுதான களையுமெனபது தோனற நினறமையின, இது பிறிதுமொழிதல. இதனால களையுமபருவங்கூறபபடடது.

அஅ0. உயிாபப வுளரலலா மனற செயிாபபவா
செமமல சிதைககலா தாா. க0

இ-ள செயிாபபவா செமமல சிதைககலாதாா— தமமொடு பகைபபாாது தருககினைக கெடுககலாயிருகக இகழசசியான அது செயயாதவரசா — உயிாபப உளரலலா மனற—பின உயிாககுமாததிரததிறகும உளரலலா ஒருதலையாக, எ-று.

அவா வலியராயத தமமைக களைதல் ஒருதலையாகலின, இறநதாரோயாவ ரெனபதாம. அவருயிாதத துணையானே தாமிறபபரெனினுமமையும. இதனால களையாவழிபபடுமிழுககுக கூறபபடடது. (க0)

அசுஎ ம அதி.—உட்பகை.

அஃதாவது புறபபகைககு இடனாககிக கொடுதது அதுவெலலுநதுணையும உளளாயநிறகும பகை. இதுவும, களையபபடுவதனபாலதாகலின, பகைததிறந தெரிதலினபின வைககபபடடது.

அஅக. நிழனீரு மினனாத வினனா தமாநீரு
மினனாவா மினனா செயின. க

இ-ள. நிழல நீரும இனனாத இனனா— ஒருவனுககு அனுபவிககவேணடுவனவாய நிழலும நீரும முன இனியவேனும பின நோயசெயவன இனனா— தமா நீரும இனனாசெயின இனனாவாம— அதுபோலத தமுவனவாய தமரியலபுகளும முன இனியவேனும பின இனனாசெயவன ... வாம். எ-று.

நோய பெருஙகால, பெருவயிறு முதலாயின. தமமொனறதனால உடபகை யாதறகுரியராய ஞாதியரெனபதறிக. இனனாசெயல முனவெளிபபடாமைநின்று துணைபெறறவழிக கெடுததல. (க)

அஅஉ. வாள்போல பகைவரை யஞசறக வஞசுக
கேளபோல பகைவா தொடாபு. உ

இ-ள. வாளபோல பகைவரை அஞசறக—வாளபோல எறிதுமெனறு வெளிப்படடுநிறகும பகைவரை அஞசாதொழிக,—கேளபோல பகைவா தொடாபு அஞ்சுக—அஙஙனம நிலலாது கேளபோல மறைநதுநிறகும பகைவாநடபினை அஞசுக. எ-று.

முனனேயறிநது காககபபடுதலான அஞசறகவெனறும், அங்ஙனம் அறிய வும காக்கவுமபடாமையிற கெடுதல ஒருதலையெனபதுபறறி அஞசுகவென றுஙகூறினா. பினசெயயும பகையிலுஙகொடிதாகலானும, காககுங்காலம அதுவாகலானும், அஞசபபடுவது முனசெயத அவாதொடாபாயிறறு. இவவிரணடுபாட்டானும உடபகை ஆகாதெனபது கூறபபட்டது. (உ)

அஅங. உடபகை யஞசித்தற காகக வுலைவிடததது
மடபகையின் மாணத் தெறும. ௩

இ-ள். உடபகை அஞசித தறகாகக—உடபகையாயினாையஞசித தனனைக காததுககொணடொழுகுக,—உலைவிடதது மடபகையின மாணத தெறும— அஙஙனமொழுகாதவழித தனககோாதளாசசி வநதவிடததுக குயவன மடகலததையறுககுஙகருவிபோல அவா தபபாமறகெடுபபா. எ-று.

காததல அவரையாமலும அவாககுடமபடாமலும பரிகரிததல. மணணைப பகுககுஙகருவி மடபகையெனபபட்டது. பகைமை தோனறுமல உளளாயிருநதே கீழறுததலின, கெடுதல தபபாதெனபதாம. (௩)

அஅச. மனமாணா வுடபகை தோனறி னினமாணா
வேதம பலவுந தரும. ச

இ-ள். மனம மாணா உடபகை தோனறின— புறநதிருநதியதுபோனறு அகநதிருநதாத உடபகை அரசனுககு உணடாவதாயின,— இனம மாணா ஏதம பலவும தரும— அஃது அவனுககுச சுறறம வயமாகாமைககேதுவாகிய குறறமபலவறறையுஙகொடுககும. எ-று.

அவை சுறறததாா உளளாயநினறு வேறுபடுததலும, அதனால அவா வேறுபட்டவழித தாளுறேறுமையும, பின அவறறுன விளைவனவுமாம. (ச)

அஅரு. உறன்முறையா னுடபகை தோனறி னிறன்முறையா
னேதம பலவுந தரும. ரு

இ-ள். உறல முறையான உடபகை தோனறின—புறதது உறவுமுறைதத னமையோடு கூடிய உட்பகை அரசனுக்கு உணடாவதாயின,—இறல முறையான ஏதம பலவும தரும—அஃது அவனுககு இறததனமுறையோடு கூடிய குறறமபலவறறையுஙகொடுககும. எ-று.

அவை புறபபகைத துணையாய நினறே அது தோனறுமற கோறனமுதலிய வஞசனை செயதலும, அமைசசாமுதலிய உறுபபுககளைத தேயததலும முதலாயின. (ரு)

அஅசா. ஒன்றாமை யொன்றியார் கடபடி னெஞ்ஞான்றும்
பொன்றாமை யொனற லரிது. சா

இ-ள். ஒனறாமை ஒனறியாாகண படின — பகைமை தனககுள்ளாயினாா மாட்டே பிறககுமாயின, — பொனறாமை ஒனறல எஞஞானறும அரிது— அரசனுககு இறவாமை கூடுதல எஞஞானறுமரிது. எ-று.

பொருள படை முதலிய உறுபபுககளாறபெரியனுயகாலத்துமென்பார்,எஞ்ஞானறுமென்றா.இவைநானகுபாட்டானும அதனாறறனககு வருநதீங்கு கூறபபட்டது. (சா)

அஅஎ. செப்பின் புணாசசிபோற கூடினுங் கூடாதே
யுடபகை யுறற குடி. எ

இ-ள். செபபின் புணாசசிபோல கூடினும்—செபபினது புணாச்சிபோலப புறதது வேறறுமை தெரியாமற கூடினுராயினும, — உடபகை உறற குடி கூடாது—உட்பகை உணடாயகுடியிலுளளாா அகததுத தமமுடகூடாா. எ-று.

செபபினதுபுணாசசி செபபு மூடியோடு புணாநத புணாச்சி. உட்பகையான மனம வேறுபட்டமையிற புறபபகை பெறறுழி வீறறுவீறருவரெனபதாம. குடிகூடாதெனபதனை நாடு வநதெனபதுபோலக கொளக. உடபகை தானு றறகுடியோடு கூடாதெனறும உடபகையுணடாயகுடி அபபகையோடு கூடா தெனறும உரைபபாருமுளா. (எ)

அஅஅ. அரமபொருத பொன்போலத தேயு முரம்பொரு
துடபகை யுறற குடி. அ

இ-ள உடபகை உறற குடி—முன வளாநதுவநததாயினும உட்பகையுண டாய குடி—அரம பொருத பொன போலப பொருது உரம தேயும—அரத தாறபொரபபட்ட இருமபுபோல அதனுறபொரபபட்டு வலிதேயும. எ-று.

பொருதெனனுஞ்செயபபாட்டுவினையெசசம தேயுமெனனும வினைகொண டது. அஃது, உரததினதெழிலாயினுங்குடிமேலேறறுதலின, வினைமுதல்வினை யாயிறறு. காரியஞ்செயவதுபோனறு பொருநதி மெலலமெல்லப பிரிவிதத லான, வலி தேயநதுவிடுமெனபதாம. இவையிரணடுபாட்டானும அவனகுடி க்கு வருநதீஙகு கூறபபட்டது. (அ)

அஅகூ. எடபக வன்ன சிறுமைததே யாயினு
முடபகை யுளளதாங கேடு. கூ

இ-ள. உடபகை எடபகவு அனன சிறுமைததே ஆயினும— அரசனது உட பகை அவனபெருமையை நோககவு எளளினபிளவையொதத சிறுமையுடைத தேயாயினும,—கேடு உளளதாம—பெருமையெலலாம அழியவருஙகேடு அத னகததததாம. எ-று.

எததுணையுமபெரிதாயகேடு தனககெலலைவருநதுணையும எததுணையுஞ்சிறி தாய உடபகையுளளேயடஙகியிருநது வநதால வெளிபபட்டுசிறகுமெனபதாம். இதனால அது சிறிதெனறு இகழபபடாதெனபது கூறபபட்டது. (கூ)

அகூ0. உடம்பா டிலாதவா வாழககை குடஙகருட
பாமபோ டுடனுறைந தறறு. க0

இ-ள். உடம்பாடு இலாதவா வாழககை— மனப்பொருததமிலலாதாரோடு கூட ஒருவன வாழுமவாழககை— குடஙகருள பாம்போடு உடன உறைநத றறு— ஒருகுடிலுளளே பாம்போடுகூட உறைநதாறபோலும. எ-று.

குடஙகமெனனும வடசொறறிரிநதுநினறது. இடசசிறுமையானும் பயிற் சியானும பாம்பாறகோட்படல ஒருதலையாம், ஆகவே, அவவுவமையால அவ னுயிாக்கு இறுதி வருதல ஒருதலையெனபது பெறறும். இதனற கண்ணோடா தவாைக கடிகவெனபது கூறபபட்டது. (க0)

---

௯0 ம அதி.— பெரியாரைப்பிழையாமை.

அஃதாவது பெரியாரையினுனா அவமதித்து ஒழுகாமை. இரட்டுறமொழிதலென்பதனால் பெரியாரென்பது ஆற்றலாற்பெரியாராய வேந்தர்மேலும் தவத்தாற்பெரியராய முனிவர்மேலும் நின்றது. மேற்சொல்லாது எஞ்சிநின்றதாகலின், இது வெகுளியான வருவனவற்றதிறுதிக்கண் வைக்கப்பட்டது.

அ௯௧. ஆற்றுவா ராற்ற லிகழாமை போற்றுவார்
போற்றலு ளெல்லாந் தலை. ௧

இ-ள். ஆற்றுவார் ஆற்றல் இகழாமை—எடுத்துக்கொண்டன யாவும் முடிக்கவல்லாருடைய ஆற்றலகளை அவமதியாமை — போற்றுவார் போற்றலுள் எல்லாம் தலை— தங்கட்டீங்குவாராமற்காப்பார் செய்யுங்காவல்களெல்லாவற்றினும் மிக்கது. எ-று.

ஆற்றலென்பது பெருமை, அறிவு, முயற்சியெனனும் மூன்றனமேலும் நிற்றலிற் சாதியொருமை. இகழ்ந்தவழிக் களையவல்லாரென்பது தோன்ற ஆற்றுவாரென்றும், அரண், படை, பொருள், நட்பு முதலிய பிறகாவல்கள் அவரானழியுமாகலின் அவ்விகழாமையைத் தலையாயகாவலென்றுங்கூறினார். பொதுவகையால் அவ்விருதிறத்தாரையும் பிழையாமையது சிறப்பு இதனாற்கூறப்பட்டது. (௧)

அ௯௨. பெரியாரைப் பேணா தொழுகிற் பெரியாராற்
பேரா விடும்பை தரும். ௨

இ-ள். பெரியாரைப் பேணாது ஒழுகின்— ஆற்றலகளாற்பெரியாராயினாரை வேந்தர் நன்குமதியாது அவமதித்து ஒழுகுவாராயின்,—பெரியாரால் பேரா இடும்பை தரும்—அவ்வொழுக்கம் அப்பெரியாரால் அவர்க்கு எஞ்ஞான்றும் நீங்காத துன்பங்களைக் கொடுக்கும். எ-று.

அத்துன்பங்களாவன இருமையினும் இடையறாது வரும் மூவகைத்துன்பங்களுமாம். அவையெல்லாந் தாமே செய்துகொள்கின்றனவென்பது தோன்ற, ஒழுக்கத்தை வினைமுதலாக்கியும் பெரியாரைக் கருவியாக்கியுங்கூறினார். பொதுவகையால் அவரைப் பிழைத்தற்குற்றம் இதனாற் கூறப்பட்டது. இனிச்சிறப்புவகையாற்கூறுப. (௨)

அ௯௩. கெடல்வேண்டிற் கேளாது செய்க வடல்வேண்டி
னாற்று பவர்க ணிழுக்கு. ௩

இ-ள். அடல் வேண்டின் ஆற்றுபவர்கண் இழுக்கு— வேற்றுவேந்தரைக் கோறல்வேண்டியவழி அதனை அப்பொழுதே செய்யவல்ல வேந்தர்மாட்டுப் பிழையினை— கெடல் வேண்டின் கேளாது செய்க— தான் கெடுதல்வேண்டினனாயின் ஒருவன் நீதிநூலைக் கடந்துசெய்க. எ-று.

அப்பெரியாரைக் "காலனுங் காலம் பார்க்கும் பாராது — வேலின்டுதானை விழுமியோர் தொலைய—வேண்டிடத் தடூஉம் வெல்போர் வேந்தர்" என்றார் பிறரும். நீதிநூல் செயலாகாதென்றுகூறலின், கேளாதென்றார். (௩)

அ௯௪. கூற்றத்தைக் கையால் விளித்தற்றா லாற்றுவார்க்
காற்றாதா ரின்னா செயல். ௪

இ-ள். ஆற்றுவார்க்கு ஆற்றாதார் இன்னா செயல—மூவகையாற்றலுமுடையார்க்கு அவையில்லாதார் தாம முற்பட்டு இன்னாதவற்றைச் செய்தல்—கூற்றத்தைக் கையால் விளித்தற்று—தானேயும வரறபாலனுய கூற்றுவனை அதற்கு முன்னே கைகாட்டி அழைத்தாலொக்கும். எ-று.

கையால் விளித்தல இகழச்சிக்குறிப்பிற்று. தாமேயும உயிர்முதலிய கோடற்குரியாரை அதற்குமுன்னே விரைந்து தமமேல வருவிததுககொளவார இறப்பினது உண்மையும அணமையுஙகூறியவாறு. இவையிரணடுபாட்டானும வேநதரைப்பிழைத்தலின்குற்றங்கூறப்பட்டது. (ச)

அகூரு. யாண்டுசசென றியாண்டு முளராகார வெந்துப்பின்
வேந்து செறப்பட டவா. ரு

இ-ள். வெநதுப்பின வேநது செறப்பட்டவா—பகைவாககு வெயதாய வலியினையுடைய வேநதனாற்செறப்பட்ட அரசா — யாண்டுச சென்று யாண்டும உளராகார — அவனைத தப்பி ருஙகேபோயுளராவா, ஓரிடததும உளராகார. எ-று.

இடைவநத சொற்கள அவாயநிலையான வநதன. வெநதுப்பின வேநதாகலால் தநநிலம விட்டுப்போயவாககு இடங்கொடுப்பாரிலலை, உளராயின இவர் இனியாகாரொனபது நோக்கி அவனோடு நட்புககோடறபொருட்டும தாமே வநதெய்திய அவருடைமையை வெளவுதறபொருட்டுங்கொலவா, அனறெனின உடனேயழிவரொனபன நோக்கி, யாண்டுசசென றியாண்டுமுளராகாரொனறார். இதனால அக்குற்றமுடையார அருமையுடைய அரண சோநதும உயயாரொன பது கூறப்பட்டது. (ரு)

அகூசா. எரியாற் சுடப்படினு முயவுண்டா முயயார
பெரியாரப பிழைததொழுகு வார. சா

இ-ள். எரியால சுடப்படினும உயவு உண்டாம—காட்டிடைச சென்றுனொருவன் ஆணடைத்தீயாற்சுடப்பட்டானாயினும ஒருவாற்றான் உயிருயதலகூடும, —பெரியாரப பிழைத்து ஒழுகுவார உயயார—தவததாற பெரியாரைப்பிழைத்து ஒழுகுவார எவவாற்றானும உயிருயயார. எ-று.

தீ முன் உடம்பினைக கதுவி அதுவழியாக உயிர்மேறசேறலின இடையே உய்யவுங்கூடும், அருநதவாவெகுளி அனனதனறித தானிறபது கணமாய அதற்குள்ளே யாவர்க்கும காததலரிதாகலின, அது கூடாதாகலான அதற்கேதுவாய பிழை செயயறகவெனபதாம். (சா)

அகூஎ. வகைமாண்ட வாழ்க்கையும் வான்பொருளு மென்னாந்
தகைமாண்ட தககார செறின். எ

இ-ள். தகை மாணட தககார செறின — சாபவருள்கட்கேதுவாய பெருமை மாட்சிமைப்பட்ட அருநதவா அரசனை வெகுள்வராயின,—வகை மாணட வாழ்க்கையும் வான பொருளும் எனனும—உறுப்பழகுபெற்ற அவனரசாட்சியும் ஈட்டிவைதத பெருமபொருளும எனபடுவிடும! எ-று.

உறுப்பு அமைசசு, நாடு, அரண, படையென்விவை. செறினெனபது அவர் செருமை தோனற நினறது. இவவெசசததான முன் வருவனவற்றிற்கும்

இஃதொக்கும். அரசா தஞ்செல்வக்களிப்பான் அருநதவாம்ாட்டுப் பிழை செய வாராயின, அசசெலவம அவர் வெகுளிததியான ஒருகணத்துளளே வெந்துவிடு மெனபதாம். (ள)

அகூஅ. குன்றன்னர் குன்ற மதிபபிற குடியொடு
நினறனனா மாயவா நிலதது. அ

இ-ள். குனறு அனனா குனற மதிபபின்— குனறததைபொககும அருநத வா கெடநினைபபாராயின,— நிலதது நினறு அனனா குடியொடு மாயவா— அபபொழுதே இநநிலதது நிலைபெறறுறறபோலுஞசெலவா தஙகுடியொடும் மா யவா. எ-று.

வெயில மழை முதலிய பொறுததலுஞ சலியாமையும உளளிட்ட குணஙக ளுடைமையின, குனறனனுரொனறுா "மலலன மலையனைய மாதவா" எனறுா பிறரும. நிலைபெறறுறறபோறலாவது இறபபபெரியராகலின இவாககு எஞஞா னறும அழிவிலலையெனறு கணடாராறகருதபபடுசல. (அ)

அகூகூ. ஏநதிய கொளகையாா சீறி னிடைமுரிநது
வேநதனும வேநது கெடும. கூ

இ-ள். ஏந்திய கொளகையாா சீறின—காததறகருமையான உயாநத விரத ஙகளை உடையாா வெகுளவராயின,— வேநதனும இடை வேநது முரிநது கெடும்—அவராறறலான இநதிரனும இடையே தனபதமஇழநதுகெடும.எ-று.

"வேநதன மேய தீமபுன லுலகமும" எனறுா பிறரும. நகுடனென்பான் இநதிரனபதமபெறறுச செலகினற காலததுப பெறற களிபபுமிகுதியான அக ததியன வெகுளவதோாபிழைசெய அதனுறசாபமெயதி அபபதம இடையே இழநதானெனபதனையுடகொணடு, இவவாறு கூறினுா. இவைநானகுபாடடா னும முனிவரைப பிழைததலினகுறறஙகூறபபடடது. (கூ)

கூ00. இறநதமைநத சாாபுடைய ராயினு முயயாா
சிறநதமைநத சீராா செறின. க0

இ-ள். சிறநது அமைநத சீராா செறின—கழியமிகக தவததினையுடையாா வெகுளவராயின,—இறநது அமைநத சாாபு உடையராயினும உயயாா—அவ ரானவெகுளபபடடாா கழியபபெரியசாாபு உடையராயினும, அதுபறறி உயய மாடடாா. எ-று.

சாாபு அரண, படை, பொருள, நடபெனவிவை. அவையெலலாம் வெகு ணடவரது ஆறறலாறறிரிபுரமபோல அழிநதுவிடுமாகலின, உயயாரொனறுா. சீருடையது சீரெனபபடடது. இதனுல் அககுறறமுடையாா சாாபுபறறியும உயயாரொனபது கூறபபடடது. (க0)

கூக ம அதி.— பெண்வழிச்சேறல்.

இனிக காமததான வருவன நேரோ பகையலலவாயினும ஆககஞ்சிதைத தல அழிவுதலைத்தருதலென்னுந தொழிலகளாற பகையோடொததலிற பகை பபாறபடுவனவாமாகலான, அவறறைப பகைப்பகுதியதிறுதிககடகூறுவான் ருெடங்கி, முதறகட்பெண்வழிச்சேறல கூறுகினறுா. அஃதாவது தன்வழி யொழுகற்பாலளாய இலலாளவழியே தான் ஒழுகுதல.

கூ0க. மனைவிழைவார் மாண்பய னெய்தார் வினைவிழைவார்
வேண்டாப் பொருளு மது. க

இ-ள். மனை விழைவார் மாண் பயன் எய்தார்—இன்பங்காரணமாகத் தம் மனையாளை விழைந்து அவள் தன்மையராய் ஒழுகுவார் தமக்கு இன்றுணையாய அறத்தினையெய்தார், — வினை விழைவார் வேண்டாப் பொருளும் அது—இனிப் பொருள்செய்தலை முயல்வார் அதற்கிடையீடென்று இகழும்பொருளும் அவ்வின்பம். எ-று.

மனையும் விழைதலும் பயனும் ஆகுபெயர். அவ்வின்பம் அவள் தன்மையரா தற்கு ஏதுவாயவின்பம். அஃது அவளாற்பயனுயவறத்தினும் அவ்வறத்திற்கு தனக்கும் ஏதுவாய பொருளினுஞ்செல்லவிடாமையின், விடற்பாற்றெனபதாம்.

கூ0உ. பேணாது பெண்விழைவா னாக்கம் பெரியதோர்
நாணாக நாணுத் தரும். உ

இ-ள் பேணாது பெண் விழைவான் ஆக்கம்—தன்னாண்மையை விட்டு மனையாளது பெண்மையை விழைவான் எய்தி்நின்ற செல்வம்— பெரியது ஓர் நாண் ஆக நாணுத் தரும்— இவ்வுலகத்து ஆண்பாலார்க்கெல்லாம் பெரிய தோர்நாணுண்டாகத் தனக்கும் நாணுதலைக் கொடுக்கும். எ-று.

எய்திநின்றதாயிற்று, படைக்கும் ஆற்றலில்லாதலின். அச்செல்வத்தால் ஈதலும் துய்த்தலும் முதலிய பயன்கொள்வாள் அவளாகலின், அவ்வாண்மைச் செய்கை அவள்கண்ணதாயிற்றென்று ஆண்பாலாயாவரும் நாண் அதனுற்ற னாண்மையின்மை அறிந்து பின் தானும் நாணுமென்பதுநோக்கிப் பெரிய தோர்நாணாக நாணுத்தருமென்றார். இவையிரண்டுபாட்டானும் மனைவிழைதற் குற்றங்கூறப்பட்டது. (உ)

கூ0ங. இல்லாள்கட் டாழ்ந்த வியல்பின்மை யெஞ்ஞான்று
நல்லாரு ணாணுத் தரும். ங

இ-ள். இல்லாளகண் தாழ்ந்த இயல்பு இன்மை—ஒருவன் இல்லாண்மாட்டு தாழ்தற்கு ஏதுவாய அச்சம் — நல்லாருள் நாணு எஞ்ஞான்றும் தரும் —அஃதிலராய நல்லாரிடைச் செல்லுங்கால நாணுதலை அவனுக்கு எக்காலத் துங்கொடுக்கும். எ-று.

அவட்டான அஞ்சி ஒழுகுதல் இயல்பாகலின், அவளையஞ்சுதல் இயல்பின்மை யாயிற்று. அங்ஙனமஞ்சியொழுகுதலின், அவளை நியமிப்பாரிலலையாம், ஆகவே, எல்லாக்குற்றமும் விளையுமென்பது நோக்கி, எஞ்ஞான்றும் நாணுத்தருமென்றார். (ங)

கூ0ச. மனையாளை யஞ்சு மறுமையி லாளன்
வினையாண்மை வீறெய்த லின்று. ச

இ-ள். மனையாளை அஞ்சும் மறுமை இலாளன்—தன்மனையாளையஞ்சி ஒழுகுகின்ற மறுமைப்பயனில்லாதானுக்கு— வினை ஆண்மை வீறு எய்தல் இன்று — வினையை ஆளுந்தன்மை உண்டாயவழியும் நல்லோரால் கொண்டாடப் படாது. எ-று.

உண்டாயவழியுமெனபது அவாயநிலையான வந்தது. இலலறஞ்செயதறகுரி யனனமையினமையின மறுமையிலாளனெனறும, விணையயாளுந்தனமை தனறனமையிலலாத அவனுன முடிவுபோகாமையின வீறெயதலினறெனறு ஙகூறினா. (ச)

கூ0ரு. இலலாளை யஞ்சுவா னஞ்சுமற றெஞ்ஞான்று
நலலாாககு நலல செயல. ரு

இ-ள். இலலாளை அஞ்சுவான—தனமனையாளையஞ்சுவான — நலலாாக்கு நலல செயல் எஞ்ஞானறும அஞ்சும— தானதேடிய பொருளையாயினும அதனுல நலலாாககு நலலனசெயதலை எஞ்ஞானறும அஞ்சாநிறகும. எ-று.

நலலாா தேவா, அருந்தவா, சானறோா, இருமுதுகுரவா முதலாயினுரும நலவிருநதினரும. நலலனசெயதல அவாவிருமபுவன கொடுத்தல. அது செயயவேணடும் நாளகளினுமெனபாா, எஞ்ஞானறுமெனமுா. "இலலாளை யஞ்சி விருநதினமுகங கொனற நெஞ்சிற—புலலாளனுக"* எனமுா பிறரும. (ரு)

கூ0சு. இமையாரின் வாழினும பாடிலரோ யிலலா
ளமையாாதோ ளஞ்சு பவா. சு

இ-ள். இலலாள அமை ஆா தோள அஞ்சுபவா—தமமிலலாளுடைய வேயபோலுநதோளினை அஞ்சுவாா,—இமையாரின வாழினும பாடு இலா— வீரததாறறுறககமெயதிய அமராபோல இவவுலகததது வாழநதாராயினும, ஆணமையிலா. எ-று.

அமராபோலவாழதலாவது பகைதத வீரா தோளகளையெலலாம வேறலான நனகுமதிககபபடடு வாழதல. அது கூடாமையின, வாழினுமெனமுா. அமையாாதோளெனவே, அஞ்சுதறகாரணததது எணமை கூறியவாறு. வீராதோளகளை வெனமுராயினும இலலாடோளகளை அஞ்சுவாா ஆணமையிலரெனபதாம. இவைகானகுபாடடானும அவளையஞ்சுதறகுறறங்கூறபபடடது. (சு)

கூ0எ. பெண்ணேவல செயதொழுகு மாண்மையி னுணுடைப
பெணணே பெருமை யுடைதது. எ

இ-ள். பெண ஏவல செயது ஒழுகும ஆணமையின— நாணினறித தனனிலலாளது ஏவறறொழிலைச செயது திரிகினறவனது ஆணடனமையின—நாண உடைப பெணணே பெருமை உடைதது—நாணினையுடைய அவள பெணடனமையே மேமபாடுடைத்து. எ-று.†

நாணுடைபபெணணென வேணடாது கூறியது அவளேவலசெயவானது நாணினமை முடிதத்றகாதலின, அமமறுதலைததொழில வருவிககபபடடது.

---

* சீவகசிநதாமணி, மணமகளிலமபகம, உகள.— இலலாளை யஞ்சி விருந தினமுகங கொனற நெஞ்சிற—புலலாள னுக மறநதோறகி லெனபபு கைநது —விலலா ளமுவம பிளநதிடடு வெகுணடு நோககிக— கொலயானை யுநதிக் குடைமேலுமோா கோறொடுததான.

† பெண்மை ஆண்மைகட்குப பொருள கட்புலனுகிய அமைதிததனமை ஆளுநதனமை எனபா நசசினாககினியா.

ஏவல் ஆகுபெயர். இறுதிக்கட்பெண்ணென்பதூஉம அது. ஏவல்செய்வித்தலைக் கோடற்சிறப்புத்தோன்றப் பெண்ணேயெனப் பிரித்தார். (எ)

கூ0அ. நட்டார் குறைமுடியார் நன்றாற்றார் நன்னுதலாள்
பெட்டாங் கொழுகு பவர். அ

இ-ள். நன்னுதலாள் பெட்டாங்கு ஒழுகுபவர்—தாம் வேண்டியவாறன்றித் தம்மனையாள் வேண்டியவாறு ஒழுகுவார்—நட்டார் குறை முடியார்—தம்மொடு நட்புச்செய்தார் உற்ற குறை முடிக்கமாட்டார், —நன்று ஆற்றார்— அதுவேயன்றி மறுமைக்குத் துணையாய அறஞ்செய்யவுமாட்டார். எ-று.

நன்னுதலாளென்பதனை "அமையார்தோள" என்புழிப்போலக் கொள்க. அவளானே அறிந்து ஏவலும பொருள்கொடுத்தலுங்கூடாமையின், இருமைக்கும வேண்டுவன செய்யமாட்டாரென்பதாம். (அ)

கூ0கூ. அறவினையு மான்ற பொருளும் பிறவினையும
பெண்ணேவல் செய்வார்க ணில. கூ

இ-ள். அறவினையும—அறஞ்செய்தலும—ஆன்ற பொருளும—அது முடித்தற்கு ஏதுவாய பொருட்செய்தலும—பிற வினையும — அவ்விரண்டின் வேறாய இன்பச்செயல்களும—பெண் ஏவல் செய்வார்கண் இல—தம்மனையாள் ஏவல் செய்வார்மாட்டு உளவாகா. எ-று.

புலன்களைந்தாகலின், பிறவினையென்பப் பன்மையாயிற்று. அவைநோக்கி அறச்செயல் பொருட்செயல்கள் முன்னேயொழிந்தார்க்குத் தலைமை அவள் கண்ணதாகலின், பின் அவைதாமும் இலவாயினவென்பது தோன்ற, அவற்றைப் பிரித்துக்கூறினார். இவைமூன்றுபாட்டானும அவளேவல்செய்தற்குற்றங்கூறப்பட்டது. (கூ)

கூக0. எண்சேர்ந்த நெஞ்சத் திடனுடையார்க் கெஞ்ஞான்றும
பெண்சேர்ந்தாம பேதைமை யில. க0

இ-ள். எண் சேர்ந்த நெஞ்சத்து இடன் உடையார்க்கு— கருமச்சூழ்ச்சிக்கட்சென்ற நெஞ்சத்தினையும அதனியைய செல்வத்தினையும உடையராய வேந்தர்க்கு—பெண் சேர்ந்து ஆம பேதைமை எஞ்ஞான்றும இல—மனையாளைச் சேர்தலான் விளையும பேதைமை எக்காலத்தும உண்டாகாது. எ-று.

"இடனில்பருவத்தும" எனவும "இடனின்றியிரந்தோர்க்கு" எனவும் வந்தமையான், இடனென்பது அப்பொருட்டாதலறிக. இளமைக்காலத்துமென்பார், எஞ்ஞான்றுமென்றார். அப்பேதைமையாவது மேற்சொல்லிய விழைதல், அஞ்சல், ஏவல்செய்தலென்னும் மூன்றற்கும்காரணமாயது. எதிர்மறைமுகத்தான் அம்மூன்றும இதனாற்றொகுத்துக் கூறப்பட்டன. (க0)

கூஉ ம அதி. —வரைவின்மகளிர்.

அஃதாவது தந்நலம் விலைகொடுப்பார் யாவார்க்கும் விற்பதல்லது அதற்கு ஆவார் ஆகாதாரென்னும் வரைவிலாத மகளிரது இயல்பு, ஆதலால் தமக்குரிய மகளிரான வருங்குற்றத்தின்பின் வைக்கப்பட்டது.

௯௧௧. அன்பின் விழையார் பொருள்விழையு மாய்தொடியா
ரின்சொ லிழுக்குத் தரும். ௧

இ-ள். அன்பின் விழையார் பொருள் விழையும் ஆய் தொடியார்—ஒருவனை அன்புபற்றி விழையாது பொருள்பற்றி விழையும் மகளிர்—இன் சொல் இழுக்குத் தரும்—அது கையுறுந்துணையும் தாம் அன்புபற்றி விழைந்தாராகச் சொல்லும் இனியசொல் அவனுக்குப் பின் இன்னாமையைப் பயக்கும். எ-று.

பொருளென்புழி இன் விகாரத்தாற்றொக்கது. ஆய்ந்ததொடியினையுடையா ரென்றதனானும், இனியசொல்லென்றதனானும், அவர்கருவி கூறப்பட்டது. அச்சொல் அப்பொழுதைக்கு இனிதுபோன்று பின் வறுமை பயத்தலின், அது கொள்ளற்கவென்பதாம். (௧)

௯௧௨. பயன்றூக்கிப் பண்புரைக்கும் பண்பின் மகளிர்
நயன்றூக்கி நள்ளா விடல். ௨

இ-ள். பயன் தூக்கிப் பண்பு உரைக்கும் பண்பு இல் மகளிர்—ஒருவனுக்கு உள்ளபொருளை அளந்தறிந்து அஃதெய்துந்துணையும் தமபண்புடைமை சொல்லும் பண்பில்லாத மகளிரது—நயன் தூக்கி நள்ளா விடல்—ஒழுகலாற்றினை ஆராய்ந்தறிந்து அவரைப் பொருந்தாது விடுக. எ-று.

பண்பு சொல்லினகண்ணல்லது தங்கட்கிடவாமை தோன்றப் பண்பின்மகளி ரென்றும், அவர்க்கு அது சாதிதருமமாதல் நூலானேயன்றி அவர்செயலானுமறிந்தென்பார் நயன்றூக்கியென்றும், அவ்வறிவு அவரை விடுதற்கு உபாயமென்பது தோன்றப் பின் நள்ளாவிடலென்றுங்கூறினார். (௨)

௯௧௩. பொருட்பெண்டிர் பொய்ம்மை முயக்க மிருட்டறையி
லேதில பிணந்தழீஇ யற்று. ௩

இ-ள். பொருட்பெண்டிர் பொய்ம்மை முயக்கம்— கொடுப்பாரை விரும்பாது பொருளையே விரும்பும் பொதுமகளிரது பொய்ம்மையையுடைய முயக்கம்—இருட்டு அறையில் ஏதில பிணம் தழீஇயற்று—பிணமெடுப்பார் இருட்டறைக்கண்ணே முன்னறியாத பிணத்தைத் தழுவினாற்போலும். எ-று.

பொருட்கு முயங்கும் மகளிர் கருத்துஞ்செயலும் ஆராயாது சாதியும் பருவமும் ஒவ்வாதானை முயங்குங்கால் அவர்க்குறிப்புக் கூலிக்குப் பிணமெடுப்பார் காணப்படாததோரிடத்தின்கண் இயைபில்லாததோர்பிணத்தை எடுக்குங்கால் அவர்குறிப்போடொக்குமெனவே, அகத்தால் அருவராநின்றும் பொருணோக்கிப் புறத்தாற்றழுவுவர் அதனையொழிகவென்பதாம். இவைமூன்றுபாட்டானும் அவர்சொல்லும் செயலும் பொய்யென்பது கூறப்பட்டது. (௩)

௯௧௪. பொருட்பொருளார் புன்னலந் தோயா ரருட்பொரு
ளாயு மறிவி னவர். ௪

இ-ள். பொருட்பொருளார் புன்னலம்—இன்பமாகிய பொருளை இகழ்ந்து பொருளாகிய பொருளையே விரும்பும் மகளிரது புல்லியநலத்தை— அருட்பொருள் ஆயும் அறிவினவர் தோயார்— அருளோடு கூடியபொருளை ஆராய்ந்துசெய்யும் அறிவினையுடையார் தீண்டார். எ-று.

அறமுதலியநானகும பொருளெனபபடுதலின், பொருடபொருள் அருட் பொருளென விசேடித்தார். புனமை இழிநதாககே உரிததாதல. தாம விரு மபுகினற அறததிறகு அவாமெயநநலம மறுதலேயாகலின, தோயாரெனப தாம். (ச)

கூகரு. பொதுநலத்தார புன்னலந தோயார மதிநலததின்
மாணட வறிவி னவர். ரு

இ-ள். மதி நலததின மாணட அறிவினவர்— இயறகையாகிய மதிநனமை யான மாடசிமைபபடட செயறகையறிவினையுடையார— பொது நலததார புனனலம தோயார— பொருளகொடுபபாாககெலலாம பொதுவாய ஆசையி னையுடைய மகளிரது புலலியநலததைத தீணடார். எ-று.

மதிநனமை முறபிறபபுககளிறசெயத நலவினேகளான மனநதெளிவுடைத் தாதல. அதனுனனறிக கலவியறிவு மாடசிமைபபடாமையின மதிநலததின மாணடவறிவினவரெனறும, அவவறிவுடையாாககு அவராசையது பொயம மையும மெயநநலததது பொதுமையும விளஙகித தோனறலின தோயாரெ னறுஙகூறினர். (ரு)

கூகசு. தநநலம பாரிபபார தோயார தகைசெருககிப
புன்னலம பாரிபபார தோள. சு

இ-ள். தகை செருககிப புனனலம பாரிபபார தோள — ஆடல, பாடல், அழகெனபனவறறுற களிதநத தமபுலலிய நலததை விலைகொடுபபார யாவா மாடடும பரபபும மகளிாதோளினை— தம நலம பாரிபபார தோயார—அறி வொழுககஙகளானுய தமபுகழை உலகததுப பரபபுதறகுரிய உயாநதோா தீணடார். எ-று.

ஆடனமுதலிய மூனறுமுடைமை அவாககு மேம்பாடாகலின தகையென றும, தோயின அறிவொழுககங்கள அழியுமாகலின அவறறுறபுகழபரபபுவார தோயாரெனறுஙகூறினர். தநநலமெனபுழி நலம ஆகுபெயர். இவைமூனறுபா டடானும அவரை உயாநதோா தீணடாரெனபது கூறபபடடது. (சு)

கூகஎ. நிறைநெஞச மிலலவர் தோயவர் பிறநெஞசிற
பேணிப புணாபவா தோள. எ

இ-ள். நெஞசின பிற பேணிப புணாபவா தோள—நெஞசினுறபிறவற்றை ஆசைபபடடு அவை காரணமாகக கொடுபபாரை மெயயாறபுணரும மகளிா தோளகளே— நிறை நெஞசம இலலவா தோயவா — நிறையாறறிருநதிய நெஞசமிலலாதார தோயவா. எ-று.

பொருளும அதனுறபடைககபபடுவனவும விருமபும் நெஞசு அவறறினமே லதாகலின, புணாவது உடமபுமாததிரமெனபதறிநது அதுவழி ஓடாதுநிறகும நெஞசினையுடையார தோயாமையின, அஃதிலார தோயவரென்றுர். (எ)

கூகஅ. ஆயு மறிவின ரலலாாக கணஙகென்ப
மாய மகளிர முயககு. அ

இ-ள். மாய மகளிர முயககு—உருவுசொறசெயலகளான் வஞ்சித்தலேவல்ல மகளிரது முயக்கததை —ஆயும அறிவினர் அல்லார்க்கு அணங்கு என்ப—

அவ்வஞ்சனை ஆராய்ந்தறியுமறிவுடையரல்லார்க்கு அணங்குதாக்கென்றுசொல்லுவர் நூலோர். எ-று.

அணங்கு காமநெறியான் உயிர்கொள்ளும் தெய்வமகள். தாக்குத் தீண்டல். இவ்வுருவகத்தான் அம்மயக்கம் முன் இனிதுபோன்று பின் உயிர்கோடல் பெறும். இது நூலோர் துணிவென்பது தோன்ற அவர்மேல்வைத்துக் கூறினார். அப்பெயர் அவாய்நிலையான் வந்தது. (௮)

௯௧௯. வரைவிலா மாணிழையார் மென்றோள் புரையிலாப்
பூரியர்க ளாழு மளறு. ௯

இ-ள். வரைவு இலா மாண் இழையார் மென்றோள் — உயர்ந்தோர் இழிந்தோரென்னாது விலைகொடுப்பார் யாவரையும் முயங்கும் மகளிர்மெல்லிய தோள்கள் — புரை இலாப் பூரியர்கள் ஆழும் அளறு — அக்குற்றத்தையறியும் அறிவில்லாத கீழ்மக்கள் புக்கழுந்து நிரயம். எ-று.

உயர்தற்கேதுவாகலின், புரையெனப்பட்டது. சாதியானிழிந்தாரினீக்குதற்குப் புரையிலாப்பூரியர்களென்றும், அவர் ஆழ்தற்கேது உருவமுதலியவென்றுமென்பது தோன்ற மாணிழையார் மென்றோளென்றும், அவர்க்கு அளற்றினையிடையின்றிப் பயக்குமென்பது தோன்ற உருவகமாக்கியுங்கூறினார். (௯)

௯௨0. இருமனப் பெண்டிருங் கள்ளுங் கவறுந்
திருநீக்கப் பட்டார் தொடர்பு. ௧0

இ-ள். இருமனப் பெண்டிரும் கள்ளும் கவறும் — கவர்த்த மனத்தினையுடைய மகளிரும் கள்ளும் சூதுமென்று மூன்றும் — திரு நீக்கப்பட்டார் தொடர்பு — திருமகளாற்றுறக்கப்பட்டார்க்கு நட்பு. எ-று.

இருமனம் ஒருவனோடு புணர்தலும் புணராமையும் ஒருகாலத்தேயுடைய மனம். கவறு ஆகுபெயர். ஒத்த குற்றத்தவாகலின், கள்ளும் சூதும் உடன்கூறப்பட்டன. வடநூலாரும் இக்கருத்தான் விசனமென உடன்கூறினார். வருகின்ற அதிகாரமுறைமையும் இதனானறிக. இனைவிராயெண்ணியவழிப் பன்மைபற்றி முடிபுகோடலின், ஈண்டு அஃறிணையாற்கொண்டது. திருநீக்கப்பட்டமை இக்குறிகளான் அறியப்படுமென்பதாம். இவைநான்குபாட்டானும் சேர்வார் இழிந்தோரென்பது கூறப்பட்டது. (௧0)

௯௩-ம் அதி. — கள்ளுண்ணாமை.

இனி ஒழுக்கமும் உணர்வுமழித்தற்கண் அவ்வரைவின்மகளிரோடொப்பதாய கள்ளினையுண்ணாமையது சிறப்பு எதிர்மறைமுகத்தாற்கூறுகின்றார்.

௯௨௧. உட்கப் படாஅ ரொளியிழப்ப ரெஞ்ஞான்றுங்
கட்காதல் கொண்டொழுகு வார். ௧

இ-ள். கட்காதல் கொண்டு ஒழுகுவார் — கள்ளின்மேற்காதல்செய்தொழுகுமரசர் — எஞ்ஞான்றும் உட்கப்படார் — எஞ்ஞான்றும் பகைவரானஞ்சப்படார், — ஒளி இழப்பர் — அதுவேயன்றி முன்னெய்திநின்ற ஒளியினையுமிழப்பர். எ-று.

அறிவின்மையால் பொருள் படை முதலியவற்றாற் பெரியராயகாலத்தும் பகைவர் அஞ்சார், தம்முன்னோரானெய்தி நின்ற ஒளியினையும் இகழற்பாட்டான் இழப்பனென்பதாம். இவையிரண்டானும் அரசு இனிதுசெல்லாதென்பது இதனாற்கூறப்பட்டது. (க)

கூஉ௨. உண்ணற்க கள்ளை யுணிலுண்க சான்றோரா
னெண்ணப் படவேண்டா தார். உ

இ-ள். கள்ளை உண்ணற்க—அறிவுடையராயினார் அஃதிலராதற்கு ஏதுவாய கள்ளினை உண்ணாதொழிக,— உணில் சான்றோரான் எண்ணப்பட வேண்டாதார் உண்க—அன்றியே உண்ணல்வேண்டுவார் உளராயின், நல்லோரால் எண்ணப்படுதலை வேண்டாதார் உண்க. எ-று.

பெறுதற்கரிய அறிவைப் பெற்றுவைத்தும் கள்ளானழித்துக்கொள்வாரை இயல்பாகவே அஃதில்லாத விலங்குகளுடனும் எண்ணுராகலின், சான்றோரானெண்ணப்படவேண்டாதாருண்கவென்றார். (உ)

கூஉ௩. ஈன்றாண் முகத்தேயு மின்னாதா லென்மற்றுச்
சான்றோர் முகத்துக் களி. ௩

இ-ள். ஈன்றாள் முகத்தேயும் களி இன்னாது—யாது செய்யினும் உவக்குந் தாய்முன்பாயினும் கள்ளுண்டு களித்தல் இன்னாதாம்,— மற்றுச் சான்றோர் முகத்து என—ஆனபின் குற்றம் யாதும் பொறாத சான்றோர்முன்பு களித்தல் அவர்க்கியாதாம்! எ-று.

மனமொழிமெய்கள் தமவயத்தவன்மையான் நாணழியும், அழியவே,ஈன்றாட்கும் இன்னாதாயிற்று, ஆனபின்,கள் இருமையுங்கெடுத்தலறிந்து சேய்மைக்கண்ணே கடியுஞ்சான்றோர்க்கு இன்னாதாதல் சொல்லவேண்டுமோவென்பதாம்.

கூஉ௪. நாணென்னு நல்லாள் புறங்கொடுக்குங் கள்ளென்னும்
பேணப் பெருங்குற்றத் தார்க்கு. ௪

இ-ள். கள் என்னும் பேணாப் பெருங்குற்றத்தார்க்கு— கள்ளென்று சொல்லப்படுகின்ற யாவருமிகழும் மிகக்குற்றத்தினையுடையாரை— நாண் என்னும் நல்லாள் புறங்கொடுக்கும் — நாணென்று சொல்லப்படுகின்ற உயர்ந்தவள் நோக்குதற்கஞ்சி அவர்க்கெதிர்முகமாகாள். எ-று.

காணுதற்குமஞ்சி உலகத்தார் சேய்மைக்கண்ணே நீங்குவராகலிற் பேணாவென்றும், பின் ஒருவாற்றானுங் கழுவப்படாமையிற் பெருங்குற்றமென்றும், இழிந்தோர்பானில்லாமையின் நல்லாளென்றும், கூறினார். பெண்பால்... வடமொழிமுறைமைபற்றி. இவைமூன்றுபாட்டானும் ஒளியிழ... கூறப்பட்டன. (௪)

கூஉ௫. கையறி யாமை யுடைத்தே பொருள்கொடுத்து
மெய்யறி யாமை கொளல். ௫

இ-ள். பொருள் கொடுத்து மெய் அறியாமை கொளல்—ஒருவன் விலைப் பொருளைக் கொடுத்துக் கள்ளான்வருந் மெய்ம்மறப்பினைக் கொள்ளுதல்— கை அறியாமை உடைத்து—அவன் பழவினைப்பயனை செய்வதறியாமையைத் தனக்குக்காரணமாகவுடைத்து. எ-று.

தன்னையறியாமை சொல்லவே, ஒழிந்தன யாவுமறியாமை சொல்லவேண்டாவாயிற்று. கை அப்பொருட்டாதல் "பழுனுடைய பெருமரம் வீழ்ந்ததெனக் கையற்று" என்பதனானுமறிக. அறிவார் விலைகொடுத்து ஒன்றனைக்கொள்ளுங் காற்றீயது கொள்ளாமையின், மெய்யறியாமைகொள்ளல் முன்னையறியாமை யான் வந்ததென்பதாம். (௫)

௯௨௬. துஞ்சினார் செத்தாரின் வேறல்ல ரெஞ்ஞான்று
நஞ்சுண்பார் கள்ளுண் பவர். ௬

இ-ள். துஞ்சினார் செத்தாரின் வேறு அல்லர்— உறங்கினார், செத்தாரின் வேறுதலுடையரேனும், அக்காலத்தறிவின்மையான் வேறெனப்படார்; — கள் உண்பவர் எஞ்ஞான்றும் நஞ்சு உண்பார்— அவ்வாறே கள்ளுண்பார், நஞ்சுண்பாரின் வேறுதலுடையரேனும், எக்காலத்து மறிவின்மையான் வேறெனப்படார், அவர்தாமேயாவர். எ-று.

உறங்கினார்க்கும் கள்ளுண்பார்க்கும் வேற்றுமை உயிர்ப்புநிற்றல். வேறுதலும் வேறன்மையுமுடைமைகாட்டற்கு உவமை புணர்க்கப்பட்டது. இதனை நிரனிறையாக்கி, இகழ்க்கப்படுதலால் உறங்கினாரும் நஞ்சுண்பாருமொப்பர், கைவிடப்படுதலாற் செத்தாருங்கள்ளுண்பாருமொப்பரென்றுரைப்பாருமுளர். அதிகாரப்பொருள் பின்னதாயிருக்க யாதுமியைபில்லாத நஞ்சுண்பார்க்கு உவமைபுணர்த்து ஈண்டுக்கூறல் பயனின்றாகலானும், சொற்கிடக்கை நிரனிறைக் கேலாமையானும், அஃதுரையன்மையறிக. இவையிரண்டுபாட்டானும் அவர தறிவிழத்தற்குற்றங் கூறப்பட்டது. (௬)

௯௨௭. உள்ளொற்றி யுள்ளூர் நகப்படுவ ரெஞ்ஞான்றுங்
கள்ளொற்றிக் கண்சாய் பவர். ௭

இ-ள். கள் ஒற்றிக் கண் சாய்பவர்—கள்ளை மறைந்துண்டு அக்களிப்பாற்றமறிவு தளர்வார்— உள்ளூர் உள் ஒற்றி எஞ்ஞான்றும் நகப்படுவர்—உள்ளூர் வாழ்பவரான் உண்ணிகழ்கின்றதாய்த்துணர்ந்து எஞ்ஞான்றும் நகுதல்செய்யப்படுவர். எ-று.

உள்ளூர் ஆகுபெயர். உண்டென்பது அவாய்நிலையான் வந்தது. ஒற்றித்துணர்தல் தளர்ச்சியாற்கண்பிழையுணர்ந்து அதனாற்கள்ளுண்டதுணர்தல். (௭)

௯௨௮. களித்தறியே னென்பது கைவிடுக நெஞ்சத்
தொளித்ததூஉ மாங்கே மிகும். ௮

இ-ள். களித்து அறியேன் என்பது கைவிடுக— மறைந்துண்டுவைத்து யான் கள்ளுண்டறியேனென்று உணருதபொழுது தம்மொழுக்கங்கூறுதலையொழிக;— நெஞ்சத்து ஒளித்ததும் ஆங்கே மிகும்— அவ்வுண்டபொழுதே பிறரறியின் இழுக்காமென்று முன்னெஞ்சத்தொளித்தகுற்றமும் முன்னையளவின்மிக்கு வெளிப்படுதலான். எ-று.

களித்தறியேனெனக் காரியத்தாற்கூறினார். இவையிரண்டுபாட்டானும் அது மறைக்கப்படாதென்பது கூறப்பட்டது. (௮)

௯௨௯. களித்தானைக் காரணங் காட்டுதல் கீழ்நீர்க்
குளித்தானைத் தீத்துரீஇ யற்று. ௯

இ-ள். களித்தானைக் காரணம் காட்டுதல் — கள்ளுண்டு களித்தானொருவனை இஃதாகாதென்று பிறனொருவன் காரணங்காட்டித் தெளிவித்தல் — நீரக் கீழ்க் குளித்தானைத் தீத்தரீஇயற்று — நீருணமூழ்கினானொருவனைப் பிறனொருவன் விளக்கினால் நாடுதலையொக்கும். எ-று.

களித்தானையெனனுமிரணடாவது "அறிவுடை யந்தண னவனைக்காட் டென்றனே" எனபுழிப்போல நின்றது. நீருள விளக்குச் செல்லாதாற்போல அவன்மனத்துக் காரணஞ்செல்லாதென்பதாம். இதனான் அவனைத்தெளிவித்தல் முடியாதென்பது கூறப்பட்டது. (கூ)

கூகூ0. கள்ளுணணாப் போழ்திற் களித்தானைக் காணுங்கா
லுள்ளானகொ லுண்டதன் சோர்வு. க0

இ-ள். கள் உண்ணாப் போழ்தில் களித்தானை — கள்ளுண்பானொருவன் தான் அஃதுண்ணாது தெளிந்திருந்தபொழுதின்கண் உண்டு களித்த பிறனைக் காணுமனறே,— காணுங்கால் உண்ட தன் சோர்வு உள்ளான்கொல்— காணுங்கால் தானுண்டபொழுது உளதாஞ்சோர்வினை அவன்சோர்வால் அதுவுமிற்றென்று கருதான்போலும்! எ-று.

சோர்வு மன்மொழிமெய்கள் தன்வயத்தவல்லவாதல். கருதலளவையான் அதனிழுக்கினையுயத்துணரின் ஒழியுமென இதனால் அஃதொழிதற்காரணங்கூறப்பட்டது. (க0)

கூரு ம அதி.— சூது.

இனி அக்கள்ளுணடல்போல அறம் பொருள் இனபங்கட்கு இடையீடாகி யசூதாடலும் பிணியுழத்தலுங்கூறுவானறொடங்கி, முதறகட்சூதினதியல்பு கூறுகின்றார்.

கூகூக. வேண்டற்க வென்றிடினுஞ் சூதினை வென்றதூஉந்
தூண்டிற்பொன் மீன்விழுங்கி யற்று. க

இ-ள். வென்றிடினும் சூதினை வேண்டற்க — தான் வெல்லுமாற்றலுடையனாயினும் சூதாடலை விரும்பாதொழிக,— வென்றதூஉம் தூண்டிற்பொன் மீன் விழுங்கியற்று — வென்று பொருளெய்துவார் உளராலெனின் அவவென்றபொருடானும் இரையான் மறைந்த தூண்டிலிரும்பினை இரையெனக்கருதி மீன் விழுங்கினாற்போலும். எ-று.

வேறல் ஒருதலையன்மையின் வென்றிடினுமென்றும், கருமங்கள்பலவுங்கெடுதலின் வேண்டற்கவென்றுங்கூறினார். எய்தியபொருள் சூதாடுவார் நீங்காமைக்கு இட்டதோர்தலையென்பதூஉம், அதனாற்பின்றுயருழத்தலும், உவமையாற்பெறறாம். (க)

கூகூஉ. ஒன்றெய்தி நூறிழக்குஞ் சூதர்க்கு முண்டாங்கொ
லன்றெய்தி வாழ்வதோ ராறு. உ

இ-ள். ஒன்று எய்தி நூறு இழக்கும் சூதர்க்கும் — அத்தூண்டிற்பொன்போன்ற ஒன்றனை முன்பெற்று இன்னும்பெறுதுமென்னுங்கருத்தால் நூற்றினையிழந்து வறியராஞ்சூதர்க்கும் — நன்று எய்தி வாழ்வது ஓராறு உண

டாங்கொல — பொருளால் அறனுமின்பமுமெய்தி வாழ்வதொருநெறியுண்டா மோ ஆகாது. எ-று.

அவ்வாறற்ற பொருளிழந்தேவருதலான், அதனாலெய்தும் பயனும் அவர்க் கில்லையென்பதாம். (உ)

கூங்ங. உருளாய மோவாது கூறிற் பொருளாயம்
போஒய்ப் புறமே படும். ங

இ-ள். உருள் ஆயம் ஓவாது கூறின் — உருளுங்கவற்றின்கட்பட்ட ஆயத் தைத் இடைவிடாதுகூறிச் சூதாடுமாயின்,— பொருள் ஆயம் போய்ப் புற மே படும்—அரசனீட்டியபொருளும் அவன்பொருள்வருவாயும் அவனைவிட்டுப் போய்ப் பகைவாகண்ணே தங்கும். எ-று.

கவற்றின்றுருட்சியை அதனிலுய ஆயத்தின்மேலேற்றியும், சூதாட்டை அது கூறலாகிய காரணத்தின்மேலிட்டுங்கூறினார். பொருளாயமென்பது உம்மைத் தொகை. ஆயம் வடமொழித்திரிசொல். காத்தற்கண்ணும் இயற்றற்கண்ணும் கருத்திலனாகலின், அவையிரண்டும் பகைவாபாற்செல்லுமென்பதாம். (ங)

கூங௪. சிறுமை பலசெய்து சீரழிக்குஞ் சூதின்
வறுமை தருவதொன் றில். ௪

இ-ள். சிறுமை பல செய்து சீர் அழிக்கும் சூதின்—தன்னை விழைந்தார்க்கு முன்னில்லாத துன்பங்கள்பலவற்றையும் விளைத்து உள்ளபுகழையுங்கெடுக் குஞ் சூதுபோல— வறுமை தருவது ஒன்று இல் — நல்குரவினைக் கொடுக்க வல்லது பிறிதொன்றில்லை. எ-று.

அத்துன்பங்கள் முன்னர்க்கூறுப. நல்வினைகளையும் நல்லினத்தையும் நீக்கித் தீவினைகளையுந் தீயினத்தையுங்கூட்டுதலால், சீரழிக்குமென்றார். வறுமைக்கு எல்லையாவதொன்பதாம். (௪)

கூங௫. கவறுங் கழகமுங் கையுந் தருக்கி
யிவறியா ரில்லாகி யார். ௫

இ-ள். இல்லாகியார் — முற்காலத்துத் தாமுளராகியே இலராகியொழுகினார் —கவறும் கழகமும் கையும் தருக்கி இவறியார்—கவற்றினையும் அஃதாடுங் களத்தினையும் அவ்வாட்டற்குவேண்டுந்தொழிலினையும் மேற்கொண்டு கைவி டாத வேந்தர் எ-று.

கைத்தொழில் வெல்லுமாயம்பட்டப் பிடித்தெறிதல். அவ்விவறுதலாற்பாண் டவர் தம்மாசுவிட்டு வனத்திடைப்போய் ஆண்டுமறைந்தொழுகினானென அனு பவங்காட்டியவாறு. இவையைந்துபாட்டானும் அதனது வறுமைப்பயத்தற்சூற் றங்கூறப்பட்டது. (௫)

கூங௬. அகட்டாரா ரல்லல் உழப்பாசூ தென்னு
முகடியான் மூடப்பட் டார். ௬

இ-ள். சூது எனனும் முகடியால் மூடப்பட்டார் — தன்பெயர்சொல்லல் மங்கலமன்மையிற்சூதென்று சொல்லப்படும் முகடியான் விழுங்கப்பட்டார் —அகடு ஆரார் அல்லல் உழப்பர்—இம்மைக்கண் வயிறுரப்பெறார், மறுமைக கண் நிரயத்துன்பமுழப்பர். எ-று.

செலவஙகெடுதது நலகுரவுகொடுததறறொழில வேறுபடாமையிற் சூதெனனு மூகடியெனறும, வெறறிதோலவிகளுககு ஒருபொழுதும விடாராகலின ஈணடு அகடாராரொனறும, பொயயுங களவும முதலியபாவஙகளீடடலின ஆணடு அலலலுழபபரொனறுஙகூறினா. வயிறுராமை சொலலவே, ஏனைபபுலனகளுகா பபெருமை சொலலவேணடாவாயிறறு. உழபபரொனபது எதிாகாலவினை. (சு)

கூகூஎ. பழகிய செலவமும பணபுங கெடுககுங
கழகததுக காலை புகின. எ

இ-ள். காலை கழகததுப புகின — அறம் பொருளினபஙகட்கடைததகாலம அரசனுககுச் சூதாடுகளததனகட கழியுமாயின,— பழகிய செலவமும பணபும கெடுககும— அககழிவு தொனறுதொட்டுவநத அவனசெலவததினையும நறகுணஙகளையும போககும. எ-று.

பழகியவெனபது பணபுடனுமியையும. தான செயதுகொளளும அறமுதலியவேயனறி முனனோரைததொடஙகி வருகினற செலவமும முனசெயத நலவினையினபயனாய பணபும இலவாமெனபதாம. (எ)

கூகூஅ. பொருளகெடுததுப பொயமேற கொளீஇ யருளகெடுத
தலல லுழபபிககுஞ சூது. அ

இ-ள். சூது — சூது — பொருள கெடுதது — தனனைபபயினறவனபொருளைக் கெடுதது,— பொய மேறகொளீஇ— பொயமமையைமேறகொளளபபணணி, — அருள கெடுதது— மனததெழும அருளைககெடுதது,— அலலல உழபபிககும்— இவ்வாறறான அவனை இருமையினுந்துனபமுறுவிககும. எ-று.

இததொழிலகணமூனறறகும சூது வினைமுதலாகவும, தோலவி, வெறறி, செறறமெனபன முறையே கருவிகளாகவுஙகொளக. முனனதனான இமமையினும், ஏனையவறறான மறுமையினுமாம பொருளகொடுததெனபது பாடமாயின, அவவெசசததிறகு முடிவு மேறகொளீஇயெனபுழி மேறகோடலாகிய வினைமுதலவினை. (அ)

கூகூகூ. உடைசெலவ மூணொளி கலவியென் றைநது
மடையாவா மாயங கொளின. கூ

இ-ள். ஆயம கொளின— அரசன சூதினைத தனககு விருபபததொழிலாக விருமபுமாயின,— ஒளி கலவி செலவம ஊண உடை எனற ஐநதும அடையாவாம— அவனை ஒளியும கலவியும செலவமும ஊணும உடையுமெனறிவவைநதுஞசாராவாம. எ-று.

ஆயம ஆகுபெயா. இசசிறபபுமுறை செயயுளாககுப பிறழநினறது. செலவம அறுவகையுறுபபுககள. ஊணுடையெனபனவறறால துபபுரவுகளெலலாங கொளளபபடும. காலமும கருததும பெருமையின, இவையுளவாகாவெனபதாம. இவைநானகுபாடடானும சிறுமைபலசெயது அவறறானிருமையுஙகெடுத்தல கூறப்பட்டது. (கூ)

கூச0. இழத்தொறூஉங காதலிககுஞ் சூதேபோற றுன்ப
முழததொறூஉங காதற றுயிா. க0

இ-ள். இழத்தொறூஉம காதலிக்கும் சூதேபோல—சூதாடலான் இருமைப பயனகளையுமிழககுநதோறும அதனமேறகாதலசெயயுஞ்சூதன்போல—துன் பம உழததொறூஉம காதறறு உயிா—உடமபான மூவகைததுன்பங்களையும் அனுபவிககுநதோறும அதனமேறகாதலையுடைதது உயிா.எ-று.

சூது ஆகுபெயா. உயிரினதறியாமை கூறுவாாபோனறு சூதனதறியாமை கூறுதல கருததாகலின, அதனையாபபுறுததறபொருட்டு உவமமாக்கிக்கூறினாா. இதனெதிாமறைமுகததாற சூதினைவெறுததொழிவானையொக்கும உடமபினை வெறுததொழியுமுயிரெனவுஙகொளக. இதனான் அஃதொழிதறகருமையும ஒழி நதாாதுபெருமையுஙகூறபபடடன. (கம)

சுரு ம அதி.—மருந்து.

பழவினையானும காரணஙகளானும மககடகு வாதமுதலியபிணிகளவரும, அவறறுடபழவினையான வருவன அதனகழிவினகணலலது தீராமையின அவை யொழிநது, ஏனைககாரணஙகளான வருவனவறறைத தீர்க்கும மருநதினைபிறஙு கூறுகினறாா. காரணஙகளாவன உணவுசெயலகளமெனவவாமையாகலின,பிணி களுஙகாரணததான வருவனவாயின.

சுசக. மிகினுங குறையினு நோயசெயயு நூலோா
வளிமுதலா வெணணிய மூனறு க

இ-ள். மிகினும குறையினும— உணவுஞ செயலகளும ஒருவனபகுதிக்கொ ததவளவினவனறி அதனின மிகுமாயினும குறைவுமாயினும,— நூலோா வளி முதலா எணணிய மூனறு நோய செயயும— ஆயுளவேதமுடையாரால வாத முதலாகவெணணபபடட மூனறுநோயும அவனுககுத துனபஞசெயயும.எ-று.

நூலோரெணணியவெனவே, அவா அவறறுனவகுதத வாதபபகுதி பிததப பகுதி ஐபபகுதியெனனும பகுதிபபாடும பெறறும. அவறறிறகுணவொததலா வது சுவை வீரியஙகளானும அளவானும பொருநதுதல. செயலகளொததலா வது மனமொழி மெயகளாறசெயயுநதொழிலகளை அவைவருநதுவதறகு முன னேயொழிதல. இவையிரணடும இஙஙனமனறி மிகுதல குறைதலசெயயின, அவை தததநிலையினிலலாவாய வருததுமெனபகாம. காரணமிரணடும அவா யநிலையான வநதன. முறறுமமை விகாரததாறறொககது. இதனால, யாககை கடகியலபாகிய நோய மூவகைததெனபதூஉம, அவை துனபஞசெயதறகார ணம இருவகைததெனபதூஉம, கூறபபடடன. இனபஞசெயதறகாரணம முன் னாககூறுப. (க)

சுசஉ. மருநதென வேண்டாவாம் யாககைக கருநதிய
தறறது போறறி யுணின. உ

இ-ள். அருநதியது அறறது போறறி உணின — ஒருவன முன்னுணடது அறறபடியைக குறிகளாறறெளியவறிநது பினனுணணுமாயின,—யாககைககு மருநது என வேணடாவாம்— அவனயாககைககு மருநதெனறு வேறுவேண டாவாம். எ-று.

குறிகளாவன யாக்கைநொய்ம்மை, தேக்கின்றூய்மை, கரணங்கடொழிற் குரியவாதல், பசிமிகுதலென்றிவை முதலாயின. பிணிகள் யாக்கையவாகலின், யாக்கைக்கென்றார். உண்ணின் என்பது அதனருமை தோன்ற நின்றது. (உ)

கூசங. அற்றா லளவறிந் துண்க வஃதுடம்பு
பெற்றா னெடிதுய்க்கு மாறு. ங

இ-ள். அற்றால் அளவு அறிந்து உண்க — முன்னுண்டது அற்றால் பின்னுண்பதனை அம்மாத்திரையறிந்து அவ்வளவிற்றாக உண்க,— உடம்பு பெற்றான் நெடிது உய்க்கும் ஆறு அஃது — இறப்பவும்பலவாய பிறயாக்கைகளிற்பிழைத்துப் பெறற்கரிய இம்மானுடயாக்கையைப் பெற்றான் அதனை நெடுங்காலங்கொண்டு செலுத்துநெறி அதுவாகலான். எ-று.

இம்மை மறுமை வீடுபேறுகட்கெய்தற்பாலது ஈதொன்றுமேயாகலின் உடம்புபெற்றானென்றும், அது நெடிதுநின்றுழி அவை பெருகச்செய்துகொள்ளலாமாகலின் நெடிதுய்க்குமாறென்றுங்கூறினார். பெற்றாலென்று பாடமோதுவாருமுளர். (ங)

கூசச அற்ற தறிந்து கடைப்பிடித்து மாறல்ல
துய்க்க துவரப் பசித்து. ச

இ-ள். அற்றது அறிந்து — முன்னுண்டது அற்றபடியையறிந்து,— துவரப் பசித்து — பின் மிகப்பசித்து, — மாறல்ல கடைப்பிடித்துத் துய்க்க — உண்ணுங்கால் மாறுகொள்ளாத உணவுகளைக் குறிக்கொண்டுண்க. எ-று.

அற்றதறிந்தென்றும்பெயர்த்துமை அதனையாப்புறுத்தற்பொருட்டு. உண்டது அற்றாலும் அதன்பயனாகிய இரதமற்றாகலான் அதுவுமறல்வேண்டுமென்பார், மிகப்பசித்தென்றார். பசித்தலவினை ஈண்டு உடையான்மேனின்றது. மாறுகொள்ளாமையாவது உண்பான்பகுதியோடு மாறுகொள்ளாமையும், காலவியல்போடு மாறுகொள்ளாமையும், சுவை வீரியங்களாற்றம்முண் மாறுகொள்ளாமையுமாம். அவையாவன முறையே வாத பித்த ஐகளான்ற பகுதிக்கட்டாதவற்றைச் செய்வனவாதலும், பெரும்பொழுது சிறுபொழுதென்னுங் காலவேறுபாடுகளுள் ஒன்றற்காவன பிறிதொன்றற்காகாமையும், தேனுநெய்யுந் தம்முளொத்து நஞ்சாதல்போல்வனவுமாம். அவற்றைக் குறிக்கொள்ளாது மனம்பட்டவாற்றுற்றுய்ப்பின் அதனானே நோயும் மரணமும் வருதலின், கடைப்பிடித்தென்றார். (ச)

கூசரு மாறுபா டில்லாத வுண்டி மறுத்துண்ணி
னூறுபா டில்லை யுயிர்க்கு. ரு

இ-ள். மாறுபாடு இல்லாத உண்டி மறுத்து உண்ணின் — அம்மூவகைமாறுகோளுமில்லாத உணவைத் தன்னுள்ளம் வேண்டியவளவினன்றிப் பிணிவாராவளவினால் ஒருவனுண்ணுமாயின்,— உயிர்க்கு ஊறுபாடு இல்லை — அவனுயிர்க்குப் பிணிகளான் றுன்பம் விளைதலுண்டாகாது. எ-று.

உறுவதனை ஊறென்றார், அஃது இன்பத்திற்செல்லாதாயிற்று, இல்லையென்பது தொடர்பாகலின். துன்பமுறுவது உயிரேயாதலின், அதன்மேல்வைத்துக் கூறினார். மாறுபாடில்வழியுங்குறைதல் நன்றென்பதாம். இவைநான்குபாட்டானும் உண்ணப்படுவனவும், அவற்றதளவும், காலமும், பயனுங்கூறப்பட்டன.

௯௪௬. இழிவறிந் துண்பான்க ணின்பம்போ னிற்குங்
கழிபே ரிரையான்க ணோய். ௬

இ-ள். இழிவு அறிந்து உண்பான்கண் இன்பம்போல—அக்குறைதலை நன்றென்றறிந்து அவ்வாறேயுண்பவன்மாட்டு இன்பம் நீங்காது நிலைநிற்குமாறுபோல,—கழி பேர் இரையான்கண் நோய் நிற்கும்—மிகப்பெரியவிரையை விழுங்குவான்மாட்டு நோய் நீங்காது நிலைநிற்கும். எ-று.

அவ்வாறேயுண்டல் உண்ணலாமளவிற்சிறிதுகுறைய வுண்டல். இன்பமாவது வாதமுதலியமூன்றும் தத்தநிலையிற்றிரியாமையின் மனமொழிமெய்கள் அவன் வயத்தவாதலும் அதனான் அறமுதலியன கைகூடுமெய்தலுமாம். இரையையள வின்றியெடுத்து அதனானவருந்தும் விலங்கோடொத்தலின், இரையானென்றார். விதியெதிர்மறைகளே உவமமும் பொருளுமாக்கியது இரண்டானும் பெறுதற்கு. (௬)

௯௪௭. தீயள வன்றித் தெரியான் பெரிதுண்ணி
னோயள வின்றிப் படும். ௭

இ-ள். தெரியான் தீ அளவு அன்றிப் பெரிது உண்ணின்—தன்பகுதியும் அதற்கேற்றவுணவும் காலமுமாராயாது வேண்டியதோருணவை வேண்டியதோர்காலத்து வயிற்றுத்தீயளவன்றி ஒருவன் மிகவுண்ணுமாயின்,—நோய் அளவு இன்றிப் படும்—அவன்மாட்டு நோய்கள் எல்லையற வளரும். எ-று.

தெரியாமைவினைக்குச் செயப்படுபொருள்கள் அதிகாரத்தான்வந்தன. நோய் சாதியொருமை. இவையிரண்டுபாட்டானும் அவ்வகையுணவுவழிப்படுமிழுக்குக்கூறப்பட்டது. (௭)

௯௪௮. நோய்நாடி நோய்முத னாடி யதுதணிக்கும்
வாய்நாடி வாய்ப்பச் செயல். ௮

இ-ள். நோய் நாடி—மருத்துவனாயினான் ஆதுரன்மாட்டு நிகழ்கின்ற நோயை அதன்குறிகளான் இன்னதென்று துணிந்து,—நோய் முதல் நாடி—பின் அதுவருதற்காரணத்தை ஆராய்ந்து தெளிந்து,—அது தணிக்கும் வாய் நாடி—பின் அதுதீர்க்குமுபாயத்தினையறிந்து,—வாய்ப்பச் செயல்—அதனைச் செய்யும்வழிப் பிழையாமற்செய்க. எ-று.

காரணம் உணவு செயலென முற்கூறியவிரண்டும். அவற்றை ஆயுள்வேதமுடையார் நிதானமென்ப. அவைநாடுதற்பயன் நோயினையும் வாயினையும் ஐயமறத்துணிதல். மருந்துசெய்தல், உதிரங்களைதல், அறுத்தல், சுடுதன்முதலிய செயல்களெல்லாம் அடங்குதற்கு, அதுதணிக்கும்வாயென்றார். "கழுவாயுமுள" என்றார் பிறரும். பிழையாமை பழையமருத்துவர் செய்துவருகின்றமுறைமையிறப்பாமை. (௮)

௯௪௯. உற்றா னளவும் பிணியளவுங் காலமுங்
கற்றான் கருதிச் செயல். ௯

இ-ள். கற்றான்—ஆயுள்வேதத்தினைக் கற்றமருத்துவன்,—உற்றான் அளவும் பிணி அளவும் காலமும் கருதிச் செயல்—அவ்வுபாயத்தினைச்செய்யுங்கால்,

ஆதுரனளவினையும் அவனகணிகழ்கின்ற நோயினளவினையும் தன்செயறகேற்ற காலத்தினையும் அந்நூனெறியால் நோககி, அவறறோடுபொருநதச்செயக. எ-று.

ஆதுரனளவு பகுதி பருவம வேதனை வலிகளினளவு. பிணியளவு சாத்தியம, அசாத்தியம, யாபபியமெனனுஞ சாதிவேறுபாடும,* தொடக்க நடுவீறென்னும அதன்பருவவேறுபாடும், வனமை மெனமைகளுமுதலாயின. காலம மேறசொல்லியன. இமமூனறும பிழையாமல் நூனெறியானும உணாவுமிகுதியானும ஆராய்நதுசெயகவென்பார், கறறான்கருதிசசெயலெனறார். இவையிரணடுபாட்டானும அவ்விழுககுபபட்டுழி மருததுவனறீககுமாறு கூறப்பட்டது. (கூ)

கூ௫0. உற்றவன் றீர்ப்பான் மருந்துழைச செலவானென்
றப்பானாற் கூற்றே மருந்து. க0

இ-ள். மருநது— பிணிக்கு மருநதாவது— உறறவன்— அதனையுறறவன, —தீரபபான்— அதனைத தீரககுமருததுவன,— மருநது— அவனுககுக கருவியாகிய மருநது,— உழைச செலவான எனற அபபால நாறகூறறு— அதனைப்பிழையாமல இயறறுவானெனறு சொலலபபட்ட நானகுபகுதியையுடைய நானகுதிறத்தது. எ-று.

நானகெனனு மெண்வருகினறமையின, அதுநோககி அபபாலெனறொழிநதார். நாறகூறறதெனபது விகாரமாயிறறு. அவறறுள உறறவனவகைநானகாவனபொருளுடைமை, மருத்துவனவழிநிறறல, நோயநிலையுணாததலவனமை, மருததுததுனபமபொறுததலெனவிவை. தீரபபானவகைநானகாவன பலபிணிநோயகாண்டறகஞசாமை, ஆசிரியனைவழிபடடோதியகலவியுநுணணறிவுமுடைமை, பலகாலுநதீாததுவருதல, மனமொழிமெயகடூயவாதலெனவிவை. மருநதின்வகைநானகாவன பலபிணிகட குமேறறல, சுவை வீரியம்விளைவாறறல்களானமேமபடுதல, எளிதினெயதப்படுதல, பகுதியோடுபொருநதுதலென விவை. இயறறுவானவகைநானகாவன ஆதுரனமாட்டனபுடைமை, மனமொழிமெயகடூயவாதல, சொலலியன அவவாறேசெயதலவனமை, அறிவுடைமை யெனவிவை. இவையெலலாஙகூடியவழியலலது பிணி தீராமையின, இத்தொகுதியையும் மருநதெனறார். ஆயுளவேதமுடையாரும இவை காலகளாக நடககுமெனபதுபறறிப பாதமெனறும, இவை மாறுபட்டவழிச சாததியமுமுதிர்நது அசாததியமாமெனறுஙகூறினா. இதனால அதனைததீாததறகு வேணடுவனவெலலாநதொகுததுககூறபபட்டன. (க0)

அங்கவியல முறறிற்று.

---

* சாததியம் தீர்க்கததக்கது. அசாத்தியம தீாக்கததகாதது. யாப்பியம் பெருமபான்மை தீர்க்கததககதும் சிறுபானமை தீர்ககததகாததுமெனககொளளததககது.

ஒழிபியல்.

இனி அவ்வரசியலினும் அங்கவியலினும் அடங்காதொழிந்தவற்றதியலபு பதினமூனறதிகாரததாற கூறுவானறொடங்கி, முதறகட்குடிமைகூறுகின்றார்.

௯௬ ம அதி.— குடிமை.

அஃதாவது உயாநதகுடியினகட்பிறநதாரது தனமை. உயாநதகுடிபபிறபபு நாலவகைவருணததாாககும இனறியமையாதாகலின, அசசிறபபுபபற்றி இது முனவைககபபட்டது.

௯௫௧. இறபிறந்தா கண்ணலல திலலை யியலபாகச
செபபமு நாணு மொருஙகு. க

இ-ள். செபபமும நாணும —செமமையும நாணும்— ஒருஙகு இறபிறநதாா கண அலலது இயலபாக இலலை—சேரக குடிபபிறநதாாமாட்டலலது பிறாமாட்டியறகையாக உளவாகா. எ-று.

இலலுககுடியெனபன ஈண்டுயாநதவறறினமேல. செமமை கருத்துஞ் சொலலுஞ செயலுநதமமுணமாறுகொமை. நாண பழி பாவஙகளின மடஙகுதல். இவை இறபிறநதாாககாயின ஒருவாகறபிககவேண்டாமறறுமேயுளவாம, பிறாககாயிற கறபிததவழியும கெடிதுநிலலாவெனபதாம. (க)

௯௫௨. ஒழுககமும வாயமையு நாணுமிம மூன்று
மிழுககாா குடிபபிறந தாா. உ

இ-ள். குடிப பிறநதாா — உயாநதகுடியினகட் பிறநதாா — ஒழுககமும வாயமையும நாணும இமமூனறும இழுககாா—தமககுரிய ஒழுககம மெயமமை நாணெனபபட்ட இமமூனறனகணணும கலவியானனறித தாமாகவே வழுவாா. எ-று.

ஒழுககமுதலியன மெயமமொழிமனஙகளினவாகலின, அமமுறையவாயின. இழுககுதல அறியாது வருகினறமையின, இழுககாரொனறாா. (உ)

௯௫௩. நகையீகை யினசொ லிகழாமை நானகும
வகையெனப வாயமைக குடிககு. ௩

இ-ள். வாயமைக குடிககு—எககாலததுந திரிபிலலாத குடியினகட்பிறநதாாககு—நகை ஈகை இனசொல இகழாமை நான்கும வகை எனப—வறியார் சென்றவழி முகமலாசசியும, உளளன கொடுததலும, இனசொறசொலலுதலும், இகழாமையுமாகிய இநநானகும உரிய கூறெனறு சொலலுவா நூலோா. எ-று.

பொய்மமை திரிபுடைமையிறறிரிபினமையை வாயமையென்றும, இலலாரை யெலலாருமெள்ளுவராகலின இகழாமையை அவாகூறுககியுங்கூறினாா. குடி ஆகுபெயா. நானகின்வகையெனபது பாடமாயின, வாயமைக்குடிபபிறநதாாக்குப பிறரின வேறுபாடு இநநானகானுளதாமெனறுரைகக. இவைமூனறுபாட்டானுங்குடிபபிறநதாரதியலபு கூறபபட்டது. (௩)

௯௫௪. அடுககிய கோடி பெறினுங குடிபபிறந்தார்
குன்றுவ செயத லிலர். ௪

இ-ள். அடுக்கிய கோடி பெறினும— பலவாகவடுக்கிய கோடியளவிறாய பொருளைப பெற்றாராயினும,—குடிப பிறநதார குன்றுவ செயதல் இலா— உயாநதகுடியினகட்பிறநதாாதமமொழுககங்குன்றுநதொழிலகளைச செயயாா. எ-று.

அடுக்கியகோடியெனபது ஈண்டெணணபபடும் பொருண்மேனினறது. குன றுநதொழிலகள குனறுதறகேதுவாயதொழிலகள். (௪)

கூ௫௫. வழஙகுவ துள்வீழ்ந்தக கண்ணும் பழஙகுடி
பண்பிற றலைபபிரித லின்று. ௫

இ-ள். பழஙகுடி—தொனறுதொடடுவருகினற குடியினகட்பிறநதாா—வழங்குவது உளவீழநதக்கணணும—தாஙகொடுக்குமபொருள பணடையிறசுருங கியவிடததும—பணபின தலைபபிரிதல இனறு— தமபணபுடைமையின நீங காா. எ-று.

தொனறுதொடடுவருதல சோ சோழ பாணடியரொனறாறபோலப படைப்பக காலநதொடஙகி மேமபடடுவருதல. அவாககு நலகுரவாவது வழஙகுவது உள வீழ்வதாகலின, அதனையே கூறினாா. (௫)

கூ௫௬. சலமபறறிச சாலபில செயயாாமா சறற
குலமபறறி வாழ்துமென பார். ௬

இ-ள். மாசு அறற குலம பறறி வாழ்நம எனபாா — வசையறறு வருகினற நங்குடிமரபினேடொதது வாழககடவேமெனறு கருதி அவவாறு வாழ வாா,—சலம பறறிச சாலபு இல செயயாா — வறுமையுறறவழியும, வஞசனையைபபொருநதி, அமைவிலவாய தொழிலகளைச செயயாா. எ-று.

அமைவினமை அமமரபிறகேலாமை இவைமூனறுபாடடானும அவா வறுமையுறறவழியும அவவியலபினவேறுபடாரெனபது கூறபபடடது. (௬)

கூ௫௭. குடிபபிறந்தார கண்விளஙகுங குறறம விசுமபின்
மதிககண மறுபபோ லுயாநது. ௭

இ-ள். குடிப பிறநதாாகண குறறம—உயாநதகுடியினகடபிறநதாாமாட்டு ளதாஙகுறறம—விசுமபின மதிககண மறுபபோல உயாநது விளஙகும—தா னசிறிதேயாயினும் விசுமபினகணமதியிடததுமறுபபோல ஓஙகிததோனறும். எ-று.

உயாகுடிமுதலிய பொருளவகைமூனறறகும விசுமபு முதலிய உவமைவகை யொத்துப பானமாறுபட்டது. குடியதுயாசசியானும, மதிபோனற அவா நறகுணஙகளோடு மாறுதலானும, உலகெஙகும பரநது வெளிபபடுமெனப தாம. (௭)

கூ௫அ. நலத்தின்க ணாரின்மை தோன்றி னவனைக
குலததின்க ணையப படும். அ

இ-ள். நலததினகண நார் இனமை தோனறின்—குலநலமுடையனாய வருகினறவனகணணே ஈரமினமையுளதாமாயின,—அவனைக குலததினகண் ஐயப்படும்— அவனை அக்குலபபிறபபினகண்ணே ஐயபபடும் உலகம். எ-று.

நலமும குலமும ஆகுபெயா. நாரினமையாற கொடாமையுஙகடுஞ்சொல் லுமுதலிய கூறபபட்டன. தோனறினெனபது தோனறுமைவிளக்கிநினறது.

நலனுடையனுயவருதலினிடையே இவை தோனறலின, உளளது ஐயமாயிறறு. உலகமெனபது அவாயநிலையானவநதது. ஐயபபடலெனபதுபாடமாயின, ஐயப்படுகவென விதியாககியுரைகக. இவையிரணடுபாடடானும வேறுபடடவழிப பழிமிழுககுக கூறபபடடது. (அ)

கூருகூ. நிலத்திற கிடந்தமை காலகாடடுங காடடுங
குலததிற பிறந்தாரவாயச சொல. கூ

இ-ள். நிலத்திற கிடநதமை கால காட்டும — நிலத்தினியல்பை அதனகண்முளைதத முளை காடடும,— குலததிற பிறநதார வாயச சொல காட்டும— அதுபோலக் குலததினியலபை அதனகடபிறநதாரவாயிறசொற்காட்டும. எ-று.

கிடநதமை உளளபடி. முளைததமாததிரததானே நனமையுநதீமையுமதெரிதலின, இலைமுதலிய கூருராயினுா, ஆகவே, பொருளினுஞ செயலமுதலியன வேணடாவாயின. குலததியலபறிதறகருவி கூறுவாரபோனறு, இனசொலவேணடுமென்றவாறுயிறறு. (கூ)

கூகூ0. நலம்வேண்டி ஞணுடைமை வேண்டுங குலமவேண்டின
வேண்டுக யாாககும பணிவு. க0

இ-ள். நலம வேணடின நாண உடைமை வேணடும— ஒருவன தனககு நலனுடைமையை வேணடுவனுயின, நாணுடையனுதலே வேணடுக,— குலம வேணடின யாாககும பணிவு வேணடுக— குலனுடைமையை வேணடுவனுயின, பணியபபடுவாா யாவாமாடடும பணிதலே வேணடுக. எ-று.

நலம புகழ,புணணியஙகள. வேணடுமெனபது விதிபபொருடடாய நின்றது, "வினைபபடு தொருதியி னுமமை வேணடும" எனபுழிபபோல. அநதணர் சானறோா அருநதவததோா தமமுனனோா தநதை தாயெனறிவரெலலாருமடஙக, யாாககுமெனறுா. பணிவு இருககையெழலும எதிாசெலவும முதலாயின. இவையிரணடுபாடடானும குடிமைககு வேணடுவன கூறபபடடன.(க0)

கூஎ ம அதி.— மானம்.

இனிக குடிபபிறநதாாககு உரியவாய குணஙகள கூறுவானறொடஙகி, முதறகண மானஙகூ றுகினறுா. அஃதாவ து எஞஞானறுந தநநிலையிறறாழாமையும, தெயவததாறறாழவுவநதவழி உயிாவாழாமையுமாம. இஃது, அககுடிபபிறபபினை நிறுததுதலுடைமையின, அசசிறபபுபபறறி முனவைககபபடடது.

கூகூக. இனறி யமையாச சிறபபின வாயினுங
குனற வருப விடல. க

இ-ள். இனறி அமையாச சிறபபின ஆயினும—செயயாதவழித தாம அமையாதசிறபபினையுடையவேயெனினும,—குனற வருப விடல— தஙகுடிபபிறபபுத தாழவருஞசெயலகளையொழிக. எ-று.

அமையாமை இறததல. குடிபபிறபபெனபது அதிகாரமுறைமையான் வந்தது. இறப்பவருவழி இளிவநதன செயதாயினும் உயகவென்னும வடநூன் முறைமையை மறுத்து, உடம்பினது நிலையினமையையும் மானததினது நிலையுடைமையையுநதூக்கி அவைசெய்யற்கவென்பதாம். (க)

கூசுஉ. சீரினுஞ் சீரலல செய்யாரே சீரொடு
பேராண்மை வேண்டு பவர். உ

இ-ள். சீரினும சீர அலல செயயார -- புகழசெய்யுமிடததுந்தமகுடிமைக கொவ்வாத இளிவரவுகளைச செயயார—சீரொடு பேராண்மை வேண்டுபவா — புகழுடனே மானததைநிறுததுதலை விருமபுவார. எ-று.

எவ்விடத்துமநிலைகுலையாத திணமையான உளதாதலபறறிப பேராணமை யெனப்பட்டது. நிலையுடையபுகழின்பொருட்டாகவுஞசெயயாரெனபதாம.(உ)

கூசுங. பெருககதது வேண்டும பணிதல சிறிய
சுருககதது வேணடு முயாவு. ங

இ-ள. பெருககததுப பணிதல வேணடும — குடிப்பிறநதாாக்கு நிறைநத செலவமுளதாயவழி யாவாமாட்டும பணிவு வேணடும,— சிறிய சுருக்கதது உயர்வு வேணடும—குறைநத நலகுரவுளதாயவழிப பணியாமை வேணடும. எ-று.

பணியாமை தாழவுவாராமற பழையவுயாசசிககணணே நிறறல. செலவக காலை அஃதுயாசசி செயயத தாநதாழதலும, அலலறகாலை அது தாழவுசெய யத் தாமுயாதலும, வேணடுமெனபதாம. இவைமூனறுபாட்டானும தாநதாழ தறகேதுவாயின செயயாமைசசிறபபுக கூறபபட்டது. (ங)

கூசுச. தலையி னிழிநத மயிரனையா மாநதா
நிலையி னிழிநதக கடை. ச

இ-ள. மாநதா—குடிபபிறநதமாநதா,—நிலையின இழிநதககடை—தமமுய ர்நதநிலையைவிட்டு அதனினினறுநதாழநதவழி,— தலையின இழிநத மயிா அனை யா—தலையைவிட்டு அதனினினறும வீழநத மயிரினையொபபா. எ-று.

அநநிலையை விடாதுநினறவழிப பேணபபடுதலும, விட்டுததாழநதவழி இழி க்கபபடுதலும், உவமையாறபெறறும. (ச)

கூசுரு. குனறி னனையாருங குனறுவா குனறுவ
குன்றி யனைய செயின. ரு

இ-ள. குனறின அனையாரும—குடிபபிறபபான மலைபோலவுயாநதோரும — குனறுவ குனறி அனைய செயிற குனறுவா— தாழதறகேதுவாகியசெய ல்களை ஒருகுனறியளவாயினுஞ செயவராயிறாழவா. எ-று.

குனறியனையவுமெனனும இழிவுசிறபபுமமை விகாரததாறறொக்கது. தாழ தற்கேதுவாய செயலகளாவன இளிவநதன. சொறபின்வருநிலை. (ரு)

கூசுசு. புகழின்றாற புதநேனுடெ டுயயாதா லென்மற
றிகழவார்பின் சென்று நிலை. சு

இ-ள். இகழவாரபின் செனறு நிலை—மானததைவிட்டுத தனனையவமதிபபா ர்பின்னே ஒருவனசெனறு நிறகினறநிலை — புகழ் இனறு— இவவுலகததுப புகழபயவாது;—புத்தேள நாட்டு உயயாது—ஏனைப்புததேளுலகத்துச் செலு த்தாது,—மறறு என—இனி அவனுக்கு அது செயவதியாது! எ-று.

புகழபயபபதனைப புகழென்றூா. பயனுய இவவிரண்டுமின்றிக் கொன்னே மானங்கெடுகின்றது என்னையெனபதாம. இவைமூனறுபாட்டாலும் அவை செயதறகுறறங்கூறபபட்டது. (சு)

கூகூள. ஒட்டாாபின் சென்றொருவன் வாழதலி னந்நிலையே
கெட்டா னெனபபடுத னன்று. எ

இ-ள. ஒட்டாா பின சென்று ஒருவன வாழதலின—தனனையிகழ்வாாபினனே சென்று பொருளபெறறு அதனாலொருவன உயிாவாழதலின,— அந்நிலையே கெட்டான எனபபடுதல நனறு—அது செயயாது இறநதானெனறு சொல்ல பபடுதல அவனுக்கு நனறு. எ-று.

ஒட்டுதல பொருநதுதல. அந்நிலையேயென்றது செலலாத முன்னைநிலைக்க ணணே நினறெனறவாறு, அபபொழுதேயெனறுமாம. புகழும புததேணுடும் பயவாதேனும பொருளபெறறு உயிாவாழவாமெனபாரை நோக்கிக் கூறியது.

கூகூஅ. மருநதோமற் றூனோமபும வாழக்கை பெருநதகைமை
பீடழிய வந்த விடத்து அ

இ-ள. பெருநதகைமை பீடு அழிய வநதவிடத்து— உயாகுடிப்பிறபபுத தனவலியாகிய மானம அழியவநதுழி,— ஊன் ஓமபும வாழக்கை மறறு மருநதோ— இறததலொழிநது பயனிலலாதவுடமபினைக் காக்கும்வாழக்கை பினனுமிறவாமைக்கு மருநதாமோ! எ-று.

மறறெனபது மேறசொலலிய இறபபினை மாறறிநினறது. நறகுணங்கடகெ ல்லாம இடனாதறசிறபபுபபறறிப பெருநதகைமையெனறும, அவையெலலா வறறுள்ளும் அதறகு வலியாதறசிறபபுபபறறிப பீடெனறும, அஃதழிநதால நினறவெறறுடமபு இழிக்கபபடுதலின அதனை ஊனெனறும, பினனுமிறத்தல ஒருதலையெனபாா மருநதோவெனறுங்கூறினா. மானததினறொழில அதற்கி டனாகிய குடிபபிறபபினமேனினறது. (அ)

கூகூகூ. மயிாநீபபின் வாழாக் கவரிமா வன்னா
ருயிாநீபபா மானம வரின. கூ

இ-ள. மயிா நீபபின வாழாக் கவரிமா அனனா—தனமயிாததிரளின ஒரு மயிா நீங்கினும் உயிாவாழாத கவரிமாவையொபபாா,—மானம வரின உயிா நீபபா — உயிாநீக்கததான மானமெயதுமெலலைவரின, அதனைததாங்காதிறப் பா. எ-று

இழிவுசிறபபும்மை விகாரததாறறொக்கது. உயிரும மானமும உடனிலலா மைக்கண், பினனும போவதாய உயிரைநீதது எஞஞானறும நிறபதாய மான த்தையெயதுவாெனபதாம. உவமை அவாக்கு அஃதியலபெனபது விளக்கி நின்றது. (கூ)

கூள0. இளிவரின் வாழாத மானமுடையா
ரொளிதொழு தேததுமுலகு. க0

இ-ள். இளி வரின வாழாத மானம உடையாா் ஒளி—தமக்கோரிழிவுவந் தவழிப் பொறுத்து உயிாவாழாது அதனைநீதத மானமுடையாரது புகழ்வடி

வினை — தொழுது ஏத்தும உலகு — என்ஞானறுநதொழுது துதியாநிறபர் உலகததார். எ-று.

"புலவா பாடும புகழுடையோா விசுமபின—வலவ னேவா வான வூாதி யெயது"வராகலின, துறககசசெலவு சொலலவேணடாவாயிறறு. இவைநான குபாட்டானும மானபபொருட்டாய இறபபினது சிறபபுக கூறபபட்டது. (௧0)

கூஅ ம அதி. — பெருமை.

அஃதாவது செயறகரியசெயதல, தருககினமை, பிறாகுறறங்கூறுமை யென்றிவைமுதலிய நறகுணஙகளாறபெரியாரது தனமை. நிலையினுமேனமே லுயாத்தறபய ந்தவாயவிவை உளவாவது நிலையிறறுழாமையுளவழியாகலின, இது மானததினபின வைககபபட்டது.

கூஎக. ஒளியொருவற குளள வெறுககை யிளியொருவற
கஃதிறநது வாழது மெனல. க

இ-ள். ஒருவறகு ஒளி உளள வெறுககை — ஒருவனுக்கொளியாவது பிறரா ற்செயறகரிய செயவேமெனறு கருதும ஊககமிகுதி,— ஒருவறகு இளி அஃது இறநது வாழதும எனல — ஒருவனுககு மாசாவது அசசெயலையொழிநது உயிாவாழககடவேமெனறு கருததல. எ-று.

ஒளி தானுளனாயகாலதது மிககுததோனறுதலுடைமை. "ஒளிநிறு ஞேஙகு புகழ செயயான" எனறா பிறரும. மேலும செயறகரியசெயவாா பெரியொ னறுராயினும, ஈணடு அவை அளவிறநதவொபபுரவு ஈகைமுதலியவாம். அவ றறினுளய பெருமையை அதனகாரணததினமேலிட்டு உளளவெறுககையெ னறும, அததனனையே அதனகாரியமாகிய ஒளியாக்கியுஙகூறினா. இவவாறு இதனெதிாமறைககணணுமொககும. இதனாற பெருமையினசிறபபுக கூறப பட்டது. (க)

கூஎஉ. பிறப்பொககு மெல்லா வுயிர்ககுஞ் சிறபபொவ்வா
செயதொழில வேறறுமை யான். உ

இ-ள். எலலாவுயிாககும பிறபபு ஒககும— எலலாமக்களுயிாக்கும பொது வாகிய பிறபபியல்பு ஒககுமேயெனினும, — சிறபபு ஒவவா செயதொழில வேறறுமையான — பெருமை சிறுமையெனபபட்ட சிறபபியலபுகளொவவா, அவைசெயயுநதொழிலகளது வேறுபாட்டான. எ-று.

வேறுபாடு நலலனவும, தீயனவும, இரண்டுமாயினவும், இரணடுமல்லவாயி னவுமாய அளவிறநத பாகுபாடுகள. வினைவயததாற பஞசபூதபரிணமமாகிய யாக்கையைப பொருநதினமை அதன்பயனனுபவித்தல எலலாவருணத்தாாக் குமொததலிற பிறபபொககுமெனறும, பெருமைசிறுமைகட்குக கட்டளைக்கல் லாகிய தொழிறபாகுபாடுகள வருணநதோறும் யாககைதோறும் வேறுபடுத லிற சிறபபொவவாவெனறுஙகூறினா. (உ)

கூஎங. மேலிருந்து மேலல்லார் மேலல்லர் கீழிருந்துங்
கீழலலார் கீழல லவர். ங

இ-ள். மேல அலலா மேல இருந்தும மேல அலலா—செயற்கரியசெயக லாது சிறியராயினா, உயாநதவமளிமுதலியவ றறினமிசையிருநதாராயினும, பெரியராகாா,—கீழ அலலவா கீழ இருந்தும கீழ அலலாா —அவைசெய்து பெரியராயினா, தாழநத வறுநிலததிருநதாராயினும், சிறியராகாா. எ-று.

மேலிருநதலகீழிருததலகளாறசெலவநலகுரவுகளும,மேல கீழகளாறபெரு மைசிறுமைகளும, கருதபபடடன இவையிரணடுபாடடானும முறையே குடி மைமாததிரததானுஞ செலவமாததிரததானும அஃதுளதாகாமைகூறபபடடது.

கூஎச. ஒருமை மகளிரே போலப பெருமையுந்
தன்னைததான கொண்டொழுகி னுணடு.ச

இ-ள. ஒருமை மகளிரே போல — கவராமனததினையுடைய மகளிா நிறை யினவழுவாமற றமமைத தாஙகாததுககொணடொழுகுமாறுபோல, —பெரு மையும தனனைத தான கொணடு ஒழுகின உண டு—பெருமைககுணனும், ஒரு வன நிறையினவழுவாமறறனனைத தானகாதநுககொணடொழுகுவானாயின, அவனகணுணடாம. எ-று.

பொருளினறெழில உவமையினும வநதது. கறபுணடாதல தோனறநினற மையின, உமமை எசசவுமமை. ஒழுகுதல மனமொழிமெயகளையொடுககி ஒபபுரவு முதலிய செயதுபோதல. இதனால அஃதுளதாமாறு கூறபபடடது.

கூஎரு. பெருமை யுடையவ ராறறுவா ராறறி
னருமை யுடைய செயல. ரு

இ-ள. பெருமை உடையவா— அவவாறறுற பெருமையுடையராயினா — அருமை உடைய செயல ஆறறின ஆறறுவாா— தாம வறியராயவழியும பிற ராறசெயதறகரியவாய தருசெயலகளை விடாற அவைசெயயுநெறியாற கடை போகசசெயதலை வலலராவா. எ-று.

வறியராயவழியுமெனபது, முனசெயததுபோநதமை தோனறப பெருமையு டையவொன்றநதானும, ஆறறுவாரொனறதனாலும, பெறறும. இதனால அதனை யுடையாாசெயதி கூறபபடடது. (ரு)

கூஎசா சிறியா ருணாசசியு ளிலலைப பெரியாரைப
பேணிககொள வேமெனனு நோககு. சா

இ-ள. பெரியாரைப பேணிக கொளவேம என றும நோககு—அப்பெற்றிய ராய பெரியாரைவழிபடடு அவரியலபினை யாமகோடுமெனனுங்கருதது — சிறியாா உணாசசியுள இலலை — மறறைச சிறியராயினார்மனததினகண உள தாகாது. எ-று.

குடிமை, செலவம, கலவியெனறிவற்றது உணமைமாததிரததால தமமை வியநதிருபபாாககு அவை நமககியலபெனறு அமைநதிருபபாரை வழிபபட்டு அஃதுடையராதல கூடாதெனபதாம. (சா)

கூஎஎ. இறபபே புரிந்த தொழிற்றுஞ சிறப்புந்தான்
சீரல லவாகட படின். எ

இ-ள். சிறபபுத தானும்—தனககொககுமபெரியாரிடதது அமைநதிருத்தலைச் செயவதாயசிறபபுததானும,— சீா அலலவாகட படின — தனக்கொவவாத

சிறியாரிடத்துப்படுமாயின, —இறபபே புரிநத தொழிறறும் — அதனையொ ழிநது தருக்கினகணணே மிககசெயலையுடைததாம். எ-று.

தருககினை மிகசசெயயுமெனபதாயிறறு. சிறபபுககுடிமை, செல்வம, கலவி களினுயமிகுதி. இவையிரணடுபாடடானும் அஃதிலாசெயதி கூறபபடடது.(எ)

கூஎஅ. பணியுமா மெனறும் பெருமை சிறுமை
யணியுமாந் தன்னை வியநது. அ

இ-ள. பெருமை என்றும பணியும—பெருமையுடையாா அசசிறபபுணடா யஞானறுந தருககினறி அமைநதொழுகுவாா,— சிறுமை (எனறும)தனனை வியநது அணியும—மறறைச சிறுமையுடையாா அஃதிலலாதஞானறுநதமமை வியநது புனையாநிறபா. எ-று.

பொருளின்றொழிலகள பணபினமேலேறறபபடடன. இஃது அறறமறைக குமபெருமையெனபுழியுமொககும. எனறுமெனபது பினனுமவநதியைநதது. ஆமெனபனவிரணடும அசை. புனைதல பிறரிறறமககோாமிகுதியையேறறிக கோடல. இதறகு உயாநதாா தாழவாா தாழநதாா உயாவாா இஃதொரு விரோதமிருநதவாறெனனென உலகியலைவியநது கூறிறறுககுவாருமுளா. (அ)

கூஎகூ. பெருமை பெருமித மினமை சிறுமை
பெருமித மூாநது விடல. கூ

இ-ள். பெருமை பெருமிதம இனமை—பெருமைககுணமாவது காரணமு ணடாயவழியும அஃதியலபாதனுககிந தருககினறியிருததல, — சிறுமை பெருமிதம ஊாநது விடல— சிறுமைககுணமாவது அஃதிலவழியும அதனை யேறறிக்கொணடு தருககினமுடிவினகணணே நினறுவிடுதல. எ-று.

அளவறததருககுதலெனபதாயிறறு. விடுமெனறு பாடமோதுவாருமுளா: முறறுததொடரும எழுவாயததொடரும சமமுளியையாமையின், அது பாட மன்மையுணர்க. (கூ)

கூ௧0. அறற மறைககும பெருமை சிறுமைதான
குறறமே கூறி விடும ௧0

இ-ள. பெருமை அறறம மறைககும—பெருமையுடையாா பிறாமானததை யேகூறி அவமானததை மறையாநிறபா,—சிறுமை குறறமே கூறிவிடும—மற றைச சிறுமையுடையாா பிறாகுணததை மறைததுக் குறறததையே கூறிவிடு வா. எ-று.

மறைத்தலுங கூறலும ஏனையிடததுமியைநதன. அறறம ஆகுபெயா. தா னெனபது அசை. இவைமூனறுபாடடானும இருவாசெயலும ஒருஙகுகூறப படடன. (௧0)

கூ௧கூ ம அதி.— சான்றாண்மை.

அஃதாவது பலகுணஙகளானுநிறைநது அவறறையாடறறன்மை. பலகு ணஙகளானுமெனபது சாலுதறறொழிலாறபெறபபடுதலின், அவறறையென் பது வருவிக்கபபடடது. பெருமையுளடஙகாத குணஙகள்பலவறறையுந தொ குததுககொண்டுநிறறலின, இஃததனபின வைக்கபபடடது.

கூஅக. கடனென்ப நல்லவை யெல்லாங் கடனறிந்து
சான்றாண்மை மேற்கொள் பவர்க்கு. க

இ-ள். கடன அறிந்து சான்றாண்மை மேற்கொள்பவர்க்கு— நமக்குத்தகு வது இதுவென்றறிந்து சான்றாண்மையைமேற்கொண்டொழுகுவார்க்கு — நல்லவை எல்லாம் கடன எனப— நல்லனவாயகுணங்களெல்லாம் இயல்பா யிருக்குமென்று சொல்லுவர் நூலோர். எ-று.

சிலகுணங்களில்லவாயவழியும உள்ளன செய்துகொண்டனவாயவழியுஞசான் றாண்மையென்னுஞசொற்பொருள் கூடாமையின், நூலோர் இவவேதுபபெயர் பற்றி அவரிலக்கணம இவவாறு கூறுவரெனபதாம். (க)

கூஅஉ. குணநலஞ் சான்றோர் நலனே பிறநல
மெந்நலத் துள்ளதூஉ மன்று. உ

இ-ள். சான்றோர் நலன் குணநலமே — சான்றோர்நலமாவது குணங்களா னுயநலமே;— பிற நலம எந்நலத்தும உள்ளது அன்று — அஃதொழிந்தவு றுப்புக்களானுயநலம் ஒருநலத்திலுமுள்ளதன்று. எ-று.

அந்நலத்தை முன்னேபிரிந்தமையின் ஏனைப்புறநலத்தைப பிறநலமென்றும, அது குடிப்பிறப்புங்கல்வியுமுதலாக நூலோரோதியநலங்களுட்புகுதாமையின எந்நலத்துள்ளதூஉமன்றென்றுங்கூறினார். இவையிரண்டுபாட்டானும சால்பி றகேற்றகுணங்கள் பொதுவகையாற்கூறப்பட்டன. (உ)

கூஅந. அன்புநா ணொப்புரவு கண்ணோட்டம் வாய்மையோ
டைந்துசால் பூன்றிய தூண் ந

இ-ள். அன்பு — சுற்றத்தாரமேலேயன்றிப பிறர்மேலுமுள்ளதாயவன்பும— நாண— பழிபாவங்களினாணலும— ஒப்புரவு— யாவர்மாட்டுமொப்புரவுசெ யதலும— கண்ணோட்டம — பழையார்மேற்கண்ணோட்டமும — வாய்மை —எவ்விடத்தும மெய்ம்மைகூறலுமென—சால்பு ஊன்றிய தூண் ஐந்து— சால்பென்னும்பாரத்தைத்தாங்கிய தூண்களைந்து. எ-று

எண்ணோடு முன்னவற்றோடுங்கூடிற்று. இக்குணங்களிலவழிச் சால்பு நிலை பெறாமையின், இவற்றைத் தூணென்றார் ஏகதேசவுருவகம். (ந)

கூஅச. கொல்லா நலத்தது நோன்மை பிறர்தீமை
சொல்லா நலத்தது சால்பு ச

இ-ள். நோன்மை கொல்லா நலத்தது — பிறவறங்களுமவேண்டுமாயினுந தவம ஒருயிரையுங்கொல்லாதவறத்தினகண்ணதாம, — சால்பு பிறர் தீமை சொல்லா நலத்தது—அதுபோலப பிறகுணங்களும வேண்டுமாயினுஞ சால்பு பிறர்குற்றத்தைச்சொல்லாத குணத்தினகண்ணதாம. எ-று.

நலமென்னும ஆகுபெயர்பபொருளிரண்டனையும் தலைமைதோன்ற இவவிர ண்டறகுமதிகாரமாக்கிக் கூறினார் தவத்திறகுக் கொல்லாவறஞ்சிறந்தாறபோ லச் சால்பிறகுப் பிறர்குற்றஞ்சொல்லாக்குணஞ்சிறந்ததெனபதாம். (ச)

கூஅரு. ஆற்றுவா ராற்றல் பணிதல் அதுசான்றோர்
மாற்றாரை மாற்றும் படை. ரு

இ-ள். ஆற்றுவார் ஆற்றல் பணிதல்— ஒருகருமத்தைச்செய்து முடிப்பார தாற்றலாவது அதற்குத்துணையாவாரைத் தாழ்ந்துகூட்டிக்கொள்ளுதல், — சான்றோர் மாற்றாரை மாற்றும் படை அது—இனிச் சால்புடையார் தம்பகை வரைப் பகைமையொழிக்குங்கருவியும் அது. எ-று.

ஆற்றல் அதுவல்லராந்தன்மை. இறந்ததுதழீஇயவெச்சவும்மை விகாரத் தாற்றொக்கது. சால்பிற்கேற்ற பணிதற்குணத்ததுசிறப்புக்கூறுவார், ஏனைய துமுடன்கூறினார். (௫)

௯௮௬. சால்பிற்குக் கட்டளை யாதெனிற் றோல்வி
துலையல்லார் கண்ணுங் கொளல். ௬

இ-ள். சால்பிற்குக் கட்டளை யாது எனின்— சால்பாகிய பொன்னினளவ றிதற்கு உரைகல்லாகியசெயல் யாதெனின்,— தோல்வி துலை அல்லார்கண் ணும் கொளல்—அது தமமினுயார்ந்தார்மாட்டுக்கொள்ளுந்தோல்வியை இழிந் தார்மாட்டுங்கோடல். எ-று.

துலை ஒப்பு. எச்சவும்மையான இருதிறத்தாகண்ணும் வேண்டுதல் பெற் றும். கொள்ளுதல் வெல்லுமாற்றலுடையராயிருந்தே ஏற்றுக்கொள்ளுதல். இழிந்தாரை வெல்லுதல்கருதித் தமமோடொப்பித்துக்கொள்ளாது தோல்வி யான் அவரினுயர்வராயின், அதனாற்சால்பளவறியப்படுமெனபதாம். (௬)

௯௮௭. இன்னாசெய் தார்க்கு மினியவே செய்யாக்கா
லென்ன பயத்ததோ சால்பு. ௭

இ-ள். இன்னா செய்தாக்கும் இனியவே செய்யாக்கால்— தமக்கின்னாத வற்றைச் செய்தார்க்குஞ் சால்புடையார் றினியவற்றைச் செய்யாராயின்,— சால்பு என்ன பயத்தது— அச்சால்பு வேறென்னபயனையுடைத்து! எ-று.

சிறப்பும்மை அவர் இன்னாசெய்தற்கிடனுநல்விளக்கினறது. ஓகாரம் அசை. வினா எதிர்மறைப்பொருட்டு. தாமுமின்னாசெய்வராயின், சால்பாலொருபய னுமில்லையெனபதாம். இவையிரண்டுபாட்டானுஞ் சிறப்புவகையாற்கூறப்ப ட்டது. (௭)

௯௮௮. இன்மை யொருவற் கிளிவன்று சால்பென்னுந்
திண்மையுண் டாகப் பெறின். ௮

இ-ள். சால்பு என்னும் திண்மை உண்டாகப் பெறின்— சால்பென்றுசொ லலப்படும் வலியுண்டாகப்பெறின்,— ஒருவற்கு இன்மை இளிவு அன்று— ஒருவனுக்கு நல்குரவு இளிவாகாது. எ-று.

தளராமைநாட்டுதலின், வலியாயிற்று. இன்மையான் வருவதனை இன்மை தானாகவுபசரித்துக்கூறினார். சால்புடையார் நல்கூர்ந்தவழியும் மேம்படுதலு டையரெனபதாம். (௮)

௯௮௯. ஊழி பெயரினுந் தாம்பெயரார் சான்றாண்மைக்
காழி யெனப்படு வார். ௯

இ-ள். சான்றாண்மைக்கு ஆழி எனப்படுவார்— சால்புடைமையாகிய கட றகுக் கரையென்றுசொல்லப்படுவார்,—ஊழி பெயரினும் தாம் பெயரார்— ஏனைக்கடலுங் கரையுணில்லாமற் காலந்திரிந்தாலும், தாந்திரியார். எ-று.

சான்றாண்மையது பெருமைதோன்ற அதனைக் கடலாக்கியும், அதனைத் தாங்கிக்கொண்டுநிற்றலின் அஃதுடையாரைக் கரையாக்கியுங்கூறினார், "பெருங்கடற் காழி யனையன மாதோ" என்றார் பிறரும். ஏகதேசவுருவகம். (௯)

௯௯0. சான்றவர் சான்றாண்மை குன்றி னிருநிலந்தான்
றாங்காது மன்னோ பொறை. க0

இ-ள். சான்றவர் சான்றாண்மை குன்றின — பலகுணங்களானுநிறைந்தவர் தந்தன்மை குன்றுவராயின,—இருநிலந்தான் பொறை தாங்காது— மற்றையிருநிலந்தானுந் தன்பொறையைத் தாங்காதாயமுடியும். எ-று.

தானுமென்னுமெச்சவும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. அவர்க்கதுகுன்றுமையும் அதற்கதுதாங்கலும் இயல்பாகலான், அவ்வியெஞ்ஞான்றுமுள்ளவாகாநின்றன வென்பது தோன்றநின்றமையின், மன் ஒழிபிசைக்கண்வந்தது. ஓகாரம் அசை. இதற்கு இருநிலம் பொறைதாங்குவது சான்றவர் துணையாகவருதலான் அதுவும் அது தாங்கலாற்றாதென்றுரைப்பாருமுளர். இவைமூன்றுபாட்டானும் அவற்றானிறைந்தவரது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (க0)

கoo ம அதி.— பண்புடைமை.

அஃதாவது பெருமை சான்றாண்மைகளிற்றும்வழுவாதுநின்றே எல்லாரியல்புகளுமறிந்தொத்தொழுகுதல், "பண்பெனப் படுவது பாடறிந் தொழுகல்" என்றார் பிறரும். அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

௯௯க. எண்பதத்தா லெய்த லெளிதென்ப யார்மாட்டும்
பண்புடைமை யென்னும் வழக்கு. க

இ-ள். யார்மாட்டும் எண்பதத்தால் — யாவர்மாட்டுமெளியசெவ்வியராதலால் — பண்புடைமை என்னும் வழக்கு எய்தல் எளிது என்ப — அரிதாயபண்புடைமையென்னும் நன்னெறியினையெய்துதல் எளிதென்றுசொல்லுவர் நூலோர். எ-று.

குணங்களானிறைந்து செவ்வியெளியருமாயக்காற் பண்புடைமைதானே உளதாமாகலின், எண்பதத்தாலெய்தலெளிதென்றும், அஃதுலகத்தையெல்லாம் வசிகரித்தற்பயத்ததாகலின் அதனைத் தொல்லோர்சென்ற நன்னெறியாக்கியும், அதனையெளிதினெய்துதற்கு இது நூலோரோதியவுபாயமென்பார் அவர்மேல் வைத்துங்கூறினார். (க)

௯௯உ. அன்புடைமை யான்ற குடிப்பிறத்த லிவ்விரண்டும்
பண்புடைமை யென்னும் வழக்கு. உ

இ-ள். அன்புடைமை ஆன்ற குடிப் பிறத்தல் இவ்விரண்டும்— பிறர்மேலன்புடையனாதலும் உலகத்தோட்டமைந்தகுடியின்கட்பிறத்தலுமாகிய இவ்விரண்டும்— பண்புடைமை என்னும் வழக்கு—ஒருவனுக்குப் பண்புடைமையென்று உலகத்தார்சொல்லும் நன்னெறி. எ-று.

அமைதல் ஒத்துவருதல். குடிப்பிறத்தலென்றது பிறந்தார்செயலை. தனித்தவழி ஆகாது இரண்டுங்கூடியவழியே ஆவதென்பது தோன்ற, முற்றும்மை கொடுத்தார். காரணங்கள் காரியமாகவுபசரிக்கப்பட்டன. இவையிரண்டுபாட்டானும் பண்புடையராதற்காரணங்கூறப்பட்டது. (உ)

சுசுங. உறுப்பொத்தன் மக்களொப்ப பன்றால் வெறுத்தக்க
பண்பொத்த லொப்பதா மொப்பு. ங

இ-ள். உறுப்பு ஒத்தல மக்கள் ஒப்பு அன்று—செறியத்தகாதவுடம்பாலொத்தல் ஒருவனுக்கு நன்மக்களோடொப்பாகாமையின் அதுபொருந்துவதன்று,—ஒப்பதாம் ஒப்பு வெறுத்தக்க பண்பு ஒத்தல் — இனிப் பொருந்துவதாய வொப்பாவது செறியத்தக்க பண்பாலொத்தல். எ-று.

வடநூலார் அங்கமென்றமையின், உறுப்பென்றார். ஒருவனுக்கு நன்மக்களோடு பெறப்படுமொப்பாவது உயிரின்வேறாய நிலையுதலில்லாவுடம்பொத்தலன்று வேறன்றிநிலையுதலுடைய பண்பொத்தலாகலான், அப்பெற்றித்தாய அவர் பண்பினையுடையனுகவென்பதாம். (ங)

சுசுச. நயனொடு நன்றி புரிந்த பயனுடையார்
பண்புபா ராட்டு முலகு. ச

இ-ள். நயனொடு நன்றி புரிந்த பயன் உடையார் பண்பு—நீதியையும் அறத்தையும் விரும்புதலால் பிறர்க்கும் தமக்கும் பயன்படுதலுடையாரது பண்பினை — உலகு பாராட்டும் — உலகத்தார் கொண்டாடாநிற்பர். எ-று.

புரிந்தவென்னும்பெயரெச்சம் காரணப்பொருட்டு. நயனொடு நன்றிபுரிதலும் பயனுடைமையும் பண்புகாரணமாக வந்தமையின், அதனைப்பாராட்டுமென்றார். (ச)

சுசுரு. நகையுள்ளு மின்னா திகழ்ச்சி பகையுள்ளும்
பண்புள பாடறிவார் மாட்டு. ரு

இ-ள். இகழ்ச்சி நகையுள்ளும் இன்னாது—தன்னையிகழ்தல் ஒருவற்கு விளையாட்டின்கண்ணும் இன்னாது,—பாடு அறிவார் மாட்டுப் பகையுள்ளும் பண்பு உள — ஆகலாற் பிறர்பாடறிந்தொழுகுவார்மாட்டுப் பகைமையுள்வழியும் அஃதுளதாகாது இனியவாய பண்புகளே உளவாவன. எ-று.

பாடறிவாரெனவே, அவ்வின்னாமையறிதலும் பெற்றாம். அதனையறிந்தவாயின் அது செய்யார் இனியவேசெய்வாரென்பது கருத்து. இதற்குப் பிறரெல்லாம் இரண்டுதொடர்க்கும் முரணியையாமலுரைப்பாரும், இன்னாதென்னுஞ்சொற்குப் பிறவாதென்றுரைப்பாருமாயினார். (ரு)

சுசுசு. பண்புடையார்ப் பட்டுண் டுலக மதுவின்றேல்
மண்புக்கு மாய்வது மன். சு

இ-ள். பண்பு உடையார்ப் பட்டு உலகம் உண்டு — பண்புடையார்கண்ணே படுதலால் உலகியல் எஞ்ஞான்றும்உண்டாய் வாராநின்றது,—இன்றேல் அது மண் புக்கு மாய்வது — அண்டுப்படுதலில்லையாயின், அது மண்ணின்கட்புக்கு மாய்ந்துபோவதாம். எ-று.

படவென்பது திரிந்துநின்றது. உலகு ஆகுபெயர். மற்றைப்பண்பில்லார் சார்பன்மையின் ஓசாருமின்றி மண்ணின்கட்புக்குமாயுமதுவேண்டாவாயிற்றென்பது பட்டின்றமையின், மன் ஒழியிசைக்கண்வந்தது. இவைநான்குபாட்டானும் அதனையுடையாரதுயர்ச்சி கூறப்பட்டது. (சு)

கூகூஎ. அரமபோலுங் கூர்மைய ரேனு மரம்போல்வர்
மககடபண் பிலலா தவா. எ

இ-ள். மககடபணபு இலலாதவா—மனமககடகேயுரிய பணபிலலாதவா,— அரமபோலும கூாமையரேனும—அரததின கூாமைபோலுங கூாமையையுடையரோயினும,—மரம போலவா— ஓாறிவிறறுயமரததினையொபபா எ-று.

அரம ஆகுபெயா. ஓாறிவு ஊறறினையறிதல. உவமைபிரணடனுள, முனனது கான மடிவினறித தனனையுறறபொருளகளை மடிவித்தலாகிய தொழிலபறறி வநதது, ஏனையது விசேடவறிவினமைபாகிய பணபுபறறி வநதது. அவவிசேடவறிவிறகுப பயனாய மககடபணபினமையின, அதுதானுமிலலையெனபதாயிறறு. (எ)

கூகூஅ. நண்பாறறு ராகி நயமில செயவாாககும
பணபாறறு ராதல கடை. அ

இ-ள். நணபு ஆறறுராகி நயம இல செயவாாகதும— தமமொடு நடபினைசசெயயாது பகைமைமைபச செயதொழுகுவாாமாட்டும— பணபு ஆறறுராதல கடை— தாமபணபுடையராயொழுகாமை அறிவுடையாாககிழுககாம. எ-று.

நயம ஈரம. சிறபபுமமை அவா பணபாறறுமைக கடனுதல தோனறநினறது. அதனைசசெயயிறறுமும அவாதனமையராவரெனபாா, கடையெனறாா. (அ)

கூகூகூ. நகலவலல ரலலாாககு மாயிரு ஞாலம
பகலுமபாற படடன் றிருள. கூ

இ-ள். நகல வலலா அலலாாக்கு—பணபினமையான ஒருவரோடுங்கலநது உணமகிழதனமாட்டாதாாககு — மாயிரு ஞாலம பகலும இருடபாறபட்டனறு— மிகவுமபெரியஞாலம இருளிலலாத பகறபொழுதினும இருளினகட்கிடநததாம. எ-று.

எலலாரோடுங்கலநதறியபபெருமையிறபணபிலலாாக்கு உலகியல தெரியாதெனபாா, உலகமிருளினகடபட்டதெனறாா. பாழபட்டனறிருளெனறுபாடமோதி, இருணீங்கிறறனறெனறுரைபபாருமுளா. (கூ)

கOOO. பணபிலான பெறற பெருஞசெலவ நன்பால்
கலந்தீமை யாறறிரிந தறறு. கO

இ-ள். பணபு இலான பெறற பெருஞசெலவம — பணபிலலாதவன முனனைநலவினையானெயதிய பெரியசெலவம அகதுறறததால ஒருவறகுமபயனபடாதுகெடுதல— நனபால கலநதீமையால திரிநதறறு — நலலவானபால ஏறறகலததினகுறறததால இனசுவைதநாகாது கெட்டாறபோலும. எ-று.

கலத்தீமையெனபது மெலிநதுநினறது. தொழிலுவமமாகலின, பொருளினகண ஒததொழில வருவிககபபட்டது. படைககுமாறறலிலனுதரேனறபபெறறவெனறும, எலலாபபயனுங்கோடறகேறற இடனுடைமைதோனறபபெருஞசெலவமென்றுங்கூறினாா. அசசெலவமும பயனபடாதெனற இதனான வருகினற அதிகாரபபொருணமையுநதோறறுவாயசெயயபபட்டது. இவைநானகு பாட்டானும் அஃதிலலாரதிழிவு கூறப்பட்டது. (கO)

௧0௧ ம் அதி. — நன்றியில்செல்வம்.

அஃதாவது ஈட்டியாற்கும் பிறர்க்கும் பயன்படுதலில்லாத செல்வத்தின தியல்பு. உடையானது குற்றஞ் செல்வத்தின்மேலேற்றப்பட்டது. அதிகாரமுறைமை மேற்குற்றவாய்செய்தவத்தாற்பெறலும்.

௧00௧. வைத்தானவாய் சான்ற பெரும்பொரு ளஃதுண்ணான்
செத்தான் செயக்கிடந்த தில. ௧

இ-ள். வாய் சான்ற பெரும்பொருள் வைத்தான் அஃது உண்ணான்—தன் மனையகலமெல்லாம் நிறைதற்கேதுவாய பெரும்பொருளையீட்டிவைத்து உலோபத்தால் அதனையுண்ணாதவன்—செத்தான் செயக் கிடந்தது இல—உள்ளாயினுஞ் செத்தானும், அதன்கண் அவனாற்செயக்கிடந்ததோருரிமையின்மையான். எ-று.

வைத்தானென்பது முற்றெச்சம். உண்ணுதல் அதனான்புலன்களையும் நுகர்தல். வாய்சான்றபெரும்பொருளை வைத்தானொருவன் அதனையுண்ணாதுசெத்தவழி அதன்கண் அவனாற்செயக்கிடந்ததோருரிமையில்லையாகலான், வையாது பெற்றபொழுதே நுகர்கவென்றுரைப்பினுமமையும். இதற்குச் செத்தானென்பது எச்சம். இதனால் ஈட்டியானுக்குப் பயன்படலின்மை கூறப்பட்டது. (௧)

௧00௨. பொருளானா மெல்லாமென் றீயா திவறு
மருளானா மாணாப் பிறப்பு உ

இ-ள். பொருளான் எல்லாம் ஆம் என்று—பொருளொன்றுமுண்டாக அதனாலெல்லாமுண்டாமென்றறிந்து அதனையீட்டி—ஈயாது இவறும் மருளான்—பின் பிறர்க்கீயாது பற்றுள்ளஞ்செய்யுமயக்கத்தாலே— மாணாப் பிறப்பு ஆம்—ஒருவனுக்கு நிறைதலில்லாத பேய்ப்பிறப்புண்டாம். எ-று.

இருமையினுமெய்துமின்பங்களபலவுமடங்க எல்லாமென்றும், ஈட்டுதற்கு முன்னுண்டாயவறிவு பின்மயங்குதலின் மருளென்றும், பொருளுண்டாயிருக்கப் பிறர்க்கிணடிருந்த தீவினைபற்றி உணவுகளுளவாயிருக்கப் பசித்துவருந்தும் பிறப்புளதாமென்றுங்கூறினார். (உ)

௧00௩. ஈட்ட மிவறி யிசைவேண்டா வாடவர்
தோற்ற நிலக்குப் பொறை. ௩

இ-ள். ஈட்டம் இவறி இசை வேண்டா ஆடவர் தோற்றம்—யாம் பிறரின் மிக்கீட்டுதுமென்று பொருளினீட்டன்மாத்திரத்தையேவிரும்பி அதன்பயனாய புகழைவிரும்பாத மக்களது பிறப்பு—நிலக்குப் பொறை—நிலத்திற்குப் பாரமாமத்துணையே. எ-று.

இசை இருமைக்குமுறுதியாய அறமாகலின் ஈகையான அதனையேவேண்டல் செய்யாது ஈட்டற்றுன்பத்தையும் காத்தற்றுன்பத்தையும் வேண்டியவறிவின்மைப்பற்றி, நிலக்குப்பொறையென்றார். பிறப்பென்றது அதற்குரியவுடம்பினை. (௩)

௧00௪. எச்சமென் றென்னெண்ணுங் கொல்லோ வொருவரா
னச்சப் படாஅ தவன். ௪

இ-ள். ஒருவரால் நச்சப்படாதவன்— ஒருபொருளுமீந்தறியாமையின் ஒருவராலும் நச்சப்படுதலில்லாதவன் — எச்சமென்று என் எண்ணுங்கொல்— தானிறந்தவழி ஈண்டொழிந்துநிற்பதாக யாதனைக்கருதுமோ! எ-று.

ஈண்டொழிந்துநிற்கும்புகழ் ஈவானமேலன்றி நில்லாமையின் அவனுக்கத்தேடியாதுமியைபில்லையென்பார், என்னெண்ணுங்கொல்லோவென்றார். ஓகாரம் அசை. இவைமூன்றுபாட்டானும் பிறர்க்குப் பயன்படலின்மை கூறப்பட்டது. (௪)

க00௫. கொடுப்பதூஉந் துய்ப்பதூஉ மில்லார்க் கடுக்கிய
கோடியுண் டாயினு மில. ௫

இ-ள். கொடுப்பதூஉம் துய்ப்பதூஉம் இல்லார்க்கு — பிறர்க்கீவதும் தானுகாவதுமாய இரண்டுசெய்கையுமுடையரல்லாதார்க்கு — அடுக்கிய கோடி உண்டாயினும் இல—பலவாகவடுக்கிய கோடிபொருளுண்டாயினும் ஒன்றுமில்லை. எ-று.

இன்பத்தினும் அறஞ்சிறந்தமையின், கொடுத்தற்றொழில் முற்கூறப்பட்டது. அடுக்கியகோடியென்றது எண்ணெண்ணப்படும் பொருண்மேனின்றது. ஒன்றுமில்லாரேபோலப் பயனிரண்டுமிழத்தலின், இலவென்றார். (௫)

க00௬. ஏதம் பெருஞ்செல்வந் தான்றுவ்வான் றக்கார்க்கொன்
றீத லியல்பிலா தான். ௬

இ-ள். தான் துவ்வான் தக்கார்க்கு ஒன்று ஈதல் இயல்பிலாதான்—தானுகராது அதனமேலுந்தகுதியுடையார்க்கு அவர்வேண்டியதொன்றனை ஈதலியற்கையிலனாயினான்—பெருஞ்செல்வம் ஏதம்—இரண்டுஞ்செய்தற்கிடனுடைத்தாய செல்வத்திற்கு ஒருநோய். எ-று.

தகுதி தானங்கோடற்கேற்புடைமை. ஏதம் ஆகுபெயர். நுகரப்படுதலும் ஈயப்படுதலுமாகிய தொழிற்குரியதனை அன்றாக்கினமையின், நோயென்றார். ஏதலியல்பிலாதானது பெருஞ்செல்வம் அவனுக்கு ஈட்டல் காத்தன்முதலியவற்றால் துன்பமேயாமென்றுரைப்பாருமுளர். இவையிரண்டுபாட்டானும் அவ்விருமையும் உடன்கூறப்பட்டன. (௬)

க00௭. அற்றார்க்கொன் றாற்றாதான் செல்வ மிகநலம்
பெற்றா டமியண்மூத் தற்று. ௭

இ-ள். அற்றார்க்கு ஒன்று ஆற்றாதான் செல்வம்—ஒருபொருளுமிலராயினார்க்கு அவர்வேண்டியதொன்றனைக் கொடாதானது செல்வங் கொன்னேகழிதல்—மிகநலம் பெற்றாள் தமியள் மூத்தற்று—பெண்டிரின் மிக்கநலத்தினைப் பெற்றாளொருத்தி கொடுப்பாரின்மையிற் கொழுநனின்றித் தமியளாய் மூத்ததன்மைத்து. எ-று.

நலம் வடிவினன்மையும் குணத்தினன்மையும். இரண்டுமொருங்குபெறுதலரிதாகலின், பெற்றாளென்றார். கொடுப்பாருங்கொழுநனுமேயன்றித் தானும் பயனிழந்து கழிந்த குமரியோடுவமைகூறினமையின், தானுமேற்பானுமேயன்றிச் செல்வமும் பயனிழந்து கழியுமென்பதாயிற்று. (௭)

க00௮. நச்சப் படாதவன் செல்வ நடுவூரு
ணச்சு மரம்பழுத் தற்று. ௮

இ-ள். நசசப்படாதவன் செலவம்— வறியாக்கணியனுயிருநதும் ஒனறுங் கொடாமையின் அவரானச்சப்படாதவன செலவமெயததல— ஊா நடுவுள் நச்சுமரம பழுததற்று — ஊரிடைநிறபதோர்நசசுமரம பழுததாறபோலும். எ-று.

நடுவூரென்பது பினமுனனுகததொக்கவாருமவேறறுமைத்தொகை. அண் மையுடைமைகளாற பயனிலலையெனபதாம. (அ)

க00௯. அனபொரீஇத தறசெற றறநோககா தீட்டிய
வொணபொருள கொளவாா பிறா. ௯

இ-ள். அனபு ஒரீஇ— ஒருவன கொடாமைபபொருட்டுச் சுறறததாாநட டார்கண அனபுசெயதலையொழிநது— தறசெறறு—வேணடுவன நுகராது தன்னைசசெறுதது— அறம நோககாது—வறியாாககு ாதனமுதலியவறத்தை நினைபபதுஞசெயயாது— ாட்டிய ஒணபொருள கொளவாா பிறா— ாட்டிய வொளளியபொருளைக கொணடுபோயப பயனபெறுவாா பிறா. எ-று.

பயனுய அறனும இனபமுஞசெயதுகொளளாதானுககுபபொருளாலுளளது ாட்டறுனபமேயெனபது தோனற ஈட்டியவெனறும, அவனவழியினுளளாா க்கும உதவாதெனபது தோனறப பிறரெனறுங்கூறினா. (௯)

க0க0. சீருடைச செல்வா் சிறுதுனி மாரி
வறங்கூாந தனைய துடைததது. க0

இ-ள். சீா உடைச செலவா சிறு துனி—புகழுடைததாய செலவததினையுடை யவரது நிறகுஙகாலஞசிறிதாய வறுமை— மாரி வறஙகூாநதனையது உடை த்து—உலகததையெலலாம நிலைநிறுததுமேகம வறுமைமிககாறபோலவதோ ரியலபினையுடைதது. எ-று.

துனி வெறுபபு, அதனைசசெயதலாறறுனியெனபபடடது. யாவாககுமபய ன்பட்டாா அதனுனவறியராயவழியும் அவவறுமை கடிதினீஙகுதலிற பினபுஞ செலவராயப பயனபடுவரெனபது உவமையாற்பெறபபடடது, படவே, நன றியிலலாதசெலவம எஞஞானறும பயனபடாதெனபதாயிறறு. இதறகுச சீரு டைச்செலவா இரவலரோடு வெறுககும நிலையிலவெறுபபு மாரிவறஙகூாநத னைய தன்மையையுடைததென அதிகாரததோடு பொருநதாமைமேலும ஓாபொ ருடடொடாபுபடாமலுரைபபாருமுளா. இவைநானகுபாட்டானும அசசெலவ த்ததுகுறறஙகூறபபடடது. (க0)

க0உ ம் அதி.— நாணுடைமை.

அஃதாவது மேறசொலலிய சாலபு பணபுமுதலியகுணஙகளானுயாாந தோா தமககொவவாத கருமஙகளில நாணுதலுடையராநதனமை. அதிகாரமு றைமையும இதனுனே விளஙகும.

க0கக. கருமத்தா னாணுத னாணுத் திருநுத
னலலவா் நாணுபி பிற. க

இ-ள். நாணுக் கருமத்தால நாணுதல— நன்மக்கணுணுவது இழிநதகரும ங்காரணமாக நாணுதல்,— பிற திருநுதல் நல்லவா நாணு—அஃதனறி மண

மொழிமெயகளதொடுக்கத்தான வருவனவோவெனின, அவை அவரளவலல அழகிய நுதலினையுடைய குலமகளிாநாணகள. எ-று.

பிற குலமகளிாநாணெனறதனுன ஏனையது நனமககளுணெனபதும், நாணு தலெனறதனுற கருமததிழிவும, பெறறும. திருநுதன்லலவெனபது புகழச சிகுறிபபு. ஏதுபபனைமபறறிப பிறவெனறா. இனி அறமறைததனமுதலி யன பொதுமகளிாநாணேடொக்குமெனறுரைபபாருமுளா. அவாக்கு நாண கேடுபயககுமென விலககபபடடமையாறும, அவாபெயராறகூறபபடாமையா னும, அஃதுரையனமையறிக. இதனுன நாணினதிலககணங்கூறபபடடது.(க)

க0௧௨. ஊனுடை யெசச முயிாககெலலாம வேறல்ல
நாணுடைமை மாநதா சிறபபு. உ

இ-ள். ஊண உடை எசசம உயிாககெலலாம் வேறு அல்ல — ஊணும் உடையும அவையொழிநதனவும மககளுயிாககெலலாம பொது, — மாநதா சிறபபு நாணுடைமை—நன்மககடகுச சிறபபாவது நாணுடைமையே, அவை யலல. எ-று.

ஒழிநதன உறககமும அசசமுங்காமமும.சிறபபு அவவுயிாகளினவேறுபாடு. அசசமெனறு பாடமோதுவாருமுளா. (உ)

க0௧௩. ஊனைக குறிதத வுயிரொலலா நாணென்னு
நனமை குறிததது சாலபு. ௩

இ-ள். உயிரொலலாம ஊனைக குறிதத— எலலாவுயிாகளும உடமபினைத்தம க்கு நிலைககளனுககொணடு அதனைவிடா, — சாலபு நாண எனனும நன்மை குறிததது — அதுபோலச சாலபு நாணெனனுநனமைகருண்தலைத் தனககு நிலைககளனுககொணடு அதனை விடாது. எ-று.

உடமபெனபது சாதியொருமை. நனமை ஆகுபெயா. உயிா உடமபோடு கூடியலலது பயனெயதாதவாறுபோலச சாலபு நாணேடுகூடியலலது பயனெ யதாதெனபதாம. ஊணைக்குறிததவெனறு பாடமோதுவாருமுளா. (௩)

க0௧௪. அணியனறே நாணுடைமை சானறோாககஃ தின்றேற
பிணியனறே பீடு நடை. ௪

இ-ள். சானறோாககு நாணுடைமை அணியனறே — சானறோாககு நாணு டைமையாபரணமாம,— அஃது இனறேல பீடு நடை பிணியனறே— அவ வாபரணமிலலையாயின அவாபெருமிததையுடையநடை கணடாாககுப பிணி யாம. எ-று.

அழகுசெயதலின அணியெனறும், பொறுததறகருமையிற பிணியெனறுங் கூறினா. ஓகாரவிடைசசொறகள எதிாமறைக்கண வநதன. இவைமூன்றுபாா டடானும அதனசிறபபுக கூறபபடடது. (௪)

க0௧௫. பிறாபழியுந் தமபழியு நாணுவாா நாணுக
குறைபதி யெனனு முலகு. ௫

இ-ள். பிறா பழியும தமபழியும் நாணுவாா — பிறாககு வரும்பழியையுந் தமக்கு வருமபழியையும் ஒபபமதிதது நாணுவாரை—உலகு நாணுக்கு உறை பதி எனனும்— உலகததாா நாணுக்குறைவிடமெனறு சொலலுவா. எ-று.

ஒப்பமதித்தல அதுவுநதமக்குவநததாகவே கருதுதல. அக்கருததுடையாா பெரியராகலின், அவரை உயாநதோராயாவரும புகழவரெனபதாம. இதனால் அதனையுடையாரது சிறப்புக கூறபபட்டது. (ரு)

௧0௧சு. நாணவேலி கொளளாது மனனோ வியன்ஞாலம
பேணலா மேலா யவா. சு

இ-ள். மேலாயவா—உயாநதவா,—வேலி நாண கொளளாது—தமக்கேம மாகநாணினைககொளவதனறி,— வியன ஞாலம பேணலா — அகனறஞாலத தைககொள்ள விருமபாா. எ-று.

பழிபாவஙகள புகுதாமறகாததலின, வேலியெனறாா. நாணும் ஞாலமுநதம் முணமாறுயவழி அநநாணினைக கொளவதலலது அவை புகுதுநெறியாய ஞால ததினைககொளள விருமபாரெனபதாம. மனனும ஓவும அசை. நாணுகிய வேலி யைபபெறறலலது ஞாலமபெற விருமபாரெனறுரைபபாருமுளா. (சு)

௧0௧எ. நாணு லுயிாைத துறபப ருயிாபபொருட்டா
ணுண்டுறவாா நாணாள பவா. எ

இ-ள். நாண ஆளபவா — நாணினதுசிறபபறிநது அதனை விடாதொழுகு வாா— நாணல உயிாைத துறபபா— அநநாணுமுயிருநதமமுணமாறுயவழி நாணசிதையாமறபொருட்டு உயிாைநீபபா, — உயிாபபொருட்டு நாண துறவாா— உயிாசிதையாமறபொருட்டு நாணினை நீககாா. எ-று.

உயிரினும நாணசிறநததெனபதாம. இவையிரணடுபாட்டானும அவாசெயல கூறபபட்டது. (எ)

௧0௧அ. பிறாநாணத தககது தானுணு ணுயி
னறநாணத தகக துடைதது. அ

இ-ள். பிறா நாணததகககது தான நாணுனயின— கேட்டாருஙகணடாருநா ணததககபழியை ஒருவன தானுணுதுசெயயுமாயின,— அறம நாணததககது உடைதது— அநநாணுமை அவனை அறம விட்டுநீஙகததககக குறறததினையுடை தது. எ-று.

தானெனச செயவானைப பிரிகக்னறாராகலின, பிறனெனறாா. நாணுடியைபி ல்லாதானை அறஞ்சாராதெனபதாம. (அ)

௧0௧கூ குலஞ்சுடுங கொளகை பிழைபபி னலஞ்சுடு
நாணினமை நினறக கடை. கூ

இ-ள். கொளகை பிழைபபிற குலம சுடும— ஒருவனுககொழுககம பிழை க்குமாயின அபபிழைபபு அவனகுடிபபிறபபொனறனையுஙகெடுக்கும்,—நாணி னமை நினறககடை நலம சுடும — ஒருவனமாட்டு நாணினமை நினறவழி அநநிலை அவனலமயாவறறையுங கெடுககும. எ-று.

சிறறல ஒருபொழுதுநீஙகாமை. நலம சாதியொருமையாகலின, பிறபபு, கலவி, குணம, செயல, இனமெனறிவறறுன வநதனவெலலாஙகொளளபபடும. ஒழுககவழிவினும நாணழிவு இறபபததீதெனபதாம. (கூ)

௧0௨0. நாணகத் திலலா ரியககம ரபபாவை
நாணு லுயிர்மருட்டி யறறு. ௧0

இ-ள். அகதது நாண் இலலா இயககம்— தம்மனததினகண் நாணிலலா தமக்கள உயிருடையாரபோனறியஙகுகினறவியககம்—— மரப்பாவை நாணல் உயி மருட்டியறறு — மரததாறசெயதபாவை இயநதிரககயிறறினுனறியதனனியககததால உயிருடைததாக மயககினறபோலும். எ-று.

கருவியே கருததாவாயிறறு. நாணிலலாத மககளியககம நாணுடைய பாவையியககமபோலவதலலது உயிரியககமனறெனபதாம். இவைமூனறுபாட்டானும நாணிலலாரதிழிவு கூறபபட்டது. (௧0)

---

௧0௩ ம அதி.—குடிசெயல்வகை.

அஃதாவது ஒருவனறானபிறநதகுடியை உயரசசெயதலினறிறம. இது தாழவினகணணுதலுடையாரகருளதாவதாகலின நாணுடைமையினபின வைககபபட்டது.

௧0௨௧. கருமஞ் செயவொருவன் கைதூவே னென்னும
பெருமைமிற பீடுடைய தில. ௧

இ-ள். கருமம செயக கைதூவேன எனறும பெருமையின—தன்குடிசெயதறபொருட்டுத தொடஙகிய கருமமுடியாமையின எணணியகருமஞ்செயதறகியான்கையொழியேனெனனும ஆளவினைபபெருமைபோல —— ஒருவன பீடு உடையது இல — ஒருவனுககு மேமபாடுடையபெருமை பிறிதிலலை. எ-று.

குடிசெயதறகெனபது அதிகாரததான வநதது பலவகைததாயகருமசசெயலாற செலவமும புகழுமெயதிக குடியுயருமாகலின, பீடுடையதிலலெனறார். குடிசெயதறகருமமே நடததலால, தனகருமஞ்செயயவெனறும பிறாகருமஞ்செயயவெனறுமுரைபபாருமுளா தனகருமமும அதுவேயாகலானும, பிறரேவலசெயதல தலைமையனமையானும, அவையுரையனமையறிக. (௧)

௧0௨௨. ஆளவினையு மானற வறிவு மெனவிரண்டி
னீளவினையா னீளுங குடி. ௨

இ-ள். ஆளவினையும ஆனற அறிவும என இரணடின நீளவினையான்—முயறசியும நிறைநதவறிவுமெனறு சொலலபபட்ட இரணடினையுமுடைய இடையறுத கருமசசெயலால—— குடி நீளும— ஒருவனகுடியுயரும. எ-று.

நிறைதல இயறகையறிவு செயறகையறிவோடுகூடி நிரமபுதல. ஆளவினை மடிபுகுதாமறபொருட்டு. ஆனறவறிவு உயாதறகேறறசெயலகளும அவைமுடிககுநதிறமும பிழையாமலெணணுதறபொருட்டு. இவையிரணடுபாட்டானும அசசெயறகுக காரணஙகூறபபட்டது. (௨)

௧0௨௩. குடிசெயவ லென்னு மொருவறகுத தெயவ
மடிதறறுத் தானமுந துறும ௩

இ-ள். குடி செயவல எனனும ஒருவறகு— என்குடியினையுயரசசெய்யக்கடவேனெனறுகொணடு அதறகேறற கருமங்களினமுயலும ஒருவனுக்கு —— தெயவம மடி தறறுத் தான முநதுறும—தெயவம ஆடையைத தறறுக்கொணடு தானமுநதுறறுநிறகும எ-று.

முயறசியை அதனகாரணததாறகூறினா. தறறுதல இறுகவுடுத்தல, முன் னடபபாாசெயல நியதிமேலேறறப்படடது. (௩)

௧0௨௪. சூழாமற ருனே முடிவெயதுந் தஙகுடியைத்
தாழா துஞறறு பவர்கரு. ௪

இ-ள். தங்குடியைத தாழாது உஞறறுபவாக்கு — தஙகுடிக்காம்வினையை விரைந்துமுயலவாாகரு—சூழாமல தானே முடிவெயதும்— அவவினைமுடிக் குந்திறம அவாசூழவேணடாமறருனேமுடிவெயதும். எ-று.

* குடி ஆகுபெயா. தெயவமுந்துறுதலாற பயனகூறியவாறு. இவையிரணடு பாடடானும அதறகுத் தெயவநதுணையாதல கூறபபடடது. (௪)

௧0௨௫. குறற மிலனுயக குடிசெயது வாழவானைச
சுறறமாச சுறறு முலகு. ௫

இ-ள. குறறம இலனாயக குடி செயது வாழவானை— குறறமாயின செய யாது தனகுடியையுயரசசெயதொழுகுவானை— சுறறமாச சுறறும உலகு— அவனுககுச சுறறமாகவேணடித தாமே சென்றுசூழவா உலகததா. எ-று.
குறறமாயின அறநீதிகடகு மறுதலையாய செயலகள. தாமும பயனெயத ஞேககி யாவருஞசெனறுசாாவரெனபதாம. (௫)

௧0௨௬. நலலாண்மை யென்ப தொருவற்குத் தான்பிறந்த
விலலாணமை யாககிக கொளல. ௬

இ-ள். ஒருவறகு நலலாணமை எனபது— ஒருவனுககு நலலவாணமையெ னறு உயாததுசசொலலபபடுவது— தான பிறந்த இலலாணமை ஆககிககொ ளல — தான பிறநதகுடியினையாளுந்தனமையைத தனககுளதாககிககோடல. எ-று.
போாதொழிலினீக்குதறகு நலலாணமையென விசேடிததாா. குடியினை யாளுநதனமை குடியினுளளாாையுயரசசெயது தனவழிபபடுததல. அதனை சசெயதுகோடல நலலாணமையாமாறு வருகினறபாடடாறபெறப்படும. (௬)

௧0௨௭. அமரகதது வன்கண்ணா போலத் தமரகத்து
மாறறுவாா மேறறே பொறை. ௭

இ-ள. அமரகதது வனகணணாபோல—களததினகட்சென்றா பலராயினும் போாதாஙகுதல வனகணணாமேலதாஞறபோல,— தமரகததும பொறை ஆறறுவாாமேறறே— குடியினகடபிறநதாா பலராயினும அதனபாரமபொறு த்தல அதுவலலாாமேலதாம. எ-று.
பொருடகொககவேணடுஞசொறகள உவமைககண் வருவிக்கபபட்டன. நன குமதிக்கப்படுவாா அவரேயெனபதாம. இவைமூனறுபாடடானும அதுசெய வாாெய்துஞசிறபபுக் கூறபபட்டது. (௭)

௧0௨௮. குடிசெய்வார்க கிலலைப பருவ மடிசெயது
மானங கருதக கெடும. ௮

இ-ள. மடி செயது மானம கருதக கெடும—தஙகுடியினையுயரச்செய்வார் அச்செயலையேநோக்காது காலத்தைநோக்கி மடியினைசசெயதுகொணடு மான

தைையுங்கருதுவராயிற குடி கெடும,—குடி செயவாக்குப் பருவம இலலை—ஆகலான அவாக்குக்காலநியதியிலலை. எ-று.

காலததைநோககி மடிசெயதல வெயிலமழைபனியெனபனவுடைமைநோக்கிப பினனாசசெயதுமெனறெழிநதிருததல. மானஙகருதுதல இககுடியிலுளளாயாவரும் இனபமுற இககாலததுததனபமுறுவேன் யாறேனெனறு உட்கோடல. மேல இகலவெலலுமவேநதாக்கு வேணடுமபொழுதெனறதுடகொணடு இவாககுமவேணடுமோவெனறுகருதினும அதுகருதறகவெனறு மறுதத வாறு. (அ)

கOஉகூ. இடும்பைககே கொளகலங கொலலோ குடுமபதகைக
குறற மறைபபா னுடமபு. கூ

இ-ள். குடுமபததைக குறறம மறைபபான உடமபு—மூவகைததுனபமுமுறறபாலதாய தனகுடியை அவையுறுமறகாககமுயலவானது உடமபு—இடுமபைககே கொளகலங்கொல—அமமுயறசிதுனபத்திறகே கொளகலமாமததுணையோ, அஃதொழிநது இனபததிறகாதலிலலையோ! எ-று.

"உறைபபெய லோலை போல—மறைககுவன பெருமநிற குறிநது வருவலே" எனபுழியும மறைததல இபபொருடடாயிறறு. ஏனறுடிமுழுதுமினபுறுயராவேநானிருமையுமெயதுதலான இமமெயவருததமாததிரம எனககுநனறெனறு முயலுமறிவுடையான அஃதொருஞானறுமொழியாமைநோக்கி, இடும்பைககே கொளகலஙகொலலோவெனறா. இது குறிபபுமொழி. இவையிரணடுபாடடானும அவா அதுசெயயுமியலபு கூறபபடடது. (கூ)

கOந௦. இடுககண்கால கொனறிட வீழு மடுத்தூன்று
நலலா ளிலாத குடி. கO

இ-ள். இடுககண கால கொனறிட வீழும—துனபமாகிய நவியம புகுநது தனமுதலைவெட்டிச சாயகக ஒருபறறினறி வீழாநிறகும—அடுதது ஊனறும நலலாள இலாத குடி — அககாலததுப பறறுவனகொடுததுத தாஙகவல்ல நல்லவாணமகன பிறவாத குடியாகியமரம. எ-று.

முதல அதன்வழிககுரியார. வளாபபாரைப பெறறுழி வளாநதுபயனபடுதலும அலலாவழிக கெடுதலுமுடைமையின, மரமாககினறா, "தூஙகுசிறை வாவலுறை தொனமரஙக ளனன — வோஙகுகுல நையவத னுடபிறநத வீரா—தாஙகலகட னாகுநதலை சாயபபவரு தீசசொ—னீஙகனமட வாகளகட னெனறெழுநது போநதான."*எனறா பிறரும. இது குறிபபுருவகம. இதனான அவரிலலாதகுடிககுளதாஙகுறறஙகூறபபடடது. (கO)

கOசு ம அதி.— உழவு.

அஃதாவது சிறுபான்மை வாணிகாககும பெருமபானமை வேளாளாக்கு முரித்தாய உழுதறறெழில. செயவிக்குஙகால ஏனையோாககுமுரிததது. இது, மேறகுடியுயாதறகேதுவெனற ஆளவினைவகையாகலின, குடிசெயலவகையின் பின வைக்கபபடடது.

---

* சீவகசிநதாமணி, காநதருவததையாரிலமபகம, கூ.

கo௩௧. சுழன்றுமேர்ப பின்ன துலக மதனு
லுழநது முழவே தலை. க

இ-ள். சுழனறும ஏாபபினனது உலகம— உழுதலானவரும் மெயவருததந் நோககிப பிறதொழிலகளைச செயதுதிரிநதும, முடிவில ஏருடையாாவழியதா யிற்று உலகம,—அதனுல உழநதும தலை உழவே—ஆதலான எலலாவருதத முறறும, தலையாயதொழில உழவே. எ-று.

ஏா ஆகுபெயா. பிறதொழிலகளாறபொருளெயதியவழியும உணவினபொருட்டு உழுவாாகடசெலலவேணடுதலிற சுழனறுமோபபினனதுலகமெனறும, வருததமிலலைவேனும பிறதொழிலகள கடையெனபது போதர உழநதுமுழவே தலையெனறுஙகூறினா. இதனுல உழவினதுசிறபபுக கூறபபடடது. (க)

கo௩௨. உழுவா ருலகததாாக காணியஃ தாறறு
தெழுவாரை யெலலாம பொறுதது. உ

இ-ள். அஃது ஆறறுது எழுவாா எலலாம பொறுதது — அவவுழுதலைச செயயமாடடாது பிறதொழிலகண்மேறசெலவாா யாவரையுநதாஙகுதலால, —உழுவாா உலகததாாககு ஆணி — அதுவலலாா உலகததாராகிய தோக்கு அசசாணியாவா. எ-று.

காடுகொனறு நாடாககிக குளநதொடடெனறுறபோல உழுவாரொனறது உழுவிபபாாமேலுஞசெலலும. உலகததாரொனறது ாணடிவரையொழிநதாரை. கலஙகாமனிறுததறகண ஆணிபோறலின,ஆணியெனறா. பொறுததலானெனபது திரிநதுநினறது. ஏகதேசவுருவகம. அஃதாறறா தொழுவாரேயெலலாமபொறுத்தெனறு பாடமோதி, அதுமாடடாதாா புரபபாாசெயயுமபரிபவமெலலாம் பொறுதது அவரைததொழுவாரேயாவரெனறுரைபபாருமுளா. (உ)

கo௩௩. உழுதுண்டு வாழவாரே வாழவாாமற றெலலாந்
தொழுதுண்டு பினசெல பவா. ௩

இ-ள். உழுது உணடு வாழவாரே வாழவாா—யாவருமுணணுமவகை உழுதலைசசெயது அதனுறறுமுணடு வாழகினறுரே தமககுரியராய வாழகினறவா,— மறறெலலாம தொழுது உணடு பினசெலபவா — மறறையாரெலலாம பிறரைததொழுது அதனுறறுமுணடு அவரைப பினசெலகினறவா. எ-று.

மறறென்பது வழககுபபறறி வநதது. தாமுமககடபிறபபினராயவைததுப பிறரைததொழுது அவா சிலகொடுபபத தமமுயிரோமபி அவாபினசெலவாா தமக்குரியரலலரொனபது கருதது. (௩)

கo௩௪. பலகுடை நீழலுந் தஙகுடைககீழக காணப
ரலகுடைட நீழ லவா. ச

இ-ள். அலகு உடை நீழலவா—உழுதறறெழிலான் நெலலினையுடையராய தண்ணளியுடையோா— பலகுடைநீழலும் தஙகுடைககீழக காணபா— பல வேநதாகுடைநிழலதாய மணமுழுதினையுந தமவேநதரகுடைககீழே காண்பர். எ-று.

அலகு கதிா, அஃதீணடாகுபெயராய் நெனமேலதாயிறறு. உடையவெனபது குறைநதுநினறது. நீழலபோறலின, நீழலெனபபடடது. நீழலவரொன்றது

இரபபோர்க்கெலலாம ஈதனேக்கி. ஒறறுமைபறறித் தமருடையென்றார்,குடை நீழலெனபதூஉம் ஆகுபெயா, "ஊன்றுசான மருஙகி னின்றதன் பயனே"என் றதனல் தம்மரசனுககுக கொறறமபெருககி மணமுழுதும் அவனதாககககண்டி ருபபனெனபதாம், "இரபபோா சுறறமும புரபபோர் கொறறமு முழவிடை விளைபபோா" எனருா பிறரும். (௪)

௧0௩௫ இரவா ரிரபபாரககொன றீவா கரவாது
கைசெயதூண மாலை யவா. ௫

இ-ள். கைசெயது ஊண மாலையவா இரவார்— தமகையாலுழுதுண்டலை யியலபாகவுடையாா பிறரைத தாமிரவாா, — இரபபாாககு ஒனறு கரவாது ஈவா — தமமையிரபபாாககு அவாவேணடியதொனறனைக் கரவாதுகொடு பபா. எ-று.

செயதெனபதறகு உழுதலையெனவருவிகக. கைசெயதூண்மாலையவனெனபது ஒருஞானறும அழிவிலலாதசெலவமுடையனெனுமு ஏதுவையுடகொணடு நின றது. (௫)

௧0௩௬. உழவினா கைம்மடங்கி னிலலை விழைவதூஉம்
விடடேமென பாாககு நிலை. ௬

இ-ள. உழவினா கைம்மடஙகின — உழுதலையுடையாாகை அதனைச்செய யாது மடஙகுமாயின,—விழைவதூஉம விடடேம எனபாாக்கு நிலை இல்லை —யாவருமவிழையுமுணவும யாநதுறநதோமெனபாாககு அவவறத்தின்கணிற றலுமுளவாகா, எ-று.

உம்மை இறுதிககணணும் வநதியைநதது. உணவினமையால், தாமுணட லும இலலறஞசெயதலும யாவாகருமிலலையாயின. அவருறுபபுமாததிரமாய கை வாளாவிருபபின உலகதது இமமை மறுமை வீடெனுமு பயன்கள் நிகழா வெனபதாம. ஒனறனை மனததாலவிழைதலுமொழிநதேமென்பாாக்கெனவுரை பபாருமுளா. இவையைநதுபாடடானும அதனைசசெபவாரது சிறபபுக கூறப் படடது. (௬)

௧0௩௭. தொடிபபுழுதி கஃசா வுணககிற பிடித்தெருவும்
வேண்டாது சாலப படும. எ

இ-ள. தொடிபபுழுதி கஃசா உணககின்— ஒருநிலத்தினையுழுதவன் ஒருப லபபுழுதி கஃசாமவணணம அதனைக காயவிடுவனுயின,— பிடித்து எருவும் வேண்டாது சாலப படும—அதனகடசெயதபயிா ஒருபிடியினகணடங்கிய எரு வுமிடவேணடாமற பணைததுவிளையும. எ-று.

பிடிதது பிடியினகணணது. பிடிததவெனபதனவிகாரமெனபாருமுளா. வே ண்டாமல, சானறு எனபன திரிநதுநினறன. (எ)

௧0௩௮. ஏரினு நன்றா லெருவிடுதல கடடபி
னீரினு நன்றதன் காபபு. அ

இ-ள். ஏரினும் எரு இடுதல நனறு—அபபயிாக்கு அவவுழுதலினும் எருப் பெய்தல் நனறு;— கட்டபின அதனகாப்பு நீரினும நனறு— இவ்விரண்டுஞ் செய்து களைகட்டால் அதனைககாததல அதறகு நீகாலயாத்தலினுநனறு.எ-று.

ஏர் ஆகுபெயர். காததல பட்டிமுதலியவறறான அழிவெய்தாமற்காத்தல். உழுதல், எருப்பெய்தல், களைகட்டல், நீகாலயாததல, காததலெனறிம்முறையவாய இவ்வைந்தும் வேண்டுமென்பதாம். (அ)

கoஙக. செல்லான் கிழவ னிருப்பி னிலம்புலந்
தில்லாளி னூடி விடும. கூ

இ-ள். கிழவன் செலலான இருபபின— அந்நிலததிற்குரியவன் அதனகணுேடோறுஞ்சென றுபாாதது அபிததனசெயயாது மடிநதிருககுமாயின,— நிலம இலலாளிற புலநது ஊடிவிடும —அஃது அவனிலலாளபோலத தனனுள்ளே வெறுத்துப் பினனவனேடூடிவிடும. எ-று.

செலலுதல் ஆகுபெயா. பிறரையேவியிராது தானேசேறலவேண்டுமெனபது போதரக கிழவனெனரூா. தனகட்சென று வேண்டுவனசெயயாது வேறிடத்திருநதவழி மனையாளூடுமாறுபோலவெனறது அவன போகமிழததனேககி. இவைமூனறுபாட்டானும் அதுசெயயுமாறு கூறப்பட்டது. (கூ)

கo௪o. இலமென் றசைஇ யிருபபாரைக காணி
னிலமென்னு நல்லா ணகும். கo

இ-ள். இலம் என்று அசைஇ இருபபாரைக காணின—யாம வறியேமென றுசொல்லி மடிநதிருபபாரைக கணடால, — நிலம் எனனும நல்லாள நகும் —நிலமகளெனறு உயாததுசசொலலப்படுகினற நலலாள தனனுளளே நகாநிறகும். எ-று.

உழுதனமுதலிய செயவாாயாவாககுஞ செலவங்கொடுத்துவருகினறவாறு பற்றி நலலாளெனறும, அதுகணடுவைததும அதுசெயயாது வறுமையுறுகினறபேதைமைபறறி நகுமெனறுங்கூறினூா. இரபபாரையென்று பாடமோதுவாருமுளா. இதனுன அதுசெயயாதவழிபபடுமிழுககுககூறபபடடது. வருகினறவதிகாரமுறைமைககுக்காரணமுமிது. (கo)

கo௫ ம அதி.— நல்குரவு.

அஃதாவது நுகரபபடுவனயாவுமிலலாமை.

கo௪க. இன்மையி னின்னாத தியாதெனி னின்மையி
னின்மையே யின்னா தது. க

இ-ள். இன்மையின இனனாதது யாது எனின— ஒருவனுக்கு வறுமைபோலவின்னாதது யாதெனறு வினவின,— இனமையின இனனாதது இனமையே —வறுமைபோலவினனாதது வறுமையே, பிறிதிலலை. எ-று.

இன்னாதது துனபஞ்செய்வது. ஒபபதிலலையெனவே, மிக்கதின்மை சொலலவேணடாவாயிறறு. (க)

கo௪உ. இன்மை யெனவொரு பாவி மறுமையு
மிம்மையு மின்றி வரும். உ

இ-ள். இனமையென ஒருபாவி — வறுமையென்று சொல்லப்படுவதொருபாவி — மறுமையும் இம்மையும் இன்றி வரும் — ஒருவனுழை வருங்காலஅவனுக்கு மறுமையின்பமுமிம்மையினபமுமிலலையாக வரும. எ-று.

இனமையெனவொருபாவியெனபதறகு மேல அழுக்காறெனவொருபாவி யெனபுழியுரைததாகருரைகக. மறுமை இம்மையெனபன் ஆகுபெயர். ஈயாமையானுந துவவாமையானும அவையிலவாயின. இன்றிவிடுமென்று புரட மோதிப பாவியாலென விரித்துரைபபாருமுளா. (உ)

கOசகூ. தொலவரவுந் தோலுங கெடுக்குந தொகையாக
நலகுர வென்னு நசை. கூ

இ-ள். நலகுரவு எனனும் நசை — நலகுரவெனறுசொலலபபடுமாசை — தொலவரவும தோலும தொகையாகக கெடுககும — தனனுறபறறபபடடா ருடைய பழையகுடிவரவினையும அதறகேறற சொலலினையும ஒருஙகேகெடுக் கும. எ-று.

நசையிலவழி நலகுரவுமிலலையாகலின நலகுரவையேநசையாக்கி,அஃது அக் குடியிறறெலலோாககிலலாத இழிதொழில்களையும இளிவநதசொறகளையுமுளவாககலான அவவிரணடனையுமொருஙகு கெடுககுமெனறுா "குடிபபிறப பழிககும விழுபபங கொலலும" எனறுா பிறரும். தோலாவது "இழுமென மொழியால விழுமியது நுவறல" எனறுா தொலகாபபியனுரும. இதறகு உடமபெனறுரைபபாருமுளர் அஃததறகுபபெயராயினுமஉடமபுகெடுக்குமென்றறகோரபொருடசிறபபிலலாமையறிக. (கூ)

கOசச. இறபிறநதார் கண்ணேயு மின்மை யிளிவந்த
சொறபிறககுஞ் சோாவு தரும. ச

இ-ள். இறபிறநதாாகணணேயும—இளிவநதசொறபிறவாத குடிப்பிறநதார் மாடடேயும—இளிவநத சொற பிறக்கும சோாவு இனமை தரும—அதுபிற ததறகேதுவாகிய சோாவினை நலகுரவு உணடாக்கும. எ-று.

சிறபபுமமை அவாமாடடு அது பிறவாமை தோனற நினறது. இளிவநத சொல இளிவருதறகேதுவாகியசொல. அஃதாவது எமக்கீயவேணடுமெனறல. சோாவு தாமுறுகினறதுன்பமிகுதிபபறறி ஒரோவழித தம்பிறபபினை மறநது அதுசொலலுவதாக நினைததல். (ச)

கOசடு. நல்குர வென்னு மிடும்பையுட் பலகுறைத்
துன்பஙகள் சென்று படும. டு

இ-ள். நலகுரவு எனனும் இடுமபையுள—நல்குரவெனறு சொலலபபடுநது னபமொன்றனுள்ளே— பஃறுனபங்கள் செனறு படும் — பலதுன்பங்களும் வந்துவிளையும். எ-று.

குறை இசைநிறை. செலவு விகாவின்கண்வநதது. துன்பமுநதானுமுடனே நிகழ்தலின நலகுரவைததுனபமாககியும், அததுன்பமடியாகச செலவாககடை நோககிசசேறறறுனபமும், அவராககாண்டறறுனபமும், கணடானமறுத்து ழிநிகழுநதுனபமும, மறுவழியும அவாகொடுததலுவாங்கற்றுனபமும, அது கொடுவநது நுகர்வனகூடடறறுனபமுமுதலாயின நாடோறும வேறுவேறுக வருதலின எலலாததுனபஙகளுஞ்சுளவாமெனறுஙகூறினுா. இவையைநதுபாட டானும் நலகுரவினகொடுமை கூறபபடடது. (டு)

கOசகூ. நற்பொரு ணன்குணர்ந்து சொல்லினு நல்கூர்ந்தார்
சொறபொருள் சோர்வு படும். கூ

இ-ள். நற்பொருள் நனகு உணாநது சொல்லினும்—மெய்ந்நூறபொருளைத தெளியவறிந்து சொன்னுராயினும், —நல்கூாநதாா சொற பொருள சோாவுபடும்—நலகூர்ந்தாாசொலலுஞ்சொற பொருளினமையைததலைபபடும. எ-று.

பொருளினமையைத்தலைபபடுதலாவது யாமிவாசொலலியன விருமபிககேடகுமாயிற கண்ணேடி இவருறுகினற குறைமுடிககவேணடுமெனறஞசி யாவருநகேளாமையிற பயனிலசொலலாயமுடிதல. கலவியும பயனபடாதெனபதாம்.

க0சஎ. அறஞசாரா நலகுர வீனறதா யானும
பிறன்போல நோககப படும. எ

இ-ள். அறம் சாரா நல குரவு — அறததோடியைபில்லாத நலகுரவுடையான —ஈனற தாயானும பிறனபோல நோககபபடும — தனனையீனறதாயானும பிறனைக் கருதுமாறுபோலக கருதி நோககபபடும. எ-று.

அறத்தோடுகூடாமை காரணகாரியஙகளுளொனருயியையாமை. நலகுரவு ஆகுபெயர். சிறபபுமமை அவளதியறகையனபுடைமை விளககினினறது. கொளவதினருதலேயனறிக கொடுபபதுணடாதலுமுடைமையின, அதுநோககிச சுறறததார்யாவருநதுறபபரெனபதாம. (எ)

க0சஅ. இன்றும வருவது கொலலோ நெருநலுங
கொனறது போலு நிரபபு. அ

இ-ள். நெருநலும கொனறதுபோலும் நிரபபு—நெருநறறுங்கொனறதுபோனறு எனககினனுதவறறைசசெயத நலகுரவு — இனறும வருவதுகொல்— இன்றும் எனபால வரககடவதோ, வநதால இனி யாதுசெயவேன! எ-று.

அவவின்னுதனவாவன மேறசொலலிய துனபஙகள. நெருநனமிகவருநதித தன்வயிறுநிறைத்தாெனருவனகூறறு. (அ)

க0சகூ. நெருபபினுட டுஞசலு மாகு நிரபபினுள
யாதொன்றுங கணபா டரிது. கூ

இ-ள். நெருபபினுள துஞசலும ஆகும—மநதிரமருநதுகளான ஒருவனுககு நெருபபிடையேகிடநதுறஙகலுமாம,—நிரபபினுள யாதொனறும கணபாடு அரிது— நிரபபுவநதுழி யாதொனறுனுமுறககமிலலை. எ-று.

நெருப்பினும நிரபபுககொடிதெனறவாறுயிறறு. இதுவுமவனகூறறு. இவை நானகுபாடடானும் நலகூர்நதாாக்குளதாஙகுறறங்கூறபபடடது. (கூ)

க0ரு0. துபபுர விலலா துவரத் துறவாமை
யுபபிறகுங் காடிககுங கூறறு. க0

இ-ள். துபபுரவு இலலா துவரத துறவாமை— நுகரபபடுமபொருளகளில்லாதாா தமமாறசெயறபாலது முறறததுறததலேயாகவும அதுசெயயாதொழிதல்— உபபிறகும காடிக்கும கூறறு— பிறரிலலினுளவாய உபபிறகுங்காடிக்குங்கூறறும. எ-று.

மானமழியாமையிற செயறபாலது அதுவேயாயிறறு. முறறததுறத்தல சுறறநதானேவிட்டமையின ஒருவாறுறுறறுறநதாராயினுா நினற தம்முடம்பினையுநதுறததல. அதுசெயயாதுகொணடிருததல் இரண்டனையுமாளபபணனுதலின, அதனை அவறறிறகுக்கூறறெனருர். இனி முறறநதுறததலாவது துப

புரவிலலாமையின் ஒருவாற்ருற்றுறந்தாராயினா பினனவற்றைமனததாறறாற வாமையெனறுரைபபாருமுளா. இதனை அஃதுளதாயவழிச் செயவது கூறப பட்டது. (௧0)

௧0௬ ம அதி.—இரவு.

இனி மானநதீராவிரவு இரவாமைபோடொததலின, அதனுனும் வீடெயதற பயததாய உடமபோமபபபடுமென்னும் அறநூலவழக்குபபறறி மேலெயதிய தவரதறததல விலக்குதறபொருட்டு இரவுகூறுகினறா. அதிகாரமுறைமை யும இதனனே விளஙகும.

௧0௫௧. இரகக விரததககாாக காணிற கரபபி
னவர்பழி தமபழி யன்று. ௧

இ-ள். இரததககாாக காணின இரகக — நலகூாநதா இரததற்கேறபுடை யாரைக காணின, அவாமாட்டிரக்க,— கரப்பின் அவாபழி தமபழி அன்று —இரநதால அவா கரநதாராயின் அவர்கருப பழியாவதலலது தமக்குப பழி யாகாமையான. எ-று.

இரவென்னுமுதனிலைததொழிறபெயரதிறுதிக்கண நானகனுருபு விகாரததா றறெக்கது. இரததறகேறபுடையராவா உளையாமைமுனனுணருமொண்மை யுடையராய மாற்றுதீவாா. அவர் உலகததரியராகலிற காணினெனறும, அவா மாட்டிரநதாககு இரவானவருமிழிவினமையின இரககவெனறும, அவரீதலிற குறைகாட்டாமையிற் கரபபினென்றும, காட்டுவராயின அபபழி தூவெள்ளறு வைககண மாசுபோல அவாகட்கடிதுசேறலின அவாபழியெனறும, ஏறபிலாா மாட்டிரவனமையிற றமபழியனறெனறுஙகூறினா. (௧)

௧0௫௨. இனப மொருவற கிரதத லிரந்தவை
துனப முறுஅ வரின். ௨

இ-ள். ஒருவறகு இரததல் இனபம — ஒருவறகு இரதநதுறும இனபததி றகேதுவாம,— இரநதவை துனபம உறு வரின — இரநதபொருளகள் ஈவார துணாவுடைமையாற றுனறுனபுறுமல வருமாயின. எ-று.

இனபம் ஆகுபெயா. உறுமலெனபது கடைக்குறைநதுநினறது. துனபம சாதியொருமைபபெயா. அவையாவன ஈவாாகடகாலமுமிடனுமறிநதுசேற லும, அவர்குறிபபறிதலும, அவரைததமவயததராககலும, அவாமனநெகிழுவ னநாடிச்சொலலலுமுதலியவறறுன வருவனவும, மறுததுழி வருவனவுமாம. அவையுறுமல வருதலாவது அவா முனனுணாநதீயககோடல. இரநதவர்து னபமுறுவரினெனறு பாடமோதி, இரககபபட்டவா பொருளினமைமுதலிய வறறுறறுனபுறுத எதிாவநதீவராயினெனறுரைபபாருமுளா. இவையிரணடு பாட்டானும் நல்குரவானுயிாநீஙகுமெலலைககண இளிவிலலாவிரவு விலக்கப படாதென்பது கூறபபட்டது. (௨)

௧0௫௩. கரபபிலா நெஞ்சிற் கடனறிவார் முன்னின்
றிரபபுமோ ரேஎ ருடைதது. ௩

இ-ள. கரபபிலா நெஞ்சிற கடன அறிவா முன நினறு இரபபும்—கரதத லில்லாதநெஞ்சினையுடைய மானமறிவாமுனனாநினறு அவாமாடடொனறிர ததலும—ஓரோ உடைதது—நலகூாநதாாக்கு ஓரழகுடைத்து. எ-று.

சிறியசுருக்கததுவேணடுமுயாவெனறதனுல, அவாக்கு அதுகடனெனபப டடது. அதனையறிதல சொலலுதலுறறுாைககலாகாமைக்கேதுவாய அதனிய லபினையறிதல. அவவறிவுடையாாககு முனனிறறனமாததிரமேயமைதலின மு ன்னினறெனறும, சொலலுதலான்வருஞ்சிறுமையெயதாமையின ஓரோருடை ததென்றுங்கூறினுர் உம்மை அதனிழிபுவிளக்கினினறது. (கூ)

க0ருச. இரத்தலு மீதலே போலுங் கரததல
கனவிலுந் தேறறுதாா மாடடு. ச

இ-ள். கரததல கனவிலும தேறறுதாாமாடடு இரததலும—தமககுளளது கரததலைக கனவினகணணுமறியாதாாமாடடிசசெனறெனறனையிரததலும— ஈதலேபோலும— வறியாாககீதலேபோலும. எ-று.

உமமை ஈணடுமவவாறுநினறது. தான புகழபயவாதாயினும முன்னுளதாய புகழகெடவாராமையின, ாதலேபோலுமெனறுா. ஏகாரம ஈறறசை. (ச)

க0ருரு. கரபபிலார் வையகத துணமையாற கண்ணின்
றிரப்பவா மேறகொள வது. ரு

இ-ள. கணணினறு இரபபவா மேறகொளவது — சொல்லுதனமாட்டாது முனனிறறனமாததிரததான இரபபாா உயிரோமபறபொருட்டு அதனை மேற கொணடு போதுகினறது—கரபபிலாா வையகதது உணமையான—அவாககு உளளதுகரவாது கொடுபபாாசிலா உலகததுளராய தனமையானே, பிறிதொ னறுனனறு. எ-று.

அவரிலலையாயின, மானநீககமாட்டாமையின உயிாநீபபொனபதாம. (ரு)

க0ருசூ. கரபபிடும்பை யிலலாரைக் காணி னிரபபிடுமபை
யெலலா மொருஙகு கெடும். சூ

இ-ள. கரபபிடும்பை இலலாரைக் காணின—உளளதுகரததலாகியநோயில லாரைக் கண்டால,— நிரபபிடுமபை எலலாம ஒருஙகு கெடும—மானமவிடா திரபபார்ககு நிரப்பான வருநதுனபஙகளெல்லாஞசேரக்கெடும. எ-று.

கரத்தல ஒருவறகு வேணடுவதொனறனமையின அதனை நோயெனறும், அஃ திலலாத இரக்கததககாரைக கணடபொழுதே அவர் கழியுவகையராவராகலின எல்லாமொருஙகுகெடுமெனறுஙகூறினுா. இடுமபை ஆகுபெயா. முழுதுஙகெ டுமெனறு பாடமோதி, எஞசாமறகெடுமெனறுரைப்பாருமுளா. (சூ)

க0ருஎ. இகழ்நதெள்ளா தீவாரைக் காணின் மகிழ்ந்துள்ள
முள்ளு ளுவபப துடைத்து. எ

இ-ள். இகழ்நது எளளாது ஈவாரைக் காணின — தம்மையவமதித்திழிவு சொல்லாது பொருளகொடுப்பாரைக்கண்டால,—உளளம் மகிழநது உள்ளுள உவப்பது உடைத்து—அவ்விரபபாரது உளளமகிழ்நது உளளுளளேயுவக்குந தனமையுடைத்து. எ-று.

இகழ்ந்தெள்ளாதெனவே, நன்குமதித்தலும் இனியவைகூறலும் பெறுதும். நிரப்பிடும்மையை கெடுதலளவேயன்றி ஐம்புலன்களானும் பேரின்பமெய்தினார்க கருதலான், உளளுளுவப்பதுடைத்தென்றார். இவையைந்துபாட்டானும் அவ்விரத்தக்காரதியல்பு கூறப்பட்டது. (எ)

௧௦௫௮. இரப்பாரை யில்லாயி னீர்ங்கண்மா ஞால
மரப்பாவை சென்றுவந் தற்று. ௮

இ-ள். இரப்பார் இல்லாயின்,—வறுமையுற்றிரப்பாரில்லையாயின்,—ஈர்ங்கண் மா ஞாலம்—குளிர்ந்தவிடத்தையுடையபெரியஞாலத்துள்ளார் செலவு வரவுகள்—மரப்பாவை சென்று வந்தற்று—உயிரில்லாத மரப்பாவை இயந்திரக்கயிற்றாற்சென்றுவந்தாற்போலும். எ-று.

ஐகாரம் அசைநிலை. ஞாலமென்னும் ஆகுபெயர்ப்பொருட்கு உவமையோடொத்ததொழில் வருவிக்கப்பட்டது. ஞாலத்துள்ளாரொன்றது அவரையொழிந்தாரை. அவர்க்கீதலைச்செய்து புகழும் புண்ணியமுமெய்தாமையின், உயிருடையரல்லரென்பதாம், "ஈவாரும் கொள்வாரு மில்லாத வானத்து— வாழ்வாரே வன்க ணவர்" என்றார் பிறரும். இதற்கொடையின்பநோக்காது இரப்பவரில்லாயினென்று பாடமோதுவாருமுளர். (௮)

௧௦௫௯. ஈவார்க ணென்னுண்டாந் தோற்ற மிரந்துகோண்
மேவா ரிலாஅக் கடை. ௯

இ-ள். இரந்துகோள் மேவார் இலாக்கடை— அவர்பாற்சென்று ஒன்றனையிரந்துகோடலை விரும்புவாரில்லவழி— ஈவார்கண் தோற்றம் என் உண்டாம் —கொடுப்பாராமாட்டு என்னபுகழுண்டாம்! யாதுமில்லை. எ-று.

தோற்றம் ஆகுபெயர். மேவுவாரென்பது விகாரமாயிற்று. கொடுத்தலவன்மை வெளிப்படாமையின், அதனாற்புகழெய்தாரென்பதாம். இவையிரண்டுபாட்டானும் உலகிற்கிரப்பாரவேண்டுமென்பது கூறப்பட்டது. (௯)

௧௦௬௦. இரப்பான் வெகுளாமை வேண்டு நிரப்பிடும்மை
தானேயுஞ் சாலுங் கரி. ௰

இ-ள். இரப்பான் வெகுளாமை வேண்டும் — ஈவானுக்குப் பொருளுதவாவழி இவனெனக்கீகின்றிலனென்று அவனையிரப்பான் வெகுளாதொழிதல்வேண்டும்,— நிரப்பிடும்மைதானேயும் கரி சாலும்— அது வேண்டியபொழுது உதவாதெனபதற்கு வேறுசான்று வேண்டா, நிரப்பாகிய தன்னிடும்மைதானேயுஞ்சான்றாதலமையும். எ-று.

யாவர்க்குமவேண்டுதலும் நிலையின்மையுமுதலிய பிறசான்றுமுண்டென்பதுபட நின்றமையின், உம்மை எச்சவும்மை. தனக்கேயன்றி மற்றையிரந்தார்க்கும் அற்றைக்கன்று பொருள்கடைக்கூட்டற்கு அவனுற்றுன்பத்தைத் தனக்கேயாகவைத்துத் தானுற்றுன்பந்தானறிந்து வெகுளற்கவென்பதாம். இதனால் அவர்க்கின்றியமையாததோரியல்பு கூறப்பட்டது. (௰).

க0எ ம் அதி.— இரவச்சம்.

அஃதாவது மானநீரவருமிரவிற்கஞ்சுதல. அதிகாரமுறைமையும இத ஞனே விளங்கும்.

க0௬௧. கரவா துவந்தீயுங் கண்ணன்னா கண்ணு
மிரவாமை கோடி யுறும. க

இ-ள். கரவாது உவநது ஈயும கண அனனார்கணணும இரவாமை— தமக் குளளது கரவாது இவா வரபபெறறேமெனறு உணமகிழநதுகொடுக்குங்கண போலச சிறநதார்மாட்டும் இரவாதே ஒருவன வறுமைகூாதல — கோடி உறும்— இரந்துசெல்வமெயதலிற கோடிமடஙகு நனறு. எ-று.

நலகுரவுமறைககபபடாத நட்டாாமாட்டும ஆகாதெனபதுபடநின்றமையின், உமமை உயர்வுசிறபபினகணவநதது. அவவிரவானமானநீராதெனனுநதுணை யல்லது அதறகு மிகுதி கூடாமையின, வலலதோாமுயறசியானுயிோமபலே நலலதெனபது கருதது. (க)

க0௬௨. இரந்து முயிர்வாழ்தல வேண்டிற் பரந்து
கெடுக வுலகியற்றி யான. உ

இ-ள். உலகு இயறறியான இரநதும உயிாவாழதல வேணடின—இவவுலகத தைபபடைததவன இதனகண வாழவாரககு முயனறுயிாவாழதலையனறி இர நதுமுயிாவாழதலைவேணடி விதிததானாயின,— பரநது கெடுக — அககொடி யோனருமும அவரைபபோனறு எஙகுமலமநது கெடுவானாக. எ-று.

மக்களுயிாககெலலாம வாழநாளும அதறகு வேணடுவதாயவுணடியும அத றகேதுவாய செயதொழிலும பழவினைவபததாற கருவொடுகலநதவனறே அவ ன்கற்பிக்குமனறே, அவறறுட்சிலவுயிாககு இரததலையும ஒருசெயதொழிலாகக் கறபிததானாயின அதநீவினையாற ருனும அததுனபமுறலவேணடுமெனபதாம. இவையிரணடுபாடடானும அவவிரவினகொடுமை கூறபபடடது. (உ)

கஉ௬௩. இன்மை யிடுமபை யிரந்துதீர வாமெனனும
வனமையின் வனபாடட தில. ௩

இ-ள். இனமை இடுமபை இரநது தீாவாம எனனும வனமையின— வறு மையான வருநதுனபததை முயனறு நீககககடவேமென்று கருதாது இரந் துநீககககடவேமெனறு கருதும வனமைபோல— வனபாடடது இல்—வலி மைபபாடுடையது பிறிதிலலை. எ-று.

நெறியாய முயறசி நிறக நெறியலலாத இரவாறறீாககக்கருதுதலின, வன மையாயிற்று. வனபாடு முருட்டுததனமை, அஃதாவது ஒராதுசெயதுநிறறல். இதனை வறுமைதீாதறகுநெறி இரவன்றெனபது கூறப்படடது. (௩)

கஉ௬௪. இடமெல்லாங் கொளளாத் தகைததே யிடமில்லாக்
காலு மிரவொலலாச சாலபு. ௪

இ-ள். இடம் இலலாக்காலும் இரவு ஒலலாச் சாலபு—நுகரவேணடுவனவி ன்றி நல்கூாநதவழியும் பிறர்பாறசெனறிரததலையுடமபடாத அமைதி—இட மெலலாம் கொள்ளாத தகைததே—எலலாவுலகும் ஒருங்கியைநதாலுங்கொ ள்ளாதபெருமையுடைததது. எ-று.

அவ்விரத்தலைச் சாலபு விலக்குமாகலின், இரவொல்லாமை அதனமேலே றறபபட்டது. இதனுன அறநெறியல்லதனைச் சாலபுடையார செய்யாரெனபது கருத்து. (ச)

கOசுரு. தெண்ணீ ரடுபுற்கை யாயினுந் தாடந்த
துண்ணலி னூங்கினிய தில. ரு

இ-ள். தாள தநதது தெண்ணீர அடுபுறகையாயினும—நெறியாய முயறசி கொடுவநத தநதது தெளிநதநீரபோலும அடுபுறகையேயாயினும்,— உண்ண லின ஊஙகு இனியது இல— அதனையுணடறகுமேலினியதில்லை. எ-று.

தாடநதகூழ செறிவினறித தெண்ணீரபோனறதாயினும இழிவாய இரவா னவநததனறித தமமுடைமையாகலின, அமிழதததோடொக்குமெனபதாம. இதனால நெறியினானுயது சிறிதேனும அது செயயுமினபம் பெரிதெனபது கூறபபட்டது. (ரு)

கOசுசு. ஆவிற்கு நீரொன் றிரபபினு நாவிற
கிரவி னிளிவநத தில. சு

இ-ள். ஆவிறகு நீரொனறு இரபபினும— தணணீரபெறுது இறக்குநிலைமை தததாயதோராவினைக கணடு அறஞேக்கி இதறகுத தணணீாதரலவேண்டுமெ னறிரநதுசொலலுஙகாலும,— இரவின நாவிறகு இளிவநதது இல— அவவி ரவுபோல ஒருவனுவிறகிளிவநதது பிறிதிலலை. எ-று.

ஆகாததோமபல பேரறமாகலின ஆவிறகெனறும, பொருளகொடுததுககொ ளளவேணடாத எணமைததாகலின நீரொனறும, இரககினறுனுககு இளிவு அசசொலலளவேயாகலின நாவிறகெனறும, அதுதான எலலாவிளிவினும் மே றபடுதலின இளிவநததிலலெனறுஙகூறினார. இதனுன அறனும முயனறுசெ யவதலலது இரநதுசெயயறகவெனபது கூறபபட்டது. (சு)

கOசுஎ. இரபப னிரபபாரை யெலலா மிரபபிற்
கரபபா ரிரவனமி னெனறு. எ

இ-ள். இரபபாரை எலலாம இரபபன — இரபபாரையெலலாம் யானிரவா நினறேன, — இரபபிற கரபபார இரவனமின எனறு — யாது சொலலியெ னின்,நுமககிரககவேணடுமாயிற நமககுளளது கரபபாரையிரவாதொழிமினெ னறுசொலலி. எ-று.

இரண்டாவது விகாரததாறறெககது. இவவிளிவநதசெயலான ஊட்டியவ றியும் உடமபு நிலலாதாகலின இதுவேணடாவெனபது தோனற, இரபபனெ னறார. இதனுன மானநதீரவருமிரவு விலக்கபபட்டது. (எ)

கOசுஅ. இரவெனனு மேமாபபி றேணி கரவென்னும்
பார்தாககப பககு விடும். அ

இ-ள். இரவு எனனும ஏமாபபு இல தோணி—இவவறுமையென்னுங்கடலை இதனுற்கடததுமெனறுகருதி ஒருவனேறிய இரவெனனுஞ் சேமமறற தோணி —கரவு எனனும் பாா தாககப பககுவிடும— அதனகணேநெகாற கரததலெ ன்னும் வன்னிலததோடு தாககுமாயிற பிளநதுபோம். எ-று.

முயறசியாறகடபபதனை இரவாறகடககலுறருன அதனகனாகாணுமையின், ஏமாபபிருணியென்ரு. ஏமாப்பினமை தோணிமேலேறறபபடடது. அதுக டத்தறகேறறதனமையானும, நிலமறியாது செலுததியவழி உடைதலானும, அதன்கணேறறகவென்பதாம. இஃதவயவவுருவகம. (அ)

கௐகூ. இரவுளள வுள்ள முருகுங கரவுள்ள
வுளளதூஉ மின்றிக கெடும. கூ

இ-ள். இரவு உளள உளளம உருகும — உடையாாமுன இலலாாசென றிர நதுநிறறலினகொடுமையை நினைநதால எமமுளளஙகளைாநதுருகாநிறகும,— கரவு உளள உளளதூஉம் இனறிக கெடும — இனி அநநிலையைககணடுவைதத வா இலலையெனறலினகொடுமையை நினைநதால அவவுருகுமளவுதானுமினறிப பொன்றிவிடும. எ-று.

"இரவினை— யுளளுஙகா லுளள முருகுமா லெனகொலோ— கொளளுங காற கொளவாா குறிபபு."*எனருா பிறரும. இரவினுஙகரவுகொடிதெனபதாம. இதறகுப பிறவொலலாம இரககினறவருளளமுருகுமெனறுரைததாா. (கூ)

கௐஎ0. கரபபவாக கியாஙகொளிககுங கொலலோ விரபபவா
சொலலாடப போஒ முயிா. க0

இ-ள. சொலலாட இரபபவா உயிா போம—கரபபாா இலலையெனறுசொ ல்லாடியதுணையானே இரபபாாககு உயிாபோகாநினறது, — கரபபவாககு யாஙகு ஒளிககுஙகொல— இனிச சொலலாடுகினற அவாதமககு உயிாபினனு நிறறலான அபபொழுது எபபுரையுடபுககொளித்துநிறகும! எ-று.

உயிர்போகலாவது இனி யாமெனசெயதுமெனறேஙகிச செயலறறுநிறறல, "அநநிலையே—மாயாறே மாறறி விடின"† எனருா பிறரும.கேடடாரைககொ லலவறறுயசொற் சொலவாரைககோறல சொலலவேணடாவாயினும அதுகா ண்கினறிலம இஃதெனறேவெனபதாம. வறுமையுறறுழி மறையாது இரகக பபடுவாராய கேளிாகடகும அதனைசசொலலாட உயிாபோம,ஆனபின மறை க்கபபடுவாராய பிறாககுச சொலலாடியககாற போகாதெஙகேயொளிததுநிற கும இரணடானுமபோமேயனருேவென இரவனொருவன கூறறுககியுரை யபாருமுளா. இவைமூனறுபாடடானும அவவிரவினகுறறமும கரவினகுறற மும ஒருஙகுகூறபபடடன. (க0)

---

* நாலடியாா, இரவச்சம,—கரவாத திணணனபிற கணணனறா கணணு —மிரவாது வாழவதாம வாழககை—யிரவினை— யுளளுஙகா லுளள முருகு மா லெனகொலோ—கொளளுஙகாற கொளவாா குறிபபு.

† நாலடியாா, இரவச்சம, — புறததுததன னினமை நலிய வகத்துதத ன,—னனஞான நீககி நிறீஇ யொருவனை—யீயா யெனக்கென றிரப்பானே லநநிலையே—மாயாறே மாறறி விடின.

க0அ ம அதி.— கயமை.

அஃதாவது மேல அரசியலுள்ளும அங்கவியலுள்ளுஞ்சிறப்புவகையாற கூறப்பட்டகுணங்களுள ஏறபுடையன குறிப்பிறைல யாவாகருமெய்தவைத்த மையின் ஆண்டுக குறிப்பாறகூறியனவும ஈண்டொழிபியலுள் வெளிப்படக்கூறியனவுமாய குணங்கள யாவுமிலராய கீழோரது தனமை. அதனால இஃதெலலாவறறிறகுமபின் வைக்கப்பட்டது.

க0எக. மக்களே போலவா கயவ ரவரன்ன
வொப்பாரி யாங்கண்ட தில. க

இ-ள். மக்களேபோலவா கயவா — வடிவான முழுதும மக்களையொப்பா கயவா,— அவா அனன ஒப்பாரி யாம கண்டது இல— அவா மக்களையொத்தாறபோனறவொப்பு வேறிரண்டுசாதிக்கண யாங்கண்டதில்லை. எ-று.

முழுதமொத்தல தேறறேகார...றபெறறும். அவனொனறூ அவாமாட்டுள தாயவொப்புமைமை. மக்கட்சாதிக்கும்ங்கயசசாதிக்கும வடிவொத்தலிற குணங்களது உணமையினமைகளானலலது வேறறுமையறியப்படாதெனபதாம. இத னைற கயவரது குறறமிந்தி கூறப்பட்டது. (க)

க0எஉ. நன்றறி வாரிற கயவா திருவுடையா
நெஞ்சத் தவல மிலா. உ

இ-ள். நனறு அறிவாரிற கயவா திரு உடையா —தமககுறுதியாவனவறிவாரின அவையறியாத கீழமக்கள ஈனமையுடையா,—நெஞ்சதது அவலம இலா — அவாபோல அவைகாரணமாகத தங்நெஞ்சத்தினகட்கவலையிலராகலான. எ-று.

நனறெனபது சாதியொருமை. உறுதிகளாவன இமமைமறுமைவீடுகட்குரியவாய புகழறஞானங்கள. இவறறையறிவாா இவைசெயயாநினறே மிகச்செயப்பெறுகினறிலேமெனறும, செயகினறவிவைதமககு இடையூறுவருங்கொலெனறும, இவறறினமறுதலையாய பழிபாவமறியாமையெனபனவறறுள் யாதுவினையுமோவெனறும, இவவாறறுறகவலையெயதுவா, கயவா அப்புகழமுதலியவொழிந்தப பழிமுதலியசெயயாநினறும யாதுங்கவலையுடையரலலராகலாற திருவுடையரொனக குறிப்பாலிகழந்தவாறு. இதனைபழிமுதலியவறறிற கஞசாரொனபது கூறப்பட்டது. (உ)

க0எ௩. தேவ ரனையா கயவ ரவருந்தா
மேவன செய்தொழுக லான. ௩

இ-ள். தேவா அனையா கயவா—தேவருங்கயவரும ஒருதனமையா,—அவரும தாம மேவன செய்து ஒழுகலான — அஃதியாதனைனின, தேவரைப்போனறு தமமை நியமிப்பாரினறிக கயவருந்தாம விருமபுவனவறறைச செய தொழுகலான. எ-று.

உயாசசியும இழிவுமாகிய அதனகாரணவேறுபாடு குறிப்பாறறேனறநின்றமையின், இது புகழவாாபோனறுபழித்தவாறாயிறறு. இதனல விலக்கறபாடினறி வேணடியசெயவரொனபது கூறப்பட்டது. (௩)

கoஎச. அகபபடடி யாவாரைக காணி னவரின்
மிகபபடடுச செம்மாககுங கீழ். ச

இ-ள். கீழ— கீழாயினன,— அகபபடடி ஆவாரைக் காணின்— தனனிற சுருங்கிய பட்டியாயொழுகுவாரைக கணடானாயின,— அவரின மிகபபடடுச செமமாககும — அவவொழுககததினகண அவரிறறுனமேமபடடு அதனைற றன்மிகுதிகாட்டியிறுமாககும. எ-று.

அகபபடடி அகமாகியபடடி. படடிபோனறு வேணடியவாறேயொழுகலின, படடியெனறூா, "நோதகக செயயுஞ் சிறுபடடி" எனறூா பிறரும. இதனைல அவா மேமபடுமாறு கூறபபட்டது. (ச)

கoஎரு. அசசமே கீழகள தாசார மெசச
மவாவுண்டே லுண்டாஞ் சிறிது. ரு

இ-ள். கீழகளது ஆசாரம அசசமே—கயவரதாயவாசாரஙகணடதுணடாயின அதறகுககாரணம அரசனுன ஏதம ருமெனறஞ்சுமசசமே,— எச்சம அவா உணடேல சிறிது உணடாம—அஃதொழிநதால, தமமால் அவாவப்படும பொருள அதனுலுணடாமாயிற சிறிதுணடாம. எ-று.

ஆசாரததினகாரணததை ஆசாரமெனறும, அவாவபபடுவதனை அவாவென றுஙகூறினூர். எசசததினகணணெனனுமேழாவது இறுதிக்கடடொக்கது. பெருமபானமை அசசம, சிறுபானமை பொருடபேறு இவவிரணடானுமனறி இயல்பாகவுணடாகாதெனபதாம. வேணடியசெயதலே இயலபு ஆசாரஞ்செயதல இயல்பன்றென்பது இதனுறகூறபபடடது. (ரு)

கoஎசு. அறைபறை யனனா கயவாதாங கேடட
மறைபிறாக குயததுரைகக லான. சு

இ-ள். தாம கேடட மறை உயததுப பிறாககு உரைககலான்—தாஙகேடட மறைகளை இடஙதோறுநதாஙகிககொணடுசெனறு பிறாககுசசொலலுதலான,—கயவா அறை பறை அனனா—கயவா அறையபபடும பறையினையொபபா. எ-று.

மறை வெளிபபடிற்குறறமவிளையுமெனறு பிறரைமறைதது ஒருவனசொலலிய சொல. பிறா அமமறைததறகுரியாா. உயததெனறூா, அவாககதுபெருமபாரமாதனேககி. பறை ஒருவனகையாறறனனையறிவிதததொனறனை இடநதோறுஙகொணடுசெனறு யாவரையுமறிவிககுமாகலான, இதுதொழிலுவமம. இதனுல அவரதுசெறிவின்மை கூறபபட்டது. (சு)

கoஎஎ ஈர்ஙகை விதிரார கயவா கொடிறுடைககுங
கூன்கைய ரலலா தவாககு. எ

இ-ள். கயவா கொடிறு உடைககும கூன கையா அலலாதவர்ககு—கயவா தஙகதுபபினைநெரிப்பதாக வளைநத கையினையுடையரலலாதாாககு—ஈாஙகை விதிரார—தாமுணடுபூசியகையைத தெறிததலவேணடுமெனறிரநதாலுநதெறியாா. எ-று.

வளைநதகை முறுககியகை. மெலிவாாககு யாதுஙகொடாா, நலிவாாககு எல்லாஙகொடுபபரொனபதாம. (எ)

௲௭௮. சொல்லப் பயன்படுவர் சான்றோர் கரும்புபோற்
கொல்லப் பயன்படுங் கீழ். ௮

இ-ள். சொல்லப் பயன்படுவர் சான்றோர்—மெலியார் சென்று தங்குறையைச் சொல்லிய துணையானே இரங்கிப் பயன்படுவர் மேலாயினார்;—கீழ் கரும்புபோலக் கொல்லப் பயன்படும்— மற்றைக் கீழாயினார் கரும்புபோல வலியார் நையநெருக்கியவழிப் பயன்படுவர். எ-று.

பயன்படுதல் உள்ளது கொடுத்தல். கீழாயினாரிழிவுதோன்ற, மேலாயினாரையும் உடன்கூறினார். இவ்விரண்டுபாட்டானும் அவர் கொடுக்குமாறு கூறப்பட்டது. (௮)

௲௭௯. உடுப்பதூஉ முண்பதூஉங் காணிற் பிறர்மேல்
வடுக்காண வற்றாகுங் கீழ் ௯

இ-ள். உடுப்பதூஉம் உண்பதூஉம் கீழ் காணின்— பிறர் செல்வத்தாற்பட்டுந் துகிலுமுடுத்தலையும் பாலோடடிசிலுண்டலையுங் கீழாயினான் காணுமாயின், — பிறர்மேல் வடுக்காண வற்றாகும்— அவற்றைப் பொறாது அவர்மாட்டு வடுவில்லையாகவும் உண்டாக்கவல்லனாம். எ-று.

உடுப்பது உண்பதென்பன ஆண்டவ்வத்தொழின்மேனின்றன: அவற்றாற் பூணல் ஊர்தன்முதலிய பிறதொழில்களுங்கொள்ளப்படும். அவற்றைக் கண்டதுணையானே பொறாமையெய்தலிற் காணினென்றும், கேட்டார் இதுகூடுமென்றியையப்படைத்தல் அரிதாகலின் வற்றாகுமென்றுங்கூறினார். இதனாற் பிறர் செல்வம்பொறாமை கூறப்பட்டது. (௯)

௲௮௰. எற்றிற் குரியர் கயவரொன் றுற்றக்கால்
விற்றற் குரியர் விரைந்து. ௰

இ-ள். கயவர் ஒன்று உற்றக்கால் விரைந்து விற்றற்கு உரியர்—கயவர் தம்மை யாதானுமொருதுன்பமுற்றக்கால் அதுவே பற்றுக்கோடாக விரைந்து தம்மைப் பிறர்க்கு விற்றற்குரியர்,—எற்றிற்கு உரியர்— அதுவன்றி வேறெத்தொழிற்குரியர். எ-று.

உணவின்மையாகப் பிறிதாக ஒன்று வந்துற்றதுணையானென்பது தோன்ற ஒன்றுற்றக்காலென்றும், கொள்கின்றார் தங்கயமையறிந்து வேண்டாவென்றற்குமுன்னே விற்றுநிற்றலின் விரைந்தென்றுங்கூறினார். ஒருதொழிற்குமுரியரல்லரென்பது குறிப்பெச்சம். இதனாற் றம்மைப் பிறர்க்கடிமையாய் விற்பரென்பது கூறப்பட்டது. (௰)

ஒழிபியல் முற்றிற்று.

பொருட்பால் முற்றிற்று.

காமத்துப்பால்.

களவியல்.

இனி அப்பொருளைத் துணைக்காரணமாகவுடைத்தாய இம்மையே பயப்பதாய இன்பங்கூறுவானெடுத்துக்கொண்டார். ஈண்டின்பமென்றது ஒருகாலத்தொருபொருளான ஐம்புலனுநுகர்தற்சிறப்புடைத்தாய காமவின்பத்தினை. இச்சிறப்புப்பற்றி வடநூலுட் போசராசனுஞ் சுவைபலவென்று கூறுவார் கூறுக யாங்கூறுவதின்பச்சுவையொன்றனையுமேயென இதனையே மிகுத்துக்கூறினான். இது புணர்ச்சி பிரிவெனவிருவகைப்படும். ஏனையிருத்தல், இரங்கல், ஊடலென்பனவோவெனின், இவர் பொருட்பாகுபாட்டினை அறம்பொருளின்பமென வடநூல்வழக்குப்பற்றியோதுதலான், அவ்வாறேயவற்றைப்பிரிவின்கணடக்கினாரென்க. இனி அவைதம்மையே தமிழ்நூல்களோடும் பொருந்தப் புணர்ச்சியைக்களவென்றும் பிரிவைக் கற்பென்றும் பெரும்பான்மைபற்றி வகுத்து, அவற்றைச் சுவைமிகுதிபயப்ப உலகநடையோடு ஒப்புமைவாராமையுமுடையவாக்கிக் கூறுகின்றார். அக்கைகோளிரண்டினுள்ளுங் களவாவது பிணிமூப்பிறப்புக்களின்றி எஞ்ஞான்றுமொருதன்மையராய உருவுந்திருவும்பருவமுங்குலனுங்குணனுமன்புமுதலியவற்றாற் றம்முளொப்புமையுடையராய தலைமகனுந்தலைமகளும் பிறர்கொடுப்பவுமடுப்பவுமன்றிப் பால்வகையாற்றாமேயெதிர்ப்பட்டுப் புணர்ந்துவருவது. அதனையேழதிகாரத்தாற்கூறுவான்றொடங்கி, முதற்கட்டகையணங்குறுத்தல்கூறுகின்றார்.

க௦௯-ம் அதி.— தகையணங்குறுத்தல்.

அஃதாவது பொழில்விளையாட்டின்விருப்பான் ஆயநீங்க அதன்கட்டமியளாய்நின்றாளை வேட்டைவிருப்பான் இளையார்நீங்கத் தமியனாய்வந்துகண்ணுற்ற தலைமகன் அவள்வனப்புத் தன்னைவருத்தமுறுவித்ததனைச் சொல்லுதல். இது, கண்ணுற்றபொழுதே நிகழ்வதாகலின், முதற்கட்கூறப்பட்டது.

க௦௮க. அணங்குகொ லாய்மயில் கொல்லோ கனங்குழை
மாதர்கொல் மாலுமென் னெஞ்சு. க

தலைமகளுருவுமுதலியன முன்கண்டறிவனவன்றிச் சிறந்தமையின்
அவளைத் தலைமகனையுற்றது.

இ-ள். கனங்குழை— இக்கனவியகுழையையுடையாள்— அணங்குகொல்—இப்பொழிற்கணுறைவாளோர்தெய்வமகளோ,— ஆய்மயில்கொல்— அன்றியோர்மயில்விசேடமோ,— மாதர்கொல்— அன்றியோர்மானுடமாதரோ,—என் நெஞ்சு மாலும்— இவளையின்னளென்று துணியமாட்டாது என்னெஞ்சு மயங்காநின்றது. எ-று.

ஓ அசை. ஆயமயில படைத்தோன விசேடமாகவாயகறுபடைதத மயில், மயிறசாதியுடெரிநதெடுததமயிலெனறுமாம. கனங்குழை ஆகுபெயர்.*கண ங்குழையென்று பாடமோதிப பலவாயசதிரணடகுழையெனறுரைப்பாருமு ளர். எழுதலாகாவுருவுநதனவருததமும்பறறி அணங்குகொலெனறும, சாய லும பொழிலவயினிறறலுமபறறி ஆயமயிலகொலென்றும, தனனெஞசஞசெ னறமையும அவளெதிர்நோக்கியவாறுமபறறி மாதர்கொலெனறுங்கூறினன.

௧0௮௨. நோக்கினா ளேக்கெதிர் நோக்குத றாக்கணங்கு
தானைக்கொண் டன்ன துடைத்து. ௨

மானுடமாதராதறெளிநத தலைமகன் அவளேக்கினவை வருததங்கூறியது.

இ-ள். நோக்கினாள நோக்கெதிர் நோக்குதல — இப்பெற்றித்தாய வனப பினையுடையாள என்னேக்கிறகெதிர்நோக்குதல— தாக்கு அணங்கு தானைக் கொணடன்னது உடைத்து— தானே தாக்கிவருத்துவதோரணங்கு தாக்குத றகுத தானையையுங்கொண்டுவநதாறபோலுநதன்மையையுடைத்து. எ-று.

மேலும அணங்குகொலாயமயிலகொலெனறமையான, இகரசசுட்டு வருவிக் கப்பட்டது. எதிர்நோக்குதலெனறமையின, அது குறிப்புநோக்காயிற்று. வன பபாலவருநதுதனமேலுங் குறிப்புநோக்காலவருநதுதல கூறியவாறு. நோக கினளெனபதறகு என்னைநோக்கப்பட்டாளெனறுரைப்பாருமுளர். (௨)

௧0௮௩. பண்டறியேன் கூற்றென பதனை யினியறிந்தேன
பெண்டகையாற் பேரமாக கட்டு. ௩

இதுவுமது.

இ-ள். கூற்று எனபதனைப பணடு அறியேன— கூற்றென்று நூலோர்சொ லவதனைப் பண்டுகேட்டறிவதலலது கணடறியேன, — இனி அறிந்தேன — இப்பொழுது கணடறிந்தேன,— பெணடகையால் பேர் அமர்க் கட்டு—அது பெணடகையுடனே பெரியவாய அமர்த்தகணகளையுடைத்து. எ-று.

பெணடகை நாணம, மடம, அச்சம, பயிர்ப்பெனனுங்குணங்கள். அவை அவ்வகக்குறிகளானறியப்பட்டன.அமர்த்தல அமர்செய்தல,பெயரடியாயவினை. பெணடகையால இனபமபயத்தலுமுணடேனும துனபமபயததனமிகுதிபற றிக் கூறறுக்கிக் கூறினன. (௩)

௧0௮௪. கணடா ருயிருணணுந் தோறறததாற் பெண்டகைப
பேதைக்கு கமர்த்தன கண. ௪

இ-ள். பெணடகைப பேதைக்குக கண —பெணடகையையுடையவிப்பேதை க்கு உளவாய கணகள — கணடார் உயிர் உணணும் தோறறத்தான அமர ததன — தமமைககணடாருயிருணணுந்தோறறததுடனேகூடி அமர்த்திருந தன.எ-று.

---

*கனங்குழையெனறதனை ஆகுபெயரனறென மறுத்து, அனமொழித்தொ கையெனக்கொள்வர் இலக்கணவிளக்கச்சூறாவளியார். ஆகுபெயர்க்கும் அன மொழித்தொகைக்கும் வேறறுமை தொலகாப்பியசசூத்திரவிருத்தியிற்காணக.

அமாததல மாறுபபடுதல. குணங்கட்கும பேதைமைககுமேலாது கொடிய வாயிருநதனவெனபதாம (௪)

௧0௮௫. கூறறமோ கண்ணோ பிணையோ மடவர
ஞேககமிம மூன்று முடைதது. ௫

இதுவுமது.

இ-ள். கூறறமோ—எனனைவருததுதலுடைமையாறகூறறமோ,—கணணோ—எனமேலோடுதலுடைமையாறகணணோ,—பிணையோ— இயலபாகவெருவுதலுடைமையாற பிணையோ, அறிகினறிலேன,— மடவரல நோககம இமமூனறும உடைதது— இமமடவரல கணகளினோககம இமமூனறனறனமையையுமுடைததாயிராநினறது. எ-று.

இனபமுநதுனபமும ஒருஙகுசெயயாநினறதெனபகாம. தொழிலபறறிவநத ஐயநிலையுவமம. (௫)

௧0௮௬. கொடுமபுருவங கோடா மறைபபி னடுஙகஞா
செயயல மனளிவள கண. ௬

இதுவுமது.

இ-ள். கொடுமபுருவம கோடா மறைபபின—பிரியாநடபாய கொடுமபுருவஙகடாஞ செபபமுடையவாய விலககினவாயின,— இவள கண நடுஙகு அஞா செயயல—அவறறைககடநது இவளகணகள எனககுநடுஙகுநதுயரைசசெயயமாட்டா. எ-று.

நடடாரைக்கழறுவாரககுத தாஞசெமமையுடையராதலவேணடலிற கோடாவெனறும, செயகினற அவறறிறகும உறுகினற தனககும இடைநினறுவிலக்குநாருஞசிறிதிடைபெறின அதுவழியாக வநது அஞாசெயயுமாகலின மறைபபினெனறுஙகூறினா. நடுஙகஞா நடுஙகறகேதுவாயவஞா. தாமியலபாகக கோடுதலுடைமையான அவறறை மிகுதிககணமேறசெனறிடிககமாடடாவாயினவெனபதுபட நினறமையின, மன ஒழியிசைக்கண வநதது (௬)

௧0௮௭. கடாஅக களிறறினமேற கடபடா மாதா
படாஅ முலைமேற றுகில. ௭

அவளமுலைகளினுய வருததஙகூறியது.

இ-ள். மாதா படா முலைமேறறுகில—இமமாதா படாமுலைகளினமேலிடட துகில,—கடாக களிறறினமேற கடபடாம— அவை கொலலாமறகாததலின், கொலவதாய மதககளிறறினமேலிடட முகபடாததினையொககும. எ-று.

கணணைமறைததல்பறறிக் கடபடாமெனறுன. துகிலானமறைததல நாணுடைமகளிாககியலபாகலின, அததுகிலோடு அவறறினவெமமையும்பெருமையுஙகணடு இததுணையாறறலுடையன இனியெருஞானறுஞசாயவிலவெனக்கருதிப் படாமுலையெனறுன. உவமை சிறிதுமறையாவழி உவை கொலலுமென்பதுதோனற நினறது. (௭)

௧0௮௮. ஒண்ணுதற் கோஒ வுடைந்ததே ஞாட்பினு
ணண்ணாரு முடகுமென் பீடு. ௮

நுதலினுய வருததங்கூறியது.

இ-ள். ஞாட்பினுள் நண்ணாரும் உட்கும் என் பீடு — போர்க்களத்து வந்து நேராத பகைவரும் நோந்தாராவாயக்கேட்டஞ்சுதற்கேதுவாய என்வலி — ஒண்ணுதற்கு உடைந்ததே — இம்மாதரதொளளிய நுதலொன்றற்குமே அழிந்துவிட்டது. எ-று.

மாதரொனபது அதிகாரத்தான வந்தது. ஞாட்பினுளென்றதனாற் பகைவராதல் பெற்றும். பீடென்றபொதுமையான மனவலியுங்காயவலியுங்கொள்க. ஓவென்னுமவியப்பினகட்குறிப்பு அவ்வலிகளது பெருமையும் நுதலது சிறுமையுந்தோன்ற நின்றது. கழிந்ததற்கிரங்கலிற் றற்புகழ்தலன்றாயிற்று. (அ)

க0அகூ. பிணையேர் மடநோக்கு நாணு முடையாட்
கணியெவனோ வேதில தந்து. கூ

அணிநலத்தாளைய வருத்தங்கூறியது.

இ-ள். பிணையோர் மடநோக்கும் நாணும் உடையாட்கு—புறத்து மான்பிணையொத்தமடநோக்கினையும் அகத்து நாணினையுமுடையளாயவிவட்கு— ஏதில தந்து அணி எவன்—ஒற்றுமையுடைய இவ்வணிகளேயமைந்திருக்க வேற்றுமையுடையவணிகளைப் படைத்தணிதல் என்னபயனுடைத்து' எ-று.

மடநோக்கு வெருவுதலுடையநோக்கு. இவட்குப்பாரமாதலும் எனக்கண்ணங்காதலுங்கருதாமையின், அணிந்தார் அறிவிலரொனபதாம். (கூ)

க0கூ0 உண்டார்க ணல்ல தடுநறாக் காமம்போற்
கண்டார் மகிழ்செய்த லின்று க0

தலைமகளகுறிப்பறிதலுற்றான சொல்லியது.

இ-ள். அடுநறா—அட்பப்படுநறா,— உண்டார்கண் அல்லது—தன்னையுண்டாரமாட்டு மகிழ்ச்சியைச் செய்வதல்லது,— காமம்போல் கண்டார் மகிழ்செய்தல் இன்று— காமம்போலக் கண்டாரமாட்டு மகிழ்ச்சியைச்செய்தலுடைத்தன்று. எ-று.

அடுநறா வெளிப்படை. காமமென்றது ஈண்டு அதற்குக்காதற்கிடனாகியாளை. கண்டாரகண்ணென்னுமேழாவது இறுதிசகடொக்கது. மகிழ்செய்தற்கட் காமம் நறவினுஞ்சிறந்ததேயெனினும் இவளகுறிப்பாராயந்தறியாமையின் யானதுபெற்றிலேனெனக் குறிப்பெச்சம் வருவித்துரைக்க, “ அரிமயிர்த்திரண்முன்கை” என்னும் புறப்பாட்டிற்குறிப்புப்போல. (க0)

கக0 ம அதி — குறிப்பறிதல்.

அஃதாவது தலைமகன் தலைமகளகுறிப்பினையறிதலும், தோழிகுறிப்பினையறிதலும், அவட்டான அவ்விருவர்குறிப்பினையுமறிதலுமாம். தகையணங்குற்ற தலைமகன்றலைமகளைக்கூடுங்கால் இதுவேண்டுமாகலின், தகையணங்குறுத்தலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

க0கூக. இருநோக்கி வளுண்க ணுள்ள தொருநோக்கு
நோய்நோக்கொன் றந்நோய் மருந்து. க

தலைமகன்றலைமகளுள்ளப்பாட்டுக்குறிப்பினை
அவணோக்கினானறிந்தது.

இ-ள். இவள் உண்கண் உள்ளது இருநோக்கு— இவளுடையவுண்கணகத் ததாய நோக்கு இதுபொழுது என்மேலிரண்டுநோக்காயிற்று,—ஒருநோக்கு நோய் நோக்கு ஒன்று அந்நோய் மருந்து — அவற்றுள் ஒருநோக்கு என்க ணோய்செய்யுநோக்கு, ஏனையது அந்நோய்க்கு மருந்தாயநோக்கு. எ-று.

உண்கண் மையுண்டகண். நோய்செய்யுநோக்கு அவண்மனத்தினுய காம க்குறிப்பினைவெளிப்படுக்கின்ற நோக்கு. மருந்தாயநோக்குத் தன்கணிகழ்கி ன்ற அறப்புநோக்கு. நோய்செய்யுநோக்கினைப் பொதுநோக்கென்பாருமுளர். அது நோய்செயிற் கைக்கிளையாவதல்லது அகமாகாமையறிக. இவ்வருத்தந் தீருமவாயிலுமுண்டாயிற்றெனபதாம். (௧)

௧௦௯௨. கண்களவு கொள்ளுஞ் சிறுநோக்கங் காமத்திற்
செம்பாக மன்று பெரிது. ௨

இதுவுமது.

இ-ள். கண் களவுகொள்ளும் சிறுநோக்கம் — இவள்கண்கள் யான்காணு மல் என்மேனோக்குகின்ற அருகியநோக்கம்— காமத்தில் செம்பாகம் அன்று பெரிது—மெய்யுறுபுணர்ச்சியின் ஒத்தபாதியளவன்று, அதனினுமிகும். எ-று.

தானோக்கியவழி நாணியிறைஞ்சியும் நோக்காவழி உற்றுநோக்கியும் வருத லாற் களவுகொள்ளுமென்றும், அஃதுள்ளதாங்காலஞ்சிறிதாகலிற் சிறுநோக்க மென்றும், அஃது உள்ளப்புணர்ச்சிவழி நிகழ்வதாகலின் இனிப்புணர்தல் ஒருதலை யென்பான் செம்பாகமன்றுபெரிதென்றுங்கூறினான். (௨)

௧௦௯௩. நோக்கினா ணோக்கி யிறைஞ்சினா ளஃதவள்
யாப்பினு ளட்டிய நீர். ௩

நோக்கினானுநாணினானுமறிந்தது.

இ-ள். நோக்கினாள் — யானோக்காவளவிற் றானென்னையன்போடுநோக்கி னாள்,—நோக்கி இறைஞ்சினாள்—நோக்கி ஒன்றனையுட்கொண்டு நாணி இறை ஞ்சினாள்,—அஃது யாப்பினுள் அவள் அட்டிய நீர்— அக்குறிப்பு இருவேமி டையுந்தோன்றிய அறப்பயிர்வளர அதன்கணவள்வார்த்த நீராயிற்று. எ-று.

அஃதென்னுஞ்சுட்டுப்பெயர் அச்செய்கைக்கேதுவாய குறிப்பின்மேனின் றது. யாப்பினுழையதனை யாப்பென்றார். ஏகதேசவுருவகம். (௩)

௧௦௯௪. யானோக்குங் காலை நிலனோக்கு நோக்காக்காற்
றானோக்கி மெல்ல நகும். ௪

நாணினாலுமகிழ்ச்சியினாலுமறிந்தது.

இ-ள். யான் நோக்குங்காலை நிலன் நோக்கும் — யான்றன்னைநோக்குங் காற் றானெதிர்நோக்காது இறைஞ்சி நிலத்தைநோக்காநிற்கும்,— நோக்கா க்கால் தான் நோக்கி மெல்ல நகும்—அஃதறிந்தியானோக்காக்காற் றானென் னைநோக்கித் தன்னுள்ளே மகிழாநிற்கும். எ-று.

மெல்ல வெளிப்படாமல். மகிழ்ச்சியாற் புணர்தற்குறிப்பினிதுவிளங்கும். மெல்நகுமென்பதற்கு முறுவலிக்குமென்றுரைப்பாருமுளர். (௪)

௧௦௯௫. குறிக்கொண்டு நோக்காமை யல்லா லொருகண்
சிறக்கணித்தாள் போல நகும். ௫

இதுவுமது.

இ-ள். குறிக்கொண்டு நோக்காமை அல்லால்— நேரே குறிக்கொண்டு நோக்காத்துணையல்லது — ஒருகண் சிறக்கணித்தாள்போல நகும் — ஒருகண்ணைச்சிறங்கணித்தாள்போல என்னைநோக்கிப் பின்றன்னுள்ளேமகிழாநிற்கும். எ-று.

சிறக்கணித்தாளென்பது செய்யுள்விகாரம். சிறங்கணித்தல் சுருக்குதல். அதுதானும் வெளிப்பட நிகழாமைபிற போலவென்றான். நோக்கியென்பது சொல்லெச்சம். இனியிவளையெய்தத்தல் ஒருதலையென்பது குறிப்பெச்சம். (ரு)

க0கூசு. உறாஅ தவர்போற் சொலினுஞ் செறாஅர்சொ
லொல்லை யுணரப் படும். சு

தோழிசேட்படுத்தவழி அவள்குறிப்பறிந்ததலைமகன்
தன்னுள்ளே சொல்லியது.

இ-ள். உறாதவர்போல் சொலினும்—புறத்து நொதுமலர்போலக் கடுஞ்சொற்சொன்னாராயினும்,—செறார் சொல் ஒல்லை உணரப்படும்—அகத்துச் செறுதலிலாதார்சொற் பிறபயத்தல் குறையுறுவாராகடி நின்றியப்படும். எ-று.

கடுஞ்சொல்லென்பது இவ்விடங்காவன்மிகுதியுடைத்து வரற்பாலிரல்லீரென்றன்முதலாயின செறுவெனவே, அருளுடைமை பெறப்பட்டது. தன்குறைமுடிக்கக்கருதியே சேட்படுகின்றமை குறிப்பானறிந்து, உலகியன்மேலிட்டுக்கூறியவாறு. இது வருகின்றபாட்டிற்குமொக்கும். (சு)

க0கூஎ. செறாஅச் சிறுசொல்லுஞ் செற்றார்போ னோக்கு
முறாஅர்போன் றுற்றா ருறிப்பு. எ

இதுவுமது.

இ-ள். செறாச் சிறுசொல்லும்—பின்னின்னாய முன்னின்றாயசொல்லும்—செற்றார்போல நோக்கும் — அகத்துச்செறுதிருந்தே புறத்துச்செற்றார்போன்ற வெகுளிநோக்கும்— உறார்போன்று உற்றார் குறிப்பு—நொதுமலர்போன்று நட்பாயினாக்கு ஒருதறிப்புப்பற்றி வருவன.' எ-று.

குறிப்பு ஆகுபெயர். இவை உள்ளேபொருபயன்குறித்துச்செய்கின்றன இயல்பல்லவாகலான், இவற்றிறகஞ்சவேண்டாவென்பதாம். (எ)

க0கூஅ. அசையியற் குண்டாண்டோ ரேஎர்யா னோக்கப்
பசையினள் பைய நகும். அ

தன்னைநோக்கிமகிழ்ந்தலைமகளைக்கண்டு தலைமகன்கூறியது.

இ-ள். யான் நோக்கப் பசையினள் பைய நகும் — என்னையகற்றுகின்ற சொற்காற்றுநியானிரந்துநோக்கியவழி அஃதறிந்து நெகிழ்ந்து உள்ளே மெல்லநகாநின்றாள்,— அசை இயற்கு ஆண்டு ஓர் ஏர் உண்டு— அதனால் நுடங்கியவியலினையுடையாட்கு அந்நகையின்கண்ணேதோன்றுகின்றதோர் நன்மைக்குறிப்புண்டு. எ-று.

ஏர் ஆகுபெயர். அக்குறிப்பு இனிப்பழுதாகாதென்பதாம். (அ)

க0கூகூ. ஏதிலார் போலப் பொதுநோக்கு நோக்குதல்
காதலார் கண்ணே யுள. கூ

தோழி மதியுடம்படுவாடன்னுள்ளேசொல்லியது.

இ-ள். ஏதிலார்போலப் பொதுநோக்கு நோக்குதல் — முன்னறியாதார் போல ஒருவரையொருவர் பொதுநோக்கத்தானோக்குதல் — காதலார்கண்ணே உள — இக்காதலையுடையார்கண்ணேயுளவாகாநின்றன. எ-று.

பொதுநோக்கு யாவர்மாட்டும் ஒருதன்மைத்தாய நோக்கு. நோக்குதற்றொழில், ஒன்றேயாயினும் இருவர்கண்ணுநிகழ்தலானும், ஒருவர்கட்டானுங்குறிப்புவேறுபாட்டாற்பலவாமாகலானும், உளவெனப்பன்மையாற் கூறப்பட்டது. இருவரும் மதுமறைந்துண்டோர்மகிழ்ச்சிபோல உள்ளத்துள்ளே மகிழ்தலின் அதுபற்றிக் காதலாரென்றும், அது புறத்துவெளிப்படாமையின் ஏதிலார் போலவென்றுங்கூறினார். (௯)

ககOO. கண்ணொடு கண்ணிணை நோக்கொக்கின் வாய்ச்சொற்க
ளென்ன பயனு மில. க0

இதுவுமது.

இ-ள். கண்ணொடு கண்ணிணை நோக்கு ஒக்கின — காமத்திற்குரியவிருவருள் ஒருவர்கண்களோடு ஒருவர்கண்கள் நோக்கானொக்குமாயின, — வாய்ச்சொற்கள் என்னபயனும் இல — அவ்வாய்மைதோன்றச் சொல்லுகின்ற வாய்ச்சொற்கள் ஒருபயனுமுடையவல்ல. எ-று.

நோக்கானொத்தல் காதனோக்கினவாதல். வாய்ச்சொற்கள் மனத்தின்கணின்றி வாயளவிற்றோன்றுகின்றசொற்கள். இருவர்சொல்லுங்கேட்டு உலகியன் மேல்வைத்துக்கூறியவாறு. இருவர்சொல்லுமாவன அவள் புனங்காவன்மேலும் அவன் வேட்டத்தின்மேலுஞ்சொல்லுவன. பயனில்சொற்களாகலின், இவை கொள்ளப்படாவென்பதாம். இவை புணர்தனிமித்தம். (க0)

ககக ம் அதி.—புணர்ச்சிமகிழ்தல்.

அஃதாவது அங்ஙனங்குறிப்பறிந்து புணர்ந்த தலைமகன் அப்புணர்ச்சியினை மகிழ்ந்துகூறல். அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

ககOக. கண்டுகேட் டுண்டுயிர்த் துற்றறியு மைம்புலனு
மொண்டொடி கண்ணே யுள. க

இயற்கைப்புணர்ச்சியிறுதிக்கட்சொல்லியது.

இ-ள். கண்டு கேட்டு உண்டு உயிர்த்து உற்று அறியும் ஐம்புலனும் — கண்ணாற்கண்டும் செவியாற்கேட்டும் நாவாலுண்டும் மூக்கானமோந்தும் மெய்யாற்றீண்டியும் அனுபவிக்கப்படுமைம்புலனும் — ஒண்டொடிகண்ணே உள — இவ்வொள்ளியதொடியையுடையாள்கண்ணேயுளவாயின. எ-று.

உம்மை முற்றும்மை. தேற்றேகாரம் வேறிடத்தின்மை விளக்கிநின்றது. வேறுவேறுகாலங்களில் வேறுவேறுபொருள்களானனுபவிக்கப்படுவன ஒருகாலத்து இவள்கண்ணேயனுபவிக்கப்பட்டனவென்பதாம். வடநூலார் இடக்காப்பொருளவாகச் சொல்லிய புணர்ச்சித்தொழில்களும் ஈண்டுக்கொள்ளப்பட்டன. (க)

ககO௨. பிணிக்கு மருந்து பிறம னணியிழை
தன்னோய்க்குத் தானே மருந்து. ௨

இடந்தலைப்பாட்டின்கட்சொல்லியது.

இ-ள். பிணிக்கு மருந்து பிற—வாதமுதலியபிணிகட்கு மருந்தாவன அவற்றிற்கு நிதானமாயினவன்றி மாறுயவியல்பினையுடையனவாம,—அணியிழை தன நோயக்கு மருந்து தானே—அவ்வாறன்றி இவ்வணியிழைபினையுடையாள் தன்னினாயபிணிக்கு மருந்துந்தானேயாயினாள். எ-று.

இயற்கைப்புணர்ச்சியை நினைந்து முன்வருந்தினானாகலிற் றன்னோயென்றும், அவ்வருத்தந்தமியாளையிடத்தெதிர்ப்பட்டுத் தீர்ந்தானாகலிற் றானேமருந்தென்றுங்கூறினான். இப்பிணியும் எளியவாயவற்றாற்றீரப்பெற்றிலமெனபதுபட நின்றமையின, மன் ஒழியிசைக்கண்வந்தது. (௨)

கக0௩. தாமவீழ்வார் மென்றோட் டுயிலி னினிதுகொ
றாமரைக் கண்ணா னுலகு. ௩

நிரதிசயவின்பத்திற்குரியசீ இச்சிற்றின்பத்திற்கினையாதல தகாதென்ற பாங்கற்குச் சொல்லியது.

இ-ள். தாம் வீழ்வார் மென்றோட்டுயிலின் இனிதுகொல்— ஐம்புலன்களையு நுகர்வார்க்குத் தாம்விரும்புமகளிர்மெல்லியதோளின்கட்டுயிலுந் துயில்போல வருந்தாமலெய்தலாமோ — தாமரைக்கண்ணான் உலகு — அவற்றைத்துறந்தயோகிகளெய்துஞ்செங்கண்மாலுலகம். எ-று.

ஐம்புலன்களையுநுகர்வாரொன்னும்பெயர் அவாய்நிலையான் வந்தது. இப்பெற்றித்தாய துயிலைவிட்டுத் தவயோகங்களான் வருந்தவேண்டுதலின்,எமக்கொரக்காதென்னுங்கருத்தால் இனிதுகொலென்றான். இந்திரனுலகென்பாரும் உளர் தாமரைக்கண்ணானென்பது அவனுக்குப் பெயரன்மையின், அஃதுரையன்மையறிக. (௩)

கக0௪. நீங்கிற் றெறூஉங் குறுகுங்காற் றண்ணென்னுந்
தீயாண்டுப் பெற்றா ளிவள். ௪

பாங்கற்கூட்டத்திறுதிக்கட்சொல்லியது.

இ-ள். நீங்கின் தெறூஉம் குறுகுங்கால் தண்ணென்னும் தீ—தன்னையகன்றுழிச் சுடாநிற்கும் அணுகுழிக் குளிராநிற்கும் இப்பெற்றித்தாயதீயை — இவள் யாண்டுப் பெற்றாள் — எனக்குற்றற்கு இவளெவ்வுலகத்துப்பெற்றாள்! எ-று.

கூடாமுன்றுன்புறுதலின் நீங்கிற்றெறூஉமென்றும், கூடியபின்னின்புறுதலிற் குறுகுங்காற்றண்ணென்னுமென்றும், இப்பெற்றியதோர்தீ உலகத்தில்லையாமாகலின் யாண்டுப்பெற்றாளென்றுங்கூறினான். தன்காமத்தீத்தன்னையே அவடந்தாளாகக்கூறினான்,அவளான் அது வெளிப்படுதலின். (௪)

கக0௫. வேட்ட பொழுதி னவையவை போலுமே
தோட்டார் கதுப்பினா டோள். ௫

தோழியிற்கூட்டத்திறுதிக்கட்சொல்லியது.

இ-ள். வேட்டபொழுதின் அவையவை போலுமே — மிகவினியவாயபொருள்களைப் பெற்று அவற்றின்மேல்விருப்பங்கூர்ந்தபொழுதின்கண் அவையவைதாமேவந்தின்பஞ்செய்யுமாறுபோல் இன்பஞ்செய்யும்,—தோட்டார் கது

பணிநுள் தோள—எப்பொழுதும பெற்றுப்புணரினும், பூவிணையணிந்த தழைந்த கூந்தலினையுடையாடோளகள். எ-று.

தோடு ஆகுபெயர். இயற்கைப்புணர்ச்சி, இடந்தலைப்பாடு, பாங்கற்கூட்டத் துக்கண் முன்னரோ நிகழ்ந்திருக்கப் பின்னரும் புதியவாய நெஞ்சம்பிணித்த லின, அவ்வாராமைபற்றி இவ்வாறுகூறினான். தொழிலுவமம. (௫)

௧௧0௬. உறுதோ றுயிர்தளிர்ப்பத் தீண்டலாற் பேதைக்
கமிழ்தி னியன்றன தோள். ௬

இதுவுமது.

இ-ள். உயிர் உறுதோறு தளிர்ப்பத் தீண்டலால—தன்னைப்பெறாது வாடிய என்னுயிர் பெறறுறுந்தோறுந் தளிர்க்குமவகை தீண்டுதலான,—பேதைக்குத் தோள அமிழ்தின இயன்றன—இப்பேதைக்குத் தோளகள் தீண்டப்படுவதோ ரமிழ்தினாற்செய்யப்பட்டன. எ-று.

ஏதுவாகலாற் றீண்டல் அமிழ்தற்குமெய்தி்றறு. வாடியவுயிரைத் தளிர்ப்பித் தலபற்றி, அவையமிழ்தினியன்றனவென்றான. தளிர்த்தல் இன்பத்தாற் றழைத்தல. (௬)

௧௧0௭. தம்மி லிருந்து தமதுபாத் துண்டற்றா
லம்மா வரிவை முயக்கு. ௭

இவளை நீவரைந்துகொண்டு உலகோர் தம்மிலிருந்து
தமதுபாத்துண்ணுமில்லறத்தோடுபடலவேண்டுமென்ற
தோழிக்குச் சொல்லியது.

இ-ள். அம மா அரிவை முயக்கு—அழகிய மாமைநிறத்தையுடைய அரிவை யது முயக்கம—தமமில இருந்து தமது பாத்து உணடற்று—இன்பமயயத்த றகட்டமக்குரியவில்லினகணிருந்து உலகோர் தந்தாளானவந்த பொருளைத் தென்புலத்தார் தெய்வம விருந்தொக்கலகட்குப்பகுத்துத் தங்கூற்றையுண்டா றபோலும. எ-று.

தொழிலுவமம. இல்லறஞ்செய்தாரொய்துந்துறக்கத்தினபம எனக்கிப்புண ர்ச்சியேதருமென வரைவுடன்படானகூறியவாறாயிற்று. (௭)

௧௧0௮. வீழு மிருவாக் கினிதே வளியிடை
போழப் படாஅ முயக்கு. ௮

ஒத்தவன்புடைய நமக்கு ஒருபொழுதுமவிடாத முயக்கமே
இனியதென வரைவுகடாயதோழிக்குச் சொல்லியது.

இ-ள். நீசொல்லுகின்றதொக்கும,— வளி இடை போழப்படா முயக்கு —ஒருபொழுதுநெகிழாமைபிற காற்றுமிடையறுக்கப்படாதமுயக்கம—வீழு ம இருவாக்கு இனிதே — ஒருவரையொருவர் விழைவாரிருவாக்குமினிதே. எ-று.

முற்றும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. ஏகாரம் தேற்றத்தின்கண்வந்தது. ஈண்டு இருவரில்லை இன்மையான இஃதொவ்வாதெனபது கருத்து. களவிற்பு ணர்ச்சியைமகிழ்ந்து வரைவுடன்படான்கூறியவாறு. (௮)

கக0கூ. ஊட லுணர்தல புணர்த லிவைகாமங்
கூடியார் பெற்ற பயன்.   கூ

ஈரததலவேணடாமையின இடையறவிலலாதகூடடமே இன்பப்பய
னுடைத்தென வரைவுகடாவியாட்குச சொலலியது.

இ-ள். ஊடல உணாதல புணாதல இவை—புணாசசியினிதாதறபொருட்டு வேணடுவதாயவூடலும அதனையளவறிநதுநீங்குதலும அதனபினிகழவதாயவ பபுணாசசிதானுமெனவிவையனறே—காமம கூடியாா பெறற பயன—வரைநதுகொணடு காமததையிடைவிடாநெயதியவா பெறற பயனகள. எ-று.

ஆடவாக்குப பிரிவெனபதொனறுளதாதனமேலும அதுதான பரததையா மாடடாதலும அதனையறிநது மகளிரூடிநிறறலும அவவூடலைத தவறுசெயத வாதாமே தநதவறினமைகூறிநீககலும பினறுமவவிருவரும ஒததவனபினரா யககூடலுமனறே முனவரைநதெயதினாபெறறபயன, அபபயன இருதலைபபுளளினோருயிராய உழுவலனபுடையவெமககுவேணடாவென அவவரைநதெயதலையிகழநதுகூறியவாறு.   (கூ)

கககo. அறிதோ றறியாமை கண்டற்றாற் காமஞ்
செறிதோறுஞ் சேயிழை மாட்டு.   க0

புணாநதுடனபோகினறுழி தனனுளளே சொலலியது.

இ-ள். அறிதோறு அறியாமை கணடறறு—நூலகளானும நுணணுணாவானும பொருளகளையறியவறிய முனனையறியாமை கணடாறபோலக காணபபடாநினறது—சேயிழைமாடடுச செறிதோறும காமம—சிவநதவிழையினையுடையாளை இடைவிடாது செறியசசெறிய இவணமாடடுக காதல. எ-று

களவொழுககததிற பலவிடையீடுகளானெயதபபெறாது அவாவுறறுழி இதுபொழுது நிரநதரமாகவெயதபபெறறமையின, செறிதோறுமெனறான. அறிவிறகெலலையினமையான மேனமேலறியவறிய முனனையறிவு அறியாமையாயமுடியுமாறுபோலச செறிவிறகெலலையினறி மேனமேறசெறியசசெறிய முனனைசசெறிவு செறியாமையாயமுடியாநிறகினறதெனத தனறாராமைகூறியவாறு. இபபுணாசசிமகிழதல தலைமகடகுமுணடேனும அவணமாடடுக குறிபபானிகழவதலலது கூறறுநிகழாமையறிக.   (க0)

கக௨ ம அதி.— நலம்புனைந்துரைத்தல்.

அஃதாவது தலைமகனறலைமகணலநதைப புனைநதுசொலலியது. இது, புணாசசிமகிழநதுழி நிகழவதாகலின, புணாசசிமகிழதலினபின வைககபபடடது.

ககககக. நன்னீரை வாழி யனிச்சமே நின்னினு
மென்னீரள் யாம்வீழ் பவள்.   க

இயறகைபபுணாசசியிறுதிககடசொலலியது.

இ-ள். அனிசசமே வாழி நனனீரை—அனிசசபபூவே, வாழ்வாயாக, மென்மையால நீயெலலாபபூவினுநலலவியறகையையுடையை,— யாம் வீழ்பவள் நினனினும் மெனனீரள— அஙஙனமாயினும எமமாலவிருமபபபட்டவள் நினனினுமெலலியவியறகையையுடையள். எ-று.

அனிசசம ஆகுபெயா. வாழியெனபது உடனபாடடுக்குறிப்பு. இனி யானே மெலலியனெனனுந தருக்கினையொழிவாயாகவெனபதாம. அதுபொழுதுறறறி நதாளுகலின, ஊறறினினிமையையே பாராடடிளுன. இனனீரளெனறு பாட மோதுவாருமுளா. (க)

ககஉ. மலாகாணின மையாததி நெஞசே யிவள்கண்
பலாகாணும பூவொககு மென்று. உ

இடநதலைபபாட்டினகடசொலலியது.

இ-ள். நெஞசே—நெஞசே,—இவள கண பலாகாணும பூ ஒககும எனறு—யானேகாணபபெறற இவளகணகளைப பலரானுஙகாணபபடும பூக்கள ஒக்குமெனறு கருதி—மலாகாணின மையாததி—தாமரை,குவளை, நீலமுதலிய மலாகளைக்கணடால மயஙகாநினறுப, நினனறிவிருநதவாறென! எ-று.

மையாததல ஈணடு ஒவவாதவறறையொககுமெனககோடல, இழுமாததல செமமாததலெனபனபோலவொருசொல. இயறகைபபுணாசசிநீககமுதலாகத தலைமகளகணகளைக காணபபெருமையின அவறறோடொருபுடையொககுமல ாகளைக கணடுழியெலலாம அவறறினகடகாதலசெயதுபோநதான, இதுபொ ழுது அககணகளினலமுழுதுநதானேதமியானாயிடததெதிாபபடடனுபவிததா ளுகலின அமமலாகள ஒவவாமைகணடு ஒபபுமைக்கருதிய நெஞசையிகழ்நது கூறியவாறு. (உ)

ககக௩. முறிமேனி முததம முறுவல வெறிநாறறம
வேலுணகண வேயததோ ளவடகு. ௩

கூடடுதலுறறபாஙகறகுத தலைமகனறலைமக ளதியலபுகூறியது.

இ-ள. வேயததோளவடகு—வேயபோலுநதோளினையுடையவடகு—மேனி முறி — நிறநதளிாநிறமாயிருககும,— முறுவல முததம— பலலுமுததமா யிருககும, —நாறறம வெறி—இயலபாயநாறறம நறுநாறறமாயிருககும,— உணகண வேல — உணகணகள வேலாயிருககும. எ-று.

பெயரடையானுமஒரியலபு கூறபபடடது. முறி,முறுவலெனபன ஆகுபெயா. உருவகவகையாறகூறினமையின, புனைநதுரையாயிறறு. நினறுறகருதபபடடா ளையறியேனெனறு சேடபடுதத தோழிக்குத தலைமகன சொலலியதூஉமாம.

கககச. காணிற குவளை கவிழநது நிலனேககு
மாணிழை கண்ணொவவே மென்று. ச

பாஙகறகூடடததுசசெனறுசசாாதலுறுவான சொலலியது.

இ-ள. குவளை—குவளைபபூககடாமும்,—காணின—காண்டற்றொழிலையுடை யவாயின,—மாண இழை கண ஒவவேம எனறு கவிழநது நிலன நோக்கும்—மாணடவிழையினையுடையாளகணகளை யாமொவவேமெனறுகருதி அநநாணி ளுலிறைஞசி நிலததினைநோககும. எ-று.

பணபானேயனறித தொழிலானுமொவவாதெனபான காணினென்றும்,கண டால் அவவொவவாமையால நாணுடைத்தாமெனபது தோன்றக் கவிழ்நதெ னறுஙகூறினன. காடசியுநாணுமினமையிற செமமாநது வானோக்கினவெ னபதாம. (௪)

ககக௫. அனிசசபபூக் கால்களையாள் பெய்தா ளுசுப்பிறகு
நல்ல படாஅ பறை. ௫

பகறகுறிககட்பூவணிகணடு சொலலியது.

இ-ள். அனிச்சபபூக காலகளையாள பெயதாள— இவள தனமெனமைக ருதாது அனிசசபபூவை முகிழகளையாது சூடினள,—நுசுபபிறகு நலல பறை படா— இனியிவளிடைககு நலலபறைகளொலியா. எ-று.

அமமுகிழப்பாரமபொறுமையின இடை முரியும்,முரிநதால அதறகுச் செத சாககுரிய செயதறபறையே படுவதெனபதாம. மககட்குரிய சாக்காடும் பறைபடுதலும இலககணைககுறிபபால நுசுபபினமேலேறறபபட்டன.* (௫)

கககசு. மதியு மடநதை முகனு மறியா
பதியிற கலஙகிய மீன. சு

இரவுககுறிககண மதிகணடு சொலலியது.

இ-ள். மீன— வானதது மீனகள,— மதியும மடநதைமுகனும அறியா— வேறுபாடு பெரிதாகவும தமமதியினையும எமமடநதைமுகததினையும இதுமதி இதுமுகமெனறறியமாட்டாது,— பதியிற கலஙகிய — தநநிலையினினறுஙகல ஙகித திரியாநினறண. எ-று.

ஓரிடததுநிலலாது எபபொழுதுமியஙகுதலபறறிப பதியிறகலஙகியவென றுன. வேறுபாடு வருகினறபாட்டாற்பெறபபடும. இனியிரண்டனையும பதியி றகலஙகாத மீனகளறியுமலலது கலஙகின மீனகள அறியாவெனறுரைபபினும மையும. (சு)

ககக௭. அறுவாய நிறைநத வவிாமதிககுப் போல
மறுவுணடோ மாதா முகததது. ௭

இதுவுமது.

இ-ள். அமமீனகள அஙஙனஙகலஙகுதறகுக காரணம யாது?— அறுவாய நிறைநத அவிா மதிக்குபபோல—முனகுறைநதவிடம வநதுநிரமபியே விள ஙகுமதிககட்போல— மாதா முகதது மறு உணடோ— இமமாதாமுகதது மறுவுணடோ! எ-று.

இடம கலை. மதிககெனபது வேறறுமைமயககம. தேய்தலும வளர்தலும் மறுவுடைமையுமினமைபறறி வேறுபாடறியலாயிருகக அறிநதிலவெனவிகழ நதுகூறியவாறு. (௭)

கககஅ. மாதர் முகம்போ லொளிவிட் வல்லையேற
காதலை வாழி மதி. அ

இதுவுமது.

*இவவிலககணையடியாயத தோனறியகுறிபபை வடநூலார இலக்கணமூல த்தொனியெனபா.

இ-ள். மதி வாழி — மதியே, வாழ்வாயாக, — மாதா முகம்போல ஒளி விட வலலையேல் காதலை—இம்மாதாமுகமபோல யான மகிழுமவகை ஒளிவீ சவலலையாயின, நீயுமெனகாதலையுடையையாதி. எ-று.

மறுவுடைமையின அதுமாட்டாய, மாட்டாமையின எனனுற்காதலிக்கவும படாயெனபதாம். வாழியெனபது இகழசசிககுறிபபு. (அ)

ககககூ. மலரனன கணணை முகமொததி யாயிற
பலாகாணத தோனறன மதி. கூ

இதுவுமது.

இ-ள். மதி—மதியே,—மலா அனன கணணுள முகம ஒத்தியாயின—இம மலாபோலுஙகணணிணையுடையாள்முகததை நீயொககவேணடுதியாயின, — பலா காணத் தோனறல— இதுபோல யானகாணத தோனறு, பலாகாணத தோனருதொழி. எ-று.

தானே முகததினலமுழுதுஙகணடனுபவிததானுகலின ஈண்டும பலாகாண த்தோனறலையிழிததுககூறினுன. தோனறின நினககவவொபபுணடாகாதென பதாம். (கூ)

ககஉ0. அனிசசமு மனனத்தின் றூவியு மாத
ரடிககு நெருஞசிப பழம. க0

உடனபோககுரைதத தோழிககு
அதனதருமைகூறி மறுததநது.

இ-ள். அனிசசமும அனனததின தூவியும—உலகததாரான மெனமைககெ டுககபபட்ட அனிசசபபூவும அனனபபுளளினசிறகுமாகிய விரணடும—மாதா அடிககு நெருஞசிபபழம— மாதரடிக்கு நெருஞசிபபழமபோல வருததஞசெ யயும. எ-று.

முள வலிதாதலுடைமையிற பழமெனருன. இததனமைததாயவடி பரதநி யனனகுடிமிககூாஙகறகளையுடைய வெஞசுரததை யாஙஙனஙகடககுமெனபது குறிபபாறபெறப்பட்டது. செமபொருளேயனறிக குறிபபுபபொருளும அடி நலனழியாமையாகலின, இதுவுமிவவதிகாரததததாயிறறு. (க0)

ககரு ம் அதி.—காதற்சிறப்புரைத்தல்.

அஃதாவது தலைமகன தனகாதனமிகுதிகூறலும, தலைமகள தனகாதன மிகுதிகூறலுமாம. இது, புணாசசியும நலனும பறறி நிகழவதாகலின, புணா சசிமகிழதல நலமபுனைநதுரைததலகளினபின வைககபபட்டது.

ககஉக. பாலொடு தேன்கலந தறறே பணிமொழி
வாலெயி றூறிய நீர். க

இயற்கைபபுணாச்சியிறுதிக்கட்டலைமகன
றனனயபபுணாததியது.

இ-ள். பணிமொழி வால எயிறு ஊறிய நீர் — இமமெலலியமொழியினை யுடையாளது வாலியவெயிறூறியநீர்— பாலொடு தேன கலநதறறு— பாலு டனே தேனைக்கலநத கலவைபோலும். எ-று.

கலந்தற்றென்பது விகாரமாயிற்று, கலக்கப்பட்டதென்றவாறு. பாலொடு தேனென்றவதனால் அதன்சுவைபோலுஞ் சுவையினையுடைத்தென்பதாயிற்று. எயிறூறியவென இடத்துநிகழ்பொருளின்றொழில் இடத்தின்மேனின்றது. வேறுவேறறியப்பட்ட சுவையவாய பாலுந்தேனுங்கலந்துழி அக்கலவை இன்னதென்றறியலாகாத இன்சுவைத்தாமாகலின், அது பொருளாகிய நீர்க்குமெய்துவிக்க. (௧)

௧௧௨௨. உடம்பொ டுயிரிடை யென்ன மற்றன்ன
மடந்தையொ டெம்மிடை நட்பு. ௨

பிரிவச்சங்கூறியது.

இ-ள். உடம்பொடு உயிரிடை என்ன அன்ன — உடம்பொடுயிரிடையுள்ளவாய நட்புக்கள் எத்தன்மைய அத்தன்மைய — மடந்தையொடு எம்மிடை நட்பு — இம்மடந்தையோடு எம்மிடையுள்ளவாய நட்புக்கள். எ-று.

என்னவென்ப பன்மையாற்கூறியது, இரண்டுந்தொன்றுதொட்டு வேற்றுமையின்றிக் கலந்துவருதல், இன்பதுன்பங்களொக்கவனுபவித்தல், இன்றியமையாமையென்றிவற்றை நோக்கி. தெய்வப்புணர்ச்சியாகலான் அதுபொழுது உணர்ச்சியிலளாகியாள் பின்னுடையளாமன்றே, ஆயவழி இவன்யாவன்கொலெனவும் என்கண்ணன்புடையன்கொலெனவும் இன்றுமிவனைத்தலைப்பெய்தல்கூடுங்கொலெனவும் அவண்மனத்தின்கணிகழும், அந்நிகழ்வனவற்றைக்குறிப்பானறிந்து அவைநீரக்கூறியவாறு. என்னையென்று பாடமோதுவாருமுளர்.

௧௧௨௩. கருமணியிற் பாவாய்நீ போதாயாம் வீழுந்
திருநுதற் கில்லை யிடம். ௩

இடந்தலைப்பாட்டின்கட்டலைமகனீக்கத்துச் சொல்லியது.

இ-ள். கருமணியிற் பாவாய் நீ போதாய் — என்கண்ணிற்கருமணியினுள்ளுறையும் பாவாய், நீயங்குநின்றும் போதருவாயாக, — யாம் வீழும் திருநுதற்கு இடம் இல்லை — போதராதிருத்தியாயின், எம்மால்விரும்பப்பட்ட திருநுதலையுடையாட்கு இருக்கவிடமில்லையாம். எ-று.

யான்காணாதமையாமையின் இவள்புறத்துப்போகற்பாலளன்றி என்கண்ணுளிருக்கற்பாலள், இருக்குங்கால் நின்னோடொருங்கிருக்க இடம்போதாமையின் நின்னினுஞ்சிறந்தவிவட்கு அவ்விடத்தைக்கொடுத்து நீபோதுவாயாகவென்பதாம். (௩)

௧௧௨௪. வாழ்த லுயிர்க்கன்ன ளாயிழை சாத
லதற்கன்ன ணீங்கு மிடத்து. ௪

பகற்குறிக்கட்புணர்ந்துநீங்குவான் சொல்லியது.

இ-ள். ஆயிழை உயிர்க்கு வாழ்தல் அன்னள் — தெரிந்தவிழையினையுடையாள் எனக்குப் புணருமிடத்து உயிர்க்குடம்போடுகூடிவாழ்தல்போலும், — நீங்குமிடத்து அதற்குச் சாதல் அன்னள் — பிரியுமிடத்து அதற்கு அதனினீங்கிப்போதல்போலும். எ-று.

எனக்கென்பதும் புணருமிடத்தென்பதும் அவாய்நிலையான் வந்தன. வாழுங்காலத்து வேற்றுமையின்றி வழிநிற்றலானும், சாங்காலத்து வருத்தஞ்செய்தலானும், அவற்றை அவள்புணர்வுபிரிவுகட்குவமையாக்கினான். (௪)

ககஉ௫. உள்ளுவன மன்யான மறப்பின் மறப்பறியே
னொள்ளமாக கண்ணுள் குணம். ௫

ஒருவழித்தணந்துவந்ததலைமகன் நீயாதணந்தஞானறு
எம்மையுள்ளியுமறிதிரோவென்ற தோழிக்குச் சொல்லியது.

இ-ள். ஒள்ளமாக கண்ணுள் குணம் யான மறப்பின உள்ளுவன — ஒள்ளியவாய அமரைச்செய்யுங்கண்ணிணையுடையாள்குணங்களை யானமறந்தேனாயின, நினைப்பேன்,— மறப்பு அறியேன—ஒருபொழுதும் மறத்தலையறியேன, ஆகலான நினைத்தலையுமறியேன. எ-று.

மன ஒழியிசைக்கண வந்தது. குணங்கள் நாணம், மடம், அச்சம், பயிர்ப்பு முதலாயின. இத்துணையுந்தலைமகனகூற்று, மேற்றலைமகளகூற்று. (௫)

ககஉ௬. கண்ணுள்ளிற போகா ரிமைப்பிற பருவரார
நுண்ணியரெங் காத லவர். ௬

ஒருவழித்தணப்பினகட்டலைமகனைத் தோழி இயற்ப
ழிக்குமெனறஞ்சி அவள்கேட்பத் தன
னுள்ளே சொல்லியது.

இ-ள். தாங்காணுமைப்பற்றிச் சேய்மைக்கட்போயினுரொன்று கருதுவார கருதுக,— எங்காதலவர கண்ணுள்ளிற போகார—எமமுடையகாதலர் எங்கண்ணகத்துநின்றும் போகார,— இமைப்பிற பருவரார— யாமறியாதிமைத்தேமாயின் அதனால்வருந்துவதுஞ்செய்யார,— நுண்ணியர—ஆகலாற காணப்படார நுண்ணியர. எ-று.

இடைவிடாதநினைவினமுதிர்ச்சியான எப்பொழுதும் முன்னேதோன்றலிற கண்ணுள்ளிறபோகாரென்றும, இமைத்துழியும் அது நிற்றலான இமைப்பிற பருவராரென்றுங்கூறினாள். (௬)

ககஉஎ. கண்ணுள்ளார காத லவராகக் 'கண்ணு
மெழுதேங் கரப்பாக கறிந்து. எ

இதுவுமது.

இ-ள். காதலவர கண் உள்ளாராகக் கண்ணும எழுதேம—காதலர் எப்பொழுதுமெங்கண்ணினுள்ளாராகலாற கண்ணினையஞ்சனத்தாலெழுதுவதுஞ்செய்யேம,— கரப்பாக்கு அறிந்து — அத்துணைக்காலமும அவர்மறைதலையறிந்து. எ-று.

இழிவுசிறப்புமமை மாற்றப்பட்டது. கரப்பாக்கென்பது வினைப்பெயர். வருகின்ற வேபாக்கென்பதுமது. யானிடையீடின்றிக்காண்கின்றவரைப் பிரிந்தாரென்று கருதுமாறென்னையென்பது குறிப்பெச்சம். (எ)

ககஉஅ. நெஞ்சத்தார காத லவராக வெய்துண்ட
லஞ்சுதும் வேபாக கறிந்து. அ

இ-ள். காதலவர நெஞ்சத்தாராக வெய்து உண்டல அஞ்சுதும —காதலர் எந்நெஞ்சினுள்ளாராகலான உண்ணுங்கால வெய்தாக உண்டலையஞ்சாநின்றேம்,— வேபாக்கு அறிந்து—அவர் அதனான வெய்துறலையறிந்து. எ-று.

எபபொழுதும் எனனெஞ்சினகணிருககினறவரைப பிரிந்தாரென்று கருது மாறெனனையெனபது குறிபபெச்சம். (அ)

ககஉகூ. இமைபபிற கரப்பாக கறிவ லனைததிறகே
யேதில ரென்னுமிவ வூர். கூ

வரைவிடைவைததுபபிரிவினகட்டலைமகளாற்றுதறபொருட்டுத
தோழி தலைமகனையியறபழித்தவழி அவளியறபட்டமொழிந்தது.

இ-ள். இமைபபிற கரபபாககு அறிவல —எனகணணிமைககுமாயின உள்ளிருககினற காதலா மறைதலையறிந்து இமையேன,—அனைததிறகே ஏதிலர் எனனும இவவூர— அவவளவிறகு அவரைத துயிலாநோயசெயதார அனபிலரென்று சொலலாநிறகும இவவூர. எ-று.

தனகருததறியாமைபறறிப புலநதுசொலலுகினறாளாகலின, தோழியையே றுபநிதது இவவூரெனறாள். ஒருபொழுதும பிரியாதவரைப பிரிந்தாரென்று பழிககறபாலையலலையெனபதாம. (கூ)

கககூ0. உவநதுறைவ ருள்ளதது ளென்று மிகநதுறைவ
ரேதில ரெனனுமிவ வூர். க0

இதுவுமது.

இ-ள். எனறும உளளததுள உவநது உறைவர் — காதலர் எஞ்ஞான்றும எனனுளளததுளளேயுவநதுறையாநிறபா,—இகநது உறைவா ஏதிலா எனனும இவவூர — அதனையறியாது அவரைப பிரிந்துறையாநினறா அனபிலரென்று சொலலாநிறகும இவவூர. எ-று.

உவநதுறைவரெனறதனால அனபுடைமைகூறினாள். பிரியாமையும் அனபுமுடையாரை இலரெனப பழிககறபாலையலலையெனபதாம. (க0)

கககச ம அதி.— நாணுத்துறவுரைத்தல்.

அஃதாவது சேடபடுககபபட்டு ஆற்றுனய தலைமகன தோழிககுத தனனாணடுறவுரைததலும, அறததொடுநிறபிககலுற்ற தலைமகள அவட்குத தனனாணடுறவுரைத்தலுமாம. இது, காதனமிககுழி நிகழவதாகலின, காதறசிறபபுரைததலினபின வைககபபட்டது.

ககக்க. காம முழந்து வருந்தினாக கேம
மடலலல திலலை வலி. க

சேட்படுககபபட்டு ஆற்றுனய தலைமகன சொலலியது.

இ-ள். காமம உழநது வருந்தினாககு— அரியராய மகளிரோடு காமததை யனுபவிததுப பினனதுபெறாது துனபுறறவாடவாககு— ஏமம மடல அலலது வலி இலலை — பண்டும ஏமமாயவருகினற மடலலலது இனியெனககு வலி யாவதிலலை. எ-று.

ஏமமாதல அததுனபநீஙகுமவகை அவ்வனுபவததினைககொடுத்தல. வலி ஆகுபெயர். பணடுமாடவராயினார் இனபமெயதிவருகினறவாறுநிறக நினனையதறகுததுணையெனறு கருதிக கொணடேமுயனற யான் இதுபொழுது அலலாமையையறிநதேனாகலான இனி யானுமவவாற்றான அதனையெயதுவலென்பது கருதது. (க)

ககஙஉ. நோனா வுடம்பு முயிரு மடலேறு
நாணினை நீக்கி நிறுதது. உ

நாணுடையருமகரு அது முடியாதென மடலவிலககலுறறாட்குச்
சொலலியது.

இ-ள். நோனா உடமபும் உயிரும மடல ஏறும — அவவருததநதினைபபொ
றுதவுடமபுமுயிரும ஆதறகேமமாய மடனமாவினையூரக்கருதாநினறன,—நா
ணினை நீககிநிறுதது— அதனை விலககுவதாய நாணினையகறறி. எ-று.

வருநதிரைாககென மேலவாநதமைபிற செயபபடுபொருள [ரணடுக கூறுரா
யினா. மடல ஆநபெயா. நீககிநிறுததெனபது ஒருசொனனீாமைதது. அறி
வுநிறையோாபபுககடைபபிடிமுதலிய முனனேநீஙகவும நாணீஙகாதுநினறது,
அதுவுமிதுபொழுதுநீஙகிறறெனபான, உடமபுமுயிருமென்றான. அவைதாந
தமமுணீஙகாமறபொருட்டு மடலேறுமெனறது அவள தனனுறறாமையறிநது
கடிதிறகுறைநோதனேககி. (உ)

ககஙஙு. நாணொடு நலலாண்மை பணடுடையே னின றுடையேன
காமுறறா ரேறு மடல. ௩

நாணேயனறி நலலாணமையுமுடைமையின
முடியாதெனறாடகுச சொலலியது.

இ-ள. நாணொடு நலலாணமை பணடு உடையேன— நாணும மிககவாண
டகைமையும யான பணடுடையேன, — காமுறறாா ஏறும மடல இனறு
உடையேன—அவை காமததானீஙகுதலான, அககாமமிககாரேறும மடலினை
யினறுடையேன. எ-று.

நாண இழிவாயினசெயதறகணவிலகதுவது. ஆணமை ஒனறறகுநதளராது
நிறறல. அவை பணடுளளன, இனறுளளது இதுவேயாகலிற கடிதினமுடியு
மெனபதாம. (௩)

ககஙச. காமக் கடுமபுன லுயககுமே நாணொடு
நலலாணமை யென்னும புணை. ச

நாணுநலலாணமையுந காமவெளளததிறகுப புணையாகலின
அதனால அவைநீஙகுவனவலலவேயெனறாடகுச சொலலியது.

இ-ள. நாணொடு நலலாணமை எனனும புணை—யானறனனைகடததறகுக
கொணடநாணும நலலாணமையுமாகிய புணைகளை— காமக கடுமபுனல உய
க்குமே—எனனிறபிரிததுக காமமாகிய கடியபுனல கொணடுபோகாநினறது.
எ-று.

அதுசெயயமாட்டாத ஏனைபபுனலினீககுதறகுக் கடுமபுனலெனறான. இப
புனறகு அவை புணையாகா, அதனின அவை நீஙகுமெனபதாம. (ச)

ககஙரு. தொடலைக குறுநதொடி தநதாண் மடலொடு
மாலை யுழககுந துயா. ரு

இவவாறறாமையும மடலும நுமககெவவாறு
வநதனவெனறாட்குச சொலலியது.

இ-ள். மாலை உழக்கும் துயர் மடலொடு— மாலைப்பொழுதின்கணனுபவிக்குந்துயரினையும் அதற்குமருந்தாயமடலினையும் முன்னறியேன்,—தொடலைக்குறுந்தொடி தந்தாள்— இதுபொழுது எனக்கு மாலைபோலத்தொடாந்த சிறுவளையினையுடையாடந்தாள். எ-று.

காமம் ஏனைப்பொழுதுகளினுமுளதேனும் மாலைக்கண்மலர்தலுடைமையின் மாலையுழக்குந்துயரென்றும், மடலும் அதுபற்றி வந்ததாகலின் அவ்விழிவும் அவளாற்றரப்பட்டதென்றும், அவடான் நீக்கியதேகூறுமினிமையனெனப்படுதோன்றத் தொடலைக்குறுந்தொடியென்றுங்கூறினான். அப்பெயர் உவமைத்தொகைப்புறத்துப்பிறந்தவன்மொழித்தொகை. இவைபவடந்தனவாகலின் நின்னுனிக்குமென்பது கருத்து. (ரு)

ககசுசு. மடலூர்தல் யாமத்து முள்ளுவேன் மன்ற
படலொல்லா பேதைக்கென் கண். சு

மடலூருமபொழுது இறறைக்குங்கழிந்ததென்றடக்குச்
சொல்லியது.

இ-ள். பேதைக்கு என் கண் படல் ஒல்லா— நின்பேதைகாரணமாக என் கண்கள் ஒருகாலுந்துயிறலைப்பொருந்தா,— யாமத்தும் மன்ற மடலூர்தல் உள்ளுவேன் — அதனால் எல்லாருந்துயிலுமிடையாமத்தும் யானிருந்து மடலூர்தலையே கருதாநிற்பேன். எ-று.

பேதையென்றது பருவம்பற்றியன்று மடமைபற்றி. இனிக்குறைமுடிப்பது நாளையென்வேண்டாவெனபதாம். (சு)

ககசுஎ. கடலன்ன காமம் முழந்து மடலேறுப
பெண்ணிற் பெருந்தக்க தில. எ

பேதைக்கென்கண்படலொல்லாவென்பதுபற்றி
அறிவிலராயமகளிரினும் அஃதுடையராயவாடவரன்றே
ஆற்றற்பாலரென்றடக்குச் சொல்லியது.

இ-ள். கடல் அன்ன காமம் உழந்தும் மடல் ஏறுப பெண்ணின்—கடல்போலக் கரையற்றகாமநோயினையனுபவித்தும் மடலூர்தலைச்செய்யாது ஆற்றியிருக்கும் பெண்பிறப்புப்போல—பெருந்தக்கது இல — மிகத்தகுதியினையுடைய பிறப்பு உலகத்திலலை. எ-று.

பிறப்புவிசேடத்தால் அவ்வடக்கம் எனக்கில்லையாகாநின்றது, நீயஃதறிகின்றிலையென்பதாம். இதத்துணையுந்தலைமகன்கூற்று, மேற்றலைமகள்கூற்று. (எ)

ககசுஅ. நிறையரியர் மன்னளிய ரென்னுது காமம்
மறையிறந்து மன்று படும். அ

காப்புச்சிறைமிக்குக் காமம்பெருகியவழிச் சொல்லியது.

இ-ள். நிறை அரியர் (என்னாது)— இவர்நிறையால் நாமீர்த்தற்கரியரென்றஞ்சுதல்செய்யாது,— மன் அளியர் என்னாது — மிகவுமளிக்கத்தக்காரொனறிரங்குதல்செய்யாது,—காமம் மறை இறந்து மன்றுபடும்— மகளிர்காமமும் அவர்மறைத்தலைக்கடந்து மன்றினகண்ணே வெளிப்படுவதாயிருந்தது. எ-று.

என்றானென்பது முன்னுங்கூட்டி மகளிரென்பது வருவிக்கப்பட்டது. எச்ச வும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. மனறென்பது தந்தைதன்னையரைநோக்கி. உல கத்துப் பெண்பாலாராகாமத்தியல்புகூறுவாளபோன்று, தன்காமம் பெருகியவா றும் இனியாற்றதொடுநிற்றல்வேண்டுமெனபதுங்குறிப்பாற்கூறியவாருயிற்று.

ககஙக. அறிகிலா ரெல்லாரு மென்றேயென் காம
மறுகின் மறுகு மருண்டு. கூ

இதுவுமது.

இ-ள். எல்லாரும் அறிகிலார் என்று—யானமுன்னடங்கி நிற்றலான் எல்லா ருமெனனையறிதலிலா இனியவவாறுநில்லாதியானேவெளிப்பட்டறிவிப்பலென் றுகருதி,—என்காமம் மறுகில் மருண்டு மறுகும்—என்காமம் இவவூர்மறுகி னகணணே மயங்கிச் சுழலாநின்றது. எ-று

மயங்குதல் அம்பலாதல். மறுகுதல் அலராதல். அம்பலுமலருமாயிற்று, இனி யாற்றதொடுநிற்றல்வேண்டுமெனபதாம். அறிவிலாரெனபதூஉம் பாடம். (கூ)

ககச0. யாங்கண்ணிற் காண நகுப வறிவில்லார்
யாம்பட்ட தாம்படா வாறு. க0

செவிலிக்காற்றதொடுநின்றுவைத்து யானிறகுமாறென்னை யென்று நகையாடிய தோழியொடு புலந்து தன்னுள்ளே சொல்லியது.

இ-ள். யாம் கண்ணிற்காண அறிவில்லார் நகுப—யாங்கேட்குமாறுமனறிக கண்ணுறகாணுமாறு எம்மையறிவிலார் நகாநின்ருர், — யாம் பட்ட தாம் படாவாறு—அவர்நங்ஙனஞ்செய்கின்றது யாமுற்றநோய்கள் தாமுருமையான. எ-று.

கண்ணினெனறது முன்கண்டறியாமையுணர்நின்றது. அற்றதொடுநின்ற மையறியாதுவரைவுமாட்சிமைப்படுகின்றிலளெனப் புலக்கின்ருளாகலின், ஏதி லாளாக்கிக் கூறினள். இது, நகாநின்றுசேட்படுக்குந்தோழிக்குத் தலைமகன் கூறியதாங்கால், அதிகாரத்திற்கேலாமையறிக. (க0)

ககரு ம அதி.— அலரறிவுறுத்தல்.

அஃதாவது களவொழுக்கம்வேண்டிய தலைமகன் பிறர்கூறுகின்றவலர் தனக்காகின்றவாற்றைத் தோழிக்கறிவுறுத்தலும், வரைவாக உடன்போக்காக ஒன்றுவேண்டிய தலைமகளுந்தோழியும் அவ்வலரையவன்றனக்கறிவுறுத்தலு மாம். இது, நாணுத்துறந்தவழி நிகழ்வதாகலான், நாணுத்துறவுரைத்தலின்பி ன் வைக்கப்பட்டது.

ககசக. அலரெழ வாருயிர் நிற்கு மதனைப
பலரறியார் பாக்கியத் தால. க

அல்லகுறிப்பட்ட பிற்றைஞான்று வந்த தலைமகனைத் தோழி யலர்கூறி வரைவுகடாயவழி அவன் சொல்லியது.

இ-ள். அலர் எழ ஆருயிர் நிற்கும் — மடந்தையொடெம்மிடைநட்பு ஊரி ன்கணலராயெழுதலான் அவளைப்பெறுதுவருந்துமென்னரியவுயிர் பெறறது

போனறு நிலைபெறும்;— அதனைப பாக்கியத்தால் பலர் அறியார்—அந்நிலை பேறறைத தெய்வத்தால யானேயறிவதலலது கூறுகினறபலருமறியார். எ-று.
அலலகுறிபபட்டுத் தலைமகளையெயதபபெருத வருத்தமெல்லாநதோனற அரியவுயிரொனறும், அங்ஙனமரியாளை எளியளாக்கியெடுக்கினறமையின், அஃத வவாருயிக்குப பறறுககோடாகாநினறதெனபான அலரொழவாருயிர்நிற்குமெனறும, பறறுககோடாதலை அவவேதிலாரறியிறறுறருதொழிவா ஒழியவே ஆருயிர்போமாகலான் அவரறியாதொழிகினறது தெயவததாலெனறுங்கூறினன. முறறுமமை விகாரததாறறொககது. (க)

ககசஉ. மலரன்ன கண்ணா ளருமை யறியா
தலரெமக கீநததிவ வூர். உ

இதுவுமது.

இ-ள். மலா அன்ன கணணாள அருமை அறியாது—மலாபோலுங்கணணையுடையாளது எயதறகருமையறியாது,— இவவூர் அலா எமக்கு ஈநதது— இவ்வூா அவளையெளியளாக்கி அவளோடலாகூறலை எமககுபகரிததது. எ-று.
அருமை அல்லகுறிபபாட்டானும இடையீடுகளானும ஆயது. ஈநததெனறான, தனககுபபறறுககோடாகலின. அலாகூறுவாரை அவாசெயதவுதவிபறறி இவவூரொனறான. (உ)

ககசங. உறுஅதோ வூரறிநத கெளவை யதனைப்
பெறுஅது பெறறனன நீரதது. ங

இதுவுமது.

இ-ள். ஊா அறிநத கெளவை உறுதோ— எஙகடகுககூட்டமுண்மை இவவூரறிதலான விளைநதவலா எனககுறுவதொனறனறே,— அதனைப பெறுது பெறறனன நீரதது—அதுகேடடவெனமனம அகககூடடததைபபெறுதிருநதே பெறறுறபோலுநீரமையையுடைததாகலான. எ-று.
பெறறனனநீரமை பெறறவழியுளதாமினபமபோலுமினபமுடைமை. நீரத்தெனபதறகேறற மனமெனனும வினைமுதல வருவிககபபட்டது. (ங)

ககசச. கவவையாற கவ்விது காமம மதுவினறேற்
றவ்வென்னுந தன்மை யிழந்து. ச

இதுவுமது.

இ-ள். காமம கவ்வையால கவவிது—எனகாமம் இவவூரொடுக்கினற அலராளேயலர்தலையுடைததாயிறறு,— அது இனறேல தனமை இழநது தவ்வெனனும— அவவலரிலலையாயின, தனனியலபிழநது சுருஙகும. எ-று.
அலாதல மேனமேனமிகுதல. செவவையுடையதனைசசெவவிதெனறுறபோலக் கவ்வையுடையதனைக் கவவிதென்றா. இயலபு இனபமபயததல. தவவெனனுமென்பது குறிபபுமொழி, "நூலகால யாதத மாலை வெணகுடை— தவ்வென் றசைஇத தாழதுளி மறைபப" எனபுழியுமது. (ச)

ககசரு. களிததொறுங களளுண்டல வேட்டற்றால் காமம்
வெளிபபடுந் தோறு மினிது. ரு

இதுவுமது.

இ-ள். களிதொறும் கள் உண்டல வேட்டற்று—கள்ளுண்பார்க்குக களிக்குந்தோறுங்கள்ளுண்டல இனிதாமாறுபோல,—காமம் வெளிப்படுந்தோறும இனிது—எனக்குக் காமம் அலராந்தோறும் இனிதாகாநின்றது. எ-று.

வேட்கப்பட்டற்றுலென்பது வேட்டற்றுலெனநின்றது. வேட்கைமிகுதியால அலரும் இன்பஞ்செய்யாநின்றதெனபதாம். (௫)

௧௧௪௬. கண்டது மன்னு மொருநா ளலர்மன்னுந்
திங்களைப் பாம்புகொண் டற்று. ௬

இடையீடுகளானும அலலகுறியானுந்தலைமகனையெய்தப்பெறுந் தலைமகள அவனசிறைப்புறத்தானாகத் தோழிக்குச் சொல்லுவாளாய அலரறிவுறீஇ வரைவுகடாயது.

இ-ள். கண்டது ஒருநாள—யான் காதலனைக் கண்ணுறப்பெற்றது ஒருஞான்றே,—அலா திங்களைப் பாம்பு கொண்டற்று—அதனினுயவலா அவ்வளவின்றனறித் திங்களைப்பாம்புகொண்டவலாபோன்று உலகெங்குமபரந்தது.எ-று.

காரியத்தைக்காரணமாகவுபசரித்துப் பாம்புகொண்டற்றெனறுள். இருவழியும மனனும உமமையும அசைநிலை. காட்சியின்றியும அலாபரக்கின்ற இவ்வொழுக்கம இனியாகாது, வரைந்துகோடலவேண்டுமெனபதாம். (௬)

௧௧௪௭. ஊரவா கௌவை யெருவாக வன்னைசொன்
னீராக நீளுமிந் நோய ௭

வரைவுநீட ஆற்றுளாய தலைமகளைத் தலைமகன சிறைப்புறத்தானாதலறிந்ததோழி ஊரவரலரும அன்னைசொலலுநோக்கியாற்றலவேண்டுமெனச சொலலெடுப்பியவழி அவளசொலலியது.

இ-ள். இந்நோய—இககாமநோயாகிய பயிா,—ஊரவா கௌவை எருவாக அன்னைசொல நீராக நீளும—இவ்வூரினமகளிரொடுக்கின்ற அலா எருவாக அது கேட்டு அன்னை வெகுண்டுசொல்லுகின்ற வெஞ்சொல நீராக, வளராநின்றது. எ-று.

ஊரவரென்பது தொழிலான ஆண்ணொழிந்துநின்றது. ஏகதேசவுருவகம். சுருங்குதறகேதுவாவன தாமே விரிதறகேதுவாகாநின்றனவெனபதாம். வரைவாறுதல பயன. (௭)

௧௧௪௮. நெய்யா லெரிநுதுப்பே மென்றற்றுற் கௌவையாற்
காம நுதுப்பே மெனல. ௮

இதுவுமது.

இ-ள். கௌவையால காமம் நுதுப்பேமெனல— ஏதிலாரொடுக்கின்ற அலரால் நாங்காமத்தையவித்துமென்று கருதுதல்—நெய்யால எரி நுதுப்பேமென்றற்று — நெய்யாலெரியையவித்துமென்று கருதுதலோடொக்கும. எ-று.

மூன்றனுருபுகள கருவிக்கண்வந்தன. கிளாதறகாரணமாய அலரால அவித்தலகூடாதெனபதாம். (௮)

௧௧௪௯. அலர்நாண வொல்வதோ வஞ்சலோம் பென்றார்
பலர்நாண நீத்தக் கடை. ௯

வரைவிடைவைதது பபிரிவினகணறறாளாய தலைமகள அவனவ
நது சிறைபபுறததானாதலறிநது அலரஞசியாறறலவேண
டுமெனற தோழிககுச சொலலியது.

இ-ள. அஞசலோமபு எனறா பலா நாண நீததககடை— தமமையெதிர்
பபடடஞானறு நினவிறபிரியேன அஞசலோமபெனறவாதாமே இனறு கண
டாாபலரும் நாணுமவகை நமமைத துறநதபின—அலா நாண ஒலவதோ—
நாமேதிலாாகூறுமலருககு நாணககூடுமோ கூடாது. எ-று.

நாணவெனனும விினையெசசம ஒலவதெனனுநதொழிறபெயருள ஒலலுதற
றொழிலோடு முடிநதது. கணடாாநாணுநிலைமையமாய யாம நாணுதல யாண
டையதெனபதாம. (கூ)

ககரு0. தாமவேணடி னலகுவதயகாதலா யாமவேண்டுங
கௌவை ... வூா. க0

தலைமகன பிரிவுணாககும் வன்கதோழி தலைமகடகுசசொல
லவாளகவ ... நவைன உடனபோககு
நயபபச் செலலியது.

இ-ள. யாம வேணடும கௌவை இவவூா எடுககும—உடனபோககறகேது
வாகலேககி யாமபணடேவிருமபுவதாயவலரை இவவூாதானேயெடாநினறது,
—காதலாதாம வேணடின நலகுவா—இனிககாதலாதாமும யாமவேணடிய
ககால அதனையினிதினோவா, அநனால இவவலா நமககுநனறுயவநதது. எ-று.
எசசவுமமை விகாரததாறறொககது. நஙகட்காதலுடைமையின மறறொன
பதுதோனறககாதலொனறாள. இவவிருபதுபாடடும புணாதனிமிததம. (க0)

களவியல முறறிறறு

க ற் பி ய ல்.

இனிக கறபுப பதினெடடதிகாரதநாற கூறுவானறொடஙகி, முதறகடபி
ரிவாறறாமை கூறுகினறாா.

ககசு ம அதி.— பிரிவாற்றாமை.

அஃதாவது வரைநதெயதியபின தலைமகன அறமபொருளினபஙகளின
பொருடடுச சேயிடையினும ஆயிடையினுந தலைமகளைப பிரிநதுசெலலும செல
லுஞானறு அபபிரிவினை அவளாறறாளாநதனமை. அஃது ஈணடுப பிரிவுணாத
தியதலைமகறகுத தோழி கூறலும,அவடனககுத தலைமகடானே அவனகுறிபபா
னுணாநதுகூறலும, பிரிவுணாததியவழிககூறலும, தலைமகனபிரிநதுழி ஆற்று
விக்குநதோழிககுத தலைமகளமறுததுககூறலுமென நாலவகையாறகூறபபடும்.

ககருக. செலலாமை யுண்டே லெனககுரை மறறுநின
வலவரவு வாழவாாக குரை . க

பிரிநதுகடிதினவருவலெனற தலைமகறகுந
தோழி சொலலியது.

இ-ள். செல்லாமை உண்டேல் எனக்கு உரை — நீயெம்மைப்பிரியாமையுண்டாயின் அதனையெனக்குச்சொல், — மற்று நின் வல்வரவு வாழ்வார்க்கு உரை— அஃதொழியப் பிரிந்துபோய் விரைந்துவருதல்சொல்லவையாயின் அதனை அப்பொழுது உயிர்வாழ்வார்க்குச் சொல். எ-று.

தலைமகளையொழிந்து எனக்கென்றாள், தானவளென்னும் வேற்றுமையின்மையின். அக்காலமெல்லாமாற்றியிருந்து அவ்வரவுகாணவல்லளல்லள், பிரிந்தபொழுதேயிறந்துபடுமென்பதாம். அழுங்குவித்தல் பயன். இதனைத் தலைமகள்கூற்றாக்கியுரைப்பாருமுளர். (௧)

௧௧௫௨. இன்க ணுடைத்தவர் பார்வல் பிரிவஞ்சும்
புன்க ணுடைத்தாற் புணர்வு. ௨

பிரிவு தலைமக[illegible]பானறிந்த தலைமகள்
தோழிக்[illegible]கொண்டாற்று—அதனை[illegible]

இ-ள். அவர் பார்வல் இன்கண்[illegible]வலாபோன்று உலகெங்[illegible]ணணியுங்கொண்டு பின்னின்றஞான்று அவர்நோக்குட[illegible]துப பா[illegible] குறித்தமையான் நமக்கின்பமுடைத்தாயிருக்கும், — [illegible] பிரிவஞ்சும் புன்கண் உடைத்து— இன்று அப்புணர்ச்சிதான் நிகழாநிற்கவும் அது பிரிவொன்றஞ்சுமச்சத்தினையுடைத்தாயிற்று, அவரன்பினின்மையின். எ-று.

பார்வலென்றதனைப் புணர்ச்சிபெறாத முன்னிலைக்காலம் பெறப்பட்டது. புன்கணென்னுங்காரியப்பெயர் காரணத்தின்மேலதாயிற்று. அவ்வச்சத்தினையுடைத்தாதலாவது "முள்ளுறழ் முளையெயிற் றமிழ்தூறு தீநீரை — கள்ளினு மகிழ் செய்யு மெனவுரைத்து மமையாரென்— னொள்ளிழை திருத்தும்" பண்டையிற் சிறப்பால் அவன் பிரிதற்குறிப்புக்காட்டி அச்சஞ்செய்தலுடைமை. அழுங்குவித்தல் பயன். (௨)

௧௧௫௩. அரிதரோ தேற்ற மறிவுடையார் கண்ணும்
பிரிவோ ரிடத்துண்மை யான். ௩

இதுவுமது.

இ-ள். அறிவு உடையார்கண்ணும்—பிரியேனென்ற தஞ்சொல்லும் நம்பிரிவாற்றாமையும் அறிதலுடையராய காதலர்கண்ணும்,—ஓரிடத்துப் பிரிவு உண்மையான்—ஒரோவழிப் பிரிவு நிகழ்தலான்,—தேற்றம் அரிது— அவர்சொல்லும் தலையளியும்பற்றி நம்மாட்டன்புடையரென்று தேறுந்தேற்றம் அரிதாயிருந்தது. எ-று.

அரோ அசைநிலை. உம்மை உயர்வுசிறப்பின்கண் வந்தது. (௩)

௧௧௫௪. அளித்தஞ்ச லென்றவர் நீப்பிற் றெளித்தசொற்
றேறியார்க் குண்டோ தவறு. ௪

இதுவுமது.

இ-ள். அளித்து அஞ்சல் என்றவர் நீப்பின்— எதிர்ப்பட்டஞான்றே தலையளிசெய்து நின்னிற்பிரியேன் அஞ்சலென்றவர்தாமே பின் பிரிவராயின், — தெளித்த சொல் தேறியார்க்குத் தவறு உண்டோ — அவர்க்கன்றி அவர்தெளிவித்தசொல்லை மெய்யெனத் தெளிந்தார்க்குக் குற்றமுண்டோ! எ-று.

தெறியாரெனபது தனனைப பிறாபோறகூறல. சொலலுஞசெயலுமொவவா மைக்குறறம அவாககெயதும, அஃதெயதாவகையழுஙகுவியென்பதுகருதது.

ககரு௫. ஓம்பி னமைந்தார பிரிவோமபன் மறறவர்
நீஙகி னரிதாற் புணாவு. ௫

இதுவுமது.

இ-ள். ஓமபின அமைநதாா பிரிவு ஓம்பல்— எனனுயிாசசெலலாமற்காத் தியாயின, அதனையாளுதறகமைநதாருடைய செலவினை அழுஙகுவிபபாயாக; —மறறு அவா நீஙகிற புணாவு அரிது—அழுஙகுவிபபாரினறி அவாசெலவ ராயின அவராலாளபபடடவுயிருஞசெலலும, சென்றுற பினனவாைககூடுதல எனககரிதாம. எ-று.

ஆளுதறகமைதல இறைவராதறகுத தெயவததாலேறபுடையராதல. மறறு வினைமாறறினகண வநதது. (௫)

ககரு௬. பிரிவுாைககும வனகண்ண ராயி னரிதவா
நலகுவ ரெனனு நசை. ௬

தலைமகன பிரிவுணாததியவாறு வநதுசொலலிய தோழிககுச சொலலியது.

இ-ள். அவா பிரிவு உரைககும வனகணணராயின— நஙகவவுககமைமையறி நததலைவாதாமே நமமுனினறு தமபிரிவினையுணாததும வனகணமையுடைய ராயின,—நலகுவா எனனுமநசை அரிது—அததனமையாா பினபு நமமாறறு மையறிநது வநது தலையளிசெயவரெனறிருககுமாசை விடபபடும. எ-று.

அருமை பயனபடுதலிலலாமை. கூடியிருநதே அனபினறிப பிரிவெணணுத லும உணாததலுமவலலராயினா பிரிநதுபோய அனபுடையராய நமமைநினை த்துவநது நலகுதல யாணடையதெனபதாம. அழுஙகுவித்தல பயன. (௬)

ககரு௭. துறைவன் றுறந்தமை தூறறுகொன முன்கை
யிறையிறவா நினற வளை. ௭

இதுவுமது.

இ-ள். துறைவன துறநதமை—துறைவன என்னைப பிரியலுறறமையை— முனகையிறை இறவாநினற வளை தூறறுகொல — அவனுணாததாமறறுமேயு ணாநது எனமுனகையினிறையினினறுஙகழலாநினற வளைகள எனககறிவியா வோ, அவனுணாததவுணாநதுவநது நீயறிவிததலவேணடுமோ! எ-று.

முனனேநிகழநதமையிற றுறநதமையெனறும, கேடடதுணையான மெலி நது ஆறறுமையின இறவாநினறவெனறுஙகூறினாள. அழுஙகுவிததுவநதுகூற றபாலையலலையாய நீயும இவவளைகளசெயதனவே செயதாயெனப புலநதுகூறி யவாறு. (௭)

ககரு௮. இன்னா தினனில்லூர் வாழ்த லதனினு
மின்னா தினியார்ப் பிரிவு. ௮

இதுவுமது.

இ-ள். இனன இல ஊா வாழதல இனனாது—மகளிாககுத தஙகுறிப்பறியுந தோழியரிலலாத வேறறூரினகண வாழதலினனாது;—இனியாாபபிரிவு அதனி

னும இன்னாது—அதனமேலுந தஙகாதலனைபபிரிதல அதனினுமினனாது.எ-று.
தலைவனசெலவினையழுஙகுவித து வாராது உடன்பட்டுவநதமைபறறிப புல ககினறாளாகலின, இனனிலனுரொனறாள். உலகியலகூறுவாளபோனறு தனகக வவிரணடுமுணமைகூறியவாறு. (அ)

ககருகூ. தொடிற சுடினலலது காமநோய போல
விடிற சுடலாறறுமோ தீ. கூ

காமநதீயேபோனறு தானினறவிடததைச சுடுமாகலான
நீயாறறலவேணடுமெனற தோழிககுச் சொலலியது.

இ-ள. தீததொடிற சுடிற சுடலலலது — தீத தனனைததொட்டாறசுடுமா யிறசுடுதலலலது— காமநோயபோல விடிற சுடல ஆறறுமோ—காமமாகிய நோயபோலத தனனையகனறாற றபபாதுசுடுதலை வறறோ, மாட்டாது. எ-று.
சுடுமாயினெனபது மநதிரமருநதுகளாறறமபிககபபடாதாயினெனறவாறு. காமததிறகதுவுமிலலையெனபாள வாளா சுடலெனறாள. அகறல நுகராமை. சுடலெனபது முனனுவகூட்டபபட்டது. தீயினுஙகொடியதனை யாறறுமாறெ னனையெனபதாம். (கூ)

ககரு0. அரிதாறறி யலலனோய நீககிப பிரிவாறறிப
பினனிருநது வாழவார பலா. க0

தலைவியாபலரும பிரிவாறறியிருபபா அது நீசெயகின றிலையெனற தோழிககுச சொலலியது.

இ-ள. நீசொலலுகினறதொககும,—அரிது ஆறறி அலலல நோய நீககி— பிரிவுணாததியவழி அதறகுடமபட்டுப பிரியுஙகால நிகழும அலலனோயினையு நீககி—பிரிவு ஆறறிப பின இருநது வாழவார பலா—பிரிநதால அபபிரிவுதன னையுமாறறிப பினனுமிருநது உயிாவாழுமகளிா உலகததுப பலர். எ-று.
பணடையிறசிறபபத தலையளிபெறறினபுறுகினறவெலலைககணணே அஃதி ழுநது துனபுறுநறகுடமபடுதல அரியதொனறாகலின அரியதனைசசெயதெனறு ம, செலலுநதேயதது அவாககியாது நிகழுமெனறும வருநதுணையும யாமாற றியிருககுமாறெனனெனறும அவவரவுதான எஞஞானறு வநதெயதுமெனறும இவவாறறனிகழுஙகவலை மனநதுநீஙகாதாகலான அலலனோயநீககியெனறும, பிரிநதால வருநதுணையும அகதது நிகழுஙகாமவேதனையும புறத்து யாழிசை, மதி, தெனறலெனறிவைமுதலாக வநது அதனை வளாபபனவும ஆறறலரியவாக லிற பிரிவாறறியெனறும, தஙகாதலனையினறியமையா மகளிருள இவையெ லலாம பொறுததுப பினனுமிருநது உயிாவாழவா ஒருவருமிலலையெனபது குறிபபாறறோனறப பினனிருநதுவாழவாாபலரொனறுஙகூறினாள. அரிதென்பது வினைக்குறிப்புபபெயா. பிரிவினகணிகழவனவறறைப பிரிவெனறாள. செயது, நீக்கி, ஆறறியென்பன ஓசைவகையான அவவவறறதருமையுணர நினறன. சிற பபுமமை விகாரததாறறொககது. யானுமிறநதுபடுவலெனபது கருதது. (க0)

கக௭ ம அதி. — படர்மெலிந்திரங்கல்.

அது படரான்மெலிந்திரங்கலெனவிரியும். அஃதாவது பிரிவாற்றாளாய தலைமகள் தானுறுகின்ற துன்பத்தினை எப்பொழுதும் நினைத்தலின் அதனினானான மெலிந்திரங்குதல். அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

கக௬௧. மறைப்பேன்மன் யானிஃதோ நோயை யிறைப்பவாக் கூறுநீர் போல மிகும். க

காமநோயை வெளிப்படுத்தல் நினனுணுக்கேலா தென்ற தோழிக்குச் சொல்லியது.

இ-ள். நோயை யான் மறைப்பேன் — இந்நோயைப் பிறரறியாமல் யான் மறையாநின்றேன்,— இஃதோ இறைப்பவாக்கு ஊறுநீர்போல மிகும்— நிற்பவும், இஃது அந்நாணவரை நில்லாது நீர்வேண்டுமென்றிறைப்பவாக்கு ஊறுநீர்மிகுமாறுபோன் மிகாநின்றது. எ-று.

அம்மறைத்தலாற் பயனென்னெனப் பட்ட நின்றமையின், மன் ஒழியிசைக் கண்வந்தது. "இஃதோ செல்வாக் கொத்தனென்யான்" என்புழிப்போல ஈண்டுச் சுட்டுப்பெயரீறு திரிந்துநின்றது. இஃதோநோயையென்று பாடமோதுவாருமுளர், அது பாடமன்மையறிக இனி ஆற்றகடுத்தது நீசெய்யவேண்டுமென்பதாம். (க)

கக௬௨. கரத்தலு மாற்றேனிந் நோயைநோய் செய்தார்க் குரைத்தலு நாணுத் தரும். உ

ஏண்டையாரறியாமன் மறைத்தல் ஆண்டையாரறிவித்தற்றூதுவிடுதலென்றுமிரண்டனுள் ஒன்றுசெயலவேண்டுமென்ற தோழிக்குச் சொல்லியது.

இ-ள். இந்நோயைக் கரத்தலும் ஆற்றேன்—இந்நோயை ஈண்டையாரறியாமன்மறைத்தலும் வல்லேனாகின்றிலேன்,— நோய் செய்தார்க்கு உரைத்தலும் நாணுத் தரும் — ஆகாக்கால், நோய்செய்தவார்க்குரைக்கவெனின், அதுவும் எனக்கு நாணினைத்தாராநின்றது, இனியென்செய்கோ! எ-று.

ஒருகாலைக்கொருகானமிகுதலிற் கரத்தலுமாற்றேனென்றும், சேயிடைச்சென்றவர்க்கு இதுசொல்லித் தூதுவிட்டால் இன்னுமிருந்தேனென்பது பயக்குமென்னுங்கருத்தால் நாணுத்தருமென்றுங்கூறினாள். (உ)

கக௬௩. காமமு நாணு முயிர்காவாத் தூங்குமென் னோனா வுடம்பி னகத்து. ௩

இதுவுமது.

இ-ள். காமமும் நாணும் — காமநோயும் அதனைச் செய்தவார்க்கு உரைக்கலொல்லாத நாணும் — நோனா உடம்பின் அகத்து—தம்மைப்பொறுத்த என்னுடம்பினகண்ணே—உயிர் காவாத் தூங்கும்— உயிர் காத்தண்டாக அதனிருதலையினும் தூங்காநின்றன. எ-று.

பொறுமை மெலிவானுயது. தூங்குமென்பது, ஒன்றினொன்று மிகாது இரண்டும் ஒத்தசீரவென்பது தோன்ற, நின்றது. தூதுவிடவும் ஒழியவும்பண்ணுவனவாய காமநாணகள் தம்முளொத்து உயிரினையிறுவியாநின்றன, யான் அவற்றுளொன்றினகணிற்கமாட்டாமையின் இஃதிற்றேவிடுமென்பதாம். (௩)

ககசுச. காமக் கடன்மன்னு முண்டே யதுநீந்து
மேமப் புணைமன்னு மில. ௪

தலைவியா காமககடறபடாா படினும அதனை ஏறற
புணையானிநந்க் கடபபொன்ற தோழிக்குச
சொலலியது.

இ-ள.' உணடு காமககடலே—யாவாககும உளவாயவருகினற இவவிரணட னுளளும எனககுணடாகினறது காமககடலே,—அது நீநதும ஏமப புணை இல —அதனை நீநதும அரணுகிய புணையிலலை. எ-று.

இருவழியும மன்னும உமமும அசைநிலை. தூதுவிடடு இதறகுபபுணையாகற பாலையாயரீயும ஆயிறறிலையெனபது கருதது. (௪)

ககசுரு. துபபி னெவனுவா மறகொ றுயர்வரவு
நடபினு ளாறறு பவா. ரு

தூதுவிடாமைநோககித தோழியொடு
புலநதுசொலலியது.

இ-ள். நடபினுள துயாவரவு ஆறறுபவா—இனபஞசெயதறகுரிய நடபினக ணணே துனபவரவினைச செயயவலலவா—துபபின எவனுவாகொல—துனப ஞசெயதறகுரிய பகைமைககண என்செயவாகொலலோ!. எ-று.

துபபுப பகையுமாதல "துபபெதிாந தோககே யுளளாச சேயமைய—னட பெதிாந தோககே யங்கை யணைமையன" எனபதனுனுமறிக. அபபகைமை ஈணடுக்காணுமையின அவாசெயவதுமறியபபெறறிலேமெனபதுபட னினறமை யின, மன ஒழியிசைககண வநதது. துயாவருதலை விலககலாயிருகக அதுசெ யகினறிலையெனப புலககினறமையின, துயாவரவுசெயதாளாககியும பிறளாக் கியுஙகூறினுள. (ரு)

ககசுசு. இன்பங கடன்மறறுக காம மஃதடுங்கா
றுன்ப மதனிற பெரிது. சு

காமததானினபமுறறுாககு அதனினுய துனபமும வரு
மெனற தோழிககுச சொலலியது.

· இ-ள. காமம இனபம கடல—காமம புணாவாலினபஞசெயயுங்கால, அவ வினபங்கடலபோலபபெரிதாம,—மறறஃது அடுங்கால துனபம அதனிறபெ ரிது—இனி அதுதானே பிரிவாறறுன்பஞசெயயுஙகால, அததுனபம அககடலி னும்பெரிதாம். எ-று.

மறறு வினைமாறறினகண் வநதது. அடுங்காலெனை வநதமையின, மறுதலை யெசசம வருவிககபபடடது. பெறறவினபததோடொததுவரின் ஆறறலாம, இஃததனதளவனறெனபது கருதது. (சு)

ககசுஎ. காமக கடும்புன னீந்திக கரைகாணேன்
யாமததும் யானே யுளேன். எ

காமக்கடல நிறை புணையாக நீநதுபபடு
மெனருடகுச சொல்லியது.

இ-ள். காமக கடும்புனல நீநதிக கரை காணேன—காமமாகியகடலை நீநதா தேனலலேன,நீநதியும அதறகுக் கரைகாணகினறிலேன,—யாமத்தும் யானே உளேன—அககாருவமைகககாலநதான் எலலாருநதுயிலும அரையிருளாயிற்று, அவவரையிருடகணணும அதறகொருதுணையினறி யானேயாயினேன், ஆயும் இறநதுபடடுயநதுபோகாதுளேனுகாகினறேன, ஈதொருதீவினைபபயனிருநத வாறென! எ-று.

கடுமை ஈணடு மிருதிககணினறது. உமமை முனனுஙகூட்டபபடடது. யா னேயாயினேனெனபது நீதுணையாயிறறிலையெனனுஙகுறிபபிறறு. (௭)

ககக௲அ மனனுயி ரெலலாந துயிறறி யளிததிரா
வென்னலல திலலை துணை. அ

இரவினகொடுமைசொலலியிரஙகியது.

இ-ள். இரா அளிதது—இவவிரா அளிததாயிருநதது,—மன உயிா எலலாம துயிறறி எனனலலது துணை இலலை—உலகதது நிலைபெறுகினற உயிாகளையெ லலாநதானேதுயிலபபணணுதலான எனனையலலது வேறுதுணையுடைததாயிற றிலலை. எ-று.

துயிறறியெனத திரிநதுநினற வினையெசசம் அவாயநிலையான்வநத உடைத தாதலோடு முடிநதது. துணையோடொனறுகினற உயிாகளெலலாம விடடு இறநதுபடுமெலலையேனுய எனனையே துணையாகக கோடலின அறிவின்றென பதுபடறறி அளிநதெனருள, இகழசசிககுறிபபு. (அ)

ககக௲கூ. கொடியாா கொடுமையிற றுஙகொடிய விந்நா
ணெடிய கழியு மிரா. கூ

இதுவுமது.

இ-ள். இநநாள நெடிய கழியும இரா— காதலரொடு நாமினபுறற முனனு ளகளிற குறியவாய அவாபிரிவாறறேமாகினற இநநாளகளிலே நெடியவாயச செலகினற கஙகுலகள— கொடியாா கொடுமையின தாம கொடிய — அக் கொடியாரது கொடுமைகதுமேலே தாஙகொடுமை செயயாநினறன. எ-று.

தனனுறறுமை கருதாது பிரிதலின, கொடியாரெனருள. கொடுமை கடிதின் வாராதுநீட்டிததல. அவாபிரிவாறறும நீடடிபபானுமுளதாய ஆறறுமைககுக கணணோடாமைமேலும பணடையினெடியவாயக கொடியவாகாநினறனவெ னபதாம. (கூ)

ககள0. உள்ளம்போன் றுள்வழிச செலகற்பின் வெளளநீர்
நீநதல மனனோவென் கண். க0

நினகணகள பேரழகழிகினறனவாகலின அழறபாலை யலலையெனருடகுச சொலலியது.

இ-ள். உளளமபோனறு உளவழிச செலகறபின — மனமபோலக் காதல ருளளதேயததுக கடிதிறசெலலவலலனவாயின,— என கண வெளளநீா நீந தல— எனகணகள இஙஙனம் வெள்ளமாகிய தநநீரை நீநதா. எ-று.

அதுமாட்டாமையின இனி அவறறிறகு நீநதுதலேயுளளதெனபது படநினற மையின, மன ஒழியிசைககண வநதது. மனததிறகுச் செலவாவது நினைவே

யாகலின் உள்ளமபோன்றெனறும், மெயக்கு நடந்துசெலலவேண்டுதலிற கண
கள அதனெடுசென்று காதலனைக் காணடலகூடாதெனனுங்கருத்தாற செல
கறபினெனறுங்கூறினள். இதனை வருகினறவதிகாரமுந்தோறறுவாயசெய
யப்பட்டது. (௯௰)

ககஅ ம அதி.— கண்விதுப்பழிதல்.

அஃதாவது கணகள தங்காட்சிவிதுப்பான வருந்துதல. காட்சிவிதுப்புத
தலைமகனைக காணடறகு விரைதல. இது, படரானமெலிந்தவழி நிகழவதாகலி
ன, படாமெலிந்திரஙகலினபின வைககப்பட்டது.

ககஎக. கணடாங கலுழவ தெவனகொலோ தணடாநோய
தாஙகாட்ட யாஙகண டது. க

நினகணகள கலுழந்து தமமழுகிழவாநினறன நீயாறறல
வேணடுமெனற தோழிககுந தலைமகள
சொலலியது.

இ-ள். தணடா நோய யாம கணடது தாம காட்ட— இந்ரணியாநோயை
யாமறிந்தது தாமெமககுக காதலரைக காட்டலானனறே,—கண தாம் கலு
ழவது எவனகொல—அனறு அதனொழிலவாய கணகள இனறு எம்மைக கா
ட்டசசொலலியழுகினறது எனகருதி! எ-று.

காட்டவெனபதறகேறற செயபபடுபொருள வருவிககப்பட்டது. இனறுந
தாமேகாட்டுதலலலது யாஙகாட்டுதல யாணடையதெனபதாம. (க)

ககஎஉ. தெரிந்துணரா நோககிய வுணகண பரிந்துணராப
பைதல் லுழபப தெவன. உ

இதுவுமது.

இ-ள். தெரிந்து உணரா நோககிய உணகண— மேலவிளைவதனையாராயந
தறியாது அனறு காதலரை நோககினிற உணகண்கள—பரிந்து உணராப
பைதல உழபபது எவன— இனறு இது நமமாலவந்ததாகலிற பொறுததல
வேணடுமெனக கூறுபடுததுணராது துனபமுழப்பது எனகருதி! எ-று.

விளைவது பிரிந்துபோயவா வாராமையிற காணடறகரியராய வருந்துதல.
முனனே வருவதறிந்து அதுகாவாதாரககு அது வநதவழிப பொறுததலனறே
யுளளது, அதுவுஞசெயயாது வருந்துதல கழிமடசசெயகையெனபதாம. (உ)

ககஎங. கதுமெனத தாநோககித தாமே கலுழு
மிதுநகத தககது டைததது ங

இதுவுமது.

இ-ள். தாம் கதுமென நோககித தாமே கலுழும இது—இககணகள அன்று
காதலரைத தாமே விரைந்துநோககி இனறுந தாமேயிருந்தழுகினறவிது —
நகத்தக்கது உடைததது—நமமாறசிரிககததககவியலபினையுடைததது. எ-று.

கணகளெனபது அதிகாரததான வநதது. இதுவெனறது மேறகூறிய கழி
மடசசெயகையை. அது வருமுனனாக்காபபாரககு நகைவிளைககுமாகலான,
நகத்தக்கதுடைததெனறுள. (ங)

கக௭௪. பெயலாற்றா நீருலந்த வுண்க ணுயலாற்றா
வுயவிநோ யென்க ணிறுத்தது. ௪

இ-ள். உண்கண்—உண்கண்கள்,—உயலாற்றா உயவு இலநோய என்கண் நிறுத்தது—அன்று யானுய்யமாட்டாமைக்கேதுவாய ஒழிவில்லாதநோயை என்கண்ணே நிறுத்தி,—பெயலாற்றா நீர் உலந்த—தாமுமழுதலைமாட்டாவண்ணம் நீர்வற்றிவிட்டன. எ-று.

நிறுத்தல் பிரிதலும் பின்கூடாமையுமுடையானைக் காட்டி அதனால் நிலைபெறச்செய்தல். முன் எனக்கின்னாதனசெய்தலாற் பின் தமக்கின்னாதன தாமே வந்தனவென்பதாம். (௪)

கக௭௫. படலாற்றா பைதல வுழக்கும் கடலாற்றாக்
காமநோய் செய்தவென் கண். ௫

இதுவுமது.

இ-ள். கடல் ஆற்றாக் காமநோய் செய்த என்கண்—எனக்குக் கடலுஞ்சிறிதாம்வண்ணம் பெரிதாய காமநோயைச் செய்த என்கண்கள்—படல் ஆற்றா பைதல் உழக்கும்—அத்தீவினையாற் றுயிலுதலில்லவாய்த் துன்பத்தையுமுழவாநின்றன. எ-று.

காமநோய் காட்சியான் வந்ததாகலின், அதனைக் கண்களே செய்ததாக்கிக் கூறினாள். துன்பம் அழுதலானும் ஆம். (௫)

கக௭௬. ஓஒ வினிதே யெமக்கிந்நோய் செய்தகண்
டாஅ மிதற்பட் டது ௬

இதுவுமது.

இ-ள். எமக்கு இந்நோய் செய்த கண் தாம் இதற்பட்டது—எமக்கிக்காமநோயினைச் செய்த கண்கடாமும் இத்துயிலாதழுதற்கண்ணேபட்டது—ஓஒ இனிதே— மிகவுமினிதாயிற்று. எ-று.

ஓவென்பது மிகுதிப்பொருட்கண்வந்த குறிப்புச்சொல். தம்மால் வருந்தமுற்றவெமக்கு அது தீர்ந்தாற்போன்றதென்பதாம். (௬)

கக௭௭ உழந்துழந் துண்ணீ ரறுக விழைந்திழைந்து
வேண்டி யவர்க்கண்ட கண். ௭

இதுவுமது.

இ-ள். விழைந்து இழைந்து வேண்டி அவர்க் கண்ட கண்—விழைந்து உண்ணெகிழ்ந்து விடாதே அன்று அவரைக்கண்ட கண்கள்—உழந்துழந்து உள் நீர் அறுக—இன்று இத்துயிலாதழுங்கலாய துன்பத்தினையுழந்துழந்து தம்மகத்துள்ளநீர் அறறேபோக. எ-று.

அடுக்கு இடைவிடாமைக்கண் வந்தது. அறுதலாகிய இடத்துநிகழ்பொருளின்றொழில் இடத்தின்மேனின்றது. (௭)

கக௭௮. பேணாது பெட்டா ருளாமன்னோ மற்றவர்க்
காணா தமைவில கண். ௮

காதலர் பிரிந்துபோயினாரல்லர் அவர் உண்டுள்ளார்

அவரைக் காணுமளவும் நீயாற்றல்வேண்டு

மென்ற தோழிக்குச் சொல்லியது.

இ-ள். பேணாது பெட்டார் உளர்—நெஞ்சால் விழையாது வைத்துச் சொன்ன மாத்திரத்தால் விழைந்தவர் இவ்விடத்தேயுளர்; — மற்று அவர்க் கண் காணாது அமைவில—அவருண்மையால் பயன் யாது, அவரைக் கண்கள் காணாதமைகின்றனவில்லையாயின. எ-று.

செயலாற்பிரிந்தாரின்றமையிற் பேணாதென்றும், முன்னலம்பாராட்டிப்பிரிவச்சமும் வன்புறையுங்கூறினாராகலிற் பெட்டாரென்றுங்கூறினாள். மன் ஒழியிசைக்கண் வந்தது. மற்று வினைமாற்றின்கண் வந்தது. ஓகாரம் அசைநிலை. யாஞுற்றவுங் கண்கள் அவரைக் காணற்கு விரும்பாநின்றனவென்பதாம். இனிக் கொன்கனேயென்று பாடமாயின், என்கண்கள் தம்மைக் காணாதமைகின்ற கொண்கனைத் தாங்காணாதமைகின்றனவில்லை இவ்வாறே நம்மையொருவர் விழையாதிருக்கத் தாமவரை விழைந்தார் உலகத்துளரோவென்றுரைக்க. இதற்கு மன் அசைநிலை. (அ)

ககஎ௯. வாராக்காற் றுஞ்சா வரிற்றுஞ்சா வாயிடை
யாரஞ ருற்றன கண். ௯

நீயுமாற்றி நின்கண்களுந்துயிலவன்வரதல்வேண்டு
மென்ற தோழிக்குச் சொல்லியது.

இ-ள். வாராக்கால் துஞ்சா—காதலர் வாராதஞான்று அவர்வரவுபார்த்துத் துயிலா,— வரின் துஞ்சா—வந்தஞான்று அவர்பிரிவஞ்சித் துயிலா,— ஆயிடைக் கண் ஆரஞர் உற்றன—ஆகலான் அவ்விருவழியும் என்கண்கள் பொறுத்தற்கரிய துன்பத்தினையுடைய. எ-று.

ஆயிடையெனச் சுட்டு நீண்டது. இனி அவற்றிற்குத் துயில் ஒருஞான்றுமில்லையென்பதாம். (௯)

ககஅ௦. மறைபெற லூரார்க் கரிதன்றா லெம்போ
லறைபறை கண்ணா ரகத்து. ௧௦

காதலரை இவ்வூர் இயற்பழியாமல் அவர்கொடுமையை
மறைக்கவேண்டுமென்ற தோழிக்குச் சொல்லியது.

இ-ள். எம்போல அறைபறை கண்ணார் அகத்து மறை பெறல் — எம்மைப் போலும் அறைபறையாகிய கண்ணினையுடையார் தந்நெஞ்சினகண்டக்கிய மறையையறிதல்—ஊரார்க்கு அரிதன்று—இவ்வூரின்கணுள்ளார்க்கு எளிது. எ-று.

மறையென்றது ஈண்டு மறைக்கப்படுவதனை. அகத்துநிகழ்வதனைப் புறத்துள்ளார்க்கறிவித்தலாகிய தொழிலான் ஒற்றுமையுண்மையின், அறைபறையாகியகண்ணென்றாள். இங்ஙனஞ்செய்யுள்விகாரமாக்காது அறைபறைக்கண்ணாரென்று பாடமோதுவாருமுளர். யான் மறைக்கவும் இவை வெளிப்படுத்தாநின்றனவென்பதாம். (௧௦)

ககக ம் அதி.— பசப்புறுபருவரல்.

அது பசபபுறறபருவரலென விரியும். அஃதாவது பசபபுறுதலாகிய வருத்தம. இதனைப பாநெறிநதவயாவெனபறுபோலக் கொளக. பசப்பாவது பிரிவாறருமையான வருவதோாநிறவேறுபாம. இது, தலைமகனைக காணபபெறாத வழி நிகழவதாகலின, கணவிதுபபழிதலினபின வைககபபடடது.

ககஅக. நயந்தவாககு நலகாமை நோநதேன பசந்தவென
பண்பியாாக குரைககோ பிற. க

முன பிரிவுடமபடட தலைமகள அஃதாறருது பசநதவழித
தனனுளளே சொலலியது.

இ-ள். நயநதவாககு நலகாமை நோநதேன — எனனை நயநதவாககு அது பொழுது பிரிவைவுடமபடடநான—பசநத எனபணபு யாாககு உரைககோ— அதனையாறருது இதுபொழுது பசநதவெனனியலபினை யாாககுச சொலவேன! எ-று.

பிறவெனபது அசைநிலை. உடமபடாவழி ஒழிதலகுறிததுப பிரிவுணாததினராகலின அவரனபுடையரெனனுங்கருததான நயநதவரெனறும,இதுவேயுடமபாடாக மேலும பிரிவுநிகழுமாகலின இனி அவரைக் கூடுதலரிதெனனுங்கருததான நலகாமையெனறும, முனனருடமபடுதலுமபினனராறருது பசததலும பிறாசெயதனவலலவெனபாள பசநதவெனபணபெனறும, யான செயதுகொணடதுனபததினை இனியொருவாககுச சொலலலும பழியாமெனனுங்கருததால யாாககுரைககோவென றுங்கூறினள். (க)

ககஅஉ. அவாதந்தா ரென்னுந் தகையா லிவாதநதென்
மேனிமே லூரும பசபபு உ

ஆறறுளெனக கவனற தோழிககு ஆறறுவலெனபது
படச சொலலியது.

இ-ள். யானறறியுளேனாகவும, — பசபபு—இப்பசபபுததான, — தநதாா அவா எனனும தகையால— எனனையுணடாககினா அவரெனனும பெருமிதத தான்,— எனமேனிமேல இவாதநது ஊரும— எனமேனியை மேலகொணடு செலுததாநினறது. எ-று.

“ குருதிகொப பிளிககும வேலான கூநதனமா விவாநது செலல” எனபுழியும இவாதல இபபொருடடாதலறிக. இஃது உரிமைபறறியூகினறது,இதறகு நீகவலலவேணடாவெனபதாம. (உ)

ககஅ௩. சாயலு நாணு மவாகொண்டாா கைம்மாறு
நோயும பசலையுந் தநது. ௩

அழகுநாணுமழியாமல நீயாறறலவேணடுமென்ற
தோழிககுச சொலலியது.

இ-ள். கைம்மாறு நோயும பசலையும தநது — பிரிகினறஞானறே அவவிரணடறகுநதலைமாறாக இககாமநோயினையும பசலையையும எனககுத தநது,— சாயலும் நாணும அவா கொணடாா — என்மேனியழகினையும நாணினையும அவாகொணடுபோயினா, எ-று.

எதிர்கிரனிறை. அடககுநதோறும மிகுதலான, நோய நாணிறகுத தலைமா ருயிறறு. இனி அவா தநதாலலலது அவையுளவாகலும இவையிலவாகலுஙகூ டாவெனபதாம. (ங)

ககஅச. உளளுவன மனயா னுளைபப தவாதிறமாற
களளம பிறவோ பசபபு. ச

பிரிகினறவா தெளிவிதத சொறகளையம அவா
நறறிறஙகளையுமறிநியாகலின நீடடியாது வருவனொனற
வழிச சொலலியது.

இ-ள். யான உளளுவன—அவாசொறகளை யான மனததானினையாநிறபேன, —உளைபபது அவாதிறம — வாககாலுரைபபதும அவாநறறிறஙகளையே,— பசப்புக் களளம— அஙஙனஞசெயயாநிறகவும், பசபபு வாநது நினறது, இது வஞசனையாயிருநதது. எ-று.

பிறவும ஒவும அசைநிலை. மெய மறறைமனவாககுககளினவழிததாகலின அதனகணணும வரறபாறறனருயிருகக வநதமையின, இதனசெயல களளமா யிருநததெனறு தானறுஙகினறமை கூறியவாருயிறறு. (ச)

ககஅரு. உவககாணெங காதலா செலவா ரிவககாணென்
மேனி பசபபூா வது. ரு

காதலா பிரிநதணிததாயிருககவும ஆறறுகினறிலையெனற
தோழிககு முணணிகழநதது கூறியது.

இ-ள். எஙகாதலா உவககாண செலவாா— பணடுமஙஙகாதலா உஙகேசெல வாராக,—எனமேனி பசபபூாவது இவககாண— எனமேனி பசபபூாவதிஙகே யனறோ! அபபெறறிய து இனறு பிறிதொனருமோ! எ-று.

உவககாண இவககாணெனபன ஒடடிநினறவிடைசசொறகள. தேயவண மையாற காலவணமை கருதபபடடது. அவாசெலவும பசபபினவரவும பக லிரவுகளினசெலவுமவரவுமபோலவததிறறுவைதது அறியாதாயபோல நீசொ லலுகினறதெனனையெனபதாம. (ரு)

ககஅசா. விளககறறம பாாககு மிருளேபோற கொண்கன
முயககறறம பாாககும பசபபு. சா

இ-ள். விளககு அறறம பாாககும இருளேபோல—விளககினது மெலிவுபா ாதது நெருஙகிவருமிருளேபோல— கொணகன முயககு அறறம பாாககும பசபபு—கொணகனமுயககினது மெலிவுபாாதது நெருஙகிவரும இபபசபபு. எ-று.

பாாககுமெனபன இலககணைசசொல. முனபிரியாதிருககவுந தனககவகாச மபாாத்துவரும பசபபுப பிரிவுபெறருல எனசெயயாதெனபதாம. (சா)

ககஅஎ புலலிக கிடநதேன புடைபெயாநதே னவவளவி
லளளிககொள வறறே பசபபு. எ

இதுவுமது.

இ-ள். புலலிககிடநதேன் புடைபெயாநதேன— முன்னொருஞானறு காத லனைப புலலிககிடநத யான அறியாது புடைபெயாநதேன,— அவவளவில

பசப்பு அள்ளிக்கொள்வற்று— அப்புடைபெயர்ந்தவளவிலே பசப்பு அள்ளிக்கொள்வதுபோல வந்து செறிந்தது. எ-று.

கொள்வென்பது குறைந்துநின்றது. அள்ளிக்கொள்வது அள்ளிக்கொள்ளப்படும்பொருள். அப்புடைபெயர்ச்சிமாத்திரத்திற்கு அவ்வாறாயது இப்பிரிவின்கணுமாறு சொல்லவேண்டுமோவென்பதாம். (௭)

௧௧௮௮. பசந்தா ளிவளென்ப தல்லா லிவளைத்
துறந்தா ரவரென்பா ரில். ௮

நீயிங்ஙனம் பசக்கற்பாலையல்லையென்ற தோழியொடு
புலந்துசொல்லியது.

இ-ள். இவள் பசந்தாள் என்பது அல்லால்— இவள் ஆற்றியிராது பசந்தாளென்று என்னைப் பழிகூறுவதல்லது — இவளை அவர் துறந்தார் என்பார் இல்— இவளையவர் துறந்துபோயினாரென்று அவரைக் கூறுவாரொருவருமில்லை. எ-று.

என்பாரென வேறுபடுத்துக்கூறினாள், தன்னையே நெருங்குதல்பற்றிப் புலக்கின்றமையின். (௮)

௧௧௮௯. பசக்கமற் பட்டாங்கென் மேனி நயப்பித்தார்
நன்னிலைய ராவ ரெனின். ௯

இதுவுமது.

இ-ள். நயப்பித்தார் நன்னிலையராவர் எனின்— இப்பிரிவையானுடம்படும்வகை சொல்லியவர் இன்று நின்கருத்தான நல்லநிலையினராவராயின்,— என் மேனி பட்டாங்கு பசக்க— என்மேனி பட்டதுபட்ட பசப்பதாக. எ-று.

நன்னிலையராதல் நன்மைக்கண்ணேநிற்றலையுடையராதல். பட்டாங்காகவென ஆக்கம் வருவித்துரைக்க. முன் இப்பிரிவின்கொடுமைபற்றியாதவென்னை இதற்குடம்படுத்திப் பிரிந்தவர் தவறிலராகவேவேண்டுவது, என்மேனியும் பசப்பும் யாதுசெயினென்னென்பதுபட நின்றமையின், மன் ஒழியிசைக்கண் வந்தது. (௯)

௧௧௯௦. பசப்பெனப் பேர்பெறுத னன்றே நயப்பித்தார்
நல்காமை தூற்றா ரெனின் ௧௦

தலைமகளாற்றுதற்பொருட்டுத் தோழி தலைமகனையியற்
பழித்தவழி அவள் இயற்படமொழிந்தது.

இ-ள். நயப்பித்தார் நல்காமை தூற்றாரெனின்— அன்று தாங்குறைநயப்பித்துக் கூடினவர்க்கு இன்று நல்காமையை நட்டோர் தூற்றாராயின்,— பசப்பெனப் பேர்பெறுதல் நன்றே— பசப்புற்றாளென வேற்றுமைபான்னறிப் பசப்புத்தானாயினாளென ஒற்றுமையாற்றாருஞ்சொல்ல அப்பெயரைப்பெறுதல் எனக்கு நன்று. எ-று.

நட்டாரென்பது அவாயநிலையான் வந்தது. இயற்பழித்தல்பொறாது புலக்கின்றாளாகலின், இகழ்ச்சிகுறிப்பாற்கூறினாள். அவரை அருளிலரென்னாது இன்னும் பசந்தாளிவளென்கையே யாற்றுநெறியாவதென்பதாம். (௧௦)

௧௨0 ம் அதி.—தனிப்படர்மிகுதி.

அது தனியாகிய படாமிகுதியென விரியும. அஃதாவது படாமிகுதி தலைவனகணினறித தனகண்ணதேயாதல கூறுதல. அறமும பொருளுநோககிப பிரிதலின அவனகண இலலையாயிறறு. இது, பசபபுறறு வருநதியாடகுரியதாகலின, பசபபுறுபருவரலினபின வைககபபடடது.

௧௧௯௧. தாமவீழவாா தமவீழப பெறறவா பெறறாரோ
காமத்துக காழில கனி. ௧

காதலரும நினனினுமாறறாராயக கடிதின்வருவா நீயவரொடு
பேரினபநுகாநியெனற தோழிககுச சொலலியது.

இ-ள. தாம வீழவாா தம வீழப பெறறவா—தமமாறகாதலிக்கபபடுங்கண வா தமமைக காதலிககபபெறற மகளிா — பெறறாரோ காமததுக காழ இல கனி—பெறறாரனறே காமநுகாசசியெனும பரலிலலாத கனியை. எ-று.

காமம ஆகுபெயா. அத நு அலவழிககண வநதது. முனனோநலவினை இல வழிப பெறபபடாமையிற பெறறாொனறும, அவராற றடையினறி நுகரபபடு தலிற காழிலகனியெனறுங்கூறினள. நங்காதலா பிரிதலேயனறிப பின வாராமையுமுடைமையின, அககனி யாம பெறறிலேமெனபதாயிறறு. (௧)

௧௧௯௨. வாழவாாககு வானம பயந்தறறால வீழவாாககு
வீழவா ரளிககு மளி. ௨

இதுவும அது.

இ-ள். வீழவாாககு வீழவாா அளிக்கும அளி—அறமும பொருளுநோக்கிப பிரிநதாற றமமையினறியமையா மகளிாககு அவரையினறியமையாக கணவா அளவறிநது வநது செயயுநதலையளி — வாழவாாககு வானம பயநதறறு—தனனையே நோககி உயிாவாழவாாககு வானம அளவறிநதுபெயதாறபோலும. எ-று.

நங்காதலா நமமை விழையாமையின அததலையளியிலலையாகலான, மழைவறநதுழி அதனுன வாழவாாபோல இறநதுபடுதலே நமககுளளதெனபதாம.

௧௧௯௩. வீழுநா வீழப படுவாாக கமையுமே
வாழுந மெனனுஞ் செருககு. ௩

இதுவுமது.

இ-ள. வீழுநா வீழபபடுவாாககு அமையுமே — தாம விழையுங்கணவரான விழையபபடுமகளிாககு ஏறபுடைதது—வாழுநம எனனும செருககு— காதலா பிரிநதாராயினும நமமை நினைநது கடிதினவருவா வநதால நாமினபுறறு வாழ்துமெனறிருககுநதருககு. எ-று.

நாம அவரான வீழபபடாமையின, நமக்கமைவது இறநதுபாடெனபதாம்.

௧௧௯௪. வீழப படுவாா கெழீஇயிலா தாமவீழவாா
வீழப் படாஅ ரெனின். ௪

காதலரையியறபழிததலையஞ்சி அவரருளின்மை மறைதத நீ கடவுட் கறபினையாகலிற கறபுடைமகளிரால நனகுமதிககப்படுதியெ னற தோழிக்குச் சொல்லியது.

இ-ள். வீழப்படுவார் — கற்புடைமகளிரால் நன்குமதிக்கப்படுவாரும்— தாம் வீழ்வார் வீழப்படாரெனிற் கெழீஇயிலர்— தாம் விரும்புங்கணவரான் விரும்பப்படாராயிற் றீவினையாட்டியர். எ-று.

சிறப்புமமை விகாரத்தாற்றொக்கது. கெழீஇயின்மை நல்வினையின்மை; அஃது அருத்தாபத்தியாற்றீவினையுடைமையாயிற்று. தீவினையுடையேற்கு அந்நன்குமதிப்பாற் பயனில்லையென்பதாம். (௪)

ககசூ௫. நாங்காதல் கொண்டார் நமக்கெவன் செய்பவோ
தாங்காதல் கொள்ளாக் கடை. ௫

அவர்மேற்காதலுடைமையின் அவர்கருத்தறிந்தாற்றின்று
யென்ற தோழிக்குச் சொல்லியது.

இ-ள். நாம் காதல் கொண்டார் நமக்கு எவன் செய்ப—நம்மாற்காதல்செய்யப்பட்டவர் நமக்கென்னவினைபத்தைச் செய்வர்,—தாம் காதல் கொள்ளாக்கடை—அவ்வாறே தாமும் நங்கட்காதல்செய்யாவழி. எ-று.

எச்சவும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. அக்காதலுடைமையால் நாம் பெற்றது துன்பமேயென்பதாம். (௫)

ககசூ௬. ஒருதலையா னின்னாது காமங்காப் போல
விருதலை யானு மினிது. ௬

இதுவுமது.

இ-ள். காமம் ஒருதலையான் இன்னாது — மகளிர் ஆடவரென்னுமிருதலையினும் வேட்கை ஒருதலைக்கண்ணேயாயின் அஃதின்னாது, — காப்போல இருதலையானும் இனிது—காவினதுபாரம்போல இருதலைக்கண்ணுமொப்பின், அஃதினிது. எ-று.

மூன்றனுருபுகள் ஏழனபொருண்மைக்கண் வந்தன. கா ஆகுபெயர். என்மாட்டுண்டாயவேட்கை அவர்மாட்டுமுண்டாயின், யானிவ்வாறு துன்பமுழத்தல் கூடுமோவென்பதாம். (௬)

ககசூ௭. பருவரலும் பைதலுங் காணான்கொல் காம
னொருவர்க ணின்றொழுகு வான். ௭

இ-ள். ஒருவர்கண் நின்று ஒழுகுவான் காமன்—காமநுகர்தற்குரியவிருவரிடத்தும் ஒப்பநிற்றலொழிந்து ஒருவரிடத்தே நின்று பொருகின்ற காமக்கடவுள் — பருவரலும் பைதலும் காணான்கொல் — அவ்விடத்துப் பசப்பானுய பருவரலும் படர்மிகுதியும் அறியான்கொலோ! எ-று.

விழைவும் வெறுப்புமின்றி எல்லார்கண்ணுநிகழ்ந்தனவறிதற்குரிய கடவுளும் என்கண் வேறுபட்டான், இனி யானுய்யுமாறென்னையென்பதாம். (எ)

ககசூ௮. வீழ்வாரி னின்சொற் பெறாஅ துலகத்து
வாழ்வாரின் வன்கண ரில. ௮

தலைமகனற்றுவரக்காணாது சொல்லியது.

இ-ள். வீழ்வாரின் இன்சொற் பெறாது வாழ்வாரின்—தம்மால் விரும்பப்படுங்காதலர்திறத்துநின்றும் ஓரின்சொல்லளவும் பெறாதே பிரிவாற்றி உயிர்வா

ழ்கின்ற மகளிரபோல— வனகணோ உலகதது இல —வனகண்மையுடையார் இவவுலகத்திலலை. எ-று.

காதலாதிறததுசசொல யாதானும எனககினிதெனனுஙகருததால்,இன்சொலெனருள. இழிவுசிறபபுமமை விகாரத்தாறறொககது. யான வனகணணேனுகலின, அதுவுமபெருது உயிரவாழாநினறேனெனபதாம. (அ)

கககூகூ. நசைஇயாா நலகா ரொனினு மவாமாட
டிசையு மினிய செவிககு கூ

இதுவுமது.

இ-ள். நசைஇயார் நலகாா எனினும்— என்னால நசசபபடடகாதலா என மாட்டன்பிலரோயாயினும,—அவாமாடடு இசையும செவிககு இனிய— அவா திறததியாதானுமோாசொலலும எனசெவிக்கினியவாம. எ-று.

இழிவுசிறப்புமமை, அவா வாரலரொனனுஞசொலலாயினும அமையுமெனப துபட, நினறது. அதுவும பெறறிலேனெனபதாம. (கூ)

கஉ00. உறுஅாக குறுநோ யுரைபபாய கடலைச
செறுஅஅய வாழிய நெஞசு. க0

தலைமகனறுாதுவரபபெறுது தானறுாதுவிடக்கருதியாள
நெஞசொடு சொலலியது.

இ-ள. உறாாககு உறுநோய உரைபபாய நெஞசு—நினனோடுறுதாாககு நின னுறுநோயையுாைககலுறற நெஞசே,— கடலைச செறுய— நீயாறறுயாயினும அரிதாய அதனையொழிநது, நினககுத துயரஞசெயகினற கடலைத தூாக்க முயலவாயாக, அஃதெளிது. எ-று.

உாைக்கலுறறது அளவிறநதநோயாகலானுங கேடபாா உறவிலராகலானும அது முடிவதொனறனறு, முடிநதாலும பயனிலலையெனபது கருதாது, முயலாநினறுயெனனுஙகுறிபபான, வாழியவெனருள. (க0)

கஉக ம அதி.—நினைந்தவாபுலம்பல்.

அஃதாவது முனகூடியஞானறையினபததினை நினைநது தலைமகடனிமையெயதலும, பாசறைககடடலைமகனறனிமையெயதலுமாம. இவவாறு இருவர்ககும பொதுவாதலபறறிப பனமைபபாலாறகூறபபடடது. இது, படாமிகுதி தனகண்ணதாகநினைநத தலைமகடகுமுரிததாகலின, அவ்வியைபுபறறித தனிப்படாமிகுதியினபின வைககபபட்டது.

கஉ0க. உள்ளினுந் தீராப பெருமகிழ் செய்தலாற
களளினுங காம மினிது. க

தூதாயசசெனற பாஙகனுககுத தலைமகன சொலலியது.

இ-ள. உளளினும தீராப பெருமகிழ செயதலால—முனகூடியஞானறையினபததினைப பிரிநதுழி நினைநதாலும அதுபொழுது பெறறுறபோல நீஙகாத மிககமகிழசசியைத தருதலால,— களளினும காமம இனிது— உணடுழியலலது மகிழசசிசெயயாத களளினுங காமம இனபமபயததலுடைத்து. எ-று.

தன்றனிமையுந தலைமகளைமறவாமையுஙகூறியவாறு. (க)

கஉ0உ. எனைத்தொன் றினிதேகாண் காமந்தாம் வீழ்வார்
நினைப்ப வருவதொன் றில. உ

இதுவுமது.

இ-ள். தாம வீழவார நினைபப வருவது ஒனறு இல—தமமால் விருமபப்படு வாரைப் பிரிவினகணினைததால அநநினைவாககு அபபிரிவான வருவதோாது னபமிலலையாம,— காமம எனைதது இனிது ஒனறேகாண — அதனாறகாமம் எததுணையேனுமினிதொனறே காண. எ-று.

புணாநதுழியும பிரிநதுழியும ஒபபவினிதெனபான,எனைததுமினிதெனமுன. சிறபபுமமை விகாரததாறறொககது. தானுறறியவகை கூறியவாறு. (உ)

கஉ0௩. நினைப்பவர் போன்று நினையார்கொ றுமமல
சினைப்பது போன்று கெடும. ௩

தலைமகனை நினைநது வருநதுகினற தலைமகள தோழிககுச சொலலியது.

இ-ள். தும்மல சினைபபதுபோனறு கெடும — எனககுத தும்மல எழுவது போனறு தோனறிக கெடாநினறது,— நினைபபவாபோனறு நினையாாகொல —அதனாற காதலா எனனைநினைபபாாபோனறு நினையாராகலவேணடும.எ-று.

சினைததல அருமபுதல. சேயமைக்கணணராய கேளிா நினைநதுழி அநநினைககபபட்டாாககுத தும்மறேனறுமெனவுமுலகியலபறறித தலைமகனெடுத துக்கொணட வினை முடிவதுபோனறு முடியாமையுணாநதாள சொலலியதா யிறறு. (௩)

கஉ0௪. யாமு முளேங்கொ லவாநெஞ்சத தெங்நெஞ்சத்
தோஒ வுளரோ யவா. ௪

இதுவுமது.

இ-ள். எநநெஞ்சததது அவா ஓ உளரோ — எமமுடைய நெஞ்சதது அவா எபபொழுதுமுளரோயாயிராநினறாா, — அவா நெஞ்சததது யாமும உளேங கொல—அவவகையே அவருடைய நெஞ்சததும யாமுமுளமாதுமோ, ஆகே மோ! எ-று.

ஓகாரவிடைசசொல ஈணடிடைவிடாமையுணாததிநினறது.உளமாயும வினை முடியாமையின வாராராயினரோ, அது முடிநதும இலமாகலின வாராராயி னரோவெனபது கருதது. (௪)

கஉ0௫. தநநெஞ்சத தெமமைக கடிகொண்டாா நாணார்கொ
லெநநெஞ்சத தோவா வரல. ௫

இதுவுமது.

இ-ள். தநநெஞ்சதது எம்மைக கடிகொணடாா— தமமுடையநெஞ்சினக ணணே யாஞசெலலாமல எமமைக காவலகொணட காதலா— எநநெஞ்சதது ஓவா வரல நாணாகொல—தாமெமமுடையநெஞ்சினகண் ஒழியாது வருதலை நாணாகொலலோ! எ-று.

ஒருவரைத தஙகண வருதறகு ஒருகாலுமுடமபடாது தாமவாகட்பலகாலு ஞ்சேறல நாணுடையாாசெயலனமையின, நாணாகொலெனறாள. (௫)

கஉ0௬. மற்றியா னென்னுளேன் மன்னோ வவரோடியா
னுற்றநா ளுள்ள வுளேன. ௬

அவரோடு புணாநதஞானறையினபததை நினைநது இறநதுபாடெய்
தாதினறுய அதுமறததலவேணடுமெனறுடகுச
சொலலியது.

இ-ள். யான அவரோடு உறற நாள உளள உளேன—யான் அவரோடு புண
ர்நதஞானறையினபத்தை நினைதலான் இததுனபவெள்ளததுமுயிரவாழகி
னறேன,—மறறு யான எனனுளேன—அதுவினறியின, வேறெததால உயிர
வாழ்வேன! எ-று.

நாள் ஆகுபெயர். உயிரவாழதறகு வேறுமுள, அவைபெறறிலேனெனபது
பட நினறமையின, மன் ஒழியிசைககண வநதது. அவை அவனறாதுவருதல,
தனறாதுசேறனமுதலாயின. அவை யாவுமினமையின, இதுவலலது எனககு
ப பறறுக்கோடிலலையெனபது கருதது (௬)

கஉ0எ. மறபபி னெவனுவன் மறகொன மறபபறியே
னுள்ளினு முள்ளஞ் சுடும. எ

இதுவுமது.

இ-ள். மறப்பு அறியேன உளளினும உளளம சுடும—அவவினபததை மற
ததலறியேனுய இனறுள்ளாநிறகவும, பிரிவு எனனுளளததைச சுடாநினறது,
—மறபபின எவனுவன—அஙஙனம பிரிவாறறுத யான மறநதால இறநதுப
டாது உளேனுவது எததால! எ-று.

மறக்கபபடுவது அதிகாரததான வநதது. மன ாணடும அது படநினறு ஒழி
யிசையாயிறறு. கொல அசைநிலை. (எ)

கஉ0அ. எனைத்து நினைபபினுங் காயா ரனைததன்றே
காதலர் செயயுஞ் சிறபபு அ

இததுனபமறிநதுவநது காதலர் நினககினபஞ
செயவரெனறுடகுச சொலலியது.

இ-ள். எனைத்து நினைபபினும காயார — தமமை யானெததுணையும மிகநி
னைநதாலும அதறகு வெகுளார, — காதலர் செயயும சிறபபு அனைதது அன
றே—காதலர் எனககுச செயயுமினபமாவது அவவளவனறே! எ-று.

வெகுளாமை அதறகுடமபடடு நெஞ்சினகணிறறல. தனககு அவவினபததி
ற்சிறநததினமையின, அதனைச சிறபபெனறுள. காதலர்நமமாடடருளென
றும, செயயுஙகுணமெனறும, பாடமோதுவாருமுளர். தோழி கூறியவதனைக
குறிபபானிகழநதுகூறியவாறு. (அ)

கஉ0௯. விளியுமெ னின்னுயிர் வேறலல மெனபார
ளியினமை யாறற நினைநது. ௯

தலைமகனறாதுவரக காணுது வருநதுகினறுள வறபுறுததுந
தோழிககுச சொலலியது.

இ-ள். வேறு அலலம் எனபார அளியினமை ஆறற நினைநது — முனபெ
லலாம நாமிருவரும வேறலலமெனறு சொலலுவாரதளியினமையை மிகவுநி
னைநது,— என இனனுயிர விளியும—எனதினியவுயிர கழியாநினறது.எ-று.

அளியினமை பினவருவராகலுமாயபபிரிதலும, பிரிநதுவாராமையும, ஆண்டுநினறுழித தூதுவிடாமையும் முதலாயின. பிரிவாறறல்வேணடுமெனவறபுறுததாடகு எனனுயிா கழிகினறது பிரிவிறகனறு அவரனபினமைககென எதிரழிநது கூறியவாறு. (௯)

கஉக0. விடாஅது சென்றாைக கணணினறு காணப
படாஅதி வாழி மதி. ௧0

வனபுறையெதிரழிநதாள காமமிக்ககழிபடராறசொலலியது.

இ-ள். மதி—மதியே,—விடாது செனறாைக கணணினுல காணப படாதி—எனனெஞசின இடைவிடாதிருநதே விடடுபபோயினுா யானெனகணணளவானுயினும எதிரபபடுமவகை நீ படாதொழிவாயாக. எ-று.

கணணளவானெதிரபபடுதலாவது மதி இருவரானுநோககபபடுதலின இருவாகணணும அதனகணணே சோதல. முதலொடு சினைககொறறுமையுணமையிற செனறாைககாணவெனறும, குறையுறுகினறாளாகலின வாழியெனறுங் கூறினாள். இனிப படாதெனபது பாடமாயின, கனவிடைக கணணினறகாணுமாறு மதி படுகினறதிலலையென அதனுறறுயிலபெறுது வருநதுகினறாள கூறறுக்குக. இபபொருடகு வாழியெனபது அசைநிலை. (௧0)

கஉஉ ம அதி.—கனவுநிலையுரைத்தல்.

அஃதாவது தலைமகள தானகணட கனவினதுநிலைமையைத தோழிககுச சொலலுதல. அககனவு நனவினகணிணைவுமிகுதியாறகணடதாகலின, இது நினைநதவாபுலமபலினபின வைககபபடடது.

கஉகக. காதலா தூதொடு வநத கனவினுக்
கியாதுசெய வேன்கொல விருநது. ௧

தலைமகனறூதுவரககணடாள சொலலியது.

இ-ள. காதலா தூதொடு வநத கனவினுககு—யான வருநதுகினறதறிநது அதுதீரக காதலா விடுதத தூதினைககொணடு எனமாடடுவநத கனவினுககு—விருநது யாது செயவேன—யான விருநதாக யாதனைச்செயவேன! எ-று.

விருநதெனறது விருநதிறகுச்செயயுமுபகாரததினை. அது கனவிறகொனறு காணுமையின, யாதுசெயவேனெனறாள. (௧)

கஉகஉ. கயலுண்கண் யானிரபபத துஞசிற கலநதாாக
குயலுண்மை சாறறுவேன மன். உ

தூதுவிடககருதியாள சொலலியது.

இ-ள. கயல உணகண யான இரபபத துஞசின— துஞசாதுவருநதுகினற எனகயலபோலுமுணகணகள யானிரநதாற துஞசுமாயின,— கலநதாாககு உயல உணமை சாறறுவேன—கனவிடைக காதலாைக காணபேன, கணடால அவாக்கியானுற்றியுளேனுயதனமையை யானே விரியசசொலவேன். எ-று.

கயலுணகணெனறாள, கழிநதநலததிறகிரங்கி. உயல காமநோயகுத் தபபுதல. தூதர்ககுசசொலலாது யாமடககுவனவும சொலலுவனவறறுளளுஞ சுரு

க்குவனவற்றினபரபபுககதோன்றச்சொல்லேனெனனுங்கருத்தாற்சாற்றுவேனெ ன்றாள். இனி அவையுந்தஞ்சா சாற்றலுங்கூடாதெனபதுபட நின்றமையின், மன ஒழியிசைக்கண் வந்தது. முன்னுங்கண்டாள்கூறுதலின், கனவுநிலையுரை த்தலாயிற்று. (உ)

கஉகங. நனவினா னல்கா தவரைக் கனவினால்
காண்டலி னுண்டென் னுயிர். ங

ஆற்றுவிளனக் கவன்றுட்கு ஆற்றுவலெனபதுபடச் சொல்லியது.

இ-ள். நனவினான் நல்காதவரை—நனவின்கண் வந்து தலையளிசெய்யாதா ரை—கனவினால் காண்டலின் என் உயிர் உண்டு—யான் கனவின்கட்கண்ட காட்சியானே என்னுயிருண்டாகாநின்றது. எ-று.

மூன்றனுருபுகள் ஏழனபொருண்மைக்கண் வந்தன. அக்காட்சியானே யாறு றறியுளேனாகினறேன் நீகவலலவேண்டாவெனபதாம். (ங)

கஉகச. கனவினா னுண்டாகுங் காம நனவினா
னல்காரை நாடித் தரற்கு. ச

இதுவுமது.

இ-ள். நனவினான் நல்காரை நாடித் தரற்கு—நனவின்கணவந்து தலையளி செய்யாதாரை அவர்சென்றுழி நாடிக்கொணடுவந்து கனவு தருதலான்,— கனவினால் காமம் உண்டாகும்—அக்கனவின்கண்ணே எனக்கினபமுண்டாகா நின்றது. எ-று.

காமம் ஆகுபெயர். நான்காவது மூன்றனபொருண்மைக்கண் வந்தது. இய லபான நலகாதவரை அவர்சென்ற தேயம் நாடிச் சென்று கொண்டுவந்து நந்து நலகுவிக்க கனவால் யானாற்றுவலெனபதாம். (ச)

கஉகரு. நனவினாற் கண்டதூஉ மாங்கே கனவுந்தான்
கண்ட பொழுதே யினிது. ரு

இதுவுமது.

இ-ள். நனவினாற் கண்டதூஉம் (இனிது) ஆங்கே—முன்னனவின்கண் அவ ரைக்கண்டு நுகாந்தவின்பந்தானுமினிதாயிற்று அப்பொழுதே,—கனவுந்தான் கண்டபொழுதே இனிது—இன்று கனவின்க‌ட்கண்டு நுகாந்தவின்பமும் அக் கண்டபொழுதேயினிதாயிற்று, அதனான் எனக்கிரணடுமொத்தன. எ-று.

இனிதெனபது முன்னுங்கூட்டப்பட்டது. கனவு ஆகுபெயர். முன்னும் யா ன்பெறறதிவ்வளவே, இன்னும் அதுகொண்டாற்றுவலெனபதாம். (ரு)

கஉகசா. நனவென வொன்றில்லை யாயிற் கனவினாற்
காதலர் நீங்கலர் மன். சா

இதுவுமது.

இ-ள். நனவென ஒன்று இல்லையாயின் — நனவென்றுசொல்லப்படுகின்ற ஒருபாவியில்லையாயின்,—கனவினாற் காதலர் நீங்கலர் — கனவின்கண்வந்து கூடிய காதலர் என்னைப் பிரியார். எ-று.

ஒன்றெனபது அதனகொடுமைவிளக்கி நின்றது. அஃது இடையேபுகுந்து கனவைப்போக்கி அவரைப் பிரிவித்ததெனபதுபட நின்றமையின், மன ஒழி யிசைக்கண் வந்தது. கனவிற்பெற்றுற்றுகின்றமை கூறியவாறு. (சா)

கஉகஎ. நனவி[illegible]
னென்[illegible]
விழித்துழிக் கா[illegible]
ஆற[illegible]

இ-ள். நனவினுன நல்காக் கொ[illegible]
தலையளிசெயயாத கொடியவா— [illegible] மைப் பீழிபபது என—நா
டோறுஙகனவினகணவநது நமமைவரு[illegible] —பவியைபபறறி! எ-று.

பிரிதலும பினனினைநதுவாராமையுநோக்கிக கொடியாரொனறும, கனவிற றோணமேலராய விழிததுழிக கரததலின அதனுறுநதுனபமாகாநினறதென பாள பீழிபபதெனறுஙகூறினுள. நனவினிலலது கனவிறுமிலலையெனபா, அது கணடிலமெனபதாம. (எ)

கஉகஅ. துஞசுஙகாற றோணமேல ராகி விழிககுங்கா
னெஞசதத ராவா விரைநது. அ

தானுறறுததறபொருட்டுத தலைமகனையியறபழிததாட்கு
இயறபடமொழிநதது.

இ-ள். துஞசுஙகால தோணமேலராகி — எனனெஞசுவிடாதுறைகினறகாதலா யானறுஞசுமபொழுது வநது எனறோணமேலாராய— விழிககுஙகால விரைநது நெஞசததராவா—பின விழிககுமபொழுது விரைநது பழையநெஞசினகணணராவா. எ-று.

கலவிவிட்டுமறையுஙகடுமைபறறி விரைநதெனருள. ஒருகாலும என்னினீங கியறியாதாரை நீ நோவறபாலையலலையெனபதாம. (அ)

கஉகக. நனவினு னலகாரை நோவா கனவினுற
காதலாக காணு தவா. கூ

இதுவுமது.

இ-ள். கனவினுற காதலாக காணுதவா — தமககொருகாதலரினமையின அவரைக கனவிறகணடறியாத மகளிா — நனவினுன நலகாரை நோவா— தாமறிய நனவினகண வநது நலகாத நஙகாதலரை அனபிலரென நோவா நிறபா. எ-று.

இயறபழிததததுபொருது புலக்கினருளாகலின, நனமைதோனறக் கூறினுள். தமககுஙகாதலருளராய அவரைககனவிற கணடறிவாராயின நஙகாதலா கனவினகணுறறிநலகுதலறிநது நோவாரெனபதாம. (கூ)

கஉஉ0. நனவினு னநநீததா ரென்பா கனவினுற
காணுாகொ லிவவூ ரவா. க0

இதுவுமது.

இ-ள். இவ்வூரவா நனவினுன நநநீததாா எனபர் — இவவூரினமகளிா நனவினகண நமமை நீததாரெனறு நஙகாதலரைக கொடுமைகூறுநிறபா,—கனவினுற காணுாகொல — அவா கனவினகண நீஙகாதுவருதல கணடறியாரோ! எ-று.

எனனெடு தனனிடை வேறறுமையினருமின யானகணடது தானுஙகண்டமையும், அதுகாணுது அவரைக்கொடுமைகூறுகினறமையின அயலாளேயாமெனனுஙகருததால, இவவூரவரொனருள். (க0)

க்குவனவற்றினபரப்புந்தோன்றச்சொலவேனென்னுர டி-ரங்கல்.
னருள. இனி அவையுந்துஞசா சாறறலுங்கூடாசெ்கணடு தலைமகளிரங்குதல்.
மன ஒழியிசைககண வந்தது. முனறுங்கனடாள்பொழுதாறறியிருந்தாட்கு உரி
ததலாயிறறு. வைககபபடடது.

கஉஉக. நாலின்று னலகா தவணைந்தா ருயிருண்ணும
வேலைநீ வாழி பொழுது. க

பொழுதொடுபுல்நது சொலலியது.

இ-ள. பொழுது— பொழுதே,— நீ மாலையோ அலலை — நீ முனனாள்க
ளின வந்த மாலையோவெனின, அலலை,—மணநதார உயிர உணணும வேலை
— இருநதவாறறுன அநநாடகாதலரைமணநத மகளிருயிரையுணணும் இறு
திக்காலமாயிருநதாய. எ-று.

முனனாள கூடியிருநதநாள. அநநாணமணநதாரெனவே, பினபிரிநதாராதல
பெறுதும. வாழியெனபது குறிபபுசசொல "வாலிழை மகளி ருயிரபபொதி
யவிழககுங காலை" என்றுறபோல ரணடிப பொதுமையாற கூறபபடடது.
வேலையெனபது ஆகுபெயர. வேலையெனபதறகு வேலாயிருநதாயெனபாரு
முளர. (க)

கஉஉஉ. புனகண்ணை வாழி மருண்மாலை யெங்கேளபோல
வன்கணண தோநின் றுணை. உ

தனனுடகையாறறை அதனமேலிட்டுச சொலலியது.

இ-ள. மருணமாலை— மயஙகியமாலாய,—புனகணணை—நீயுமெமபோலப
புனகணுடையையாயிருநதாய,—நின றுணை எங்கேளபோல வனகணணதோ
—நினறுணையும எநதுணைபோல வனகணமையுடையதோ, கூறுவாயாக. எ-று.

மயஙகுதலபகலுமிரவுநதமமுளளேவிரவுதல, கலஙகுதலுநதோனறநினறது.
புனகண ஒளியிழததல, அதுபறறித துணையுமுணடாககிக கூறினள. எசச
வுமமை விகாரததாறறொககது. எமகருததுனபஞசெயதாய, நீயுமினபமுறறி
லையெனனுங்குறிபபால வாழியெனறுள. (உ)

கஉஉ௩. பனியரும்பிப பைதலகொண் மாலை துனியரும்பித
துன்பம வளர வரும. ௩

ஆறறலவேணடுமெனற தோழிககுச சொலலியது.

இ-ள். பனி அருமபிப பைதலகொள மாலை — காதலாகூடியநாளெல்லாம
எனமுன நடுககமெயதிபபசநதுவநத மாலை—துனி அருமபித துன்பம வளர
வரும—இநநாள எனககிறநதுபாடு வநதுதோனறி அதறகுளதாநதுனபம ஒரு
காலைககொருகால மிகவாராநினறது. எ-று.

குளிாசசிதோன்ற மயஙகிவருமாலையெனனுஞ்செமபொருள இககுறிபபுண
ரநினறது. துனி உயிாவாழததறகணவெறுபபு. அதனுல யாஙஙறறுமாறெனனை
யென்பது குறிபபெசசம். (௩)

கஉஉச. காதல ரிலவழி மாலை கொலைககளத்
தேதிலர் போல வரும். ச

இதுவுமது.

இ-ள். மாலை— காதலருள்ளபொழுதெலலாம் என்னுயிர்தளிர்ப்ப வந்தமாலை,—காதலர் இல்வழி— அவரில்லாத இப்பொழுது—கொலைக்களத்து ஏதிலர்போல வரும்— அஃதொழிந்து இற்றையேயன்றிக் கொலலுங்கூரியிற்கொலைஞர் வருமாறுபோல அவ்வுயிரைக்கோடற்கு வாராநின்றது. எ-று.

ஏதிலர் அருளையாதுமிலலார். முன்னெல்லாம எனக்கு நட்பாய இன்பஞ்செய்துவந்தபொழுதும இன்று எனமேற்பகையாய்த் துன்பஞ்செய்துவாராநின்றது, இனி யாறறுமாறென்னையெனபதாம். (௪)

கஉஉ௫. காலைக்குச் செய்தநன் றென்கொ லெவன்கொல்யான்
மாலைக்குச் செய்த பகை. ௫

இதுவுமது.

இ-ள். காலையும், மாலையும், அவர் கூடியஞான்றுபோலாது இஞ்ஞான்று வேறுபட்டுவாராநின்றன. அவற்றுள்,—யான் காலைக்குச் செய்த நன்று என·— யான் காலைக்குச் செய்தவுபகாரம் யாது? — மாலைக்குச் செய்த பகை எவன்— மாலைக்குச் செய்த அபகாரம் யாது? எ-று.

கூடியஞான்று பிரிவொன்றஞ்சப்பண்ணிய காலை அஃதொழிந்து இஞ்ஞான்று கங்குலவெள்ளத்திற்குக் கரையாய் வாராநின்றதென்னுங்கருத்தால் நன்றென்கொலென்றும், கூடியஞான்று இன்பஞ்செய்துவந்த மாலை அஃதொழிந்து இஞ்ஞான்று அளவிறுனபஞ்செய்யாநின்றதென்னுங்கருத்தாற பகையெவன்கொலென்றுங்கூறினாள். பகை ஆகுபெயர். தன்னோடொத்த காலைபோலாது மாலை தன்கொடுமையாற்றுன்பஞ்செய்யாநின்றதென்பதாம். (௫)

கஉஉ௬ மாலைநோய் செய்தன மணந்தா ரகலாத
காலை யறிந்த திலேன். ௬

இன்று இன்னையாகின்ற நீ அன்று அவர்பிரிவிற்குடம்பட்ட
தென்னையென்றாட்குச் சொல்லியது.

இ-ள். மாலை நோய் செய்தல் — முன்னெல்லாம எனக்குநட்பாய இன்பஞ்செய்துபோந்த மாலை இன்று பகையாய்த் துன்பஞ்செய்தலை—மணந்தார் அகலாத காலை அறிந்தது இலேன் — காதலர் பிரிதற்குமுன்னே அறியப்பெற்றிலேன்! எ-று.

இங்ஙனம வேறுபடுதலறிந்திலேன், அறிந்தேனாயின் அவர்பிரிவிற்குடம்படேனென்பதாம். (௬)

கஉஉஎ. காலை யரும்பிப் பகலெல்லாம் போதாகி
மாலை மலருமிந் நோய். எ

மாலைப்பொழுதின்கண் இனையையாதற்குக் காரண
மென்னையென்றாட்குச் சொல்லியது.

இ-ள். இந்நோய—இக்காமநோயாகிய பூ—காலை அரும்பி—காலைப்பொழுதின்கணரும்பி,—பகல் எல்லாம் போது ஆகி—பகற்பொழுதெல்லாம் பேரரும்பாய் முதிர்ந்து,—மாலை மலரும் — மாலைப்பொழுதின்கண் மலராநிற்கும். எ-று.

துயிலெழுநதபொழுதாகலிற கனவினகட்கூடடநினைநதாறறுதலபறறிக காலையருமபியெனறும, பின பொழுது செலசசெல அதுமறநது பிரிவுள்ளியாறறு ளாதலபறறிப பகலெல்லாமபோதாகியெனறும, தததநதுணையையுள்ளிவநது சேரும விலஙகுகளையும மககளையுஙகணடு தான அககாலததினுகாநதவினப நினைநதாறறாமைமிகுதிபறறி மாலைமலருமெனறுஙகூறினாள. பூபபோல இந நோய காலவயததகாகாநின்றதெனபது உருவகததாறபெறபபடடது. ஏகதே சவுருவகம. (எ)

௧௨௨அ. அழலபோலு மாலைகருத் தூதாகி யாயன்
குழலபோலுங கொலலும படை. அ

இதுவுமது.

இ-ள். ஆயன குழல — முனனெலலாம இனிதாயபபோநத ஆயனகுழல — அழலபோலும மாலைகருத தூதாகி— இதுபொழுது அழலபோலச சுடு வதாய மாலைக்குத தூதுமாய,—கொலலும படை—அது வநதெனனைககொ லவுழிக கொலலும படையுமாயிறறு. எ-று.

பினனினற போலுமெனபது உரையசை. முனனரோ வரவுணாததலிற றூதா யிறறு, கோறறகருவியாகலிற படையாயிறறு. தானே சுடவலலமாலை இதது ணையும பெறறால எனசெயயாதெனபதாம. (அ)

௧௨௨௯. பதிமருணடு பைத லுழககு மதிமருண்டு
மாலை படாதரும போழது. கூ

இதுவுமது.

இ-ள். இதறகு முனனெலலாம யானே மயஙகி நோயுழநதேன,—மதி மரு ண்டு மாலை படாதரும போழ்து — இனிக கணடாரும மதிமருளுமவகை மாலை வருமபொழுது— பதி மருணடு பைதல உழக்கும — இபபதியெல் லாம் மயங்கி நோயுழககும. எ-று.

மதிமருளவெனபது மதிமருணடெனத திரிநதுநினறது. கூறறமாகக் கரு திக் கூறினாளாகலின, மாலைபடாதருமபோழதெனறாள. யானிறநதுபடுவலெ னபதாம. மாலை மயஙகிவரும போழதென மதிநிலைகலஙகி நோயுழககுமெனறு ரைபபாருமுளா. (கூ)

௧௨௩0. பொருண்மாலை யாளரை யுள்ளி மருண்மாலை
மாயுமென மாயா வுயிர். ௧0

இதுவுமது.

இ-ள். மாயா என உயிர—காதலாபிரிவைப பொறுதது இறநதுபடாதிருநத எனனுயிர — பொருணமாலையாளரை உளளி மருணமாலை மாயம — இனறு பொருளியலபே தமககியலபாகவுடையவரை நினைநது, இமமயஙகுமாலைக்க ணணே இறநதுபடாநினறது. எ-று.

குறிததபருவஙகழியவும பொருணமுடிவுநோககி வாராமையிற சொலவேறு படாமையாகிய தமமியலபொழிநதவா அபபொருளியலபே தமமியலபாயினா, காலமிதுவாயிறறு, இனி நீ சொலகினறவாறறுற பயனிலலையெனபதாம.(க0)

கஉ௬ ம் அதி. — உறுப்புநலனழிதல்.

அஃதாவது தலைமகடனகணணும், தோளும், நுதலுமுதலாய அவயவங களை தமமழகழிதல. இஃது, இரககமிககுழி நிகழவதாகலின, பொழுதுகணடிரங்கலினபின வைககபபடடது.

கஉ௬க. சிறுமை நமககொழியச சேடசென்றா ருள்ளி
நறுமலர் நாணின கண். க

ஆற்றாமைமிகுதியான வேறுபடட தலைமகடகுத
தோழி சொலலியது.

இ-ள். சிறுமை நமககு ஒழியச சேடசெனறா உளளி—இவவாறறாமை நங கணணேநிறபத தாஞசேணிடைசசெனற காதலரை நினைநதழுதலால, — கண நறுமலா நாணின — நினகணகள ஒளியிழநது முனறமககுநாணிய நறுமலாகடகு இனறு தாநாணிவிடடன. எ-று.

நமககெனபது வேறறுமைமயக்கம. உளளவெனபது உளளியெனத திரிநது நினறது. உளளுதலெனபது காரணபபெயா காரியததிறகாயவாகுபெயா. இவை கணடாா அவரைககொடுமைகூறுவா நீயாறறலவேணடுமெனபது கருதது. (க)

கஉ௬உ. நயநதவா நலகாமை சொலலுவ போலும
பசநது பனிவாருங கண. உ

இதுவுமது.

இ-ள். பசநது பனிவாரும கண—பசபபெயதனமேனிாவார்கினற நினகணகள—நயநதவா நலகாமை சொலலுவபோலும—நமமானயககபபடடவரது நலகாமையைப பிறாககுச சொலலுவபோலாநினறன, இனி நீயாறறலவேணடும. எ-று.

சொலலுவபோறல அதனையவருணாதறகனுமானமாதல. நயநதவாககெனறு பாடமோதுவாருமுளா. (உ)

கஉ௬௩. தணநதமை சால வறிவிபப போலு
மணநதநாள வீஙகிய தோள. ௩

இதுவுமது.

இ-ள். மணநத நாள வீஙகிய தோள—காதலா மணநதஞானறு இனபமிகுதியாறபூரிதத நினறோளகள—தணநதமை சால அறிவிபபபோலும—இனறு அவாபிரிநதனமையை விளஙக உணாததுவபோல மெலியாநினறன, இது தகாது. எ-று.

அனறுமவவாறுபூரிததது இனறுமிவவாறுமெலிநதால இரணடுஙகணடவா கடிதினறிநது அவரைத தகவினமைகூறுவரொனபதாம. (௩)

கஉ௬௪. பணைநீங்கிப பைந்தொடி சோருந் துணைநீங்கித
தொலகவின் வாடிய தோள. ௪

இதுவுமது.

இ-ள். துணை நீஙகித தொல கவின வாடிய தோள — அனறுநதந் துணைவா நீஙகுதலான அவராறபெறற செயறகையழகேயனறிப பழையவியறகைய

முகுமிழநத இத்தோள்கள்— பணை நீங்கிப பைநதொடி சோரும— இனறத ற்குமேலே தமபெருமையிழநது வீளா கழலாநினறன, இவையிஙஙனஞசெயற பாலவல்ல. எ-று.

பெருமையிழததல் மெலிதல. பைநதொடி பசியபொனனுறசெயததொடி. சோருமெனனும வீளதொழில தோணமேனினறது. அனறும பிரிநதாரொன று அவரனபினமையுணாதகி இனறுங குறிததபருவதது வநதிலொனறு அவா பொயமையுணாததாநின்றன, இனி அவறறைக் கூறுகினறாமேற குறையுண டோவெனபதாம. (௪)

கஉ௩௫. கொடியார கொடுமை யுரைக்கும் தொடியொடு
தொலகவின வாடிய தோள ௫

இதுவுமது.

இ-ள். கொடியார கொடுமை உரைக்கும— கவவுககை நெகிழினும ஆறறு தாட்கு இககாலநீட்டததது எனனுமெனறு நினையாத கொடியாரது கொடுமை யைத தாமே சொலலாநினறன—தொடியொடு தொல கவின வாடிய தோ ள்—வீளகளுஙகழனறு பழையவியறகையழகுமிழநத இததோளகள,இனியத னை யாமறைககுமாறெனனே! எ-று.

உரைக்குமெனபது அபபொருணமைதோனற நினற குறிபபுசசொல. ஒடு வேறுவினைககண வநதது. அவரொடு கலநத தோளகளே சொலலுவனவானல அயலாரசொலலுதல சொலலவேணடுமோவெனபதாம. (௫)

கஉ௩௬. தொடியொடு தோணெகிழ நோவ லவரைக
கொடிய ரெனககூற னொநது. ௬

தானுறறுதறபொருட்டியறபழிதத தோழிக்குதத தலைமகள சொலலியது.

இ-ள். தொடியொடு தோள நெகிழ — யானுறறவும எனவயததவனறித் தொடிகள கழலுமாறு தோளகணமெலிய,—அவரைக கொடியா எனக கூறல நொநது நோவல —அவறறைக கணடு, நீயவரைககொடியரெனக கூறுதலைப பொறுது யானெனனுளளே நோவாநினறேன. எ-று.

ஒடு மேலவநதபொருணமைதது. யானுறறேனுகினறது அவா வாராததற கனறு நீகூறுகினறதறகெனபதாம. (௬)

கஉ௩௭. பாடு பெறுதியோ நெஞசே கொடியாககென
வாடுதோட பூச லுரைதது. ௭

அவவியறபழிபபுபபொறுது தனனெஞசிறகுச சொலலியது.

இ-ள். நெஞசே—நெஞசே,—கொடியாக்கு என வாடு தோடபூசல உரை த்து—இவள் கொடியாரொன்கினறவாககு நீசெனறு எனமெலிகினறதோளினுல விளைகின்ற ஆரவாரததைச சொலலி— பாடு பெறுதியோ — ஒருமேமபாடெ யதவலலையோ,வலலையாயின அதனையொபபதிலலை. எ-று.

கொடியாககென்பது'கொடியரலலொனபது தோனறநினறகுறிபபுசசொல. வாடுதோளெனபதும அவை தாமே வாடாநினறனவெனபது தோனறநின

றது. பூசல் ஆகுபெயா. அஃது அவள தோளுெககியயறபுழித்தன்மேலும் அதனுறறனககாறருமைமிகனமேலும நினறது. நினறுாகேட்டலும அவா வருவா, வநதால இவையெலலாநீஙகும, நீஙக அஃதெனக்குக காலததினுறசெயதானறியாமாகலின, அதன்பயனெலலாமெயதுதியென றுஙகருததாற பாடுபெறுதியோவெனமுள. (எ)

கஉருஅ. முயஙகிய கைகளை யூககப பசநதது
பைநதொடிப பேதை நுதல. அ

வினைமுடிதது மீட்லுறற தலைமகன முன்னிகழநதது
நினைநது தனனுளளே சொலலியது.

இ-ள. முயஙகிய கைகளை ஊகக—தனனையிறுக முயஙகிய கைகளை இவட்குநோமெனறுகருதி ஒருஞானறியானெகிழநதேனுக,—பைநதொடிப பேதை நுதல பசநதது—அததுணையும பொருது பைநதொடிகளையணிநத பேதையது நுதல பசநதது, அபபெறறிததாய நுதல இபபிரிவிறகியாதுசெயயுமோ'எ-று.

இனிக் கடிதிறசெலலவேணடுமெனபது கருதது. (அ)

கஉருகூ. முயககிடைத தணவளி போழப பசபபுறற
பேதை பெருமழைக கண. கூ

இதுவுமது.

இ-ள. முயககிடைத தண் வளி போழ—அஙஙனஙகைகளையூககுதலான அம்முயககிடையே சிறுகாறறு நுழைநததாக,— பேதை பெருமழைககண பசபபுறற—அததுணையிடையீடும பொருது, பேதையுடைய பெரியமழைககணகள பசபபுறறண, அததனமைபவான கணகள மலைகளும், காடும, நாடுமாய இவவிடையீடுகளையெலலாம யாஙஙனம பொறுததன! எ-று.

தணமை ஈணடு மெனமைமேனினறது. போழவெனறது உடமபிரணடும் ஒனறுனதுதோனற நினறது. மழை குளிாசசி. (கூ)

கஉசo. கண்ணின பசபபோ பருவரலெயதினறே
யொண்ணுதல செயதது கணடு. கo

இதுவுமது.

இ-ள. கணணின பசபபோ பருவரல எயதினறு— தணவளி போழவநத கணணினபசபபுத துனபமுறறது,— ஒணணுதல செயதது கணடு— தனககயலாய ஒணணுதல விளைதத பசபபைக கணடு. எ-று.

அது கைகளையூக்க அவவளவிறபசநதது, யான கைகளையுமூககி மெயகளுநீஙகிச சிறுகாறறு ஊடறுககருநதுணையும பசநதிலனெனத தனவனமையும அதனமெனமையுஙகருதி வெளகிறறெனபதாம்: ஆகவே, அவளுறுபபுககள ஒனறினொனறு முறபடடு நலனழியும, யாஙகடிதிறசேறுமெனபது கருததாயிறறு.

கஉரு ம அதி.—நெஞ்சொடுகிளத்தல்.

அஃதாவது ஆறறுமை மீதூரத தனககோபபறறுககோடு காணுத தலைமகள தனனெஞ்சொடு செயதிறனறியாது சொலலுதல. இஃது, உறுபபுக்கள தநநலனழிநதவழி நிகழவதாகலின, உறுபபுநலனழிதலினபின வைக்கபபட்டது.

௧௨௪௧. நினைத்தொன்று சொல்லாயோ நெஞ்சே யெனைத்தொன்று
மெவ்வநோய் தீர்க்கு மருந்து. ௧

தனணுற்றவருமைதீருந்திறனுடியது.

இ-ள். நெஞ்சே—நெஞ்சே, — எவ்வநோய் தீர்க்கும் மருந்து ஒன்று— இவ்வெவ்வநோயினைத் தீர்க்குமருந்தாவதொன்றனை, —எனைத்து ஒன்றும் நினைத்துச் சொல்லாய— யானறியுமாற்றலிலன், எத்தன்மையதியாதொன்றாயினும் நீயறிந்ததெனக்குச் சொல். எ-று.

எவ்வம் ஒன்றானுந்தீராமை. உயிரினுஞ்சிறந்த நாணினைவிட்டுச் செய்வதியாதொன்றாயினுமெனபாள், எனைத்தொன்றுமென்றாள். (௧)

௧௨௪௨. காத லவரில ராகநீ நோவது
பேதைமை வாழியென் னெஞ்சு. ௨

தலைமகனைக் காண்டற்கண் வேட்கைமிகுதியாற்சொல்லியது.

இ-ள். என் நெஞ்சு வாழி — என்னெஞ்சே, வாழ்வாயாக,—அவர் காதல் இலராக நீ நோவது—அவர் நங்கட்காதலிலராகவும் நீயவர்வரவுநோக்கி வருந்துதற்கேது— பேதைமை —நின்பேதைமையே, பிறிதில்லை. எ-று.

நம்மை நினையாமையின் நங்கட்காதலிலரென்பதறியலாம், அஃதறியாமை மேலும் அவர்பாற்செல்லக் கருதாது அவர்வரவு பார்த்து வருந்தாநின்றாய், இது நீசெய்து கொள்கின்றதெனனுங்கருத்தாற் பேதைமையென்றாள். வாழி இகழ்ச்சிக்குறிப்பு. யாமவர்பாற்சேறலே அறிவாவதெனபதாம். (௨)

௧௨௪௩. இருந்துள்ளி யென்பரித னெஞ்சே பரிந்துள்ளல்
பைதனோய் செய்தார்க ணில. ௩

இதுவுமது.

இ-ள். நெஞ்சே இருந்து உள்ளிப் பரிதல் என—நெஞ்சே, அவர்பாற்செல்வதுஞ்செய்யாது ஈண்டிருந்துபடுவதுஞ்செய்யாதிருந்து அவர்வரவுநினைந்து நீவருந்துகின்றதென்னை! — பைதல் நோய் செய்தார்கண் பரிந்து உள்ளல் இல— இப்பையுண்ணோய்செய்தார்மாட்டு நமக்கிரங்கிவரக்கருதுதல் உண்டாகாது. எ-று.

நம்மாட்டருளுடையரன்மையிற் றமாக வாரார், நாஞ்சேறலே இனித்தகுவதெனபதாம். (௩)

௧௨௪௪ கண்ணுங் கொளச்சேறி நெஞ்சே யிவையென்னைத்
தின்னு மவர்க்காண லுற்று. ௪

இதுவுமது.

இ-ள். நெஞ்சே கண்ணும் கொளச் சேறி—நெஞ்சே, நீயவர்பாற்சேறலுறுற்றாயின் இக்கண்களையும் உடன்கொண்டுசெல்வாயாக,—இவை அவர்க் காணல் உற்று என்னைத் தின்னும்—அன்றி நீயே சேறியாயின், இவைதாங்காட்சிவிதுப்பினால் அவரைக் காண்டல்வேண்டி நீகாட்டென்று என்னைத் தின்பனபோன்று நலியாநிற்கும். எ-று.

கொண்டென்பது கொளவெனத் திரிந்துநின்றது. தின்னுமென்பது இலக்கணைக்குறிப்பு. அந்நலிவுதீர்க்கவேண்டுமென்பதாம். என்றது தானசேறலகுறித்தது. (௪)

கஉசரு. செற்றா ரெனக்கை விடலுண்டோ நெஞ்சேயா
முற்றா லுறாஅ தவர். ரு

இதுவுமது.

இ-ள். நெஞ்சே—நெஞ்சே, —யாம் உற்றால் உறாஅதவர் — யாம் தம்மையுற்றத் தாமுறாத நங்காதலரை—செற்றாரெனக் கைவிடல் உண்டோ—வெறுத்தாரென்று கருதிப் புலந்து கைவிட்டிருக்கும் வலி நமக்குண்டோ, இல்லை. எ-று.

உறுதல் அன்புபடுதல். அவ்வலியின்மையின் அவர்பாற்செல்வதே நமக்குத் தகுவதென்பதாம். (ரு)

கஉசசா. கலந்துணர்த்துங் காதலர்க் கண்டாற் புலந்துணராய்
பொய்க்காய்வு காய்தியென் னெஞ்சு. சா

தலைமகன்கொடுமைநினைந்து செலவுடன்
படாதநெஞ்சினைக் கழறியது.

இ-ள். என் நெஞ்சு — என்னெஞ்சே, — கலந்து உணர்த்தும் காதலர்க் கண்டாற் புலந்து உணராய்—யான்றம்மொடு புலந்தால் அப்புலவியைக் கலவிதன்னானே நீக்கவல்ல காதலரைக் கண்டாற் பொய்யேயாயினும் ஒருகாற் புலந்து பின்னதனைநீங்கமாட்டாய்,—பொய்க் காய்வு காய்தி— அதுவுமாட்டாதநீ இப்பொழுது அவர்கொடியரெனப் பொய்க்காய்வுகாயாநின்றாய், இனி யிதனையொழிந்து அவர்பாற்செல்லத் துணிவாயாக. எ-று.

கலத்தலானென்னும் பொருட்டாய கலக்கவென்பது திரிந்துநின்றது. அதனானுணர்த்தலாவது கலவியின்பத்தைக் காட்டி அதனான்மயக்கிப் புலவிக்குறிப்பினையொழித்தல். பொய்க்காய்வு நிலையில்வெறுப்பு. கண்டால்மாட்டாதநீ காணாதவழி வெறுக்கின்றதனாற் பயனில்லையென்பதாம். (சா)

கஉசஎ. காமம் விடுவொன்றோ நாணவிடு நன்னெஞ்சே
யானோ பொறேனிவ் விரண்டு. எ

நாணடுத்தலின் அச்செலவொழிவாள் சொல்லியது.

இ-ள். நன்னெஞ்சே—நல்லநெஞ்சே, — ஒன்று காமம் விடு—ஒன்றினை விடமாட்டாயாயிற் காமவேட்கையை விடு,—(ஒன்று) நாண் விடு—ஒன்றினை விடமாட்டாயாயின் நாணினை விடு, — இவ்விரண்டு யானோ பொறேன்— அன்றியே இரண்டுமவிடாமை நினக்கருத்தாயின், ஒன்றற்கொன்று மறுதலையாய இவ்விரண்டனையும் உடனாங்குமதுகை யானிலன். எ-று.

யானோவென்னும் பிரிநிலை நீபொறுப்பினுமென்பதுபட நின்றது. நன்னெஞ்சேயென்றது, இரண்டையும்விடாது பெண்மையை நிலைபெறுத்தலின், நல்லையென்னுங்குறிப்பிற்று. அது நன்றேயெனினும் என்னுயிருண்டாதல் சாலாமையின், அதற்காகின்றிலேனென்பதாம். முற்றும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. (எ)

கஉசஅ. பரிந்தவர் நல்காரென் றேங்கிப் பிரிந்தவர்
பின்செலவாய் பேதையென் னெஞ்சு. அ

இதுவுமது.

இ-ள். என் நெஞ்சு—என்னெஞ்சே,—அவர் பரிந்து நல்காரென்று—அவர் இவ்வாற்றாமையையறியாமையின் நொந்துவந்து தலையளிசெய்யாராயினரெ

ன்றுகருதி— பிரிந்தவர்பின் ஏங்கிச் செலவாய பேதை— அஃதறிவித்தற்பொருட்டு நம்மைப்பிரிந்துபோயவர்பின் ஏங்கிச் செல்லுற்ற நீ யாதுமறியாய். எ-று.

ஆற்றுமைகண்டுவைத்தும் நல்காது போயினுரைக் காணுதவழிச் சென்றறிவித்ததுணையானே நல்கவருவரொன்று கருதினமையிற் பேதையென்றுள. (அ)

கஉ௪௯. உள்ளத்தார் காத லவராக வுள்ளிநீ
யாருழைச் சேறியென் னெஞ்சு. ௯

இதுவுமது.

இ-ள். என் நெஞ்சு— என்னெஞ்சே,— காதலவா உள்ளத்தாராக— காதலா நின்னகத்தாராக,— நீ உள்ளி யாருழைச் சேறி—முன்பெல்லாங்கண்டு வைத்து இப்பொழுது நீபுறத்துத் தேடிச் செல்கின்றது யாரிடத்து' எ-று.

உள்ளமெனபுழி அம்முப் பகுதிப்பொருள்விகுதி. நின்னகத்திருக்கின்றவரை அஃதறியாது புறத்துத்தேடிச் சேறல் நகையுடைத்து, அதனையொழியென்பதாம். (௯)

கஉ௫0. துன்னுத் துறந்தாரை நெஞ்சத் துடையேமா
வின்னு மிழத்துங் கவின. க0

அவரைமறந்தாறலவேண்டுமெனபதுபடச் சொல்லியது.

இ-ள். துன்னுத் துறந்தாரை நெஞ்சத்து உடையேமா — நம்மைக்கூடாவண்ணந்துறந்துபோயினரை நாம் நம்மகத்துடையேமாக,— இன்னும் கவின் இழத்தும் — முன்னிழந்த புறக்கவினேயன்றி நின்ற அகக்கவினுமிழப்பேம். எ-று.

"குன்றி—னெஞ்சுபக வெறிந்த வஞ்சுடர் நெடுவேல்" எனபுழிப்போல நெஞ்சென்பது ஈண்டும் அகப்பொருட்டாய்நின்றது. அவர் நம்மைத்துன்னுமறந்தாராகவும், நாமவரைமறத்தனமாட்டேமாகவும், போன மெய்க்கவினேயன்றி நின்றநிறையுமிழப்பேமெனபதாம். (க0)

கஉ௬ ம் அதி.— நிறையழிதல்.

அஃதாவது தலைமகள் மனத்தடக்கற்பாலனவற்றை வேட்கைமிகுதியான் அடக்கமாட்டாது வாய்விட்டுதல் "நிறையெனப் படுவது மறைபிற ரறியாமை" என்முர் பிறரும். அஃதழிதற்காரணம் நெஞ்சொடுகிளத்தலமையின், இது நெஞ்சொடுகிளத்தலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

கஉ௫க. காமக் கணிச்சி யுடைக்கு நிறையென்னு
நாணுத்தாழ் வீழ்த்த கதவு. க

நாணுநிறையுமழியாமை நீயாற்றலவேண்டுமென்ற தோழிக்குத் தலைமகள் சொல்லியது.

இ-ள். நாணுத் தாழ் வீழ்த்த நிறையென்னும் கதவு— நாணுகிய தாழினைக்கோத்த நிறையென்னுங்கதவினை — காமக் கணிச்சி உடைக்கும்—காமவேட்கையாகிய கணிச்சி முறியாநின்றது, இனி அவைநிற்றலுமில்லை, யானுற்றலுமில்லை. எ-று.

கணிச்சி கூறதாலி, நாணுள்ள துணையும் நிறையழியாதாகலின் அதனைத் தாழாக்கியும், அகததுக்கிடநதன பிறாகொள்ளாமறகாததலின் நிறையைக் கதவாக்கியும, வலியவாபத தாமாக நீஙகாத அவவிரணடனையும் ஒருங்குநீக்கலிற் றனகாமவேடகையைக் கணிசசியாக்கியுஙகூறினாள். (க)

கஉருஉ. காம மெனவொன்றோ கணணின்றென் னெஞசத்தை
யாமத்து மாளுந் தொழில. உ

நெஞசினகடடோனறிய காமம நெஞசாலடககபபடு
மெனறாட்குச சொலலியது.

இ-ள். யாமததும என நெஞசததைத தொழில ஆளும—எலலாருநதொழிலொழியுமிடையாமததும எனனெஞசததையொறுததுத தொழிலகொள்ளாநினறது,— காமமென ஒனறு கண இன்று — ஆகலாற காமமெனறுசொலலபபட்டவொனறு கணணோடடமினறாயிருநதது. எ-று.

ஓவென்பது இரக்ககுறிப்பு. தொழிலினகணணேயாடல தலைமகன்பாறசெலவிடுததல. தாயைபபணிகோடல உலகியலனமையிற காமமெனவொனறென்றும, அது தனனைக கொளகினறது அளவறியாது கோடலிற் கணணினறெனறுஙகூறினாள். அடககபபடாமை கூறியவாறு. (உ)

கஉருங. மறைப்பேன்மற் காமததை யானோ குறிப்பின்றித்
தும்மலபோற் றோன்றி விடும். ௩

மகளிாகாமம மறைக்கபபடுமெனறாடகுச சொலலியது.

இ-ள். காமததை யான மறைபபேன — இககாமததை யானெனனுள்ளே மறைககககருதுவேன,—குறிபபு இனறித் தும்மல்போல தோனறி விடும்—அதனுன இஃதெனகருததின வாராது தும்மலபோல வெளிபபடடேவிடாநினறது. எ-று.

மன ஒழியிசைககண வநதது. ஓகாரம் பிரிநிலைக்கண வநதது. தும்மலடஙகாதாறபோல அடஙகுகினறதிலலையெனபதாம. (௩)

கஉருச. நிறையுடையே னென்பேனமன் யானோவென் காம
மறையிறநது மன்று படும. ௪

இதுவுமது.

இ-ள். யான நிறையுடையேன எனபேன—இனறினுங்கெலலாம் யானெனனைநிறையுடையேனெனறு கருதியிருநதேன, — என காமம மறை இறநது மன்று படும— அதனுன இனறெனகாமம மறைததலைககடநது மனறினகண வெளிபபடாநினறது. எ-று.

மனனும ஓவும மேலவறறினகண வநதன. மன்றுபடுதல பலருமறிதல். இனி எனவனைத்தனறெனபதாம. (௪)

கஉருரு. செற்றார்பின் செல்லாப பெருந்தகைமை காமநோ
யுற்றா ரறிவதொன றன்று. ௫

நம்மைமறநதாரை நாமுமறககறபாலமெனறாட்குச்
சொலலியது.

இ-ள். செற்றார்பின் செல்லாப பெருந்தகைமை—தம்மையகன்றுசென்றார் பின் செல்லாது தாமும் அகன்றுநிற்குநிறையுடைமை — காமநோய உற்றார் அறிவது ஒன்று அன்று — காமநோயினையுற்றார் அறிவதொன்றன்றி உற்றார் அறிவதொன்றன்று. எ-று.

இன்பத்தொடுகழியுங்காலத்தைத் துன்பத்தொடுகழியுமாறு செய்தலிற செற்றானென்றாள். பின்சேறல் மனத்தால் இடைவிடாதுநினைத்தல். பெருந்தகைமை ஈண்டாகுபெயர். காமநோயுற்றார் மானமுடையார். நன்றெனவுணரார் மாட்டுஞ் சென்றேநிற்கும் யானறிவதொன்றன்றெனபதாம். (ரு)

கஉருசு. செற்றவர் பின்சேறல் வேண்டி யளித்தரோ
வெற்றென்னை யுற்ற துயர். சு

இதுவுமது.

இ-ள். செற்றவர்பின் சேறல் வேண்டி — என்னையகன்றுசென்றார்பின்னே யான் சேறலைவேண்டுதலான்,—என்னை உற்ற துயர் எற்று அளித்து—என்னை யுற்றதுயர் எத்தன்மையது! சாலநன்று. எ-று.

செற்றவரென்றது ஈண்டும் அப்பொருட்டு. வேண்டவெனபது வேண்டியெனத் திரிந்துநின்றது. அளித்தெனபது இகழ்ச்சிக்குறிப்பு. இக்காமநோய யான்சொல்லவுங்கேட்கவுமாவதொன்றன்று, சாலக்கொடிதெனபதாம். (சு)

கஉருஎ. நாணென வொன்றோ வறியலங் காமத்தாற்
பேணியார் பெட்ப செயின். எ

பரத்தையிற்பிரிந்துவந்த தலைமகனோடு நிறையழிவாற்கூடிய
தலைமகள் நீ புலவாமைக்குக் காரணம் யாதென்ற
தோழிக்குச் சொல்லியது.

இ-ள். பேணியார் காமத்தாற் பெட்ப செயின்— நம்மால் விரும்பப்பட்டவர் வந்து காமத்தால் நாம் விரும்பியவற்றைச் செய்யுமளவின், — நாண் என ஒன்றோ அறியலம்—நாணென்றொன்றையும் அறியமாட்டேமாயிருந்தேம். எ-று.

பேணியாரெனச் செயப்படுபொருள் வினைமுதல்போலக் கூறப்பட்டது. விரும்பியன வேட்கைமிகவின்றைக்கருதியிருந்த கலவிகள். நாண பரத்தையாதோயந்தமார்பைத் தோயதற்கு நாணுதல். ஒன்றெனபது ஈண்டுச் சிறிதென்னும் பொருட்டு. இழிவுசிறப்பும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. நிறையழிவான் அறியாது கூடிய தன்குற்றநோக்கி, அவளையமுள்பப்டுத்தாள். (எ)

கஉருஅ. பன்மாயக் கள்வன் பணிமொழி யன்றோநம்
பெண்மை யுடைக்கும் படை. அ

இதுவுமது.

இ-ள். நம்பெண்மை உடைக்கும் படை — நந்நிறையாகியவரணையழிக்குந் தானை—பன்மாயக் கள்வன் பணிமொழியன்றோ— பலபொய்களைவல்ல கள்வனுடைய தாழ்ந்தசொற்களன்றோ! ஆனபின் அதுநிற்குமாறென்னை! எ-று.

பெண்மை ஈண்டுத் தலைமைபற்றி நிறைமேனின்றது. வந்தாற்புலக்கக்கடவேமென்றும் புலந்தால் அவன்சொற்களானுஞ்செயல்களானும் நீங்கேமென்றும் இவைமுதலாகவெண்ணிக்கொண்டிருந்தன யாவுங் காணாது கலவிக்கட்

ன்னினுமுறபடுமவகை வநதுதோனறிருனெனபாள, பனமாயககள்வனென ருள. பணிமொழி நமமினுநதானனபுமிகுதியுடையனுகச சொலலுஞசொறகள. அவன அததனமையனுக, சொறகள அவையாக, நஙநிறையழியாதொழியுமோ வெனபதாம். (அ)

கஉ௬௯. புலபப லெனசசென்றேன் புல்லினே னெஞசங
கலத்த லுறுவது கண்டு. ௯

இதுவுமது.

இ-ள. புலபபல எனச செனறேன — அவாவநதபொழுது புலக்ககடவே னெனறு கருதி முனனிலலாது பிறிதோரிடததுப போயினேன,— நெஞசம கலததலுறுவது கணடு புலலினேன— போயும, எனனெஞசம நிறையினிலலாது அறைபோய அவரோடு கலததறகுடனகுதலையறிநது, இனி அது வாயாதெனறு புலலினேன. எ-று.

வாயாமை புலததறகருவியாய நெஞசுதானே கலததறகருவியாய நிறறலின அது முடியாமை. (௯)

கஉ௭0. நிணந்தீயி லிட்டன்ன நெஞசினாாக குண்டோ
புணாநதூடி நிறபே மெனல. ௧0

இதுவுமது.

இ-ள. நிணம் தீயில இட்டனன நெஞசினாககு— நிணததைத தீயினகண ணேயிட்டால அஃதுருகுமாறுபோலத் தஙகாதலனைக கணடால நிறையழிந துருகுநெஞசினையுடைய மகளிர்க்கு,— புணாநது ஊடி நிறபேம எனல உண் டோ— அவா புணர யாமூடிப பினபு உணராது அநநிலையே நிறககடவே மெனறு கருததலுணடாகுமோ, ஆகாது. எ-று.

புணாதல ாணடு மிகநனுகுதல, எதிாபபடலுமாம. புணரவெனபது புணாந தெனததிரிநதுநினறது. யானததனமையேனுகலின எனககஃதிலலையாயிறறெ ன்பதாம். (௧0)

கஉஎ ம அதி.— அவர்வயின்விதும்பல்.

அஃதாவது சேயிடைபபிரிவினகட்டலைமகனுந்தலைமகளும வேட்கைமிக வினை ஒருவரையொருவா காணடறகு விரைதல. தலைமகனபிரிவும தலைமகளா றருமையும அதிகாரபபடடுவருகினறமையின, இருவரையுஞசுட்டிப பொதுவா கிய பனமைபபாலாறகூறினா. பிறரொலலாம இநநைத தலைமகனைநினைநது தலை மகளவிதுபபுறலெனறா. சுட்டுப்பெயா சொலலுவாாகுறிபபொடு கூடியபொ ருளுணாததுவதலலது தாமெனறறகுப பெயராகாமையானும, கவிகூறறுய அதிகாரததுத தலைமகன உயாததறபனமையாறகூறபபடாமையானும, அஃது ாாயனமையறிக. இதனுட்டலைமகளகூறறு நிறையழிவானிகழநததாகலின, அவவியைபுபறறி நிறையழிதலினபின வைககபபட்டது.

கஉ௭௧. வாளறறுப புறகென்ற கண்ணு மவாசென்ற
நாளொறறித் தேயந்த விரல. ௧

தலைமகள காணடலவிதுபபினறசொலலியது.

இ-ள். அவா சென்ற நாள ஒறறி விரல தேயநத;— அவா நமமைபபிரிந்துபோய நாள்கள் சுவரின்கணிழைத்தவறறைதனொட்டு எணணுதலான என விரல்கடேய்ந்தன;— கணணும வாள அறறுப புறகென்ற— அதுவேயனறி அவாவரும்வழிபாாததது எனகணகளும ஒளியிழநது புலலியவாயின, இவவாறுயும அவாவரவுணடாயிறறிலலை. எ-று.

நாள் ஆகுபெயர். புலலியவாதல நுணணியகாணமாட்டாமை. ஒறறவெனபது ஒறறியெனத திரிநதுநினறது. இனி யானகாணுமாறெனனையெனபதாம. நாளெணணலும வழிபாாததலும ஒருகாறசெயதொழியாது இடையினறிச்செயதலான, விதுப்பாயிறறு. (க)

கஉ௬௨. இலங்கிழா யின்று மறபபினென் றோணமேற
கலஙகழியுங் காரிகை நீதது. ௨

ஆறறுமைமிகுதலின இடையினறிநினைககறபாலையல்லை
சிறிதுமறககலவேணடுமெனற தோழிககுச
சொலலியது.

இ-ள. இலஙகு இழாய — விளஙகாநினறவிழையினையுடையாய,—இனறு மறபபின—காதலரை இனறு யானமறபபேனாயின,—மேல காரிகை நீதது எனறோள கலங்கழியும — மேலுஙகாரிகையெனனைநீபப எனறோளகள வளை கழலவனவாம. எ-று.

இலஙகிழாவெனபது இதறகு நீ யாதுமபரியலையெனனுஙகுறிபபிறறு. இனறு யானிறநதுபடுகினறவினறு. மேலும மறபிறபபினும. எசசவுமமை விகாரததாறறொக்கது. நீப்பவென்பது நீததெனத திரிநதுநினறது. கழியுமெனனும இடததுநிகழபொருளினறொழில இடததினமேனினறது. இவ்வெலலைககணினைநதால மறுமைககண அவரையெயதியினபுறலாம, அதனான மறககறபாலேனலலேனெனபதாம. (௨)

கஉ௬௩. உரனசைஇ யுளளந் துணையாகச் சென்றா
வரனசைஇ யினனு முளேன. ௩

இதுவுமது.

இ-ள. உரன நசைஇ உளளம துணையாகச் சென்றா — இனபறுகாதலை நசசாது வேறலை நசசி நாா்நதுணையாதலையிகழநது தமமூககநதுணையாகப போயினா— வரல நசைஇ இனனும உளேன — அவறறையிகழநது ாணடுவருதலை நசசுதலான், யானிவவெலலையினுமுளேனாயினேன. எ-று.

உரனெனபது ஆகுபெயா. அநநசையானுயிாவாழாநினறேன, அஃதிலலையாயின இறநதுபடுவலெனபதாம. (௩)

கஉ௬௪. கூடிய காமம பிரிநதாா வரவுளளிக
கோடுகொ டேறுமென னெஞசு. ௪

இதுவுமது.

இ-ள. பிரிநதாா கூடிய காமம் வரவு உளளி—நீஙகியகாமததராய நமமைபபிரிநதுபோயவா மேறகூடியகாமததுடனே நஙகண்வருதலை நினைநது,— எனனெஞசு கோடுகொடு ஏறும— என்னெஞசு வருத்தமொழிநது மேனமேறபனைததெழாநினறது. எ-று.

வினைவயிற்பிரிவுழிக் காமவின்பநோக்காமையும் அதுமுடிந்துழி அதுவே நோக்கலுந்தலைமகற்கியல்பாகலின், கூடியகாமமொடென்றாள். ஒடுவுருபு விகாரத்தாற்றொக்கது. கோடுகொண்டேறலாகிய மாத்தத்துதொழில் நெஞ்சினமே லேற்றப்பட்டது. கொண்டென்பது குறைந்துநின்றது. அஃதுளளிற்றிலேனாயின் இறந்துபடுவலென்பதாம். (௪)

கஉ௬௫. காணகமற் கொண்கனைக் கண்ணாரக் கண்டபி
னீங்குமென் மென்றோட் பசப்பு. ௫

தலைமகனவரவுகூறி ஆற்றுயாயப் பசக்கற்பாலை
யலலையென்ற தோழிக்குச் சொல்லியது.

இ-ள். கண் ஆரக் கொண்கனைக் காணக — என்கண்களாருமவகை என் கொண்கனை யான் காணபேனாக,—கண்டபின் என் மென்றோட்பசப்பு நீங்கும —அங்ஙனங்கண்டபின், என்மெல்லியதோளின்கட்பசப்புத் தானே நீங்கும். எ-று.

காணகவென்பது ஈண்டு வேண்டிக்கோடற்பொருட்டு. அது வேண்டுமென்பதுபட நின்றமையின், மன் ஒழியிசைக்கண் வந்தது. கேட்டதுணையானீங்காதென்பதாம். (௫)

கஉ௬௬. வருகமற் கொண்க னொருநாட் பருகுவன்
பைதனோ யெல்லாங் கெட. ௬

இதுவுமது.

இ-ள். கொண்கன் ஒருநாள் வருக— இத்துணைநாளும் வாராதகொண்கன் ஒருநாள் என்கண் வருவானாக,—பைதல் நோயெல்லாம் கெடப் பருகுவன்— வந்தாற் பையுளைச்செய்கின்ற இந்நோயெல்லாங்கெட அவவமிழ்தத்தை வாயி லகளாந்தானும் பருகக்கடவேன். எ-று.

வருகவென்பதற்கும் மன்னென்பதற்கும் மேலுரைத்தவாறே கொள்க. அக் குறிப்பு அவவொருநாளைக்குள்ளே இனி வரக்கடவநோய்களுங்கெடுப்பலென்பதாம். (௬)

கஉ௬௭ புலப்பேன்கொல் புலலுவேன்கொல்லோ கலப்பேன்கொல்
கண்ணன்ன கேளிர் வரின். ௭

இதுவுமது.

இ-ள். கண் அன்ன கேளிர் வரின்—கண்போற்சிறந்த கேளிர் வருவராயின், — புலப்பேன்கொல் — அவர்வரவு நீட்டித்தமைநோக்கி யான் புலக்கக்கட வேனோ,—புலலுவேன்கொல்—அன்றி என்னாற்றாமைநோக்கிப் புல்லக்கடவே னோ,— கலப்பேன்கொல் — அவவிரண்டும் வேண்டுதலான் அவ்விருசெயல் களையும் விரவக்கடவேனோ, யாதுசெய்யக்கடவேன்! எ-று.

புலவியும் புல்லலும் ஓர்பொழுதின்கண் விரவாமையிற் கலப்பேன்கொலெ ன்றாள். மூன்றனையுஞ்செய்தல் கருத்தாகலின், விதுப்பாயிற்று. இனிக் கலப் பேன்கொலென்பதற்கு ஒருபுதுமைசெய்யாது பிரியாதநாட்போலக் கலந்தொ ழுகுவேனோவென்றுரைப்பாருமுளர். (௭)

௧௨௬௮. வினைகலந்து வென்றீக வேந்தன் மனைகலந்து
மாலை யயாகம் விருந்து. ௮

வேந்தற்குற்றுழிப்பிரிந்த தலைமகன் வினைமுடிவுநீட்டித்
துழித தலைமகளை நினைந்து தன்னுள்ளே
சொல்லியது.

இ-ள். வேந்தன வினை கலந்து வென்றீக — வேந்தன் வினைசெய்தலைப்புரி
ந்து வெல்வானாக,— மனை கலந்து மாலை விருந்து அயாகம—யாமும மனைவி
யைச சென்றுகூடி ஆண்டைமாலைப்பொழுதிற்கு விருந்தயர்வேமாக. எ-று.

மனையென்பது ஈண்டாகுபெயா, "மங்கல மென்ப மனைமாட்சி" என்புழி
ப்போல. வினைசெய்தற்கண்வந்த மாலைப்பொழுதிற்கு எதிர்கோடல அலங்கரி
த்தன முதலியவின்மையின, மனைகலந்துமாலைக்கு விருந்தயாகமென்றான்.நான
கனுருபு விகாரத்தாற்றொக்கது. இது வினைமுடியாமுனகூறலான விதுப்பாயி
ற்று. பிறவெல்லாம இதனைத் தலைமகளகூற்றாக்கியுரைத்தா. தலைமகனைக் கூ
று வேந்தனவெல்கவென்றும், மனைகலந்தென்றும், மாலைப்பொழுதின்கண
விருந்தயாகமென்றும வந்த அவவுரைதானே அது கூடாமைக்குக் கரியா
யிற்று. (௮)

௧௨௬௯. ஒருநா ளெழுநாளபோற செல்லுஞ்சேட சென்றா
வருநாளவைதத தேங்கு பவாககு. ௯

இதுவுமது.

இ-ள். சேண சென்றா வருநாள வைத்து ஏங்குபவர்க்கு—சேணிடைச்செ
ன்ற தங்காதலா மீணடுவரக்குறித்த நாளையுட்கொணடு அதுவருந்துணையும
உயிர்தாங்கி வருந்துமகளிர்க்கு—ஒருநாள எழுநாளபோல செல்லும — ஒரு
நாள பலநாளபோல நெடிதாகக் காட்டும. எ-று.

ஏழென்பது அதற்குமேலாய மிக்கபன்மைகுறித்துநின்றது, "ஒருவர்கூறை
யெழுவருடுத்து" என்றாறபோல. தலைமகளவருத்தம பிறர்மேலிட்டுக் கூறிய
வாறு. இதனை இதுவுந்தலைமகளகூற்றாகாமையறிக. இருநாளென்று பாட
மோதுவாருமுளா. (௯)

௧௨௭௦. பெறினென்னும பெற்றக்கா லென்னு முறினென்னு
முள்ள முடைந்துக்கக் கால. ௧௦

இதுவுமது.

இ-ள். உள்ளம உடைந்து உக்கக்கால— காதலி நம்பிரிவினையாற்றாது உள
ளமுடைந்திறந்துபட்டவழி,— பெறின என — நம்மைப் பெறக்கடவளாறு
லென,—பெற்றக்கால என—அதுவன்றியே பெற்றாலென,—உறின என—
அதுவனறியே மெய்யுறக்கலந்தாற்றுலென, இவையொன்றுனும பயனில்லை.
எ-று.

இம்மூன்றும உடம்பொடுபுணாத்திக் கூறப்பட்டன, அதன்மேலும் முன்னை
வழக்குண்மையின. அதற்குமுன்னே யானசெல்லவேண்டுமென்பது கருத்தா
கலின, விதுப்பாயிற்று. இது தலைமகளகூற்றாயவழி இரங்கலாவதலலது விது
ப்பாகாமையறிக. (௧௦)

கஉஅ ம் அதி.— குறிப்பறிவுறுத்தல்.

அஃதாவது தலைமகன், தலைமகள், தோழியென்றிவர் ஒருவர்குறிப்பினை யொருவர்க்கறிவுறுத்தல். இது, பிரிந்துபோய தலைமகனவந்துகூடியவழி நிக ழ்வதாகலின், அவர்வயின்விதும்பலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

கஉஎக. கரப்பினுங் கையிகந் தொல்லாநின் ணுண்க
ணுரைக்க லுறுவதொன் றுண்டு. க

பிரிந்துகூடிய தலைமகன் வேட்கைமிகவின்றுபுதுவதுபனஞாருமபாராட்டத் தலைமகள் இதுவொன்றுடைத்தெனவஞ்சியவழி அதனையவள் குறிப்பானறிந்து அவனவட்குச்சொல்லியது.

இ-ள். கரப்பினும்— நீசொல்லாது மறைத்தாயாயினும்,—ஒல்லா கையிக ந்து—அதற்குடம்படாதே நின்னைக் கைகடந்து—நின் உண் கண் உரைக்கலு றுவது ஒன்று உண்டு— நின்னுண்கண்களே எனக்குச் சொல்லலுறுவதொரு காரியமுண்டாயிராநின்றது, இனியதனை நீயே தெளியச்சொல்வாயாக.எ-று.

கரத்தல் நாணுடைக்குதல். தனக்கட்பிரிதற்குறிப்புளதாகக் கருதி வேறுபட் டாளது வேறுபாடு குறிப்பானறிந்து அவட்குத் தனபிரியாமைக்குறிப்பறிவு றுத்தவாறு. (க)

கஉஎஉ. கண்ணிறைந்த காரிகைக் காமபோதோட பேதைக்குப்
பெண்ணிறைந்த நீர்மை பெரிது. உ

நாணல் அவள் அதுசொல்லாளாயவழி
அவனறோழிக்குச் சொல்லியது.

இ-ள். கண் நிறைந்த காரிகைக் காமபு ஏர் தோட்பேதைக்கு — என்கண் ணிறைந்தவழகினையும் வேயையொத்த தோளினையுமுடைய நினபேதைக்கு— பெண் நிறைந்த நீர்மை பெரிது—பெண்பாலாரிடத்து நிறைந்த மடமை அவ் வளவனறி மிகுந்தது. எ-று.

இலதாயபிரிவினைத் தன்கணேறறி அதறகஞ்சுதலான், இவவாறுகூறினன். (உ)

கஉஎ௩. மணியிற் றிகழ்தரு நூலபோன் மடநதை
யணியிற் றிகழ்வதொன் றுண்டு. ௩

இதுவுமது.

இ-ள். மணியில் திகழ்தரும் நூலபோல— கோக்கப்பட்ட பளிக்குமணிய கத்துக் கிடந்து புறத்துப் புலனாநூலபோல—மடநதை அணியில திகழ்வது ஒன்று உண்டு— இம்மடநதையதணியகத்துக் கிடந்து புறத்துப் புலனாகின்ற தொருகுறிப்புண்டு. எ-று.

அணி புணர்ச்சியானாயவழகு. அதனகத்துக்கிடத்தலாவது அதனோடு உட னிகழ்தற்பாலதனறிவைத்து உடனிகழ்தல். அதனை யானறிகினறிலேன், நீயறி ந்துகூறலவேண்டுமென்பது கருத்து. (௩)

கஉஎச. முகைமொக்கு ளுள்ளது நாற்றம்போற் பேதை
நகைமொக்கு ளுள்ளதொன் றுண்டு. ச

இதுவுமது.

இ-ள். முகை மொக்குள் உள்ளது நாற்றம்போல் — முகையது முகிழ்ப்பி னுள்ளதாய்ப் புறத்துப் புலனாகாத நாற்றம்போல— பேதை நகை மொக்குள் உள்ளது ஒன்று உண்டு— இப்பேதை என்னொடு நக்கக்கருதுநகையது முகிழ்ப் பினுள்ளதாயப் புறத்துப் புலனாகாததோர்குறிப்புண்டு. எ-று.

முகிழ்ப்பு முதிராச்சியாற்புடைபடுதல். நகை புணர்ச்சியின்பத்தானிகழ்வது.

கஉஎரு. செறிதொடி செய்திறந்த கள்ள முறுதுயர்
தீர்க்கு மருந்தொன் றுடைத்து. ரு.

இதுவுமது.

இ-ள். செறி தொடி செய்து இறந்த கள்ளம்— நெருங்கிய வளைகளையுடையாள் எனக்கறிலலாததொன்றனையுட்கொண்டு அதுகாரணமாக என்னைமறைத்துப்போன குறிப்பு — உறு துயர் தீர்க்கும் மருந்து ஒன்று உடைத்து— என்மிக்கதுயரைத் தீர்க்குமருந்தாவதொன்றனையுடைத்து. எ-று.

உட்கொண்டது பிரிவு. கள்ளம் ஆகுபெயர். மறைத்தற்குறிப்புத் தானுமுடன்போகக்கொண்டது. உறுதுயர் என்றுசெய்யத் தீங்குவிளைதலானும் அது தானீர்திறம்பெருமையானும் உளதாயது. மருந்து அப்பிரிவின்மை தோழியாற்றெளிவித்தல். நீயதுசெய்தல்வேண்டுமென்பதாம். (ரு)

கஉஎசு. பெரிதாற்றிப் பெட்பக் கலத்த லரிதாற்றி
யன்பின்மை சூழ்வ துடைத்து. சு

தலைமகன்குறிப்பறிந்த தலைமகள் அதனை அதுதெளிவிக்கச்சென்ற தோழிக்கறிவுறுத்தது.

இ-ள். பெரிது ஆற்றிப் பெட்பக் கலத்தல் — காதலர் வந்து தம்பிரிவினாய துன்பத்தினை மிகவுமாற்றி நாமகிழுமவண்ணங்கலக்கின்ற கலவி— அரிது ஆற்றி அன்பின்மை சூழ்வது உடைத்து — இருந்தவாற்றான் மேலுமத்துன்பத்தினை அரிதாகவாற்றியிருந்து அவரன்பின்மையை நினையுந்தன்மையுடைத்து. எ-று.

பிரிதற்குறிப்பினாற்செய்கின்றதாகலான், முடிவில் இன்னாதாகாநின்றதென்பதாம். (சு)

கஉஎஎ. தண்ணந் துறைவன் றணந்தமை நம்மினு
முன்ன முணர்ந்த வளை. எ

இதுவுமது.

இ-ள். தண்ணந்துறைவன் தணந்தமை — குளிர்ந்ததுறையையுடையவன் நம்மை மெய்யாற்கூடியிருந்தே மனத்தாற்பிரிந்தமையை— நம்மினும் வளை முன்னம் உணர்ந்த — அவன்குறிப்பானறிதற்குரிய நம்மினும் இவ்வளைகள் முன்னேயறிந்தன. எ-று.

கருத்துநிகழ்ந்ததாகலிற்றணந்தமையென்றும், யானறெளியவுணர்தற்கு முன்னே தோள்கண்மெலிந்தனவென்பாள் அதனை வளைமேலேற்றி அதுதன்னையுணர்வுடைத்தாக்கியுங்கூறினாள். (எ)

கஉஎஅ. நெருநற்றுச் சென்றாரெங் காதலர் யாமு
மெழுநாளே மேனி பசந்து. அ

இதுவுமது.

இ-ள். எஙகாதலா சென்றுா நெருநறறு — எஙகாதலா பிரிநதுபோயினா் நெருநறறே,— யாமும் மேனி பசநது எழுநாளேம— அபபிரிவிறகு யாமும் மேனிபசநது ஏழுநாளுடையமாயினேம. எ-று.

நெருநறறுசசெயத தலையளியாற பிரிவு துணியபபட்டதென்பாள நெருந றறுச்சென்றுொனறும, அதனையையுறறுசசெலகினறது ஏழுநாளுணடாகலின் அனறே மேனிபசநததெனபாள மேனிபசநதெழுநாளேமெனறுங கூறினுள். இவவாறருற றலைமகனதுபிரிநறகுறிபபினையுணாததிாினறது. (அ)

கஉஎகூ. தொடிநோககி மென்றேளு நோககி யடிநோககி
யஃதாண டவளசெய தது. கூ

தலைமகளகுறிபபறிநத தோழி அதனைத தலைமகறகறிவிததது.

இ-ள்.யானதுதெளிவிததவழிதெளியாது,—தொடி நோககி—அவா பிரிய யானீணடிருபபின இவை நிலலாவெனத தனறுெடியை நோககி, — மென றேளும நோககி — அதறகேதுவாக இவை மெலியுமெனத தனமென்றேள் களையுநோககி,— அடி நோககி— பினனிவவிரணடும நிகழாமல நீாநடநது காததலவேணடுமெனத தனனடியையுநோககி, — ஆணடு அவள செயதது அஃது — அஙஙனம அவளசெயத குறிபபு உடனபோககாயிருநதது. எ-று.

செயதகுறிபபுச செயதறகேதுவாய குறிபபு. அஃதெனருள, செறிதொடி செயதிறநதகளளமெனருளுகலின. பிரிதறகுறிபபுணடாயின அஃதழுஙகுதல் பயன. (கூ)

கஉஅ0. பெண்ணிறை பெண்மை யுடைத்தென்ப கண்ணிறற்
காமநோய சொலலி யிரவு. க0

தலைமகனபிரியாமைககுறிபபினைததோழிககறிவுறுததது.

இ-ள. காமநோய கணணிறை சொலலி இரவு — மகளிா தஙகாமநோயி னைத தோழியாகரும வாயாறசொலலாது கணணிறைசொலலி அதுதீாக்க வேணடுமெனறு அவாையிரவாது உடனபோதலகுறிததுத தமமடியினையிரத் தல—பெணணிறைல பெணமை உடைதது எனப—தமககியலபாகிய பெண மைமேலும ஓாபெணமையுடைததெனறு சொலலுவா் அறிநதோா. எ-று.

தலைமகளதுடனபோதறறுணிபு தோழியாறறெளிநதாளுகலின, தனபிரிவின் மைககுறிபபினையறிவுறுபபான, அவளபெணமையினைப பிறாமேலிடடு வியந துகூறியவாறு. (க0)

கஉகூ ம அதி.— புணர்ச்சிவிதும்பல்.

அஃதாவது தலைமகனுந தலைமகளும புணாசசிககணணே விரைதல. மேற் புணாசசிமிகுதிபறறித தலைமகனபிரிதறகுறிபபறிவுறுததததலைமகள அவனமாட் டே நிகழாது வேடகைமிகவிறைபினனுநதனகணணே நிகழதலான, இது குறி பபறிவுறுததலினபின வைககபபடடது.

கஉஅக. உள்ளக களிததலுங காண மகிழ்தலுங்
களளுககில காமததிற குணடு. க

பிரிதற்குறிபபினளுகியானேடு நீ புலவாமைக்குக் காரணம்
யாதென நகையாடிய தோழிககுத தலைமகள
சொலலியது.

இ-ள். உள்ளக் களித்தலும—நினைந்ததுணையானே களிப்பெய்தலும்—காண மகிழ்தலும்—கண்டதுணையானே மகிழ்வெய்தலும்— கள்ளுக்கு இல்ல காமத்திற்கு உண்டு—கள்ளுண்டார்க்கில்லை, காமமுடையார்க்குண்டு. எ-று.

களித்தல் உணாவழியாதது. மகிழ்தல் அஃதழிந்தது. இவ்விரண்டும உண்டுழியல்லதின்மையிற் கள்ளுக்கில்லென்றாள். உண்டென்பது இறுதிவிளக்கு. அப்பெற்றித்தாய காமமுடைய யான் புலத்தல் யாண்டையதென்பதாம். (க)

கஉ௮உ. தினைத்துணையு மூடாமை வேண்டும் பனைத்துணையுங்
காம நிறைய வரின். உ

இதுவுமது.

இ-ள். காமம் பனைத்துணையும் நிறைய வரின்—மகளிர்க்குக் காமம் பனையளவினும் மிகவுண்டாமாயின்,— தினைத்துணையும் ஊடாமை வேண்டும்— அவரால், தங்காதலரோடு தினையளவுமூடுதல்செய்யாமை, வேண்டப்படும். எ-று.

பனைத்துணையுமென்புழி ஐந்தனுருபு விகாரத்தாற்றொக்கது. ஊடின வருத்தமிகுமெனப் பிறர்க்குறுதிகூறுவாள்போன்று, தன்விதுப்புக் கூறியவாறு. (உ)

கஉ௮௩. பேணுது பெட்பவே செய்யினுங் கொண்கனைக்
காணு தமையல கண். ௩

இதுவுமது.

இ-ள். பேணுது பெட்பவே செய்யினும—நம்மையவமதித்துத் தான் வேண்டியனவே செய்யுமாயினும,— கொண்கனைக் கண் காணுது அமையல—கொண்கனை என்கண்கள் காணுதமைகின்றனவில்லை. எ-று.

தன்விதுப்புக் கண்கண்மேலேற்றப்பட்டது. அத்தன்மையானொடு புலக்குமாறென்னையென்பதாம். (௩)

கஉ௮௪. ஊடற்கட் சென்றேன்மற் றோழி யதுமறந்து
கூடற்கட் சென்றதென் னெஞ்சு. ௪

இதுவுமது.

இ-ள். தோழி—தோழீ,—ஊடற்கண் சென்றேன்—காதலனைக் காணுமுன் அவர்செய்த தவற்றைத் தன்னொடுநினைந்து யானவரோடூடுதற்கண்ணே சென்றேன்,—என்னெஞ்சு அது மறந்து கூடற்கண் சென்றது— கண்டபின் என்னெஞ்சு அதனை மறந்து கூடுதற்கண்ணே சென்றது. எ-று.

சேறனிகழ்தல்நினைத்தநெஞ்சிற்குமொத்தலின், அது மறந்தென்றாள். அச்செலவாற் பயனென்னென்பதுபட நின்றமையின், மன் ஒழியிசைக்கண் வந்தது. அவ்வெல்லையிலே நெஞ்சு அறைபோகலான், அது முடிந்ததில்லையென்பதாம்.

கஉ௮௫. எழுதுங்கால் கோல்காணுக் கண்ணேபோற் கொண்கன்
பழிகாணேன் கண்ட விடத்து. ௫

இதுவுமது.

இ-ள். எழுதுங்கால் கோல் காணுக் கண்ணேபோல—முன்னெல்லாங்கண்டிருந்தும் எழுதுங்காலத்து அஞ்சனக்கோலினியல்புகாணமாட்டாத கண்ணேபோல,—கொண்கன்பழி கண்டவிடத்துக் காணேன்— கொண்கனது தவறு காணுதவிடத்தெல்லாங்கண்டிருந்து அவனைக்கண்டவிடத்துக் காணமாட்டேன். எ-று.

கோல ஆகுபெயா. இயலபு கருமை. என்னியல்பிதுவாகலின மேலும் அது முடியாதெனபதாம். (ரு)

கஉஅசு. காணுங்கால் காணேன் றவறாய காணாக்காற்
காணேன் றவறல் லவை. சு

இதுவுமது.

இ-ள். காணுங்கால தவறாய காணேன— கொணகனை யான காணும்பொழுது அவனறவறாயவற்றைக காணகினறிலேன,—காணாக்கால தவறலலவை காணேன — காணாதபொழுது அவையேயலலது பிறவற்றைக காணகினறிலேன. எ-று.

செயபபடுபொருள அதிகாரததான வநதது. முனபு நாணின்றொடு சொலலிய தவறுகள் இதுபொழுது காணாமையிற புலநதிலேனெனபதாம். (சு)

கஉஅஎ. உயதத லறிநது புனலபாய பவரேபோற
பொயதத லறிநதென புலநது. எ

இதுவுமது.

இ-ள். உயதநல அறிநது புனல பாயபவரேபோல— தமமையீாததுககொணடுபோதலறிநதுவைதது ஒழுகுகினற புனலுட்பாயவாாசெயலபோல,— பொயததல அறிநது புலநது என —புலவி முடிவுபோகாமையறிநதுவைததுக கொணகனேடு புலநதுபெறுவதென ! எ-று.

பாயபவரெனபது ஆகுபெயா. பொயததல புரைபடுதல. புலநதாலும் பயனிலலையெனபதாம். பொயததலறிநதேனென்பது பாடமாயின, உயததலறிய ஓடுநீருட்பாயவாாபோல முடிவறியப பணடொருகாறபுலநது முடியாமையறிநதேன இனி அதுசெயறபாறறனறெனவுாைகக. (எ)

கஉஅஅ. இளிததக்க வின்னா செயினுங் களித்தார்க்குக்
கள்ளற்றே கள்வநின் மார்பு. அ

தலைமகள்புணாசசிவிதுமபறிநத தோழி
தலைமகறகுச சொலலியது.

இ-ள். களவ— வஞசகா,— களிநதாாககு இளிததகக இனனா செயினும் கள்ளற்றே—தனனையுணடுகளிததாாககு இளிவரததகக இனனாதவறறைச செயயினும,அவரால மேனமேல விருமபபபடுவதாய களளுபபோலும—நின மாாபு—எஙகட்கு நினமாாபு. எ-று.

அவவினனாதன நாணினமை, நிறையினமை, ஒழுக்கமினமை, உணர்வினமையெனறிவைமுதலாயின. எஙகட்கு நாணினமை முதலியவற்றைச் செயயுமாயினும எஙகளால மேனமேல விருமபபபடாநினறதெனபதாம். களவவென றதும அதுநோககி. (அ)

கஉஅகூ. மலரினு மெல்லிது காமஞ் சிலரதன்
செவ்வி தலைப்படு வார். கூ

உணாபபுவயினவாராவூடறகட்டலைமகன
சொலலியது.

இ-ள். காமம் மலரினும் மெலலிது — காமவினபம மலரினுமெலலிதாயிருக குமஃ— அதனசெவவி தலைப்படுவார சிலர் — அஙஙனம மெலலிதாதலையறிநது அதனசெவவியைப பெறுவார் உலகததுச சிலர். எ-று.

தொட்டதுணையானே மணசசெவவியழிவதாய மலா எலலாவறறினும மெ ல்லிதெனபது விளக்கலின, உமமை சிறபபினகண வநதது. குறிப்பும, வேட் கையும், நுகர்சசியும, இனபமும, ஒருகாலத்தினகணணேயொததுநுகாதறகு ரியாரிருவா அதறகேறற இடனுங காலமும உபகரணஙகளும பெறறுக கூடிநு கரவேணடுதலின அதனசெவவிதலைபபடுவாாசிலரொனறும, அவறறுள யாதா னுமொனறஞற சிறிது வேறுபடினும வாடுதலின மலரினுமெலலிதெனறுங்கூ றினான. குறிபபொவவாமையின யானதுபெறுகினறிலேனெனபதாம. தலைமக ளூடறீாவது பயன. (௯)

௧௨௯௦. கண்ணிற றுனித்தே கலஙகினுள் புலலுத
லெனனினுந தானவிதுப புறறு. ௧௦

இதுவுமது.

இ-ள். கணணின துனிதடே— காதலி முனனொருஞானறு புலலலவிதுபபி ...சென்ற எனனொடு தனகணமாததிரததானுடி, — புலலுதல எனனினும ...ன விதுபபுறறுக கலஙகினுள — புலலுதலை எனனினுநதானவிதுமபலால ...தனனையும அபபொழுதே மறநது கூடிவிட்டாள, அதனுல யாணிததனமை ...ஞகவும் விதுபபினறியூடிநிறகினறவிவள அவளலலள. எ-று.

...ணமாததிரததானுடல சொனனிகழசசியினறி அது சிவநதறுணையேயாதல. ...ளாயின இஙஙனமூடறகணீடாளெனபது பயன. (௧௦)

க௩௰ம அதி.— நெஞ்சொடுபுலத்தல்.

அஃதாவது காரணமுணடாயவழியும புலககககருதாது புணாசசிவிதும் ...னற நெஞசுடனே தலைமகள புலததலும, தலைமகன புலததலுமாம. அதிகா ...றைமையும இதனுனே விளஙகும.

௧௨௯௧. அவாநெஞ சவாக்காதல கண்டு மெவனெஞசே
நீயெமக காகா தது. ௧

தலைமகனகட்டவறுணடாயவழியும புலவிகருதாத
நெஞசிறகுத தலைமகள சொலலியது.

இ-ள். நெஞசே— நெஞசே, — அவா நெஞசு அவாககு ஆநல கணடும— ...ருடையநெஞசு நமமை நினையாது அவாககாயநிறறலகணடுவைததும,— ...மகக்கு ஆகாதது எவன— நீயெமககாய நிலலாது அவரை நினைததறகார ...ம யாது! எ-று.

...அவாககாதல அவாககுறியதறகுட்மபடுதல. எமககாகாததெனறது புலவிக ...மபடாமையை. ஒருகருமததைதத தாமாகவறிநது செயயமாட்டாதாா செ ...ாைககணடாயினுஞசெயவா, நீயதுவுஞசெயகினறிலையெனபதாம. (௧)

௧௨௯௨. உறுஅ தவாககணட கண்ணு மவரைச
செறுஅரெனச சேறியென் னெஞசு. ௨

இதுவுமது.

இ-ள். என்னெஞ்சு—என்னெஞ்சே,— உறுதவாக் கண்டக்கண்ணும்—மேலும நம்மாட்டன்புடையராகாதவரை உள்ளவாறறிந்தவிடத்தும்,— செறுரென அவரைச் சேறி— நாஞ்சென்றால் வெகுளாரென்பதுபற்றி நீயவர்மாட்டுச் செல்லாநின்றாய், இப்பெற்றியதுமேலுமோரறியாமையுண்டோ! எ-று.

அவரையென்பது வேற்றுமைமயக்கம். பழங்கண்ணோட்டம்பற்றி வெகுளாரென்பது கந்தாகச் சென்றாய், நீகருதியது முடியுமோவென்பதாம். (உ)

கஉகூ௩. கெட்டார்க்கு நட்டாரில் லென்பதோ நெஞ்சேநீ
பெட்டாங் கவர்பின் செலல். ௩

இதுவுமது.

இ-ள். நெஞ்சே— நெஞ்சே,— நீ பெட்டாங்கு அவர்பின் செலல்— என்மாட்டுநில்லாது நீவிரும்பியவாறே அவர்மாட்டுச் செல்லுதற்குக் காரணம்— கெட்டார்க்கு நட்டார் இல்லென்பதோ— கெட்டார்க்கு நட்டார் உலகத்தில் லையென்னுநினைவோ, நின்னியல்போ, கூறுவாயாக. எ-று.

என்னைவிட்டு அவர்மாட்டுச்சேறல் நீபண்டேபயின்றதென்பாள் பெட்டாங் கென்றும், தானிதுபொழுது மானமில்லாகலிற் கெட்டாகென்றுங்கூறினாள். பின்னென்பது ஏணடிட்டப்பொருட்டு. செலலென்பது ஆகுபெயர். ஒலகிட்டது லப்பிலாவுணர்வில்லார் தொடர்பாயிற்று நின்றோட்டாபென்பதாம். (௩)

கஉகூச. இனியன்ன நின்னொடு சூழ்வாரியார் நெஞ்சே
துனிசெய்து துவ்வாய்காண் மற்று. ௪

இதுவுமது.

இ-ள். நெஞ்சே— நெஞ்சே,— துனி செய்து மற்றுத் துவ்வாய— நீய வரைக்கண்டபொழுதே இன்பநுகரக் கருதுவதல்லது அவர்தவறுநோக்கி முன்புலவியையுண்டாக்கி அதனையளவறிந்து பின்னுகரக்கருதாய,—இனி அன்ன நின்னொடு சூழ்வார் யார்—ஆகலான், இனியப்பெற்றிப்பட்டவற்றை நின்னோடெண்ணுவார் யார்! யானதுசெய்யேன். எ-று.

அப்பெற்றிப்பட்டன புலக்குந்திறங்கள். காணென்பது உரையசை. மற்று வினைமாற்றின்கண் வந்தது. முன்னெல்லாம் புலப்பதாகவெண்ணியிருந்து பின் புணர்ச்சிவிதும்பலின், இவ்வாறு கூறினாள். (௪)

கஉகூ௫. பெறாஅமை யஞ்சும் பெறிற்பிரி வஞ்சு
மறாஅ விடும்பைத்தென் னெஞ்சு. ௫

வாயிலாகச் சென்ற தோழி கேட்பத் தலைமகள் சொல்லியது.

இ-ள். பெறாமை அஞ்சும்— காதலரைப் பெறாதஞான்று அப்பெறாமைக்கஞ்சாநின்றது,— பெறின் பிரிவு அஞ்சும்—பெற்றக்கால் வரக்கடவபிரிவினையுட்கொண்டு அதற்கஞ்சாநின்றது,— என்னெஞ்சு அறா இடும்பைத்து—ஆகலான், என்னெஞ்சம் எஞ்ஞான்றும் நீங்காதவிடும்பையையுடைத்தாயிற்று. எ-று.

காதலரைப் பெற்றுவைத்துக் கலவியிழத்தல் உறுதியன்றென்னுங்கருத்தான் வாயினோக்கினராளாகலிற் பெறாமையஞ்சுமென்றும், கலவியாராமையின் இன்னுமிவர்பிரிவராயின் யாது செய்துமென்பது நிகழ்தலிற் பெறிற்பிரிவஞ்சுமெ

னறும், இவ்விரண்டுமல்லது பிறிதின்மையின எஞ்ஞானறுமருவிடும்பைத்தென்றுஙகூறினாள். (௫)

௧௨௯௬. தனியே யிருந்து நினைத்தக்கா லென்னைத்
தினிய விருந்ததென் னெஞ்சு. ௬

இதுவுமது.

இ-ள். என்னெஞ்சு இருந்தது— என்னெஞ்சு ஈண்டிருந்தது,— தனியே இருந்து நினைத்தக்கால — காதலரைப் பிரிந்திருந்து அவர்கொடுமைகளை யானறனனெடுநினைத்தக்கால,— என்னைத் தினிய— அவ்வளவறிந்து என்னைத் தின்பதுபோன்று துன்பஞ்செய்தற்கே. எ-று.

என்மாட்டிருந்தது அன்று அவர்கொடுமைகளையுடகொண்டு எனக்காறறுமைசெய்தற்கே, இன்று அவைநோக்கி அவரொடு புலத்தற்கன்றென்பதாம். (௬)

௧௨௯௭. நாணு மறந்தே னவர்மறக் கல்லாவென்
மாணா மடநெஞ்சிற் பட்டு. ௭

இதுவுமது.

இ-ள். அவர் மறக்கல்லா என் மாணா மடநெஞ்சிற் பட்டு— தன்னைமறந்த காதலரைத் தான்மறக்கமாட்டாத என்மாட்சிமையில்லாத மடநெஞ்சுடனே கூடி,— நாணும் மறந்தேன்— என்னுயிரினுஞ்சிறந்த நாணடனனையும் மறந்துவிட்டேன். எ-று.

மாணாமை ஒருநிலையினில்லாமை. மடமை கண்டவழி நினைந்து காணாவழி மறக்குந்தவறறைக் காணாவழிநினைந்து கண்டவழிமறத்தல். நாண் எஞ்ஞான்றுங்கூடியொழுகினும் அஞ்ஞான்று கண்டாற்போன்றொடுங்குதல். கண்டபொழுதே புணர்ச்சிவிதும்பலின, அதனைமறந்தேனென்றாள். (௭)

௧௨௯௮. எள்ளி னிளிவாமென் றெண்ணி யவர்திறத்
துள்ளு முயிர்க்காதல் னெஞ்சு. ௮

இதுவுமது.

இ-ள். உயிர்க் காதல் நெஞ்சு—உயிர்மேற்காதலையுடைய என்னெஞ்சு,— எள்ளின் இளிவு ஆம் என்று எண்ணி— நம்மையெள்ளிச்சென்றுரொன்று நாமுமெள்ளுவேமாயிற் பின்னமக்கிளிவாமென்று கருதி,— அவர் திறம் உள்ளும் — அவர்திறத்தினையே நினையாநின்றது. எ-று.

எள்ளுதல் வாயின்மறுத்தல். இளிவு வழிபடாமையானும், பிரிவாற்றாமையானும், நாணும் நிறையுமுதலியவிழத்தலானும் உளதாவது. திறம் வாயினேர்தலும் வருதலும் கூடலுமுதலாயின. இளிவிற்கஞ்சுதலானும் இறந்துபடமாட்டாமையானுங் கூடக்கருதாநின்றதென்பதாம். (௮)

௧௨௯௯. துன்பத்திற் கியாரோ துணையாவார் தாமுடைய
நெஞ்சந் துணையல வழி. ௯

உணர்ப்புவயினவாராவூடற்கட்டலைமகன் சொல்லியது.

இ-ள். துன்பத்திற்கு —ஒருவர்க்குத் துன்பமவந்தவழி, அதுநீக்குதற்கு,— தாம் உடைய நெஞ்சம் துணையலவழி — தாமுரித்தாகப்பெற்ற தம்முடைய

நெஞ்சந் துணையாகாவழி,—துணையாவார் யாரோ—வேறு துணையாவார் ஒருவருமில்லை. எ-று.

ஈண்டுத் துன்பமாவது ஊடலுணர்ப்புவயின் வாராமை. அதற்கு நெஞ்சந் துணையாகாமையாவது அவளையன்பிலனென்றொழியாது கூடற்கண்ணே விதுமபல. ஒருதுணையுமின்மையின், இஃதுற்றுவிடுதலேயுள்ளதெனபதாம். (௯)

௧௩00. தஞ்சந் தமரல்ல ரேதிலார் தாமுடைய
நெஞ்சந் தமரல வழி. ௧0

இதுவுமது.

இ-ள். தாம் உடைய நெஞ்சம் தமர் அல்வழி—தாமுரித்தாகவுடையநெஞ்சம் ஒருவர்க்குத் தமரல்லாவழி,—ஏதிலார் தமர் அல்லர் தஞ்சம்—அயலார் தமரல்லராதல் சொல்லவேண்டுமோ! எ-று.

பிறளொருத்தியைக் காதலியென்று கருதி என்னெஞ்சே என்னை வருந்தாநின்றபின் அப்பிறள் புலக்கின்றதெளிதெனபதாம். (௧0)

கங்க ம் அதி.—புலவி.

அஃதாவது இருவர்நெஞ்சும் புணர்ச்சிவிதும்பாது புலக்கக்கருதியவழி ஒருவரோடொருவர் புலத்தல். அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

௧௩0௧. புல்லா திராஅப் புலத்தை யவருறு
மல்லனோய் காண்கஞ் சிறிது. ௧

வாயிலாகச்சென்ற தோழி தலைமகள் வாயினேர்தற்பொருட்டு
அவளொடு நகையாடிச் சொல்லியது.

இ-ள். அவர் உறும் அல்லல் நோய் சிறிது காண்கம்—அங்ஙனம்புலந்தாற் காதலராய துமல்லனோயினை யாஞ்சிறிதுகாணக்கடவேம்,—புல்லாது இராஅப் புலத்தை—நீயவரைவிரைந்துசென்று புல்லாதே இதற்றொழிலைமேலிட்டுக்கொண்டிருந்து புலப்பாயாக. எ-று.

அல்லனோய் துன்பத்தைச்செய்யுங்காமநோய். சிறிதெனறுள், புலவியைநீளவிடலாகாதெனபதுபற்றி. புலத்தையெனபுழி ஐகாரம் "கடம்பூண்டொருகாணீவந்தை" என்புழிப்போல முன்னிலைவினைவிகுதி. புலந்தியெனபதூஉம் பாடம். புலவிக்குறிப்புக்கண்டு அவள்வழியளாய் நின்று நாமுற்றவருத்தம் அவருஞ்சிறிதுற்றறிதலவேண்டுமென நகையாடி நோவித்தவாறு. (௧)

௧௩0௨. உப்பமைந் தற்றாற் புலவி யதுசிறிது
மிக்கற்றா னீள விடல். ௨

புலவியொழிந்து வாயினேருமவகை
அவளசொல்லியது.

இ-ள். புலவி உப்பு அமைந்தற்று—புலவி கலவி இன்பஞ்செய்தற்கு வேண்டுமளவிற்றுதல் உப்புத் துயப்பனவற்றை இன்சுவையாக்கற்கு வேண்டுமளவிற்றுதலபோலும்,—சிறிது நீள விடல் அது மிக்கற்று—இனி அதனையவ்வளவிற்சிறிதுமிகவிடுதல் அவ்வுப்பு அளவினமிக்காற்போலும். எ-று.

நீளவிடல அளவறிநதுணராது கலவிமேலெழுநதகுறிபபழுங்குமளவுஞ செயதல. சிறிதுநீளவிடலாகாதெனருள, நோவிககினருளாகலின. உபபுமிக்க வழித துயபபது சுவையினருறுறபோலப புலவிமிககவழிக கலவி இனபமன் ருமெனறமையின, இது பணபுவமை. (உ)

கஙOஙு. அலநதாரை யலலனேய் செயதற்ரு றமமைப
புலநதாரைப புலலா விடல. ஙு

பரதகையரிடததுநினறும வநத தலைமகனொடு
தலைமகள புலநது சொலலியது.

இ-ள். தமமைப புலநதாரைப புலலா விடல— தமமைபபெருது புலநத மகளிரைப புலவிநீககிக் கலவாது ஆடவாசேறல — அலநதாரை அலலல நோய் செயதறறு—பணடே துனபமுறறழிநதாரை அதனமேலும மிககதுன பதநினைசசெயதாற்போலும. எ-று.

பிறாபாறசேறலின நுமமைபபெருது புலநதூடியிருககினற பரததையரைப போயப புலவிநீககிப புலலீராயின, அவராறருரொனபதாம. (ஙு)

கஙOச. ஊடி யவரை யுணராமை வாடிய
வளளி முதலரிந தறறு. ச

இதுவுமது.

இ-ள. ஊடியவரை உணராமை — நுமமோடூடிய பரததையரை ஊடலுணாததிக கூடாதொழிதல—வாடிய வளளி முதல அரிநதறறு—பணடே நீா பெருது வாடிய கொடியை அடியிலேயறுததாறபோலும. எ-று.

நீா பரததையரிடததிராயவழி எமபுதலவரைககணடாறறியிருககறபாலமாய யாம நுமமோடூடுதறகுரியமலலம, அனமையின எமமையுணாததலவேணடா, உரியராயூடிய பரததையரையே உணாததலவேணடுவது, அதனால ஆணடுச செனமினெனபதாம். (ச)

கஙOரு. நலததகை நலலவர்க கேளா புலததகை
பூவன்ன கண்ணா ரகததது. ரு

தலைமகளைப புலவிநீக்கிக கூடிய தலைமகன
றனனுளளே சொலலியது.

இ-ள. நலததகை நலலவாககு ஏா — நறகுணஙகளாற்றகுதியுடையராய தலைவாககும அழகாவது — பூ அனன கணணா அகததுப புல்ததகை— தமபூவனனகணணாநெஞசினகண நிகழும புலவிமிகுதியனறே. எ-று.

சிறபபுமமை விகாரததாறறொககது. தவறிலலாக்கும புலவி இனிதென பான, நலததகைநலலவாககுமெனருன. அழகு இனபபபயனைததலைபபடுதல. தானுகாநதவினபததிறகேதுவாகிய புலவியை வியநதுகூறியவாறு. (ரு)

கஙOசு. துனியும புலவியு மிலலாயிற காமங
கனியுங கருககாயு மறறு. சு

இதுவுமது.

இ-ள். துனியும் புலவியும இலலாயின—முதிாநதகலாமாகியதுனியும் இளையகலாமாகியபுலவியும இலலையாயின்,—காமம கனியும் கருககாயும் அறறு—காமம செவ்விமுதிாநதபழமும் இளஙகாயும்போலும். எ-று.

மிகமுதிர்ந்திறமெலலைத்தாய கனி நுகர்வார்க்கு மிகவுமினிமைசெய்தலிற் றனியில்லையாயிற்கனியறறென்றும், கட்டிளைமைத்தாய காய நுகருஞ்செவ்வித் தனருகலிற புலவியிலலையாயிற கருக்காயறறென்றுங்கூறினை. இவ்விரண் டும வேணடுமெனறு வியநதுகூறியவாறு. (கூ)

கங0எ. ஊடலி னுண்டாங்கோர் துன்பம் புணர்வது
நீடுவ தன்றுகொ லென்று. எ

இதுவுமது.

இ-ள். புணாவது நீடுவது (கொல) அனறுகொல என்று— இனிப்புணர்ச்சி நீட்டிக்குமோ நீட்டியாதோவென்றுகருதலான்,—ஊடலின ஓர் துனபம் உண்டு —இன்பததிறகினறியமையாத ஊடலின்கணணேயும் ஒருதுனபநிகழும்.எ-று.

எனறெனனுமெச்சத்திறகுக கருதலானெனபது வருவிக்கபபட்டது. சிறப் புமமை விகாரததாறறொககது. கொலலெனபதனை நீடுவதெனபதனுடனுங்கூ டடுக. ஆறுகெனபது அசைநிலை. ஊடல கூடறகணவினாவிததலகூறியவாறு.

கங0அ. நோத லெவன்மற்று நொந்தாரென் றஃதறியுங்
காதல ரில்லா வழி. அ

உணாப்புவயினவாராவூடறகட்டலைமகன தலைமகளோடு
புலந்து சொல்லியது.

இ-ள். நொந்தாரென்று அஃது அறியும் காதலா இல்லாவழி—இவர் நம்பொ ருட்டாக நொந்தாரென்று அந்நோவினையறியுமன்புடையாரைப் பெறுவழி— நோதல மற்று எவன—ஒருவா நோகின்றதனாற்பயனென்ன! எ-று.

அறிதல ரண்டேலையினிதுணாதல. மற்று வினைமாற்றின்கண் வந்தது. இவள் நங்காதலியலலள, அனமையின இந்நோவறியாள, அறியாமையின நாம் புலக் கின்றதனாற பயனில்லையெனத் தனனாற்றாமையுணாததியவாறு. (அ)

கங0கூ. நீரு நிழல தினிதே புலவியும
வீழுநா கண்ணே யினிது. கூ

இதுவுமது.

இ-ள். நீரும நிழலதே இனிது—உயிாககினறியமையாத நீரும நிழலினகண் ணதே இனிதாவது, ஏனைவெயிலினகணணது ஆகாது,—புலவியும வீழுநாகண ணே இனிது—அதுபோலக கலவிக்கினறியமையாத புலவியும அனபுடையார் கணணே இனிதாவது, ஏனையனபிலாாகண ஆகாது. எ-று.

நிழறகணிருநத நீா குளிாச்சிமிககுத தாகநதணித்தலின இனிதாயிற்று. வீழு நா ஆற்றாமைககு நோதலுங கூடுதறகண வேட்கையுமுடையராவாா. இவள நமமாட்டு அவவிரணடுமினமையின இப்புலவிதானுமினனாதாகாநினறதென்ப தாம. (கூ)

கங௧0. ஊட லுணங்க விடுவாரோ டென்னெஞ்சங்
கூடுவே மென்ப தவா. க0

இதுவுமது.

இ-ள். ஊடல உணங்க— தானூடறகணணே மெலியாநிற்கவும்,—விடுவா ரோடு கூடுவேம் எனபது எனனெஞசம் அவா—விட்டிருக்கவலலாரோடு கூட ககடவேமெனறு எனனெஞ்சம் முயறறகேது தனனவாவே, பிறிதிலலை,எ-று.

அனபுமருளுமிலலாதாளை உடையனெனறுமம அவரோடியாஙகூடுவமெனறு ங்கருதி அதறகு முயறல் அவாவுறறாசெயலாகலின, கூடுவேமெனபதவாவெனறான். காரியஙகாரணமாகவுபசரிக்கபபட்டது. இககூட்டம முடியாதெனப தாம். (௪0)

கந௨ ம் அதி. — புலவிநுணுக்கம்.

அது புலவியது நுணுககமென விரியும. அஃதாவது தலைமகனுநதலைமகளுமஓரமளிககட்கூடியிருநதுழி அவனமாட்டுபபுலததறகாரணமிலலையாகவுங காதல கைம்மிகுதலான நுணணியதோாகாரணமுளதாகவுட்கொணடு அதனையவனமேலேறறி அவள புலததல. காரணததினுணுககம காரியததினமேனினறது. அதிகாரமுறைமையும இதனானே விளஙகும.

௧௩௧௧. பெண்ணியலா ரெலலாருங கண்ணிற் பொதுவுண்பர்
நண்ணேன் பரத்தநின மாாபு. ௧

உலாபபோயவநத தலைமகன பளளியிடததானுகத
தலைமகள சொலலியது.

இ-ள். பரத்த—பரததமையுடையாய,— பெணணியலாா எல்லாரும கணணிற பொதுவுணபா — நினனைப பெணணியலபினையுடையாா யாவருநதஙகணணாற பொதுவாகவுண்பா,—நின மாாபு நண்ணேன—அதனால அவாமிசசிலாய நினமாாபினைப பொருநதேன. எ-று.

கற்பு நாண முதலியநறகுணஙகளினமையிற் பரததையாக்குளளது பெணணியற்கைமாததிரமேயெனனுங்கருததாற பெணணியலாரெனறாள. பொதுவாகவுணடல தனுசேரிசசெலவின முறையானனறி ஒருகாலததொருஙகுநோககுதல. அதுவுமோாகுறறம. தாநோககியினபுறறவாறே அவருநோககியினபுறுவரெனவாசஙகிததது அவாபாறபொறாமையெயபதுதலின, நுணுககமாயிறறு. (௧)

௧௩௧௨. ஊடி யிருந்தேமாத தும்மினா் யாநதம்மை
நீடுவாழ் கெனபாக கறிந்து. ௨

தலைமகனிககததுச சென்ற தோழிகருத தலைமகள
பளளியிடதது நிகழநதது கூறியது.

இ-ள். ஊடி இருநதேமாத தும்மினா—யாநதம்மோடூடியுரையாடாதிருநதேமாகக் காதலா தும்மினா,— யாம் தமமை நீடு வாழகெனபாககு அறிநது—அதுநீஙகித தமமை நீடுவாழகெனறுரையாடுவேமாகக கருதி. எ-று.

தும்மியககால வாழதததுதல மரபாகலான, உரையாடலவேணடிறறெனபதாம. இயலபானிகழநத தும்மலைக குறிபபானிகழநததாகக கோடலின, நுணுக்கமாயிறறு. (௨)

௧௩௧௩. கோட்டுபபூச் சூடினுங காயு மொருத்தியைக்
காட்டிய சூடினீ ரென்று. ௩

தலைமகளபுலவிககுறிபபினைக கணடு நீவிாகூடியொழுகாநிறக
வும் இது நிகழதறகுக காரணம யாதெனற தோழி
கருத தலைமகன சொலலியது.

இ-ள். கோட்டுப்பூச சூடினும — யான கோடுதலைச்செய்யுமாலையைச்சூடி னேனுயினும,—ஒருததியைக காட்டிய சூடினீர எனறு காயும—நம்மாற்காத லிககப்பட்டாளொருததிககு இபபூவணிகாட்டலவேண்டிச சூடினீரெனறு வெ குளாநிறகும, இததனமையாட்கு ஒருகாரணம வேணடுமோ! எ-று.

கோடென்பது முதனிலைததொழிறபெயா. பூ ஆகுபெயா. வளையமாகச்சூடி னுமெனபதாம, "கோட்டங கணணியுங கொடுநதிரை யாடையும" எனருா பிறரும. இனியமமருதநிலதது பூவனறி வேறறுநிலததுககோட்டுபபூவைசசூ டினேனுயினும ஈணடையாள பிறளொருததிககு அவவேறறுபபூவணிகாட்டல் வேணடிச சூடினீரெனறு வெகுளுமெனினுமமையும. (௩)

கங௧௪. யாரினுங் காதல மெனறேனா வூடினாள்
யாரினும யாரினு மெனறு. ௪

இதுவுமது.

இ-ள். யாரினும காதலம எனறேனா — காமநுகாதறகுரியவிருவராயினா யாவரினும யாம மிககககாதலையுடையேமெனபது கருதி யாரினுஙகாதலமென றேனாக,—யாரினும யாரினும எனறு ஊடினாள—தினரேழி அது கருதாது, என்னுறகாதலிககபபட்டமகளிாபலருளளும நினகட்காதலுடையேனெனறே னாககருதி, அமமகளிாயாரினுமஎனகட்காதலுடையராயினீரெனறுசொலலிப புலநதாள. எ-று.

தலைமகளகருததிறகுத தனமைபபனமை உயாசசிககணவநதது. யானெனபு மிகுதியாறசொலலியதனைக கருததுவேறுபடக கொணடதலலது பிறிதுகார ணமிலலையெனபதாம. (௪)

கங௧ரு. இமமைப பிறபபிற பிரியல மெனறேனாக
கண்ணிறை நீரகொணட னள. ரு

இதுவுமது.

இ-ள். இமமைப பிறபபிற பிரியலம எனறேனா — காதனமிகுதியான இம மையாகியபிறபபினகண யாம பிரியேமெனறு சொனனேனாக,—கண நிறை நீர கொணடனள— அதனுன ஏனைமறுமையாகியபிறபபினகட்பிரிவலெனனுங குறிபபினேனாககக கருதி, அவள தனகணணிறைநத நீரினைககொணடாள.எ-று.

வெளிபபடுசொலலைக குறிபபுசசொலலாககக கொளகினறதலலது எனபாறற வறிலலையெனபதாம. (ரு)

கங௧௬. உளளினே னெனறேனமற றென்மறநதீ ரெனறெனனைப
புலலாள புலததக கனள. ௬

இதுவுமது.

இ-ள். உளளினேன எனறேன—பிரிநதகாலதது நினனையிடையினறி நினை நதேனெனனுஙகருததால யானுளளினேனெனறேன;— மறறு என மறநதீா என்று எனனைப புலலாள புலததககனள —என, அதனை ஒருகால மறநது பினனினைநதேனெனறதாகக கருதி, எனனையிடையே மறநதீரெனறுசொலலி முனபுலலுதறகமைநதவள அஃதொழிநது புலததறகமைநதாள. எ-று.

மறறு வினைமாறறினகண வநதது. அருததாபத்திவகையான மறததலையு ட்கொணடு புலநதாளென்பதாம. (௬)

கூஉ௭. வழுத்தினாள் தும்மினேனாக வழித்தழுதாள்
யாருள்ளித் தும்மினீர் என்று. ௭

இதுவுமது.

இ-ள். தும்மினேனாக வழுத்தினாள்—கூடியிருக்கின்றவள் யான்றும்மினேனாகத் தன்னியற்கைபற்றி வாழ்த்தினாள்,— அழித்து யார் உள்ளித் தும்மினீர் என்று அழுதாள்— அங்ஙனம் வாழ்த்திய தானே மறித்து, நும்மை நினைத்து வருந்துகின்ற மகளிருள் யாவர் நினைத்தலாற்றும்மினீரென்று சொல்லிப் புலந்தழுதாள். எ-று.

வாழ்த்தலொடு புலத்தல் இயையாமையின், அழித்தென்றான். அன்புடையார் நினைத்தவழி அந்நினைக்கப்பட்டாரைக்குத் தும்மலுறுமென்பது மகளிர்வழக்கு. இவ்வழக்கை உள்வழக்காகக் கருதிப் புலந்தாளென்பதாம். (௭)

கூஉ அ. தும்முச் செறுப்ப வழுதா ணுமருள்ள
லெம்மை மறைத்திரோ வென்று. அ

இ-ள். தும்முச் செறுப்ப — எனக்குத் தும்மலுறுமியவழி யாருள்ளித் தும்மினீரென்று புலத்தலையஞ்சி, அதனை யானடக்கினேனாக, அங்ஙனமடக்கவும்,—நுமர் உள்ளல் எம்மை மறைத்திரோ என்று அழுதாள்—நுமர் நும்மை நினைத்தலை எம்மைமறைக்கலுற்றீரோவென்று சொல்லிப் புலந்தழுதாள்.எ-று.

தும்முவென்பது முதனிலைத்தொழிற்பெயர். செறுப்பவுமென்புழி இறந்தது தழீஇயவெச்சவும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. எம்மையென்பது நும்மோடியாதுமியைபில்லாதவெம்மையென்பதுபட்டுநின்ற இசையெச்சம். இதனை வடநூலார் காகுவென்ப. தும்மினுங்குற்றம் ஒழியினுங்குற்றமாயக்கால் செயற்பாலதியாதென்பதாம். (அ)

கூஉ கூ. தன்னை யுணர்த்தினுங் காயும் பிறர்க்குநீர்
இந்நீர ராகுதி ரென்று. கூ

இதுவுமது.

இ-ள். தன்னை உணர்த்தினும் காயும்—இவ்வாறருளுடைய தன்னை யான் பணிந்துணர்த்துங்காலும் வெகுளாநிற்கும்,— பிறர்க்கும் நீர் இந்நீரர் ஆகுதிர் என்று—பிறமகளிர்க்கும் அவருடையவழி இவ்வாறே பணிந்துணர்த்துநீர்மையையுடையீராகுதிரென்று சொல்லி. எ-று.

இவள் தெளிவித்தவழியுந் தெளியாளென்பதுபற்றி என்மேலேற்றிய தவற்றை உடம்பட்டுப் பணிந்தேன், பணிய அதுதானும் புலத்தற்கேதுவாய் முடிந்தது, இனியிவண் மாட்டுச் செய்யத்தகுவதியாதென்பதாம். (கூ)

கூஉ0. நினைத்திருந்து நோக்கினுங் காயு மனைத்துநீர்
யாருள்ளி நோக்கினீ ரென்று. க0

இதுவுமது.

இ-ள். நினைத்து இருந்து நோக்கினும் காயும்— என்சொற்களுஞ்செயல்களும்பற்றித் தான் வெகுடலான், அவற்றையொழிந்திருந்து தன்னவயவங்களதொப்பின்மையை நினைந்து அவற்றையே நோக்கினும், என்னை வெகுளாநிற்கும்,—அனைத்தும் நீர் நோக்கினீர் யார் உள்ளி என்று—என்னவயவமனைத

தம் நோக்கினீர் அவற்றதொப்புமையான எம்மகளினா நினைந்தெனறு சொ
லலி. எ-று.

யான எல்லாவவயவங்களானும ஒருததியோடொததலகூடாமையின ஒன்ரு
லொருவராகப பலராயுநினைக்கவேண்டும அவரொல்லாராயும் யானறியச சொ
லலுமினெனனுங்கருததால், அனைததுநோககினீா யாருள்ளியெனருள. வாளா
விருததலுங்குறறமாயிறறெனபதாம். (கo)

கங.கூ ம் அதி. — ஊடலுவகை.

அஃதாவது அபபெறறிததாய ஊடலாற றமக்குக கூடலின்பஞ்சிறந்துழி அசசிறபபிறகேதுவாய அவவூடலைத தலைமகளுவததலும தலைமகனுவததலுமா ம. அதிகாரமுறைமையும இதனானே விளஙகும.

கங௨க. இலலை தவறவாக காயினு மூடுதல
வலல தவரளிககு மாறு. க

தலைமகள காரணமினறிப புலககினறமை கேடடதோழி
அஙஙனநீபுலககினறதெனனையெனருட்கு அவள
சொலலியது.

இ-ள. அவாகருத தவறு இலலையாயினும, — அவாமாட்டுததவறிலலையாயி
னும,— அவா அளிககுமாறு ஊடுதல வலலது—நமககவாதலையளிசெயகினற
வாறு அவரோடுதலைவிளைகக வறருகினறது. எ-று.

அவாககெனபது வேறறுமைமயககம. அளவிறநதவினபத்தராகலின் யானெ
யதறபாலதாய இததலையளி ஒழிநதாருமெயதுவரெனக கருதி அதுபொருமை
யான ஊடனிகழாநின்றதெனபதாம. (க)

கங௨௨. ஊடலிற றோன்றுஞ் சிறுதுனி நலலளி
வாடினும பாடு பெறும. உ

புலவாககாலும அததலையளி பெறலாமிருகக அஃதிழநது
புலவியானவருநதுவதெனனையெனருடகு அவள
சொலலியது.

இ-ள. ஊடலின தோனறும் சிறுதுனி— ஊடலேதுவாக நங்கடடோனறு
கின்ற சிறியதுனிதனனால—நலலளி வாடினும பாடு பெறும— காதலாசெய
யுநலலதலையளி வாடுமாயினும பெருமையெயதும. எ-று.

தவறினறி நிகழகினறவூடல கடிதினீஙகலின அததுனபமுநிலலாதென்பாள
சிறுதுனியென்றும, ஆராமைபறறி நிகழதலின அதனான நலலளி வாடாதெ
ன்பாள வாடினுமெனறும, பினனே பேரினபமபயக்குமெனபாள பாடுபெறு
மெனறுஙகூறினாள. அது வருத்தமெனபபடாதெனபதாம. (௨)

கங௨கூ. புலத்தலிற புத்தேணா டுண்டோ நிலத்தொடு
நீரியைந் தன்னா ரகத்து. கூ

இதுவுமது.

இ-ள். நிலத்தொடு நீா இயைநதன்னாரகத்துப புலததலின — நிலத்தொடு
நீாகலநதாறபோல ஒறறுமையுடையகாதலாமாடடுப புலத்தலபோல— புத

தேள நாடு உணடோ — நமக்கினபநதருவதொருபுததேளுலகமுண்டோ, இலலை. எ-று.

நீா தானினற நிலததியலபிறருமாறுபோலக காதலருந தாஙகூடியமகளிரி யலபினராகலான அதுபறறி அவரோடு புலவிநிகழுமெனபாள நிலததொடுநீரி யைநதனனரகததென்றும, அவா நமக்குமனனராகலின அபபுலவி பினனே பேரினபமபயவாநினறதெனபாள புலததலிறபுததேளுநாடுணடோவெனறுங கூறினாள. உவமம பயனபறறி வநதது. (௩)

கங௨௪. புலவி விடாஅப புல்வியுட டோனறுமென
னுளள முடைககும படை. ௪

அபபுலவி இனி யாதானீஙகுமெனறாட்குச
சொலலியது.

இ-ள. புலவி விடாப புலவியுள தோனறும—காதலரைப புலவிககொணடு பினவிடாமைக்கேதுவாகிய அபபுலவிககணணேயுளதாம — என உள்ளம உடைககும படை— அதனமேறசெனற எனனுளளததைக கெடுககும படை ககலம. எ-று.

புலவியுளெனனுமேழாவது வினைநிகழசசிககண வநதது. எனனுளளமுடைக குமபடைககலமெனறது வணககததையும் பணிமொழியையும. படைககலமெ னறாள, அவறறுன அபபுலவியுளளமழிதலின. புலவிநீஙகுந திறஙகூறியவாறு.

கங௨௫. தவறில ராயினுந தாமவீழவா மெனறோ
ளகறலி னாஙகொன றுடைதது. ௫

தலைமகளையூடனீககிக கூடிய தலைமகன கழியுவகையனாயத
தனனுளளே சொலலியது.

இ-ள. தவறு இலராயினும தாம வீழவா மெனறோள அகறலின — ஆட வா தஙகடடவறிலராயினும உடையாாபோலவூடபபடடுத தாமவிருமபுமகளி ருடைய மெலலியதோளகளைக கூடபபெறாதவெலலைககண—— ஆஙகு ஒனறு உடைதது—அவாககு அபபெறறியதோரினபம பயததலுடைதது. எ-று.

உடையராயககால இறநதவினபததோடு வருமினபமுமெயதுவராகலின அது மிகனனறு, மறறையிலராயககாலும வருமினபததையிகழநததிலலையெ னனுஙகருததால, தவறிலராயினுமாஙகொனறுடைததெனறான. ஊடலினாய வினபம அளவிறததலிற கூறறகரிதெனபான, அபபெறறியதொனறெனறான. தவறினறியூடியதூஉம எனககினபமாயிறறெனபதாம. (௫)

கங௨௬. உணலினு முணட தறலினிது காமம
புணாதலி னூட லினிது. ௬

இதுவுமது.

இ-ள. உணலினும உணடது அறல இனிது—உயிாககு மேலுணபதனினும முனனுணடதறுதல இனபநதரும;— காமம புணாதலின ஊடல இனிது— அதுபோலக் காமததிறகு மேறபுணாதலினும் முனனைததவறுபறறி யூடுதல இனபநதரும. எ-று.

காமத்திறகெனபுழிச் சாரியையும நானகனுருபும விகாரத்தாறறெகுகன. பசிததுணணுமவழி மிகவுண்ணலுமாய இனசுவைததுமாம அதுபோல அகன றுகூடுமவழி ஆராதுமாயப பேரின்பததுமாமெனத தனனனுபவமபறறிக கூறியவாறு. (௬)

கக௨எ. ஊடலிற றோற்றவர் வென்றா ரதுமன்னுங
கூடலிற காணப படும். எ

இதுவுமது.

இ-ள். ஊடலின தோறறவா வெனறா—காமநுகாதறகுரிய இருவருள ஊடலினகட்டோறறவா வெனறாராவா,—அது கூடலிற காணபபடும—அஃதப பொழுதறியபபடாதாயினும பின்னைபபுணாசசியினகண அவராலறியபபடும. எ-று.

தோறறவா எதிாதலாறறுது சாயநதவா. அவா புணாசசிககட்பேரினபமெ யதலின வெனறாராயினா. மனனும உமமும அசைநிலை. யானதுபொழுதுசா யதலின இதுபொழுது பேரினபமபெறறேனெனபதாம. (எ)

கக௨அ. ஊடிப பெறுகுவங கொலலோ நுதலவெயாபபக
கூடலிற றோனறிய வுபபு. அ

இதுவுமது.

இ-ள். நுதல வெயாபபக் கூடலில தோனறிய உபபு—இதுபொழுது இவ ணுதலவெயாக்குமவகை கலவியினகணுளதாய இனிமையை —ஊடிப பெறு குவஙகொலலோ—இனனுமொருகால இவளூடி யாமபெறவலலேமோ! எ-று.

கலவியதுவிசேடமபறறி நுதலவெயாபபவெனறுன. இனிமை கணடுகேட்டு ண்டுயிாததுறறறிதலாறுயவினபம. இனி அபபேறு கூடாதெனப பெறறதன சிறப்புக கூறியவாறு. (அ)

கக௨௯. ஊடுக மன்னோ வொளியிழை யாமிரபப
நீடுக மன்னோ விரா. ௯

இதுவுமது.

இ-ள். ஒளியிழை ஊடுகமன்—ஒளியிழையினையுடையாள இனனுமெமமோ டூடுவாளாக,—யாம் இரப்ப இரா நீடுகமன— அஙஙனம் அவளூடிநிறறறகும் அதனையுணாததுதறபொருட்டு யாமிரநதுநிறறறகுஙகாலமபெறுமவகை இவ விரவு விடியாதுநீட்டிததலவேணடுக. எ-று.

ஊடுக நீடுகவெனபன வேணடிக்கோட்பொருள. மனனிரணடும ஆககத தின்கண் வநதன. ஓகாரஙகள அசைநிலை. கூடலின ஊடலேயமைமயுமென்ப தாம். (௯)

கக௩0. ஊடுதல் காமத்திற் கின்ப மதறகின்பங்
கூடி முயஙகப பெறின். க0

இதுவுமது.

இ-ள். காமத்திறகு இன்பம் ஊடுதல—காமநுகர்சசிக்கினபமாவது அதனை நுகாதற்குரியராவாா ஆராமைபறறித தம்முளூடுதல, — அதறகு இனபம்

கூடி முயங்கப பெறின்— அவ்வூடுதற்கினபமாவது, அதனையளவறிநதுநீங்கித தம்முடகூடிமுயஙகுதலகூடுமாயின, அமமுயக்கம. எ-று.

கூடுதல் ஒத்தவளவினராதல. முதிராததனியாயவழித துன்பமபயத்தலானும், முதிராதபுலவியாயவழிக் கலவியினபமபயவாமையானும, இரண்டற்கு மிடையாகியவளவறிநது நீங்குதலரிதென்பதுபறறிக் கூடிமுயஙகப்பெறினென்றுன. அவவிரணடின்பமும் யான பெறறேனெனபதாம்.

ஈணடுப பிரிவினை வடநூன்மதமபறறிச செலவு ஆற்ருமை விதுபபுப புலவியெனநாலவகைத்தாககிக் கூறினா. அவறறுட்செலவு பிரிவாற்ருமையுள்ளும், ஆற்ருமை படாமெலிநதிரங்கன்முதல நிறையழிதலீருயவற்றுள்ளும், விதுபபு அவாவயினவிதும்பனமுதறபுணாசசிவிதுமபலீருயவறறுளளுமா, புலவி நெஞ்சொடுபுலததனமுதல ஊடலுவகையீருயவறறுளளுஙகணடுகொளக. அஃதேல வடநூலார் இவறறுடனே சாபததினுயநீககததினையுஙகூட்டிப பிரிவினை ஐவகைத்தெனருராலெனின, அஃது, அறம்பொருளினபமெனனுமா பயன்களுள ஒன்றுபறறிய பிரிவனமையானும,முனிவராணையான ஒருகாலத்தோாகுறறததுளதாவதலலது உலகியலபாய வாராமையானும், ஈணடொழிககப்பட்டதெனக.

கறபியல முறறிற்று.

காமத்துபபால முறறிற்று.

திருவள்ளுவர் பரிமேலழகருரை முறறுபபெறறது.

உரைச்சிறப்புப்பாயிரம்.

திருத்தகுசீரத தெயவத திருவள ளுவாதங் *
கருத்தமைதி தானே கருதி —விரிததுரைததான் *
பனனு தமிழதோ பரிமே லழகனெனு *
மனனு முயாநாமன் வந்து. *

பாலெலலா நலலாவின் பாலாமோ பாரிலுள்ள *
நூலெலலாம் வள்ளுவாசெய நூலாமோ— நூலிற *
பரித்தவுரை யெலலாம் பரிமே லழகன் *
றெரிததவுரை யாமோ தெளி. *

திருக்குறளின்

சிறப்புப்பாயிரமாகிய

திருவள்ளுவமாலை.

அசரீரி.

க. திருத்தகு தெய்வத் திருவள் ளுவரோ
டுருத்தகு நற்பலகை யொக்க—விருக்க
வுருத்திர சன்ம னெனவுரைத்து வானி
லொருக்கவோ வென்றதோர் சொல்.

இ-ள். திருத்தகு தெய்வத்திருவள்ளுவரோடு—அருட்செல்வத்தையும் அதற்குத் தக்க தெய்வத்தன்மையையுமுடைய திருவள்ளுவரோடு—உருத்தகு நற்பலகை உருத்திரசன்மா ஒக்க இருக்க என உரைத்து—அவரிருத்தற்குத் தனது உருவத்தினாலே தக்க நல்ல சங்கப்பலகையிடத்து உருத்திரசன்மா ஒருவரோ ஒப்பவேறியிருக்கவென்று கூறி, — வானில் ஒருக்க ஓர்சொல் ஓவென்றது— ஆகாசத்திலிருந்து அவ்விடத்துள்ள புலவர்கருத்தையெல்லாம் ஒற்றுமைசெய்யும்படி ஒருவாக்கியம் ஓவென்று இரைந்தெழுந்தது. எ-று.

"அருட்செல்வஞ் செல்வத்துட் செல்வம்" என்பவாகலின், திருவென்றதற்கு அப்பொருளுரைக்கப்பட்டது. தெய்வத்தன்மை தெய்வத்தினவதாரமாய் விளங்குகை. தெய்வத்தன்மையில்லார்க்கு அருளுளதாயினும் அதனாலே பெரும்பயன் விளையாமையின், தகுதி சொல்லப்பட்டது. திருவள்ளுவனென்னும் பெயருள், திருவென்பது உயர்வையும், வள்ளுவனென்பது வண்மையையுடையனென்பதையும், விளக்கி நின்றனவாகலின், அது வேதத்தில் இலைமறை காய்கள்போற் பலவிடங்களினும் மறைந்து வெளிப்படாதிருந்த மெய்ப்பொருள்களையெல்லாம் தொகுத்து உலகத்தார்க்குக் கொடுத்தருள்செய்தவனென்னுங் காரணம்பற்றி வந்த பெயராயிற்று. வள் முதனிலை, அ இறுதிநிலை, உ சாரியை. அம்முதனிலைக்குப் பொருள் ஈகை. உருத்திரசன்மா உருத்திரனால் அடைந்த சன்மத்தையுடையவனென விரியும். அவர் முருகக்கடவுளது திருவவதாரமாய் வணிகர்மரபிற்றோன்றிய மூங்கைப்பிள்ளையார். அசரீரி அருவமாய் எங்கு நிறைந்துள்ள முதற்றெய்வம். அரங்கேற்றத் தொடங்கிய காலத்துத் தெய்வப் புலவரோடு ஒப்பவிருந்து கேட்டற்குத் தகுதியுடையோர் யாரென யாவரும் எண்ணமுற்று நின்றவழி இவ்வசரீரிவாக்கியம் பிறந்தது. என்றதெனப் படர்க்கைவினையாகக் கூறலின், ஆண்டு நின்று கேட்ட புலவர்களுள் ஒருவர் அதனை இங்ஙனம் பாடலாகச் செய்தனரென்றறிக. (க)

நாமகள்.

உ. நாடா முதனூன் மறைநான் முகனூவிற்
பாடா விடைப்பா.ரதம்பகர்ந்தேன்—கூடாரை
யெள்ளிய வென்றி யிலங்கிலைவேன் மாறபின்
வள்ளுவன் வாயதென் வாக்கு.

இ-ள். கூடாரை எள்ளிய வென்றி இலங்கு இலை வேல் மாற—பகைவரைப் புறங்கொடுக்கச்செய்து இகழ்ந்த வெற்றியை உண்டாக்கி விளங்காநின்ற இலைபோலும் வேற்படையையுடைய பாண்டியராசனே,— நாடா — உலகத்தார் விதிவிலக்குகளை அறிந்து உய்யும்வழியை நாடி,—முதல் நான்முகன் நாவில் நான்மறை பாடா— படைப்புக்காலத்திலே பிரமனது நாவிலிருந்து இருக்கு முதலாகிய நான்குவேதங்களையும் பாடி, — இடைப் பாரதம் பகர்ந்தேன—நடுவானகாலத்திலே பாரதமாகிய வேதத்தைக் கூறினேன்,— பின் என்வாக்கு வள்ளுவன் வாயது — அதற்குப் பிற்பட்ட இக்காலத்திலே என் வாக்குத் திருக்குறளாகிய வேதத்தைச் சொல்லி வள்ளுவன்வாயின் கண்ணதாயிற்று. எ-று.

தன்கணவனாகலின் நான்முகனூவிலிருந்ததென்றும், அவனவதாரமாகலின், வள்ளுவன்வாயதென்வாக்கென்றும், கூறினள். பாரதம் வியாசனாற்கொண்டு சொல்லப்பட்டது. இதனால நான்மறை பூர்வவேதமும், பாரதம் மத்திய வேதமும், திருக்குறள் உத்தரவேதமும், என்றதாயிற்று. வேதம் மூவகைத்தென்பதூஉம், இவற்றது தோற்றமுறையால் இஃது வாக்கியப்பிரமாணத்திற் சிறப்புடைத்தென்பதூஉம, சொல்லியபடி. (உ)

இறையனார்.

ந. என்றும் புலரா தியாணர்நாட செல்லுகினு
நின்றலர்ந்து தேன்பிலிற்று நீர்மையதாய்—குன்றுத
செந்தளிர்க் கற்பகத்தின் றெய்வத் திருமலர்போன்
மன்புலவன் வள்ளுவன்வாய்ச் சொல.

இ-ள். மன் புலவன் வள்ளுவன் வாய்ச்சொல் — புலவர்க்கரசனாகிய வள்ளுவன்வாயிற் பிறந்த திருக்குறளானது,—என்றும் யாணர் புலராது நாட்செல்லுகினும் நின்று அலர்ந்து தேன் பிலிற்றும் நீர்மையதாய—எக்காலத்துந் தன்னழகு கெடாது நெடுங்காலங்கழியினும் நிலைபெற்று மலர்ந்து தேனைச்சொரிகின்ற குணமுடையதாய் விளங்குமாதலால்,—குன்றுத செந்தளிர்க் கற்பகத்தின் தெய்வத்திருமலர்போன்ம்—குறைவுபடாத செய்யதளிர்களையுடைய கற்பகத்தினது தெய்வத்தன்மைபொருந்திய உயர்வாகிய மலர்போலும். எ-று.

திருக்குறளுக்கு அழகு சொன்முடிபு பொருண்முடிபினகுணங்களும், அலர்தல் எங்கும் பரவுதலும், தேன்பிலிற்றல் இருமையின்பங்களும் விளைத்தலுமாம். சொல் ஆகுபெயர். இறையனார் கடவுளாகலின், இனி இதிற் சிறப்புடைத்தொன்றுளதாவதின்றென்னுந் துணிவு தோன்ற என்றுமென்றும், பின்னும் அதனை வலியுறுத்தற்கு நாட்செல்லுகினுநின்றென்றும், வாழ்த்துப் பொருள்பட இவ்வாறு கூறினர். இது அழியாது நின்று பெருகிப் பயன்படுமாறு சொல்லியபடி.

உக்கிரப்பெருவழுதியார்.

ச. நான்மறையின் மெய்ப்பொருளை முப்பொருளா நான்முகத்தோன்
முன்மறைந்து வள்ளுவனுய்த் தந்துரைதத—நூன்முறையை
வந்திகக சென்னிவாய வாழ்த்துக நன்னெஞ்சஞ
சிந்திகக கேட்க செவி.

இ-ள். நானமுகத்தோன தான மறைநது வளளுவனுய நானமறையின மெயபபொருளை முபபொருளாத தநது உரைதத நூனமுறையை—நானமுகன் தான தன்னுரு மறைநது திருவளளுவனுயவதரிதது நானகுவேதஙகளினுண் மைபபொருளை அறம பொருள இனபமெனனும முபபாறபொருளதாகத தமிழிறறநதுகூறிய திருக்குறளெழுதிய திருமுறையை—செனனி வநதிக்க—என றலை வணஙகுக,—வாய வாழததுக்—வாய துதிகக,—நனனெஞசம சிநதிக்க—நல்லமனம தியானிகக,—செவி கேடக—காது கேடக. எ-று.

முபபொருள ஆகுபெயா. இவவேதபபொருள ஆதியிலே வேதஞசொல்லியோனுலேயே சொலலபபடடமையால உலகததுச சமயாசாரியாகளாலும பிறராலும் ஒனறறகொனறு மாருகக கொளளபபட்ட பொருள்களபோலவதன றெனபது தோனற, மெயபபொருளெனருா. கலையுணா புலமையிற றலைமையோனுகி விதிமுறை வழாது முதுநிலம புரக்கும பெருநதகை யுக்கிரப பெருவழுதி யெனனுந தனனிக ரிலலா மனனவா பெருமான தான மேறகொண டசிறபபைப பலரும அறிநது மேறகொளள, இவ்வாறு வழிபாடுகூறினுன், "மனன னெபபடி மனனுயி ரபபடி" ஆகலின. இபபுததகததை முனனே பூசிதது மெய மொழி மனஙகளால வணககஞசெயது பின கேடகவேண்டுமெனறு சொலலியபடி. (ச)

கபிலர்.

ரு. தினையளவு போதாச சிறுபுன்னீா நீண்ட
பனையளவு காடடும் படிததான—மனையளகு
வளளைக குறஙகும் வளநாட வளளுவனா
வெளளைக குறடபா விரி.

இ-ள். மனை அளகு வளளைககு உறஙகும் வளநாட—மனையில வளாககபபடுகினற பறவைபபேடுகள உலககைபபாடடால கணணுறஙகுகினற வளம்பொருநதிய நாடடையுடைய அரசனே,— வளளுவனா வெள்ளைககுறட்பா விரி—திருவளளுவரால அருளிசசெயயபபடட குறளவெணபா மிகபபெரிய பொருளைத தனனுடகொணடு காடடுதல— தினையளவு போதாச் சிறுபுனனீா நீணட பனையளவு காடடும் படிதது—தினையரிசியினளவுக்கும போதாத சிறியபுலலினது நுனியினகணுளள பனிநீா உயாநத பனையினளவான அதன்சாயையைத தனனுட்கொணடு காட்டுஙகுணமபோலுங குணததையுடைத்து. எ-று.

பனை ஆகுபெயா. ஆல அசை. பறவை கிளி முதலியவை. உலக்கைபபாட்டு மகளிா பரிமளபபொடி இடிககினறபோது பாடும் பாட்டு, விரி விரிததல்.

எப்படி மிகச்சிறிய பனித்துளியிலே மிகப்பெரிய பனைமரத்தினசாயை அடங்கி விளங்குகின்றதோ அப்படியே மிகச்சிறிய இக்குறள்வெண்பாவில மிகப்பெரிய பொருள் அடங்கி விளங்குகின்றதெனபதாம். இது சுருங்கியிருந்தும விரிவான பொருளை விளக்குமாறு சொல்லியபடி. இது முதலியன சங்கத்துப்புலவராலே பாடப்பட்டன. (௫)

பரணர்.

௬. மாலும் குறளாய் வளர்ந்திரண்டு மாணடியான
ஞால முழுது நயந்தளந்தான—வாலறிவின
வள்ளுவருந் தங்குறள்வெண் பாவடியால வையத்தா
ருள்ளுவவெல லாமளந்தா ரோர்ந்து.

இ-ள். மாலும் குறளாய் வளர்ந்து இரண்டு மாண அடியால ஞாலம் முழுதும நயந்து அளந்தான—திருமாலும குறளாயப் பிறந்து வளர்ந்து இரண்டு பெரிய அடிகளால உலகமனைத்தையும விரும்பி அளந்தான,— வாலறிவின வள்ளுவரும தம குறள்வெண்பா அடியால வையத்தார உள்ளுவ எல்லாம ஓர்ந்து அளந்தார— மெய்யறிவினையுடைய திருவள்ளுவரும தமமினின்றுந்தோன்றி அந்நிலைநிற்கின்ற வெண்பாக்குறளின இரண்டுசிறிய அடிகளால அவ்வுலகமனைத்தினுமுள்ளோரால நினைக்கப்பட்டவற்றையெல்லாம ஆராய்ந்து அளந்தார. எ-று.

உம்மையிரண்டும, முறையே தேவரிற் பெரியோனாகியவென்றும, மனிதரிற்சிறியராயக் காணப்பட்டவென்றும, பொருளபட நின்றன. உவமானத்திலே வளர்தலும் பெருமையும சொல்லுதலால, உவமேயத்திலே அவற்றுக்கு முரணாகிய நிலைநிற்றலும சிறுமையும வருவிக்கப்பட்டன. மாலுக்குத் தானே குறளாதலும் பின்பு அந்நிலை நில்லாது வளர்தலும பேரடிகளால அளவுபட்ட உலகத்தையளத்தலும, திருவள்ளுவருக்குத் தமமினின்றுங் குறளை உண்டாக்குதலும் அது தனனிலைநிற்றலும அதனசிற்றடிகளால அளவுபடாத நினைப்பின விடயங்களை அளத்தலும, சொல்லப்படுதலாலும, வேற்றுமையறிக. நினைக்கப்பட்டனவெல்லாம இதனகத்து அளவுசெய்யப்பட்டமை சொல்லியபடி. (௬)

நக்கீரர்.

௭. தானே முழுதுணர்ந்து தணடமிழின் வெண்குறளா
லானா வறமுதலா வந்நான்கு—மேனோருக
கூழி னுரைத்தாற்கு மொண்ணீர் முகிலுக்கும
வாழியுல கென்னாற்று மற்று.

இ-ள், தானே முழுது உணர்ந்து—தானே வேதப்பொருளனைத்தையும அறிந்து—தணடமிழின வெண்குறளால் ஆனா அறம் முதலா அந்நான்கும் ஏனோருக்கு ஊழின உரைத்தாற்கும— தண்ணிய தமிழினகண குறள்வெண்பாக்களால விட்டுநீங்குதல கூடாத அறமுதலாகிய அந்நான்குபொருள்களையும அவற்றையறியாதவர்களுக்கு அவர் எளிதினறிய முறையாற் சொல்லியருளிய திருவள்ளுவருக்கும—ஒண்ணீர் முகிலுக்கும—ஒள்ளிய நீரைத் தந்த மேகத்து

க்கும—உலகு மறறு என ஆறறும்—இவவுலகம் எதிரநனறி யாது செயயும்! செயககிடநதது ஒனறும இலலை,—வாழி—அவரும அதுவும வாழக.எ-று.

ஆணமை நீஙகாமை. தானே முழுதுணர்நதெனவே, ஆசாரியராயிருநது பிறரறிவிகக அறிநதிலரெனறதாயிறறு. முழுதுமெனனுமுமமை தொக்கது. ஒணமை இனிமைமேனினறது. முறை நூலினமுபபொருளகளின கிடக்கையொழுஙகு. நாயனாகொடைசசிறபபுச சொலலியபடி. (௭)

மாமூலனார்.

௮. அறம்பொரு ளின்பமவீ டென்னுமந நானகின
றிறநதெரிநது செபபிய தேவை—மறநதேயும
வளளுவ னெனபானோ பேதை யவனவாயசசொற
கொளளா ரறிவுடை யாா.

இ-ள. அறம பொருள இனபம வீடு எனனும அநநானகின திறம தெரிநது செபபிய தேவை—அறமுதலாகச சொலலபபடட அவவேதபபொருளகளாகிய நானகனது கூறுபாடடையும தெரிநது உலகததாாககுச சொலலிய தேவனை—மறநதேயும வளளுவன என்பான பேதை—மறநதாயினும ஒருமனிதனாக உட்கொணடு வளளுவனெனறு சொலலுதறகு ஒருவனுளனாயின, அவன் அறிவிலலாதவனாவன,—அவன வாயச சொல அறிவு உடையாா கொளளார்—அவனது வாயிறபிறநத அசசொலலை அறிவுடையாா கொளளாா. எ-று.

அறமுதலியவறறின கூறுபாடு அவறறினது தொகை வகை விரிகள. மறநதேயுமெனறதனால, நினைபபுடன சொலலுவோன பேதையிற பேதையாமென்றதாயிறறு. முனனும் பினனுமுளள பாடடுககளில இபபெயா தெயவததனமையைக குறிபபிககுமபடி நனகுமதிதது உயாததிச சொலலபபடுதலால, ஒருமனிதனாகவுட்கொணடெனபது வருவிககபபடடது, அனறி ஒலிக்குறிபபினாலே சாதியிழிவு தோனற வளளுவனெனபானெனினுமமையும. இககுறிபபொலியை வடநூலாா காகுசுரமெனபா. தெயவபபுலவரை அவமதிபபினிழிவு சொலலியபடி. (௮)

கல்லாடர்.

௯. ஒனறே பொருளெனின் வேறெனப வேறெனி
னன்றெனப வாறு சமயததார்—நனறென
வெபபா லவரு மியைபவே வளளுவனா
முப்பான் மொழிந்த மொழி.

இ-ள். ஆறுசமயததாா ஒனறே பொருள எனின வேறு எனப — அறுவகைமதத்தோரும் ஒருமததாா தமது நூலிலே உலகமும உயிரும் கடவுளுமாகிய பொருளகள் ஒனறேயெனறு நாட்டுவராயின, மறறொருமததாா தமது நூலிலே அதனை மறுதது அவை வேறுமெனறு நாடடுவா,—வேறு எனின் அன்று என்ப—அப்படி வேறெனறு நாட்டின, பினனொருமதத்தாா அதனை அனறெனறு மறுபபா; ஆதலால, சமயநூலகளெலலாம இவ்வாறு மறுககபபடுகினறன.—வளளுவனாா முப்பால மொழிநத மொழி நனறு என எபபாலவ

ரும் இயைப — திருவள்ளுவராலே முப்பாலாகச் சொல்லப்பட்ட நூலை நன்றென்று கொள்ளுதற்கு எவ்வகைப்பட்டபகுதியோரும் உடன்படுவர். எ-று.

மொழி ஆகுபெயர். ஆறுமதமாவன வியாசமதம், சைமினிமதம், பதஞ்சலிமதம், கபிலமதம், கணாதமதம், அக்ஷபாதமதம், அன்றிச் சைவ வைணவமுதலியவற்றைக் கூறினுமாம். எச்சமயத்தாருமென்றது எப்பாலவருமென்றதனால், வேதத்துக்கு உடன்பட்ட சமயத்தாரேயன்றிப் புறப்பட்ட சைனம, பௌத்தம முதலிய மதத்தாரும, பலவகைப்பட்ட சாதியாரும, தேசத்தாரும, காலத்தாரும், பிறரும், தழுவப்படுதலறிக. இதுவே பொதுவேதமென்றபடி. (க)

சீத்தலைச்சாத்தனார்.

கO. முமமலையு முநநாடு முந்நதியு முப்பதியு
முமமுரசு முததமிழு முககொடியு—மும்மாவுந
தாமுடைய மன்னர் தடமுடிமேற் றரன்றே
பாமுறைதோ வளளுவாமுப பால.

இ-ள். வள்ளுவர் பா முறை தோ முப்பால—திருவள்ளுவரது பாக்களின்முன்பின் முறைதெரிதற்கிடனாகிய திருக்குறளானது,— மும்மலையும—கொல்லிமலை நேரிமலை பொதியமலை எனப்படுகின்ற மூன்றுமலைகளையும— முந்நாடும—குடநாடு புனனாடு தென்னாடு எனப்படுகின்ற மூன்றுநாடுகளையும—முந்நதியும்—பொருநைநதி காவிரிநதி வையைநதி எனப்படுகின்ற மூன்றுநதிகளையும்— முப்பதியும—கருவூர் உறையூர் மதுரை எனப்படுகின்ற மூன்றுபதிகளையும— மும்முரசும—மங்கலமுரசு வெற்றிமுரசு கொடைமுரசு எனப்படுகின்ற மூன்றுமுரசுகளையும்— முத்தமிழும—இயற்றமிழ இசைத்தமிழ நாடகத்தமிழ எனப்படுகின்ற மூன்றுதமிழகளையும—முக்கொடியும — விற்கொடி புலிக்கொடி மீனக்கொடி எனப்படுகின்ற மூன்றுகொடிகளையும—மும்மாவும— கனவட்டம் பாடலம கோரம எனப்படுகின்ற மூன்று குதிரைகளையும்— தாம் உடைய மன்னர் தடமுடிமேல தார் அன்றே — தாமமுறையேயுடைய சேரசோழபாண்டியர் எனப்படுகின்ற மூவரசருடைய பெரியமுடிகளின்மேலுங்கொள்ளப்பட்ட மாலையன்றே. எ-று.

அன்றேயென்றது பலரறிதேற்றம். முப்பால் ஆகுபெயர். மும்முரசும முத்தமிழும அம்மூவரசர்க்கும பொதுமையவாயினும, இம்முறையுரிமை அவர் குடிமரபிற்கு இயைந்தனபோலும. அரசர்மூவரும மேற்கொண்ட சிறப்புச் சொல்லியபடி. (கO)

மருத்துவன்றாமோதரனார்

கக. சீந்திநீர்க கண்டந் தெறிசுக்குத தேனளாய
மோந்தபின் யார்க்குந் தலைக்குத்தில—காந்தி
மலைக்குத்து மால்யானை வள்ளுவர்முப் பாலாற்
றலைக்குத்துத் தீர்வுசாத் தற்கு.

இ-ள். காந்தி மலைக்குத்தும மால் யானை—தன்பகையென வெகுண்டு மலையைக் குத்துகின்ற பெரிய களிறுபோலுள்ள அரசனே,—சீந்திநீர்க்கண்டம்

தெறி சக்குத தேன அளாய் மோநதபின யாக்கும் தலைகருத்து இல்—சீநதி நீாசசருககளையையும சிதைக்கபபடட சுக்கையும் தேனெடு கலநது மோநத பின அதனல தலைகருத்துடையோா யாவாக்கும தலைகருத்து இலலையாகும். —வளளுவா முபபாலால சாததறகுத் தலைக்குததுத தீாவு— திருவள்ளுவா அருளிசசெயத முபபாலினலே சீததலைச்சாத்தனர்கருத தலைக்குததது இலலை யாயிறறு. எ-று.

யானைபோலபவனை யானையெனலால, ஆகுபெயா. முனகேட்கபபட்ட நூ லகளிலெலலாம பலசொறகுறறஙகளும், பொருட்குறறஙகளும, கணடு பொ ருது தலையில அறைநதுகொணடுவநதமையால, புண்படடுகருததல உண்டாயி ருநதது, இதனகண ஓாகுறறமுங்காணபபெருமையால அது நீஙகிறறென்க. எபபடி அமமூனறுசரககும அதறகு மருநதாமோ அபபடியே இதறகு இம மூன்றுபாலும மருநதாயினவெனபதாம. தீாவெனனுநதொழிறபெயா முறறு பபொருளில வநதது. இதன குறறமறறுவிளஙகுகை சொலலியபடி. (கக)

நாகன்றேவனர்.

கஉ. தாளார் மலர்பபொய்கை தாஙகுடைவார் தண்ணீரை
வேளா தொழிதல வியபபன்று—வாளாதா
மபபா லொருபாவை யாயபவோ வளளுவனா
முபபான மொழிமூழ்கு வாா.

இ-ள. தாள ஆா மலாபபொயகை குடைவாா தணணீரை வேளாதொழி தல வியபபு அனறு—நாளததோடு பொருநதிய தாமரைமலாகளையுடைய ஒரு குளத்துநீரினகணணே மூழகுவோா வேறுதணணீரை விருமபாதொழிதல வி யபபைச செயவதனறு;— வளளுவனா முபபால் மொழி மூழகுவாா தாம வாளா அபபால ஒருபாவை ஆயபவோ—திருவளளுவரது முபபாலகளையுடை ய நூலினகண்ணே மூழகுவாா தாம் வீணாக அபபால ஒருநூலை விரும்புவ ரோ!விரும்பாா, ஆகலின், இதுவே வியபபைச செயவதாம. எ-று.

தாளார்மலரொனலால, தாமரைமலரொனபபட்டது. வியபபைச் செயவதை வியபபெனரூா. மூழகுதல இஙகே கருததுமுழுதும் அழுநதுகிறறனமேனின றது. மொழி ஆகுபெயா. ஓகாரம எதிாமறை. விருமபுதலாகியகாரணததை ஆயபவோவெனக் காரியமாக உபசரிததாா. அது வியபபனறெனறமையால, இது வியபபெனறதாயிறறு. உயாவானபொருள பெறறோாககு அதினிழிவா னபொருளையும் பெற விருமபுதல் இயல்பாயிருகக, குளிாசசி இனசுவை நறு மணம் முதலிய குணஙகளாலே சிறநத ஒரு தாமரைக்குளதது நீரைப பெ றறோர்க்கு அதனறருனே அமைதி பெற்று வேறுதண்ணீரைப பெற விரும பாமை வியபபைச செயவதாயிறறு, ஆயினும இதுகாறும ஒருநூலைக் கறறோ ாககு வேறுநூலைக் கறக விரும்புதலனறி விருமபாமையில்லாதிருக்க, இப் போது உளதாகலின், இதுவே பெருவியப்பைச் செயவதென்றதாயிறறு. இ தனல இநநூலகத்து எநநூறபொருளும் அடங்கியிருக்கினறமை குறிபபிக்க பபடடது. பலநூலகளையுங் கற்க விரும்புவோாக்கு இதுவொன்றே அமைத ல் சொலலியபடி. (கஉ)

அரிசிற்கிழார்.

கரு. பரந்த பொருளெலலாம பாரறிய வேறு
தெரிநது திறநதொறுஞ சேரச—சுருஙகிய
சொலலால விரிததுப பொருள்விளஙகச சொல்லுதல
வலலாரார வள்ளுவரல லால.

இ-ள். பரநத பொருளெலலாம பாா அறிய வேறு தெரிநது—வேதத்திலே ஒன்றோடொனறு மயஙகிநின்ற நாலவகைபபொருளகளையும இபபூமியிலுள ளோா அறிதறபொருட்டு வேறாகப பிரிதது—திறநதொறுஞ்சேரச சுருஙகிய சொலலால பொருள விளஙக விரிததுச சொலலுதல வலலாா— அது அது தனது தனது வகையோடு சேருமபடி சுருஙகிய சொல்லால பொருள விளங க விரியுமபடி வைததுச சொலலுதல வலலாா—வளளுவரலலால ஆா—வள் ளுவரலலது ஒருவருமிலலை. எ-று.

பாா ஆகுபெயா. திறம் அறமுதலியவறறின கூறுபாடு. சுருஙகசசொலலல விளங்கவைத்தனமுதலிய அழகுகள எபபடி இவரால அமைககபபட்டனவோ அபபடிப பிறரால அமைககபபடுதல கூடாமை காட்டியதாயிறறு. நூலுககும நாயனாககும தகுதி சொலலியபடி. (கரு)

பொன்முடியார்.

கச. கானின்ற தொஙகலாய காசிபனாா தந்ததுமுன
கூறின றளநத குறளெனப—நூனமுறையான
வானினறு மண்ணின் றளநததே வளளுவனாா
தாநின் றளநத குறள்.

இ-ள். கான நின்ற தொஙகலாய —மணநதஙகபபெறற மாலையையுடைய யாணடியராசனே,—முன காசிபனாா தநதது கூ நின்று அளநத குறள எனப —முன் காசிபராலே தரபபட்ட குறளை மணணினகணணே நினறு உலகததை அளநத குறளெனறு சொலலுவா,—தாம நினறு வளளுவனாா அளநத குற ள நூன்முறையான வான நினறு மண நினறு அளநதது—தாம இஙகே எழு நதருளித திருவளளுவராலே தரபபட்ட குறள நூலின முறையோடு கூடி விணணினகணணே நினறும மணணினகணணே நினறும உலகததை அளந தது. எ-று.

கு கூ எனநீணடது. ஆனுருபு ஒடுவுருபின பொருளில் வநதது. அககுறள் வ ளசித்துப பெறறளததலால நூனமுறையோடு கூடாததாயிறறு. இக்குறளுக்கு ஒலிவடிவும வரிவடிவுமென இரணடுவடிவுண்மையால, ஒலிவடிவுக்கிடம் வா னாகலின வானினறெனறும், வரிவடிவுககிடம மணணாகலின் மணணினறென றும், கூறினா். இக்குறளுக்கு நூனமுறையோடு கூடலும வானிற்றலும் மி குததுச சொலலி வேற்றுமை செயயபபட்டது. முன் மாலுமெனபாட்டிலே நாயனாக்கும் மாலுக்கும், இபபாட்டிலே திருக்குறளுக்கும மாலவதாரக்குற ளுககும், ஒபபுமை குறித்துசசொல்லலால் வேறுபாடாம். உலகததுபபொரு ளெல்லாம் இஃது அளததறசிறப்புச் சொலலியபடி. (கச)

கோதமனார்.

கரு. ஆற்ற லழியுமென் றந்தணர்க ணான்மறையைப்
போற்றியுரைத் தேட்டின் புறத்தெழுதா—ரேட்டெழுதி
வல்லுநரும் வல்லாரும் வள்ளுவனார் முப்பாலைச
சொலலிடினு மாற்றல்சோர் வின்று.

இ-ள். அந்தணர்கள் நான்மறையை உரைத்துப் போற்றி ஆற்றல் அழியும் என்று ஏட்டினபுறத்து எழுதார்—அநதணர்கள நானகுவேதங்களையும் வாய்பபாடமாகக் காப்பாற்றி, ஏடடின்கண எழுதிவைததால் வலியில்லாரும் ஓதுவராகலின இவற்றின் வலிமை குறையுமென்று ஏட்டினகண் எழுதார்;—வள்ளுவனார் முபபாலை ஏட்டு எழுதி வல்லுநரும் வலலாரும் சொல்லிடினும் ஆற்றல் சோாவினறு— திருவள்ளுவரது திருககுறளை ஏட்டின்கணெழுதிவைதது வலியுடையவரும் வலியிலலாரும ஓதினாலும், வலிமை குறைதலிலலை. எ-று.

அவவேதததுககு உதாததம் அநுதாத்தம் சுவரிதமெனனுஞ் சுரங்களின் வழுவாமல் ஓதலவேண்டுமெனனும் விதியுளதாகலின, அதற்குத் தகுதியுடைய அநதணரே அதிகாரிகளாயினா, இதற்கு அஃதிலலாமையால யாவரும் அதிகாரிகளாவரெனறறிக. சொலலிடினுமெனறதனால பொருளுணர்ச்சிக்கு இதற்கும் வலிமை வேண்டுமெனபது பெறபபட்டது. ஆறறல சொறசெறிவின்றிட்பம். இங்ஙனங்கூறவே, அவ்வேதம் சொல்லின்கண்ணே தலைமையுடைத்தெனபதூஉம், இவ்வேதம் பொருளின்கண்ணே தலைமையுடைததெனபதூஉம், பெறப்பட்டன. ஓதபபடுதலின் அவவேதததினும இது சிறபபுடைமை சொல்லியபடி.

நத்தத்தனார்.

கசு. ஆயிரதது முநநூறறு முபப தருங்குறளும்
பாயிரத்தி னேடு பகாந்ததறபின்—போயொருத்தர்
வாய்க்கேட்க நூலுளவோ மன்னு தமிழ்ப்புலவ
ராயக்கேடக வீறறிருகக லாம்.

இ-ள். பாயிரததினேடு ஆயிரததுமுந்நூறறுமுபபது அருங்குறளும் பகாந்ததறபின் போய் ஒருததா வாயக் கேடக நூல உளவோ—பாயிரநான்கதிகாரஙகளோடு சோநத தொகையாகிய அரிய ஆயிரததுமுநநூறறுமுப்பது குறள்வெண்பாககளையும் ஓதியுணர்நதபின்பு, போய் ஒருவரது வாயாலே கேட்டறிதற்கு நூலுளவோ! இல்லை:—மன்னு தமிழபபுலவராய்க் கேட்க வீறறிருக்கலாம்—நிலைபெற்ற தமிழிலே புலமை நிரம்பியோராகிய பிறர் தம்மிடத்து வந்து கேட்க வீற்றிருக்கலாம். எ-று.

வீறறிருததல ஒருசபைநடுவிலே உயாவாகிய ஆதனததில ஏறியிருத்தல். இவ்வாறுட் பலவகைபபட்ட நூலகளின கருததுககளெலலாம் விளஙகுகிறறலின், கேட்க நூலுளவோவென்றார். புலவராயெனவே, புலமை நிரம்புதறகு இவை ஆயிரததுமுந்நூற்று முபபதகுறளகளும் போதுமென்பது பெறபபட்டது. ஓதியோர்க்கு வரும் இமமைப்பயன் சொலலியபடி. (கசு)

முகையலூர்ச்சிறுகருந்தும்பியார்.

கஎ. உள்ளுத லுள்ளி யுரைத்த லுரைத்ததனைத்
தெள்ளுத லன்றே செயற்பால—வள்ளுவனார்
முப்பாலின் மிக்க மொழியுண் டெனப்பகர்வார்
எப்பா வலரினு மில.

இ-ள். வள்ளுவனார் முப்பாலின் மிக்க மொழி உண்டு என்ப பகர்வார் எப் பாவலரினும் இல்—திருவள்ளுவரது திருக்குறளின் மேற்பட்ட நூலொன்று உளதென்று சொல்லவல்லவர் எவ்வகைப்பட்ட புலவருள்ளும் இல்லை,—செயற்பால, உள்ளுதல் உள்ளி உரைத்தல் உரைத்ததனைத் தெள்ளுதல் அன்றே—ஆதலால், நாம் இந்நூலைக்குறித்துச் செயக்கடவன நாம் இதன்பொருளைச் சிந்தித்துக்கொள்ளுதலும், சிந்தித்துப் பிறர்க்கு அதனைச்சொல்லுதலும், பிறரா லே சொல்லப்பட்ட அதனைத் தெளிதலும் அன்றோ! எ-று.

மொழி ஆகுபெயர். ஒப்பது வடமொழி வேதமிருத்தலின் மிக்கமொழியென்றும், தமிழின்மாத்திரமன்றி வடமொழி முதலியவற்றினுள்ள புலவரையுந் தழுவுதற்கு எப்பாவலரினுமென்றும், அறிவொப்புக்காண்டற்கு உரைத்ததனைத் தெள்ளுதலென்றும், கூறினார். உள்ளுதலெனவே கேட்டலும், தெளிதலெனவே அவ்வாறொழுகலும், அடங்கின. இது பயிற்சி செயதொழுகுமாறு சொல்லியபடி. (கஎ)

ஆசிரியர் நல்லந்துவனார்.

கஅ. சாற்றிய பல்கலையுந் தப்பா வருமறையும்
போற்றி யுரைத்த பொருளெல்லாந்—தோற்றவே
முப்பான் மொழிந்த முதற்பா வலரொப்பா
ரெப்பா வலரினு மில.

இ-ள். சாற்றிய பல்கலையும் தப்பா அருமறையும் போற்றி உரைத்த பொருளெல்லாம் தோற்ற—அறிவுடையோரால் சொல்லப்பட்ட பலநூல்களாலும் தப்பாத அரியவேதத்தினாலும் காப்பாற்றிவைத்திருந்து உலகத்தார்க்குச் சொல்லப்பட்ட விடயங்களெல்லாம் தன்னிடத்தே காட்டும்படி—முப்பால் மொழிந்த முதற்பாவலர் ஒப்பார் எப்பாவலரினும் இல்—திருக்குறளைச் சொல்லிய திருவள்ளுவரையொப்பவர் எவ்வகைப்பட்ட பாவலருள்ளும் இல்லை. எ-று.

தம்மாலே சொல்லப்பட்டவற்றில் வழுவுறுமையால் தப்பாவென்றும், பொருளுணர்தற்கேயன்றி ஓதுதற்கும் எளிதன்றாகலின் அருவென்றும், விசேடணஞ்செய்யப்பட்டது. எப்பாவலரினுமில இதற்கு முன்னுரைசகப்பட்டபடியே கொள்க. முதற்பாவலர் முதன்மையையுடைய பாவலர், நால்வகைப்பாக்களில் வெண்பாக்களும் அவற்றுள்ளும் குறள்வெண்பாவும் தலைமை பெற்று நிற்றலின், அக்குறள்வெண்பாவால் நூல்செய்த வல்லமையுடையரென்றுமாம். புலமையிலே நாயனாருக்கு ஒப்பின்மை சொல்லியபடி. (கஅ)

கீரந்தையார்.

கக. தப்பா முதற்பாவாற் றமாண்ட பாட்டின்
முப்பாலி னற்பான் மொழிந்தவ—ரொப்பாலும்
வைவைத்த கூர்வேல் வழுதி மனமகிழத்
தெய்வத் திருவள் ளுவர்.

இ-ள். எபபாலும் வை வைதத கூா வேல வழுதி மனம் மகிழ—எவ்விடத்திலும கூாமை வைதத சிறபபுப பொருநதிய வேலையுடைய பாணடியராசன மனமகிழ—தபபா முதற்பாவால தாம மாணட பாடலிலை முபபாலின காற பால மொழிநதவா—சொல்லபபடடபொருள வழுவாமல முதன்மையுடைய பாவாகிய குறள்வெணபாககளாலே தாம மாட்சிபெறற பாடறெழிலினாலே மூன்றுபாலகளிலே அறமுதலிய நானகுபகுதிபபொருளையும திருவாய்மலாநதவா—தெயவத்திருவளளுவா—தெயவததனமையையுடைய திருவளளுவநாயனா. எ-று.

கூா சிறபபு. நானகனுண மூனறடஙகுவ்தனறி மூனறனுள நானகடங்காமையின, வியநது கூறபபடடதாயிறறு. நூலசெயத சிறபபும, அதனால் அரசனை மகிழவிததமையும, சொலலியபடி. (கக)

சிறுமேதாவியாா.

உ0. வீடொன்று பாயிர நானகு விளஙகற
நாடிய முபபதது மூனறொன்றாழ—கூடுபொரு
ளெளளி லெழுப திருபதிற றைநதின்பம
வளளுவா சொனன வகை.

இ-ள. வளளுவா சொனன வகை—திருவளளுவராலே சொலலபபட்ட இருககுறளின அதிகாரவகை,—பாயிரம நானகு—பாயிரம நானகதிகாரததை யுடைதது,—அறம முபபததுமூனறு—அறம முபபததுமூனறதிகாரததையுடைதது,—ஊழ ஒனறு—ஊழ ஓதிகாரததையுடைதது,—பொருள எழுபது—பொருள எழுபததிகாரததையுடைதது,—இனபம இருபதிறறைநது—காமம இருபததைநததிகாரததையுடைதது. எ-று.

அறததுபபாலுளடஙகாது அதனை விடடு நூறகெலலாம பொதுவாய நிறறலின வீடொனறு பாயிரமெனறும, இமமை மறுமை வீடு மூனறும பயததறசிறபபிறறுய மூனறனுண முதனிறறலின விளஙகறமெனறும, யாவாககும பொதுபபட நாடித தொகுககபபடட அறததினகூறுபாடு இவையேயாகலின நாடிய முபபததுமூனறெனறும, முனனினற அறமும பினனினற இனபமும கைகூடுதறகுத துணையாய நிறறலின கூடுபொருளெனறும, அபபொருளின பாகுபாடுகளெலலாம இவறறினடஙகுதலின எளளிலெழுபதெனறும, கூறினா. எளளல இகழதல. சிலபழைய நூலகளிலே சிலவறறைச சாதியாரும சமயததாரும மிகுததும குறைததும வேறுபடுததலால அபபடிபபடடவேறுபாடு இதறகும வரினும வருமெனறு ஆசஙகிதது, இதனதிகாரஙகளுககு இவ்வனநதொகைசெயதாா. பின இவவாறு தொகைசெயயபபடடு வருவனவறறிறகும இதுவே கருததாகக கொளக. முபபாலகளுககும அதிகாரததொகை சொலலியபடி. (உ0)

நல்கூர்வேள்வியாா.

உக 'உப்பகக நோககி யுபகேசி தோணமணந்தா
ணுததர மாமதுரைக கசசெனப—விபபக்க
மாதானு பஙகி மறுவில புலசசெநநாப
போதாா புனறகூடற கசசு.

இ-ள். உப்பக்கம் நோக்கி உபகேசி தோள் மணந்தான் உத்தர மா மதுரைக்கு அச்சு என்ப—அப்பக்கத்தைக்குறித்துச் சென்றேறாகிய உமாதேவியினது தோளை மணந்த கடவுளை வடமதுரைக்கு ஆதாரமென்று சொல்லுவர்; —இப்பக்கம் மாதானுபங்கி மறு இல் புலச் செந்நாப்போதார் புனற்கூடற்கு அச்சு— இப்பக்கம் மாதானுபங்கியெனப்படுகின்ற குற்றமற்ற புலமையாகிய தேனைச் சொரிகின்ற செவ்விய நாவாகிய மலரையுடையவர் நீர்வளத்தையுடைய தென்மதுரைக்கு ஆதாரமாவர். எ-று.

உப்பக்கம் இடைக்காடர் அரசன் தன்பாடலை அவமதித்தமையற்றிப் பிணங்கிச்சென்ற பக்கம். உப்பக்கநோக்கியென்றது வினையாலணையும்பெயர். கேசி திருமால், இது அக்கடவுள் சகசிரநாமத்திற் கண்டது. கேசிக்குப் பின்னே பிறந்தவள் உபகேசியென்றாயது, உபேந்திரனென்பதுபோல. மாதா அனுபங்கி மாதாவை நிகராகக்கொண்டு நடக்கின்ற ஒழுங்கினனெனப்படுதலின், அவள் பிள்ளைமேலேபோல் இவர் உலகத்தாாமேல் அருள்செய்தல் சொல்லப்பட்டதாயிற்று. நாப்போதென்றதற்கேற்பப் புலமையிலே தேன் ஆரோபிக்கப்பட்டது. அச்சுப்போற்றாங்குதலால், அச்சென்றார். நாயனாராலே திங்கட்குடையுடைச் சீர்சாலவழுதியுஞ் சங்கப்புலவருந்தழைத்தினிதோங்கிய மதுரைக்கு உண்டான சிறப்புச் சொல்லியபடி. (உ௧)

தொடித்தலைவிழுத்தண்டினார்.

உஉ. அறநான் கறிபொரு ளேழொன்று காமத்
திறமூன் றெனப்பகுதி செய்து—பெறலரிய
நாலு மொழிந்தபெரு நாவலரோ நன்குணர்வார்
போலு மொழிந்த பொருள்.

இ-ள். அறத்திறம் நான்கு—பாயிரம், இல்லறம், துறவறம், ஊழெனு அறப்பாலினுட்பிரிவுகள் நான்கும்,—அறி பொருட்டிறம் ஏழ்—அரசு, அமைச்சு, அரண், கூழ், படை, நட்பு, ஒழிபென அறியப்பட்ட பொருட்பாலினுட்பிரிவுகள் ஏழும் —காமத்திறம் மூன்று எனப் பகுதிசெய்து—ஆண்பாற்கூற்று, பெண்பாற்கூற்று, அவ்விருபாற்கூற்றெனக் காமத்துப்பாலினுட்பிரிவுகண் மூன்றுமாகப் பகுதி செய்து—பெறலரிய நாலும் மொழிந்த பெருநாவலரோ—பெறுதற்கரிய அறம் பொருள் இன்பம் வீடு எனப்படுகிற நான்குபொருளையும் சொல்லிய பெருநாவலரோ—ஒழிந்த பொருள் நன்கு உணர்வார்போலும்—அவற்றுளடங்காது ஒழிந்தபொருள் உளதாயின, அதனை நன்றாக அறியவல்லவர்போலும். எ-று.

திறமென்றது அறமுதலியவற்றோடுங்கூட்டப்பட்டது. நாவலரோவென்றமையால், பிறரால் அறியப்படுவதன்றென்றதாயிற்று. முப்பாலியற்றொகையும், இவற்றினடங்காதது ஒன்றில்லையென்பதும், சொல்லியபடி. (உஉ)

வெள்ளிவீதியார்.

உ௩. செய்யா மொழிக்குந் திருவள் ளுவர்மொழிந்த
பொய்யா மொழிக்கும் பொருளொன்றே—செய்யா
வதற்குரிய ரந்தணரே யாராயி னேனை
யிதற்குரிய ரல்லாதா ரில.

இ-ள். செய்யா மொழிக்கும் திருவள்ளுவர் மொழிந்த பொய்யா மொழிக்கும் பொருள் ஒன்றே—ஒருவராலே செய்யப்படாத மொழியாகிய வேதத்துக்கும் திருவள்ளுவரால் அருளிச்செய்யப்பட்ட தனவழியொழுகுவோர்க்கும் பயன்விளைவிலே பொய்படாத மொழியாகிய திருக்குறளுக்கும் பொருளொன்றே;— ஆராயிற் செய்யா அதற்கு உரியர் அந்தணரே— ஆராயுங்கால், செய்யப்படாத அவ்வேதமோதுதற்குரியவர் அந்தணரே,—ஏனையிதற்கு உரியர் அல்லாதார் இல்— பொய்படாத இத்திருக்குறளோதுதற்கு உரியவரல்லாதவர் உலகத்திலில்லை. எ-று.

பூர்வவேதத்தை நித்தியமெனபார் மதம்பற்றிச் செய்யாமொழியென்றார். அது வடமொழியும் இது தென்மொழியுமாய் நின்று சிலவேறுபாடுடையன போற்றோன்றினும் உணர்வார்க்கு கருத்து வேறுபடாமையின், பொருளொன்றேயெனத் தேற்றேகாரம் கொடுத்துக் கூறினார். செய்யா மொழி பொய்யாமொழி அன்மொழித்தொகைகள். இதற்குரியரல்லாதாரில்லென்றதனாலும் பொதுவேதமாதலறிக. அதற்கும் இதற்கும் பொருள் வேறேயென்றும், இதனையோதற்கதிகாரிகளாவார் யாவரோவென்றும், நிகழ்கின்ற ஐயமொழித்தபடி. (உங)

மாங்குடிமருதனார்.

உச. ஓதற் கெளிதா யுணர்தற் கரிதாகி
வேதப் பொருளாய் மிகவிளங்கித்—தீதற்றோ
ருள்ளுதொ றுள்ளுதொ றுள்ள முருக்குமே
வள்ளுவர் வாய்மொழி மாண்பு.

இ-ள். வள்ளுவர் வாய் மொழி மாண்பு— திருவள்ளுவரது வாயினின்றுந் தோன்றிய திருக்குறளினது மாட்சிமையைச் சொல்லின்,— ஓதற்கு எளிதாய் உணர்தற்கு அரிதாகி வேதப்பொருளாய் மிக விளங்கி—அது ஓதப்படுதற்கு எளிய சொற்களையுடையதாகியும் அறியப்படுதற்கு அரியபொருள்களையுடையதாகியும் வேதமெனப்படுகின்ற பொருளாகியும் அவ்வேதத்தின் மிக விளங்கி,— தீது அற்றோர் உள்ளுதொறு உள்ளுதொறு உள்ளம் உருக்கும்—குற்றமற்றோர்கள் நினைக்குந்தோறும் நினைக்குந்தோறும் அவர்களுடைய மனத்தைக் கரைக்கும். எ-று.

ஓதற்கெளிதாயெனவே நவின்றோர்க்கினிமை நன்மொழிபுணர்த்தல்களும், உணர்தற்கரிதாகியெனவே ஆழமுடைமையும், வேதப்பொருளாயெனவே விழுமியதுபயத்தலும், பிறவுமாகிய அழகுகளினமைதி சொல்லப்பட்டதாயிற்று. தீதற்றோர் பொருளாராயச்சிக்கேற்ற நுண்ணறிவுடையோர். உள்ளுதொறுள்ளுதொ றுள்ளமுருக்குமெனவே, முன் காணப்பட்டதினும் பின்காணப்படும் பொருள் சிறந்தும் விரிந்தும் தோன்றுதலுடைமை பெறப்பட்டது. இதனது அற்புதமான குணமுடைமைச்சிறப்புச் சொல்லியபடி. (உச)

எறிச்சலூர்மலாடனார்.

உரு. பாயிர நான்கில் லறமிருபான் பன்மூன்றே
தூய துறவறமொன் றூழாக—வாய
வறத்துப்பா னால்வகையா வாய்ந்துரைத்தார் நூலின்
றிறத்துப்பால் வள்ளுவனா ரோர்ந்து.

இ-ள். வள்ளுவனார் ஆய்ந்து நூலின் திறத் துப்பால் ஓர்ந்து—திருவள்ளுவனாயனார் அவ்வேதத்தின் கருத்துக்களையாராய்ந்து, தமமாலே செய்யப்பட்ட நூலினது திறத்திறகுத் தக்க நன்மையுடைமையால் இவையே உரியவையென்று தெரிந்து,—பாயிரம் நான்கு—பாயிரம் நான்கதிகாரமும்,—இல்லறம் இருபான்—இல்லறவியல் இருபததிகாரமும்,—துறவறம் பனமூன்று—துறவறவியல் பதினமூன்றதிகாரமும், — ஊழ் ஒன்றாக —ஊழ் ஓரதிகாரமுமுடையனவாக,—ஆய அறத்துப்பால் நால்வகையா உரைத்தார்—இவவாறாய அறத்துப்பாலைப் பாயிரமுதலிய நால்வகையுடைத்தாகக் கூறினார். எ-று.

முப்பாற்பொருள்களினும் முதற்குக் காரணமாதற்சிறப்புடைமையின், தூயதுறவறமென்றார். தூய்பு நன்மை, அது எல்லாவருஞ்சிரமங்களுக்கும் பொதுவாயிருக்கை. அறப்பாலியலதிகாரத்தொகை சொல்லியபடி. (உரு)

போக்கியார்.

உசா. அரசிய லையைந் தமைச்சிய லீரைந்
துருவல லரணிரண்டொன் றொண்கூ—ழிருவிய
லிண்படை நட்புப் பதினேழ் குடிபதின்மூன்
றெண்பொரு ளேழா மிவை.

இ-ள். அரசியல் ஐயைந்து—அரசியல் இருபத்தைந்ததிகாரமுடைத்து,—அமைச்சியல் ஈரைந்து — அமைச்சியல் பத்ததிகாரமுடைத்து, — அரண் இரண்டு—அரணியல் இரண்டதிகாரமுடைத்து,—கூழ் ஒன்று—பொருளியல் ஓரதிகாரமுடைத்து,—படை இருவியல்— படையியல் இரண்டதிகாரமுடைத்து,—நட்பு பதினேழ்—நட்பியல் பதினேழதிகாரமுடைத்து,—குடி பதினமூன்று—ஒழிபியல் பதினமூன்றதிகாரமுடைத்து,— எண்பொருள் இவை ஏழாம் — எண்ணப்பட்டபொருட்பாலுக்கு இவ்வியல்களேழாம். எ-று.

அரணுக்கு உருத்திடபம் சிறத்தலின் உருவல்லரணென்றும், பொருளுடையார்க்கே ஒளி அமைவதாகலின் ஒண்பொருளென்றும், படைக்குக் கடும்போரிற் பின்கொடாத திண்மை உரித்தாகலின், திண்படையென்றும், கூறினார். பிறகாலத்தார் அமைச்சு முதலியவைந்தனையும் அங்கவியலென ஓரியலாக்கியும் வழங்குப. பொருட்பாலியலதிகாரத்தொகை சொல்லியபடி. (உசா)

மோசிகீரனார்.

உஎ. ஆண்பாலே ழாறிரண்டு பெண்பா லடுத்தன்பு
பூண்பா விருபாலோ ராறாக—மாண்பாய
காமத்தின் பக்கமொரு மூன்றாகக் கட்டுரைத்தார்
நாமத்தின் வள்ளுவனா நன்கு.

இ-ள். ஆண்பால ஏழ—ஆண்பாற்கூறறு ஏழதிகாரமும்,—பெண்பால் ஆறிரண்டு—பெண்பாறகூறறுப் பனனிரணடதிகாரமும,— அடுதது அன்பு பூண்பால இருபால ஓராறுக—ஒருவனையொருவா அடுதது அனபைப் பூணுதறபகுதியுடைய அவவிருபாறகூறறு ஆறதிகாரமுமாக,— மாணபு ஆய காமததினபககம ஒருமூன்றுக நாமததின வள்ளுவனுர் நன்கு கடடுரைத்தா — மாட்சியான காமததுபபாலினியல்கள் மூனறுகப பெயாபெறற திருவளளுவா நன்குகூறினுர். எ-று.

இவையே பொருளிலக்கணததுக்கமையக களவியல கறபியலென இரணடாககபபட்டன. காமததுபபாலியுலதிகாரததொகை சொலலியபடி. (உஎ)

காவிரிப்பூம்பட்டினத்துக்காரிக்கண்ணனுர்.

உஅ. ஐயாறு நூறு மதிகார மூன்றுமா
மெய்பாய வேதப பொருளவிளஙகப—பொயயாது
தநதா னுலகிறகுத தான்வள ளுவனுகி
யந்தா மரைமே லயன்.

இ-ள். அதிகாரம நூறும ஐயாறும மூனறுமா — அதிகாரம நூற்றுமுபபத்துமூனறுக,—மெயபாய வேதபபொருள பொயயாது விளஙக—வடமொழியிலிருநத மெயயாகிய வேதபபொருள பொயயுருது விளஙகுமபொருட்டு,— அநதாமரைமேல அயன் தான வளளுவனுகித தநதான—அழகிய தாமரைமலாமேல வீறறிருககும நானமுககடவுள தானறிருவளளுவனுகி உலகததாாக்குத தமிழிறசெயது தநதான. எ-று.

உலகு இஙகே மககளை உணாததி நினறது. மெயயாய வேதப்பொருள பொயயாது விளஙகவெனவே, இதறகு முன மெயயாயபொருள பொயயாய மறைநதும், பொயயாய பொருள் மெயயாய விளஙகியும, கிடநதமை சொலலபபடடதாயிறறு. அதிகாரததொகையோடு நூறபொருளியலபு சொலலியபடி.

மதுரைத்தமிழ்நாயகனுர்.

உகூ. எலலாப் பொருளு மிதனபா லுளவிதனபா
லிலலாத வெபபொருளு மிலலையாற—சொலலாற
பரநதபா வாலென் பயனவள ளுவனுா
சுரநதபா வையத துணை.

இ-ள. எலலாபபொருளும இதன்பால உள—பலவகைநூலகளாலுஞ் சொல்லபபட்ட எலலாபபொருளும இநநூலகததடஙகியிருககினறன,— இதனபால இல்லாத எப்பொருளும இலலை—இதனிடததிலலாத யாதொருபொருளும எநநூலகததும இல்லை,—சொல்லாற பரநத பாவால பயன என—ஆதலால, சொல்லளவினுலே விரிநத நூலகளாற பயன யாது!—வளளுவனுா சுரநத பாவையத்துணை—திருவளளுவராலே தரபபடட இநநூலொனறே மணணுலகததாருக்குத துணையாதலமையும். எ-று.

எல்லாப்பொருள்களுமாவன, முதல் வழி சார்பென மூவகைபபட்ட அறநூல பொருணூல இன்பநூல வீட்டுநூல் எனபவறறிற செம்பொருள ஆககப

பொருள் குறிப்புப்பொருளென இம்மூவகையாற் கொள்ளக்கிடந்த காட்சிப் பொருள்களும் கருத்துப்பொருள்களுமாம். தொழிலும் பண்பும் ஓரோவழிப் பொருளெனற்கேற்புடைமையின், அவையும் இவற்றுள் அடங்குமாறறிக. பின் னும் அதனை வலியுறுத்தற்கு இதன்பாலில்லாதவெப்பொருளுமில்லையென்றார். சொல்லாற்பரந்தவெனவே, அவை பொருளாற்பரப்பின்மை பெறப்பட்டது. பரத்தல் பதினாயிரம் நூறாயிரமுதலிய கிரந்தவளவையால் விரிதல். சொல்லா ற்பரந்தநூல்களை ஆயவோர் மலையகழ்ந்து எலிபிடித்தல்போல மிகவருந்திச் சிறுபயன் கொள்ளுதலால், எனப்பயனென்றார். ஆல அசை. டார், வையம் ஆகு பெயர்கள். சினனுட்பல்பிணிச் சிற்றறிவுடையோர்க்கு விதி விலக்குக்கண்முற் றும் உள்ளங்கைநெல்லிக்கனிபோலக் கண்டு தெளியுமாறு உணர்த்தித் தடுமா ற்றந்தீர்த்தலின், வையத்துணையென்றார். முற்றொருங்குணர விழைவார்க்கு இஃது இன்றியமையாச்சிறப்பிற்றென்றபடி. (உக)

பாரதம்பாடியபெருந்தேவனார்.

௩0. எப்பொருளும் யாரு மியல்பி னறிவுறச
செப்பிய வள்ளுவர்தாஞ் செப்பவரு—முப்பாற்குப்
பாரதஞ்சீ ராம கதைமனுப் பண்டைமறை
நேர்வனமற் றில்லை நிகர்.

இ-ள். பாரதம் சீராமகதை மனுப் பண்டை மறை நேர்வன— பாரதம் ப ழைய சீராமகதையையும், மனுமிருதி பழையவேதத்தையும், ஒப்பனவாகும்; —எப்பொருளும் யாரும் இயல்பின் அறிவுறச் செப்பிய வள்ளுவர் செப்ப வ ரும் முப்பாற்கு நிகர் இல்லை— எவ்வகைப்பட்ட பொருள்களையும் எவ்வகை யோரும் அவற்றின்றன்மையோடு அறிய அவர்க்குச் சொல்லும்படிக்குத் திரு வள்ளுவர் சொல்லலால் வந்த திருக்குறளுக்கு உவமானமாகத்தக்கது ஒன் றில்லை. எ-று.

மற்று அசை. அறிதற்கரிய 'வேதாந்தப்பொருளுமென்றற்கு எப்பொருளு மென்றும், உயர்குலத்தாரேயன்றி ஏனையோருமென்றற்கு யாருமென்றும், ஐ யந்திரிபின்றியறியவென்றற்கு இயல்பினறிவுறவென்றும், இதுவே சுருதிகுரு விரண்டுமாமென்றற்குச் செப்பியவென்றும், கூறினார். பண்டையென்பது சீரா மகதைக்குங்கூட்டுக. கதாரூபமாயிருந்து பாரத ராமாயணமெனவும், விதிரூ பமாயிருந்து சுருதி மிருதியெனவும், கூட்டிச் சொல்லப்படுதலால், உவமான உவமேயங்களாதலறிக. எப்பொருளும் யாருமியல்பினறிவுறச் செப்புதல் வே தத்திற்கின்மையால், முன் முப்பாலின் மிக்கமொழியென்ற அதனாற்பெறப்பட் ட வேதத்தினொப்புமையை மறுத்தபடி. (௩0)

உருத்திரசன்மகண்ணர்.

௩க. மணற்கிளைக்க நீரூறு மைந்தர்கள் வாய்வைத்
துணச்சுரக்குந் தாய்முலை யொண்பால்—பிணக்கிலா
வாய்மொழி வள்ளுவர் முப்பாற் மதிப்புலவோர்க்
காய்தொறு மூறு மறிவு.

இ-ள். மணற் கிணைக்க நீர் ஊறும்—மணலைத் தோண்டுந்தோறும் நீர் பெருகும்;—மைந்தாகள வாய வைதது உணத் தாய் முலை ஒண்பால் சுரக்கும்—புதலவர்கள வாயவைதது உணணுநதோறும தாயினது முலைக்கண் நல்லபால் பெருகும,—பிணக்கு இலா வாயமொழி வளளுவர் முப்பால் ஆயதொறும் மதி யபுலவோாக்கு அறிவு ஊறும—அவைபோல, பிணஙகுதற்கு ஏதுவில்லாத வாயமைசசொலலையுடைய திருவளளுவரது திருககுறளை ஆராயுநதோறும், அறிவுடைய புலவாககு அறிவு வளரும. எ-று.

கறபிதமாகிய சாதிசமயஙகளின மானம்பற்றி உள்ளதை இல்லதாகவும் இலலதை உளளதாகவும, சிறிதைப பெரிதாகவும் பெரிதைச் சிறிதாகவும், தீயதை நல்லதாகவும நலலதைத தீயதாகவும, புணாநது பிறர் பிணங்கும்படி சொலலபபடடதலலாமையால, பிணக்கிலாவாயமொழியென்றார். மதிப்புலவோர்க்கறிவூறுமெனவே, அவா அவவறிவைககொண்டு பிறாககெல்லாம் விதிவிலககுக்களைக கறபிததல வேணடுமெனறதாயிறறு. இதனைச சிலகாறபயிறலினமையாது பலகாலும பயிறசி செயலவேணடுமெனறபடி. (௬௧)

பெருஞ்சீத்தனார்.

௬௨. ஏதமில வள்ளுவ ரின்குறளவெண் பாவின
லோதிய வொண்பொரு ளெலலா முாைததததனற்
றாதவிழ தாாமாற தாமே தமைபபயந்த
வேதமே மேதக கன.

இ-ள். தாது அவிழ தாா மாற—பொடியொடு விரிந்த பூமாலையையுடைய பாணடியராசனே,— ஏதம இல வளளுவா இனகுறளவெணபாவினால ஒதிய ஒண்பொருளெலலாம் உரைததததனால—குறறமிலலாத திருவள்ளுவா இனிய குறளவெணபாக்களாலே நானகுவேதங்களாலுஞ சொல்லப்பட்ட ஒள்ளிய பொருளகளையெலலாங கூறினமையால,—மேதக்கன தாமே தமைப பயநத வேதமே — மேமபாடுகெகுத' தககவை அககுறளவெணபாககளோ, முதனூலாய நினறு அவற்றைப பயநத வேதஙகளோ! நீ சொல்வாயாக. எ-று.

தாம தமமை எனப்பட்டவை அவை அவறறை எனனும பொருளைத் தந்து நினறன. ஏகாரம இரணடும விைா. பிற நூலாசிரியாக்கெலலாம் அவரெதிரிகளாலே மறுககபபட்டுவருங குறறமபோலவது இவாககு இலலையெனறறகு ஏதமிலவளளுவனெனறும, தாஙகுறியவாய நினறு கறபோாக்கு வருத்தம் விளையாமைபறறி இனகுறளெனறும, உணாவுடையோராலே விருமபப்பட்ட நறகுணமுடைமைபறறி ஒணபொருளெனறும, கூறினா. நூலாசிரியாககும், நூலுககும, நூனுதலிய பொருளுக்கும, தகுதி தோனறச சொலலப்பட்ட விசேடணகுணஙகளாலே, இவவேதம அவவேதததினுஞ சிறபபுடைமை குறிபபிததபடி. (௬௨)

நரிவெருத்தலையார்.

௬௩. இன்பம் பொருளறம வீடென்னு மிந்நான்கு
முனபறியச சொன்ன முதுமொழி நூன்—மன்பதைகட்
குள்ள வரிதென் றவைவள் ளுவருலகங்
கொள்ள மொழிந்தார் குறள.

இ-ள். இன்பம் பொருள் அறம் வீடு என்னும இநநான்கும் மனபதைகட்கு முன்பு அறியச்சொன்ன முதுமொழிநூல உளள அரிது எனறு— இனப முதலிய இநநாறபொருளியலபுகளையும் மக்கடபரபபுக்கு அக்காலததில் அறியும்வணணஞ சொலலபபட்ட பழமொழிவேதமானது ஓதியுணரபபடுதறகரிதென்று,— வள்ளுவர் அவை உலகம கொளளக குறள் மொழிநதார—திருவள்ளுவர் அவறறை உலகததார எளிதினுணருமபடி திருககுறளாக கூறினா. எ-று.

முனபறியவெனவே, உறசாபபிணியாகலின, அககாலததோாககு உணாதறகேறற ஆயுணீட்சியும் உணர்வுவலியும் இருநதனவெனபதூஉம, அவசாபபிணியாகலின இக்காலததோாககு அவையிலவெனபதூஉம, பெறபபட்டன. இவவிரணடும அவாவறுத்தன மூன்றுமபாட்டுரையிறகாணக. தேயவழககிறபடாததும் வருநதிக கறபோர்ககுமாததிரம் புலபபடுவதுமாய எலலாமொழிகட்கும் முறபட்டுக கடவுண்மொழியாய நிறறலின, முதுமொழியென்றா. அறமுதலியநானகும பிரிவுபட்டுத தோனறுமையை உடைததாகலின, உளளவரிதாயிறறு. பழையவேதம உளதாகவும் வேறிது சொலலுதறகுக காரணம உணாத்தியபடி. (௩௩)

மதுரைத்தமிழாசிரியர் செங்குன்றூர்க்கிழார்.

௩௪. புலவா திருவள ளுவரன்றிப் பூமேற
சிலவா புலவரொனச செபப—னிலவு
பிறஙகொளிமா லைககும் பெயாமாலை மற்றுங
கறஙகிருண்மா லைககும் பெயர்.

இ-ள். பூமேல் புலவா திருவள்ளுவரனறிச் சிலவா புலவரொனச் செப்பல—பூவுலகினகணணே புலவரொனத திருவளளுவரையனறி வேறுசிலரையும் புலவரொனறு சொலலுதல—மாலை நிலவு பிறஙகு ஒளி மாலைககும பெயா மறறும் கறஙகு இருள மாலைககும் பெயா (செபபல) —மாலையெனபது நிலவால விளங்குகினற அநதிககும பெயராக மறறும சூழகினறவிருளையுடைய அநதிக்கும் பெயராகச சொலலுதலபோலும. எ-று.

செபபலெனறது பினனுஙகூட்டபபட்டது. புலமையாவது பலவேறுவகைபபட்ட நூலுணாச்சிகளையெலலாம ஒருஙகே கொணட பேரறிவுடைமையாம். உயாவொபபறற இவரது புலமையைககுறிதது நோககுஙகால ஏனையோா புலமை புலமையனறாய முடிதலின, இவவாறு கூறினா. புலவரொனபது நாயனாக்கே காரணபபெயராமென்றபடி. (௩௪)

மதுரையறுவைவாணிகர் இளவேட்டனார்.

௩௫. இன்பமுந் துன்பமு மென்னு மிவையிரண்டு
மன்பதைக் கெலலா மனமகிழ—வன்பொழியா
துளளி யுணா வுரைத்தாரே யோதுசீர்
வளளுவர் வாயுறை வாழ்த்து.

இ-ள். இனபமும் துனபமும என்னும இவை இரண்டும் உளளி உணர—பின் வரககடவனவாய சுகமுநதுககமுமெனனபபட்ட இவற்றினுடைய இருவ

கைக்காரணங்களையும் ஆராய்ந்தறியவும்,— அன்பு ஒழியாது மனம் மகிழ—த மமேலன்பு நீங்காமல உள்ளங்களிகூரவும்,—மன்பதைக்கெல்லாம ஓது சீர வள்ளுவர் வாயுறைவாழ்தது உரைததார—மககட்பரப்புக்கெல்லாம் புகழ்ப்ப டுஞ்சீரையுடைய திருவள்ளுவர் வாயுறைவாழ்ததாகத திருககுறளைக கூறினார. எ-று.

இன்பத்தின்காரணம விதிக்குறளாலும், துன்பததினகாரணம விலககுக்கு றளாலும, சொலலப்பட்டன. முன்பறிதற்குப பயன அவற்றைச செய்தலும் தவிர்தலுமாம. வேண்டுவனவெல்லாந தொகுததுணர்த்தலின, மனமகிழதல் சொலலப்பட்டது. அவவேதமபோலாது பலர்க்கும உபயோகியாகக கூறலின், மன்பதைக்கெல்லாமெனறார. வாயுறைவாழததினியலபு "வாயுறை வாழ்ததே வயஙக நாடின—வேமபுங கடுவும போல வெஞசொற—றாஙகுத லின்றி வழி நனி பயககுமென — றோமபடைக கிளவியின வாயுறுத தறறே" என்னுந தொலகாப்பியச்சூத்திரததாலறிக. எதிர்காலவினைவுணர்ச்சி பயததல சொல லியபடி. (௩௫)

கவிசாகரப்பெருந்தேவனார்.

௩௬. பூவிற்குத தாமரையே பொன்னுக்குச் சாம்புனத
மாவிற் கருமுனியா யானைக் கமரருமப
றேவிற் றிருமா லெனச்சிறந்த தெனபவே
பாவிற்கு வள்ளுவர்வெண் பா.

இ-ள். பூவிற்குத தாமரை—மலர்களுக்குள்ளே தாமரைமலரும்— பொன னுக்குச சாமபுனதம்—பொன்களுக்குள்ளே சாமபுனதபபொன்னும்— ஆவி றகு அருமுனி ஆ—பசுக்களுக்குள்ளே காமதேனுவும—யானைககு அமரர் உம் பல—யானைகளுக்குள்ளே ஐராவதமும—தேவில திருமால என—தேவர்களு க்குள்ளே திருமாலுமபோல,—பாவிற்கு வள்ளுவர் வெணபாச சிறந்தது என ப—நூலகளுக்குள்ளே திருவள்ளுவரது குறளவெணபாச சிறநதது என்று அ றிவுடையோர சொலலுவர். எ-று.

ஏ அசை. பா ஆகுபெயர். பொன ஆடகம, கிளிச்சிறை, சாதரூபம, சாம் புனதம என நாலவகைப்படும. காமதேனு வசிட்டமுனியிடத்துள்ளதாகலின, அருமுனியாவெனறார. உவமானமுகததால இஃது பலநூலகளினும சிறந்து நிற்கினற மாட்சிமை சொலலியபடி. (௩௬)

மதுரைப் பெருமருதனார்.

௩௭. அறமுப்பத் தெட்டுப பொருளெழுப தின்பத்
திறமிருப்த தைந்தாற் றெளிய—முறைமையால
வேத விழுப்பொருளை வெணகுறளால வள்ளுவனா
ரோதவழுக கறற துலகு.

இ-ள். அறததிறம முப்பததெட்டால் — அறததினகூறுபாடு முப்பத்தெட் டதிகாரங்களாலும்,—பொருட்டிறம எழுபதால— பொருட்கூறுபாடு எழுப ததிகாரங்களாலும, — இன்பததிறம இருபததைநதால — காமததினகூறு பாடு இருபததைநததிகாரங்களாலும,—தெளிய—தெளியுமபொருட்டு,—மு

றைமையால் வேத விழுப்பொருளை வெண்குறளால் வள்ளுவனுர் ஓத—கார ணகாரியவொழுங்கால் வேதத்தினுயர்வாகிய பொருளைக் குறள்வெண்பாக்க ளாலே திருவள்ளுவனுர் ஓதலால,—உலகு வழுக்கு அற்றது— உலகமானது வழுவுதலினின்றும் நீங்கிறறு. எ-று.

திறமும் ஆறும் முன்னுங்கூட்டப்பட்டன. உயர்வாகிய பொருள கருமகா ண்டம் பிரமகாண்டமிரண்டினுள்ளும சிறந்தபொருள. வழுக்குதல விதியை விலக்கென்றும் விலக்கை விதியென்றும கோடல். உலகு மக்களையுணர்த்தி நின்றது. துணிவுபற்றி அற்றதென இறந்தகாலத்தாற கூறினா. முன்னதின வேறுபட்ட முப்பால்களினதிகாரத்தொகைகளோடு உலகிற்கு விளையும் நன மை சொல்லியபடி. (கூஎ)

கோவூர்க்கிழார்.

கூஅ. அறமுதல் ஞன்கு மகலிடத்தோ ரெல்லாந்
திறமுறத் தேர்ந்து தெளியக—குறளவெண்பாப்
பன்னிய வள்ளுவனுர் பான்முறைநே ரொவ்வாதே
முன்னை முதுவோர் மொழி.

இ-ள். அறமுதல நானகும அகலிடத்தோா எல்லாம திறம் உறத் தோந்து தெளியக் குறளவெணபாப பனனிய வளளுவனா பானமுறை—அறமுதலியநா ன்குபொருளகளையும் மணணுலகததுளளோரெலலாம வகைபபட ஆராயந்து தெளியும்பொருட்டுக குறளவெணபாக்களாலே சொலலபபட்ட திருவள்ளுவ நாயனாரது முபபாலகளையுடைய புததகத்தின்கணணே—முனனை முதுவோா மொழி நேர் ஒவ்வாது— முறகாலததுளள பெரியோரது நூலகளுககு நோ தல் பொருந்தாது. எ-று.

மொழி ஆகுபெயா. பெரியோராவாா வடமொழியிலும, தெனமொழியிலும, பிறமொழிகளிலும், நூல்செயத முனிவரும, புலவரும, பிறரும. அந்நூலகளா வன மனு முதலியோராலே செயபபட்ட அறநூனமுதலியன. இதனபுத்தகத தில் முனனூலகளிலொன்றும் சோக்கபபடுததறகுத தகுவதனறெனறு சொல லியபடி. (கூஅ)

உறையூர் முதுகூற்றனூர்.

கூகூ. தேவிற சிறநத திருவள ளுவாகுறள்வெண்
பாவிற சிறந்திடுமுப் பாலபகரார்—நாவிற
குயலில்லை சொறசுவை யோர்விலலை மறறுஞ
செயலிலலை யென்னுந திரு.

இ-ள். தேவிற சிறநத திருவளளுவா குறளவெண்பாவிற சிறநதிடு முபபால பகரார் — தெயவததனமையாற சிறநத திருவளளுவரது குறளவெணபாக் களோடு கூடிச் சிறநது தோனறுகினற முபபாலகளையும ஒதாரது—நாவிறகு உயல இல்லை—வாககிறகு இனசொறசொலலி வாழதல உணடாகாது,—சொ ற்சுவை ஓாவு இல்லை—மனததிறகுச சொறகளினசுவையை அறிதல் உண்டா காது,—மறறும் செயல இலலை—இவையனறியும் காயத்துககு நலல செய

னுண்டாகாது—என்னும் திரு— என்று நினைத்துத் திருமகள் அவனிடத்துச் சேராள். எ-று.

கவலையோதற்கும் செயலுக்கும் உரிய மனமும், காயமும், வருவிக்கப்பட்டன. திருமகள் சேராமையாகிய காரியத்தைக் காரணமாக உபசரித்தார். ஓதாதகுளவாகாமை கூறவே, ஓதுவோர்க்கு இவையுளவாகலின, வாக்கிறகுக் கடுஞ்சொல, பொய, கோள், புறங்கூறலகளும, மனத்திறகுப பிறனில்விழைதல, பிறனபொருளவிழைதல், பிறனபொருட்குக் கேடெண்ணல, பிறவுயிர்க்கு இறுதியெண்ணலகளும, காயததிறகுப பிறனமனைபுணாதல, உயிர்க்கொலை செயதல, பழியூணுணல, பிறாபொருளவெளவலகளும, ஆகிய குறறங்களெல்லாம நீங்குமெனபதும் பெறபபட்டது. அறவினபங்கட்குக காரணமாதறசிறப்புடைய பொருட்பேறு இஃதோதலின உளதாமெனறபடி. (நக)

இழிகட்பெருங்கண்ணனார்.

சO. இம்மை மறுமை யிரண்டு மெழுமைக்கு
செம்மை நெறியிற் றெளிவுபெற—மும்மையின்
வீடவறறி னுண்மின விதிவழங்க வளளுவனா
பாடின ரினகுறள வெண பா.

இ-ள். இம்மை மறுமை இரணடும் எழுமைக்கும செமமை நெறியின தெளிவு பெற—இகபரங்கட்காவனவிரணடையும வினைபபயனறொடாதறகுரிய ஏழு பிறபபிறகுமாகச் செவவையானவழியால யாவரும் தெளிதலபெறவும,—மும்மையின அவறறின வீடு நானகின் விதி வழங்க—அறம பொருள இனபமெனனும் முப்பால்களுள அம்முப்பாறபொருளகளோடு வீடுமாகிய நாறபொருளகளது விதிகளும வழங்கவும்,—வளளுவனா இன் குறளவெண்பாப பாடினா—திருவளளுவநாயனாா இனிய குறள்வெண்பாவைப பாடினா. எ-று.

செவவையானவழி விதியும பத்தியும ஞானமும் நோயாளிக்கு மருநதும் அனுபானமும பத்தியமுமபோல ஒனறறகொனறு முரணாது கூடி நிறகும வழி. வீட்டுவிதி துறவறததிறகாணக. இமமை மறுமை வீடு மூனறும பயககுமாறு சொலலியபடி. (சO)

செயிர்க்காவிரியார்மகனார் சாத்தனார்.

சக. ஆவனவு மாகா தனவு மறிவுடையார்
யாவரும வலலா ரெடுத்தியமப—தேவர்
திருவள் ளுவாதாமுஞ செபபியவே செயவார்
பொருவி லொழுககமபூண் டாா.

இ-ள். ஆவனவும் ஆகாதனவும அறிவுடையாா யாவரும் எடுததியமப வலலாா—மககளுக்கு ஆவனவறறையும ஆகாதவறறையும அறிவுடையாா யாவரும் இனி இதிலிருநது எடுத்துசசொல்லுதறகு வலலவராவாா,—தேவா திருவளளுவா செபபியவே பொருவில ஒழுக்கம் பூணடாா செயவாா— ஆதலால, தேவராகிய திருவளளுவராலே சொல்லபபட்டவறறையே ஒபபிலலாத ஒழுக்கத்தை மேறகொண்டவர் செய்வார். எ-று.

இவ்வனங்கூறவே, அவ்வேதத்திலிருந்து உள்ளவாறெடுத்துச்சொல்லுதல அறிவுடையார்க்கு முடியாமையால, ஒழுக்கம் பூண்டார்க்கு அதனகணவே சொல்லப்பட்டபடி வழுவாமறசெயதல கூடாமை காட்டபபட்டது. தாம், உம் அசைகள். ஆவன இன்பததைத் தருவன. ஆகாதன துனபததைத தருவன. ஒப்பில்லாதவொழுக்கம் கொலலாமை முதலியன. போதகாசிரியருககும, கேட்டொழுகுவோாக்கும, வரும் நனமை சொலலியபடி. (சக)

செயலூர்க் கொடுஞ்செங்கண்ணனார்.

சஉ. வேதப பொருளை விரகால விரிததுலகோ
ரோதத் தமிழா லுரைசெய்தா—ராதலா
லுள்ளுந ருள்ளும பொருளெலலா முண்டென்ப
வள்ளுவர் வாயமொழி மாட்டு.

இ-ள். வேதபபொருளை உலகோா ஓத விரகால விரிததுத தமிழால உரை செய்தாா—வேததநினபொருளை உலகத்தாா ஓதியுணருமபொருட்டு உபாயத்தால் விரித்துத தமிழ மொழியினலே சொலலியருளினா,— ஆதலால உளளுநர் உள்ளும பொருளெலலாம வளளுவா வாய்மொழிமாட்டு உணடு எனப— ஆதலால, நினைபபவா நினைககும பொருளகளெலலாம திருவளளுவா திருவாயிற்பிறநத திருககுறளினகணவே உணடெனறு அறிவுடையோா சொலலுவா. எ-று.

உபாயததால விரித்தல சொறசுருககததால ஓதத்தெளிதென மனவெழுசசியுண்டாககிக கறபோரது அறிவளாவிறகேறகப பொருளளவு விரிய வைததல. நினைக்கபபடும பொருளகளெலலாம இதனகணவே இககாரணததால தோனறுநின்றனவெனறு கூறியபடி. (சஉ)

வண்ணக்கஞ்சாத்தனார்.

சங. ஆரியமுஞ செந்தமிழு மாராய்ந திதனினிது
சீரிய தென்றொன்றைச செபபரிதா—லாரியம்
வேத முடைத்துத தமிழதிரு வளளுவனு
ரோது குறடபா வுடைததது.

இ-ள். ஆரியமும செநதமிழும ஆராயநது இதனின இது சீரியது எனறு ஒனறைச் செபபரிது—வடமொழியையுந தெனமொழியையும ஆராயநது இதைககாட்டிலும இது சிறபபுடைததெனறு ஒனறைத தெரிநதுசொலலுதல கூடாது,— ஆரியம வேதம உடைததுத தமிழ திருவளளுவனா ஓது குறடபா உடைதது—வடமொழி வேதமுடைத்து, தமிழ்மொழி திருவளளுவநாயனா சொலலிய குறட்பாவுடைதது, ஆதலால. எ-று.

ஆல் அசை. வடமொழியும தெனமொழியும பிறமொழிகள்போலாது பாணினியாரும அகத்தியனுருமுதலாகிய முனிவர்களாலே செயப்பட்ட இலக்கண நூலகளாலே சீதிருநதி நிற்றனமுதலிய குணங்களுடைமையாலும், அது பிராகிருதமுதலியவறறுக்குப்போல இது ஆந்திரமுதலியவறறுக்கு முதலாய் நிறறலாலும, ஒனறறகொன்று குறைபாடுடைத்தன்றேனும், வேதமுடைமைபற்றி வடமொழிக்குச் சொலலபபட்ட உயாவு தெனமொழிக்கண்ணே திருக்கு

றள உண்டாதலின் இனியில்லையென்றற்கு, இதனினிது சீரியதென்றுரனுறை ச்செப்பரிதென்றார். இத்திருக்குறளாலே வடமொழியோடு தென்மொழிக்கு ஒப்புமைநிறைவு சொல்லியபடி. (சங)

களத்தூர்க்கிழார்.

சச. ஒருவ ரிருகுறளே முப்பாலி னோதுந்
தரும முதனான்கு சாலு—மருமறைக
ளைந்துஞ சமயநூ லாறுநம் வள்ளுவனார்
புந்தி மொழிந்த பொருள்.

இ-ள். அருமறைகள் ஐந்தும சமயநூல ஆறும் நம வளளுவனா புநதி மொழிநத பொருள — இருககுமுதறபாரதமீருகிய அரிய வேதஙகளைநதும் அவ் வேததநதின்வழிபபட்ட சமயநூலகளாறும் நமமுடையதிருவள்ளுவரால உலகததாாககுப புததியாகச் சொல்லபபட்ட நூலிலடஙகும,—ஒருவா இருகுறளே முபபாலின ஓதும தருமமுதல நானகும் சாலும—ஆதலால, ஒருவா ஒருவிகறபமும் இருவிகறபமுமாகிய இருவகைககுறளகளையுமே முபபாலகளில அததியயனஞ்செயது அறியபபடுகினற அறமுதலிய நாறபொருளகளும அவருக்குப போதும. எ-று.

ஒருவனுககே ஐநதும ஓதியுணர முடிவுபோகாது வேறுவேறான அதிகாரிகளுடைமைபறறி, அருமறைகளைநதுமெனறா. சமயநூலாறும ஒனறேபொருளெனனும பாடடினாயிறகாணக. நமக்கெலலாம் அறிவொழுககஙகொளுததி நல்வழிபபடுதத வநத பரமாசாரியா இவரேயெனனுமுரிமைதோனறறகு நம வளளுவனாெனறா. மறைகளைநதுஞ சமயநூலாறும நமவளளுவனா புநதி மொழிநதபொருளெனலால, அவைபலவறறினும வேறுவேறுவகைபபடடுச் சிறநதுநினற கருததுககளெலலாம இவவொருநூறகணணே அடஙகிநிறகினறமை சொலலபபடடதாயிறறு. பொருள ஆகுபெயா. ஒருவரெனப பொதுபபடககூறலால், இதனை ஓதுதறகுப பெணபாலாருக்கும அதிகாரமுணடெனபது கொளளபபடடது. இவவொருநூலோதியுணாநதோா அருமறைகளைநதுஞசமயநூலாறும ஓதியுணாநதோராவரெனறபடி. (சச)

நச்சுமனா.

சரு. எழுத்தசை சீரடி சொறபொருள யாபபு
வழுககில வனபபணி வணண—மிழுககின்றி
யென்றெவர் செயதன வெலலா மியம்பின
வின்றிவ ரின்குறளவெண பா.

இ-ள். எழுத்து அசை சீா அடி சொல் பொருள யாபபு வழுக்கு இல வனபபு அணி வண்ணம இழுக்கு இனறி என்று எவா செயதன — எழுததுமுதல வணணமீருகச் சொல்லபபட்ட இவறறுள் வழுவுதலில்லாமல் எக்காலததில எவரால் எவை செய்யபபட்டன,— எல்லாம இன்று இவா இன குறள்வெண பா இயம்பின—அவையெல்லாம் இக்காலத்து இததிருவள்ளுவராலே செயயபபட்ட இவ்வினியகுறள்வெண்பாக்களிற் சொலலப்பட்டன. எ-று.

வனப்பு அம்மை, அழகு, தொன்மை, தோல, விருந்து, இயைபு, புலன், இழைபு. அணி சொல்லணி, பொருளணி, ஒலியணி. வண்ணம் குறிலகவற்றூ ங்கிசைவண்ணமுதலியன. ஒவ்வொருகாலத்தில் ஒவ்வொருபாவலா ஒவ்வொருகுணததினலே சிறநது விளஙக நூலசெயதனர், இவரோவெனின எல்லாக் குணஙகளாலும நிறைநது சிறநது விளங்கச் செயதமையின, இவ்வாறு கூறினா, இதனபாககளின சிறப்புச சொல்லியபடி. (சரு)

அக்காரக்கனிநச்சுமனுர்.

சசு. கலைநிரமபிக காண்டற கினிதாகிக கண்ணி
னிலைநிரமபு நீரமைத தெனினுங்—தொலைவிலா
வானூர் மதியங் தனக்குண்டோ வள்ளுவர்முப்
பானூ னயததின் பயன்.

இ-ள். கலை நிரமபிக் காணடறகு இனிதாகிக கணணினிலை நிரம்பு நீரமைத்து எனினும—மதியமும் முபபானூலும பதினறுகலைகளாலும, அறுபத்துநாலுகலைகளாலும், நிறைநது, நோககுதறகு, ஆராயசசிசெயதறகு, இனிதாகி, முககணணினிலையில, அககணணினிலையில் ,நிரமபுகினற தணமையுடைததாயினும, குணமுடைததாயினும,— வளளுவா முபபானூல நயதது இன்பயன தொலைவு இலா வான ஊா மதியநதனககு உணடோ—திருவளளுவரது முபபானூலினது நயததால விளைவதாகிய இனிய பயனுனது ஒழிவினறி ஆகாசத்தினகணணே திரிகினற மதியினிடதது உணடோ! எ-று.

மதியநதனக்கெனறது வேறறுமைமயககம். ஓகாரம எதிாமறை. ஆதாரமாகக் கொளளுதறகு ஏறபுடைததலலாத வானை ஆதாரமாகக கோடலின, இழிவு தோனறத தொலைவிலாவானூாமதியமெனறூா. நயம மறுபபடாமை, மழுங்காமை, குறைவுறாமை முதலியன. பயன இமமை மறுமை வீட்டினபங்கள். ஒபபுமைசொலலுதறகு நூலகளில ஒனறும இனமையால, ஏனைபபொருளபலவற்றினுஞ் சிறநத மதியையாயினும சொலலுதுமெனப புகின அதுவும இதனுறறகுவதன்றெனறபடி. (சசு)

நப்பாலத்தனுர்.

சஎ. அறநதகளி யானற பொருடிரி யின்பு
சிறநதநெய செஞ்சொறறீத தண்டு—குறும்பாவா
வள்ளுவனு ரேறறினுர் வையதது வாழ்வாாக
ருள்ளிரு ணீககும விளக்கு.

இ-ள். அறம தகளி—தருமம அகலும,—பொருள திரி—பொருள் திரியும,—இனபு நெய—காமம நெயயும,—செஞ்சொல தீ— செவ்வியசொல நெருபபும்,—குறுமபாத் தண்டா—குறடபாத தணடும ஆக,—வளளுவனா வையத்து வாழவார்கள் உள்ளிருள நீககும விளக்கு ஏறறினா—திருவள்ளுவநாயனுர் பூமியின்கண் வாழவோரது அகததிருளை ஒழிபபதாகிய விளக்கு ஏறறினுர். எ-று.

ஆன்றல் மேம்படுதல். அகத்திருள் அஞ்ஞானம். தீச்சுடர் தகளி முதலியவற்றோடு கூடிய புறத்திருளை எபபடியோ அப்படி நாயனுரது திருவாயிற் பிற

ந்த செஞ்சொல் அறமுதலியவற்றோடு கூடி அகத்திருளைக் கெடுத்தலின, இங்ஙனம உருவகஞ்செயலாயிறறு. மனையகத்தேற்றப்படுகிற விளக்கு அம்மனையகத்துள்ளார்க்குமாத்திரமே உபயோகியாய் நிற்றலாலும், அகத்திருளைக் கெடுக்கவல்லதன்மையாலும், இஃது உலகத்து வாழ்வோர் பலர்க்கும் உபயோகியாய் நிற்றலாலும், அகத்திருள் கெடுத்தலாலும், அதனின் இது பலகோடி மடங்கு மிக்குச் சிறந்து நிற்கின்றமை உணர்த்தியபடி. (சஎ)

குலபதிநாயனுர்.

சஅ. உள்ளக் கமல மலர்த்தி யுளத்துள்ள
தள்ளற் கரியவிரு டள்ளுதலால—வள்ளுவனார்
வெள்ளைக் குறட்பாவும் வெங்கதிரு மொக்குமெனக்
கொள்ளத் தகுங்குணத்தைக் கொண்டு.

இ-ள். உள்ளக்கமலம் மலர்த்தி உளத்து உள்ள தள்ளற்கு அரிய இருள் தள்ளுதலால—நெஞ்சமாகிய தாமரைமலரை மலர்த்தி மக்களது அகத்திலுள்ள பிறிதொன்றனுலே நீக்கப்படாத அஞ்ஞானவிருளை நீக்குதலால,—வள்ளுவனார் வெள்ளைக்குறட்பாவும் வெங்கதிரும் குணத்தைக்கொண்டு ஒக்கும் எனக் கொள்ளத்தகும்— திருவள்ளுவரது குறள்வெண்பாவும், புறத்துத் தாமரைமலரை மலர்த்திப் புறத்திருளை நீக்குகின்ற சூரியனும, அச்செய்கையைக்கொண்டு ஒக்குமென்று கொள்ளத்தகும். எ-று.

செயலும் தொழிற்பண்பெனப்படுதலின, குணமெனப்பட்டது, அது மலர்த்தலும, தள்ளுதலுமாம். குணத்தைக்கொண்டெனவே, செயப்படுபொருளைக்கொண்டு ஒக்குமெனக் கொள்ளத்தகாதென்றதாயிற்று. உலகுக்கெல்லாம் பேரொளியாகிய சூரியனும இதற்கு ஒருபுடையொப்பாமென்றபடி. (சஅ)

தேனீக்குடிக்கீரனார்.

சகூ. பொய்யப்பால பொய்யேயாய்ப் போயினபொய் யல்லாத
மெய்ப்பபால மெய்யாய் விளங்கினவே—முப்பாலிற்
றெய்வத் திருவள் ளுவர்செய் பியகுறளால
வையத்து வாழ்வார் மனத்து.

இ-ள். தெய்வத்திருவள்ளுவர் முப்பாலிற் செய்திய குறளால— தெய்வத்தன்மையையுடைய திருவள்ளுவநாயனார் மூன்றுபாலகளையுடையதாகக் கூறிய குறணூலைக் கேட்டறிதலால,—வையத்து வாழ்வார் மனத்துப் பொய்ப்பால பொய்யேயாய்ப் போயின—உலகின்கண் வாழ்வாருடைய மனத்துப் பொய்யினபகுதியிறபட்டவையெல்லாம பொய்யேயாய்ப் போயின, —— பொய்யல்லாத மெய்ப்பால மெய்யாய் விளங்கின—பொய்மமையல்லாத மெய்யினபகுதியிற்பட்டவையெல்லாம் மெய்யேயாய் விளங்கின. எ-று.

குறளாற பொய்ப்பால பொய்யேயாய்ப் போயின மெய்ப்பால மெய்யேயாய் விளங்கின எனவே, இதற்கு முன்னெல்லாம் உண்மை துணியப்படாமையின், பொய்ப்பால மெய்ப்பாலபோன மேற்கொள்ளப்படடும், மெய்ப்பால பொய்ப்பாலபோற கைவிடப்பட்டும், மயங்கிக்கிடந்தனவென்றதாயிறறு. இதனமெய்யுணர்வுபயத்தற்சிறப்புச் சொல்லியபடி. (சகூ)

கொடிஞாழன்மாணிபூதனார்.

௫0. அறனறிந்தே மான்ற பொருளறிந்தே மின்பின்
திறனறிந்தேம் வீடு தெளிந்தே—மறனெறிந்த
வாளார் நெடுமாற வள்ளுவனார் தம்வாயாற்
கேளா தனவெல்லாங் கேட்டு.

இ-ள். மறன் எறிந்த வாள் ஆர் நெடுமாற—பகைவரையெறிந்த வாட்படை தங்கிய வீறுறேங்கும் பாண்டியராசனே,—வள்ளுவனார்தம் வாயாற் கேளாதனவெல்லாம் கேட்டு அறன்திறன் அறிந்தேம—திருவள்ளுவநாயனாரது வாக்கால இதற்குமுன் கேட்கப்பட்டில்லாதவையெல்லாம இப்போது கேட்டு, அறத்தின்திறத்தையறிந்தேம, —பொருட்டிறன் அறிந்தேம— பொருளின்திறத்தை அறிந்தேம்,—இன்பின திறன் அறிந்தேம— இன்பத்தின்திறத்தை அறிந்தேம்,—வீட்டுத திறன தெளிந்தேம—வீட்டின்திறத்தை அறிந்தேம. எ-று.

திறன அறமுதலியவற்றோடுங் கூட்டப்பட்டது. மறன ஆகுபெயர். கேளாதன பிறநூலாசிரியர்களெல்லாம் அறிந்து சொல்லுதற்கெட்டாதிருந்த அறமுதலியவற்றினுட்பங்கள். இம்மை மறுமை வீடுகளைக் குறித்துணர்தற்குரிய உறுதிப்பொருளனைத்துமுணர்தலின, இனி யாதொன்றுலுங் குறைவில்லையென்றபடி. (௫0)

கவுணியனார்.

௫க. சிந்தைக் கினிய செவிக்கினிய வாய்க்கினிய
வந்த விருவினைக்கு மாமருந்து—முந்திய
நன்னெறி நாமறிய நாப்புலமை வள்ளுவனார்
பன்னிய வின்குறள்வெண் பா.

இ-ள். முந்திய நன்னெறி நாம அறிய நாப்புலமை வள்ளுவனார் பன்னிய இன்குறள்வெண்பா— முற்பட்டதாகிய நல்வழியை நாமறியும்பொருட்டு நாவால் விளங்குகின்ற புலமையையுடைய திருவள்ளுவநாயனாரால் சொல்லப்பட்ட இனியகுறள்வெண்பாக்கள்—சிந்தைக்கு இனிய—நினைத்தால மனத்திற்கு இன்பஞ்செய்வன,—செவிக்கு இனிய— கேட்டால் காதுக்கு இன்பஞ்செய்வன,—வாய்க்கு இனிய—ஓதினால வாய்க்கு இன்பஞ்செய்வன,—வந்த இருவினைக்கு மா மருந்து— தொடர்ந்துவருகின்ற இருவினைகளாகிய நோய்களுக்குப் பெரிய மருந்துகளாவன. எ-று.

குறட்பாவை மருந்தென்றமைக்கு ஏற்க வினையை நோயெனனுமையால், ஏகதேசரூபகம். நல்வினையும் பிறவிக்கு ஏதுவாகலால், இருவினையென்றார். முற்பட்ட நல்வழி நன்மக்களுக்கு அநாதியாயமைந்துள்ளது; அது சமயத்தாரது பலவகைப்பட்ட கற்பனையினலே மறைபட்டு நின்றமையின், நாமறிய வென்றார். இந்நூலின் பாக்களைச் சிந்தித்தன்முதலியன செய்யுங்காலும் சொற்பொருணயங்களாலே இன்பம் விளைத்துத் தெய்வத்தன்மையால் வினைத்துயரும் ஒழிக்குமென்றபடி. (௫க)

மதுரைப்பாலாசிரியனார்.

ருஉ. வெள்ளி வியாழம் விளங்கிரவி வெண்டிங்கள்
பொளளென நீக்கும் புறவிருளைத்—தெள்ளிய
வள்ளுவ ரினகுறள வெண்பா வகிலத்தோ
ருளளிரு ணீககு மொளி.

இ-ள். வெளளி வியாழம விளஙகு இரவி வெண்டிங்கள புறவிருளைப பொளளென நீககும—சுககிரன சுரகுரு சூரியன சநதிரன எனபன புறததிருளை விரைவிலே நீககும ஒளிகளாம,— தெளளிய வளளுவா இனகுறளவெணபா அகிலததோா உளளிருள நீககும ஒளி—முறறுணாநத திருவளளவாாயனாரது இனிய குறளவெணபா உலகததோரது உளளிருளை நீககும ஒளியாம. எ-று.

இஙஙனங்கூறவே, புறததிருளுக்கு அவைபலவுள, அகததிருளுககு இஃதொனறே உளதெனறதாயிறறு. அவறறுள ஒனறுலும நீககபபடாத அகததிருளை நீக்கவலலதாகலின, இதறகு எவவாறறுனும ஒபபதொனறினறெனறபடி.

ஆலங்குடிவங்கனார்.

ருங. வள்ளுவர் பாட்டின் வளமுரைககின் வாய்மடுக்குந்
தெளளமுதின் றீஞ்சுவையு மொவவாதாற—றெளளமுத
முண்டறிவார் தேவ ருலகடைய வுணணுமால
வணடமிழின் முப்பால மகிழநது.

இ-ள், வள்ளுவா பாட்டின வளம உரைக்கின வாயமடுக்கும் தெளளமுதின் தீஞ்சுவையும ஒவவாது — திருவளளுவரது பாட்டினது தீஞ்சுவையைச் சொலலுமிடத்து, உணணபபடுகினற தெளளிய அமுதினது திததிபபாகிய சுவையும ஒபபாகாது,—தெளளமுதம உணடு அறிவாா தேவர்—அததெளளிய அமுதையுணடு அதனசுவையை அறிபவா தேவர்கள்,—வணடமிழின முபபால் உலகடைய மகிழநது உணணும—வளம பொருநதிய தமிழினகணணதாகிய முபபாலாகிய அதின மும்மடிசிறநத பாலை எலலாவுலகததாரும் மகிழநது உணடு தீஞ்சுவையறிவாா. எ-று.

வளம ஆகுபெயர். ஆல அசை. அவவமிாதம வாயுடபெயதவழி நாவிறபட்ட சிறிதுபொழுதளவே தீஞ்சுவை பயபபது, இபபாட்டு நெஞ்சினகணிலை பெறறு ஒழிவின்றித் தீஞ்சுவை பயததலின, ஒவவாதெனறார். முபபால சிலேஷடரூபகம. இனி எவ்வுலகததாருககுங் கருமபூமியாகிய இவவுலகத்துடனேயன்றி மெயபபொருளுணாநதனறி வீட்டினபம பெறுதல் கூடாமைமின, உலகடையவுணணுமெனறாா. அனறி, அவவுலகததுத தேவர்களும் தமது மேறபட்டவறிவினாலே இதனது உயாவொபபறற குணததை அறிநது முக்கியபபிரமாணமாகக கொண்டு மகிழகூாவரெனபதுபறறி, அஙஙனஙகூறினாரெனினுமமையும். இஃது இவவுலகத்தாககேயன்றி அவவுலகததாாக்கும் பயன்படுமாறு சொலலியபடி. (ருங)

திருததணிகைச் சரவணபபெருமாளையா செயத

திருவள்ளுவமாலையுரை முற்றிற்று.

இடைக்காடர்பாடல்.

கடுகைத் துளைத்தேழ கடலைப் புகட்டிக்
குறுகத் தறித்த குறள்.

இ-ள். குறள—நாயனாரது நூலின ஆயிரதது முநநூறறுமுபபது குறளவெ ணபாககளும,—கடுகைத துளைத்து ஏழகடலைப புகட்டிக குறுகத தறிதத— கடுகை அதனடுவே துளைசெயது எழுகடனீரையும அததுளையுட்பெயது தன னளவிற குறுகும்வணணம தறித்துவைததால, அதுபோலவனவாகும. எ-று.

மிகக சிறறளவிறகு எடுததுசசொலலபபடுவதொரு நுணபொருளாகலின, கடுகு சொலலபபட்டது. இரணடனுருபு தறிததவெனவினை கொணடது. து ளைத்தல் உள்ளீடு போககுதல. புகவிடெனபது புகட்டென விகாரபபட்டு மு தனிலையாய நிறறலின, புகட்டியெனறாயது. துளையினிடைவெளிக்கும அதன புறமுடிக்கும் கொளளப்பட்ட பஙகு சிறிதாக ஒழிநத பஙகு பெரிதாகலின, குறுகவெனறா. தறிததாலனனவெனறபாலது தறிததவென இடைக்குறைநது நினறது. இலலாதபொருளை உவமானமாகக கூறலின, இலபொருளுவமை. குறட்பாககளுள ஒவவொனறும அதுபோறலின, தறிததவெனப பனமையா ற் கூறலாயிறறு. குறள் பாலபகாவஃறிணைபபெயராகலின, இஙகே பனமைக் காயது. இஙஙனஙகூறவே, குறட்பாவின சொறசுருககமும அதனுள் அடக்க ப்பட்ட பொருளவிரிவும் நோக்குமவழி, அககடுகும ஏழகடனீருமபோலுமெ ன்றதாயிற்று. பொருளவிரிவினளவுபடாமை சொலலியபடி.

இப்பாட்டிலே "அணுவைத துளைததேழ கடலைப புகட்டிக—குறுகத தறி த்த குறள." என முதறசொலலை மாற்றி ஒளவையாராற புகழசசி செயயப பட்டது.

ஆசிரியர்திருநாமங்கள்—கூ.

திருவள்ளுவர்.
நாயனார்.
தேவர்.
முதற்பாவலர்.
தெய்வப்புலவர்.
நான்முகனார்.
மாதானுபங்கி.
செங்நாப்போதார்.
பெருநாவலர்.

நூலின்திருநாமங்கள்—கூ.

திருககுறள்.
முபபானூல.
உத்தரவேதம்.
தெயவநூல.
திருவள்ளுவர்.
பொயயாமொழி.
வாயுறைவாழ்த்து.
தமிழ்மறை.
பொதுமறை.

திருவள்ளுவநாயனார் திருவடி வாழ்க.

திருக்குறளகராதி.

குறள்.	பக்கம்.
ஞாலங்கருதி	௧௬௩
தகுதியென	௩௫
தக்காங்கு	௧௬௫
தக்காரின	௧௩௨
தக்காதக	௩௬
தஞ்சந்தம	௩௭௫
தணந்தமை	௩௫௫
தண்ணந்துறை	௩௬௮
தந்தைமகற்	௨௩
தந்நலம	௨௯௪
தந்நெஞ்சத	௩௪௭
தமராகித	௧௫௬
தமபொரு	௨௨
தமமிலிருந	௩௧௮
தமமிறபெரி	௧௩௨
தமமிறறம	௨௩
தலைப்பட்டார்	௧00
தலையினிழிந	௨௭௮
தவஞ்செய	௭௫
தவமறைந	௭௭
தவமுந்தவ	௭௪
தவறிலரா	௩௮௨
தளளாவிளை	௨௧௩
தறகாததுத	௨0
தனக்குவமை	௪
தனியேயிருந	௩௭௪
தனகுற்றநீக	௧௨௯
தனறுணையின	௨௫௩
தனனுயிர்க்கின	௯0
தனனுயிர்தா	௭௫
தனனுயிரநீ	௯௩
தனனூனபெரு	௭௧
தனனெஞ்சறி	௮௩
தனனைததான—க	௮௬
தனனைததான—த	௫௯
தனனையுணா	௩௮0
தாமினபுறு	௧௧௯
தாமவீழ—த	௩௪௪
தாமவீழ—மெ	௩௧௭
தாமவேண	௩௩௧
தாதாங்கி	௨௨௩
தாளாணமைபி	௧௮0
தாளாணமையெ	௧௮0
தாளாறறி	௯0
தானநதவ	௮
திறனலல	௪௯
திறனறிந	௧௮௧
தினறபொரு	௭௨
தினைததுணைந	௩௩
தினைததுணையா	௧௨௮
தினைததுணையு	௩௭0
தீப்பாலதான	௫௮
தீயவைசெய	௫௯
தீயவைதீய	௫௭
தீயளவனறி	௨௭௩
தீயினறசுட்ட	௩௧
தீவினையார	௫௭
துஞ்சினா	௨௬௭
துஞ்சுங்காற	௩௫௧
துணைநலமா	௧௧௧
துப்பார்க்கு	௬
துப்பினெவ	௩௩௬
துப்புரவில	௩00
துமமுசசெறு	௩௮0
துளியினமை	௧௬௪
துறந்தா—த	௭௪
துறந்தா—ந	௧௬
துறநதாரபடி	௧௭௨
துறந்தாரபெரு	௯
துறநதாரிற	௪௭
துறப்பார	௧௧௨
துறைவன	௩௩௩
துனியுமபுல	௩௭௬
துனபத்திற	௩௭௪
துன்பமுறவ	௧௯௬
துனபுறூஉ	௩௧
துனனததை	௩௬0
துனனியாா	௫௪
தூங்காமை	௧௧௪
தூங்குக	௧௯௬
தூயமைது	௨0௧
தூஉயமையெ	௧0௭
தெண்ணீரடு	௩0௫
தெயவததா	௧௮௧
தெயவந	௧௧
தெரிதலுந	௧௮௫
தெரிநதவி	௧௩௭
தெரிநதுண	௩௩௮
தெருளாதா	௭0
தெளிவிலத	௧௩௭
தெனபுலத	௧௯
தேரானபிற	௧௫0
தேரானறெ	௧௫௧
தேவரனைய	௩0௭
தேறறக	௧௫௧
தேறினுந	௨௫௩
தொகசசொ	௨00
தொடங்கற	௧௪௫
தொடிலைக	௩௨௬
தொடிநோக	௩௬௯
தொடிப்புழு	௨௯௭
தொடியொடு	௩௫௬
தொடிறசுடி	௩௩௪
தொட்டனைத	௧௧௮
தொலலவர	௨௧௧
தொழுதகை	௨௪0
தோனறிற	௬௬
நகவலலர	௨௮௭
நகுதறபொரு	௨௨௮
நகையீகை	௨௭௫
நகையுமுவ	௮௬
நகையுளளு	௨௮௬
நகைவகை	௨௩௭
நசைஇயாா	௩௪௬
நசசப்பட்டா	௨௮௧
நடுவினறி	௫0
நட்டாாகுறை	௨௬௨
நட்டாாக்கு	௧௧௮
நட்டாரபோ	௨௩௧
நட்டபிறகுவீ	௨௨௯
நட்டபிறகுறு	௨௩௩
நணபாறறு	௨௮௭
நததம்போற	௬௬
நயநதவாக	௩௪௪
நயநதவாகல	௩௫௫
நயனிலசொல	௫௬
நயனிலனெ	௫௫

பிழைதிருத்தல்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்;
சங	உஉ	பேதையாயாரில	பேதையாரில்
ருங	க	புறங்கூருாமை	புறங்கூருமை
"	ஙச	பொளின	பொருளின
ருச	ஙங	ஒபபக்	ஒபபக்
எஉ	ஙஉ	விலைபபொட்டு	விலைப்பொருட்டு
"	ஙங	விறபாா	விறபாா
ககஅ	க	உளளப	உளளப
கஙச	ஙஎ	இனததாளுடுமன்று	இனததாளுமென்று
கசரு	உஅ	ஒருசொல	ஒருசொல
உ0உ	உஉ	இகலவேநதொனருா	இகலவேநதொன்ருா
உஉச	ஙச	காநதருவததையார்	காநதருவததையாா
உஙச	கக	பேதைமைஓனரே	பேதைமைஓனரே
உஙஎ	க	கேழீஇய	கெழீஇய
உருக	கக	மலலன	மல்லன
உசங	உக	பெண்டிா	பெணடிர்
உஎஎ	உ	பாடமாயின	பாடமாயின
உகக	உ	யெனபன	யென்பன
ஙஙஅ	உஅ	பொறுத்தலனறே	பொறுததலனறே
ஙரு0	க	நனவின	நனவின